B I B L I O T H E C A
S C R I P T O R V M G R A E C O R V M E T R O M A N O R V M
T E V B N E R I A N A

POETARVM EPICORVM GRAECORVM

TESTIMONIA ET FRAGMENTA

PARS I

EDIDIT

ALBERTVS BERNABÉ

CVM APPENDICE ICONOGRAPHICA
A R.OLMOS CONFECTA

EDITIO CORRECTIOR
EDITIONIS PRIMAE (MCMLXXXVII)

STVTGARDIAE ET LIPSIAE
IN AEDIBVS B.G. TEVBNERI MCMXCVI

Die Deutsche Bibliothek — CIP-Einheitsaufnahme

Poetarum epicorum Graecorum testimonia et fragmenta /
ed. Albertus Bernabé. —
Stutgardiae ; Lipsiae : Teubner.
(Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana)
Nebent.: Poetae epici Graeci. — Literaturangaben
NE: Bernabé, Albert [Hrsg.]; Poetae epici Graeci

Ps. 1. Cum App. iconograph. a R. Olmos confecta. —
[2. Aufl.], ed. corr. ed. 1. (1987). — 1996
ISBN 3-8154-1706-6

Printed in Germany
Druck und Bindung: Druckhaus „Thomas Müntzer" GmbH, Bad Langensalza

HOC VOLVMINE CONTINENTVR

VXORI CARISSIMAE
οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἄμεινον
τῆς ἀγαθῆς (*Hes. Op.* 702–703)

PRAEFATIO

Postquam plus saeculo inde ab editione Kinkeliana lapsum est, longe etiam post Allenianam universi Cycli editionem et post illam optimam Cycli Troiani Bethianam, priscae aetatis epicorum Graecorum testimonia et fragmenta suscepi denuo edere. opere nunc peracto proferenti mihi in lucem eam editionem novam nonnulla praemittere liceat: quosdam temporum priscorum auctores et opera hic sciens praeterii, inter quos Hesiodum, cuius fragmenta iam a Merkelbach et West optime edita sunt, et Margiten, perpolitissime editum a West; Musaeum autem et Onomacritum Epimenidemque una cum Orphicis fragmentis volumine altero editurus sum. in hoc volumine primum praebeo Cyclum epicum (inclusa Alcmaeonide, quamquam dubium est utrum ad Cyclum pertinuerit necne), deinde poetas genealogicos et carmina historias regionales celebrantia (Eumelum Cinaethonem Phocaida Phoronida Danaida Naupactia Asium Meropida Theseida Minyada), item quaedam fragmenta sub auctoris nomine falso tradita (Chersiam Hegesinumque), et Aristeam poetasque astronomicos priscos, Phocum et Cleostratum, denique auctores qui de Hercule in carminibus suis tractaverunt, Creophylum Pisinum Pisandrum Panyasin, postremo Choerilum Samium, epicorum historicorum primum.

Praeterea hac editione continentur conspectus editionum et dissertationum de epicis Graecis et notulae selectae de re grammatica ac metrica cuiusque auctoris et operis, testimonia de auctorum chronographia vitaque et arte, deinde locorum apparatus similium praecipue ad Homerum Hesiodumque spectantium; congessi variarum lectionum et coniecturarum apparatum, quem uberiorem quam breviorem esse malui et quem interdum adnotationibus instruxi exegeticis, quo melius fragmenta explicari possent. codices ipse non vidi, sed semper – allatis scilicet aliquando novis coniecturis vel alienis vel propriis – editionibus nixus optimis textum constitui. documenta papyracea, ad Hesiodica fragmenta augenda tam prodiga, rara sunt, quod ad ceterorum epicorum reliquias pertinet (hic edidi quae verisimile mihi videtur carmini certo posse adscribi). pleraque eorum per tabulas photographicas inspexi.

Inopia fragmentorum mihi persuasit, ut prodigior essem quam parcior

et ederem omnia quae ex epico fonte manare videretur. saepissime novam numerationem instauravi, quod opus erat ut facerem et incremento novorum fragmentorum et ut ad Procli epitomarum ordinem fragmenta redigerem. Oedipodiae quasi argumentum – certe dubium – scholium in Euripidem scriptum, quod longiorem Pisandri de Oedipode narrationem continet, attuli, quia in eo multa illius poematis servata esse puto. praeter Procli argumenta in apparatu critico permultos alios locos, praecipue 'Apollodori', memoravi, qui e Cyclo pendere mihi videntur. in carminibus reconstruendis magno usui mihi fuerunt scholia quae A. Severyns (Le cycle épique dans l'école d'Aristarque, Liège – Paris 1928) sagacissime interpretatus est. subsidia autem archaeologica, quamquam ad carmina interpretanda reconstruendaque et ad definiendam aetatem, in qua historiae quaedam antiquae fuerint vulgatae, perutilia mihi videntur, hic tamen non adhibui, cum editio fragmentorum critica non sit mea sententia ad eas disquisitiones locus idoneus. nihilominus R. Olmos, in iconographia Graeca peritissimus, appendicem iconographicam redigens mihi immensum beneficium praestitit. methodos neoanalyticas praeterii, cum editionis modum criticae transgrediantur.

Quod ad totum hoc volumen attinet: novum instrumentum – utinam utile sit! – ad epicorum Graecorum priscae aetatis reliquias interpretandas lectoribus praebere conatus sum. restat ut gratias agam bibliothecae Germanici Instituti Matriti, quae effecit, ut multis libris rarissimis uti possem; maximas gratias agi volo etiam bibliothecae Teubnerianae, quae hunc librum edendum expedivit, et doctissimo viro Ioachim Ebert, qui eum perlegit et multa in plurimis locis me admonuit ad textum et apparatum expoliendum.

Matriti – La Adrada 15 I 1985 A. Bernabé

Decennio nondum peracto editio altera desideratur; quam ob rem editionem meam typothetae mendis repurgavi confecique addenda postremo libro.

Matriti 10 IX 1995 A. B.

GRAMMATICA ET METRICA

TITANOMACHIA

DE DIALECTO

Formae non contractae: *βαλέοντι* 5, 4 (sed *ὠρχεῖτο* 6); *Τηϋγέτη* °12, 1. vestigium prioris *λϝ* : *κᾱλάς* 11, 2.

Nomin. in -*ᾰ* : *νεφεληγε[ρέτα* 5, 2. genet.: -*οιο* 4, 2. dat.: -*οισιν* 6; *ᾗισιν* 5, 5; *ὄρεσσι* °13.

Augmentum omissum: *γείνατο* °12, 3.

Syntactica: adiect. in -*ις*, -*ιδος* cum masc. subst. *χρυσώπιδες ἰχθύες* 4, 1.

DE PROSODIA

Correptio epica: *κᾰί* °12, 1; °12, 2.
Digamma: invenitur *βαλέοντι* (*ϝ*)*έο[ικώς* 5, 4.
Vocalis longa pro metri necessitate: *ῡδατος* 4, 2.

OEDIPODEA

DE PROSODIA

Correptio epica: *κᾰί* 1, 1.
Notabile: *Κρείοντος* 1, 2.

THEBAIS

DE DIALECTO

Formae non contractae: *ἄειδε* 1; *ἀργυρέην* 2, 3; *χρύσεον* 2, 4; *ἐνηέι* 2, 9; *νόον* 4, 1; *ἴκηαι* 4, 2 (sed *ἠρᾶτο* 2, 8). vestigia prioris *λϝ*, *ρϝ* : *κᾱλήν* 2, 2; *κᾱλόν* 2, 4; *ἐπᾱράς* 2, 7; *δουρί* 10.

Genet.: -*οιο* 2, 3; 2, 5; athem. *Ἄιδος* 3, 4. dat.: *βασιλῆϊ* 3, 3; *Οἰδιπόδῃι* 2, 2; -*οισι(ν)* 2, 7; 2, 10; 3, 3.

Pronomina: *τῶν* relat. 4, 2; *ἑοῖο* 2, 5; *ἑοῖσι* 2, 7.

Omissum augmentum: *ἔμπλησεν* 2, 4; *φράσθη* 2, 5; *ἔμπεσε* 2, 6; *λάνθαν'* 2, 8; *βάλεν* 3, 1; infinit.: -*μεναι* 3, 4.

Partic.: *κεν* 4, 2.

Notabilia: fem. *θεά* 1; *πουλύποδος* 4, 1; *γέρᾱ* vel contractione (*γέραα*) vel ultima syllaba producta ante *μέγα* 2, 6; *εὖκτο* vel plusquamp. vel athem. aor. 3, 3 (vid. Chantraine, Dict. Etym. I 389); *ὀνειδείοντες* 3, 2; *ἐγώ* cum *ὤ μοι* obliterata vi dativi 3, 2; infinit. pro imperativo 4, 2–3; verborum dispositio *μάντιν τ' ἀγαθὸν καὶ . . . μάχεσθαι* 10.

DE PROSODIA

Correptio epica: *μοῐ* 3, 2; *κᾰί* 3, 3; *καταβήμενᾰι* 3, 4; *χώρῳ̆ι* 4, 3.
Diaeresis: *πατρώϊ'* 2, 9; *Ἄιδος* 3, 4.

Digamma: invenitur *μέγα* (*ϝ*)*οἱ* 2, 6; *οὗ* (*ϝ*)*οἱ* 2, 9; neglegitur *ἔνθεν ἄνακτες* 1; *ἡδέος οἶνον* 2, 4; *βάλεν εἶπε* 3, 1 (pro *βάλε* (*ϝ*)*εἶπε*?).

Muta cum liquida in mediis verbis semper 'positionem' facit; semel muta cum liquida 'positionem' non facit in verbo ineunte: *παρέθηκε̆ τράπεζαν* 2, 2.

Vocales longae pro metri necessitate: *ᾱ̓θανάτοισι* 3, 3; *Ἄιδος* 3, 4 (vid. Chantraine, Gramm. Homér. I 111).

Vltima syllaba producta?: *γέρᾱ* 2, 6 (vid. supra).

Elisio: in caesura *κατὰ τρίτον τροχαῖον*: 2, 9.

Finis verbi post quartum *μέτρον* spondaicum: 3, 3 (post *καί* 4, 3; 10).

Notabile: *Διί* 3, 3 (cf. Burkert, I poemi epici rapsodici 36).

EPIGONI

DE DIALECTO

Genet.: *-οιο* °6, 2.

Augmentum omissum: *δαίνυντο* °6, 1; *ἔκλυον* °6, 2; *κόρεσθεν* °6, 2; *θωρήσσοντ'* °7, 1.

Notabile: *ἱδρώοντας* °6, 2 (de qua cf. Chantraine, Gramm. Homér. I 365).

DE PROSODIA

Correptio epica: *πεπαυμένο̆ι* °7, 1 (ante lac.).

Crasis: *καὐχένας* °6, 1.

ALCMAEONIS

DE DIALECTO

Formae non contractae: *τροχοειδέι* 1, 1; *εὔχαλκον* 1, 3.

Dat.: *-οισι* 2, 2; *κρασίν* 2, 3.

Pronomen *μιν* 1, 1.

Augmentum omissum: *πλῆξε* 1, 2.

Praepos. *ἐνί* 1, 2.

DE PROSODIA

Hiatus: *χαμαιστρώτου ἔπι* 2, 1.

CYPRIA

DE DIALECTO

Formae non contractae: *εὐώδεας* 5, 2; *ἄνθεα* 5, 2; *χρυσέη* 5, 4; *ἀείδουσαι* 5, 5; *ἀεθλοφόρον* 15, 6. *-ι-* servata *ἐτελείετο* 1, 7. geminatae *-μμ-* < *-σμ-* *φιλομμειδής* 5, 1. apocope *ἄν* 5, 3. vestigia prioris *-λϝ-* : *κᾱλῶι* 4, 4; *κᾱλόν* 5, 5 (sed vocalis brevis ante prior. *-νϝ-* : *κενώσειεν* 1, 6).

Accus.: *Ζῆνα* 18, 1; *-εας* 5, 2. genet.: *-οιο* 1, 5; 9, 8; *-εω* 15, 4; *Ἄρηος* 8, 2. dat.: *-ῆϊ* 9, 3; 25, 1; *χροΐ* 4, 1; *-οισι(ν)* 4, 2; 5, 1; 9, 1; 15, 5; 17, 2; *-αισιν* 5, 3; *-εσσι(ν)* 1, 3; 4, 5; 15, 2.

Pronomina: relat. *τήν* 9, 2; *τά* 4, 1. *νιν* 9, 12.

Omissum augmentum: *ἐλέησε* 1, 3; *σύνθετο* 1, 4; *κτείνοντο* 1, 7; *ποίησαν* 4, 2; 17, 1; *τέκε* 9, 1; 9, 3; 32, 1; *φεῦγε* 9, 4; 9, 7; *ἔθελεν* 9, 4; *γίγνετο* 9, 11; *εἴσιδε* 15, 4; *νύξε* 15, 7; *ναῖον* 32, 2. infinit.: *-μεναι* 9, 4; *-μεν* 25, 1.

Notabilia: fem. *θεαί* 5, 3; *τριτάτην* 9, 1; med. *ἐφάμην* 25, 1; imperf. *ἤην* 25, 2; optat. *κενώσειεν* 1, 6; plusquamp. *ἕστο* 4, 1; 4, 7.

Syntactica: concord. ad sensum ἡ δὲ σὺν ἀμφιπόλοισι πλεξάμεναι 5, 1–2; de 9, 1–2 vid. ap. crit.; anastrophe τοὺς δὲ μέτα 9, 1; constructio ἦν ὅτε 1, 1.

DE PROSODIA

Contractio in eodem verbo: Ταντιλίδεω 15, 4; Πολυδεύκεα 15, 6.
Diaeresis: χροΐ 4, 1; ἄνθεϊ 4, 4; ἠδέι 4, 5; Βασιλῆϊ 9, 3; Τηΰγετον 15, 2; κοΐλης 15, 5; Δολοπηΐδα °40.
Correptio epica: καί 1, 3; 4, 1; 4, 2; 9, 6; 15, 6; 18, 1; 18, 2; κουφίσαι 1, 4; κρόκῳ 4, 3; καλλιπνόου 4, 6; πολυπιδάκου 5, 5; οἱ 8, 1; μιχθήμεναι 9, 4; τρέφει 9, 12; ἐπεί 25, 2.
Digamma: invenitur δὲ (ϝ)ἰδών 1, 3; χροΐ (ϝ)ἕστο; τά (ϝ)οἱ 4, 1; -α (ϝ)εἵματα (ϝ)ἕστο 4, 7; δέ (ϝ)οἱ 8, 1; ἰχθύι (ϝ)ειδομένην 9, 9; neglegitur ἔριν Ἰλιακοῖο 1, 5; τ' ἔρξαντα 18, 1.
Hiatus: ὧραι ἐν 4, 3; ἐνὶ ἄνθεϊ 4, 4; νεκταρέῳ ἐν 4, 5; χρυσέη Ἀφροδίτη 5, 4; Κρονίωνι ἐτείρετο 9, 5.
'Positio debilis': muta cum liquida 'positionem' non facit his locis -ᾰ πλαζόμεν' 1, 1; Ἀφροδίτη 4, 6; 5, 1; 5, 4; πέπρωται 8, 1.
Vltima syllaba producta: Χάριτες ἅμα 5, 4.
Vocales longae et variationes formae pro metri necessitate: εἰαρινοῖσιν 4, 2; ἀθάνατος 8, 2; ἐν 1, 3; 4, 2 (sed ἐνί 1, 6; 4, 4); γαῖαν 1, 4; γαίης 9, 10 (sed γῆν 9, 6); κουφίσαι 1, 4 (sed ῥιπίσσας 1, 5).
Notabile: Τροίηι disyllabicum (cf. Schulze, Quaestiones Epicae 406).

AETHIOPIS

DE DIALECTO

Formae non contractae: ἐνειδής 1, 2b; εὔχ[ε]αι 2.
Genet.: -οιο 1, 2a; Ἄρηος 1, 2a.
Augmentum omissum: ἀμφίεπον 1, 1.

DE PROSODIA

Correptio epica: εὔχ[ε]αι 2.
Finis verbi post quartum μέτρον spondaicum 1, 2b.

ILIADES PARVAE

DE DIALECTO

Formae non contractae: ἄειρε 2, 1; χρύσεος 5, 2; δίκροος 5, 2; ἔην 9; πορφύρεος 21, 5; ἀέξηται 23; νωλεμέως 26, 4; σάωσε 26, 4; ἀείδω 28, 1; Γανυμήδεος 29, 4 (sed ἥρω 2, 2; ἐπεφωνήσω 2, 3; Λαερτ]ιάδης °32, 9). -νν- <*-ns- : ἔννεπε 1, 1. -λλ- < *-sl- : ἔλλαβε 21, 5.
Nomin. plur.: υἷες 26, 1 (sed nom. sing. υἱός 21, 1); accus.: -ῆα 24, 1; °32, 6; °32, 15; νῆας 21, 2. genet.: -οιο 21, 3; -ῆος 21, 1; Ἄρηος 28, 2; -θεν °32, 16. dat.: -οισι(ν) 29, 2 (bis); °32, 11; °32, 13; -ησι 26, 4; ἐπέεσσιν 26, 2. forma in -όνδε 24, 1. patronymicum adiect.: Ἑκτορέην 21, 2; Τελαμώνιον °32, 9, -ε °32, 10.
Pronomina: τά relat. 1, 1.
Augmentum omissum : ἄειρε 2, 1; ἔκφερε 2, 1; κάταγεν 21, 2; ῥῖψε 21, 4; φέρε 24, 1; ἔσαν 26, 1; πίεζε 26, 3; σάωσε 26, 4; ἔχ' 26, 5; δῶχ' 29, 4; πόρεν 29, 4; [συν]άιξαν °32, 5; δεῦεν °32, 20; βάσταζ[ε] °32, 21.
Particulae: κε(ν) 2, 4 (bis, sed ἄν 2, 5).

Syntactica. anastrophe: ἧς πέρι 28, 2; Γανυμήδεος ἀντί 29, 4; genet. temporalis 24, 2; verbum plur. cum subjecto neutr. τὰ . . . ἐγένοντο 1, 1.
Notabilia: μεσάτη 9; τεταγών 21, 4; ἀέξηται 23.

DE PROSODIA

Correptio epica: μοῐ 1, 1; καῐ 2, 1; 5, 2; φέροῐ 2, 4; κόλπŏν 21, 3; κεκορυθμένοῐ °32, 7 (sed δροσερῶι ἐνί 23).
Digamma: invenitur ἔννεπε (ϝ)ἔργα 1, 1; ἔ(ϝ)ειπες 2, 3; ἀμείψασθαι (ϝ)ἐπέεσσιν 26, 2; ἔπορεν (ϝ)οὗ 29, 1 (cf. ἀ(ϝ)έξηται 23, ἀ(ϝ)είδω 28, 1); neglegitur δ' ἑλών 21, 3.
Diaeresis: δηϊοτῆτος 2, 1; Πηλεΐδην 2, 2; 24, 1; κοΐλας 21, 2; ἐυπλοκάμοιο 21, 3; ἐύπωλον 28, 1; [συν]άιξαν °32, 5; ἐυκνήμιδες °32, 5.
Distractio: κομόωσαν 29, 2.
Muta cum liquida 'positionem' semper facit, praeter μοῖρᾰ κραταιή 21, 5.
Vocales longae et variationes formae pro metri necessitate: ᾱείδω 28, 1; κατατεθν⟨ε⟩ιῶτα °32, 8; π[ουλυβότειραν] °32, 17; Ὀδυσσεύς 2, 2; °32, 21, sed Ὀδυσεύς 26, 3; Ἀχιλλῆος 21, 1, sed Ἀχιλῆα 24, 1; °32, 6; °32, 15; ἐς 24, 2 (°32, 2?), sed εἰς 27.
Notabilia: finis verbi post quartum μέτρον spondaicum: 5, 2; 21, 1; finis verbi post quartum trochaeum: °32, 11.

ILII EXCIDIVM

DE DIALECTO

Formae non contractae: ἕλκεα 4, 4; ἀκριβέα 4, 5; ἀναλθέα 4, 6.
Genet.: -οιο 4, 7. dat. -ῆϊ 6, 2.
Augmentum omissum: πόρεν 4, 3; μάθε 4, 7.
Tmesis: ἐκ . . . ἑλεῖν 4, 3–4.
Notabile: adiect. pro subst. ἀκριβέα 4, 5; ἄσκοπα 4, 6; ἀναλθέα 4, 6.

DE PROSODIA

Correptio epica: καῐ 4, 4; 4, 6; 4, 7; 7, 3.
Digamma: neglegitur σαρκὸς ἑλεῖν 4, 4.
Vltima syllaba producta in arsi ante liquidam vel nasalem: Μενεσθῆῑ μεγαλήτορι 6, 2; τεινόμενᾱ ῥώοιτο 7, 3.
Notabile: Ἐννοσίγαιος 4, 1 (de quo cf. Chantraine, Gramm. Homér. I 100).

NOSTI

DE DIALECTO

Forma non contracta νόον 8. -ειο- : χρυσείοισι 7, 3. vocalis brevis ante prior. -ρϝ- : κόρον 7, 1.
Dat.: -οισι 7, 3; 11, 1; -ησι 7, 2; -εσσι 7, 2.
Omissum augmentum: θῆκε 7, 1; νύξε 11, 2.

DE PROSODIA

Correptio epica: καῐ 8.
Digamma: invenitur ἀποξύσασα (ϝ)ἰδυίῃσι 7, 2; neglegitur καὶ ἔργα 8.
Distractio: ἡβώοντα 7, 1.
Muta cum liquida 'positionem' semper facit, praeter ἐνὶ χρυσείοισι 7, 3.

TELEGONIA

DE DIALECTO

De forma *κρέᾰ* (1) cf. Chantraine, Gramm. Homér. I 210.

DE PROSODIA

Digamma: invenitur *μέθυ* (ϝ)*ἡδύ* 1.

EVMELVS

DE DIALECTO

Formae non contractae: *'Ηελίου* 3, 2; *'Ηελίωι* 8, 4; *ἑοῖς* 3, 3; *πιτυώδεος* 8, 1; *γηγενέες* °19, 2 (sed *Ἀλωεῖ* 3, 4; *Ποσειδῶν* 8, 2). vestigia prioris -ρϝ- : *κούρης* 8, 2; *κοῦραι* 16; *δούρασι* °19, 3; prioris -νϝ- : *μοῦνος* 8, 4. δια- > ζα- : *ζαθέων* 12, 2.
Genet.: *-οιο* 3, 7; 8, 1; 12, 2; *Ἄρηος* °19, 4; *Ζηνός* 16. dat. *-ηισιν* °19, 3; *-εσσι* °19, 2; °19, 3. forma in *-όνδε* °19, 5.
Pronomen: *ἑοῖς* 3, 3.
Augmentum omissum: *δάσσατο* 3, 3; *ἔχ'* 3, 4; *πόρε* 3, 4; *κτεάτισσ'* 3, 5; *δῶκεν* 3, 5; *φρίξεν* °19, 2. iterativ. *ἀνασταχύεσκον* °19, 1. aor. *ἠνέγκατο* 8, 4.
Tmesis: *φρίξεν . . . περί* °19, 2.

DE PROSODIA

Correptio epica: *κᾰί* 3, 1; 3, 2; *δίῳ̆ι* 3, 4; *Ὀλυμπίŏυ* 16; *φθισιμβρότŏυ* °19, 4 (sed *ἢ ἐξ* 3, 7; *ἢ υἱ-* 3, 8).
Digamma: neglegitur *ἄρ' ἑκών* 3, 6.
Diaeresis: *πάϊς* 3, 8.
Crasis: *προὔθηκεν* 8, 3.
Muta cum liquida 'positionem' semper facit, praeter *ἀκροθίνια* 12, 1.
Vocalis longa et variationes formae pro metri necessitate: *Οὐλυμπόνδε* °19, 5, sed *Ὀλυμπίου* 16.
Finis verbi post quartum *μέτρον* spondaicum: 3, 1; 3, 5.

PHORONIS

DE DIALECTO

Forma contracta: *κλειδοῦχος* 4, 1 (sine contractione non inveniuntur). vestigia prioris -ρϝ- : *κούρ[η]* 6, 1.
Genet.: *-οιο* 2, 5. dat.: *-οισι* 4, 2; *-ηις* 2, 5; *-ηισι* 2, 6; 5, 3.
Augmentum omissum: *κόσμησε⟨ν⟩* 4, 3; aor. *ἤνεγκαν* 2, 7; partic. *ἀγρομέ[νοισιν]* 6, 2.
Tmesis: *κόσμησε⟨ν⟩ περί* 4, 3.
Notabilia: *κίονα* masc. 4, 3; de *Ἑρμείαν* (5, 1) cf. Chantraine, Gramm. Homér. I 20; 36.

DE PROSODIA

Correptio epica: *κᾰί* 2, 3; 2, 7; *ὀρέστερŏι* 2, 2; *ἀρκέσĕι* 6, 2.
Digamma: neglegitur *-οι οἰκία* 2, 2; *ἀριπρεπὲς ἔργον* 2, 7; *μακρὸν ἀνάσσης* 4, 3.
Variationes formae pro metri necessitate: *ὀρείης* 2, 4, sed *οὐρείηισι* 2, 6.
Notabile: finis verbi post quartum *μέτρον* spondaicum 2, 4.

DANAIS

DE DIALECTO

Forma contracta: ἐυρρεῖος 1, 2 (pro -ρέεο-, cf. Chantraine, Gramm. Homér. I 31).
Nomin.: θύγατρες (de quo cf. Chantraine, Gramm. Homér. I 214s). genet.: -οιο 1, 1; 1, 2.
Notabilis verborum dispositio: 1, 2 (quattuor genet.).

DE PROSODIA

Digamma: invenitur Νείλοιο (ϝ)ἄνακτος 1, 2.
Diaeresis: ἐυρρεῖος 1, 2.

NAVPACTIA

DE DIALECTO

Forma non contracta: ἄεθλον 6, 3. -ϝρ- > -ρρ- : πολύρρην 2, 2.
Genet.: -οιο 2, 1; 6, 2; 7. dat.: -οισιν 6, 4; ᾔισιν 6, 3. forma in -όνδε 6, 4.
Omissum augmentum: ἐξονόμαζεν 1, 1; ἔμβαλε 6, 1. iterativa: καλέεσκεν 1, 2; ναιετάασκε 2, 2. infinit.: -μεναι 6, 2; -μεν 7, 1.

DE PROSODIA

Correptio epica: κᾰί 1, 2; -μενᾰι 6, 2.
Vocalis vel longa vel brevis pro metri necessitate: πολυ-/πουλυ- 2, 2.
Digamma: invenitur -σῃι (ϝ)οἰκόνδε 6, 4; neglegitur -μενᾰι ᾗς 6, 2; -σῐν ᾔισιν 6, 3.
Distractio: ναιετάασκε 2, 2.
Diaeresis: ἀίουσα 7, 2.
Muta cum liquida 'positionem' semper facit, praeter Ἀ̆φροδίτη 6, 1.
Notabilia: πουλυβοώτης 2, 2 forma metri causa ficta (cf. πολυβούτης); finis verbi post quartum μέτρον spondaicum: 1, 1; 2, 1; 2, 2; finis verbi post tertium μέτρον 1, 2; 6, 1; elisio in caesura κατὰ τέταρτον τροχαῖον 6, 3.

ASIVS

DE DIALECTO

Formae non contractae desunt (χρυσέοις 13, 5 disyllabica); -εο- > -ευ- : ἠιωρεῦντ' 13, 5. α pro η tradunt codd. Ἥρας 13, 2; correxi. vestigia prioris -λϝ- : κᾱλοῖς 13, 2; prioris -ρϝ- : κούρη 1, 2; κοῦραι 10.
Nomin.: γαῖα 8, 2; Πηνελόπεια 10. genet.: -οιο 10. dat.: Ζηνί 1, 3; -οισι(ν) 8, 1; 13, 3.
Augmentum omissum: τέκεν 2. iterativum: φοίτεσκον 13, 1.
Notabilia: εὐρέος fem. 13, 3; adiect. pro substantivo: θνητῶν 8, 2; ὅπως temporal. cum. optat. 13, 1; asyndeton: 13, 3.

DE PROSODIA

Correptio epica: κᾰί 1, 3; Δῐὸν 2; πεπυκασμένῠι 13, 2; κορύμβᾰι 13, 4.
Digamma: neglegitur -μένοι εἵμασι 13, 2.
Contractio in eodem verbo: χρυσέοις 13, 5.
Crasis: κἀμφίονα 1, 1.

GRAMMATICA ET METRICA

Muta cum liquida 'positionem' non facit solum his locis: *χλιδῶνας* 13, 6; *βραχίοσ'* 13, 6.
Diaeresis: *Ἐπωπέι* 1, 3.
Vocales longae et variationes formae pro metri necessitate: *χῑονέοισι* 13, 3; *ἐν* 8, 1 sed *ἐνί* 2; 13, 5; *χρύσειαι* 13, 4 sed *χρυσέοις* 13, 5.
Vltima syllaba producta: *ἐνὶ̄ μεγάροις* 2; *τέττιγε̄ς̄ ὥς* 13, 4
Notabilia: monosyllabum in hexametri exitu: 13, 4 (*ὥς*); hexameter spondaicus: 1, 2; 13, 4; finis pentasyllabi post secundum trochaeum: 13, 3.

MEROPIS

DE DIALECTO

Formae non contractae: *νη[λέα]* 1, 1; *νεφέων* 3, 2. *-usy- > -υι- : *θυίω[ν]* 3, 4 (de quo cf. Chantraine, Gramm. Homér. I 51, Allen–Halliday–Sikes, Homeric Hymns, ad Hymn. Merc. 560).
Accus.: *γαῖαν* 4, 3; *χρόα* 2, 2; 3, 3; 5, 1; *-ῆα* 3, 1. genet.: *-ῆος* 3, 4 (sed in papyro scripta sunt *-εῖα*, *-εῖος*). dat.: *-αισι* 4, 3; *-εσσι* 6, 4. notabile: *εὐρήεσσι* 6, 4; forma in *-δε* : *Ἄιδόσδε* 4, 5.
Pronomen: *τῆνος* Doricum (Coum?) 2, 2.
Augmentum omissum: *ἵκανεν* 2, 2; *ἔξαλτ[ο]* 2, 3; *ἴδεν* 2, 5; *[φαάν]θη* 3, 3; *εἴ]σιδεν* 3, 4; *[γνῶ]* 3, 5; *κίεν* 4, 1; *[ἔλασσεν]* 4, 2. aor. notabilis: *ἔξαλτ[ο]* 2, 3; *ἔσχεθεν* 2, 4; *[ἀπή]λυθε* 4, 5. verbum *εἰμί* : *ἔασιν* 4, 3.
Particulae: *ἠ̣[ύτε]* 2, 3; *κεν* 3, 1.
Notabilia: anastrophe: *νευρῆι ἔπι* 1, 2; *δ'* tertio loco 3, 3.

DE PROSODIA

Correptio epica: *νευρῆ̆ι* 1, 2; *μή̆* 3, 1; *κᾰί* 6, 4.
Digamma: neglegitur *Ἡρακλῆος ἄνακτος* 3, 4; *χρόα ῥινόν* 5, 1; *δ' ἑλιξα̣[* 6, 3.
Vltima syllaba producta: *διὰ̄ νευρῆς* 2, 2 (in papyro *ννευρῆς* scriptum); *θέν[αρῑ] δ'* 3, 3 (de quo cf. Kühner–Blass I 310).
Diaeresis: *ἠ̣[ύτε]* 2, 3; *Ἄιδόσδε* 4, 5.
Distractio: *[φαάν]θη* 3, 3 (de quo cf. Chantraine, Gramm. Homér. I 81; 404).
Muta cum liquida 'positionem' semper facit; 'positionem' non facit in verbo ineunte: *ἐδάμνατο̆ τρίς* 2, 1; *χρόᾰ πρόσθε* 3, 3 (sed *περὶ̄ χρόα* 5, 1).
Vocales longae et variationes formae pro metri necessitate: *[ἀ̄]θάναται* 4, 3; *εὐρήεσσι* 6, 4.
Notabilia: quintum *μέτρον* spondaicum 2, 4. hiatus *ἐπερ⟨ε⟩ί{ε}δ̣[ετο εὐ]ρώς* 4, 4.

MINYAS

DE DIALECTO

Formae non contractae: *γαμέειν* °7, 16; *προσεφώνεε* °7, 25; *θωρηκ̣τ̣άων* °7, 26; *Πειριθόοιο* °7, 28 (sed *μεγ[ακ]υ̣δ̣εῖς* °7, 15). *-λλ-* < *-sl- : *ἔλλαβον* 1, 2. vestigia prioris *-ϱϝ-* : *δ̣ουρ̣ί* °7, 1; *κούρηι* °7, 20. notabilia: forma *Φερσεφ̣ό̣νειαν* °7, 12 (cf. °7, 20); *ὄπατρος* 7, 21 (de quo cf. Chantraine, Gramm. Homér. I 25).
Nomin.: *[θ]εά* °7, 9. accus.: *νέα* 1, 1; *χρ⟨ε⟩ῴ* (neuter) °7, 6. genet.: *-οιο* °7, 20; °7, 28; *-αο* °7, 4; °7, 19; *Οἰνέ̣ος* °7, 10; *Δημήτερος* °7, 20; *-άων* °7, 26; *-ήων* °7, 16. dat.: *-οισι* °7, 25. *-φι* °7, 1.
Augmentum omissum: *[θῆκε]* °7, 9; *φά̣το* °7, 23. aor.: *κατήλ̣υθες* °7, 4. optat.:

ἐδνώσειεν °7, 14. perf.: γεγαώς °7, 19. infinit.: -μεν⟨αι⟩ °7, 22; -μεν °7, 23. part.: [ἐών] °7, 5.
Notabilia: tmesis °7, 7; adiectivum pro subst.: μειλιχίοισι °7, 25.

DE PROSODIA

Correptio epica: [τοῖ] °7, 5; [οἱ] °7, 9; καί °7, 17; °7, 21; -ται °7, 17; [Θησεῦ] °7, 26 (sed μεγάλου Ἀίδαο °7, 19; ἔμεν⟨αι⟩ Ἀίδην °7, 22).
Contractio in eodem verbo: χρ⟨ε⟩ώ °7, 6.
Digamma: invenitur ἔ(ϝ)ειπεν °7, 7; ἵνα (ϝ)ἐδνώσειεν °7, 14; neglegitur -ται ἐδνώσασθαι °7, 17.
Diaeresis: [δαΐ]φρονος °7, 10; Ἀίδαο °7, 19 (cf. °7, 4); Ἀίδην °7, 22; ἠυκόμοιο °7, 20.
Vocales longae et variationes formae pro metri necessitate: [εἰς] °7, 4 sed ἐς °7, 8; [ἀθανά]των °7, 14.
Notabilia: monosyllabum in hexamet. exitu: °7, 18 (γάρ); finis verbi post quartum μέτρον spondaicum °7, 2.

CHERSIAS

DE DIALECTO

Forma non contracta: Ποσειδάωνος 1. πτ- : πτολίεθρον 2.
Augmentum omissum: γένεθ' 2.

HEGESINVS

DE DIALECTO

Forma non contracta: Ποσειδάων 1.
Genet.: -έος 3.
Augmentum omissum: τέκε 2. aor. παρέλεκτο 1.

DE PROSODIA

Digamma: invenitur δή (ϝ)οἱ 2; neglegitur θ' Ἑλικῶνος 4.
Muta cum liquida 'positionem' facit: ἔκτισε 3; περίπλο- 2 (sed Οἴοκλον 3).

ARISTEAS

DE DIALECTO

Vestigium prioris -ρϝ- : ὁμούρους 5, 1. -ϝρ- > -ρρ- : πολύρρηνας 5, 3.
Genet.: Βορέω 5, 2. dat.: -οισι 5, 3; 11, 4; 11, 5; 11, 6 (bis); -ησι(ν) 4 (bis); 6, 2; 11, 1. notabilis forma Ἰσσηδοί 4.
Tmesis: 11, 5.
Syntactica: notabile dat. σπλάγχνοισι . . . ἀναβαλλομένοισι 11, 6.

DE PROSODIA

Correptio epica: καί 5, 2; -τατοι 6, 2; πόντωι 11, 4.
Digamma: neglegitur ἕν' ἕκαστος 6, 1; γὰρ ἔργα 11, 3.
Variatio formae pro metri necessitate: ἐν 11, 2, sed ἐνί 11, 4.
Finis verbi post quartum μέτρον spondaicum 5, 2.

CLEOSTRATVS

DE DIALECTO

Forma Ionica: *ὀγδώκοντα* 1, 1.
-φι 1, 2.
Coniunct. 3ª pers. *-ῃσι* 1, 1.

DE PROSODIA

Correptio epica: *πίπτἔι* 1, 2.
Finis verbi post quartum *μέτρον* spondaicum: 1, 2.

CREOPHYLVS

DE DIALECTO

Forma non contracta: *ὄρηαι* 1 (cf. Burkert, Mus. Helv. 29, 1972, 80 adn. 29). *-ι-* servata: *κρείουσα* °4.
Genet.: *-αο* °4. dat.: *-οισιν* 1.
Augmentum omissum: *ἄλυξεν* °8.

DE PROSODIA

Correptio epica: *γύνᾰι* 1.
Finis verbi post quartum *μέτρον* spondaicum °4.

PISANDER

DE DIALECTO

Forma non contracta: *λοετρά* 7, 2 (sed *ποίει* 7, 2).
Genet.: *-ῆος* 10. dat.: *-οισι* 9; *-ῃσι* 7, 1.
Notabilia: *θεά* 7, 1. Doricum *ἀέ* 12.

DE PROSODIA

Vltima syllaba producta: *παρᾶ ῥηγμῖνι* 7, 2.

PANYASIS

DE DIALECTO

Formae non contractae: *Ποσειδάων* 3, 2; *ἀοιδῆς* 16, 13; *εὐφροσυνάων* 16, 19; *μελιηδέος* 17, 12; *ἀέρσῃι* 17, 13; *ἀοιδαί* 19, 2; *ἀργυρέωι* 23, 3; *κρατέων* 23, 5 (sed *πιθοῦ* 17, 15). vestigia prioris *-νϝ-* : *ξεῖν'* 16, 1 (sed *ξενίοισι* 17, 14); *-σϝ-* : *ἶσον* 16, 4; 16, 7; 16, 12; *-ρϝ-* : *θοῦρον* 16, 6; *κούρην* 23, 1. notabilia: *-πφ-* in *σκύπφους* 7, 2; forma epica *κραδίης* 19, 4; *γιγν-* > *γῑν-* : *γίνεται* 17, 4; 17, 9; de forma *ὄνειαρ* 16, 12 vid. Schwyzer, Gr. Gramm. I 519.
Nomin.: *θεά* 17, 3. accus.: *-ῆα* 16, 6; *-εας* : *θαμέας* 7, 2; *ταλαπενθέας* 16, 5; *-ῑς* : *ὄρνις* 12. genet.: *-οιο* 7, 1; 8; 16, 10; 17, 10 (bis); °31, 2; *-αο* 4; 5; *-α* °31, 1; *-άων* 16, 19. dat.: *-οισι(ν)* 16, 12; 17, 9; 17, 14; 19, 1. compar.: *χερείων* 19, 5.
Pronomen: *μιν* 15.
Augmentum omissum: *τλῆ* 3, 1 (bis); 3, 2 (bis); 3, 4; *θόρε* 8; *κατασ[τέγασε]* 15;

λάχε 17, 3. coniunct. 3ª pers. -*ησι* 17, 14. verbum *εἰμί* in compos.: *παρεών* 16, 8. infinit.: -*μεν* : *θητευσέμεν* 3, 3. notabilia: *ἀέρσηι* 17, 13; *δείδια* 17, 12 (de quo cf. Debrunner, Mus. Helv. 3, 1946, 44s); aorist. 'mixtus' *θητευσέμεν* 3, 3.

Particulae: *κε(ν)* 16, 2; 16, 7 (sed *ἄν* 17, 6); *ἠύτε* 16, 18.

Tmesis: 2, 1.

Syntactica: adiectiv. pro substant.: *ἐπιχθονίοισιν* 16, 12; *κακά* 17, 9. anastrophe: *τοῖς δ' ἔπι* 17, 3; *θεῶν πάρα* 19, 1. notabilis sententiarum coniunctio: *ἀρετὴ* . . ., *ὅς κ' ἀνδρῶν κτλ.* 16, 1 – 2.

DE PROSODIA

Correptio epica: *κᾰί* 3, 4; 16, 1; 16, 3; 16, 4; 17, 1; 17, 5; 17, 8; *γίνετᾰι* 17, 4; 17, 9; *Σίβρῶι* 23, 3; *Πύλῶι* 24; *Ἀχελωίŏυ* °31, 1 (sed *οἵ Ἄτης* 18).

Digamma: invenitur *μιν (ϝ)ειπόντα* 15; *πυρὶ (ϝ)ἶσον* 16, 12; *γὰρ (ϝ)οἱ* 18; neglegitur *ποτὸν ἡδύν* 7, 2; *ἀπ' οἴνου* 16, 10; *γίνετᾰι οἴνου* 17, 4; *ὑπότροπŏς οἴκαδ'* 17, 5; *μελιηδέŏς οἶνου* 17, 12; *μῦθŏς ἄναξ* 30.

Diaeresis: *Ἀχελωΐδος* 2, 2; *ἀγλαΐης* 16, 14; *ἠύτε* 16, 18; *εὔφρονες* 17, 1; *ληΐζετ'* 23, 5; *Ἀχελωΐου* °31, 1.

Muta cum liquida 'positionem' facit; 'positionem' non facit in verbo ineunte his locis: -*οιŏ τροφοῦ* 8; *πολὺ πλεῖστον* 16, 2.

Vocales longae et variationes formae pro metri necessitate: *ὕδωρ* 2, 2; 15; *ἀνήρ* 16, 4; *ἀμφιγυήεις* 3, 1 (cf. *ἀμφίγυος*); *εἰλαπίνηι* 16, 2 (de quo cf. Chantraine, Dict. Etym. s. v.); *ῥ'* 8; 23, 1, sed *ἄρα* 15; *ἐνί* 16, 7; 17, 13, sed *ἐν* 16, 2; 16, 14; 16, 15 etc.

Notabilia: finis verbi post quartum *μέτρον* spondaicum 5; quintum *μέτρον* spondaicum 23, 3.

CHOERILVS

DE DIALECTO

Formae non contractae: *ἥγεο* 1, 1; *ἀοιδῆς* 2, 1; *Μουσάων* 2, 2; *φορέουσιν* °13a, 9; *ἀμάει* °16b, 8; *ἀείρας* °21, 2; *να⟨ι⟩ετάουσιν* °22, 20; *ὑμέων* °22, 25; *αἰχ[μητάων]* °22, 28; *νεέσθω* °22, 32 (sed *ὤικευν* 6, 3; *ἐφόρευν* 6, 5; *δελ̣ε̣ουχίδα* °21, 2; *βεβ[ῶτ]ες* °22, 22; *τ̣είχη* °23, 4; *ἐχώρουν* °23, 14; dub. *φορέ[ο]ν̣τες* °13a, 16). aliquando (praecipue ap. frr. °13a – 20) in papyris scripta est *α* pro *η* (de quo cf. West, Class. Rev. 16, 1966, 23): *ναυάγιον* 9, 2; *δαϊοτάτος* °13a, 2; *ἀερόεντος* °13a, 10; *κεφαλάν* °15, 6; *αὐτᾶς* °20, 4; *ὀπαδοί* °23, 5 (sed *τ{ε}[ι]μῆς* °17a, 1; *ἀγνήν* °23, 8; *Λητοῦς* °23, 10; *ἠώς* °23, 12 etc.). vestigia prioris -*νϝ*- : *μοῦνον* °22, 34; -*ρϝ*- : *θοῦρον* °17a, 7. -*υ*- servata: *δινεύοντες* °13a, 11; *δευήσειν* °22, 26; *δεύεθ̣'* °22, 33.

Nomin.: *νηῦς* 8; *ἠώς* °23, 12. accus.: *Ἄρηα* °17a, 7. genet.: -*οιο* 9, 3; °17a, 5; °17a, 6; °22, 21; -*ῆος* °15, 5; °22, 18; -*άων* 2, 2; °22, 28; *θυγατέρων* °25a, 9. dat.: -*οισι(ν)* 3, 2 (°22, 12?); -*αισι(ν)* °13a, 4; °22, 21; -*ησιν* °22, 34.

Pronomina: *νιν* °22, 30; *κεῖνον* 2, 1; *ὑμέων* °22, 25; *ὑμείων* °22, 33.

Augmentum omissum: *ἔκβαλεν* 9, 3; *μάρν[αντ']* °13a, 2; *ῥῆξε[* °16b, 11. imperf.: *ἔμισγον* °13a, 4; *ἔην* 2, 1 (sed *ἦν* 2, 2). perf.: *γεγάασ[ι]* °22, 7; *γ[ε]γάμεν* °22, 28; *βεβ[ῶτ]ες* °22, 22. infinit.: -*μεναι* 10; °22, 11(?); -*μεν* °22, 4; °22, 5; °22, 25; °22, 27 (?); °22, 28.

Tmesis: °13a, 5.

Particulae: *κεν* °22, 29; °22, 36; *πόκα* (Dorica) °13a, 5 (cf. West, Class. Rev. 16, 1966, 23).

Notabile: concord. ad sensum: *γένος* . . . *ἀφιέντες* 6, 1 – 2.

DE PROSODIA

Correptio epica: *δέδαστᾰι* 2, 3; *ὕστατŏι* 2, 4; *πῆι* 2, 4; *Σκύθᾰι* 5, 1; *ἔμμενᾰι* 10;]*ονŏι* °13a, 7; [*ζό*]*φŏυ* °13a, 10; [*Φα*]*ρ̣ν̣άκŏυ̣* °20, 3 (sed *ἀκτῆ⟨ι⟩ ἐν ἁλιρράντω⟨ι⟩ ἐπί* °21, 1; *ἧι ἀγορευσ*[°22, 29).
Contractio in eodem verbo: *χρεω͜ν* 10; *ὑμέω͜ν* °22, 25.
Diaeresis: *δαϊοτᾱτος* °13a, 2; *ἀυτᾱς* °20, 4;]*φηῒ* °20, 8; *ὁμ̣ο̣ί̣*[*ιο*]*ν* °22, 22; [*Θρήϊ*]*κ̣ες* °22, 21; *πάϊς* °22, 31.
Digamma: invenitur]*φηῒ* (*Ϝ*)*ἄνακτι* °20, 8; *ἀγκίστρου* (*Ϝ*)*ἕλικος* °21, 2; neglegitur *χρόνŏν ἴδρις* 2, 1; *θαυμαστὸ̆ν ἰδέσθαι* 6, 1; *συὸ̆ς εἶδος* 8; *ἀμφὶ̆ς ἐαγός* 9, 1; *ῥ̣ήτρη⟨ι⟩σῐν ἑκάστω*[*ι*] °22, 35.
Muta cum liquida 'positionem' facit; 'positionem' non facit his locis in verbo ineunte *ὥστĕ δρόμου* 2, 4; *δαρτὰ̆ πρόσωπ'* 6, 5; *Διονύσοιŏ πρός* 9, 3.
Vltima syllaba producta: *ἐπὶ̄ ῥ̣ήτρη⟨ι⟩σιν* °22, 35.
Vocales longae et variationes formae pro metri necessitate: *ἀ̄θαν*[*ατ-* °17b, 3; *Ἄ̆σίης* 1, 1, sed *Ἀ̄σίδα* 5, 2; *γαίης* 1, 1, sed *γῆ̣ν̣* °24, 4; *ὑμέων* °22, 25, sed *ὑμείων* °22, 33; *τόσ*[*σ*]*ο̣ν̣* °22, 28, sed *τόσος* °22, 36.
Notabile: hexameter spondaicus °22, 28; °22, 34.

LIBRORVM CONSPECTVS

EDITIONES GENERALES

Düntzer, H., Die Fragmente der epischen Poesie der Griechen bis zur Zeit Alexander's des Grossen, Köln 1840
Marckscheffel, G., Hesiodi, Eumeli, Cinaethonis, Asii et carminis Naupacti fragmenta, Lipsiae 1840
Dübner, F., Fragmenta Asii, Pisandri, Panyasidis, Choerili et Antimachi, post F. S. Lehrs, Hesiodi carmina, Paris 1841
Kinkel, G., Epicorum Graecorum fragmenta I, Lipsiae 1877

DISSERTATIONES GENERALES

Allen, T. W., Homer. The origins and the transmission, Oxford [1]1924 ([2]1969)
Bernabé, A., Fragmentos de épica griega arcaica. Introducción, traducción y notas, Madrid 1979
Chamoux, F., La poésie épique après Homère, Cahiers des Ét. Anc. 2, 1973, 5–29
Crusius, O., Zur Kritik der antiken Ansichten über die Echtheit homerischer Dichtungen, Philologus 54, 1895, 710–734
De Martino, F., Il palio di Samo, Bari 1984
Dihle, A., Homer-Probleme, Opladen 1970
Henrichs, A., Philodems „De Pietate" als mythographische Quelle, Cron. Erc. 5, 1975, 5–38
Herwerden, H. van, Lectiones Rheno-Traiectinae, Lugduni Batavorum 1882
Hiller, E., Beiträge zur griechischen Literaturgeschichte. 5. Homer als Collectivname, Rh. Mus. 42, 1877, 321–361
Huxley, G. L., Greek epic poetry from Eumelos to Panyassis, London 1969
Keydell, R., Quaestiones metricae de epicis Graecis recentioribus, Diss. Berlin 1911
Köchly, H., Coniectaneorum epicorum fasciculus I, Opuscula Philologica I, Lipsiae 1881, 223–243
Kranz, W., Sphragis. Ichform und Namensiegel als Eingangs- und Schlußmotiv antiker Dichtung, in: Studien zur antiken Literatur und ihrem Fortwirken, Heidelberg 1967, 27–78 (= Rh. Mus. 104, 1961, 3–46; 97–124)
Lesky, A., Homeros, IX. Anderes unter dem Namen Homer, RE Suppl. XI (1968) 821–831
Ludwich, A., Textkritische Untersuchungen über die mythologischen Scholien zu Homers Ilias I–IV, Königsberg 1900–1903
Merkelbach, R., Untersuchungen zur Odyssee, München [2]1969
Murray, G., The rise of the Greek epic, Oxford [4]1934 (praec. 339–345)
Nauck, A., De Epicorum Graecorum fragmentis a G. Kinkelio editis, Bull. de l'Acad. Impér. St.-Pétersb. 25, 1879, 98–121
Notopoulos, J. A., Studies in early Greek oral poetry II. The oral atlas of early Greek poetry: a study of the Cyclic Epics as oral poetry, Harv. Stud. Class. Phil. 68, 1964, 18–45

Peppmüller, R., Zu den Fragmenten der griechischen Epiker, Jahrb. f. class. Philol. 131, 1885, 832–837; 133, 1886, 464–468
Ribbeck, W., Zu den Fragmenten der griechischen Epiker, Rh. Mus. 33, 1878, 456–461
Robert, C., Bild und Lied. Archäologische Beiträge zur Geschichte der griechischen Heldensage, Berlin 1881
–, Die griechische Heldensage, Berlin [4]1920–1921 (1967)
Roemer, A., Die Homerexegese Aristarchs in ihren Grundzügen dargestellt; bearbeitet und herausgegeben von E. Belzner, Paderborn 1924 (1968)
Rossbach, O., Epica, Jahrb. f. class. Philol. 143, 1891, 81–102
Ruijgh, C., Autour de 'τε épique', Amsterdam 1971 (praecipue 916–918)
Rzach, A., Homeridai, RE VIII 2 (1913) 2145–2182
Schadewaldt, Von Homers Welt und Werk, Stuttgart [3]1959
Schneidewin, F. W., Zu den Bruchstücken der homerischen Dichter, Philologus 4, 1849, 591; 612; 632; 744–747
Schwartz, E., De Scholiis Homericis ad historiam fabularem pertinentibus, Jahrb. für class. Philol., Supp. Bd. XII, 1881, 403–463
–, Der Name Homeros, Hermes 75, 1940, 1–9
Snell, B., et al., Lexikon des frühgriechischen Epos, Göttingen 1955ss.
Untersteiner, M., La fisiologia del mito, Firenze [2]1972
van der Valk, M., Researches on the Text and Scholia of the Iliad, Leiden I 1963, II 1964
Wackernagel, J., Sprachliche Untersuchungen zu Homer, Göttingen 1916
Webster, T. B. L., From Mycenae to Homer, London 1958
Wehrli, Typologische Richtungen der griechischen Sagendichtung, in: Typologia Litterarum, Festschrift für Max Wehrli, Zürich–Freiburg 1969, 31–49 (= Theoria und Humanitas, Zürich–München 1972, 71–87)
West, M. L., Class. Rev. 21, 1971, 67–69, *Recens.* Huxley, Greek epic poetry
Wilamowitz-Moellendorff, U. v., Homerische Untersuchungen, Berlin 1884
–, Die Ilias und Homer, Berlin [2]1920 (1966)

CYCLVS

EDITIONES

Müller, C. G., De cyclo Graecorum epico et poetis cyclicis scripsit eorum fragmenta collegit et interpretatus est, Lipsiae 1829
Dübner, F., Cycli epici reliquiae, post A. F. Didot, Homeri carmina, Paris 1845
Monro, D., Epici Cycli fragmenta, Homeri opera et reliquiae, Oxonii 1896, 1009–1026
Allen, T. W., Homeri opera V, Hymnos Cyclum fragmenta Margiten Batrachomyomachiam Vitas continens, Oxonii 1912, repr. (with corrections) 1946
–, Homerica II : Additions to the Epic Cycle, Class. Rev. 27, 1913, 189–190
Bethe, E., Der Troische Epenkreis, Stuttgart 1966 (= Homer, Dichtung und Sage, II. Band, zweiter Teil, viertes Buch, Leipzig und Berlin [2]1919, 149–297)
Evelyn-White, H. G., Hesiod, the Homeric Hymns and Homerica, London 1914 ([3]1936), 480–539

DISSERTATIONES

Allen, T. W., The Epic Cycle, Class. Quart. 2, 1908, 64–74; 81–88
Andersen, Ø., Thersites und Thoas vor Troia, Symb. Osl. 57, 1982, 7–34
Blumenthal, H. J., Callimachus, Epigram 28, Numenius fr. 20, and the meaning of *κυκλικός*, Class. Quart. 28, 1978, 125–127

Comparetti, D., La commissione omerica di Pisistrato e il ciclo epico, Riv. Filol. Class. 9, 1881, 539–551
Griffin, J., The Epic Cycle and the uniqueness of Homer, Journ. Hell. Stud. 97, 1977, 39–53
Jouan, F., Le Cycle épique: état des questions, Association Guillaume Budé, Actes du Xe Congrès, Paris 1980, 83–104
Kullmann, W., Die Quellen der Ilias (Troischer Sagenkreis) (Hermes Einzelschr. 14), Wiesbaden 1960
Lange, G., Ueber die kyklischen Dichter und den sogenannten epischen Kyklus der Griechen, Mainz 1837
Monro, D. B., The poems of the Epic Cycle, Journ. Hell. Stud. 5, 1884, 1–41
Oka, M., Homer and the Epic Cycle, Memoirs of the Faculty of Letters, Kyoto University 16, 1976, 55–338 (English resumé)
Rzach, A., Kyklos, RE XI 2 (1922) 2347–2435
Sadurska, A., Les Tables Iliaques, Warszawa 1964
Scott, J. A., Dio Chrysostom and the homeric origin of the cycle, Class. Journ. 19, 1923–1924, 315–316
–, Homer and the epic cycle, Class. Journ. 19, 1923–1924, 445–447
Severyns, A., L'Ethiopide d'Arctinos et la question du cycle épique, Rev. de Philol. 49, 1925, 153–183
–, Le cycle épique et l'épisode d'Io, Musée Belge 30, 1926, 119–130
–, Rev. Belge de Phil. et d'Hist. 5, 1926, 132–140, *Recens.* Bethe, Homer. Dichtung und Sage
–, Eustathe et le Cycle épique, Rev. Belge de Phil. et d'Hist. 7, 1928, 401–467
–, Le Cycle épique dans l'école d'Aristarque, Liège–Paris 1928
Vellay, Ch., Les légendes du cycle Troyen, Monaco 1957
Vian, F., Recherches sur les Posthomerica de Quintus de Smyrne, Paris 1959
Weil, H., Les Posthomerica Cycliques, Rev. de Philol. 11, 1887, 1–5
Welcker, F. G., Der epische Cyclus oder die Homerischen Dichter, Bonn I^{2} 1865, II 1849
–, Die griechischen Tragödien mit Rücksicht auf den epischen Cyclus, Bonn I–II 1839, III 1841
Wüllner, F., De cyclo epico poetisque cyclicis commentatio philologica, Monasterii 1825

PROCLVS ET APOLLODORVS, CYCLI FONTES

Bethe, E., Proklos und der epische Cyclus, Hermes 26, 1891, 593–633
Beutler, R., Proklos 4, RE XXIII 1 (1957) 186–247
Frazer, J. G., Apollodorus, The Library, London 1921
Monro, D. B., On the fragment of Proclus' abstract of the Epic Cycle contained in the Codex Venetus of the Iliad, Journ. Hell. Stud. 4, 1883, 305–334
Robert, C., De Apollodori Bibliotheca, Berlin 1873
Romagnoli, E., Proclo e il ciclo epico, Stud. It. Filol. Class. 9, 1901, 35–123
Schwartz, E., Apollodoros 61, RE I 2 (1894) 2855–2886
Severyns, A., Recherches sur la Chrestomathie de Proclos, Paris I–II 1938, III 1953, IV 1963
van der Valk, M., On Apollodori Bibliotheca, Rev. ét. gr. 71, 1958, 100–167
Wagner, R., Epitoma Vaticana ex Apollodori Bibliotheca, Lipsiae 1891
–, Proklos und Apollodoros, Neue Jahrb. für class. Phil. 145, 1892, 241–256

THEOGONIA CYCLICA – TITANOMACHIA

Aly, W., Hesiod, Theogonie, Heidelberg 1913
Barigazzi, A., Nuovi frammenti dei Corinthiaca di Eumelo, Riv. Filol. Class. 94, 1966, 129–148
Dietze, J., Zur kyklischen Theogonie, Rh. Mus. 69, 1914, 522–537
Dörig, J. – Gigon, O., Der Kampf der Götter und Titanen, Olten – Lausanne 1961
Körte, A., Archiv f. Papyrusf. 13, 1938, 80 (de Tit. fr. 5)
Kranz, W., Titanomachia, Studien zur antiken Literatur und ihrem Fortwirken, Heidelberg 1967, 89–96 (= Studi in onore di Luigi Castiglioni, Firenze 1960, I 475–486)
Mayer, M., Die Giganten und Titanen in der antiken Sage und Kunst, Berlin 1887
Pohlenz, M., Kronos und die Titanen, Neue Jahrb. 37, 1916, 549–594
Schoemann, G. J., De poesi theogonica Graecorum, Opuscula academica II, Berlin 1857
Snell, B., Gnomon 13, 1937, 579–580 (de Tit. fr. 5)
Vian, F., La guerre des Géants, Paris 1952
West, M. L., Hesiod, Theogony, Oxford 1966
–, The Orphic Poems, Oxford 1983 (praecipue 121–139)
Wilamowitz-Moellendorff, U. v., Kronos und die Titanen, Darmstadt 1964 (= Sitz. Ber. Akad. Berl. 1929 IV)
Wüst, E., Titanes, RE VI A 2 (1937) 1491–1508
Ziegler, K., Theogonien, Myth. Lex. V 1469–1554

OEDIPODIA – THEBAIS

Adrados, F. R., El poema del pulpo y los orígenes de la colección teognídea, Emerita 26, 1958, 1–10 (ad Theb. fr. 4)
Bethe, E., Thebanische Heldenlieder, Untersuchungen über die Epen des thebanisch-argivischen Sagenkreises, Leipzig 1891
–, *Ἀμφιάρεω ἐξελασίη*, RE I 2 (1894) 1897–1898
Burkert, W., Seven against Thebes: an Oral Tradition between Babylonian and Greek Literature, in: I poemi epici rapsodici non Omerici e la tradizione orale, Atti del Convegno di Venezia 28–30 settembre 1977, a cura di C. Brillante, M. Cantilena, C. O. Pavese, Padova 1981, 29–46 (Appendix: Formulaic Language in the Thebais, 47 s., Discussione, 49–51)
Castiglioni, L., Decisa forficibus IV, Rend. Ist. Lomb. 70, 1937, 58 (Theb. fr. 2, 8)
Cingano, E., Clistene di Sicione, Erodoto e i poemi del Ciclo tebano, Quad. Urb. n. s. 20, 1985, 31–40
Comparetti, D., Edipo e la mitologia comparata, Pisa 1897
Daly, L. W., Oidipus, RE XVII 2 (1937) 2103–2117, Suppl. VII (1940) 769–786
Davies, M., Poetry in Plato: A new epic fragment?, Mus. Helv. 37, 1980, 129–132 (de Theb. fr. °11)
Delcourt, M., Oedipe ou la légende du conquérant, Liège – Paris 1944
Deubner, L., Oedipusprobleme, Berlin 1942
Dirlmeier, F., Der Mythos vom König Oedipus, Mainz 1948
Edmunds, L., The Sphinx in the Oedipus Legend, Königstein 1981
Fitch, E., Homerica, Class. Journ. 17, 1921–1922, 94–95 (Theb. adtrib.)
–, The evidence for the homeric Thebais, Class. Phil. 17, 1922, 37–43
Friedländer, P., Kritische Untersuchungen zur Geschichte der Heldensage, Rh. Mus. 69, 1914, 299–341 (= Studien zur antiken Literatur und Kunst, Berlin 1969, 19–53; de Thebaide: 318–329)

Herwerden, H. van, Notulae ad Athenaeum, Mnem. N. S. 4, 1876, 294–323 (313, de Theb. fr. 2, 7)
Höfer, O., Oidipus, Myth. Lex. III 700–746
Ilberg, J., Die Sphinx in der griechischen Kunst und Sage, Leipzig 1896
–, Sphinx, Myth. Lex. IV 1338–1408
Kock, E. L. de, The Sophoclean Oidipus and its antecedents, Acta Class. 4, 1961, 7–28
–, The Peisandros scholium – its sources, unity and relationship to Euripides' Chrysippos, Acta Class. 5, 1962, 15–37
Legras, L., Les légendes thébaines, Paris 1905
Leutsch, E. L. de, Thebaidis cyclicae reliquiae, Gottingae 1830
Margani, M., Il mito di Edipo (dalle suo origine fino allo scorcio del sec. V av. C.), Siracusa 1927
Merkelbach, R., Kritische Beiträge zu antiken Autoren, Meisenheim am Glan 1974, 4–5 (de Theb. fr. °11)
Paulson, J., Anmerkungen zur Oidipus-Sage, Eranos 1, 1896, 11–27; 57–75
Robert, C., Oidipus, Geschichte eines poetischen Stoffs im griechischen Altertum, Berlin 1915
Rossbach, O., Epica, Jahrb. f. class. Philol. 143, 1891, 81–102 (82 de Theb. fr. 2, 9)
Santiago, R. A., La fusión de dos mitos tebanos, Faventia 3, 1981, 19–30
Schachter, A., The Theban Wars, Phoenix 21, 1967, 1–10
Schneidewin, F. W., Philologus 4, 1849, 747 (ad Theb. fr. 2)
Scott, J. A., Antigonus and the homeric authorship of the Thebais, Class. Journ. 16, 1921, 367–368
–, Homer as the poet of the Thebais, Class. Phil. 16, 1921, 20–26
–, The Callinus of Pausanias IX 9, 5, Class. Phil. 17, 1922, 358–360 (de Theb. Test. 2)
Valgiglio, E., Edipo nella tradizione pre-attica, Riv. Stud. Class. 11, 1963, 18–43; 153–171
Vian, F., Les origines de Thèbes, Paris 1963
Wecklein, N., Die kyklische Thebais, die Oedipodee, die Oedipussage und der Oedipus des Euripides, Sitzber. Akad. Wiss. München 5, 1901, 661 ss
Wehrli, F., Oidipus, in: Theoria und Humanitas, Zürich–München 1972, 60–71 (= Mus. Helv. 14, 1957, 108–117)

EPIGONI – ALCMAEONIS

Benedetto, V. di, Aristophanes, Pax 1282–1283 e il Certamen tra Omero e Esiodo, Rend. Acc. Linc. ser. VIII 24, 1969, 161–165 (de Epig. frr. 6–7)
Bethe, E., Alkmaionis, RE I 2 (1894) 1562–1564
Busse, A., Der Agon zwischen Homer und Hesiod. Rh. Mus. 64, 1909, 108–119 (de Epig. fr. 6)
Delcourt, M., Oreste et Alcméon, Paris 1959
Friedländer: vid. Oed.-Theb. (de Alcmaeonide: 329–335)
Knaack, G., Ein neues Fragment des Antimachos von Teos?, Berl. Phil. Wochenschr. 1903, 284–285 (de Epig. fr. 9)
Wentzel, Antimachos 23, RE I 2 (1894) 2433–2434

CYPRIA

EDITIONES

Henrichsen, R. I. F., De carminibus Cypriis commentatio, Hauniae 1828
Xydas, Ch., *Τὰ Κύπρια ἔπη* (*προλεγόμενα – κείμενον – ἑρμηνευτικὸν ὑπόμνημα*), *Ἀθῆναι* 1979

DISSERTATIONES

Bernabé, A., Cyclica (I) 1. Un fragmento de los «Cantos Ciprios», Emerita 50, 1982, 81 – 87 (de fr. 16)

Bolling, G. M., The meaning and context of Cypria, frag. 22 (Bethe), Class. Phil. 23, 1928, 63 – 64 (de fr. 18)

Braswell, B. K., A Grammatical note on Cypria, Fr. 4 K., Glotta 60, 1982, 221 – 225 (ad fr. 5)

Burnet, J., Vindiciae Platonicae I, Class. Quart. 8, 1914, 235 – 236 (de fr. 18)

Chatzistephanou, K. E., *Ὁ Στασῖνος καὶ ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ τραγῳδία, Στασῖνος Δ'*, 1968 – 1972 (1973), 137 – 143

Corssen, P., Der ursprüngliche Verbannungsort des Philoktet, Philologus 66, 1907, 346 – 360

Ebert, J., Die Gestalt des Thersites in der Ilias, Philologus 113, 1969, 159 – 175

Förster, R., Zu Achilleus und Polyxena, Hermes 18, 1883, 475 – 478

Fraenkel, E., Alcuni problemi nell' «Agamennone» di Eschilo, Dioniso 12, 1949, 3 – 16

Georgiadis, K., *Ὁ Στασῖνος καὶ τὰ Κύπρια ἔπη, Στασῖνος Δ'*, 1968 – 1972 (1973), 181 – 194

–, *Διατὶ τὰ «Κύπρια ἔπη» δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἔργον τοῦ Ὁμήρου, Στασῖνος Δ'*, 1968 – 1972 (1973), 195 – 200

Henrichs, A., Iuppiter mulierum amator in papyro Herculanensi, Zeitschr. Pap. Epigr. 15, 1974, 302 – 304 (de fr. 10)

Hurst, A., L'huile d'Aphrodite, Živa Antika 26, 1976, 23 – 25 (de fr. 4, 6)

Huxley, G., A Problem in the Kypria, Greek Rom. Byz. Stud. 8, 1967, 25 – 27 (de fr. 14)

Immisch, O., Ad Cypria carmen, Rh. Mus. 44, 1889, 299 – 304 (de fr. 29)

Jouan, F., Euripide et les légendes des Chants Cypriens, Paris 1966

Karouzos, I., *Τὸ προοίμιον τῶν Κυπρίων ἐπῶν, Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδ. Ἀθην.* 32, 1957, 225 – 232 (de fr. 1)

Kerényi, K., Die Geburt der Helena, Zürich 1945 (= Mnemosyne 7, 1939, 161 – 179)

Köhler, R., Zu den Kyprien, Rh. Mus. 13, 1858, 316 – 317 (de fr. 1)

Kullmann, W., Ein vorhomerisches Motiv im Iliasproömium, Philologus 99, 1955, 167 – 192 (de fr. 1)

Lesky, A., Peleus und Thetis im frühen Epos, Stud. It. Filol. Class. 27 – 28, 1956, 216 – 226 (de fr. 2 – 3)

Lippold, G., Mythographisches, Philologus 68, 1909, 152 – 154 (de fr. 2)

Lloyd-Jones, H., Stasinus and the Cypria, *Στασῖνος Δ'*, 1968 – 1972 (1973), 115 – 122

Ludwich, A., Zu den Kypria des Stasinos, Rh. Mus. 43, 1888, 472 – 473 (de fr. 1)

–, Coniectaneorum in Athenaeum I, Regimontii 1901, 7 – 8 (de frr. 4; 6 – 7)

Luppe, W., Zeus und Nemesis in den Kyprien. Die Verwandlungssage nach Pseudo-Apollodor und Philodem, Philologus 118, 1974, 193 – 202 (de fr. 10)

–, Nochmals zur Nemesis bei Philodem, Philologus 119, 1975, 143 – 144 (de fr. 10)

Marcovich, M., Bedeutung der Motive des Volksglaubens für die Textinterpretation, Quad. Urb. 8, 1969, 22 – 36 (de fr. 1)

Merkelbach, R., Kritische Beiträge zu antiken Autoren, Meisenheim am Glan 1974, 3 (de fr. 18)

Mühll, P. von der, Zur Frage, wie sich die Kyprien zur Odyssee verhalten, in: Westöstliche Abhandlungen R. Tschudi zum siebzigsten Geburtstag überreicht von Freunden und Schülern, hrsg. von F. Meier, Wiesbaden 1954, 1 – 5

Peppmüller, R., Zu den Fragmenten der griechischen Epiker, I, II, III, Jahrb. f. Class. Philol. 131, 1885, 832 – 835 (ad frr. 1; 9; 15)

–, Zu den Kypria, Philologus 47, 1889, 552 – 554 (ad fr. 1)

Phillips, E. D., A suggestion about Palamedes, Am. Journ. of Philol. 78, 1957, 267 – 278

Reeves, D., The cause of the Trojan War: a forgotten myth revived, Class. Journ. 61, 1965–1966, 211–214 (de fr. 1)
Reitzenstein, R., Die Hochzeit des Peleus und der Thetis, Hermes 35, 1900, 73–105 (de fr. 2)
Ribbeck, W., Über ein Fragment der Kypria, Zeitschr. f. d. Gymnasialwesen 16, 1862, 655–656
–, Zu den Fragmenten der griechischen Epiker 6–10, Rh. Mus. 33, 1878, 458–461 (ad frr. 1; 14; 15; 18; 25)
Robertson, D. S., The food of Achilles, Class. Rev. 54, 1940, 177–180
Rossbach, O., Epica, Jahrb. f. class. Philol. 143, 1891, 81–102 (de fr. 15)
Ruiz de Elvira, A., Helena, Mito y etopeya, Cuad. Filol. Clás. 6, 1974, 95–133 (ad fr. 9)
Schlie, F., Zu den Kyprien. Eine archaeologische Abhandlung, Gymn.-Progr. Waren 1874
Severyns, A., Pindare et les Chants Cypriens, L'Ant. Class. 1, 1932, 261–271 (de fr. 15)
–, Un Sommaire inédit des Chants Cypriens, in: *ΠΑΓΚΑΡΠΕΙΑ*, Mélanges H. Grégoire II, Ann. Inst. Phil. Or. 10, 1950, 571–605
–, Pomme de discorde et jugement des déesses, in: Mélanges Joseph Hombert, Phoibos 5, 1950–1951, 145–172
–, Sur le début des Chants Cypriens, Mededelingen der Koninklijke Nederlandse Akademia van Wetenschappen Afd. Letterkunde, Nieuwe Reeks, Deel 28, No. 5, Amsterdam 1965, 285–297
Sodano, A. R., La saga Peleo-Teti nell'epos arcaico e i suoi riflessi nei *τῶν μεθ' Ὅμηρον λόγοι* di Quinto Smirneo, Annali Fac. Lett. Filos. Napoli 3, 1953, 81–104 (de frr. 1–3)
Stählin, F., Der Dioskurenmythus in Pindars 10. nemeischer Ode (Ein Beispiel einer Mythenidealisierung), Philologus 62, 1903, 182–195 (de frr. 8; 11; 15)
Stinton, T. C. W., Euripides and the Judgement of Paris, London 1965 (de frr. 4–5)
Szarmach, M., Le mythe de Palamède avant la tragédie grecque, Eos 62, 1974, 35–47
Turpin, J.-C., L'expression *αἰδὼς καὶ νέμεσις* et les «actes de langage», Rev. ét. gr. 93, 1980, 352–367 (de fr. 9, 5–6)
Vellay, Ch., La Palamédie, Bull. Assoc. G. Budé 4 sér. 2, 1956, 55–67 (= Légendes du Cycle Troyen, Monaco 1957, 157–169)
Wilamowitz-Moellendorff, U. v., Lesefrüchte CCLXVII, Hermes 65, 1930, 241–242 (de Paridis iudicio ap. Cypria)
Xydas, Ch., *Διάλογος μὲ ἕναν ἐπικρίτη*, *Ἀθῆναι* 1980
–, *Μία ἀκόμη κριτικὴ διόρθωση στὰ Κύπρια*, Kypriakai Spoudai (Levkosia) 1980, 79–82 (de fr. 4, 3)

AETHIOPIS

Assereto, A. M., Dall' «Etiopide» all' «Eneide», in: Mythos. Scripta in honorem Marii Untersteiner, Genova 1970, 51–58
Bernabé, A., Cyclica (I) 2. El fragmento 1 de la «Etiópida» de Arctino, Emerita 50, 1982, 87–89
Bethe, E., Aithiopis[1], RE I 1 (1893) 1103–1105
–, Arktinos, RE II 1 (1895) 1172
Ebert, J., Die Gestalt des Thersites in der Ilias, Philologus 113, 1969, 159–175
Fraenkel, E., Vergil und die Aithiopis, Philologus 87, 1932, 242–248
Kopff, E. Chr., The Structure of the Amazonia (Aethiopis), Skrifter utgivna av Svenska Institutet i Athen, 4° XXX, Stockholm 1983, 57–62
Löwy, E., Zur Aithiopis, Neue Jahrb. f. d. class. Altert. 1914, 81–94
Lucas, H., Das Dichterfragment auf der Schulvase des Duris, Philol. Wochenschr. 21, 1939, 590–592

Rankin, H. D., Thersites the Malcontent, a Discussion, Symb. Osl. 47, 1972, 36–60
Rowan, M. S., The Greek Tragedians and the Aethiopis, Diss. Cincinnati 1975
Severyns, A., La patrie de Penthésilée, Musée Belge 30, 1926, 5–17
–, L'Éthiopide d'Arctinos ... vid. Cyclus, Diss.
Sodano, A. R., Le fonti del mito di Achille nel terzo libro dei μεθ' Ὅμηρον di Quinto Smirneo, Antiquitas 2–5, 1947–1950, 53–78
–, Il mito di Pentesilea nel μεθ' Ὅμηρον di Quinto Smirneo, Annali Fac. Lett. Filos. Napoli 1, 1951, 55–79
–, Il mito di Memnone nel II libro dei μεθ' Ὅμηρον di Quinto Smirneo, Annali Fac. Lett. Filos. Napoli 2, 1952, 175–195

ILIADES PARVAE – ILII EXCIDIVM

Bernabé, A., Cyclica (I) 3. Porcis y Caribea, Emerita 50, 1982, 89–92 (Il. exc. fr. 3)
–, ¿Más de una Ilias Parva?, in: Apophoreta Philologica E. Fernández-Galiano a sodalibus oblata, Estudios Clásicos 87, 1984, 141–150
Bethe, E., Arktinos, RE II 1 (1895) 1172
–, Lesches, RE XII 2 (1925) 2135–2136
Blumenthal, A. v., Beobachtungen zu griechischen Texten 1. Kleine Ilias Fr. 2 Allen, Hermes 74, 1939, 96 (ad Il. parv. 2, 5)
Chavannes, F., De Palladii raptu, Berlin 1891
Grossmann, G., Das Lachen des Aias, Mus. Helv. 25, 1968, 65–85
Hermann, G., De Aeschyli tragoediis fata Aiacis et Teucri complexis, Opuscula VII, Lipsiae 1839 (Hildesheim 1970), 362–387 (praecipue 363; ad Il. parv. fr. 2)
Herter, H., Die Treffkunst des Arztes in hippokratischer und platonischer Sicht, Sudhoffs Archiv für Gesch. der Mediz. 47, 1963, 247–290 (de Il. exc. fr. 4)
Immisch, O., Lescheos-Lesches. Zur Beurtheilung des Pausanias, Rh. Mus. 48, 1893, 290–298
Kern, H., Der antike Astyanaxmythos und seine späteren Auswüchse, Philologus 75, 1918, 183–201
Ludwich, A., Kritische Miscellen (post Besserungsvorschläge zu Kolluthos), Königsberg 1901, 18s (Il. exc. fr. 4)
–, Das Arktinosfragment bei Diomedes, Berl. Phil. Wochenschr. 29, 1902, 925–926 (de Il. exc. fr. 7)
Marzullo, B., Aeschines, in Tim. 128, Maia 6, 1953, 68–75 (de Il. parv. fr. 27)
Roemer, A., Einige Interpolationen der Odyssee und Aristarch, Rh. Mus. 61, 1906, 313–343 (de Il. parv. frr. 2; 4; 26)
Schmid, W., Lesches, Rh. Mus. 48, 1893, 626–628
Schroeder, O., Memnons Tod bei Lesches, Hermes 20, 1885, 494 (de Il. parv. fr. 5)
Severyns, A., Le cheval de Troie (Petite Iliade, fragm. XXII), Rev. Belge de Phil. et d'Hist. 5, 1926, 297–322 (de Il. parv. fr. 8)
–, Sur un sens de l'adjectif ἀργαλέος, in: Mélanges Boissacq II, Ann. Inst. Phil. Or. 6, 1938, 239–241 (de Il. parv. fr. 24, 2)
Taccone, A., Per la lezione di un verso della 'Piccola Iliade', Boll. di Filol. Class. 20, 1914, 253–254 (ad Il. parv. fr. 24, 2)
Timpanaro, S., Note Serviane, con contributi ad altri autori e a questioni di lessicografia latina, Stud. Urb. 31, 1957, 155–198 (156–171 de Il. exc. fr. 2)
Tosi, T., Studi archeologici e letterari sull'Iliou Persis, in: Scritti di filologia e di archeologia a cura di Terzaghi, Firenze 1957, 3–37
Vinogradov, Y. G., Киклические Поэмы в Ольвии, Vestn. Drevn. Ist. 109, 1969, 142–150 (de Il. parv. fr. 28)

Weil, H., Les Posthomerica Cycliques, Rev. de Philol. 11, 1887, 1–5
–, Observations sur les épiques grecs 5, Rev. de Philol. 11, 1887, 8 (ad Il. parv. fr. 24)
West, M. L., New fragments of Greek poetry, Class. Rev. 16, 1966, 22 (de Il. parv. fr. 32)

NOSTI

Dümmler, F., Die Quellen zu Polygnots Nekyia I, Die Nekyia der Nosten, Rh. Mus. 45, 1890, 178–202 (= Kleine Schriften 2, Leipzig 1901, 379–404)
Huxley, G. L., A fragment of the Nosti, La parola del passato 44, 1959, 282–283 (de fr. 17)
Knaack, G., Ein neues Fragment des Antimachos von Teos?, Berl. Phil. Wochenschr. 23, 1903, 284–285 (de fr. 18)
Olivieri, A., Il mito di Oreste nel poema di Agia di Trezene, Riv. Filol. Class. 25, 1897, 570–576
Tracy, H. L., Vergil and the Nostoi, Vergilius 14, 1968, 36–40

TELEGONIA

Diels, H., Atacta II, Hermes 23, 1888, 279 (de fr. 1)
Gercke, A., Telegonie und Odyssee, Neue Jahrb. für d. kl. Altertum 8, 1905, 313–333
Hartmann, A., Untersuchungen zur Rekonstruktion der Telegonia des Eugamon von Kyrene I. Die mythographische Überlieferung, München 1915
–, Untersuchungen über die Sage vom Tod des Odysseus, München 1917
Huxley, G. L., Homerica II: Eugamon, Greek Rom. Byz. Stud. 3, 1960, 23–28
Merkelbach, R., Untersuchungen zur Odyssee, München ²1969
Phillips, E. D., Odysseus in Italy, Journ. Hell. Stud. 73, 1953, 53–67
Severyns, A., Ulysse an Élide, L'Ant. Class. 31, 1962, 15–24
Stanford, W. B., The Ulysses Theme, Oxford ²1963 (praecipue 81–89)
Svoronos, J. N., Études archéologiques et numismatiques. Prem. fasc.: Ulysse chez les Arcadiens et la Télégonie d'Eugammon, à propos des types monétaires de la ville de Mantinée, Gazette archéologique 13, 1888, 257–280
Vürtheim, J., De Eugammonis Cyrenaei Telegonia, post De Aiacis origine, cultu, patria, Lugduni Batavorum 1907, 183–216 (= Mnemosyne 29, 1901, 23–58)

EVMELVS

EDITIONES

Wilisch, E. G., Über die Fragmente des Epikers Eumelus, Nachrichten über das Johanneum in Zittau 1875
Jacoby, F., Die Fragmente der griechischen Historiker III B, Leiden 1950, 378–381 (n. 451)

DISSERTATIONES

Barigazzi, A., Nuovi frammenti dei Corinthiaca di Eumelo, Riv. Filol. Class. 94, 1966, 129–148 (de frr. 2; 8)
–, Favorino di Arelate, Opere, Firenze 1966, 321–325 (de frr. 2; 8)
Bethe, E., Eumelos 12, RE VI 1 (1907) 1080–1081

Bowra, C. M., The daughters of Asopus, Hermes 73, 1938, 213 – 221 (= Problems in Greek Poetry, Oxford 1953, 54 – 65)
–, Two lines of Eumelus, Class. Quart. n. s. 12, 1963, 145 – 153 (= On Greek Margins, Oxford 1970, 46 – 58; de Test. 7)
Capovilla, G., Colchica-Adriatica parerga. Da Eumelo di Corinto ad Apollonio Rodio, Rend. Ist. Lomb. 91, 1957, 739 – 802
Drews, R., The earliest Greek settlements on the Black Sea, Journ. Hell. Stud. 96, 1976, 18 – 31 (praecipue 19; 24)
Dunbabin, T. J., The early history of Corinth, Journ. Hell. Stud. 68, 1948, 59 – 68
Friedländer, P.: vid. Thebais (de Argonautorum historia 299 – 317)
Fritz, K. v., Die Entwicklung der Iason-Medea-Sage und die Medea des Euripides, Antike und Abendland 8, 1959, 33 – 106
García Gual, C., Jasón, el héroe que perdió el final feliz, in: Mitos viajes, héroes, Madrid 1981, 77 – 120 (praecipue 91 ss)
Hermann, G., De Musis fluvialibus Epicharmi et Eumeli, in: Opuscula II, Lipsiae 1827 (Hildesheim 1970), 288 – 305 (de fr. 17)
Matthews, V. J., Where is Eumelus Fragment 9 Kinkel?, Eranos 80, 1982, 119 – 123 (de fr. 19)
Michelazzo, F., Il ruolo di Medea in Apollonio Rodio e un frammento di Eumelo, Prometheus 1, 1975, 38 – 48 (de fr. 17)
Roux, R., Le problème des Argonautes, Paris 1949
Untersteiner, M., Eumelo di Corinto, in: Scritti Minori. Studi di letteratura e filosofia greca, Brescia 1971, 165 – 179 (= Antiquitas 6 – 7, 1951 – 1952, 3 – 13)
Vian, F., Les navigations des Argonautes: élaboration d'une légende, Bull. de l'Assoc. G. Budé 1982, 273 – 285 (praecipue 274 ss)
Will, E., Korinthiaka. Recherches sur l'histoire et la civilisation de Corinthe des origines aux guerres médiques, Paris 1955

CINAETHO

Giannoulidis, K., *Φαῖστος ἢ Ἥφαιστος. Περὶ μίαν διόρθωσιν τοῦ* Malten, *Πλάτων* 17, 1965, 117 – 119 (de fr. 1)
Malten, L., Hephaistos, Jahrbuch Deutsch. Arch. Inst. 27, 1912, 264 (de fr. 1)
Rzach, A., Kinaithon, RE XI 1 (1921) 462 – 463

PHOCAIS

Cassola, F., De Phocaide carmine, quod Homero tribui solet, commentatio, Stud. It. Filol. Class. 26, 1952, 141 – 148

PHORONIS

Jacoby, F., *Ἰὼ Καλλιθύεσσα*, Hermes 57, 1922, 366 – 374 (de fr. 4)
Ruiz de Elvira, A., Prometeo, Pandora y los orígenes del hombre, Cuad. Fil. Clás. 1, 1971, 79 – 108 (praecipue 88 ss)
Stoessl, F., Phoronis 2, RE XX 1 (1941) 646 – 650
Wehrli, F., Io, Dichtung und Kultlegende, in: Gestalt und Geschichte. Festschrift Karl Schefold (Antike Kunst 4, Beiheft), Bern 1967, 196 – 199 (= Theoria und Humanitas, Zürich – München 1972, 88 – 94)

DANAIS

Bethe, E., Danais, RE IV 2 (1901) 2091–2092
Meyer, E., Forschungen zur alten Geschichte, Halle 1892 (praecipue 67–111)

CARMEN NAVPACTIVM

Diehl, E., *Ναυπάκτια ἔπη*, RE XVI 2 (1935) 1975–1979
Friedländer, P.: vid. Thebais (de Argonautorum historia 299–317)
Hadas, M., The tradition of feeble Jason, Class. Phil. 31, 1936, 166–168
Henrichs, A., Philodems «De Pietate» als mythographische Quelle, Cron. Erc. 5, 1975, 5–38 (8–9 de fr. 11)
Matthews, V. J., Naupaktia and Argonautika, Phoenix 31, 1977, 189–207
Peppmüller, R., Zu den Fragmenten der griechischen Epiker VII, Jahrb. f. class. Phil. 131, 1885, 837 (ad fr. 2)
Ribbeck, W., Zu den Fragmenten der griechischen Epiker 11, Rh. Mus. 33, 1878, 461 (ad fr. 5)
Schwartz, J., Pseudo-Hesiodeia. Recherches sur la composition, la diffusion et la disparition ancienne d'œuvres attribuées à Hésiode, Leiden 1960, 503–505

ASIVS

Bach, N., Callini Ephesii, Tyrtaei Aphidnaei, Asii Samii carminum quae supersunt, Lipsiae 1831
Bethe, E., Asios 6, RE II 2 (1896) 1605
Blumenthal, A. v., Beobachtungen zu griechischen Texten III 2. Asios fr. 13 K., Hermes 75, 1940, 426–427 (ad fr. 13, 3)
Bowra, C. M., Asius and the old-fashioned Samians, Hermes 85, 1957, 391–401 (= On Greek Margins, Oxford 1970, 122–133; de fr. 13)
Michelangeli, L. A., I frammenti di Asio e la sua più probabile età, Messina 1898
O'Sullivan, J. N., Asius and the Samians' Hairstyle, Greek Rom. Byz. Stud. 22, 1981, 329–333 (ad fr. 13, 4–5)
Schmid, B., Studien zu griechischen Ktisissagen, Freiburg 1947, 21–24 (ad fr. 13)
Vasmanolis, G. E., *Θεραπεία ἀποσπάσματος Ἀσίου τοῦ Σαμίου*, *Πλάτων* 28, 1976, 79–85 (ad frr. 1; 13)
Veneri, A., Asio e la *τρυφή* dei Samii, Quad. Urb. 46, 1948, 81–93 (ad fr. 13)

MEROPIS

EDITIONES

Koenen, L., Merkelbach, R., Apollodoros (*περὶ θεῶν*), Epicharm und die Meropis, in: Collectanea Papyrologica, Bonn 1976, I 3–26
Kramer, B., Kölner Papyri III, Köln 1980, 23–33 (n. 126)
Lloyd-Jones, H., Parsons, P., Supplementum Hellenisticum, Berolini et Novi Eboraci 1983, 405–408

DISSERTATIONES

Führer, R., Zur Meropis, Zeitschr. Pap. Epigr. 24, 1977, 42 (ad fr. 4, 4)
Henrichs, A., Philodems «De Pietate» als mythographische Quelle, Cron. Erc. 5, 1975, 5–38 (praesertim 23)

Henrichs, A., Ein Meropiszitat in Philodems «De Pietate», Cron. Erc. 7, 1977, 124–125 (ad fr. 6)
–, Zur Meropis: Herakles' Löwenfell und Athenas zweite Haut, Zeitschr. Pap. Epigr. 27, 1977, 69–75
Lloyd-Jones, H., The Meropis (*SH* 903 A), in: Atti del XVII Congresso Internazionale di Papirologia, I, Napoli 1984, 141–150
Sherwin-White, S. M., Ancient Cos. An historical study from the Dorian settlement to the imperial period, Göttingen 1978, 48 adn. 96

THESEIS

Brommer, F., Theseus, Darmstadt 1982
Herter, H., Theseus der Athener, Rh. Mus. 88, 1939, 244–286; 289–326 (praesertim 282–283)
–, Theseus, RE Suppl. XIII (1973) 1045–1238 (praesertim 1046)
Radermacher, L., Mythos und Sage bei den Griechen, Baden – Leipzig 1938 (praesertim 277 ss, 241 ss)

MINYAS

Aly, W., Prodikos 1–2, RE XXIII 1 (1957) 84–85
Merkelbach, R., *Πειρίθου κατάβασις*, Stud. It. Filol. Class. 24, 1949 (1950), 255–263 (de frr. 7–8)
–, Nachtrag zur *Πειρίθου κατάβασις*, Stud. It. Filol. Class. 26, 1952, 221–222 (de frr. 7–8)
–, Die Hesiodfragmente auf Papyrus, Arch. f. Papyrusf. 16, 1953, 76–78 (de frr. 7–8)

CHERSIAS – HEGESINVS

Bethe, E., Atthis 2, RE II 2 (1896) 2180
–, Chersias, RE III 2 (1899) 2241
Defradas, J., Plutarque. Le Banquet des Sept Sages, Paris 1954, 27
Jacoby, F., Die Fragmente der griechischen Historiker III B, Leiden 1950 (1964), 165 (n. 331), cf. 263 (n. 385)
Kroll, W., Hegesinus 2, RE Suppl. IV (1924) 712

ARISTEAS

Bethe, E., Aristeas 1, RE II 1 (1895) 876–878
Birch, C. M., Lives and work of Aristeas, Class. Journ. 46, 1950, 79–83; 111
Bolton, J. D. P., Aristeas of Proconnesus, Oxford 1962
Bowra, C. M., A fragment of the Arimaspea, Class. Quart. 50, 1956, 1–10 ('slightly altered' in: On Greek Margins, Oxford 1970, 72–86; de fr. 11)
Burkert, W., Gnomon 35, 1963, 235–240, *Recens.* Bolton, Aristeas of Proconnesus
Dowden, K., Deux notes sur les Scythes et les Arimaspes, Rev. ét. gr. 93, 1980, 486–492
Herington, C. J., Phoenix 18, 1964, 78–82, *Recens.* Bolton, Aristeas of Proconnesus
Lindegger, P., Griechische und römische Quellen zum peripheren Tibet. Frühe Zeugnisse bis Herodot (Der fernere skythische Nordosten), Anthropos 76, 1981, 872
Meuli, K., Scythica, Hermes 70, 1935, 121–176

Phillips, E. D., The Legend of Aristeas. Fact and fancy in early Greek notions of East Russia, Siberia and Inner Asia, Artibus Asiae 18, 1955, 161–177
–, A further note on Aristeas, Artibus Asiae 20, 1957, 159–162
Tomaschek, W., Kritik der ältesten Nachrichten über den skythischen Norden. I. Über das Arimaspische Gedicht des Aristeas, Sitzungsb. der phil. hist. Classe der kais. Akad. der Wiss. Wien 116, 1888, 715–780

CLEOSTRATVS

EDITIO

Diels, H., Kranz, W., Die Fragmente der Vorsokratiker I, Berlin [5]1934, I 41–42

DISSERTATIONES

Boll, F., Sphaera. Neue griechische Texte und Untersuchungen zur Geschichte der Sternbilder, Leipzig 1903 (Hildesheim 1967), 191–194
Bouché-Leclercq, A., L'Astrologie grecque, Paris 1899 (Darmstadt 1979), 61–62
Dicks, D. R., Early greek astronomy to Aristotle, Bristol 1970, 87
Fotheringham, J. K., Cleostratus, Journ. Hell. Stud. 39, 1919, 164–184
–, Cleostratus: a postscript, Journ. Hell. Stud. 40, 1920, 208–209
–, Cleostratus (III), Journ. Hell. Stud. 45, 1925, 78–83
Kroll, N., Kleostratos 7, RE Suppl. IV (1924) 912–913
Webb, E. J., Cleostratus redivivus, Journ. Hell. Stud. 41, 1921, 70–85

CREOPHYLVS

Barigazzi, A., Amore e poetica in Callimaco (ep. 28e 6), Riv. Fil. Class. 101, 1973, 186–194 (ad Test. 7)
Burkert, W., Die Leistung eines Kreophylos. Kreophyleer, Homeriden und die archaische Heraklesepik, Mus. Helv. 29, 1972, 74–85
Dugas, Ch., Le premier crime de Médée, Rev. ét. anc. 46, 1944, 5–11
Friedländer, P.: vid. Thebais (de Oechal. Hal. 335–341)
Olmos Romera, R., Die Einnahme von Oichalia, Madrider Mitteilungen 18, 1977, 130–147
Séchan, L., La légende de Médée, Rev. ét. gr. 40, 1927, 234–310 (praesertim 264–268)
Tolstoï, J., La scholie au vers 264 de la Médée d'Euripide, Rev. ét. gr. 43, 1930, 139–146 (praesertim 144)

PISANDER

Furlani, G., Un frammento di Pisandro da Camiro, Stud. It. Filol. Class. 4, 1925, 79–81 (de fr. 10)
Gentili, B., Eracle «omicida giustissimo», in: Il mito greco. Atti del Convegno Internazionale, a cura di B. Gentili e G. Paioni, Roma 1977, 299–305 (de fr. 10)
Keydell, R., Die Dichter mit Namen Peisandros, Hermes 70, 1935, 301–311
–, Peisandros 11, RE XIX 1 (1937) 144–145

PANYASIS

EDITIONES

Tzschirner, J. P., Panyasidis Halicarnassei Heracleadis fragmenta, Vratislaviae 1842
Matthews, V. J., Panyassis of Halikarnassos, Text and Commentary, Lugduni Batavorum 1974

DISSERTATIONES

Balanza, A., Un frammento degli *Ἰωνικά* di Paniassi?, in: Studi triestini di antichità in onore di L. A. Stella, Trieste 1975, 221 – 226
Bruhn, E., Panyassis fr. 13 (Athen. p. 36d), in: Genethliacon Gottingense 1888, 162 (de fr. 17)
Funcke, C. Ph., De Panyasidis vita et poesi, Bonnae 1837
Giangrande, G., Panyassis fr. 16 Kinkel, Liverp. Class. Monthly 2, 1977, 203 (ad fr. 3, 3)
Hainsworth, J. B., Class. Rev. 27, 1977, 268 – 269, *Recens.* Matthews, Panyassis of Halikarnassos
Hoekstra, A., Mnemosyne 30, 1977, 194 – 197, *Recens.* Matthews, Panyassis of Halikarnassos
Huxley, G., On a fragment of Panyasis, Greek Rom. Byz. Stud. 5, 1964, 29 – 33 (de fr. 23)
Krausse, R., De Panyasside, Diss. Göttingen, Hannover 1891
Krischer, T., Panyassis und die elegische Dichtung. Typologische Bemerkungen zu F. 12, Hermes 102, 1974, 157 – 164 (de fr. 16)
Lloyd-Jones, H., Gnomon 48, 1976, 504 – 506, *Recens.* Matthews, Panyassis of Halikarnassos
McLeod, W., Studies on Panyassis. An Heroic Poet of the Fifth Century, Phoenix 20, 1966, 95 – 110
–, Phoenix 29, 1975, 200 – 201, *Recens.* Matthews, Panyassis of Halikarnassos
Merkelbach, R., Epigramm auf Herodot und Panyassis von Halikarnass, Zeitschr. Pap. Epigr. 11, 1973, 274 (de Test. 5)
Okin, L. A., Herodotus' and Panyassis' ethnics in Duris of Samos, Écho du Monde Classique 26, 1982, 21 – 33
Rapetti, R., Paniassi ed Eracle iniziato ai misteri eleusini, La parola del passato 21, 1966, 131 – 135 (de fr. 13)
Rossbach, O., Epica, Jahrb. f. class. Philol. 143, 1891, 81 – 102 (91s de fr. 17, 10ss)
Sgobbo, I., Panyassis il poeta riconosciuto in un ritratto della «Villa dei papiri» di Ercolano, Rend. Ac. Arch. Napol. 46, 1971, 115 – 142 (de Test. 6)
Stoessl, F., Panyassis, RE XVIII 3 (1949) 871 – 923; 1279 – 1280
West, M. L., Class. Phil. 71, 1976, 172 – 174, *Recens.* Matthews, Panyassis of Halikarnassos

CHOERILVS

EDITIONES

Naeke, A. F., Choerili Samii quae supersunt, Lipsiae 1817
Jacoby, F., Die Fragmente der griechischen Historiker III C, Leiden 1958 (1967) 545 – 547 (n. 696, 33 – 34)
Colace, P. R., Choerili Samii reliquiae, introduzione, testo critico e commento, Roma 1979
Lloyd-Jones, H., Parsons, P., Supplementum Hellenisticum, Berolini et Novi Eboraci 1983, 146 – 153

LIBRORVM CONSPECTVS

DISSERTATIONES

Arnould, D., Rev. de Philol. 55, 1981, 330–332, *Recens.* P. R. Colace, Choerili Samii reliquiae

Barigazzi, A., Mimnermo e Filita, Antimaco e Cherilo nel proemio degli Aitia di Callimaco, Hermes 84, 1956, 162–182 (de frr. 1; 3; 4; 5; 12)

Bernabé, A., Emerita 51, 1983, 345–346, *Recens.* P. R. Colace, Choerili Samii reliquiae

–, Querilo y la geranomaquia. Sobre el fr. 13 Colace (= 14 Kinkel = Suppl. Hell. 332), Emerita 52, 1984, 319–323 (de fr. 4)

Bethe, E., Choirilos 2, RE III 2 (1899) 2359–2361

Colace, P. R., Due note a Cherilo di Samo (Fr. 1 Naeke), Helikon 11–12, 1971–1972, 504–506 (ad fr. 2)

–, Un «locus desperatus» in Cherilo di Samo (Fr. 8, 1 N.), Giorn. Ital. Filol. 6 (27), 1975, 278–281 (ad fr. 9, 1)

–, Choeril. Sam. Fr. 4 Naeke, Riv. Filol. Class. 104, 1976, 15–20 (ad fr. 6)

–, Note a Cherilo di Samo, in: Scritti in onore di Salvatore Pugliatti, Milano 1978, V 829–830

Dornseiff, F., Echtheitsfragen antik-griech. Literatur. Rettungen des Theognis, Phokylides, Hekataios, Choirilos, Berlin 1939

Drews, R., Herodotus' other logoi, Am. Journ. of Philol. 91, 1970, 181–191

Häussler, R., Das historische Epos der Griechen und Römer bis Vergil, I, Heidelberg 1976

Huxley, G., Choirilos of Samos, Greek Rom. Byz. Stud. 10, 1969, 12–29

Koster, S., Antike Epostheorien, Wiesbaden 1970

Ludwich, A., Coniectaneorum in Athenaeum I, Regimontii 1901, 6–7 (ad fr. 9)

Marx, F., Choerili Samii prohoemium, Rh. Mus. 82, 1933, 383–384

Michelazzo, F., Un frammento dei 'Samiaka' di Cherilo di Samo, Prometheus 8, 1982, 31–42 (de fr. 8)

Mülder, D., Choirilos von Samos, eine poetische Quelle Herodots, Klio 7, 1907, 29–44

Naeke, A. F., Opuscula Philologica I, Bonnae 1842, 158–161; 273–275

Schmitt, H., De Graecorum poesi historica quaestiones selectae, Diss. Giessen 1924

Schneider, J., Rev. ét. gr. 94, 1981, 564–566, *Recens.* Colace, Choerili Samii reliquiae

Sternbach, L., Sur le vers de Choirilos *κοιλαίνει πέτρην*, in: Analecta philologica, Charisteria C. de Morawski, Cracoviae 1922, 58–76 (de fr. 11)

Weil, H., Observations sur les épiques grecs 6, Rev. de Philol. 11, 1887, 8–9 (de fr. 2)

West, M. L., New fragments of Greek poetry, Class. Rev. 16, 1966, 23 (de frr. 13–20)

–, Class. Rev. 31, 1981, 104–105, *Recens.* Colace, Choerili Samii reliquiae

SIGLORVM CONSPECTVS

ạ littera incerta

[a] littera deperdita

$\underset{*}{a}$ littera a viris doctis correcta

[. . .] numerus punctorum = numerus litterarum deperditarum

{a} littera a viris doctis deleta

⟦a⟧ littera a scriba remota

⟨a⟩ littera a viris doctis addita

* lacuna in textu

† textus corrupte traditus

Π papyrus

Aeth(iopis), Alcm(aeonis), Arist(eas), As(ius), Chers(ias), Choer(ilus), Cin(aetho), Cleost(ratus), Creoph(ylus), Cyc(lus), Cyp(ria), Dan(ais), Epig(oni), Eum(elus), Heg(esinus), Il(ias) cyc(lica), Il(ii) exc(idium), Il(iades) parv(ae), Merop(is), Min(yas), Naup(actia), Nost(i), Od(yssea) cyc(lica), Oed(ipodea), Panyas(is), Phoc(ais), Phor(onis), Pisin(us), Pis(ander), Teleg(onia), Theb(ais), Th(eogonia), Thes(eis), Titan(omachia)

A(llen), Bek(ker), Casaub(on), Col(ace), Die(ls), D(iels)-K(ranz), Dind(orf), Drachm(ann), Friedl(änder), Gaisf(ord), Gent(ili), Hemst(erhuys), (van) Herw(erden), Hux(ley), Jac(oby), Kaib(el), Kink(el), Köch(ly), Ludw(ich), Maehl(er), Marcksch(effel), Mein(eke), Merk(elbach), M(erkelbach)-W(est), Mus(urus), Pf(eiffer), Rob(ert), Schn(ei)d(e)w(in), Schw(artz), Schweigh(äuser), Seve(ryns), Sn(ell), Sylb(urg), Valck(enaer), Wack(ernagel), Welck(er), Wil(amowitz-Moellendorff), Xyl(ander). cetera nomina in indice bibliographico facile inveniri possunt

accus(ativus), add(idit), adiect(ivum), adn(otatio), adv(erbium), al(ibi), anon(ymus), a(nte) Ch(ristum natum), a(nte) c(orrectionem), aor(istus), ap(paratus) crit(icus), ap(ud), arg(umentum), art(iculus), athem(aticus), cens(uit), cet(erus; cett. = ceteri), cod(ex, codd. = codices), coll(atus), col(ore) rub(ro), col(umna), comm(entarius), compar(ativum), c(on)f(er), coni(ecit), coniunct(ivus), corr(exit), dat(ivus), def(endit), del(evit), delin(eator), Diss(ertatio), dist(inxit), dub(itans), ed(idit), ed(itor) pr(imus), edd. = editores, em(endavit), epigr(amma), epit(oma), et(iam), etym(ologia), e(xempli) g(ratia), fals(um), fem(ininus), fin(iens, -alis), fr(agmentum, frr. = fragmenta), fut(urum), genet(ivus), gloss(ema), ib(idem), i(d) e(st), imperat(ivus), imperf(ectum), inc(ertae) aet(atis), ind(icativus), indic(avit), infinit(ivus), in(iens), init(ium), inscr(iptio), lac(una), laud(at, -atus), lect(io), loc(us), l(ocus) l(audatus), loc(orum) sim(iliorum apparatus), mal(uit), m(ar)g(ine), masc(ulinus), med(ius), mon(ente), nomin(ativus), n(umerus), om(isit), optat(ivus), p(agina), partic(ipium), perf(ectum), plur(alis), plusquamp(erfectum), p(ost) Ch(ristum natum), p(ost) c(orrectionem), praec(edit), praef(atio), praepos(itio), praes(ens), praet(er), prim(us) ed(idit), prob(ante), prop(osuit), q(uod) v(ide), ras(ura), rest(ituit), rett(ulit), saec(ulum), Schol(iasta, -ium), sc(ilicet), secl(usit), sec(undum), s(equens, ss = sequentes), seq(uitur), sim(ilia), sing(ularis), stat(uit), s(ub) v(oce), subst(antivum), suprascr(iptum), susp(icatur, -us est), Test(imonium), Testt. = testimonia), tit(ulus), trad(it, -idit), transp(osuit), trib(uit), v(aria) l(ectio), vers(us), vid(e), voc(ativus)

CYCLVS EPICVS

TESTIMONIA

1 Aristot. Anal. Post. 77b 32

ἆρα πᾶς κύκλος σχῆμα; ἂν δὲ γράψηι, δῆλον. τί δέ; τὰ ἔπη κύκλος; φανερὸν ὅτι οὐκ ἔστιν. vid. et. Test. 8

de re cf. Ioann. Philopon. (Test. 28); Immisch, Griech. Stud. H. Lipsius dargebracht, Leipzig 1894, 108ss; Parmentier, L'epigramme du tombeau de Midas, Bruxelles 1914, 29ss; Wil., Hermes 60, 1925, 280 (= Kleine Schriften IV, 1962, 368); Seve., Rev. Belge de Phil. et d'Hist. 5, 1926, 135; Schwartz, Hermes 75, 1940, 5s; Pf., Hist. Class. Schol. 73 adn. 5; Ross, ad Anal. Post. l. l. p. 545. contra vid. Monro, Journ. Hell. Stud. 4, 1883, 321ss

2 IG XIV 1292 (Tabula Borgia) 2, 9, saec. I p. Ch., vid. et. Sadurska, Tables Iliaques 58ss (cf. Titan. Test. 3, Oed. Test. 1, Cin. Test. 3, Theb. Test. 1)

- -]*μαχίας, οὐχ ἣν Τέλεσις ὁ Μηθυ̣μναῖος ὑ̣.̣.*
- -] *ἔπεσ[ι]ν καὶ Δαναΐδας ͵ςφ' ἐπῶν καὶ τὸν* 10
- - *τ]ὴν Οἰδιπόδειαν τὴν ὑπὸ Κιναίθωνος τοῦ*
-]*τες ἐπῶν οὖσαν ͵ςχ' ὑποθήσομεν Θηβαΐδα*
- -]*ν τ[ὸ]ν Μιλήσιον λέγουσιν ἐπῶν ὄντα ͵θφ'*
- - - - - - - - - - *μ ͵δυ'. ταύτηι δὲ*
- - - - - - - - - - *τὸν κύκλο[ν?*

testimonium *Θηβαϊκοῦ κύκλου* putavit Wil., Hom. Unters. 333

3 IG II² 2363, 19, saec. II/I (catalogus librorum)

Σοφοκλέ[ους - - - -]*φρυνης ἐκ τ[*- - - - - *ἐ]κ τοῦ κύκλου* [- - -]*ν Ἀμφιάραος* [- - - *Ἠλ]έκτρα Ἡρα[κλῆς]*

4 Schol. Hephaest. *περὶ δακτ.* (126, 19 Consbruch)

ἔνιοι δέ φασιν, ἐπεὶ τὰ ἡρωϊκὰ διηγήματα τούτωι τῶι μέτρωι καταμετρεῖται. δεῖγμα δὲ ἡ Ὁμήρου ποίησις καὶ Ἡσιόδου καὶ ὁ κύκλος πᾶς.

5 Apollodor. Bibl. epigr. in initio ap. Phot. Bibl. p. 142b (III 40 Henry = p. 3 Wagner)

αἰῶνος ⟨σ⟩πείρημα ἀφυσσάμενος ἀπ' ἐμεῖο
παιδείης, μύθους γνῶθι παλαιγενέας,
μηδ' ἐς Ὁμηρείην σελίδ' ἔμβλεπε μηδ' ἐλεγείην,
μὴ τραγικὴν Μοῦσαν μηδὲ μελογραφίην,
5 *μὴ κυκλίων ζήτει πολύθρουν στίχον· εἰς ἐμὲ δ' ἀθρῶν*
εὑρήσεις ἐν ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

cf. Valk, Rev. ét. gr. 71, 1958, 167s

6 Philo Bybl. ap. Euseb. Praep. Ev. 1, 10, 40 (FGrHist 790 F 2)

ἔνθεν Ἡσίοδος οἵ τε κυκλικοὶ περιηχημένοι Θεογονίας καὶ Γιγαντομαχίας καὶ Τιτανομαχίας ἔπλασαν ἰδίας καὶ ἐκτομάς· οἷς συμπεριφερόμενοι ἐξενίκησαν τὴν ἀλήθειαν. (= Theog. Test. 1, Titan. Test. 1)

7 Clem. Alex. Strom. 1, 21, 132, 1

καὶ ταῦτα μὲν προήχθημεν εἰπεῖν, ὅτι μάλιστα ἐν τοῖς πάνυ παλαιοῖς τοὺς τοῦ κύκλου ποιητὰς τιθέασιν.

Carmina cyclica Homero tributa

8 Aristot. Soph. Elench. 10 p. 171a 7

ἔστι δὲ ὁ μὲν τοῦ 'σιγῶντα λέγειν' ἐν τῆι ἀντιφάσει, οὐκ ἐν τῶι συλλογισμῶι. ὁ δὲ 'ἃ μὴ ἔχοι τις, δοίη ἄν' ἐν ἀμφοῖν, ὁ δὲ ὅτι ἡ Ὁμήρου ποίησις σχῆμα διὰ τοῦ 'κύκλος' (Ross: *κύκλου* codd.) *ἐν τῶι συλλογισμῶι. ὁ δ' ἐν μηδετέρωι ἀληθὴς συλλογισμός.* cf. Test. 1 et quod ipse Aristot. dicit de differentiis Iliados et Odysseae et carminum cyclicorum ap. Cypr. Test. 5, Il. parv. Test. 7

Aristotelis temporibus Homerus auctor poematum cyclicorum habebatur, cf. Pf., Hist. Class. Schol. 73; de re vid. et. Schwartz, Hermes 75, 1940, 1ss

9 Procl. Vit. Hom. 74 Seve.

οἱ μέντοι γε ἀρχαῖοι καὶ τὸν κύκλον ἀναφέρουσιν εἰς αὐτόν (sc. *Ὅμηρον*).

10 Suda s. v. *Ὅμηρος* (III 526, 4 Adler)

ἀναφέρεται δ' εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα . . . κύκλος κτλ. (cf. Il. parv. Test. 9, Nost. Test. 1, Creoph. Test. 1).

Multi Homero carmina cyclica adtribuebant: Thebaida Callinus (Test. 2), Herodotus? (Test. 5), Antig. Caryst. (fr. 4), Certaminis auctor (Test. 4), Propert. (Test. 6), Dionys. Cyclogr. (Test. 3); Amphiarai expeditionem, i. e. Thebaida, Vita Hom. Herodotea (Test. 7), Suda (Test. 8); Epigonos Certaminis auctor (Test. 1), dubitat Herodt. (fr. 2); Cypria Pindarus (Test. 2), Plat.? (fr. 18), Plinius? (fr. 39), Hygin. (fr. 15), quidam sec. Procl. (Test. 7), Suda (Test. 1), multi sec. Tzetz. (Test. 3), negant Herodt. (Test. 4), Aristot. (Test. 5), Schol. Dion. Thrac. (Test. 6); Iliadas parvas Vita Hom. Herodotea (Test. 8), Aeschin. (fr. 27), Suda (Test. 9); versus Leschae ut Homerici laudabantur (fr. 1); negat Iliada parvam Homeri esse Aristot. (Test. 7); Ilii excidium Ps.-Demosth.? (ad fr. 6); Nostos Servius? (fr. 14) et Suda (Test. 1); sed numquam carmina theogonica (Theog., Titan.) nec recentiora (saec. VI med., ut Teleg., Alcm.) Homero adtributa; Homero Aethiopida non tribuunt (de quo cf. Allen, Class. Quart. 2, 1908, 83). aliis auctoribus haec carmina tribuunt, vid. ap. carminis cuiusque Test. aliqui poetae dicuntur Homeri discipuli vel cognati: Stasinus (Cypr. Test. 3; 7), Arctinus (Aeth. Test. 6), Thestorides (Il. parv. Test. 8)

Poetae cyclici ut Homero posteriores

11 Schol. Clem. Alex. Protr. 2, 30, 5 (305, 35 Stählin)

κυκλικοὶ δὲ καλοῦνται ποιηταὶ οἱ τὰ κύκλωι τῆς Ἰλιάδος ἢ τὰ πρῶτα ἢ τὰ μεταγενέστερα ἐξ (del. Kroll: *ἔξω* Schwartz, sed cf. Seve., Rev. Belge de Phil. et d'Hist. 5, 1926, 134) *αὐτῶν τῶν Ὁμηρικῶν συγγράψαντες.* quae praecedunt vid. ad Cypr. Test. 10

12 Porphyr. ad Hor. Art. poet. 132 (351, 2 Meyer)

in eos dixit, ⟨qui⟩ quia ⟨a⟩ (*add. Meyer*) fine Iliados Homeri scripserunt, ⟨*κυκλικοί*⟩ appellantur.

Ut cyclica laudantur Theogonia sec. Phil. Bybl. (Test. 1), Procl. ap. Phot. (fr. 1); Titanomachia sec. Phil. Bybl. (Test. 1), Tab. Borgia (Test. 3), Athen. (fr. 4); Danais sec. Tab. Borgia (Test. 1); Oedipodea sec. Tab. Borgia (Test. 1); Thebais sec. Tab. Borgia (Test. 1), *κυκλικὴ Θηβαΐς* laud. ap. Athen. et Eust. (fr. 2), Schol. Soph. (fr. 3) et Asclepiad. (an Myrleanum? fr. 10), *κυκλικοί* ap. Schol. Hom. (frr. 8–9); *κύκλος* ap. Schol. Hom. (fr. 8); Epigoni ut *ἐπικὸς κύκλος* fortasse laud. ap. Phot. (fr. 5); Cypria sec. Procl. epit.; *ἐκ τοῦ κύκλου* sec. Schol. Clem. Alex. (Test. 10), laud. ut *κυκλικοί* ap. Schol. Hom. (frr. 13; 19); Aethiopis sec. Procl. epit., ut *κυκλικοί* laud. ap. Schol. Hom. (frr. 3; 4); Il. parv. sec. Procl. epit., ut *κύκλος* laud. ap. Schol. Aristoph. (fr. 2); auctor laud. ut *ὁ κυκλικός* ap. Schol. Hom. (fr. 6); altera Il. parv. et. ut *κύκλος* laud. ap. Schol. Eur. (fr. 29); incertam Iliada parvam ut *κύκλον* laudat Schol. Hom. (fr. 26); Ilii excidium sec. Procl. epit.; auctor ut *κυκλικὸς ποιητής* laud. ap. Schol. Eur. (fr. 5); Nosti sec. Proc. epit., ut *κύκλος* laud. ap. Schol. Hom. (fr. 9), auctores ut *κυκλικοί* ap. Et. Gud.? (fr. 12); Telegonia sec. Procl. epit.; etiam Ilias et Odyssea in cyclo: vid. Il. cycl. Test. et prooemium; Od. cycl. Test. 1–2

Cycli epitoma Procli

13 Phot. Bibl. 319a 21 (V 157 Henry) = Procl. Chrest. 17 (I 2, 35 Seve.)

διαλαμβάνει δὲ καὶ περὶ τοῦ λεγομένου ἐπικοῦ κύκλου, ὃς ἄρχεται μὲν ἐκ τῆς Οὐρανοῦ καὶ Γῆς μυθολογουμένης μίξεως, ἐξ ἧς αὐτῶι καὶ τρεῖς παῖδας Ἑκατοντάχειρας καὶ τρεῖς γεννῶσι Κύκλωπας. διαπορεύεται δὲ τά τε ἄλλως περὶ θεῶν τοῖς Ἕλλησι μυθολογούμενα καὶ εἴ πού τι καὶ πρὸς ἱστορίαν ἐξαληθίζεται. καὶ περατοῦται ὁ ἐπικὸς κύκλος, ἐκ διαφόρων ποιητῶν συμπληρούμενος, μέχρι τῆς ἀποβάσεως Ὀδυσσέως τῆς εἰς Ἰθάκην, ἐν ἧι ὑπὸ τοῦ παιδὸς Τηλεγόνου ἀγνοοῦντος κτείνεται . . . [vid. Test. 22] *λέγει δὲ καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τὰς πατρίδας τῶν πραγματευσαμένων τὸν ἐπικὸν κύκλον.* (sequitur Cypr. Test. 7.)

vid. argumenta Procli Cypr., Aeth., Il. parv., Il. exc., Nost., Teleg.; de hoc testimonio cf. Seve., Recherches I 2, 87 ss

14 Arethas ad Euseb. Praep. Ev. 1, 10, 40 p. 428 Mras (cf. p. 98 Allen, Seve., Recherches I 1 292)

τοὺς περὶ τὸν ἐπικὸν καλούμενον κύκλον ποιητὰς λέγει. οὗτος δὲ (Mras *οὐδὲ* Schol. : *οὗτος* ed. pr.) *ὁ ἐπικὸς καλούμενος κύκλος ἄρχεται μὲν ἐκ τῆς Οὐρανοῦ καὶ Γῆς μίξεως μυθολογουμένης καὶ περατοῦται συμπληρούμενος ἐκ διαφόρων ποιητῶν μέχρι τῆς εἰς Ἰθάκην ἀποβάσεως Ὀδυσσέως, ἐν ἧι καὶ ὑπὸ τοῦ παιδὸς Τηλεγόνου* (*Τηλέγονος* Schol. : corr. edd.) *ἀγνοούμενος ὡς πατὴρ εἴη κτείνυται.*

15 Et. M. 327, 39 (cf. p. 98 Allen, Seve., Recherches I 1, 298 ss)

ἐκ τοῦ περὶ χρηστομαθίας Πρόκλου· ὁ μέντοι ἐπικὸς κύκλος ἄρχεται μὲν ἐκ τῆς μυθολογουμένης Οὐρανοῦ καὶ Γῆς μίξεως, ἀφ' ἧς Ἑκατοντά χειρες γίνονται καὶ ἑξῆς. διαπορεύεται δὲ τά τε ἄλλως περὶ θεῶν τοῖς Ἕλλησι μυθολογούμενα καὶ εἴ πού τι καὶ πρὸς ἱστορίαν ἐξαληθίζεται. περατοῦται δὲ ἐκ διαφόρων ποιητῶν συμπληρούμενος μέχρι Ὀδυσσέως, ὧν καὶ ὀνόματα καὶ πατρίδας φησὶν ὁ αὐτός.

cf. Et. M. 367, 56 *ζήτει περὶ τοῦ ἐπικοῦ κύκλου εἰς τὸ ἔλεγος*

16 Michael Italicus ap. Anecd. Oxon. III 189, 18 Cramer (cf. p. 98 Allen, Seve., Recherches I 1, 320 ss)

καὶ εἰ μή τισι μειρακιευόμενος ἔδοξα, τὰ Φημονόης ἂν σοι διεξῆλθον καὶ Δημοῦς τῆς γραμματικῆς (cf. Seve., Recherches I 1, 323 ss), *τῆς μὲν ἔπος εὑρούσης, τῆς δὲ τέχνας συγγραψαμένης· εἶπον ἂν καὶ τίνες μὲν τοῦ ἔπους γεγόνασι κράτιστοι ποιηταί, ὧν ὁ Πανύασσις* (*Πανίασις* Mich. Ital. cf. Panyas. Test. 12) *γνωριμώτατος μετὰ Ὅμηρον, τίς δὲ ὁ ἐπικὸς κύκλος, τίνα δὲ Στασίνωι τὰ Κύπρια κτλ.*

17 (I) Schol. Greg. Nazianz. in laud. Bas. Magn. 12 (ed. Gaisford, Suda, Oxford 1834, I 1139 g)

φασὶ δὲ καὶ ἰδικῶς ἐγκύκλιον τὴν ποιητικὴν περὶ ἧς καὶ Πρόκλος ὁ Πλατωνικὸς ἐν μονοβιβλίωι περὶ κύκλου ἐπικοῦ γράψας τῶν ποιητῶν διέξεισι τὴν ἀρετὴν καὶ τὰ ἴδια.

(II) Schol. ad. loc. (ed. Jahn, Patr. Gr. 36, 914 C Migne)

φασὶ δὲ καὶ ἰδικῶς ἐγκύκλιον τὴν ποιητικὴν περὶ ἧς καὶ Πρόκλος ὁ Πλατωνικὸς ἐν μονοβίβλωι περὶ κύκλου ἐπι⟨γε⟩γραμ⟨μ⟩ένηι τὰς τῶν ποιητῶν διέξεισι ἀρετὰς καὶ τὰ ἴδια.

de re cf. Seve., Rev. Belge de Phil. et d' Hist. 5, 1926, 134

Valde disputatum est utrum Chrestomathiae auctor Proclus Platonicus saec. V (ut putavit Immisch, Fest. Th. Gomperz dargebracht 1902, 237–274, prob. Allen, Homer 28; Bethe, Troische Epenkreis 204; Murray, Rise of Greek epic 340) an grammaticus saec. II sit (ut iudicavit Valesius, de crit. I 20, prob. Welck., Ep. Cyclus I² 3; Monro, Journ. Hell. Stud. 4, 1883, 305; Schmidt, Rh. Mus. 49, 1894, 133ss); de re cf. quae acute et accurate disseruerunt Rzach, Kyklos, RE XI 2 (1922) 2351ss; Seve., Recherches, passim; Vian, Recherches 88s. disputatur et. utrum Proclus carmina prisca legerit an epitomata, cf. Bethe, Hermes 26, 1891, 593ss; Wagner, Jahrb. class. Philol. 1892, 241ss; Allen, Class. Quart. 2, 1908, 68ss; Seve., Rev. Belge de Phil. et d'Hist. 5, 1926, 303ss

Cycli epici aestimationes et interpretationes

18 Athen. 7, 277e

ἔχαιρε δὲ Σοφοκλῆς (Test. 136 Radt) *τῶι ἐπικῶι κύκλωι, ὡς καὶ ὅλα* (*πολλὰ* Jahn) *δράματα ποιῆσαι κατακολουθῶν τῆι ἐν τούτωι μυθοποιίαι.*

cf. Wil., Hom. Unters. 336; Bethe, Hermes 26, 1891, 631

19 Athen. 8, 347e

οὐδ' ἐπὶ νοῦν βαλλόμενος τὸ (Kaib. : *τὰ* A) *τοῦ καλοῦ καὶ λαμπροῦ Αἰσχύλου* (Test. 112a Radt), *ὃς τὰς αὐτοῦ τραγωιδίας τεμάχη εἶναι ἔλεγεν τῶν Ὁμήρου μεγάλων δείπνων.* simil. ap. Eust. in Il. p. 1298, 56

testimonium Scott, Class. Journ. 16, 1921, 302s male interpretatur; rectius Fitch, Class. Journ. 17, 1921–1922, 94

20 Callim. Epigr. 28 Pf. (= 2 Gow-Page = Anth. Pal. 12, 43)

ἐχθαίρω τὸ ποίημα τὸ κυκλικόν, οὐδὲ κελεύθωι
χαίρω τίς πολλοὺς ὧδε καὶ ὧδε φέρει·
μισέω καὶ περίφοιτον ἐρώμενον, οὐδ' ἀπὸ κρήνης
πίνω· σικχαίνω πάντα τὰ δημόσια.

cf. Blumenthal, Class. Quart. 28, 1978, 125ss

21 Pollianus, Anth. Pal. 11, 130

τοὺς κυκλίους τούτους τοὺς 'αὐτὰρ ἔπειτα' λέγοντας
μισῶ, λωποδύτας ἀλλοτρίων ἐπέων.
καὶ διὰ τοῦτ' ἐλέγοις προσέχω πλέον· οὐδὲν ἔχω γὰρ
Παρθενίου κλέπτειν ἢ πάλι Καλλιμάχου.
'θηρὶ μὲν οὐατόεντι' γενοίμην, εἴ ποτε γράψω,
εἴκελος, 'ἐκ ποταμῶν χλωρὰ χελιδόνια'.
οἱ δ' οὕτως τὸν Ὅμηρον ἀναιδῶς λωποδυτοῦσιν,
ὥστε γράφειν ἤδη 'μῆνιν ἄειδε, θεά'.

22 Phot. Bibl. 319a 30 (V 157 Henry) = Procl. Chrest. 20 (I 2, 36 Seve.)

λέγει δὲ (sc. *Πρόκλος*) *ὡς τοῦ ἐπικοῦ κύκλου τὰ ποιήματα διασῴζεται καὶ σπουδάζεται τοῖς πολλοῖς οὐχ οὕτω διὰ τὴν ἀρετὴν ὡς διὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἐν αὐτῶι πραγμάτων.*

23 Et. M. 327, 46 (cf. p. 98 Allen, Seve., Recherches I 2, 298s)

σπουδάζεσθαι (sc. *Πρόκλος φησίν*) *δὲ τὰ τοῦ ἐπικοῦ κύκλου ποιήματα οὐχ οὕτω διὰ τὴν ἀρετὴν ὡς διὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἐν αὐτῶι πραγμάτων.*

24 Hor. Ars poet. 136

nec sic incipies, ut scriptor cyclicus olim ...

25 Ps.-Acro ad Hor. Art. poet. 136 (II 332, 9 Keller)

cyclicus poeta est, qui ordinem variare nescit, vel qui carmina sua circumfert quasi circumforanus ... aliter: cyclici dicuntur poetae, qui civitates circummeant recitantes.

cf. Schol. rec. ad loc. (II 600 Hauthal) scriptor cyclicus] ... quasi circulator, eo quod superfluas ambages et circumitiones in carmine suo posuerit

26 Ps.-Acro ad Hor. Art. poet. 132 (II 331, 12 Keller)

moraberis orbem] id est si non in hisdem verbis sensibusque verseris, quae ab aliis dicta sunt, ne magis interpres fias quam verus dictor. 'orbem' *κύκλον* dicit; namque *κυκλικοί* (*ed.* : *κyκλωκω* ***Γ*aV**, *spat. rel. in* c*ζ* : *κυκλόω Hauthal* : *κύκλον Pauly*) dicunt Graeci.

de testimoniis 25–26 vid. Wyss ad Antim. Colloph. Test. 12

27 Isidor. Orig. 6, 17, 4 Lindsay

unde factum est ut cuiusque materiae carmina simplici formitate facta cyclica vocarentur.

28 Ioann. Philopon. in Aristot. Anal. Post. 77 b 32 (156, 12 Wallies)

κύκλον δέ φησι τὰ ἔπη ἤτοι τὰ ἐπιγράμματα τὰ οὕτω πεποιημένα ὡς μὴ πάντως εἶναι ἀκολουθίαν τοῦ δευτέρου στίχου πρὸς τὸν πρῶτον καὶ τοῦ τρίτου πρὸς τὸν δεύτερον καὶ ἐφεξῆς, ἀλλὰ δύνασθαι τὸν αὐτὸν στίχον καὶ ἀρχὴν καὶ τέλος ποιεῖσθαι. οἷόν ἐστι καὶ τοῦτο· [laudat Midae epigr.] . . . *ἢ τοίνυν τὰ τοιαῦτα ἐπιγράμματα κύκλον φησίν, ἢ κύκλον λέγει τὰ ἐγκύκλια λεγόμενα μαθήματα, οὕτω καλούμενα ἢ ὡς πᾶσαν ἱστορίαν περιέχοντά πως ἢ ὡς πάντων* (*ῥητόρων τε καὶ φιλοσόφων, τῶν τε καθόλου* (*καὶ τῶν* add. Immisch) *κατὰ μέρος* add. **Ra**) *περὶ αὐτὰ εἱλουμένων* (de Philoponi errore, et. a Schol. Greg. Nazianz. commisso, vid. Seve., Rev. Belge de Phil. et d' Hist. 5, 1926, 134). *ἔστι δὲ καὶ ἄλλο τι κύκλος ἰδίως ὀνομαζόμενος. ὃ ποίημα τινὲς μὲν εἰς ἑτέρους, τινὲς δὲ εἰς Ὅμηρον ἀναφέρουσι . . . γεγράφασι γοῦν τινες περὶ τοῦ κύκλου ἀναγράφοντες πόσοι τε ποιηταὶ γεγόνασι καὶ τί ἕκαστος ἔγραψε καὶ πόσοι στίχοι ἑκάστου ποιήματος καὶ τὴν τούτων τάξιν, τίνα τε πρῶτα δεῖ μανθάνειν καὶ δεύτερα καὶ ἐφεξῆς.* seq. FGrHist 16 T 2 q. v., cf. et. comm. ad loc.

vid. Monro, Journ. Hell. Stud. 4, 1883, 323s, Wil., Hermes 60, 1925, 281

29 Schol. Greg. Nazianz. in laud. Bas. Magn. 12 (ed. Jahn, Patr. Gr. 36, 914 C Migne, cf. Test. 17)

καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῆι λογικῆι (vid. Test. 1) *τάδε φησί· 'τὰ ἔπη κύκλος', καθὸ πᾶσα ποίησις περὶ τοὺς αὐτοὺς μύθους καταγίνεται καὶ περὶ τὰς αὐτὰς ἱστορίας ὥσπερ διά τινος περιάγεται κύκλου.*

Κυκλικῶς 'cyclicorum poetarum modo' significans

30 Schol. Hom. *η* 115 (335, 7 Dind.)

οὐ κυκλικῶς τὰ ἐπίθετα προσέρριπται, ἀλλ' ἑκάστου δένδρου τὸ ἰδίωμα διὰ τοῦ ἐπιθέτου προστετήρηται.

31 Schol. Hom. *Z* 325 a (II 188 Erbse)

κυκλικῶς κατακέχρηται.

32 Schol. Hom. *O* 610–614 a (IV 127 Erbse)

κυκλικῶς ταυτολογεῖται.

cf. et. Schol. Hom. *Ω* 628 b (V 626 Erbse) *ἰδίως* (*κυκλικῶς* Merkel: 'coniectura memorabilis sed inutilis' Erbse, cf. Valk, Researches I 468 adn. 298) *χρῆται τῶι στίχωι.*

33 Schol. Hom. *I* 222a (II 447 Erbse)

κυκλικώτερον κατακέχρηται τῶι στίχωι.

34 Schol. Hom. *B* 160a (I 216 Erbse)

νῦν δὲ κυκλικώτερον (Erbse in ap. crit. : *κυμικώτερον* Schol. : *κοινότερον* Villoison : *ἀνοικειότερον* Lehrs) *λέγονται.*

35 Schol. Hom. *Λ* 805a[1] (III 285 Erbse)

διὰ τοῦτο καὶ πάλιν ἐπανέλαβε τὴν λέξιν 'ἶξε θέων' (*Λ* 807). *εὖ δὲ καὶ τὸ μὴ 'Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων' φάναι· τὸ μὲν γὰρ τοῦ κύκλου κτλ.*

Quamquam cyclicos poetas parvi aestimant Scholiastae, apud eos *κυκλικῶς* non 'vulgariter, inepte' vel sim., sed 'cyclicorum poetarum modo' tantum significat; de re disputaverunt Friedländer, Aristonici . . . emendatiores, Gottingae 1853, 253; Merkel, Prolegomena ad Apollonii Argonautica, Lipsiae 1854, XXXI; Monro, Journ. Hell. Stud. 4, 1883, 328s; Schwartz, Apollodoros 61, RE I 2 (1894) 2883; Lotz, Auf den Spuren Aristarchs, Diss. Erlang. 1910, 21; Seve., Cycle 155ss; Rev. Belge de Phil. et d'Hist. 5, 1926, 134; Pf., Hist. Class. Schol. 230; Blumenthal, Class. Quart. 28, 1978, 125ss

THEOGONIA

TESTIMONIVM

Philo Bybl. ap. Euseb. Praep. Ev. 1, 10, 40 (FGrHist 790 F 2)

ἔνθεν Ἡσίοδος οἵ τε κυκλικοὶ περιηχημένοι Θεογονίας καὶ Γιγαντομαχίας καὶ Τιτανομαχίας ἔπλασαν ἰδίας καὶ ἐκτομάς· οἷς συμπεριφερόμενοι ἐξενίκησαν τὴν ἀλήθειαν. (= Cycl. Test. 6, Titan. Test. 1)

De Theogonia cyclica ambigitur; idem carmen atque Titanomachiam crediderunt Welck., Ep. Cyclus II 555ss; Aly, Hes. Th. 65ss; Dietze, Rh. Mus. 69, 1914, 522ss; Rzach, Kyklos, RE XI 2 (1922) 2355; Seve., Cycle épique 165ss; Recherches I 2, 87ss; distinxerunt Wüllner 43; Müller 52ss; Kink. 5; Ziegler, Theogonien, Myth. Lex. V 1524ss; Hux., Greek epic 21s; West, Hes. Th. 12; Orphic Poems 125s. 134; dubitat Kranz, Titanomachia, Studien zur antiken Literatur, 91; West, Orphic Poems 121ss, Theogoniam cyclicam 'Orpheo' tribuit et fontem Rhapsodiarum Orphicarum et Apollodori Bibl. initii putat; veri simillimum mihi videtur hoc

ARGVMENTVM

Apollodor. Bibl. 1, 1, 1–2, 1, 1

Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμου. γήμας δὲ Γῆν ἐτέκνωσε πρώτους τοὺς Ἑκατόγχειρας προσαγορευθέντας, Βριάρεων Γύην Κόττον, οἳ μεγέθει τε ἀνυπέρβλητοι καὶ δυνάμει καθειστήκεσαν, χεῖρας μὲν ἀνὰ ἑκατὸν κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πεντήκοντα ἔχοντες. μετὰ τούτους δὲ αὐτῶι τεκνοῖ Γῆ Κύκλωπας, Ἄργην Στερόπην Βρόντην, ὧν ἕκαστος 5 *εἶχεν ἕνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου. ἀλλὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς δήσας εἰς Τάρταρον ἔρριψε — τόπος δὲ οὗτος ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν Ἅιδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ —, τεκνοῖ δὲ αὖθις ἐκ Γῆς παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευθέντας, Ὠκεανὸν Κοῖον Ὑπερίονα Κρεῖον Ἰαπετὸν καὶ νεώτατον ἁπάντων Κρόνον, θυγατέρας δὲ τὰς* 10 *κληθείσας Τιτανίδας, Τηθὺν Ῥέαν Θέμιν Μνημοσύνην Φοίβην Διώνην Θείαν.*

ἀγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῆι ἀπωλείαι τῶν εἰς Τάρταρον ῥιφέντων παίδων πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῶι πατρί, καὶ δίδωσιν ἀδαμαντίνην ἅρπην Κρόνωι. οἱ δὲ Ὠκεανοῦ χωρὶς ἐπιτίθενται, καὶ Κρόνος ἀποτε- 15 *μὼν τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς εἰς τὴν θάλασσαν ἀφίησεν. ἐκ δὲ τῶν σταλαγμῶν τοῦ ῥέοντος αἵματος ἐρινύες ἐγένοντο, Ἀλεκτὼ Τισιφόνη Μέγαιρα. τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκβαλόντες τούς τε καταταρταρωθέντας ἀνήγαγον ἀδελφοὺς καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνωι παρέδοσαν.*

ὁ δὲ τούτους μὲν ⟨ἐν⟩ τῶι Ταρτάρωι πάλιν δήσας καθεῖρξε, τὴν δὲ 20 *ἀδελφὴν Ῥέαν γήμας, ἐπειδὴ Γῆ τε καὶ Οὐρανὸς ἐθεσπιώιδουν αὐτῶι λέγοντες ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεσθαι, κατέπινε τὰ γεννώμενα. καὶ πρώτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἑστίαν κατέπιεν, εἶτα Δήμητραν καὶ Ἥραν, μεθ' ἃς Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα. ὀργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Ῥέα παραγίνεται μὲν εἰς Κρήτην, ὁπηνίκα τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγχανε,* 25 *γεννᾶι δὲ ἐν ἄντρωι τῆς Δίκτης Δία. καὶ τοῦτον μὲν δίδωσι τρέφεσθαι*

1 cf. Orph. fr. 111 Kern *Οὐρανός, ὃς πρῶτος βασίλευσε θεῶν μετὰ μητέρα Νύκτα*, Hesiodo tamen Caelus regis pater, non rex ipse | de Caeli et Terrae coniunctione cf. Orph. fr. 112 Kern, Hes. Th. 133 || **2–3** de ortu Centimanuum, Briarei Gyae Cotti, et Cyclopum, Argae Steropae Brontae, ante Titanum ortum cf. Orph. fr. 57 Kern; Hesiodo tamen Titanes prius nati (Th. 133ss) || **5** *Ἄργην* Heyne : *ἅρπην* **EA** || **7s** cf. Orph. fr. 121 Kern *ῥῖψε* (sc. *Οὐρανὸς αὐτούς*) *βαθὺν γαίης ἐς Τάρταρον*, vid. et. fr. 57 Kern || **9ss** de Titanibus cf. Orph. frr. 57; 114 Kern, ubi et Diona (quam Hesiodus Th. 134ss ignorat) laudata est || **10** *γεννεώτατον* **BT**: *γενναιότατον* **VLN** || **15** de Oceano renuente fratrum coniurationi cf. Orph. fr. 135 Kern; Hes. autem hoc praeterit || **16** de re cf. Hes. Th. 174ss, Orph. fr. 154 Kern || **20** add. Faber || **22ss** cf. Hes. Th. 459ss, Orph. frr. 58; 132; 138; 146 Kern

Κουρῆσί τε καὶ ταῖς Μελισσέως παισὶ νύμφαις Ἀδραστείαι τε καὶ Ἴδηι. αὗται μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῶι τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι, οἱ δὲ Κουρῆτες ἔνοπλοι ἐν τῶι ἄντρωι τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς
30 *ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσηι. Ῥέα δὲ λίθον σπαργανώσασα δέδωκε Κρόνωι καταπιεῖν ὡς τὸν γεγεννημένον παῖδα.*

ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς ἐγεννήθη τέλειος, λαμβάνει Μῆτιν τὴν Ὠκεανοῦ συνεργόν. ἣ δίδωσι Κρόνωι καταπιεῖν φάρμακον, ὑφ' οὗ ἐκεῖνος ἀναγκα-
35 *σθεὶς πρῶτον μὲν ἐξεμεῖ τὸν λίθον, ἔπειτα τοὺς παῖδας οὓς κατέπιε (. . .) αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν οὐρανῶι δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσσηι, Πλούτων δὲ τὴν ἐν Ἅιδου.*

ΘΕΟΓΟΝΙΑ

auctor anonymus ('Orpheus') inc. aet.

(I) Phot. Bibl. 319a 21 (V 157 Henry) = Procl. Chrest. 17 (I 2, 35 Seve.) *διαλαμβάνει δὲ καὶ περὶ τοῦ λεγομένου ἐπικοῦ κύκλου, ὃς ἄρχεται μὲν ἐκ τῆς Οὐρανοῦ καὶ Γῆς μυθολογουμένης μίξεως, ἐξ ἧς αὐτῶι καὶ τρεῖς παῖδας Ἑκατοντάχειρας καὶ τρεῖς γεννῶσι Κύκλωπας* || (II) Arethas ad Euseb. Praep. Ev. 1, 10, 40 II 428
5 Mras *οὗτος δὲ ὁ ἐπικὸς καλούμενος κύκλος ἄρχεται μὲν ἐκ τῆς Οὐρανοῦ καὶ Γῆς μίξεως μυθολογουμένης* || (III) Et. m. 327, 39 *ὁ μέντοι ἐπικὸς κύκλος ἄρχεται μὲν ἐκ τῆς μυθολογουμένης Οὐρανοῦ καὶ Γῆς μίξεως, ἀφ' ἧς Ἑκατοντάχειρες γίνονται.*

Hes. Th. 139—140 *γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας, / Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἄργην ὀβριμόθυμον* | Hes. Th. 147—148 *ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο / τρεῖς παῖδες μεγάλοι κτλ.* | Orph. fr. 57 Kern *Οὐρανὸς δὲ Γῆι μειχθεὶς γεννᾶι . . . Ἑκατόγχειρας Κόττον Γύην* (*Γύγην* codd.) *Βριάρεων καὶ Κύκλωπας Βρόντην καὶ Στερόπην καὶ Ἄργην*

27 *Μελισσέως* Zenob. Cent. 2, 48 : *μελισσέων* **EA** | de Adrastea et Ida, quas Hesiodus ignorat, cf. Orph. fr. 105 Kern || 31 de re cf. Hes. Th. 485ss, Orph. fr. 147 Kern || 36ss Hesiodus non narrat rem, cf. tamen Orph. fr. 56 Kern || de re universa cf. Frazer ad Apollodor. l. l., West, Orphic Poems 121ss || **1** 3 *αὐτοί* Salmasius, prob. Heyne, Welck., Kink. : traditum recte defendit Ribbeck, Rh. Mus. 33, 1878, 456, vid. et. Evelyn-White, Hesiod 481 ('by which they make three . . . sons . . . to be born to him'), Seve., Recherches I 1, 247 || 5 *οὗτος δὲ* Mras : *οὐδὲ* Schol. : *οὗτος* ed. pr. || 7 *ἑκατόγχειρες* codd. praet. **D** || Welck., Ep. Cyclus II 556 epicum versum sic restituit *τρεῖς Ἑκατόγχειρας καὶ τρεῖς γεννῶσι Κύκλωπας* : repugnat Schndw., Philologus 4, 1849, 747

TITANOMACHIA

TESTIMONIA

1 Philo Bybl. ap. Euseb. Praep. Ev. 1, 10, 40 (FGrHist 790 F 2)

ἔνθεν Ἡσίοδος οἵ τε κυκλικοὶ περιηχημένοι Θεογονίας καὶ Γιγαντομαχίας καὶ Τιτανομαχίας ἔπλασαν ἰδίας καὶ ἐκτομάς· οἷς συμπεριφερόμενοι ἐξενίκησαν τὴν ἀλήθειαν (= Cycl. Test. 6, Theog. Test. 1)

cf. Xenoph. fr. 1, 21 s Gent.-Prato *οὔ τι μάχας διέπειν Τιτήνων οὐδὲ Γιγάντων / οὐδέ ⟨τι⟩ Κενταύρων, πλάσμα⟨τα⟩ τῶν προτέρων*

2 Athen. 7, 277 d

οἶδα ὅτι ὁ τὴν Τιτανομαχίαν ποιήσας, εἴτ' Εὔμηλός ἐστιν ὁ Κορίνθιος ἢ Ἀρκτῖνος ἢ ὅστις δήποτε χαίρει ὀνομαζόμενος, ἐν τῶι δευτέρωι οὕτως εἴρηκεν [fr. 4] (cf. Test. ad fr. 6)

Eumelo Titan. tribuunt et. Schol. Apoll. Rhod. (fr. 3) et Hygin. (fr. 7), vid. Eumeli Test.; de Arctino vid. Aeth. et Il. exc. Test.

3 IG XIV 1292 (Tabula Borgia) 2, 9, saec. I p. Ch. (vid. et. Sadurska, Tables Iliaques 58 ss; cf. Cycl. Test. 2)

- -*]μαχίας, οὐχ ἣν Τέλεσις ὁ Μηθυμναῖος ὑ..*

Telesis idem poeta atque Telesarchos (de quo cf. Bux, Telesarchos 1, RE V A 1 (1934) 381 s) sec. Wil., Hom. Unters. 334 adn. 4

TITANOMAXIA

auctor: Eumelus (vel Arctinus?) saec. VII in.

1 (1 K., p. 312, 1 A.)

Philodem. De piet. (P. Hercul. 1610 III 5 ss, p. 61 Gomperz, vid. et. Henrichs, Greek Rom. Byz. Stud. 13, 1972, 78 adn. 32) *ἐμ μέν [τισι]ν ἐκ Ṇυκτὸς καὶ [Ταρ]τάρου λέγεται [τὰ π]άντα, ἐν δέ τι[σιν ἐ]κ Ἅιδου καὶ Ạἰ[θέρ]ọς· ὁ δὲ τὴν Τι[τανο]μαχίαν γρά[ψας ἐξ] Αἰθέρος φη[σίν.]*

1 omnia suppl. Gomperz | 2 *ιουκτος Π* || 3 *Αἰ[θέρ]ος* : *δι[ ]μ Π* || 4 de Aethere vid. Roscher, Myth. Lex. I 198 s; Wernicke, Aither, RE I 1 (1893) 1093 s; Cook, Zeus I 1, 1914, 15 adn. 16; 27 adn. 3; Wil., Glaube I 138; Kranz, Titanomachia, Studien zur ant. Literatur 91 s et adn. 9

2 (1 K., A.)

ANECD. OXON. I 75, 11 Cramer (= Epimerism. in Homer.) οἱ δὲ ἄκμονα τὸν αἰθέρα· Αἰθέρος δ' υἱὸς Οὐρανός, ὡς ὁ τὴν Τιτανομαχίαν γράψας.

3 (2 K., A.)

SCHOL. Apoll. Rhod. 1, 1165c (105, 18 Wendel) τὸν δὲ Αἰγαίωνα Ἡσίοδός (Th. 149) φησιν Οὐρανοῦ καὶ Γῆς· Βριάρεως δὲ καὶ Αἰγαίων καὶ Γύης ὁ αὐτὸς λέγεται συνωνύμως. Εὔμηλος δὲ ἐν τῆι Τιτανομαχίαι τὸν Αἰγαίωνα Γῆς καὶ Πόντου φησὶ παῖδα, κατοικοῦντα δὲ ἐν τῆι θαλάσσηι τοῖς Τιτᾶσι συμμαχεῖν.

4 (4 K., A.)

ἐν δ' αὐτῆι πλωτοὶ χρυσώπιδες ἰχθύες ἐλλοὶ
νήχοντες παίζουσι δι' ὕδατος ἀμβροσίοιο.

4 ATHEN. 7, 277d οἶδα ὅτι ὁ τὴν Τιτανομαχίαν ποιήσας ... (vid. Test. 2) ἐν τῶι δευτέρωι οὕτως εἴρηκεν· [1–2]. ἔχαιρε δὲ Σοφοκλῆς τῶι ἐπικῶι κύκλωι κτλ. (vid. Cycl. Test. 18)

4 1 Soph. Aiax 1297 ἐλλοῖς ἰχθύσιν | fr. 941, 9 Radt ἰχθύων πλωτῶι γένει | Hes. Sc. 212 ἔλλοπας ἰχθῦς | Emped. 31 B 117, 2 D.-K. ἔλλοπος ἰχθύς || 2 Hymn. ap. Vitam Hom. Herodoteam 9 (7, 1 Wil.) ἀμβρόσιον ... ὕδωρ | Pind. fr. 198b Sn.-Maehl. ἀμβρόσιον ὕδωρ (cf. Panyas. fr. 2, 2)

2 de Acmone cf. Alcman. fr. 61 Page, Antim. Col. fr. 44 Wyss et comm. ad loc., Callim. fr. 498 Pf., Erbse ad Schol. Hom. Σ 476 (IV 526) | de Aethere Caeli patre cf. Cic. De nat. deor. 3, 44 *quod si ita est, Caeli quoque parentes di habendi sunt, Aether et Dies*, Hygin. fab. praef. 2 *ex Aethere et Die Terra, Caelum, Mare* || 3 2 de Aegaeone cf. Α 402ss ἑκατόγχειρον ..., ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰγαίων', Cin. fr. °7 | ap. Hom. et Hes. (Th. 617ss) Briareus Iovis socius adversus Titanes, apud Eumelum autem Titanum socius adversus Iovem; ab Eumelo hanc fabulae formam sumpserunt Antim. Col. fr. 14 Wyss (vid. comm. ad loc.), Verg. Aen. 10, 565ss (et a Vergilio Statius, Th. 2, 596) | Aegaeon laudabatur ab Eumelo et. in Corinthiacis, cf. Eum. fr. 2 | Γύης Keil : Γύγης Schol. || 3 Γιγαντομαχίαι H | Γῆς καὶ Πόντου] cf. Apoll. Rhod. 1, 496ss, versus quos Apollonium mutuatum esse ab Eumelo credit Hux., Greek epic 23 | vid. et. Vian ad loc. (252) et P. Oxy. 2816, fr. 1 (= Suppl. Hell. 938) || 4 ἐν τῆι θαλάσσηι] vid. Lesky, Thalatta, Wien 1947, 113s | de Titanibus cf. Bapp, Mayer, Titanen, Myth. Lex. V 987ss; Wüst, Titanes, RE VI A 2 (1937) 1491ss; West, Hes. Theogony 200s | supervacanea sunt testimonia 'Eudociae' a Welck., Kink., Hux. laudata, cf. Cohn, Eudocia, RE VI 1 (1907) 913 || 4 1 ἐν δ' αὐτῆι = ἐν τῆι θαλάσσηι sec. Kranz, Titanomachia, Studien zur ant. Literatur 94 | χρύσωπις hic tantum et ap. Aristoph. Thesm. 321; de usu adiect. fem. ut masc. metri gratia vid. Erfurdt in Soph. Oed. Tyr. 190 | ἐλλοί edd. plurimi, sed cf. etym. ap. Frisk, Griech. Etym. Wb. et Chantraine, Dict. étym. s. v.; de hoc verbo cf. ἐλλόν· ἀγαθόν. γλαυκόν. χαροπόν. ἐνθαλάττιον. ταχύ. ἄφωνον. ὑγρόν Hesych., vid. et. Athen. 7, 308b–c, Schol. Theocr. 1, 42, Schol. Opp. Hal. 2, 658, Schol. Hes. Sc. 212, Schol. Nicandr. Alex. 481, Suda s. v. ἔλλοπες, Et. M. 331, 49, Et. Gud. p. 459, 18 de Stefani, Eust. in Od. p. 1720, 34 || 2 παίζοντες νήχοντο Bergk | scuti descriptio (cf. Hes. Sc. 211ss) sec. Welck., Ep. Cyclus II 409; 556, prob. Rzach, Kyklos, RE XI 2 (1922) 2356,

5

]νεκ[ ].ο.[
]ς νεφεληγε[ρέτα Ζεύς
]. Τιτῆνα μέ[γιστον
]βαλέοντι ἐο[ικώς.
ἔχαιρ]ε μέγα φρεσὶ[ν ἧισιν 5
]ντορα Φοῖβον[
π]ροσέφη.ευ[
]φα οὔ κράτος [
]ς θ' ἵσταται. [
δρι]μὺν χόλον[10
]τα γε σθεν.[
]ενει.απε.[
]ες ἔργον δ' α[
]πάντες δ[
]αντη[15
]νωνυ[
].γαπα[
]σπλη[
]ν ἀδικο[
]σεν.[20
].ανα[

5 P. Rend. Harris 3, saec. I/II. prim. ed. Powell, sed cf. et. Snell, Gnomon 13, 1937, 579s; Körte, Archiv f. Papyrusf. 13, 1938, 80

5 2 Α 511 al. α 63 al. Hes. Th. 558 al. νεφεληγερέτα Ζεύς || 4 λ 608 βαλέοντι ἐοικώς || 5 Ν 609 φρεσὶν ἧισι χάρη | Γ 76 al. (ἐ)χάρη μέγα | Λ 794 al. α 322 al. Hes. Op. 47 Naup. fr. 6, 3 φρεσί(ν) ἧισι(ν) || 10 Σ 322 δριμὺς χόλος

repugnat Kranz, Titanomachia, Studien zur ant. Literatur 94 quia in epicis descriptionibus praet. tempore, non praes. utebantur; sec. Gigon, Der Kampf XIX, descriptio stagni Deliaci ubi Latona filios edidit vel descriptio Oceani in Solis itinere, sed eadem causa ac in Welckeriana cogitatione obiectanda; potius cum Kranz l. l. hic videre licet quandam comparationem

5 Titanomachiae dub. trib. Maas, Snell, Körte | fr. ed. Traversa, Hes. Cat., Napoli 1951, 97 (p. 135) || 2 suppl. Powell || 3 suppl. Snell || 4 suppl. Powell || 5 ἔχαιρ]ε Snell | φρεσὶ[ν ἧισιν Powell || 6 μάχης ἀπαμύ]ντορα Powell : ἐπαμύ]ντορα Snell, qui hos versus Germanice vertit: 'Zeus kämpfte und [freute sich (?), da er] als Helfer den Phoibos [sah?]' || 7 π]ροσέφη Powell | fortasse δ' εὖ[Snell || 10 suppl. Powell

6 (5 K., A.)

μέσσοισιν δ' ὠρχεῖτο πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

7 (3 K., A.)

(I) SCHOL. Hom. *Ψ* 295b (V 415 Erbse) *καὶ ὁ τὴν Τιτανομαχίαν δὲ γράψας δύο ἄρρενάς φησιν Ἡλίου καὶ δύο θηλείας* || (II) HYGIN. fab. 183 equorum Solis et Horarum nomina. Eous: per hunc caelum verti solet; Aethops: quasi flammeus est, concoquit fruges; hi funales sunt mares. feminae iugariae: Bronte, quae nos
5 tonitrua appellamus; Sterope, quae fulgitrua. huic rei auctor est Eumelus Corinthius.

8 (8 K., p. 312, 7 A.)

ATHEN. 11, 470b *Θεόλυτος δ' ἐν δευτέρωι Ὥρῶν* (FGrHist 478 F 1) *ἐπὶ λέβητός φησιν αὐτὸν* (sc. *τὸν Ἥλιον*) *διαπλεῦσαι, τοῦτο πρώτου εἰπόντος τοῦ τὴν Τιτανομαχίαν ποιήσαντος.*

6 ATHEN. 1, 22c *Εὔμηλος δὲ ὁ Κορίνθιος ἢ Ἀρκτῖνος* (*ἢ Ἀ.* om. E: in mg. col. rubr. add. C) *τὸν Δία ὀρχούμενόν που παράγει λέγων·* [1], unde EUST. in Od. p. 1602, 25 *καί τις ἕτερος τὸν Δία ὀρχούμενον παράγει, λέγων·* [1]

6 *Α* 544 al. *α* 28 al. Hes. Th. 542 al. *πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε*

6 *μέσσοισιν* Mus.: *μέσοισι* Athen. m : *μέσσοισι* Eust. | *ὀρχεῖτο* Eust. | Iuppiter inter deos saltat laetus propter victoriam adversus Titanes (sec. Gigon, Der Kampf XIX, coll. Callim. Hymn. 1, 52ss, est Iuppiter puer qui saltat cum Curetibus in Creta, sec. Bergk autem descriptio scuti, sed cf. Kranz, Titanomachia, Studien zur ant. Literatur 93s) | ex hoc fr. antiquam confusionem inter Titanes et Gigantes postulaverunt Wil., Hom. Unters. 345 adn. 22; Mayer, Die Giganten 166s, recte contradixit Vian, La Guerre 172ss || 7 2 Welck., Ep. Cyclus II 556, censet hic duorum versuum reliquias latere *δύο ἄρρενας ἵππους / καὶ δύο θηλείας*, sed non solum forma epica est *ἄρσενας*, verum etiam inter *δύο* et *ἄρρενας* hiatus est || 3 Eous *Micyllus* : Eos *cod.* : Eo⟨o⟩s *maluit Barigazzi, Riv. Filol. Class. 94, 1966, 137 adn. 1, fortasse recte, sed cf.* Eous *Ovid. Met. 2, 153* | Aethops *Schmidt* (*cf. Eur. fr. 896 Nauck²*): Aethiops *cod., cf. et.* Aethon *Ovid. Met. 2, 153* || 4 iugariae *Salmasius* : locarie *cod.* || 4–5 Bronte et Sterope Cyclopum nomina ap. Hes. Th. 139–141; *Βρόντην τε Στερόπην τε* formula epica quae in Titanomachia reperiebatur sec. Kranz, Titanomachia, Studien zur ant. Literatur 93. de Solis equorum nominibus vid. et. Gigon, Der Kampf XVIII || 5 Corinthiacis trib. Marcksch.; Solis quadrigarum descriptio probabiliter in Titanomachiae excursu, nam Solis interventus in bello improbabilis est, cf. Gigon, Der Kampf XVIII || 8 2 *πρῶτον* Gigon | cf. Stesich. fr. 17 Suppl. Lyr. Gr., Mimner. fr. 5 Gent.-Prato, Pis. fr. 5, Pherecyd. FGrHist 3 F 18a, Aesch. fr. 69 Radt, Panyas. fr. 9, Antim. Col. fr. 66 Wyss, Alex. Ephes. Suppl. Hell. 38 | fortasse Herculis iter in Hesperidum hortum (cf. fr. 9; de re vid. et. Apollodor. Bibl. 2, 5, 11ss) in Titanomachia narrabatur, vid. Seve., Cycle 166s

9 (9 K., p. 312, 8 A.)

PHILODEM. De piet. (P. Hercul. 1088 VII 24, p. 43 Gomperz) *καὶ τὰς Ἁρπυίας τὰ μῆ[λα φ]υλάττειν Ἀκ[ουσίλ]αος* (FGrHist 2 F 10), *Ἐπιμενίδης* (3 B 9 D.–K.) *δὲ καὶ τοῦτο καὶ τὰς αὐτὰς εἶναι ταῖς Ἑσπερίσιν· ὁ δὲ τὴν Τι⟨τα⟩νομαχίαν ⟨τὰ⟩ μὲν μῆλα φυλάτ[τειν* . . .

10 (7 K., p. 111 A.)

SCHOL. Apoll. Rhod. 1, 554 (47, 20 Wendel) *ὁ δὲ τὴν Γιγαντομαχίαν ποιήσας φησὶν ὅτι Κρόνος μεταμορφωθεὶς εἰς ἵππον ἐμίγη Φιλύραι τῆι Ὠκεανοῦ, διόπερ καὶ ἱπποκένταυρος ἐγεννήθη Χείρων. τούτου δὲ γυνὴ Χαρικλώ.*

11 (6 K., A.)

εἴς τε δικαιοσύνην θνητῶν γένος ἤγαγε δείξας
ὅρκους καὶ θυσίας καλὰς καὶ σχήματ' Ὀλύμπου.

FRAGMENTA DVBIA

°12

Τηϋγέτη τ' ἐρόεσσα καὶ Ἠλέκτρη κυανῶπις
Ἀλκυόνη τε καὶ Ἀστερόπη δίη τε Κελαινὼ
Μαῖά τε καὶ Μερόπη, τὰς γείνατο φαίδιμος Ἄτλας.

11 CLEM. ALEX. Strom. 1, 15, 73, 3 *ὁ δὲ Βηρύτιος Ἕρμιππος* (cf. FHG III 35 in adn.) *Χείρωνα τὸν Κένταυρον σοφὸν καλεῖ ἐφ' οὗ καὶ ὁ τὴν Τιτανομαχίαν γράψας φησίν, ὡς πρῶτος οὗτος·* [1–2] || 12 SCHOL. Pind. Nem. 2, 17 (III 34, 21 Drachm.) *ζητεῖται δὲ διὰ τί ὀρείας εἶπε τὰς Πλειάδας· καί τινες μὲν ἔφασαν, ὅτι νύμφαι ἦσαν, ὧν οἱ ἀστέρες οὗτοι·* [1–3]

12 1 Hes. Th. 251 *Ἱπποθόη τ' ἐρόεσσα καὶ* . . . | Hymn. Cer. 109 *Δημώ τ' ἐρόεσσα* | *μ* 60 *κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης* | Hes. fr. 23 (a), 27 M.-W. *Κλυτ]αιμήστρη κυα[νῶπις* (cf. fr. 25, 14)

9 omnia suppl. Gomperz || 3 *ταῖς Ἐρινύσιν* Allen, nescio cur | de Hesperidibus et aureis malis cf. Hes. Th. 215s, 334s; incertum est qua de causa in Titanomachia laudatae sint, vid. Hux., Greek epic 27 || 10 1 *Γιγαντομαχίαν*] recte ad Titanomachiam rettulerunt Weicher et Welcker, cf. Dietze, Rh. Mus. 69, 1914, 535; Vian, Guerre 171; Gigon, Der Kampf XX | de fabula cf. Hes. Th. 1001, Pherecyd. FGrHist 3 F 50, Pind. Pyth. 4, 102ss cum Schol., Schol. Apoll. Rhod. 4, 813a, Ovid. Met. 6, 126, Apollodor. Bibl. 1, 2, 4, Tzetz. in Lycophr. Alex. 1200 (345, 25 Scheer) || 11 1 *δικαιοσύνην*] cf. *Λ* 832 *Χείρων* . . . *δικαιότατος Κενταύρων* | *ἤγαγεν* cod. repugnante metro || 2 *καλὰς* Ebert : *ἱλαρὰς* cod. : *ἱερὰς* Köch. | cf. Hes. fr. 283 M.-W. (de Chirone) *ἔρδειν ἱερὰ καλὰ θεοῖς κτλ.* | *σήματα* coni. Teuffel (coll. Parmen. B 10, 2 D.-K.); de *σχήματ' Ὀλύμπου* significatione disputaverunt viri docti: Welck., Ep. Cyclus II 411 credit dictas esse saltationis figuras ab Olympo musico inventas, repugnat Köch., Coni. ep. I 10 (= Opusc. Phil. I 230), qui recte interpretatur 'siderum motus atque figuras', cui Kranz, Hux. adstipulati sunt; vid. et. West, Hes., Works and Days 23 | fr. spurium censet Gigon, Der Kampf XIX–XX, quia *σχήματα* verbum recentius est || 12 fr. 12 et 13 Hesiodo trib. edd. plerique (dub. M.-W. fr. 169–170), Musaeo Sittl, Arato Hecker, Titanomachiae Seve., Cycle 171ss || 1 *Τϋγετή* D : *Τηιγέτη* U || 2 *καὶ Ἀλκ.* P | de Pliadibus cf. Hes. Th. 938, Op. 383, Hellanic. FGrHist 4 F 19 (ubi eadem nomina inveniuntur)

°13

Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι θεῶν κήρυκ' ἔτεχ' Ἑρμῆν.

°14

SCHOL. Hom. Σ 486 (II 168, 32 Dind.) *αὗται* (sc. *Πληϊάδες*) *δέ εἰσιν Ἄτλαντος καὶ Πληϊόνης θυγατέρες, ὧν τὰ ὀνόματα Μαῖα, Ταϋγέτη, Κελαινώ, Μερόπη, Ἠλέκτρα, Στερόπη, Ἀλκυόνη. Ἄτλας δὲ εἷς τῶν Γιγάντων μιγεὶς Πληϊόνηι τῆι Ὠκεανοῦ ἔσχε θυγατέρας ἑπτά, αἳ τὴν παρθενείαν ἀγαπήσασαι συνεκυνήγουν τῆι Ἀρτέμιδι. θεασά-*
5 *μενος δὲ Ὠρίων ἠράσθη, καὶ ἐδίωκεν αὐτὰς μιγῆναι βουλόμενος. αἱ δὲ περικατάληπτοι γενόμεναι θεοῖς ηὔξαντο μεταβαλεῖν τὴν φύσιν· Ζεὺς δὲ ἐλεήσας αὐτὰς καὶ διὰ τῶν ἄρκτων κατηστέρισεν. ὠνομάσθησαν δὲ Πληϊάδες ἀπὸ Πληϊόνης τῆς μητρὸς αὐτῶν. φασὶ δὲ Ἠλέκτραν, οὐ βουλομένην τὴν Ἰλίου πόρθησιν θεάσασθαι διὰ τὸ κτίσμα εἶναι τῶν ἀπογόνων, καταλιπεῖν τὸν τόπον οὗ κατηστέριστο· διόπερ οὔσας πρότερον ἑπτὰ*
10 *γενέσθαι ἕξ. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς.*

°15

SCHOL. Hom. Β 783 ap. P. Oxy. 1086 II 49 (I 168 Erbse) *Ἄριμα τῆς Πισιδίας (ἐστίν), ὑφ' οἷς δοκεῖ ὁ Τυφὼς (εἶναι) καθ' Ὅμηρον. οἱ μ(έν)τοι γε νεώτεροι ὑπὸ τὴν Αἴτν[ην] τὸ ἐν Σικελίαι ὄρος φασὶν αὐτὸν (εἶναι), ὧν Πίνδαρος* [laudat fr. 92 Sn.-Maehl.]

FRAGMENTVM FALSVM

16 (p. 7 adn. 1 K.)

στῆλαί τ' Αἰγαίωνος ἁλὸς μεδέοντι Γίγαντος

13 pergit SCHOL. Pind. *Σιμωνίδης δὲ μίαν τῶν Πλειάδων Μαῖαν ὀρείαν προσηγόρευσεν εἰπών·* [laudat fr. 50, 2 Page]· *κατὰ λόγον· αὕτη γὰρ* [1], unde TZETZ. in Lycophr. Alex. 219 (102, 23 Scheer), cf. SCHOL. Hom. ξ 435 (597, 19 Dind.) *ταύτην* (sc. *Μαιάδα*) *οἱ νεώτεροι Ἄτλαντος παῖδά φασι*, SCHOL. Hom. α 52 (33, 27 Ludw.) *εἷς γὰρ τῶν Τιτάνων ὁ Ἄτλας ἱστορεῖται* ‖ **16** SCHOL. Pind. Nem. 3, 40 (III 48, 10 Drachm.) *αἱ δὲ Ἡράκλειαι στῆλαι καὶ Βριάρεω λέγονται εἶναι, καθά φησ[ιν . . .]·* [1]

13 Β 603 *ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος* | Hymn. Merc. 337 *Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι* | Hes. Th. 938–939 *Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν, / κήρυκ' ἀθανάτων*, cf. Op. 80 *θεῶν κῆρυξ* | Aesch. Ag. 515 *Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα* (cf. et. Choeph. 124)

13 *Κυλήνης* **B** | *ὄρεσι* **BDT** Tzetz. | *θεὸν* **BTU** | *κήρυκ' ἔτεχ'* Ebert : *κήρυκα τέχ'* Schol. | cf. Hymn. Merc. init. ‖ **14** omittit Kink., Ilii excidio trib. Dübner, cui Allen adstipulatus est, dubitavit Bethe, Troisch. Sagenkreis 194; Titanomachiae trib. Seve., Cycle 172s ‖ 8ss Arato trib. Bethe iniuria, repugnat Seve. l. l. ‖ **15** cf. Strab. 13, 4, 6 p. 627, Eust. in Il. p. 345, 35 | Titanomachiae trib. Seve., Cycle 170s, qui putat hanc fabulam mutuatos esse Pind. Pyth. 1, 15ss, fr. 92 et Aesch. Prom. 351ss. vid. et. Antim. Col. fr. 45 Wyss et adn. ad loc. ‖ **16** *στῆλαί τ'* Boeckh : *στῆλαι τὴν* Schol. : *στήσαντ' Αἰγαίωνι . . . Γίγαντες* Voss | *μεδέοντος ἄνακτος* dub. Kink. in ap. crit. | cf. Aristot. fr. 678 Rose,Parthenium fr. 31 Martini | Titanomachiae trib. Voss, Alte Welt XXVI; Weichert, Apollonius 198, prob. Welck., Ep. Cyclus II 413s; Euphorioni trib. Scheidweiler, cui Vian, Guerre 172 adstipulatus est, cf. Euphor. fr. 82 De Cuenca = 164 Van Groningen

OEDIPODEA

TESTIMONIVM

IG XIV 1292 (Tabula Borgia) 2, 11, saec. I p. Ch. (vid. et. Sadurska, Tables Iliaques 58ss; cf. Cycl. Test. 2, Cin. Test. 3)

τ]ὴν Οἰδιπόδειαν τὴν ὑπὸ Κιναίθωνος τοῦ [ ]τες ἐπῶν οὖσαν ͵ϛχ'.

Cinaethoni tribuuntur et alia opera, vid. infra Cin. Testt. et frr.; apud Pausaniam 9, 5, 10 (fr. 2) et Schol. Eur. Phoen. 1760 (fr. 1) nomen auctoris non invenitur
Poema varios habet titulos: *Οἰδιπόδεια* (IG), *Οἰδιπόδια* (Paus. vid. fr. 2), *Οἰδιποδία* (Schol. Eur. vid. fr. 1); utrum hi tituli unius poematis sint an plurium, incertum est; aliud Boeoticum, aliud Lacedaemonium fuisse suspectat sine causa Hux., Greek epic 41

ARGVMENTVM?

Pisander ap. Schol. Eur. Phoen. 1760 (I 414, 1 Schw.)

ἱστορεῖ Πείσανδρος (FGrHist 16 F 10) *ὅτι κατὰ χόλον τῆς Ἥρας ἐπέμφθη ἡ Σφὶγξ τοῖς Θηβαίοις ἀπὸ τῶν ἐσχάτων μερῶν τῆς Αἰθιοπίας, ὅτι τὸν Λάιον ἀσεβήσαντα εἰς τὸν παράνομον ἔρωτα τοῦ Χρυσίππου, ὃν*

Bethe, Theb. Held. 12s hoc Schol. pro Oedipodeae epitoma habuit; eius opinioni repugnavit Rob., Oidipus I 149ss, qui immoderate Scholiastam reprehendit; eum scholii maiorem partem e Theb., aliqua autem ex Oed. sumpsisse credidit Wecklein, Sitzber. Akad. Wiss. Münch. 1901, 674, probante Richter, Oedipusmythus 13; maiore aequanimitate de scholio iudicavit Jac., comm. ad FGrHist 16 F 10: scholiastae fontes esse non solum carmen epicum Oedipodea, verum etiam Euripidis fabulas Phoenissas et Chrysippum; Deubner autem (Oedipusprobleme 3ss) putavit maioris scholii partis fontem Euripidis fabulas Chrysippum et Oedipum esse, cf. recentiora et accurata de scholio iudicia ap. Valgiglio, Riv. Stud. Class. 11, 1963, 154ss et praecipue ap. Kock, Act. Class. 5, 1962, 15ss; veri simillimum mihi videtur Pisandri enarrationem Oedipodeae epitomam esse, sed mythographum etiam aliis fontibus recentioribus uti || 1–2 cf. Apollodor. Bibl. 3, 5, 8 *ἔπεμψε γὰρ Ἥρα Σφίγγα*, Dio Chrys. 11, 8 *ἥδονται ἀκούοντες καὶ τὴν Σφίγγα ἐπιπεμφθεῖσαν αὐτοῖς διὰ χόλον Ἥρας*, sed solum hic Sphingis missio ex Laii crimine dependet || 3ss Laii amorem quem in Chrysippum habebat (de quo cf. Apollodor. Bibl. 3, 5, 5, Athen. 13, 602f, Eur. Chrysippum ap. Cic. Tusc. 4, 71, Aelian. N. A. 6, 15, cf. TGF p. 632 Nauck²) in Oedipodea enarratum esse crediderunt Bethe, Theb. Held. 8ss; Wil., Kl. Schr. V 2, 77; Valgiglio, Riv. Stud. Class. 11, 1963, 159 (in Theb. autem Wecklein, Sitzber. Akad. Wiss. Münch. 1901, 670; 674; Richter, Oedipusmythus 20; 27, quibus non adstipulor); hoc argumentum haud epicum censuerunt Welck., Ep. Cyclus II 316; Overbeck, Gall. her. Bildw. I 4, mea sententia epicum Homericum tantum rati; primus hanc rem Euripides tractaverit sec. Rob., Oidipus I 157; 396s; Jac., comm. ad FGrHist 16 F 10; Rzach, Kyklos, RE XI 2 (1922) 2360; Kroll, Knabenliebe, RE XI 1 (1921) 903; Margani, Il mito di Edipo 38s; Schmid-Stählin, Gesch. griech. Liter. I 202; Deubner, Oedipusprobleme 5ss; Wehrli, Mus. Helv. 14, 1957, 109; de re dubitantes disseruerunt etiam Legras, Légendes Thébaines 50ss; Delcourt, Oedipe XVIIIs; Kock, Act. Class. 5, 1962, 27ss; rapti Chrysippi enarratio in Oed. mea sententia haud improbabilis

ἥρπασεν ἀπὸ τῆς Πίσης, οὐκ ἐτιμωρήσαντο. ἦν δὲ ἡ Σφίγξ, ὥσπερ
5 γράφεται, τὴν οὐρὰν ἔχουσα δρακαίνης. ἀναρπάζουσα δὲ μικροὺς καὶ
μεγάλους κατήσθιεν, ἐν οἷς καὶ Αἵμονα τὸν Κρέοντος παῖδα καὶ Ἵππιον
τὸν Εὐρυνόμου τοῦ τοῖς Κενταύροις μαχεσαμένου. ἦσαν δὲ Εὐρύνομος καὶ
Ἠιονεὺς υἱοὶ Μάγνητος τοῦ Αἰολίδου καὶ Φυλοδίκης. ὁ μὲν οὖν Ἵππιος
καὶ ξένος ὢν ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς ἀνῃρέθη, ὁ δὲ Ἠιονεὺς ὑπὸ τοῦ Οἰνομάου,
10 ὃν τρόπον καὶ οἱ ἄλλοι μνηστῆρες. πρῶτος δὲ ὁ Λάιος τὸν ἀθέμιτον ἔρωτα
τοῦτον ἔσχεν. ὁ δὲ Χρύσιππος ὑπὸ αἰσχύνης ἑαυτὸν διεχρήσατο τῶι
ξίφει. τότε μὲν οὖν ὁ Τειρεσίας ὡς μάντις εἰδὼς ὅτι θεοστυγὴς ἦν ὁ
Λάιος, ἀπέτρεπεν αὐτὸν τῆς ἐπὶ τὸν Ἀπόλλωνα ὁδοῦ, τῆι δὲ Ἥραι μᾶλλον
τῆι γαμοστόλωι θεᾶι θύειν ἱερά. ὁ δὲ αὐτὸν ἐξεφαύλιζεν. ἀπελθὼν τοίνυν
15 ἐφονεύθη ἐν τῆι σχιστῆι ὁδῶι αὐτὸς καὶ ὁ ἡνίοχος αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἔτυψε
τῆι μάστιγι τὸν Οἰδίποδα. κτείνας δὲ αὐτοὺς ἔθαψε παραντίκα σὺν τοῖς
ἱματίοις ἀποσπάσας τὸν ζωστῆρα καὶ τὸ ξίφος τοῦ Λαΐου καὶ φορῶν· τὸ
δὲ ἅρμα ὑποστρέψας ἔδωκε τῶι Πολύβωι. εἶτα ἔγημε τὴν μητέρα λύσας τὸ
αἴνιγμα. μετὰ ταῦτα δὲ θυσίας τινὰς ἐπιτελέσας ἐν τῶι Κιθαιρῶνι

4 de Sphinge cf. Hes. Th. 326 *Φῖκ' ὀλοήν*, Sc. 33 *Φίκιον ἀκρότατον* et vid. Ilberg, Myth. Lex. IV 1338ss; Die Sphinx in der griech. Kunst und Sage, Leipzig 1896; Rob., Oidipus I 48ss, II 17ss; Lesky, Sphinx, RE III A 2 (1929) 1703ss; Herbig, ibid. 1726ss; Vian, Les origines de Thèbes 206s; Edmunds, The Sphinx in the Oedipus Legend, Königstein 1981 || 5 Sphingis cauda serpentina singularis, de re cf. Bethe, Theb. Held. 17ss; Rob., Oidipus I 153; Valgiglio, Riv. Stud. Class. 11, 1963, 161 et adn. 108, sed vid. Mesomed. Anth. Pal. 14, 63 *τὰ δ' ὄπισθεν ἑλισσόμενος δράκων* || 6 de Haemone a Sphinge devorato cf. fr. 1 || 7 *τὸν* Schw. : *τοῦ* **AB** : om. **M** || 12–13 de oraculo prohibente ne Laius filios haberet cf. Pind. Ol. 2, 38ss, Aesch. Sept. 742ss, Soph. Oed. Tyr. 711ss (et argum.), argum. Eur. Phoen., Apollodor. 3, 5, 7, Nicol. Damasc. FGrHist 90 F 8; Legras, Légendes Thébaines 50ss; Valgiglio, Riv. Stud. Class. 11, 1963, 157s || 13 de Apollinis oraculi loco cf. Kock, Act. Class. 5, 1962, 17 et adn. 17 || 14 de epitheto *γαμοστόλωι* cf. de Venere Epic. Alex. Adesp. 9 III 5 Powell, Orph. Hymn. 55, 8, Archiam Anth. Pal. 6, 207, cf. et. Iunonis epitheta *γαμηλία, γαμήλιος, τελεία, ζυγία, συζυγία* et Roscher, Myth. Lex. I 2, 2081; Eitrem, Hera, RE VIII 1 (1912) 370; 382s; Nilsson, Gesch. gr. Relig. I 402 || 15 de Laii morte cf. λ 273s *ὁ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας / γῆμεν* | Laius interfectus est Potniis sec. Aesch. fr. 387a Radt, in Phocide sec. Soph. Oed. Tyr. 733ss, Eur. Phoen. 38 et al., de re cf. Legras, Légendes Thébaines 54ss || 18 Oedipus currum Polybo dat ap. Eur. Phoen. 44s (vid. schol. ad l.), Antim. Coloph. fr. 70 Wyss, Nicol. Damasc. FGrHist 90 F 8 || 19 aenigmatis verba invenies ap. Athen. 10, 456b (= Asclep. Tragil. FGrHist 12 F 7), Schol. Eur. Phoen. 50, arg. Eur. Phoen. (I 243, 20 Schw.), Anth. Pal. 14, 64 *ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τέτραπον οὗ μία φωνὴ / καὶ τρίπον κτλ.* (cf. et. Pind. fr. 177d Sn.-Maehl. *αἴνιγμα παρθένοι' ἐξ ἀγριᾶν γνάθων*) | incertum utrum de aenigmate diceretur ap. Oed. necne; de re cf. Bethe, Theb. Held. 19; Kroll, Ilb. Jahrb. 15, 1912, 173; Rob., Oidipus I 56s (cf. 51s vas in quo Oedipus barbatus et cogitans repraesentatur cum inscriptione *IЯTIA* quam Rob., Oidipus I 56 legit [*κ*]*αὶ τρί*-[*πον*]); Margani, Il mito di Edipo 126ss; Lesky, Sphinx, RE III A 2 (1929) 1716ss; Vian, Origines de Thèbes 207s (laud. Paus. 9, 26, 3s); Kock, Act. Class. 4,

κατήρχετο ἔχων καὶ τὴν Ἰοκάστην ἐν τοῖς ὀχήμασι. καὶ γινομένων αὐτῶν 20
περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον τῆς σχιστῆς ὁδοῦ ὑπομνησθεὶς ἐδείκνυε τῆι
Ἰοκάστηι τὸν τόπον καὶ τὸ πρᾶγμα διηγήσατο καὶ τὸν ζωστῆρα ἔδειξεν.
ἡ δὲ δεινῶς φέρουσα ὅμως ἐσιώπα· ἠγνόει γὰρ υἱὸν ὄντα. καὶ μετὰ ταῦτα
ἦλθέ τις γέρων ἱπποβουκόλος ἀπὸ Σικυῶνος, ὃς εἶπεν αὐτῶι τὸ πᾶν
ὅπως τε αὐτὸν εὗρε καὶ ἀνείλετο καὶ τῆι Μερόπηι δέδωκε, καὶ ἅμα τὰ 25
σπάργανα αὐτῶι ἐδείκνυε καὶ τὰ κέντρα ἀπῄτει τε αὐτὸν τὰ ζωάγρια, καὶ
οὕτως ἐγνώσθη τὸ ὅλον. φασὶ δὲ ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τῆς Ἰοκάστης καὶ
τὴν αὑτοῦ τύφλωσιν ἔγημεν Εὐρυγάνην παρθένον, ἐξ ἧς αὐτῶι γεγόνασιν
οἱ τέσσαρες παῖδες. ταῦτά φησι Πείσανδρος.

1961, 10s; 17; 21 adn. 69 | de Sphingis morte cf. Soph. Oed. Tyr. 1198ss, Eur. Phoen. 1505ss et Schol. ad l., Durid. Samium FGrHist 76 F 13, Diod. 4, 64, 4, Apollodor. Bibl. 3, 5, 8, Schol. Ov. Ibid. 377, Hygin. fab. 67 | de hoc sacrificio cf. Bethe, Theb. Held. 9ss; Höfer, Myth. Lex. III 728

20 Oedipodis matris nomen *Ἐπικάστη* ap. Hom. *λ* 271, cf. Schol. Eur. Phoen. 12 (I 249, 10 Schw.) *οἱ παλαιότεροι Ἐπικάστην ⟨αὐτὴν⟩* (add. Schw.) *καλοῦσι*, sed *Ἰοκάστη* ap. Pherecyd. FGrHist 3 F 95 (vid. et. Jac. comm. ad loc.). cf. Schol. Hom. *λ* 271 (495, 27 Dind.) *Ἐπικάστην] παρὰ τοῖς τραγικοῖς Ἰοκάστην*, de re cf. Seve., Cycle 213, qui (mea sententia errans) iam in Oed. nomen Iocastam fuisse iudicavit || **21–22** et **26–27** de recognitione cf. Rob., Oidipus I 61; Lamer, Laios, RE XII 1 (1924) 501; 508; Daly, Oidipus, RE Suppl. VII (1940) 776s; Kock, Act. Class. 5, 1962, 18 adn. 22 || **24** *ἱπποβουκόλος* et ap. Eur. Phoen. 28, *ἱπποφορβοί* ap. Schol. Hom. *λ* 271 (Soph. Oed. Tyr. 1028 *ὀρείοις ποιμνίοις ἐπεστάτουν*), vid. et. ad Soph. fr. 1149a Radt | Polybus rex Sicyonis (cf. et. Schol. Hom. *λ* 271) in antiquissima historia sec. Schndw., Sage von Oedipus 193; Wecklein, Sitzber. Akad. Wiss. Münch. 1901, 670, rex Corinthi tamen ap. Soph. Oed. Tyr. 774, Apollodor. Bibl. 3, 5, 7, Paus. 10, 5, 3 (sec. Legras, Légendes Thébaines 53 iam in Oed., quod non probo) || **27** *φασὶ*] plane Scholiasta e pluribus fontibus hausit | de Epicastae morte cf. *λ* 271ss | Wehrli, Mus. Helv. 14, 1957, 112 aestimat Oed. antiquiorem quam Odysseae necyiam || **28** *αὑτοῦ* Jac.: *αὐτοῦ* vulg. | de Oedipodis caecitate cf. Schol. Hom. *λ* 275 (496, 25 Dind.) *ἀγνοεῖ τὴν τύφλωσιν καὶ τὴν φυγὴν Οἰδίποδος*, Eust. in Od. p. 1684, 15 *σημείωσαι δ' ἐν τούτοις καὶ ὡς εἴπερ ἄλγεα πάσχων ἤνασσε Καδμείων ὁ Οἰδίπους μέχρι τέλους, ὡς φαίνεται δοκεῖν Ὁμήρωι, οὐκ ἄρα ἔφευγεν ἢ ἐπλανᾶτο κατὰ τοὺς τραγικούς. εἰ δὲ καὶ ἐτύφλωσεν αὐτόν, οὐκ ἂν αὐτὸ ἐσίγησεν ὁ ποιητής* | de his nuptiis cf. fr. 2; negant eas in Oed. narratas esse Wecklein, Sitzber. Akad. Wiss. Münch. 1901, 671; Rob., Oidipus I 109s; Rzach, Kyklos, RE XI 2 (1922) 2361; Daly, Oidipus, RE XVII 2 (1937) 2109, Suppl. VII (1940) 773; Bruhn, Neue Jahrb. 39, 1917, 563; contra Jac., FGrHist 3 F 95 Komm.; Deubner, Oedipusprobleme 27ss; Wehrli, Mus. Helv. 14, 1957, 112; Kock, Act. Class. 4, 1961, 15s; Valgiglio, Riv. Stud. Class. 11, 1963, 160, quibus adstipulor; tertias nuptias narrat Pherecyd. FGrHist 3 F 95, quas Bethe, Theb. Held. 25; Wecklein, Sitzber. Akad. Wiss. Münch. 1901, 680ss; Deubner, Oedipusprobleme 28 ad Oed. referunt, sed cf. Valgiglio, Riv. Stud. Class. 11, 1963, 164 || **29** *ταὐτά* Rob.

ΟΙΔΙΠΟΔΙΑ

auctor anonymus (Cinaetho?) saec. VIII fin.

1 (2 K., A.)

ἀλλ' ἔτι κάλλιστόν τε καὶ ἱμεροέστατον ἄλλων
παῖδα φίλον Κρείοντος ἀμύμονος, Αἵμονα δῖον

2 (1 K., A.)

(I) Paus. 9, 5, 10 *παῖδας δὲ ἐξ αὐτῆς* (sc. *Ἰοκάστης*) *οὐ δοκῶ οἱ γενέσθαι, μάρτυρι Ὁμήρωι χρώμενος, ὃς ἐποίησεν ἐν Ὀδυσσείαι* [laud. *λ* 271–274]. *πῶς οὖν ἐποίησαν ἀνάπυστα ἄφαρ εἰ δὴ τέσσαρες ἐκ τῆς Ἐπικάστης ἐγένοντο παῖδες τῶι Οἰδίποδι; ἐξ Εὐρυγανείας* ⟨*δὲ*⟩ *τῆς Ὑπέρφαντος ἐγεγόνεσαν. δηλοῖ δὲ καὶ ὁ τὰ ἔπη ποιήσας ἃ* 5 *Οἰδιπόδια ὀνομάζουσι* || (II) Apollodor. Bibl. 3, 5, 8 *Οἰδίπους . . . τὴν μητέρα ἔγημεν ἀγνοῶν, καὶ παῖδας ἐτέκνωσεν ἐξ αὐτῆς . . . εἰσὶ δὲ οἳ γεννηθῆναι τὰ τέκνα φασὶν ἐξ Εὐρυγανείας αὐτῶι τῆς Ὑπέρφαντος.*

THEBAIS

TESTIMONIA

De Thebaide

1 IG XIV 1292 (Tabula Borgia) 2, 12s, saec. I p. Ch. (vid. et. Sadurska, Tables Iliaques, 58ss; cf. Cycl. Test. 2)

ὑποθήσομεν Θηβαΐδα[ ]*ν τ*[*ὸ*]*ν Μιλήσιον λέγουσιν ἐπῶν ὄντα ͵θφ'.*

1 Schol. Eur. Phoen. 1760 (I 414, 31 Schw.) *οἱ τὴν Οἰδιποδίαν γράφοντες, οἵτινές εἰσιν* (Vian : *οὐδεὶς* Schol. : ⟨*ἄλλος δ'*⟩ *οὐδεὶς* Allen), *οὕτω φασὶ* (Vian : *φησὶ* Schol.) *περὶ τῆς Σφιγγός·* [1–2]

1 1 *E* 818 al. *ε* 290 al. Hes. Th. 428 *ἀλλ' ἔτι* | Theogn. 1117; 1365 *κάλλιστε καὶ ἱμεροέστατε πάντων* | Hes. Th. 8 *καλούς, ἱμερόεντας* || 2 *ω* 103 Hes. Th. 472 *παῖδα φίλον* | *A* 447 *παῖδα φίλην* (cf. Hes. fr. 43 (a), 88 M.-W.) | *ϑ* 118 *παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο* | Hes. Sc. 112 *παῖδας ἀμύμονος Ἀλκεΐδαο*

1 1 *ἱμερόεις* ap. Hom. nisi de rebus non dicitur; de mulieribus iam ap. Hes. Th. 359, fr. 291, 3 M.-W., Hymn. Cer. 422 || 2 de voce *ἀμύμων* cf. Parry, Blameless Aegisthus, Lugduni Batavorum 1973 || desunt verba 'devoravit Sphinx' vel sim. | de re cf. Pisandri epit., Apollodor. Bibl. 3, 5, 8 *πολλῶν δὲ ἀπολομένων καὶ τὸ τελευταῖον Αἵμονος τοῦ Κρέοντος, κηρύσσει Κρέων τῶι τὸ αἴνιγμα λύσαντι καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν Λαΐου δώσειν γυναῖκα,* Paus. 9, 26, 2 | de Haemone regis filio oblato sicut victima cf. Vian, Origines de Thèbes 207 || 2 5 *Οἰδιπόδειαν* Porson : *Οἰδιποδίαν* Marcksch. || 7 *Τεύθραντος* A : corr. Aegius || de re cf. Legras, Légendes Thébaines 57; Santiago, Faventia 3, 1981, 26s; Burkert, I poemi epici rapsodici 34

2 Paus. 9, 9, 5

ἐποιήθη δὲ ἐς τὸν πόλεμον τοῦτον (sc. bellum Thebanum) *καὶ ἔπη Θηβαΐς* (*Θηβαίοις* codd. : corr. Hemst.)· *τὰ δὲ ἔπη ταῦτα Καλλῖνος* (*Καλαῖνος* codd. : corr. Sylb., prob. Davison, Eranos 53, 1955, 136 [= From Archilochos to Pindar, New York 1968, 81 s] contra Scott, Class. Phil. 16, 1921, 20ss; 17, 1922, 358ss, sed cf. Fitch, Class. Phil. 17, 1922, 42s) *ἀφικόμενος αὐτῶν ἐς μνήμην ἔφησεν Ὅμηρον τὸν ποιήσαντα εἶναι, Καλλίνωι* (*Καλαίνωι* codd.: corr. Sylb.) *δὲ πολλοί τε καὶ ἄξιοι λόγου κατὰ ταὐτὰ ἔγνωσαν* (cf. Callin. Test. 10 Gent.-Prato). *ἐγὼ δὲ τὴν ποίησιν ταύτην μετά γε Ἰλιάδα καὶ τὰ ἔπη τὰ ἐς Ὀδυσσέα ἐπαινῶ μάλιστα.*

de hoc Test. vid. et. Hiller, Rh. Mus. 42, 1887, 325s; Crusius, Philologus 54, 1895, 723; Schwartz, Hermes 75, 1940, 3

3 Vita Hes. 49, 27 Wil.

τὸν παλαιὸν δ' Ὅμηρον Διονύσιος ὁ κυκλογράφος (FGrHist 15 F 8) *φησὶν ἐπ' ἀμφοτέρων ὑπάρχειν τῶν Θηβαϊκῶν στρατειῶν καὶ τῆς Ἰλίου ἁλώσεως.* vid. et. Tzetz. Chil. 12, 177; 13, 639, Proleg. Alleg. Hom. 106

4 Certamen Hom. Hes. 15 (42, 29 Wil.)

ὁ δὲ Ὅμηρος ἀποτυχὼν τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν τὴν Θηβαΐδα, ἔπη ͵ζ, ἧς ἡ ἀρχή [laudat fr. 1]· *εἶτα Ἐπιγόνους* (Barnes : *ἐπειγομένου* codd.), *ἔπη ͵ζ, ὧν ἡ ἀρχή* [laudat Epig. fr. 1]. *φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὁμήρου εἶναι.*

5 Herodt. 5, 67

Κλεισθένης γὰρ Ἀργείοισι πολεμήσας τοῦτο μὲν ῥαψωιδοὺς ἔπαυσε ἐν Σικυῶνι ἀγωνίζεσθαι τῶν Ὁμηρείων ἐπέων εἵνεκα, ὅτι Ἀργεῖοί τε καὶ Ἄργος τὰ πολλὰ πάντα ὑμνέαται.

probabiliter sunt poemata cycli Thebani de quibus Herodt. loquitur, cf. Welck., Ep. Cyclus II² 474; Wil., Hom. Unters. 352; Crusius, Philologus 54, 1895, 724 (olim Grote, Hist. of Greece I 21 adn. 21), contra Scott, Class. Phil. 16, 1921, 23ss; Kock, Act. Class. 4, 1961, 18 adn. 52; vid. et. Burkert, I poemi epici rapsodici 35

6 Propert. El. 1, 7, 1

dum tibi Cadmeae dicuntur, Pontice, Thebae,
armaque fraternae tristia militiae,
atque ita sim felix, primo contendis Homero.

Thebaida Homero et. trib. Antig. Caryst. (fr. 4). poema antiquius fuisse Iliade credidit Friedl., Rh. Mus. 69, 1914, 318ss, cf. Rzach, Kyklos, RE XI 2 (1922) 2362. qui Thebaida Homero non tribuebant, iam nomen auctoris ignorabant. distinxerunt de Antimachi Thebaide, hanc *κυκλικὴν Θηβαΐδα* appellantes, Athen. et Eust. (fr. 2),

Schol. Soph. (fr. 3), Asclep. (fr. 10): contra cf. Scott, Class. Phil. 16, 1921, 21, sed cf. Fitch, Class. Phil. 17, 1922, 37ss. sec. Wehrli, Mus. Helv. 14, 1957, 112 adn. 27, duo carmina (prisca Thebais et recentior Thebais cyclica) distinguenda: recte contradixit Burkert, I poemi epici rapsodici 29s

De Amphiarai expeditione

7 Vita Hom. Herodotea 9 (6, 22 Wil.)

πορευόμενος δὲ διὰ τοῦ Ἕρμου πεδίου ἀπικνέεται ἐς Νέον τεῖχος . . . καθήμενος δὲ ἐν τῶι σκυτείωι παρεόντων καὶ ἄλλων τήν τε ποίησιν αὐτοῖς ἐπεδείκνυτο, Ἀμφιάρεώ τε τὴν ἐξελασίαν τὴν ἐς Θήβας καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς ἐς θεοὺς πεποιημένους αὐτῶι.

8 Suda s. v. *Ὅμηρος* (III 526, 4 Adler)

ἀναφέρεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα . . . Ἀμφιαράου ἐξέλασις (*ἐξέλευσις* G : sed *ἐξελασίαν* Test. 7 contulit Kuster)

Amphiarai expeditionem carmen aliud atque Thebaida esse censuerunt Immisch, Klaros 171ss, Bethe, Theb. Held. 41; 43ss, *Ἀμφιάρεω ἐξελασίη*, RE I 2 (1894) 1897 et *Ἀμφίλοχος* 1, ib. 1938ss (credens Theb. et Epig. idem carmen); in editionibus distinxerunt Kink., Allen. poema quod praecepta similia priscis *Χείρωνος ὑποθήκαις* continebat iudicaverunt Boeckh, Pindar II 2, 647ss, fr. 68; Bergk, Comm. de com. att. ant. 220: repugnaverunt Welck., Ep. Cyclus II² 324 adn. 8; Hiller, Rh. Mus. 42, 1887, 341; Rob., Oidipus I 220s, sed vid. Wehrli, Klearchos 1948, 72. idem atque Thebaidem vel partem Thebaidis hoc carmen censuerunt Welck., Ep. Cyclus II² 347; Hiller, Rh. Mus. 42, 1887, 341s; Crusius, Philologus 54, 1895, 725 adn. 32; Legras, Légendes Thébaines 20s; Friedl., Rh. Mus. 69, 1914, 332; Rob., Oidipus I 218ss, II 80; Wil., Ilias und Homer 399 adn. 1; Powell, Collect. Alex. 246; Schwartz, Hermes 75, 1940, 2 adn. 1: dubitavit Hux., Greek epic 44

ΘΗΒΑΙΣ

auctor anonymus saec. VIII

1 (1 K., A.)

Ἄργος ἄειδε, θεά, πολυδίψιον, ἔνθεν ἄνακτες

1 Certamen Hom. Hes. 15 (42, 29 Wil.) vid. Test. 4 . . . *τὴν Θηβαΐδα . . . ἧς ἡ ἀρχή* [1] vid. et. Epig. fr. 1

1 *Α* 1 Orph. fr. 48 Kern *μῆνιν ἄειδε, θεά* | *Δ* 171 Quint. Smyr. 3, 570 *πολυδίψιον Ἄργος* | Eur. Alc. 560 *Ἄργους διψίαν ἔλθω χθόνα*

1 de fem. *θεά* vid. Wack., Vorlesungen 2, 25 | de voce *πολυδίψιον* cf. Strab. 8, 6, 7 p. 370 interpretantem *Δ* 171 *τοῦτο δ'* (sc. *πολυδίψιον*) *ἤτοι ἀντὶ τοῦ πολυπόθητον κεῖται* (e Aristarcho, cf. Hesych. s. v. *δίψιον Ἄργος*), unde Athen. 10, 433e (vid. et. Welck., Ep. Cyclus II 546ss), sed recte Schol. Opp. Cyneg. 4, 111 *πολυδίψιον· ξηράν* | sec. Marinatos, Cambridge Coll. Myc. Stud., 1966, 265ss 'abounding in Dipsioi-daemons', coll. mycen. *di-pi-si-jo(-i)*, cui non adstipulor | 'metrisch für

2 (2 K., A.)

αὐτὰρ ὁ διογενὴς ἥρως ξανθὸς Πολυνείκης
πρῶτα μὲν Οἰδιπόδηι καλὴν παρέθηκε τράπεζαν
ἀργυρέην Κάδμοιο θεόφρονος· αὐτὰρ ἔπειτα
χρύσεον ἔμπλησεν καλὸν δέπας ἡδέος οἴνου.
αὐτὰρ ὅ γ' ὡς φράσθη παρακείμενα πατρὸς ἑοῖο 5
τιμήεντα γέρα, μέγα οἱ κακὸν ἔμπεσε θυμῶι,
αἶψα δὲ παισὶν ἑοῖσιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἐπαρὰς

2 (I) ATHEN. 11, 465e ὁ δὲ Οἰδίπους δι' ἐκπώματα τοῖς υἱοῖς κατηράσατο, ὡς ὁ τὴν κυκλικὴν Θηβαΐδα πεποιηκώς φησιν, ὅτι αὐτῶι παρέθηκαν ἔκπωμα ὃ ἀπηγορεύκει, λέγων οὕτως· [1–10] || (II) EUST. in Od. p. 1684, 7 ὧν αἴτιον (sc. de Oedipodis imprecationibus) κατά τινας, ὅτι παρέθεντο ἐκεῖνοι τῶι πατρὶ ἐκπώματα ἅπερ ἐκεῖνος ἀπηγορεύκει. ἦσαν δὲ ἐκεῖνα κατὰ τὸν πεποιηκότα τὴν κυκλικὴν Θηβαΐδα 'πατρὸς – γέρα' [5–6], τουτέστι τοῦ Λαΐου. ἐλύπησε γὰρ ὡς ἔοικε τὸν γέροντα οὐ μόνον ἡ τῶν τέκνων παρακοή, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ πατρικοῦ φόνου

2 1 Φ 17 ψ 306 αὐτὰρ ὁ διογενής | Ε 308 αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως | Γ 284 al. ξανθὸς Μενέλαος (cf. Β 642 ξ. Μελέαγρος) || 2 Π 495 al. α 284 al. πρῶτα μέν | ε 92 παρέθηκε τράπεζαν | θ 69 πὰρ δ' ἐτίθει κάνεον καλήν τε τράπεζαν || 2–3 κ 354–355 τραπέζας / ἀργυρέας || 3 Α 51 al. α 132 al. Hes. Th. 116 al. αὐτὰρ ἔπειτ(α) || 4 Ω 101 χρύσεον καλὸν δέπας, Ζ 220 χρύσεον δέπας | Ε 730 χρύσειον καλόν (cf. Hes. Sc. 125) | γ 51 δέπας ἡδέος οἴνου | Σ 545 δέπας μελιηδέος οἴνου (cf. Hymn. Cer. 206) | ι 209 ἓν δέπας ἐμπλήσας || 5 Φ 550 αὐτὰρ ὅ γ' ὡς ἐνόησεν | Β 662 al. ξ 177 Hes. Th. 472 Hymn. Apoll. 8 πατρὸς ἑοῖο || 6 β 45 al. κακὸν ἔμπεσεν οἴκωι | Ι 436 al. χόλος ἔμπεσε θυμῶι | Hes. Sc. 420 μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε | Λ 404 ι 423 μέγα . . . κακόν || 7 Β 664 al. αἶψα δὲ | Eum. fr. 3, 3 παισὶν ἑοῖς || 7–8 Soph. Oed. Col. 951–952 εἰ μή μοι πικρὰς / αὐτῶι τ' ἀρὰς ἠρᾶτο | Eur. Phoen. 67 ἀρὰς ἀρᾶται παισὶν ἀνοσιωτάτας

*πολύ-διψος' Frisk s. v. δίψα | de re cf. Hes. fr. 128 M.-W. Ἄργος ἄνυδρον ἐὸν Δαναοὶ θέσαν Ἄργος ἔνυδρον (vel Δαναὸς ποίησεν εὔυδρον), Schol. Hom. Δ 171 (Ludw., Textkr. Unt. IV 20), Polyb. 34, 2, 6, Favorin. De ex. 7 || de carminis prooemio vid. Kranz, Sphragis, Studien zur ant. Literatur 29s | formulas epicas fragmentorum 1; 2; 3; 7; 10 notavit Burkert, I poemi epici rapsodici 47s

2 de Oedipodis imprecationibus cf. Aesch. Sept. 785ss, Eur. Phoen. 66ss, Anon. Trag. TrGF 346b, Plat. Alcib. 2, 138b–c, Leg. 931b, Paus. 9, 5, 12 | ut recte animadverterunt Welck., Ep. Cyclus II 337; Wecklein, Sitzber. Akad. Wiss. Münch. 1901, 675; Rob., Oidipus I 171; Wehrli, Mus. Helv. 14, 1957, 112ss; Kock, Act. Class. 4, 1961, 19ss; Burkert, I poemi epici rapsodici 30 adn. 9, Oedipus in Thebaide iam caecus et ἄγος, probabiliter loco sacro inclusus erat, sed cf. quae interpretatur R. A. Santiago, Faventia 3, 1981, 23ss || 2 Οἰδίποδι codd.: corr. Hermann | vasorum inscriptiones nom. ΟΙΔΙΠΟΔΕΣ (= -ης) ferunt, vid. Kretschmer, Griech. Vaseninschriften, Gütersloh 1894, 190s, cf. gen. Οἰδιπόδαο Ψ 679, λ 271, Hes. Op. 163 || 3 θεόφρων ap. Hom. et Hes. non invenitur, vid. et. Pind. Ol. 6, 41 | de αὐτὰρ ἔπειτα cf. Pollianum (Cycli Test. 21) τοὺς κυκλίους τούτους τοὺς 'αὐτὰρ ἔπειτα' λέγοντας μισῶ et quae aestimat Griffin, Journ. Hell. Stud. 97, 1977, 49, verus Aristarchus redivivus cycli contemptione et Homeri devotione || 6 γέρᾱ vel contractione vel ultima syllaba ante μέγα producta || 7 ἑοῖσι μετ' codd.: corr. Herwerden, prob. Nauck

ἀργαλέας ἠρᾶτο· θοὴν δ' οὐ λάνθαν' Ἐρινύν·
ὡς οὔ οἱ πατρώϊ' ἐνηέι ⟨ἐν⟩ φιλότητι
10 δάσσαιντ', ἀμφοτέροισι δ' ἀεὶ πόλεμοί τε μάχαι τε

3 (3 K., A.)

ἰσχίον ὡς ἐνόησε, χαμαὶ βάλεν εἶπέ τε μῦθον·
'ὤ μοι ἐγώ, παῖδες μέγ' ὀνειδείοντες ἔπεμψαν . . .'

*

3 Schol. Soph. Oed. Col. 1375 (54, 16 De Marco) τοιάσδ' ἀράς] τοῦτο ἀπαξάπαντες οἱ πρὸ ἡμῶν παραλελοίπασιν, ἔχει δὲ τὰ ἀπὸ τῆς ἱστορίας οὕτως· οἱ περὶ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην δι' ἔθους ἔχοντες τῶι πατρὶ Οἰδίποδι πέμπειν ἐξ ἑκάστου ἱερείου μοῖραν τὸν ὦμον, ἐκλαθόμενοί ποτε, εἴτε κατὰ ῥαιστώνην εἴτε ἐξ ὁτουοῦν, ἰσχίον αὐτῶι ἔπεμψαν· ὁ δὲ μικροψύχως καὶ τελέως ἀγεννῶς, ὅμως γοῦν ἀρὰς ἔθετο κατ' αὐτῶν, δόξας κατολιγωρεῖσθαι. ταῦτα ὁ τὴν κυκλικὴν Θηβαΐδα ποιήσας ἱστορεῖ οὕτως· [1–4]

8 Soph. Aiax 843 ὦ ταχεῖαι ποίνιμοί τ' Ἐρινύες || 9 Hes. Th. 651 φιλότητος ἐνηέος | B 232 al. ἐν φιλότητι || 9–10 ρ 80 πατρώϊα πάντα δάσωνται | Anon. Trag. TrGF 346b χαλκῶι διελέσθαι τὰ πατρῷα | Eur. Phoen. 68 θηκτῶι σιδήρωι δῶμα διαλαχεῖν τόδε (cf. Plat. Alc. 2, 138c) || 10 A 177 al. αἰεὶ . . . πόλεμοί τε μάχαι τε | Hes. Th. 926 πόλεμοί τε μάχαι τε | de 2 in univ. Aesch. Sept. 785–791 τέκνοις δ' ἀρχαίας / ἐφῆκεν ἐπίκοτος τροφᾶς, / αἰαῖ, πικρογλώσσους ἀράς, / καί σφε σιδαρονόμωι / διὰ χερί ποτε λαχεῖν / κτήματα. νῦν δὲ τρέω / μὴ τελέσηι καμψίπους Ἐρινύς || 3 1 Υ 419 κ 375 al. ὡς ἐνόησε(ν) | Φ 51 al. ρ 490 χαμαὶ βάλε(ν) | Η 277 al. θ 302 al. Hymn. Apoll. 256 εἰπέ τε μῦθον (cf. Stesich.? P. Lille 253 ap. Zeitschr. Pap. Epigr. 26, 1977, 17) || 2 Λ 404 al. ε 356 al. ὤ μοι ἐγώ | Batrach. 139 ὦ . . . ἀπειλήσαντες ἔπεμψαν

8 θοὴν Castiglioni : θεὸν codd. : θεῶν Mein. cf. et. Vogliano, Pap. Univ. Milano I, 1966, 60 || 9 πατρώϊ' ἐνηέι ⟨ἐν⟩ φιλότητι Ribbeck (iam ἐνηῆι φιλότητι Rossbach) : πατρωίαν εἴη φιλότητι A : om. C : πατρώϊ' ἐνηείηι φιλότητος Hermann: πατρῶια νέμη φιλότητι Welck. : πατρώι' ἐν ἠθείηι φιλότητι Mein. : π. ἑταιρείηι φιλότητι Allen (in ap. cr.) || 10 δάσαντο A : corr. Hermann, qui proposuit δάσσαιντ', ἀμφοτέροισι δ' ἔοι vel ἀμφοτέροισι δ' ἀεὶ τελέθοι (vid. ad vers. 9) : ἀμφοτέροισιν δ' εἶεν ἀεὶ Welck. : ἀμφοτέροισι δ' ἀεὶ εἶεν Valck. : εἶεν δ' ἀμφοτέροισιν ἀεὶ vel ἀμφοτέροισι δ' ἀεὶ — γένοιντο Jacobs : ἀεὶ δ' ἀμφοτέροισι φίλοι Düntzer : ἀεὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἔοι Schndw. || de re cf. et. Seve., Rev. Belge de Phil. et d'Hist. 7, 1928, 455; Delcourt, Oedipe 218; Valgiglio, Riv. Stud. Class. 11, 1963, 32ss || fragmenti formulas epicas notavit Notopulos, Harv. Stud. Class. Phil. 68, 1964, 29s || 3 de re cf. Anon. trag. TrGF 458, Eust. in Od. p. 1684, 9, Zenob. 5, 43 (Paroem. Gr. I 138, 14) Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης δι' ἔθους ἔχοντες πέμπειν τῶι Οἰδίποδι ἑκάστου ἱερείου τὸν ὦμον, ἐπιλαθόμενοι ἰσχίον (Gaisford : ἰσχία P) ἔπεμψαν· ὁ δὲ νομίσας ὑβρίσθαι κατηράσατο αὐτοῖς || 2 μέγ' Schndw. : μὲν Schol. : με Triclinius : μοι Hermann | ὀνειδείοντες hapax (de quo cf. Burkert, I poemi epici rapsodici 37s): ὀνείδειον τόδ' Buttmann : ἀναιδεύοντες vel ἀναιδείοντες Ribbeck | post ἔπεμψαν lac. indic. Hermann

εὖκτο Διὶ βασιλῆϊ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
χερσὶν ὑπ' ἀλλήλων καταβήμεναι Ἄιδος εἴσω.

4 (Nost. 14 A., Class. Rev. 27, 1913, 191)

πουλύποδός μοι, τέκνον, ἔχων νόον, Ἀμφίλοχ' ἥρως,
τοῖσιν ἐφαρμόζειν, τῶν κεν κατὰ δῆμον ἵκηαι,
ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος τελέθειν καὶ χώρωι ἕπεσθαι.

4 (I) ATHEN. 7, 317a ὁμοίως ἱστορεῖ καὶ Κλέαρχος ἐν δευτέρωι περὶ παροιμιῶν (75 Wehrli) παρατιθέμενος τάδε τὰ ἔπη, οὐ δηλῶν ὅτου ἐστί· [1–2] || (II) ANTIG. CARYST. Hist. Mir. 25 (46 Giannini) ὅθεν δῆλον καὶ ὁ ποιητὴς τὸ θρυλούμενον ἔγραψεν 'πουλύποδος – ἐφαρμόζειν' [1–2] || (III) EUST. in Od. p. 1541, 36 διὸ Κλέαρχός τις ἔφη· [1–2] || (IV) ZENOB. 1, 24 (Paroem. Gr. I 7, 10) [3] ὅτι προσ-

3 Hes. Op. 465 εὔχεσθαι δὲ Διί | Hymn. Cer. 358 Διὸς βασιλῆος | Cyp. fr. 9, 3 Ζηνὶ ... βασιλῆϊ | Z 259 al. Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι | B 49 Hymn. Hom. 19, 44 Ζηνὶ ... καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν (cf. γ 333 Hymn. Cer. 400 al.) || 4 Z 233 χεῖράς τ' ἀλλήλων | N 763 al. χερσὶν ὑπ' Ἀργείων | Ω 246 βαίην ... Ἄιδος εἴσω | ψ 252 κατέβην ... Ἄιδος εἴσω | Γ 322 al. Hes. Sc. 151 Ἄιδος εἴσω || 4 in universum Theogn. 215ss πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρηι, / τῆι προσομιλήσηι, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη. / νῦν μὲν τῆιδ' ἐφέπου, τότε δ' ἀλλοῖος χρόα γίνου (cf. 1071–1074) | Theogn. ap. Plut. De amic. mult. 9 p. 96f πουλύποδος νόον ἴσχε πολύφρονος (πολυχρόου ap. Plut. Aet. Phys. 19 p. 916c, De sollert. anim. 27 p. 978e), ὃς ποτὶ πέτρηι, / τῆι περ ὁμιλήσηι (προσομιλήσηι Aet. Phys.), τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη | Pind. fr. 43 Sn.-Maehl. 'ὦ τέκνον, ποντίου θηρὸς πετραίου / χρωτὶ μάλιστα νόον / προσφέρων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει· / τῶι παρεόντι δ' ἐπαινήσαις ἑκὼν / ἄλλοτ' ἀλλοῖα φρόνει' | Soph. fr. 307 Radt νόει πρὸς ἀνδρὶ χρῶμα πουλύπους ὅπως / πέτραι τραπέσθαι γνησίου φρονήματος | Io TrGF 19 F 36 καὶ τὸν πετραῖον πλεκτάναις ἀναίμοσι / στυγῶ μεταλλακτῆρα πουλύπουν χροός | Eup. fr. 117 K.-A. ἀνὴρ πολίτης πουλύπους ἐς τοὺς τρόπους | Alc. Com. fr. 1 Kock ἠλίθιον εἶναι νοῦν τε πουλύποδος ἔχειν (cf. Eust. in Od. p. 1541, 39) | Diogenian. 1, 23 (Paroem. Gr. I 184, 16) πολύποδος πολυχρόου νόον ἴσχε | Ps.-Phocyl. 49 (= Orac. Sibyll. [2] 121 Geffcken) μηδ' ὡς πετροφυὴς πολύπους κατὰ χῶρον ἀμείβου || 1 Δ 309 τόνδε νόον ... ἔχοντες | β 124 ἔχηι νόον | Hes. Th. 262 ἔχει νόον | δ 312 Τηλέμαχ' ἥρως || 2 Z 225 τῶν δῆμον ἵκωμαι | β 101 al. κατὰ δῆμον | ξ 126 ἐς δῆμον ἵκηται || 3 Hes. Op. 483 ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος Ζηνὸς νόος

3 de forma εὖκτο cf. Chantraine, Dict. Etym. I 389, Burkert, I poemi epici rapsodici 36 adn. 36 | βασιλεῖ Schol.: corr. Triclinius || 4 καταβῆναι L: corr. Lascaris | ἄϊδὸς velut Z 284 etc. || 4 Amphiarai expeditioni trib. Bethe, Ἀμφιάρεω ἐξελασίη RE I 2 (1894) 1898: Nostis Allen, Class. Rev. 27, 1933, 191, sed verba haec praecepta esse Amphiarai filio Thebas proficiscentis data censuit Bergk, Poet. Lyr. Gr. II 139, cf. Nauck, Bull. de l'Acad. Impér. St.-Pétersb. 25, 1879, 104; Powell, Collect. Alex. 246; Fitch, Class. Phil. 17, 1922, 40s, quibus adstipulatus sum (vid. et. Löffler, Melampodie, Meisenheim am Glan 1963, 57) || 1 πουλύποδός μοι Athen. Eust.: πουλύποδος ὥς Antig. | de πουλύπους ('volksetymologisch') vid. Frisk s. v. πώλυπος | νόον, Ἀμφίλοχ' ἥρως Athen. Eust.: ἐν στήθεσι θυμόν Antig. || 2 ἐφαρμόζειν Antig.: ἐφαρμόζων Athen. A: ἐφαρμόζον Athen. C Eust.: -εν Nauck | τῶν κεν Antig.: ὧν καὶ Athen. A: ὧν κε Athen. C Eust. || 3 ἀλλοῖον codd.: corr. Bergk qui cum vers. 1–2 coniunxit 3 | χώρωι scripsi coll. Ps. Phocyl. 49: χώρα Diogen. K: χώραν Schottus: χώρα Zenob. F: χώραι Gais-

5 (6 K., A.)

Apollodor. Bibl. 1, 8, 4 *Ἀλθαίας δὲ ἀποθανούσης ἔγημεν Οἰνεὺς Περίβοιαν τὴν Ἱππονόου. ταύτην δὲ ὁ μὲν γράψας τὴν Θηβαΐδα πολεμηθείσης Ὠλένου λέγει λαβεῖν Οἰνέα γέρας.*

6 (7 K., A.)

Paus. 9, 18, 6 *τῆι δὲ Οἰδιποδίαι κρήνηι τὸ ὄνομα ἐγένετο, ὅτι ἐς αὐτὴν τὸ αἷμα ἐνίψατο Οἰδίπους τοῦ πατρῴου φόνου. πρὸς δὲ τῆι πηγῆι τάφος ἐστὶν Ἀσφοδίκου· καὶ ὁ Ἀσφόδικος οὗτος ἀπέκτεινεν ἐν τῆι μάχηι τῆι πρὸς Ἀργείους Παρθενοπαῖον τὸν Ταλαοῦ, καθὰ οἱ Θηβαῖοι λέγουσιν, ἐπεὶ τά γε ἐν Θηβαΐδι ἔπη τὰ ἐς τὴν Παρθενο-*
5 *παίου τελευτὴν Περικλύμενον τὸν ἀνελόντα φησὶν εἶναι* || cf. Apollodor. Bibl. 3, 6, 8 *Ἀμφίδικος δὲ* (sc. *ἀπέκτεινε*) *Παρθενοπαῖον, ὡς δὲ Εὐριπίδης* (Phoen. 1153ss) *φησί, Παρθενοπαῖον . . . Περικλύμενος ἀπέκτεινε.*

7 (4 K., A.)

εἵματα λυγρὰ φέρων σὺν Ἀρίονι κυανοχαίτηι

ἥκει ἕκαστον ἐξομοιοῦν ἑαυτὸν τούτοις, ἐν οἷς ἂν καὶ γένηται τόποις· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ πολύποδος || (V) Diogenian. 1, 23 (Paroem. Gr. I 184, 12) [3] *ὅτι προσήκει ἐξομοιοῦν ἑαυτὸν ἐν οἷς ἂν γένοιτο τόποις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν πολυπόδων*

7 Paus. 8, 25, 7 *τὴν δὲ Δήμητρα τεκεῖν φασιν* (sc. Thelpusii) *ἐκ τοῦ Ποσειδῶνος . . . ἵππον τὸν Ἀρίονα, ἐπὶ τούτωι δὲ παρὰ σφίσιν Ἀρκάδων πρώτοις Ἵππιον Ποσειδῶνα ὀνομασθῆναι. ἐπάγονται δὲ ἐξ Ἰλιάδος ἔπη καὶ ἐκ Θηβαΐδος μαρτύριά σφισιν εἶναι τῶι λόγωι, ἐν μὲν Ἰλιάδι ἐς αὐτὸν Ἀρίονα πεποιῆσθαι* [Ψ 346s]· *ἐν δὲ τῆι Θηβαΐδι ὡς Ἄδραστος ἔφευγεν ἐκ Θηβῶν* [1]. *αἰνίσσεσθαι οὖν ἐθέλουσι τὰ ἔπη Ποσειδῶνα Ἀρίονι εἶναι πατέρα*

7 π 457 al. *λυγρὰ . . . εἵματα* | Υ 224 *ἵππωι . . . κυανοχαίτηι* | Hes. Sc. 120 *Ἀρίονα κυανοχαίτην*

ford : *χώρηι* Bergk | hunc locum multi scriptores imitantur vel comparatione cum polypo utuntur, vid. ap. loc. sim. || de polypo vid. et. Aristot. Hist. anim. 622a 3, Plin. Nat. hist. 9, 87, Lucian. D. mar. 4, 3, Aelian. Var. hist. 1, 1, Athen. 7, 317, cf. Thompson, A Glossary of Greek Fishes, London 1947, 206s || de re cf. Fitch, Class. Journ. 17, 1921–1922, 94s; Fränkel, Trans. Am. Phil. Ass. 77, 1946, 140s; Adrados, Emerita 26, 1958, 1ss | Thebaida Homero tribuisse Antigonum Caryst. negat Scott, Class. Journ. 16, 1921, 367s, sed cf. Fitch, Class. Journ. 17, 1921–1922, 94s (*ὁ ποιητής* est sine dubio Homerus)

5 digressio de Tydei genere || de Oeneo Tydei patre vid. Hes. fr. 12 M.-W. || 6 2–3 *Ἀμφιδίκου* — *-ος* Dind. coll. Apollodor. || 7 de Arione equo cf. Ψ 346, Hes. Sc. 120, Antim. Col. fr. 152 Wyss | *Ἀρείονι* Siebelis coll. Eust. in Il. p. 1304, 63 *ἰστέον δὲ ὅτι τε ἔν τισι τῶν ἀντιγράφων τὸν ὡς εἴρηται Ἀρίονα ἵππον διὰ τοῦ ι καὶ ο μικροῦ γράφουσιν ὁμοίως τῶι Ἰξίων Ἰξίονος καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσα μακρῶι διχρόνωι παραλήγεται. οἱ μέντοι πλείους καὶ ἀκριβέστεροι διὰ τῆς ει διφθόγγου τὸν τοιοῦτον Ἀρείονα τυποῦσι* : sed *Ἀρίονα* recta lectio, cf. Kretschmer, Zeitschr. vergl. Sprachf. 29, 1888, 164; nomen *ΕΡΙΩΝ* in nummis Thelpusiorum invenitur (Head, Hist. numm.[2] 456, Collitz-Bechtel SGDI 1253), cf. et. Wyss ad Antim. Col. fr. 32, 3; Pf. ad Callim. fr. 223 | de re cf. Schw., Jahrb. class. Philol. Supp. 12, 1881, 426; Malten, Jahrb. Arch. Inst. 29, 1914, 201ss; Rob., Heldens. 437; Wil., Glaube I, 1931, 398ss

8

(I) Schol. Hom. Ψ 346 (II 259, 24 Dind.) *Ποσειδῶν ἐρασθεὶς Ἐρινύος καὶ μεταβαλὼν τὴν αὐτοῦ φύσιν εἰς ἵππον, ἐμίγη κατὰ Βοιωτίαν παρὰ τῆι Τιλφούσαι κρήνηι. ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη ἵππον ἐγέννησεν, ὃς διὰ τὸ κρατιστεύειν Ἀρίων ἐκλήθη. Κοπρεὺς δὲ Ἁλιάρτου βασιλεύων πόλεως Βοιωτίας ἔλαβε δῶρον αὐτὸν παρὰ Ποσειδῶνος· οὗτος δὲ αὐτὸν Ἡρακλεῖ ἐχαρίσατο γενομένωι πρὸς αὐτόν. τούτωι δὲ διαγωνισάμενος* 5 *Ἡρακλῆς πρὸς Κύκνον τὸν Ἄρεως υἱὸν καθ' ἱπποδρομίαν ἐνίκησεν ἐν τῶι τοῦ Παγασαίου Ἀπόλλωνος ἱερῶι, ὅ ἐστι πρὸς Τροιζῆνι. εἶθ' ὕστερον οὗτος ὁ Ἡρακλῆς Ἀδράστωι τὸν πῶλον παρέσχεν· ὑφ' οὗ μόνος ὁ Ἄδραστος ἐκ τοῦ Θηβαϊκοῦ πολέμου διεσώθη, τῶν ἄλλων ἀπολομένων. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς* || (II) Schol. Hom. Ψ 347 (V 424 Erbse) *Ὅμηρος μὲν ἁπλῶς ὅτι θειοτέρας ἦν φύσεως* (sc. *Ἀρίων*), *οἱ δὲ νεώτεροι* 10 *Ποσειδῶνος καὶ Ἁρπυίας αὐτὸν γενεαλογοῦσιν, οἱ δὲ ἐν τῶι κύκλωι Ποσειδῶνος καὶ Ἐρινύος. καὶ Ποσειδῶν μὲν αὐτὸν Κοπρεῖ τῶι Ἁλιαρτίωι δίδωσιν, ὁ δὲ Κοπρεὺς Ἡρακλεῖ, ⟨ὃς⟩ καὶ Κύκνον ἀνεῖλεν ἐν Παγασαῖς ἐπ' αὐτοῦ μαχόμενος. ἔπειτα αὐτὸν δίδωσιν Ἀδράστωι* | similia trad. Eust. in Il. p. 1304, 58, cf. et. Apollodor. Bibl. 3, 6, 8 *τοῦτον* (sc. *Ἀρίονα*) *ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Δημήτηρ εἰκασθεῖσα Ἐρινύι κατὰ* 15 *τὴν συνουσίαν.*

9

(I) Schol. Hom. Ε 126 (II 63, 24 Nicole) *Τυδεὺς ὁ Οἰωνέως ἐν τῶι Θηβαϊκῶι πολέμωι ὑπὸ Μελανίππου τοῦ Ἀστακοῦ ἐτρώθη. Ἀμφιάρεως δὲ κτείνας τὸν Μελάνιππον τὴν κεφαλὴν ἐκόμισε ⟨Τυδεῖ⟩ καὶ ἀνοίξας αὐτὴν ὁ Τυδεὺς τὸν ἐγκέφαλον ἐρρόφει ἀπὸ θυμοῦ. Ἀθηνᾶ δὲ κομίζουσα Τυδεῖ ἀθανασίαν, ἰδοῦσα τὸ μίασμα, ἀπεστράφη αὐτόν. Τυδεὺς δὲ γνοὺς ἐδεήθη τῆς θεοῦ ἵνα κἂν τῶι παιδὶ αὐτοῦ παράσχηι τὴν ἀθανα-* 5 *σίαν. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς* || (II) Schol. Hom. Ε 126 (II 22 Erbse) *φασὶν ἐν τῶι Θηβαϊκῶι πολέμωι Τυδέα τρωθέντα ὑπὸ Μελανίππου τοῦ Ἀστακοῦ σφόδρα ἀγανακτῆσαι. Ἀμφιάρεων δὲ κτείναντα τὸν Μελάνιππον δοῦναι τὴν κεφαλὴν Τυδεῖ. τὸν δὲ δίκην θηρὸς ἀναπτύξαντα ῥοφᾶν τὸν ἐγκέφαλον ὑπὸ θυμοῦ. κατ' ἐκεῖνο δὲ καιροῦ παρεῖναι Ἀθηνᾶν ἀθανασίαν αὐτῶι φέρουσαν ἐξ οὐρανοῦ καὶ διὰ τὸ μύσος* 10 *ἀπεστράφθαι. τὸν δὲ θεασάμενον παρακαλέσαι κἂν τῶι παιδὶ αὐτοῦ χαρίσασθαι τὴν ἀθανασίαν. ἱστορεῖ Φερεκύδης* (FGrHist 3 F 97), similia trad. Eust. in Il. p. 544, 32 || (III) Schol. Pind. Nem. 10, 12b (III 168, 9 Drachm.) *κατὰ γὰρ τὸν Θηβαϊκὸν πόλεμον Μελάνιππος, ἦν δὲ οὗτος ἥρως Θηβαῖος, ἔτρωσε τὸν Τυδέα· ὁ δὲ πρὸς τὴν πληγὴν θυμήνας καθικέτευσε τὸν Ἀμφιάραον ἀνελεῖν τὸν Μελάνιππον καὶ προσαγαγεῖν* 15 *αὐτοῦ τὴν κεφαλήν. προσαχθείσης δὲ αὐτῶι τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς ὀργῆς νικησάσης τὸν δέοντα λογισμόν, ἀπεγεύσατο τῶν Μελανιππείων κρεῶν. ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν τῶι Μελεάγρωι φησίν·* [fr. 537 Nauck[2]]. *τετρωμένωι οὖν τῶι Τυδεῖ ἡ Ἀθηνᾶ τὴν ἀθανασίαν παρήγαγε, καὶ οὐκ ἀπήλαυσε τῆς δωρεᾶς ἔτι διὰ τὴν τῶν ἀνθρωπείων κρεῶν βρῶσιν· εἶτα ὡς αὐτὸς οὐκ ἠδυνήθη τῆς ἀθανασίας τυχεῖν, ἠξίωσε τὴν θεὸν ἐπὶ τὸν* 20 *Διομήδην τὸ δῶρον μεταθεῖναι*, cf. et. Schol. Pind. Nem. 11, 43 (III 189, 27 Drachm.) || (IV) Schol. et Tzetz. Lycophr. Alex. 1066 (324, 23 Scheer)

τοῦ κρατοβρῶτος] τοῦ Τυδέως, ἐπειδὴ ἐν τῶι Θηβαϊκῶι πολέμωι λέγεται ὁ Τυδεὺς τὴν κεφαλὴν τοῦ Μελανίππου κατεδηδοκέναι.

τοῦ Τυδέος υἱοῦ Διομήδους. κρατοβρὼς δὲ ὁ Τυδεὺς οὕτω λέγεται· ἐν τῶι Θηβαϊκῶι πολέμωι οὗτος ὁ Τυδεὺς 25 *ὑπὸ Μελανίππου τοῦ Ἀστακοῦ παιδὸς ἐτρώθη, ὑφ' ἧς πληγῆς ὕστερον ἀπέθανεν, ἔτι δὲ ζῶντος τοῦ Τυδέος Ἀμ-*

8 de hoc fr. vid. Schw., Jahrb. class. Phil. Suppl. 12, 1881, 426; Rob., Oidipus I 539; Valk, Researches I 367 || 7 *Τρυζῆνι* Schol.: corr. Dind.: *Τραχῖνι* Heinrich || 12 *Ἁλιαρτίωι* Eust.: *Ἁλιορτίωι* T || 13 add. Maass || 15 de re cf. Antim. Col. fr. 32ss et 152 Wyss, Callim. fr. 652 Pf. et adn. ad loc., Ar(i)aethus FGrHist 316 F 5 et Jac. comm. ad loc. || 9 3 add. Nicole

φιάραος ὁ μάντις ἀνῃρηκὼς τὸν Μελάνιππον ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τῶι Τυδεῖ καὶ ὃς καιρίως δακνόμενος ὑπὸ τῆς πληγῆς διασχίσας ἐκείνου τὴν κεφαλὴν ἀπερ-
30 ρόφησε τὸν ἐγκέφαλον. ὅθεν, ὡς λέγουσιν, ἐμίσησεν αὐτὸν ἡ Ἀθηνᾶ· φέρουσα γὰρ ἀθανασίαν ἀπεστράφη ἰδοῦσα τὸ ἐγγεγονός || (V) APOLLODOR. Bibl. 3, 6, 8 Μελάνιππος δὲ ὁ λοιπὸς τῶν Ἀστακοῦ παίδων εἰς τὴν γαστέρα Τυδέα τιτρώσκει. ἡμιθνῆτος δὲ αὐτοῦ κειμένου παρὰ Διὸς αἰτησαμένη Ἀθηνᾶ φάρμακον ἤνεγκε, δι' οὗ ποιεῖν ἔμελλεν ἀθάνατον αὐτόν. Ἀμφιάραος δὲ αἰσθόμενος τοῦτο, μισῶν Τυδέα ὅτι παρὰ τὴν ἐκείνου
35 γνώμην εἰς Θήβας ἔπεισε τοὺς Ἀργείους στρατεύεσθαι, τὴν Μελανίππου κεφαλὴν ἀποτεμὼν ἔδωκεν αὐτῶι. ὁ δὲ διελὼν τὸν ἐγκέφαλον ἐξερρόφησεν. ὡς δὲ εἶδεν Ἀθηνᾶ, μυσαχθεῖσα τὴν εὐεργεσίαν ἐπέσχε τε καὶ ἐφθόνησεν.

10 (5 K., A.)

ἀμφότερον μάντιν τ' ἀγαθὸν καὶ δουρὶ μάχεσθαι

FRAGMENTVM DVBIVM

°11

PLAT. Phaedr. 269a *τί δὲ τὸν μελίγηρυν Ἄδραστον οἰόμεθα ἢ καὶ Περικλέα, εἰ ἀκούσειαν ὧν νῦν δὴ ἡμεῖς διῆιμεν κτλ.*

10 PIND. Ol. 6, 15ss ἑπτὰ δ' ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν τελεσθέντων Ταλαϊονίδας / εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι τὸ ἔπος· 'ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς [1]', cf. SCHOL. ad l. (I 160, 5 Drachm.) ὁ Ἀσκληπιάδης (an Myrleanus? cf. FHG III 299, Wentzel, Asklepiades 28, RE II 2 (1896) 1630; deest ap. FGrHist 697, at cf. ib. Ia p. 487, 40) φησὶ ταῦτα εἰληφέναι ἐκ τῆς κυκλικῆς Θηβαΐδος

10 Γ 179 ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής | Η 140 τόξοισι μαχέσκετο δουρί τε μακρῶι | Hes. fr. 25, 37 M.-W. (Ἀμφιάρηον . . .) ὅς ῥ' ἀγαθὸς μὲν ἔην ἀγορῆι, ἀγαθὸς δὲ μάχεσθαι | SEG 16, 193 (b), 2 (c. a. 370) ἀμφότερον μάντιν τε ἀγαθὸν καὶ δορὶ μα[χητήν] (Oikonomides : μ[άχεσθαι] Papademetrios) || **11** Tyrt. fr. 9, 8 Gent.-Prato γλῶσσαν δ' Ἀδρήστου μειλιχόγηρυν

32 ἀστυάγους A : corr. Westermann : om. Bek. || **35** ἐπὶ Θήβας Hercher || **36** post αὐτῶι : τιτρωσκόμενος δὲ Τυδεὺς ἔκτεινεν αὐτὸν del. Heyne | ὁ γὰρ Barth || similem historiam narrant Bacchyl. fr. 41 Sn.-Maehl. (vid. adn. ad loc.), Ov. Ibis 425ss, 515ss, Stat. Theb. 8, 716ss, Liban. Narr. 7 (VIII 40, 1 Foerster) || de re cf. Welck., Ep. Cyclus II 364; Legras, Légendes Thébaines 77ss; Seve., Cycle épique 219s; Rzach, Kyklos, RE XI 2 (1922) 2368; Frazer ad Apollodor. l. l.; Valk, Researches I 333s; Robertson, Class. Rev. 54, 1940, 178 || **10** μάρνασθαι Pind. : versum epicum sic rest. Leutsch : ἀμφ. μάν. ἀγ. κρατερόν τ' αἰχμήτην prop. dub. Burkert : ὀφθαλμὸν ποθέω στρατιῆς ἐὺν Ἀμφιάρηον / ἀμφότερον – μάχεσθαι Ribbeck : vid. et. Evelyn-White, Hesiod 486, qui quattuor versus e. g. restituit || de re cf. et. Wil., Pindaros, Berlin 1922, 310 adn. 3; Bowra, Pindar, Oxford 1964, 254 || **11** οἰόμεθ' ⟨ἂν⟩ Hirschig | epicam formulam Ἄδρηστον μελίγηρυν fortasse e Thebaide sumptam his verbis latere censuerunt P. v. der Mühll ap. G. Meyer, Philologus Supplementband 16, 1923, 23 adn. 2; Merk., Kritische Beiträge zu antiken Autoren, Meisenheim am Glan 1974, 3, prob. Burkert, I poemi epici rapsodici 29 adn. 4 (qui et. Ἄδρηστος μελίγηρυς vel μελιγήρυος Ἀδρήστοιο prop.), at mihi valde dubium est utrum Thebaida an Tyrtaei fr. 9, 8 Gent.-Prato (vid. ap. loc. sim.) Plato memoriae lapsu laudet; cf. quae recte dicit Davies, Mus. Helv. 37, 1980, 129ss

EPIGONI

TESTIMONIA

1 Certamen Hom. Hes. 15 (42, 29 Wil.)

ὁ δὲ Ὅμηρος ἀποτυχὼν τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν τὴν Θηβαΐδα . . . (vid. Theb. Test. 4), *εἶτα Ἐπιγόνους* (Barnes : *ἐπειγομένου* codd.), *ἔπη ͵ζ, ὧν ἡ ἀρχή* [laudat fr. 1]. *φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὁμήρου εἶναι.*

Homerum Epigonorum auctorem esse dubitat Herodt., vid. fr. 2

2 Schol. Aristoph. Pac. 1270 (178 Holwerda)

(de fr. 1) *ἀρχὴ δὲ τῶν Ἐπιγόνων Ἀντιμάχου.*

3 Plut. Rom. 12, 2

καὶ σύνοδον ἐκλειπτικὴν ἐν αὐτῆι (sc. *τῆι ἡμέραι, ῆι τὴν πόλιν ὁ Ῥωμύλος ἔκτιζεν*) *γενέσθαι* (sc. *λέγουσι*) *σελήνης πρὸς ἥλιον, ἣν εἰδέναι καὶ Ἀντίμαχον οἴονται τὸν Τήϊον ἐποποιόν, ἔτει τρίτωι τῆς ἕκτης Ὀλυμπιάδος* (753 a. Ch.) *συμπεσοῦσαν.*

E Alexandr. Polyhist. sec. Wil., Hom. Unters. 346 adn. 26

Antimachum et. laudat Clem. Alex., vid. Test. ad fr. 4. Antimachum Teium Epigonorum auctorem censuerunt Wil., Hom. Unters. 346 adn. 26; Bergk, Griech. Literaturgesch. II 42; Wentzel, Antimachos 23, RE I 2 (1894) 2433s (dubitaverunt Allen, Homer 61; Powell, Coll. Alex. 247), contra Mette, Antimachos 3, Kleiner Pauly I (1964) 385

Wil., Hom. Unters. 346 adn. 26 ad Antimachum Teium rettulit etiam testimonium Porphyrionis in Horat. Art. poet. 146 *Antimachus fuit cyclicus poeta* etc.; vid. et. Ps.-Acro in Horat. Art. poet. 136; 137; 146, Schol. in Horat. Art. poet. 136 (2, 600 Hauthal) = Antim. Coloph. Test. 12 Wyss: recte contradixerunt, hoc Test. ad Antim. Coloph. referentes, Rob., Oidipus I 182ss; Hartmann, Sagen vom Tod d. Odyss. 98ss, cf. Wyss praef. in Antim. Col. p. Vss. Leutsch, Theb. cycl. rel. 12 putavit 'unum carmen et Thebaidem et Epigonos complexum esse' (cf. et. Bethe, Theb. Held. 35ss): contradixit Rzach, Kyklos, RE XI 2 (1922) 2374. carmen Thebaide recentius, eius poematis imitationem et continuationem recte existimavit Seve., Cycle 224. idem carmen atque Alcmaeonidem esse censuit Welck., Ep. Cyclus I² 195, repugnavit Immisch, Claros 154 (vid. et. Bethe, Theb. Held. 109ss; Seve., Cycle 224). ex Epigonis probabiliter sumpta sunt quae narrant Diod. 4, 66, Apollodor. Bibl. 3, 7, 2ss, Paus. 9, 9, 2

ΕΠΙΓΟΝΟΙ

auctor: Antimachus Teius saec. VII in.

1 (1 K., A.)

Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι

2 (3 K., A.)

HERODT. 4, 32 *ἀλλ' Ἡσιόδωι* (fr. 150, 21 M.-W.) *μέν ἐστι περὶ Ὑπερβορέων εἰρημένα, ἔστι δὲ καὶ Ὁμήρωι ἐν Ἐπιγόνοισι, εἰ δὴ τῶι ἐόντι γε Ὅμηρος ταῦτα τὰ ἔπεα ἐποίησε*

3 (4 K., A.)

SCHOL. Apoll. Rhod. 1, 308b (35, 16 Wendel) *οἱ δὲ τὴν Θηβαΐδα γεγραφότες φασίν, ὅτι ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἀκροθίνιον ἀνετέθη Μαντὼ ἡ Τειρεσίου θυγάτηρ εἰς Δελφοὺς πεμφθεῖσα, καὶ κατὰ χρησμὸν Ἀπόλλωνος ἐξερχομένη περιέπεσε Ῥακίωι τῶι Λέβητος υἱῶι Μυκηναίωι τὸ γένος. καὶ γημαμένη αὐτῶι — τοῦτο γὰρ περιεῖχε τὸ*
5 *λόγιον, γαμεῖσθαι ὧι ἂν συναντήσηι — ἐλθοῦσα εἰς Κολοφῶνα καὶ ἐκεῖ δυσθυμήσασα ἐδάκρυσε διὰ τὴν τῆς πατρίδος πόρθησιν. διόπερ ὠνομάσθη Κλάρος ἀπὸ τῶν δακρύων.*

4 (p. 247 K.)

ἐκ γὰρ δώρων πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι πέλονται.

1 (I) CERTAMEN HOM. HES. 15 (42, 29 Wil.) *ὁ δὲ Ὅμηρος . . . ἔλεγε τὰ ποιήματα* (vid. Theb. Test. 4, Epig. Test. 1) . . . *εἶτα Ἐπιγόνους* (Barnes: *ἐπειγομένου* codd.) *ἔπη ,ζ, ὧν ἡ ἀρχή·* [1] || (II) ARISTOPH. Pax 1270 *ΠΑ. Α' νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα — ΤΡ. παῦσαι* | SCHOL. ad l. (178 Holwerda) *ἀρχὴ δὲ τῶν Ἐπιγόνων Ἀντιμάχου* || 4 CLEM. ALEX. Strom. 6, 2, 12, 7 (e Aristobulo sec. Wil., Homer. Unters. 346 adn. 26) *Ἀντιμάχου τε τοῦ Τηΐου εἰπόντος* [1], *Ἀγίας* (Tiersch: *Αὐγίας* corr. e *Αὐγέας* L[1]) *ἐποίησεν·* [Nost. fr. 8]

1 *Β* 484 al. Il. cyc. 1, 1 *ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι* | Hymn. Hom. 31, 1 *Ἥλιον ὑμνεῖν αὖτε . . . ἄρχεο, Μοῦσα* | Apoll. Rhod. 1, 992 *ἀνδράσιν ὁπλοτέροισιν* || 4 Nost. fr. 8 *δῶρα γὰρ ἀνθρώπων νόον ἤπαφεν* | *ξ* 289 al. *πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι* (cf. *Γ* 99 al. *β* 174 Hes. fr. 302, 10 M.-W. *κακὰ πολλά*) | *Γ* 287 *ἀνθρώποισι πέληται* | *θ* 160 *πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται* | *ο* 247 *ὄλετ' . . . γυναίων εἵνεκα δώρων*

1 de *ὁπλοτέρων* vid. Rzach, Kyklos, RE XI 2 (1922) 2377; Hux., Greek epic 46 | Epigon. auctor plane Thebaida iam cognoscebat, cf. Legras, Légendes Thébaines 91 ss; Rzach l. l.; Seve., Rev. Phil. 49, 1925, 176 || de carminis prooemio vid. Legras, Légendes Thébaines 101; Kranz, Sphragis, Studien zur ant. Literatur 30 || 2 Hyperborei laudantur et. ap. Hes. fr. 150, 21 M.-W., Hymn. Homer. 7, 29, Alcaeum fr. 307c Voigt, Arist. frr. 1; 2; 10, Pind. Ol. 3, 16, Py. 10, 30, Isth. 6, 23, pae. 8, b 1, Pherenicum, Suppl. Hell. 671; vid. Allen-Halliday-Sikes ad Hymn. Homer. 7, 29; Daebritz, Hyperboreer, RE IX 1 (1914) 258–279 || 3 1 *Θηβαΐδα*] id est Epigonos ut carmen cycli Thebani, de re cf. Welck., Ep. Cyclus II 404 || 6 *ἀπὸ ⟨τοῦ κλαυθμοῦ τουτέστι⟩ τῶν δακρύων* praeter necessitatem prop. Keil || de re cf. Apollodor. Bibl. 3, 7, 4, Paus. 7, 3, 1; 9, 33, 2, Schol. Nicandr. Ther. 958 (321, 1 Crugnola), Schol. Nicandr. Alex. 11a (34, 2 Geymonat), vid. et. Immisch, Manto, Myth. Lex. II 2326 ss; Bethe, Theb. Held. 120 || 4 probab. de Eriphyla, vid. Rzach, Kyklos, RE XI 2 (1922) 2425, cf. et. Legras, Légendes Thébaines 67 adn. 1

FRAGMENTA DVBIA

°5 (2 K., A.)

Phot. Lex. II 209 Naber, Suda s. v. *Τευμησία* (IV 533, 24 Adler), Apostol. 16, 42 (Paroem. Gr. II 669, 9) *περὶ τῆς Τευμησίας ἀλώπεκος οἱ τὰ Θηβαϊκὰ γεγραφότες ἱκανῶς ἱστορήκασι καθάπερ Ἀριστόδημος* (FGrHist 383 F 2). *ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ θεῶν τὸ θηρίον τοῦτο τοῖς Καδμείοις, διότι τῆς βασιλείας ἐξέκλειον τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας. Κέφαλον δέ φασι τὸν Δηΐονος, Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κύνα* 5 *κεκτημένον, ὃν οὐδὲν διέφευγεν τῶν θηρίων, ὡς ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Πρόκριν, καθηράντων αὐτὸν τῶν Καδμείων, διώκειν τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός. καταλαμβανομένους δὲ περὶ τὸν Τευμησὸν λίθους γενέσθαι τόν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα· εἰλήφασι δ' οὗτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ ἐπικοῦ κύκλου.*

°6 (p. 116 A.)

ὣς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὐχένας ἵππων
ἔκλυον ἱδρώοντας, ἐπεὶ πολέμοιο κόρεσθην.

°7 (p. 116 A.)

θωρήσσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι ⟨— ⏑ ⏑ — ⏓⟩
πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

6 (I) Aristoph. Pax 1282s [1–2] || (II) Certamen Hom. Hes. 9 (38, 7s Wil.) [1–2] || 7 Aristoph. Pax 1286s [1–2]

6 1 *δ* 15 *ὣς οἱ μὲν δαίνυντο* | *ι* 162 al. *δαινύμενοι κρέα* | *Θ* 231 *κρέα . . . βοῶν* || 2 *Θ* 543 *δ* 39 *οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας* || 7 2 *Λ* 500 *βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει* (cf. *Λ* 530 *Ν* 169 al.) | *ω* 48 *βοὴ . . . ὀρώρειν*

5 dubium est utrum historia ad Epigonos an ad aliud carmen cycli Thebani pertineat || 7 *Πρόκνιν* Adler : *Πρόκνην* Sud. G : *Πρόκνον* Sud. A || 8 *Τελμησὸν* Sud. AV : *Τελμησσὸν* Sud. GM || cf. Hesych. s. v. *Τευμησία*, Et. M. 755, 54, Steph. Byz. s. v. *Τευμησσός*, Apollodor. Bibl. 2, 4, 6, Nicand. Coloph. fr. 97 (p. 125 Schneider), Plut. Brut. rat. uti 4 p. 988a, Paus. 9, 19, 1, Ov. Metam. 7, 762ss, Antonin. Liber. 41, 8 | sec. Corinn. fr. 19 Page Teumesiam vulpem necavit Oedipus; ap. Ps. Eratosth. Catast. 33 canis in sidus vertitur (cf. Hygin. Astr. 2, 35), de re cf. Schultz, Teumessischer Fuchs, Myth. Lex. V 429ss; Fiehn, Teumessos 1, RE V A 1 (1934) 1134; Vian, Origines de Thèbes 187 || 6 *ὣς οἱ μὲν δαίνυντο*] *δεῖπνον ἔπειθ' εἵλοντο* Certamen || 2 *πολέμοιο* (ed. Steph. : *πτολέμου* codd.) *κορέσθην* Certamen : *πολέμου ἐκορέσθην* Aristoph. | ex Epigonis hos versus desumptos esse suspectavit Allen, Homer 23s, cf. Homeri Opera V 116, prob. Powell, Coll. Alex. 248, sed in Certamine 9 (38, 7 Wil.) versus simillimi laudantur; de re vid. Busse, Rh. Mus. 64, 1909, 115s; Kirk, Class. Quart. 44, 1950, 150; West, Class. Quart. 17, 1967, 440s; Di Benedetto, Rend. Acc. Linc. VIII 24, 1969, 161ss || 7 e *Θ* 53–54 mutati sec. V. Leeuwen, comm. ad loc., prob. Platnauer, comm. ad loc. : ex Epigonis desumpti sec. Allen, vid. ad fr. 6; de re cf. et. Meyer, Hermes 27, 1892, 378ss; Kirk, Class. Quart. 44, 1950, 156; Di Benedetto, Rend. Acc. Linc. VIII 24, 1969, 161ss | vers. 2 e *Π* 267 mutatum censuit Nauck, Bull. de l'Acad. Impér. St. Pétersb. 25, 1879, 105

FRAGMENTA FALSA

8

ἐκ μὲν Ἐριχθονίου ποτιμάστιον ἔσχεθε κοῦρον
Αὐτόλυκον, πολέων κτεάνων σίνιν Ἄργεϊ κοίλωι.

9

HIPPOCRATIS VITA BRUXELL. (prim. ed. Schöne, Rh. Mus. 58, 1903, 56) Podalirius et Macaon. quorum Macaon, ut plurimi tradunt, Troiae excidio vitam finivit nulla subole derelicta, Podalirius vero Sirnae consistens Rodi defecit, ut Antimachus memorat in †Thenito†, filios nactus duos, Rodonem et Ippolochon, ex Ifianassa, 5 Ucalegontis filia.

ALCMAEONIS

Desunt testimonia de auctore. recte in saec. VI collocavit Wil., Hom. Unters. 73 adn. 2

8 SCHOL. Soph. Oed. Col. 378 (25, 1 De Marco) *πολλαχοῦ τὸ Ἄργος κοῖλόν φησι, καθάπερ καὶ ἐν Ἐπιγόνοις·* [Soph. fr. 190 Radt] *καὶ ἐν Θαμύριδι* (Radt : *Θαμυρία* **LR** : *Θυμερία* **M** : *Θαμύραι* Lascaris)· [1–2]

8 fragmentum false cyclico carmini Epigonis rettulit Kirchhoff, prob. Nauck[1] 145 (dubitavit Nauck[2]); Wil., Hom. Unters. 345 adn. 26; Powell, Coll. Alex. 247, at cf. Wil., Timotheos, Die Perser 101; Griech. Verskunst, Berlin 1921, 347; Radt ad Soph. fr. 190; 242 || 1 *ἄρα Χθονίου* coni. Wil. olim (Hom. Unters. 345 adn. 26), schol. Hom. τ 432 nisus, sed retractavit postea (Timotheos, Die Perser 101), cf. Et. M. 371, 49 *Ἐριχθόνιος· ὁ Ἑρμῆς* : *ἐξ Ἐριουνίου* coni. Weil | *ποτε Μασθίον* **M** : *ποτὶ Μωσθίον* **R** | *ἔσχεθεν* **M** : *ἔχεθεν* **R** || 2 *πολλέων* **RM** | *σίνιν* edd. : *σῖνιν* **L** : om. **RM** | sec. Rob. sequebatur 'ex Apolline autem Philammonem genuit' : e. g. *αὐτὰρ ἅμ' ἐκ Φοίβοιο Φιλάμμονα* coni. Powell || 9 Epigonis trib. Knaack, Berl. Phil. Wochenschr. 1903, 284; dub. Powell, Coll. Alex. 247 : Nostis Hux., Parola del Passato 64, 1959, 282s (vid. Nost. fr. 17), repugnante Jouan, Assoc. G. Budé, Actes Xe Congrès, Paris 1980, 88, vid. et. Antim. Coloph. fr. 150 Wyss || 3 Sirnae *Schöne* : Sime *cod.* (*cf. Theopomp. FGrHist 115 F 103, Steph. Byz. s. v. Σύρνα*) || 4 *ἐν θ' Ἐπιγό[νων] Knaack* (*cf. Powell, Coll. Alex. 247*) : *ἐν θ' Νόστων Hux.* : *de re cf. Jouan l. l.* | filios nactus *Schöne* : filistactus *cod.* || 4.5 Ifianassa, Ucalegontis *Schöne* : Ifiana sauca flegontis *cod.*

ΑΛΚΜΑΙΩΝΙΣ

auctor anonymus — saec. VI in.

1 (1 K.)

ἔνθα μιν ἀντίθεος Τελαμὼν τροχοειδέι δίσκωι
πλῆξε κάρη, Πηλεὺς δὲ θοῶς ἐνὶ χειρὶ τινάξας
ἀξίνην εὔχαλκον ἐπεπλήγει μέσα νῶτα.

2 (2 K.)

⟨– ⏑⏑ – ⏑⟩ *νέκυς δὲ χαμαιστρώτου ἔπι τείνας*
εὐρείης στιβάδος, παρέθηκ' αὐτοῖσι θάλειαν
δαῖτα ποτήριά τε, στεφάνους δ' ἐπὶ κρασὶν ἔθηκεν.

3 (3 K.)

πότνια Γῆ, Ζαγρεῦ τε θεῶν πανυπέρτατε πάντων

1 Schol. Eur. Andr. 687 (II 295, 11 Schw.) *ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα πεποιηκώς φησι περὶ τοῦ Φώκου·* [1–3] || **2** Athen. 11, 460b *καὶ ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα δὲ ποιήσας φησίν·* [1–3] || **3** (I) Et. Gud. s. v. *Ζαγρεύς* (578, 7 De Stefani) *ὁ μεγάλως ἀγρεύων, ὡς* [1] *ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γράψας ἔφη* || (II) Anecd. Oxon. II 443, 8 Cramer *Ζαγρεὺς ὁ μεγάλως ἀγρεύων·* [1]

1 1 *Ι* 623 *ἀντίθεος Τελαμωνιάδης* | Bacchyl. 9, 32 *δίσκον τροχοειδέα* || 2–3 *κ* 161–162 *μέσα νῶτα / πλῆξα* || 3 *Ν* 612 *ἀξίνην εὔχαλκον* || **2** 1–2 Eur. Troad. 507 *στιβάδα πρὸς χαμαιπετῆ* || 2–3 *Η* 475 *τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν* | *γ* 420 Hymn. Merc. 480 *ἐς δαῖτα θάλειαν* || 3 Hymn. Hom. 6, 7 *κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτωι στεφάνην εὔτυκτον ἔθηκαν* | Archestr. fr. 62, 1 Montanari (= Suppl. Hell. 192, 1) *αἰεὶ δὲ στεφάνοισι κάρη παρὰ δαῖτα πυκάζου* | Hes. Th. 578 *ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνην . . . κεφαλῆφιν ἔθηκε* (cf. et. Cyp. fr. 5, 1–2 Xenophan. fr. 1 Gent.-Prato) || **3** Vita Hom. Herodotea 18 (11, 16 Wil.) *πότνια Γῆ* | Orph. fr. 57, 1 Kern *πότνια Γαῖα* | *Θ* 17 *θεῶν κάρτιστος ἁπάντων*

1 1 *μιν* Schw. : *κεν* **MNO** : *καὶ* **A** | *ἀντίθεος*] *θεος* ex corr. **M** : *αὐτόθεος* **A** | *τροχοειδέι* non Homericum (vid. Theogn. 7) | *κύκλω δίσκω* **A** || 2 *πλῆξαι* **M** | *ἐνὶ – τινάξας* Schw. : *ἀναχεῖρα τανύσας* **MNO** (unde *ἀνὰ χεῖρα τανύσσας* Kink.) : *ἀνὰ χεῖρα πετάσας* **A** || 3 *ἀξ . . . . . κον* **M** : *ἀξίνη εὐχάλκω* **A** (unde *ἀξίνηι ἐυχάλκωι* Kink.) | *ἐπεπλήγη* **N** | *μέγα* **O** || de re cf. Paus. 2, 29, 9, Schol. Pind. Nem. 5, 25a (III 92, 14 Drachm.), vid. et. Eitrem, Phokos 2, RE XX 1 (1941) 498ss; Seve., Cycle 234ss; Jouan, Euripide 61 || **2** 1 *χαμαιστρώτους ἐπί τινας* **A** : corr. Welck. | *ἐπὶ κλίνας* Mein. || 2 *προέθηκ'* **A** : corr. Mein. | sec. Athen. Alcmaeonis carmen posterius quam Simonidis opera || 3 *δαῖτα* Fiorillo : *δὲ τὰ* **A** | *στεφάνους*] cf. Schol. Hom. *Ν* 736a (III 537 Erbse) *στέφανος δὲ ὁ κύκλος . . . οὐδένα γὰρ οἶδε στεφανούμενον ὁ ποιητής*, cf. Eust. in Il. p. 958, 1 | *τ' ἐπὶ* **A** : corr. Kaib. || *χαμαιστρώτου, στιβάδος, ποτήρια* non Homerica | de re cf. Rohde, Psyche 204 adn. 2; Legras, Légendes Thébaines 109; Seve., Cycle 135s; 236s (qui credit Athenaeum hos versus per Aristarchum cognovisse) | Hux., Greek epic 53 (coll. Apollodor. Bibl. 3, 7, 3) putavit hunc locum exequias Laodamantis Aegialeique post Epigonorum expeditionem narravisse; subiectum ergo Alcmaeo || **3** *ὦ πότνια* Anecd. Oxon. | *πάντων* om. Anecd. Oxon. | de Zagreo cf. Callim. fr. 43, 117 Pf. et adn. ad loc., West, Orphic Poems

4 (4 K.)

Apollodor. Bibl. 1, 8, 5 *Τυδεὺς δὲ ἀνὴρ γενόμενος γενναῖος ἐφυγαδεύθη, κτείνας, ὡς μέν τινες λέγουσιν, ἀδελφὸν Οἰνέως Ἀλκάθοον, ὡς δὲ ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γεγραφώς, τοὺς Μέλανος παῖδας ἐπιβουλεύοντας Οἰνεῖ, Φηνέα Εὐρύαλον Ὑπέρλαον Ἀντίοχον Εὐμήδην Στέρνοπα Ξάνθιππον Σθενέλαον.*

5 (5 K.)

Strab. 10, 2, 9 p. 452 *ὁ δὲ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γράψας, Ἰκαρίου, τοῦ Πηνελόπης πατρός, υἱεῖς γενέσθαι δύο, Ἀλυζέα καὶ Λευκάδιον, δυναστεῦσαι δ' ἐν τῆι Ἀκαρνανίαι τούτους μετὰ τοῦ πατρός· τούτων οὖν ἐπωνύμους τὰς πόλεις Ἔφορος λέγεσθαι δοκεῖ* (FGrHist 70 F 124).

6 (6 K.)

Schol. Eur. Or. 995 (I 197, 27 Schw.) *ἀκολουθεῖν ἂν δόξειε τῶι τὴν Ἀλκμαιωνίδα πεποιηκότι εἰς τὰ περὶ τὴν ἄρνα, ὡς καὶ Διονύσιος ὁ κυκλογράφος* (FGrHist 15 F 7) *φησί. Φερεκύδης* (FGrHist 3 F 133) *δὲ οὐ καθ' Ἑρμοῦ μῆνίν φησι τὴν ἄρνα ὑποβληθῆναι, ἀλλὰ Ἀρτέμιδος. ὁ δὲ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γράψας τὸν ποιμένα τὸν*
5 *προσαγαγόντα τὸ ποίμνιον τῶι Ἀτρεῖ Ἀντίοχον καλεῖ.*

7 (7 p. 313 K.)

Philodem. De piet. (P. Hercul. 1609 IV 8ss, p. 51 Gomperz) *κα[ὶ τῆς ἐπ]ὶ Κρόνου ζω[ῆς εὐ]δαιμονεστά[της οὔσ]ης, ὡς ἔγραψ[αν Ἡσί]οδος* (Op. 90ss) *καὶ ὁ τὴν [Ἀλκμ]εωνίδα ποή[σας.*

* *

FRAGMENTA DVBIA

°8

(I) Schol. Hom. λ 326 (508, 7 Dind.) *λαβοῦσα δὲ ἡ Ἐριφύλη τὸν ὅρμον παρὰ τοῦ Πολυνείκους τὸν τῆς Ἁρμονίας, προέθετο τοῖς περὶ τὸν Ἄδραστον βιαζομένοις τὸν Ἀμφιάραον ἰδόντα τὴν τῶν δώρων ὑποδοχὴν καὶ πολλὰ τὴν Ἐριφύλην αἰτιασάμενον, αὐτὸν μὲν ἐξορμῆσαι πρὸς τὴν στρατείαν, Ἀλκμαίωνι δὲ προστάξαι μὴ πρότερον μετὰ*
5 *τῶν ἐπιγόνων ἐπὶ Θήβας πορεύεσθαι πρὶν ἀποκτεῖναι τὴν μητέρα. ταῦτα δὲ πάντα δρᾶσαι λέγεται τὸν Ἀλκμαίωνα καὶ διὰ τὴν μητροκτονίαν μανῆναι. τοὺς δὲ θεοὺς ἀπολῦσαι τῆς νόσου αὐτὸν διὰ τὸ ὁσίως ἐπαμύνοντα τῶι πατρὶ τὴν μητέρα κατακτεῖναι. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδηι* (FGrHist 12 F 29) || (II) Eust. in Od. p. 1689, 10

152ss; vid. et. Wil., Hom. Unters. 214 adn. 13 || contextum explicare conatus est Hux., Greek epic 52

4 3 *Φινέα* Heyne | *Περίλαον* Heyne | *Ἀντιόχην* A : corr. Faber || 4 *Στέροπα* Heyne | *Σθενέαλον* A : corr. Heyne | de re cf. Seve., Cycle 228 || 5 Alyzei et Leucadii mentio nos certiores facit carmen recentioris aetatis esse; id recte post annum 600 collocavit Wil., Hom. Unters. 73 adn. 2, vid. et. Legras, Légendes Thébaines 108 || 6 cf. Schol. Hom. *B* 104b (I 200 Erbse) *πέπλασται οὖν τοῖς νεωτέροις τὰ περὶ Οἰνόμαον καὶ τὴν χρυσῆν ἄρνα*, Apollodor. Epit. 2, 10ss, Schol. Hom. *B* 105 (I 79, 28 Dind. = FGrHist 4 F 157), vid. et. Seve., Cycle 229ss || 7 omnia suppl. Gomperz || 2 vel *ἔγραψ[εν* Gomperz : *εγραυ* delin. || 3 *της* delin. || 8 Alcmaeonidi trib. Bethe, Alkmaionis, RE I 2 (1894) 1563, prob. Rob., Heldens. 956s, vid. et. Seve., Cycle 227s || 3–4 *αἰτιασάμενος αὐτὸν καὶ* V : corr. Barnes

ἐπέταξεν (sc. *ὁ Ἀμφιάραος τῶι Ἀλκμαίωνι*), *ὁπότ' ἂν ἡβήσηι, μὴ πρότερον μετὰ τῶν ἐπιγόνων εἰς Θήβας ἐλθεῖν, πρὶν ἢ κτεῖναι τὴν μητέρα, ὃ καὶ ποιήσας ὁ Ἀλκμαίων* 10 *ἐτιμωρήθη μὲν παρὰ Ἐριννύων, καθὰ καὶ Ὀρέστης, ἀπελύθη δὲ αὖθις οἷα τιμωρήσας πατρί.*

°9

(I) STRAB. 10, 2, 25 p. 461 *Ἔφορος* (FGrHist 70 F 123a) *δ' οὔ φησι συστρατεῦσαι* (sc. *ἐπὶ Ἴλιον τοὺς Ἀκαρνᾶνας*)*· Ἀλκμαίωνα γὰρ τὸν Ἀμφιάρεω, στρατεύσαντα μετὰ Διομήδους καὶ τῶν ἄλλων ἐπιγόνων καὶ κατορθώσαντα τὸν πρὸς Θηβαίους πόλεμον, συνελθεῖν Διομήδει καὶ τιμωρήσασθαι μετ' αὐτοῦ τοὺς Οἰνέως ἐχθρούς· παραδόντα δ' ἐκείνοις τὴν Αἰτωλίαν, αὐτὸν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν παρελθεῖν καὶ ταύτην καταστρέ-* 5 *φεσθαι. Ἀγαμέμνονα δ' ἐν τούτωι τοῖς Ἀργείοις ἐπιθέμενον κρατῆσαι ῥαιδίως, τῶν πλείστων τοῖς περὶ Διομήδη συνακολουθησάντων. μικρὸν δ' ὕστερον ἐπιπεσούσης τῆς ἐπ' Ἴλιον ἐξόδου, δείσαντα, μὴ ἀπόντος αὐτοῦ κατὰ τὴν στρατείαν ἐπανελθόντες οἴκαδε οἱ περὶ τὸν Διομήδη — καὶ γὰρ ἀκούεσθαι μεγάλην περὶ αὐτὸν συνεστραμ-μένην δύναμιν — κατάσχοιεν τὴν μάλιστα προσήκουσαν αὐτοῖς ἀρχήν — τὸν μὲν γὰρ* 10 *Ἀδράστου, τὸν δὲ τοῦ πατρὸς εἶναι κληρονόμον —, ταῦτα δὴ διανοηθέντα καλεῖν αὐτοὺς ἐπί τε τὴν τοῦ Ἄργους ἀπόληψιν καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ πολέμου. τὸν μὲν οὖν Διομήδη πεισθέντα μετασχεῖν τῆς στρατείας, τὸν δὲ Ἀλκμαίωνα ἀγανακτοῦντα μὴ φροντίσαι· διὰ δὲ τοῦτο μηδὲ κοινωνῆσαι τῆς στρατείας μόνους τοὺς Ἀκαρνᾶνας τοῖς Ἕλλησι . . . ὁ μὲν οὖν Ἔφορος πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἤδη τὴν Ἀκαρνανίαν ὑπὸ τῶι Ἀλκ-* 15 *μαίωνι ποιήσας τό τε Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν ἐκείνου κτίσμα ἀποφαίνει καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν ὠνομάσθαι φησὶν ἀπὸ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Ἀκαρνᾶνος, Ἀμφιλόχους δὲ ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀμφιλόχου, ὥστε ἐκπίπτει εἰς τὰ παρὰ τὴν Ὁμηρικὴν ἱστορίαν λεγόμενα. Θουκυδίδης* (2, 68, 3) *δὲ καὶ ἄλλοι* (Ps. Scymn. 455ss) *τὸν Ἀμφίλοχον ἀπὸ τῆς στρατείας τῆς Τρωϊκῆς ἐπανιόντα, οὐκ ἀρεσκόμενον τοῖς ἐν Ἄργει, ταύτην οἰκῆσαί* 20 *φασι τὴν χώραν, οἱ μὲν κατὰ διαδοχὴν ἥκοντα τῆς τοῦ ἀδελφοῦ δυναστείας, οἱ δ' ἄλ-λως* || (II) STRAB. 7, 7, 7 p. 325 *μετὰ δὲ τὴν Ἀμβρακίαν τὸ Ἄργος ἐστὶ τὸ Ἀμφιλοχι-κόν, κτίσμα Ἀλκμαίωνος καὶ τῶν παίδων. Ἔφορος* (FGrHist 70 F 123b) *μὲν οὖν φησι τὸν Ἀλκμαίωνα μετὰ τὴν ἐπιγόνων ἐπὶ τὰς Θήβας στρατείαν παρακληθέντα ὑπὸ Διομήδους συνελθεῖν εἰς Αἰτωλίαν αὐτῶι καὶ συγκατακτήσασθαι ταύτην τε καὶ τὴν* 25 *Ἀκαρνανίαν. καλοῦντος δ' αὐτοὺς ἐπὶ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον Ἀγαμέμνονος τὸν μὲν Διομήδη πορευθῆναι, τὸν δ' Ἀλκμαίωνα μείναντα ἐν τῆι Ἀκαρνανίαι τὸ Ἄργος κτίσαι, καλέσαι δ' Ἀμφιλοχικὸν ἐπώνυμον τοῦ ἀδελφοῦ, Ἴναχον δὲ τὸν διὰ τῆς χώρας ῥέοντα ποταμὸν εἰς τὸν κόλπον ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν Ἀργείαν προσαγορεῦσαι.*

°10

THUC. 2, 102, 5s *λέγεται δὲ καὶ Ἀλκμέωνι τῶι Ἀμφιάρεω, ὅτε δὴ ἀλᾶσθαι αὐτὸν μετὰ τὸν φόνον τῆς μητρός, τὸν Ἀπόλλω ταύτην τὴν γῆν χρῆσαι οἰκεῖν ὑπειπόντα οὐκ εἶναι λύσιν τῶν δειμάτων, πρὶν ἂν εὑρὼν ἐν ταύτηι τῆι χώραι κατοικίσηται, ἥτις ὅτε ἔκτεινε τὴν μητέρα μήπω ὑπὸ ἡλίου ἑωρᾶτο μηδὲ γῆ ἦν, ὡς τῆς γε ἄλλης αὐτῶι μεμιασμένης. ὁ δ' ἀπορῶν, ὥς φασι, μόλις κατενόησε τὴν πρόσχωσιν ταύτην τοῦ* 5

11 *καθὰ καὶ Ὀρέστης*] de re cf. Delcourt, Oreste et Alcméon, Paris 1959 || cf. Apollodor. Bibl. 3, 6, 2 *τοῖς παισὶν ἐντολὰς ἔδωκε τελειωθεῖσι τήν τε μητέρα κτείνειν καὶ ἐπὶ Θήβας στρατεύειν*, Diod. 4, 65, 6 *ἐντολὰς δὲ ἔδωκεν Ἀλκμαίωνι τῶι υἱῶι μετὰ τὴν ἑαυτοῦ τελευτὴν ἀνελεῖν τὴν Ἐριφύλην. οὗτος μὲν οὖν ὕστερον κατὰ τὰς τοῦ πα-τρὸς ἐντολὰς ἀνεῖλε τὴν μητέρα καὶ διὰ τὴν συνείδησιν τοῦ μύσους εἰς μανίαν περι-έστη* || **9** ex Alcmaeonide sec. Immisch, Klaros 182ss; Bethe, Alkmaionis, RE I 2 (1894) 1563; Rob., Heldens. 964, vid. et. Jac. comm. ad FGrHist 70 F 123; Ander-sen, Symb. Osl. 57, 1982, 13ss || **10** ex Alcmaeonide sec. Hux., Greek epic 51, vid. et. Bethe, Theb. Held. 136

Ἀχελώιου. καὶ ἐδόκει αὐτῶι ἱκανὴ ἂν κεχῶσθαι δίαιτα τῶι σώματι ἀφ' οὗπερ κτείνας τὴν μητέρα οὐκ ὀλίγον χρόνον ἐπλανᾶτο. καὶ κατοικισθεὶς ἐς τοὺς περὶ Οἰνιάδας τόπους ἐδυνάστευσέ τε καὶ ἀπὸ Ἀκαρνᾶνος παιδὸς ἑαυτοῦ τῆς χώρας τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπεν. τὰ μὲν οὖν περὶ Ἀλκμέωνα τοιαῦτα λεγόμενα παρελάβομεν.

°11

APOLLODOR. Bibl. 3, 7, 2 *οἱ δὲ ἡγεμόνα Ἀλκμαίωνα ἑλόμενοι Θήβας ἐπολέμουν. ἦσαν δὲ οἱ στρατευόμενοι οἵδε· Ἀλκμαίων καὶ Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου, Αἰγιαλεὺς Ἀδράστου, Διομήδης Τυδέως, Πρόμαχος Παρθενοπαίου, Σθένελος Καπανέως, Θέρσανδρος Πολυνείκους, Εὐρύαλος Μηκιστέως.*

CYPRIA

TESTIMONIA

1 Suda s. v. *Ὅμηρος* (III 525, 26 Adler)

γήμας ἐν Χίωι Ἀρησιφόνην τὴν Γνώτορος τοῦ Κυμαίου θυγατέρα ἔσχεν υἱεῖς δύο καὶ θυγατέρα, ἣν ἔγημε Στασῖνος ὁ Κύπριος . . . (526, 4) *ἀναφέρεται δ' εἰς αὐτὸν* (sc. *Ὅμηρον*) *καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα* . . . *Κύκλος, ὕμνοι, Κύπρια.*

2 Aelian. V. H. 9, 15

λέγεται δὲ κἀκεῖνο πρὸς τούτοις, ὅτι ἄρα ἀπορῶν (sc. *Ὅμηρος*) *ἐκδοῦναι τὴν θυγατέρα ἔδωκεν αὐτῆι προῖκα ἔχειν τὰ ἔπη τὰ Κύπρια· καὶ ὁμολογεῖ τοῦτο Πίνδαρος* (fr. 265 Sn.-Maehl.).

de re cf. Lloyd-Jones, *Στασῖνος Δ'*, 1973, 116

3 Tzetz. Chil. 13, 630

Σερίφων καὶ Θεόλαος υἱοὶ δὲ τοῦ Ὁμήρου,
θυγάτηρ Ἀρσιφόνη δέ, ἣν ἔγημε Στασῖνος,
Στασῖνος ὁ τὰ Κύπρια συγγράμματα ποιήσας,
ἅπερ οἱ πλείους λέγουσιν Ὁμήρου πεφυκέναι,
εἰς προῖκα δὲ σὺν χρήμασι δοθῆναι τῶι Στασίνωι.

cf. Tzetz. in Lycophr. Alex. 511 (fr. 15)

11 ex Alcmaeonide sec. Bethe, Alkmaionis, RE I 2 (1894) 1563, cf. nominum differentiam ap. Schol. Hom. *Δ* 406a (I 517 Erbse); vid. et. Diod. 4, 66ss ‖ 4 *Εὐρύαλος* Heyne : *Εὐρύπυλος* A

4 Herodt. 2, 117

κατὰ ταῦτα δὲ τὰ ἔπεα καὶ τόδε τὸ χωρίον (*Z* 289–292, *δ* 227–230; 351–352) *οὐκ ἥκιστα, ἀλλὰ μάλιστα δηλοῖ ὅτι οὐκ Ὁμήρου τὰ Κύπρια ἔπεά ἐστι ἀλλ' ἄλλου τινός· ἐν μὲν γὰρ τοῖσι Κυπρίοισι εἴρηται ὡς* ... (sequitur fr. 14)

5 Aristot. Poet. 1459 a 37

οἱ δ' ἄλλοι (sc. praeter Homerum) *περὶ ἕνα ποιοῦσι καὶ περὶ ἕνα χρόνον καὶ μίαν πρᾶξιν πολυμερῆ, οἷον ὁ τὰ Κύπρια* (Castelvetro : *Κυπριακὰ Ξ*) *ποιήσας καὶ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα* (Test. 7). *τοιγαροῦν ἐκ μὲν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας μία τραγωιδία ποιεῖται ἑκατέρας ἢ δύο μόναι, ἐκ δὲ Κυπρίων πολλαί.*

6 Schol. Dionys. Thrac. Art. gramm. (I 471, 34 Hilgard, cf. Anecd. Oxon. IV 315, 20 Cramer)

οὐ γὰρ κρίνει, εἰ καλῶς αὐτοῖς γέγραπται ἢ οὔ, ἀλλ' εἰ νόθα ἢ γνήσια· πολλὰ γὰρ νοθευόμενά ἐστιν, ὡς ἡ Σοφοκλέους Ἀντιγόνη, ... Ὁμήρου (*ὁμοίως* Anecd. Oxon.) *τὰ Κυπριακὰ καὶ ὁ Μαργίτης.*

7 Phot. Bibl. 319 a 34 (V 157 Henry) = Procl. Chrest. 22 (I 2, 37 Seve.)

λέγει δὲ καὶ περί τινων Κυπρίων ποιημάτων, καὶ ὡς οἱ μὲν ταῦτα εἰς Στασῖνον ἀναφέρουσι Κύπριον, οἱ δὲ Ἡγησῖνον τὸν Σαλαμίνιον αὐτοῖς ἐπιγράφουσιν, οἱ δὲ Ὅμηρον γράψαι, δοῦναι δὲ ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς Στασίνωι καὶ διὰ τὴν αὐτοῦ πατρίδα Κύπρια τὸν πόνον ἐπικληθῆναι. ἀλλ' οὐ τίθεται ταύτηι τῆι αἰτίαι· μηδὲ γὰρ Κύπρια προπαροξυτόνως ἐπιγράφεσθαι τὰ ποιήματα.

de re cf. Seve., Recherches I 1, 103 s

8 Athen. 15, 682 d

ἀνθῶν δὲ στεφανωτικῶν μέμνηται ὁ μὲν τὰ Κύπρια ἔπη πεποιηκώς, Ἡγησίας ἢ Στασῖνος (lac. ind. Welck. : ⟨*ἢ Κύπριος*⟩ Wil.). *Δημοδάμας δ'* (Hecker : *γὰρ* A) *ὁ Ἁλικαρνασσεὺς ἢ Μιλήσιος ἐν τῶι περὶ Ἁλικαρνασσοῦ* (FGrHist 428 F 1) *Κυπρία* (id est genet. e *Κυπρίας* ut auctoris nom.) *Ἁλικαρνασσέως* (Hecker : *Κύπρια, Ἁλ. δ'* A : emend. alii alia) *αὐτὰ εἶναί φησι ποιήματα.*

vid. Seve., Recherches I 2, 96 s

9 Athen. 8, 334b

ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας ἔπη, εἴτε Κύπριός (fort. *Κυπρίας* Seve.) *τίς ἐστιν ἢ Στασῖνος ἢ ὅστις δή ποτε χαίρει ὀνομαζόμενος* . . . (sequitur fr. 9)

cf. Suda s. v. *οἶνος* (vid. fr. 17) *ὁ δὲ Κύπριος ποιητής*

10 Schol. Clem. Alex. Protr. 2, 30, 5 (305, 33 Stählin)

Κυπριακὰ ποιήματα] Κύπρια ποιήματά εἰσιν τὰ τοῦ κύκλου· περιέχει δὲ ἁρπαγὴν Ἑλένης· ὁ δὲ ποιητὴς αὐτῶν ἄδηλος· εἷς γάρ ἐστι τῶν κυκλικῶν. quae sequuntur vid. ad Cycl. Test. 11

11 Michael Italicus ap. Anecd. Oxon. III 189, 21 Cramer (cf. Seve., Recherches I 1, 320ss)

εἶπον ἂν καὶ . . . τίνα . . . Στασίνῳ τὰ Κύπρια κτλ. plura invenies ap. Cycl. Test. 16

Cypria Stasino tribuunt et. Procl. (arg.), Clem. Alex. (fr. 33), Stob. (fr. 18), Schol. Hom. (fr. 1), Schol. Plat. (fr. 18), Mant. Prov. (fr. 18); Homero Plat.? (fr. 18), Plutarchus? (fr. 18), Plinius? (fr. 39), Hygin. (fr. 15): sine auctoris (auctorum ap. Schol. Hom. cf. fr. 27) nomine cett. Allen, Homer 62 adn. 1 coll. Tab. Borg. dub. Cypria Arctino trib.: seq. Cassola, Stud. It. Filol. Class. 26, 1952, 141ss; Georgiadis, *Στασῖνος Δ'*, 1973, 189, Hymni Ven. auctor idem atque Cypriorum poeta: haec demonstranda sunt. cf. et. Seve., Recherches I 2, 93ss

Titulus: *Κυπριακά* sec. Clem. Alex. (fr. 8), Eust. (fr. 17), Schol. Eur. (frr. 12; 34): saepissime *Κύπρια*: *Cypria Ilias* sec. Naevium (fr. 6); de tituli variatione cf. Steph. Byz. s. v. *Κύπρος* (396, 6 Mein.) *τὸ ἐθνικὸν Κύπριος . . . καὶ Κυπριακός.* Perizonius in Ael. V. H. 9, 15 titulum sic explicat: *cum ad Venerem, propriam Cypri deam, pleraque referantur in his carminibus . . . inde igitur carmina haec appellata videntur Cypria,* cf. et. Rzach, Kyklos, RE XI 2 (1922) 2379s; Jouan, Euripide 24ss; Xydas 13ss

ARGVMENTVM

Procl. Chrest. 80 Seve.

ἐπιβάλλει τούτοις τὰ λεγόμενα Κύπρια ἐν βιβλίοις φερόμενα ἕνδεκα, ὧν περὶ τῆς γραφῆς ὕστερον ἐροῦμεν, ἵνα μὴ τὸν ἑξῆς λόγον νῦν ἐμποδίζωμεν. τὰ δὲ περιέχοντά ἐστι ταῦτα.

Ζεὺς βουλεύεται μετὰ τῆς Θέμιδος περὶ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. παρα-
5 *γενομένη δὲ Ἔρις εὐωχουμένων τῶν θεῶν ἐν τοῖς Πηλέως γάμοις νεῖκος*

4 *Θέμιδος* Heyne : *Θέτιδος* f, def. Kullmann, Philologus 99, 1955, 181 adn. 1, at cf. Jouan, Euripide 47 | de Themide vaticinatrice cf. Harrison, Themis, [2]1963, 480ss, vid. et. Plat. Resp. 379e *θεῶν ἔριν τε καὶ κρίσιν διὰ Θέμιτός τε καὶ Διός*

περὶ κάλλους ἀνίστησιν Ἀθηνᾶι, Ἥραι καὶ Ἀφροδίτηι, αἳ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐν Ἴδηι κατὰ Διὸς προσταγὴν ὑφ' Ἑρμοῦ πρὸς τὴν κρίσιν ἄγονται· καὶ προκρίνει τὴν Ἀφροδίτην ἐπαρθεὶς τοῖς Ἑλένης γάμοις Ἀλέξανδρος. ἔπειτα δὲ Ἀφροδίτης ὑποθεμένης ναυπηγεῖται, καὶ Ἕλενος περὶ τῶν μελλόντων αὐτοῖς προθεσπίζει, καὶ ἡ Ἀφροδίτη Αἰνείαν συμπλεῖν αὐτῶι κελεύει. καὶ Κασσάνδρα περὶ τῶν μελλόντων προδηλοῖ. 10

ἐπιβὰς δὲ τῆι Λακεδαιμονίαι Ἀλέξανδρος ξενίζεται παρὰ τοῖς Τυνδαρίδαις, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῆι Σπάρτηι παρὰ Μενελάωι· καὶ Ἑλένηι παρὰ τὴν εὐωχίαν δίδωσι δῶρα ὁ Ἀλέξανδρος. καὶ μετὰ ταῦτα Μενέλαος εἰς Κρήτην ἐκπλεῖ, κελεύσας τὴν Ἑλένην τοῖς ξένοις τὰ ἐπιτήδεια παρέχειν, 15 ἕως ἂν ἀπαλλαγῶσιν. ἐν τούτωι δὲ Ἀφροδίτη συνάγει τὴν Ἑλένην τῶι Ἀλεξάνδρωι, καὶ μετὰ τὴν μίξιν τὰ πλεῖστα κτήματα ἐνθέμενοι νυκτὸς ἀποπλέουσι. χειμῶνα δὲ αὐτοῖς ἐφίστησιν Ἥρα. καὶ προσενεχθεὶς Σιδῶνι ὁ Ἀλέξανδρος αἱρεῖ τὴν πόλιν. καὶ ἀποπλεύσας εἰς Ἴλιον γάμους τῆς Ἑλένης ἐπετέλεσεν. 20

6 Rob., Heldens. 1073 hanc historiam Hellenisticam censet : recte contradixit Seve., Mélanges Grégoire 584 adn. 2 || cf. Apollodor. Epit. 3, 2 *διὰ δὴ τούτων μίαν αἰτίαν μῆλον* (glossa antiqua pro *νεῖκος* sec. Wagner, Epitoma Vaticana, Leipzig 1891, 173, de re cf. et. Rob., Heldens. 1073 adn. 6; Seve., Phoibos 5, 1950, 157, contra Wil., Hermes 65, 1930, 241 s; Bethe, Hermes 66, 1931, 239 s) *περὶ κάλλους Ἔρις ἐμβάλλει Ἥραι καὶ Ἀθηνᾶι καὶ Ἀφροδίτηι* | de Thetidis et Pelei divortio et de Achille a Chirone educato (quae probabiliter in Cypriis narrabantur) cf. Seve., Cycle 254 ss; Robertson, Class. Rev. 1940, 177–180; Jouan, Euripide 90 ss || vid. frr. °35–°36 || 7 de re cf. Apollodor. Epit. 3, 2 *καὶ κελεύει Ζεὺς Ἑρμῆν εἰς Ἴδην πρὸς Ἀλέξανδρον ἄγειν, ἵνα ὑπ' ἐκείνου διακριθῶσι. αἱ δὲ ἐπαγγέλλονται δῶρα δώσειν Ἀλεξάνδρωι, Ἥρα μὲν πασῶν προκριθεῖσα βασιλείαν πάντων, Ἀθηνᾶ δὲ πολέμου νίκην, Ἀφροδίτη δὲ γάμον Ἑλένης. ὁ δὲ Ἀφροδίτην προκρίνει*, cf. *Ω* 25 ss, Eur. Troad. 924 ss, Iph. Aul. 1290 ss, Hel. 23 ss, Androm. 274 ss, Hygin. fab. 92, Serv. in Aen. 1, 27 | de donis quae ante iudicium dea quaeque Paridi pollicita est cf. Rob., Heldens. 1072; Seve., Mélanges Grégoire 586; Harrison, Proleg. to the Study of Greek Religion, [3]1922, 298 adn. 1; Jouan, Euripide 103 ss | vid. et. Schol. Hom. *Ξ* 194 (III 604 Erbse) *νεωτερικὴ οὖν ἡ κρίσις*, Schol. Hom. *Δ* 52 (I 454 Erbse) *οὐ διὰ τὸ ἀποκεκρίσθαι ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τὸ κάλλος αὐτῶν, ὅπερ οὐκ οἶδεν Ὅμηρος*, de re cf. et. Stinton, Euripides and the Judgement of Paris, London 1965, 51 ss || 9 cf. fr. °37 || 11 de Cassandrae vaticiniis cf. Schol. Hom. *Ω* 699 (V 632 Erbse) *οὐ γὰρ οἶδεν αὐτὴν* (sc. *Κασσάνδραν*) *μάντιν ὁ ποιητής* | Bethe, Troisch. Epenkreis 231 s apud Cypr. Cassandram non vaticinari putavit : contradixit Seve., Mélanges Grégoire 587 adn. 1, cf. et. Cycle 266 | de re vid. et. Pind. Pae. 8 A, 10 ss et Rzach, Kyklos, RE XI 2 (1922) 2383 || 13 cf. Apollodor. Epit. 3, 3 *ἐφ' ἡμέρας δ' ἐννέα ξενισθεὶς παρὰ Μενελάωι, τῆι δεκάτηι πορευθέντος εἰς Κρήτην ἐκείνου κηδεῦσαι τὸν μητροπάτορα Κατρέα, πείθει τὴν Ἑλένην ἀπαγαγεῖν σὺν ἑαυτῶι. ἡ δὲ ἐνναέτη Ἑρμιόνην καταλιποῦσα, ἐνθεμένη τὰ πλεῖστα τῶν χρημάτων, ἀνάγεται τῆς νυκτὸς σὺν αὐτῶι*, P. Mus. Brit. 1873 (7) 21, 22 (Milne, Cat. of the Lit. Pap. in the Brit. Mus., London 1927, 19) || 18 cf. Apollodor. Epit. 3, 4 *Ἥρα δὲ αὐτοῖς ἐπιπέμπει χειμῶνα πολύν, ὑφ' οὗ βιασθέντες προσίσχουσι Σιδῶνι. εὐλαβούμενος δὲ Ἀλέξανδρος μὴ διωχθῆι, πολὺν διέτριψε χρόνον ἐν Φοινίκηι καὶ Κύπρωι. ὡς δὲ ἀπήλπισε τὴν δίωξιν, ἧκεν εἰς Τροίαν μετὰ Ἑλένης*, vid. et. *Z* 289 ss, Schol. Hom. *Z* 291 et fr. 14

ἐν τούτωι δὲ Κάστωρ μετὰ Πολυδεύκους τὰς Ἴδα καὶ Λυγκέως βοῦς ὑφαιρούμενοι ἐφωράθησαν. καὶ Κάστωρ μὲν ὑπὸ τοῦ Ἴδα ἀναιρεῖται, Λυγκεὺς δὲ καὶ Ἴδας ὑπὸ Πολυδεύκους. καὶ Ζεὺς αὐτοῖς ἑτερήμερον νέμει τὴν ἀθανασίαν. καὶ μετὰ ταῦτα Ἶρις ἀγγέλλει τῶι Μενελάωι τὰ γεγονότα
25 *κατὰ τὸν οἶκον. ὁ δὲ παραγενόμενος περὶ τῆς ἐπ' Ἴλιον στρατείας βουλεύεται μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ πρὸς Νέστορα παραγίνεται Μενέλαος. Νέστωρ δὲ ἐν παρεκβάσει διηγεῖται αὐτῶι ὡς Ἐπωπεὺς φθείρας τὴν Λυκούργου θυγατέρα ἐξεπορθήθη, καὶ τὰ περὶ Οἰδίπουν καὶ τὴν Ἡρακλέους μανίαν καὶ τὰ περὶ Θησέα καὶ Ἀριάδνην.*
30 *ἔπειτα τοὺς ἡγεμόνας ἀθροίζουσιν ἐπελθόντες τὴν Ἑλλάδα. καὶ μαίνεσθαι προσποιησάμενον Ὀδυσσέα ἐπὶ τῶι μὴ θέλειν συστρατεύεσθαι ἐφώρασαν, Παλαμήδους ὑποθεμένου τὸν υἱὸν Τηλέμαχον ἐπὶ κόλασιν ἐξαρπάσαντες. καὶ μετὰ ταῦτα συνελθόντες εἰς Αὐλίδα θύουσι. καὶ τὰ περὶ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς στρουθοὺς γενόμενα δείκνυται καὶ Κάλχας*
35 *περὶ τῶν ἀποβησομένων προλέγει αὐτοῖς.*
ἔπειτα ἀναχθέντες Τευθρανίαι προσίσχουσι καὶ ταύτην ὡς Ἴλιον ἐπόρθουν. Τήλεφος δὲ ἐκβοηθεῖ Θέρσανδρόν τε τὸν Πολυνείκους κτείνει

21 *Λυγκέως* Heyne : *Λυγγέως* ***FH** : *Λυγέως* **i** || **23** *Λυγκεὺς* Heyne : *Λυγγεὺς* ***F** *Λυγεὺς* **Hi** | de re cf. frr. 11; 15 || **25** cf. Apollodor. Epit. 3, 6 *Μενέλαος δὲ αἰσθόμενος τὴν ἁρπαγὴν ἧκεν εἰς Μυκήνας πρὸς Ἀγαμέμνονα, καὶ δεῖται στρατείαν ἐπὶ Τροίαν ἀθροίζειν καὶ στρατολογεῖν τὴν Ἑλλάδα* | fortasse in Cypriis Helenae procorum iuramentum (de quo cf. Isocr. Hel. 39s, Apollodor. Bibl. 3, 10, 8s) narrabatur, cf. Bethe, Troisch. Epenkreis 234s; Helene 3, RE VII 2 (1912) 2832s; Kullmann, Quellen 138ss; Seve., L'Ant. Class. 30, 1961, 542; Jouan, Euripide 159s || **28** *Λύκου* coni. Heyne | de Lycurgi filia ab Epopeo prodita cf. Paus. 2, 6, 1, Apollodor. Bibl. 3, 5, 5, Hygin. fab. 7 | de Nestoris digressu cf. Jouan, Euripide 373ss || **29** de Theseo et Ariadna cf. Schol. Hom. λ 321 (= Pherecyd. FGrHist 3 F 148); Seve., Cycle 282s Pherecydem historiam a Cypriis mutuatum esse putat, vid. et. Schol. Hom. λ 325 (507, 5 Dind.) || **30** cf. Apollodor. Epit. 3, 7 *ὁ δὲ* (sc. *Ὀδυσσεύς*) *οὐ βουλόμενος στρατεύεσθαι προσποιεῖται μανίαν. Παλαμήδης δὲ ὁ Ναυπλίου ἤλεγξε τὴν μανίαν ψευδῆ, καὶ προσποιησαμένωι μεμηνέναι παρηκολούθει· ἁρπάσας δὲ Τηλέμαχον ἐκ τοῦ κόλπου τῆς Πηνελόπης ὡς κτενῶν ἐξιφούλκει. Ὀδυσσεὺς δὲ περὶ τοῦ παιδὸς εὐλαβηθεὶς ὡμολόγησε τὴν προσποίητον μανίαν καὶ στρατεύεται* (cf. Frazer adn. ad loc.), Philostr. Heroic. 33, 4 de Lannoy *τὸν δὲ λόγον, ὃς πολλοῖς τῶν ποιητῶν εἴρηται, ὡς στρατεύοι μὲν ἐπὶ Τροίαν ἡ Ἑλλάς, Ὀδυσσεὺς δὲ ἐν Ἰθάκηι μανίαν πλάττοιτο καὶ πρὸς ἀρότρωι εἴη βοῦν ἵππωι συμβαλών, Παλαμήδης τε αὐτὸν ἐλέγξειε τῶι Τηλεμάχωι, οὔ φησιν ὑγιᾶ εἶναι*, vid. et. Soph. *Ὀδυσσ. μαινόμ.* (II 115s Pearson, p. 378 Radt), Eust. in Od. p. 1956, 18; Rob., Heldens. 1091s; Seve., Cycle 145; 284; Szarmach, Eos 62, 1974, 39ss || **34** cf. *B* 299–330, Cic. De div. 2, 30; 63–65, Ovid. Met. 12, 11ss, Apollodor. Epit. 3, 15 *ὅτι ὄντος ἐν Αὐλίδι τοῦ στρατεύματος, θυσίας γενομένης Ἀπόλλωνι, ὁρμήσας δράκων ἐκ τοῦ βωμοῦ παρὰ τὴν πλησίον πλάτανον, οὔσης ἐν αὐτῆι νεοττιᾶς, τοὺς ἐν αὐτῆι καταναλώσας στρουθοὺς ὀκτὼ σὺν τῆι μητρὶ ἐνάτηι λίθος ἐγένετο. Κάλχας δὲ εἰπὼν κατὰ Διὸς βούλησιν γεγονέναι αὐτοῖς τὸ σημεῖον τοῦτο, τεκμηράμενος ἐκ τῶν γεγονότων ἔφη δεκαετεῖ χρόνωι δεῖν Τροίαν ἁλῶναι* || **36** cf. Apollodor. Epit. 3, 17 *ἀγνοοῦντες δὲ τὸν ἐπὶ Τροίαν πλοῦν Μυσίαι προσ-*

καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀχιλλέως τιτρώσκεται. ἀποπλέουσι δὲ αὐτοῖς ἐκ τῆς Μυσίας χειμὼν ἐπιπίπτει καὶ διασκεδάννυνται. Ἀχιλλεὺς δὲ Σκύρωι προσσχὼν γαμεῖ τὴν Λυκομήδους θυγατέρα Δηϊδάμειαν. 40
ἔπειτα Τήλεφον κατὰ μαντείαν παραγενόμενον εἰς Ἄργος ἰᾶται Ἀχιλλεὺς ὡς ἡγεμόνα γενησόμενον τοῦ ἐπ' Ἴλιον πλοῦ. καὶ τὸ δεύτερον ἠθροισμένου τοῦ στόλου ἐν Αὐλίδι Ἀγαμέμνων ἐπὶ θηρῶν βαλὼν ἔλαφον ὑπερβάλλειν ἔφησε καὶ τὴν Ἄρτεμιν. μηνίσασα δὲ ἡ θεὸς ἐπέσχεν αὐτοὺς τοῦ πλοῦ χειμῶνας ἐπιπέμπουσα. Κάλχαντος δὲ εἰπόντος τὴν τῆς θεοῦ 45 *μῆνιν καὶ Ἰφιγένειαν κελεύσαντος θύειν τῆι Ἀρτέμιδι, ὡς ἐπὶ γάμον αὐτὴν Ἀχιλλεῖ μεταπεμψάμενοι θύειν ἐπιχειροῦσιν. Ἄρτεμις δὲ αὐτὴν ἐξαρπάσασα εἰς Ταύρους μετακομίζει καὶ ἀθάνατον ποιεῖ, ἔλαφον δὲ ἀντὶ τῆς κόρης παρίστησι τῶι βωμῶι.*
ἔπειτα καταπλέουσιν εἰς Τένεδον. καὶ εὐωχουμένων αὐτῶν Φιλοκτήτης 50 *ὑφ' ὕδρου πληγεὶς διὰ τὴν δυσοσμίαν ἐν Λήμνωι κατελείφθη, καὶ Ἀχιλλεὺς ὕστερος κληθεὶς διαφέρεται πρὸς Ἀγαμέμνονα.*

ἴσχουσι καὶ ταύτην ἐπόρθουν, Τροίαν νομίζοντες εἶναι. βασιλεύων δὲ Τήλεφος Μυσῶν, Ἡρακλέους παῖς, ἰδὼν τὴν χώραν λεηλατουμένην, τοὺς Μυσοὺς καθοπλίσας ἐπὶ τὰς ναῦς συνεδίωκε τοὺς Ἕλληνας καὶ πολλοὺς ἀπέκτεινεν, ἐν οἷς καὶ Θέρσανδρον τὸν Πολυνείκους ὑποστάντα. ὁρμήσαντος δὲ Ἀχιλλέως ἐπ' αὐτὸν οὐ μείνας ἐδιώκετο· καὶ διωκόμενος ἐμπλακεὶς εἰς ἀμπέλου κλῆμα (*ἀμπέλου κλήματι* dub. Frazer in ap. crit.) *τὸν μηρὸν τιτρώσκεται δόρατι. τῆς δὲ Μυσίας ἐξελθόντες Ἕλληνες ἀνάγονται.* cf. fr. 20 | vid. et. Pind. Isth. 8, 48ss

41 de re cf. Apollodor. Epit. 3, 19 *συνελθόντων δὲ αὐτῶν ἐν Ἄργει αὖθις ..., ἐν ἀπορίαι τοῦ πλοῦ πολλῆι καθεστήκεσαν, καθηγεμόνα μὴ ἔχοντες, ὃς ἦν δυνατὸς δεῖξαι τὴν εἰς Τροίαν. Τήλεφος δὲ ἐκ τῆς Μυσίας, ἀνίατον τὸ τραῦμα ἔχων, εἰπόντος αὐτῶι τοῦ Ἀπόλλωνος τότε τεύξεσθαι θεραπείας, ὅταν ὁ τρώσας ἰατρὸς γένηται, ... εἰς Ἄργος ἀφίκετο, καὶ δεηθεὶς Ἀχιλλέως καὶ ὑπεσχημένος τὸν εἰς Τροίαν πλοῦν δεῖξαι θεραπεύεται ἀποξύσαντος Ἀχιλλέως τῆς Πηλιάδος μελίας τὸν ἰόν. θεραπευθεὶς οὖν ἔδειξε τὸν πλοῦν, τὸ τῆς δείξεως ἀσφαλὲς πιστουμένου τοῦ Κάλχαντος διὰ τῆς ἑαυτοῦ μαντικῆς* | cf. fr. 22 || **43** *θηρῶν* Seve. : *θήραν* **FHi** : *θήραν ἐξιὼν καὶ* **G** || **45** cf. fr. 23 || **50** cf. Apollodor. Epit. 3, 23 *οἱ δὲ ἀναχθέντες ἐξ Αὐλίδος προσέσχον Τενέδωι.* incertum est utrum Cypriis Tenae historia (cf. Apollodor. Epit. 3, 26, Paus. 10, 14, 2ss, Tzetz. in Lycophr. Alex. 232, Schol. Hom. *A* 38, Eust. in Il. p. 33, 24ss, Plut. Quaest. Gr. 28 p. 297d) tribuenda sit, ut putat Jouan, Euripide 306, necne || **51** cf. Apollodor. Epit. 3, 27 *τελούντων δὲ αὐτῶν Ἀπόλλωνι θυσίαν, ἐκ τοῦ βωμοῦ προσελθὼν ὕδρος δάκνει Φιλοκτήτην· ἀθεραπεύτου δὲ τοῦ ἕλκους καὶ δυσώδους γενομένου τῆς τε ὀδμῆς οὐκ ἀνεχομένου τοῦ στρατοῦ, Ὀδυσσεὺς αὐτὸν εἰς Λῆμνον μεθ' ὧν εἶχε τόξων Ἡρακλείων ἐκτίθησι κελεύσαντος Ἀγαμέμνονος* (cf. Frazer ad loc.), Schol. Hom. *B* 721 (Ludw., Textkr. Unt. IV 6) *ἱστόρηται ὅτι Φιλοκτήτης ἐν Λήμνωι καθαίρων τὸν βωμὸν τῆς Χρυσῆς καλουμένης Ἀθηνᾶς ἐδήχθη ὑπὸ ὕδρου· καὶ ἀνιαρῶι τραύματι περιπεσὼν κατελείφθη αὐτόθι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων* | in piaculo post Tenae mortem sec. Bethe, Troisch. Epenkreis 242, quod mihi veri simile videtur | de Philoctete cf. Milani, Il mito di Filottete nella letteratura classica e nell'arte figurata, Firenze 1879; Corssen Philologus 66, 1907, 346ss; Rob., Heldens. 1093ss; Radermacher, Mélanges Grégoire 504ss; Jouan, Euripide 313ss || **52** cf. fr. 25

ἔπειτα ἀποβαίνοντας αὐτοὺς εἰς Ἴλιον εἴργουσιν οἱ Τρῶες, καὶ θνήισκει Πρωτεσίλαος ὑφ᾽ Ἕκτορος. ἔπειτα Ἀχιλλεὺς αὐτοῖς τρέπεται ἀνελὼν
55 *Κύκνον τὸν Ποσειδῶνος. καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναιροῦνται. καὶ διαπρεσβεύονται πρὸς τοὺς Τρῶας, τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα ἀπαιτοῦντες. ὡς δὲ οὐχ ὑπήκουσαν ἐκεῖνοι, ἐνταῦθα δὴ τειχομαχοῦσιν.*

ἔπειτα τὴν χώραν ἐπεξελθόντες πορθοῦσι καὶ τὰς περιοίκους πόλεις. καὶ μετὰ ταῦτα Ἀχιλλεὺς Ἑλένην ἐπιθυμεῖ θεάσασθαι, καὶ συνήγαγεν
60 *αὐτοὺς εἰς τὸ αὐτὸ Ἀφροδίτη καὶ Θέτις.*

εἶτα ἀπονοστεῖν ὡρμημένους τοὺς Ἀχαιοὺς Ἀχιλλεὺς κατέχει. κἄπειτα ἀπελαύνει τὰς Αἰνείου βοῦς, καὶ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον πορθεῖ καὶ συχνὰς τῶν περιοικίδων πόλεων, καὶ Τρωΐλον φονεύει. Λυκάονά τε

53 cf. Apollodor. Epit. 3, 29 *Ἀχιλλεῖ δὲ ἐπιστέλλει Θέτις πρῶτον μὴ ἀποβῆναι τῶν νεῶν· τὸν γὰρ ἀποβάντα πρῶτον πρῶτον μέλλειν τελευτήσειν. πυθόμενοι δὲ οἱ βάρβαροι τὸν στόλον ἐπιπλεῖν* (Bücheler : *πλεῖν* S), *σὺν ὅπλοις ἐπὶ τὴν θάλασσαν ὥρμησαν καὶ βάλλοντες πέτροις ἀποβῆναι ἐκώλυον. τῶν δὲ Ἑλλήνων πρῶτος ἀπέβη τῆς νεὼς Πρωτεσίλαος, καὶ κτείνας οὐκ ὀλίγους τῶν βαρβάρων ὑφ᾽ Ἕκτορος θνήσκει*, vid. et. Frazer ad loc. et fr. 26 || **55** de Cycni morte cf. Apollodor. Epit. 3, 31 *Πρωτεσιλάου δὲ τελευτήσαντος ἐκβαίνει μετὰ Μυρμιδόνων Ἀχιλλεὺς καὶ λίθον ⟨βα⟩λὼν εἰς τὴν κεφαλὴν Κύκνου κτείνει. ὡς δὲ τοῦτον νεκρὸν εἶδον οἱ βάρβαροι, φεύγουσιν εἰς τὴν πόλιν, οἱ δὲ Ἕλληνες ἐκπηδήσαντες τῶν νεῶν ἐνέπλησαν σωμάτων τὸ πεδίον καὶ κατακλείσαντες τοὺς Τρῶας ἐπολιόρκουν· ἀνέλκουσι δὲ τὰς ναῦς* | de Cycno cf. Monro, Journ. Hell. Stud. 5, 1884, 9 | cf. *Γ* 205ss, Schol. Hom. *Γ* 206, Apollodor. Epit. 3, 28 *ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Τενέδου προσέπλεον Τροίαι, καὶ πέμπουσιν Ὀδυσσέα καὶ Μενέλαον τὴν Ἑλένην καὶ τὰ χρήματα ἀπαιτοῦντας. συναθροισθείσης δὲ παρὰ τοῖς Τρωσὶν ἐκκλησίας, οὐ μόνον τὴν Ἑλένην οὐκ ἀπεδίδουν ἀλλὰ καὶ τούτους κτείνειν ἤθελον. ἀλλὰ τοὺς μὲν ἔσωσεν Ἀντήνωρ, οἱ δὲ Ἕλληνες, ἀχθόμενοι ἐπὶ τῆι τῶν βαρβάρων καταφρονήσει, ἀναλαβόντες τὴν πανοπλίαν ἔπλεον ἐπ᾽ αὐτούς* || **59** de Achillis et Helenae congressu cf. Lycophr. Alex. 171ss, Schol. Hom. *Γ* 140; Seve., Cycle 303s; Griffin, Journ. Hell. Stud. 97, 1977, 44 et adn. 33 (contra Bethe, Troisch. Epenkreis 243) || **61** seditionis caput Thersitam esse censet Ebert, Philologus 113, 1969, 170ss, cf. et. Rankin, Symb. Osl. 47, 1972, 59s || **62** de Aeneae armentis cf. *Υ* 90ss, 188ss, vid. et. Apollodor. Epit. 3, 32 *παραλαβὼν δὲ Ἀχιλλεύς τινας τῶν ἀριστέων τὴν χώραν ἐπόρθει, καὶ παραγίνεται εἰς Ἴδην ἐπὶ τὰς Αἰνείου* {*τοῦ Πριάμου*} (secl. Frazer : *καὶ Πριάμου* Wagner) *βόας. φυγόντος δὲ αὐτοῦ, τοὺς βουκόλους κτείνας καὶ Μήστορα* (Kerameus : *Καμήστορα* S) *τὸν Πριάμου τὰς βόας ἐλαύνει* | *Λυρνησσὸν* Seve. : *Λυρνεσσον* *F : *Λυρνησὸν* **g** | cf. *Β* 691, *Ζ* 397, *Υ* 91; 191, vid. et. Apollodor. Epit. 3, 33 *αἱρεῖ δὲ καὶ Λέσβον καὶ Φώκαιαν* (Kerameus : *Φωκέας* S), *εἶτα Κολοφῶνα καὶ Σμύρναν καὶ Κλαζομενὰς καὶ Κύμην, μεθ᾽ ἃς Αἰγιαλὸν καὶ Τῆνον* (*Τῆμνον* Kerameus : *Τίειον* Wagner), {*τὰς ἑκατὸν καλουμένας πόλεις*} (secl. Kerameus)· *εἶτα ἑξῆς Ἀδραμύτιον καὶ Σίδην* (*Ἴδην* vel *Σιδήνην* Kerameus : *Σίγην* Wagner coll. Steph. Byz. s. v. *Σίγη*), *εἶτα Ἔνδιον καὶ Λιναῖον* (*Κίλλαιον* Kerameus : *Αἰνέαν* Wagner) *καὶ Κολώνην* (*Καλλικολώνην* Kerameus, at *Κολώνην* def. Wagner coll. Diod. 5, 83, 1, Strab. 13, 1, 46 p. 604). *αἱρεῖ δὲ καὶ Θήβας τὰς Ὑποπλακίας καὶ Λυρνησσόν, ἔτι δὲ καὶ ⟨Ἀντ⟩ανδρον* (Kerameus) *καὶ ἄλλας πολλάς* || **63** de Troili morte cf. fr. °41 | cf. *Φ* 34ss, *Ψ* 746ss, vid. et. Apollodor. Epit. 3, 32 *καὶ νυκτὸς ἐλθὼν ἐπὶ τὴν πόλιν* (sc. *Ἀχιλλεύς*) *Λυκάονα λαμβάνει*

Πάτροκλος εἰς Λῆμνον ἀγαγὼν ἀπεμπολεῖ. καὶ ἐκ τῶν λαφύρων Ἀχιλλεὺς μὲν Βρισηΐδα γέρας λαμβάνει, Χρυσηΐδα δὲ Ἀγαμέμνων. 65
ἔπειτά ἐστι Παλαμήδους θάνατος, καὶ Διὸς βουλὴ ὅπως ἐπικουφίσῃ τοὺς Τρῶας Ἀχιλλέα τῆς συμμαχίας τῆς Ἑλλήνων ἀποστήσας, καὶ κατάλογος τῶν τοῖς Τρωσὶ συμμαχησάντων.

ΚΥΠΡΙΑ

auctor Stasinus Cyprius saec. VII

1 (1 K., A., B., X.)

ἦν ὅτε μυρία φῦλα κατὰ χθόνα πλαζόμεν' αἰεὶ
⟨ἀνθρώπων ἐπίεζε⟩ βαρυστέρνου πλάτος αἴης,

1 (I) SCHOL. Hom. *A* 5 (Ludw., Textkr. Unt. I 10) *Διὸς βουλήν*] . . . *ἄλλοι δὲ ἀπὸ ἱστορίας τινὸς εἶπον εἰρηκέναι τὸν Ὅμηρον· φασὶ γὰρ τὴν Γῆν βαρουμένην ὑπὸ*

1 1 GVI I 1021 Peek *ἦν ὅτε* | *P* 220 *μυρία φῦλα* (cf. Choer. fr. 3, 2) | Hymn. Hom. 15, 4–5 *κατὰ γαῖαν . . . / πλαζόμενος* | Hymn. Merc. 517 *κατὰ χθόνα* || 1–2 *η* 307 *ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων* | *γ* 282 al. *φῦλ' ἀνθρώπων* || 2 Pind. Nem. 9, 25 *βαθύστερνον χθόνα* | Hes. Th. 117 *Γαῖ' εὐρύστερνος*

66 cf. fr. 30 || 68 de Troum catalogo cf. *B* 816–877, Apollodor. Epit. 3, 34, cf. et. Monro, Journ. Hell. Stud. 5, 1884, 7; Allen, Class. Quart. 2, 1908, 82 || 1 initium carminis sec. Xydas ad fr. 1 p. 47 (coll. Orph. fr. 292 Kern *ἦν χρόνος* etc.) sed prooemio posterius sec. Bethe, Troisch. Epenkreis 155 ad fr. 1; Seve., Début des Chants Cypriens 10 (292); Kranz, Sphragis, Studien z. ant. Literatur 30, quibus adstipulor | Cypriorum prooemium idem (vel non multo differens) atque Hymn. Ven. 1–3 fuisse credit Càssola, Stud. It. Filol. Class. 26, 1952, 143 et adn. 4, quod demonstrari non potest | de huius fragmenti historia multa disseruerunt viri docti, vid. Köhler, Rh. Mus. 13, 1858, 316s; Sodano, Annali Fac. Lett. Filos. Napoli 3, 1953, 85ss; Kullmann, Philologus 99, 1955, 167ss (et. Quellen 47ss, 227ss); Vos, *Θέμις*, Assen 1956, 53ss; Karouzos, *Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδ. Ἀθηνῶν* 32, 1957, 225ss; Schwartzbaum, Numen 4, 1957, 69ss; Webster, From Mycenae to Homer 181s; Valk, Researches I 311s; Reeves, Class. Journ. 61, 1965–1966, 211ss; Seve., Début des Chants Cypriens, Amsterdam 1965; Jouan, Euripide 41ss; Marcovich, Quad. Urb. 8, 1969, 22ss; Untersteiner, La fisiologia del Mito, Firenze [2]1972, 171ss || 1 *οὖν* F[r] | *φύλα καταχθόνα* F[q] | *πλαζόμεν' αἰεί* Ebert (coll. *ρ* 245s *ἀλαλημένος αἰεὶ / ἄστυ κατ'* etc.) : *πλαζόμενά περ* F[q] : *πλαζόμενα* cett. : *πλαζομένων περ* Ludw. : *πλαζόμεν' ἀνδρῶν* Barnes, prob. Köhler, Schndw. : *πλαζόμεν' ἀμφὶς* Peppmüller : *φῦλα βροτῶν ἀλαλήμενα λίην* Ribbeck || 2 *⟨ἀνθρώπων ἐπίεζε⟩* Ebert, qui *βαρυστέρνου* (hapax) recte prolepticum putat | *βαρυστόνου* AJ : *βαθυστέρνου* edd. : *εὐρυστέρνου* Schndw. : lacunam aliter explere conati sunt alii viri docti : *⟨ἀνθρώπων ἐ⟩βάρυ⟨νε βαθυ⟩στέρνου* Peppmüller et Ludw. : *⟨παμπληθεὶ σκεπάσαντο⟩* Barnes : *χθόνα ⟨πουλυβότειραν⟩ πλαζόμενα ⟨στρωφᾶτο⟩* Baumgarten-Crusius : *⟨μητέρα πάντων⟩ πλαζόμενα ⟨στείνεσκε⟩* Lehrs : *⟨ἐκπάγλως ἐπίεζε⟩* Welck. : *⟨ἐκπάγλως ἐβάρυν'⟩* Schndw. : *⟨ἐκπάγλως ἀπόλεσσε⟩* Xydas : *⟨ἄχθεϊ εὐρὺ βάρυνε⟩* Boissonnade : *⟨οἱ μὲν ἐφυβρίζοντο⟩* Müller : *⟨ὑβριστῶν ἐβάρυν'⟩* Ribbeck : *πλαζόμενα ⟨στείβεσκε⟩* Näke : *χθόνα ⟨πάντοθεν ἀνδρῶν⟩ πλαζομένων ⟨ἐβάρυνε⟩* vel *ἦν ὅτε μυρία ⟨πᾶσαν ἀνὰ⟩ χθόνα φῦλ' ⟨ἀνθρώπων⟩ πλαζομένων ⟨ἐβάρυνε⟩* Köch. | *πλάτους* Y[b] | *ἐπ' αἴης* F[q]

Ζεὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε καὶ ἐν πυκιναῖς πραπίδεσσι
κουφίσαι ἀνθρώπων παμβώτορα σύνθετο γαῖαν,

ἀνθρώπων πολυπληθίας, μηδεμιᾶς ἀνθρώπων οὔσης εὐσεβείας, αἰτῆσαι τὸν Δία κουφισθῆναι τοῦ ἄχθους· τὸν δὲ Δία πρῶτον μὲν εὐθὺς ποιῆσαι τὸν Θηβαϊκὸν πόλεμον, δι' οὗ πολλοὺς πάνυ ἀπώλεσεν. ὕστερον δὲ πάλιν — συμβούλωι τῶι Μώμωι χρησάμενος, ἣν Διὸς βουλὴν Ὅμηρός φησιν — ἐπειδὴ οἷός τε ἦν κεραυνοῖς ἢ κατακλυσμοῖς πάντας διαφθείρειν, ὅπερ τοῦ Μώμου κωλύσαντος, ὑποθεμένου δὲ αὐτῶι γνώμας δύο, τὴν Θέτιδος θνητογαμίαν καὶ θυγατρὸς καλὴν γένναν, ἐξ ὧν ἀμφοτέρων πόλεμος Ἕλλησί τε καὶ βαρβάροις ἐγένετο, ἀφ' οὗ συνέβη κουφισθῆναι τὴν Γῆν, πολλῶν ἀναιρεθέντων. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Στασίνωι (Barnes : *τασίνωι* **AU^{b}** : *τασίνω* **Y^{b}** : *τὰ σείνω* **R** : *ταρασίνωι* **VO** : *ταρασίω* **F^{q}** : *ταρσίνω* **W^{b}** : *τερασίνωι* **D^{c}F^{r}JR^{a}Y**) *τῶι τὰ Κύπρια πεποιηκότι, εἰπόντι οὕτως·* [1–7] ‖ (II) Anecd. Oxon. IV 405, 6 Cramer *Διὸς δὲ ἐτελείετο βουλή*] *οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι τὴν Γῆν βαρουμένην ὑπὸ πολυπληθυίας ἀνθρώπων, καὶ μηδεμιᾶς οὔσης εὐσεβείας, αἰτῆσαι τὸν Δία κουφισθῆναι τοῦ ἄχθους· . . . καὶ πάλιν τῶν ἀνθρώπων ζώντων ἐν ἀσεβείαι ἠθέλησεν ὁ Ζεὺς ποιῆσαι τὸν Θηβαϊκὸν πόλεμον, δι' οὗ πολλοὺς ἀπώλεσε πάνυ. ὕστερον δὲ πάλιν χρησάμενος ὁ Ζεὺς συμβούλωι τῶι Μώμωι, ἐπειδὴ οἷός τε ἦν κεραυνοῖς φθεῖραι πάντας, ὑπὸ τούτου ἐκωλύθη· ὑποθεμένου δὲ τοῦ Μώμου τῶι Διὶ γνώμας δύο, τὴν θνητογαμίαν τῆς Θέτιδος καὶ θυγατρὸς καλὴν γένναν, ἤγουν τῆς Ἑλένης, θυγάτηρ ἦν αὕτη Διός, ἐγένετο πόλεμος μέγας τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροις, ὑφ' οὗ συνέβη κουφισθῆναι τὴν Γῆν. καὶ ταῦτα μὲν οὕτω τὰ παρὰ τοῖς νεωτέροις ἱστορούμενα περὶ τῆς τοῦ Διὸς βουλῆς* ‖ (III) Schol. Eur. Or. 1641 (I 236, 4 Schw.) *ἱστορεῖται ὅτι ἡ Γῆ βαρουμένη τῶι πλήθει τῶν ἀνθρώπων ἠξίωσε τὸν Δία ἐλαφρῦναι αὐτῆς τὸ βάρος· τὸν δὲ Δία εἰς χάριν αὐτῆς συγκροτῆσαι τόν τε Θηβαϊκὸν πόλεμον καὶ τὸν Ἰλιακόν, ἵνα τῶν πολλῶν ἀναιρεθέντων κουφισμὸς γένηται* ‖ (IV) Eust. in Il. p. 20, 13 *τινὲς δὲ βουλὴν Διὸς εἶπον τὸ τὴν Γῆν, ὡς καὶ ὁ Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστηι* (1639–1642) *μυθολογεῖ, κουφίσαι βαρουμένην τῶι τῶν λαῶν φόρτωι κατὰ τὴν αὐτῆς αἴτησιν. οὗ χάριν, φασί, τόν τε Θηβαϊκὸν τὰ πρῶτα συνεστήσατο πόλεμον καὶ μετ' ἐκεῖνον συνήγαγεν ἐπὶ φθορᾶι Τρῶας καὶ Ἕλληνας, Μώμου, φασί, συμβουλευσαμένου, μὴ κεραυνοῖς ἢ κατακλυσμοῖς πάντα διαφθεῖραι, ἀλλ' εὐμεθόδως ἄλλως, καὶ ὑποθεμένου τήν τε τῆς Θέτιδος θνητογαμίαν, ἀφ' ἧς ὁ Ἀχιλλεύς, καὶ θυγατρὸς καλῆς γέννησιν, τῆς Ἑλένης δηλαδή, δι' ἣν τὰ κατὰ Τροίαν ἐγένοντο, πεσόντων πολλῶν, καὶ δι' Ἀχιλλέα τὰ μὲν πολεμοῦντα, τὰ δὲ μηνίοντα.* cf. Tzetz. Ex. Il. p. 67, 4 Hermann

3 Hes. fr. 10 (a), 89 West *Z[εὺς δὲ ἰδών]* | *O* 12 al. *δὲ ἰδὼν ἐλέησε* | Hymn. Ven. 210 *καί μιν Ζεὺς ἐλέησε* | *A* 608 al. *η* 92 Nost. fr. 7, 2 *ἰδυίῃσι πραπίδεσσι* | *Ξ* 294 Hymn. Ven. 38 *πυκινὰς φρένας* ‖ 4 Hes. Op. 463 *ἔτι κουφίζουσαν ἄρουραν* | Soph. Phil. 391 *παμβῶτι Γᾶ* | Eur. Hel. 39–40 *ὡς ὄχλου βροτῶν / πλήθους τε κουφίσειε μητέρα χθόνα* | Eur. Or. 1641–1642 *ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς / ὕβρισμα θνητῶν ἀφθόνου πληρώματος*

3 *δὲ* om. **J** : *δέ τε* **F^{q}** | *ἐλέησεν* **A** : *ἠλέησε* **JY^{b}** : *ἄλγησε* **W^{b}** : *ὤκτειρ' ἄρα* **F^{q}** | *ἐν* om. **D^{c}F^{r}Y** | *πυκναῖς* **JR^{a}** : *πυκίναισι* **F^{q}** : *πυκινῇς* Schndw. | *πραπίδαισι* **F^{q}** : *πραπίδεσ^σιν* **W^{b}** ‖ 4 *σύνθετο* (*συνέθετο* **J** : *ξύνθετο* Baumgarten-Crusius) *κουφίσαι παμβώτορα* (*πανβ-* **F^{q}** : *παμβότερα* **P** : *παμβότειραν* **W^{b}**) *γαῖαν* (*γαίην* **D^{c}(?)JY^{b}F^{q}W^{b}** : *γαίης* **RAV**) *ἀνθρώπων* Schol. : corr. Ribbeck : *σύνθ. κουφ. ἀνθ. παμβ. γ.* **R^{a}** edd. : *κουφίζειν θνητῶν π. γ.* Wassenbergh : *κουφίσσαι ἀνδρῶν π. γ.* Wolf : *κουφίσσαι μερόπων π. γ.* Baumgarten-Crusius : *κουφίσσαι βάρεος π. γ.* Schndw. : *σύνθετο κουφίσσαι π. γῆν ἀνθρώπων* Peppmüller | *παμβώτορα* hapax ‖ 4–6 cf. Hes. Op. 156ss

ῥιπίσσας πολέμου μεγάλην ἔριν Ἰλιακοῖο, 5
ὄφρα κενώσειεν θανάτωι βάρος. οἱ δ' ἐνὶ Τροίηι
ἥρωες κτείνοντο, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

2 (2 A., B., X.)

(I) Philodem. De piet. (P. Hercul. 1602 V 6ss in Hercul. vol. coll. alt. VIII 105, vid. et. Reitzenstein, Hermes 35, 1900, 73s; Luppe, Mus. Helv. 43, 1986, 61–67 [καί] φασιν [- - - καὶ ὁ τ]ὰ Κύπ[ρια γράψας τῆι Ἥ]ραι χαρ[ιζομένη]ν (sc. Θέτιν) φεύγειν αὐ[τὴν τὸ]ν γάμον Δ[ιός, τὸν δ' ὀ]μόσαι χολω[θέντ]α διότι θνη[τῶι συ]-νοικίσει. κα[ὶ παρ' Ἡ]σιόδω⟨ι⟩ (fr. 210 M.-W.) δὲ κε[ῖται τ]ὸ παραπλήσ[ιον] ‖ 5
(II) Apollodor. Bibl. 3, 13, 5 τινὲς δὲ λέγουσι Θέτιν μὴ βουληθῆναι Διὶ συνελθεῖν ὡς ὑπὸ Ἥρας τραφεῖσαν, Δία δὲ ὀργισθέντα θνητῶι θέλειν αὐτὴν συνοικίσαι ‖ (III) Schol. Hom. Σ 432b (IV 520 Erbse) καὶ πῶς φησιν Ἥρα· 'καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν' (Ω 60); ἢ ὅτι τῶν συμβαινόντων τῶι Διὶ τὴν αἰτίαν ἀναφέρουσιν ὡς ἄρχοντι. ἢ κατὰ τὴν νέαν ἱστορίαν ὅτι αὐτὸς αὐτῆι αἴτιος γέγονε τοῦ γάμου. 10

5 Aristoph. Ran. 359–360 στάσιν ἐχθρὰν ... / ῥιπίζει | P 253 ἔρις πολέμοιο | Ξ 389 ἔριδα πτολέμοιο | Strab. 1, 2, 9 p. 20 Ἰλιακὸν πόλεμον ‖ 7 Α 5 λ 297 Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή (cf. Μ 235–236 Ν 524 Υ 15 ν 127 Hes. Th. 465; 730 Op. 79; 99 Sc. 318) | Ibyc. fr. 1, 4 Page (= S 151) Ζη]νὸς μεγάλοιο βουλαῖς | Eur. Hel. 36–37 τὰ δ' αὖ Διὸς / βουλεύματα | Eur. fr. 1082 N.² Ζεὺς γὰρ κακὸν μὲν Τρωσί, πῆμα δ' Ἑλλάδι / θέλων γενέσθαι, ταῦτ' ἐβούλευσεν πατήρ

5 ῥιπίσσας Wolf : ῥιπίσας **R**ᵃ**Y**ᵇ edd. : ριπίσαι (ρ in ras.) τὲ **A**; unde ῥιπίσσαι τε Schndw. : ῥιπίσαι cett. : ἐσριπίσας vel ἐρριπίσας Baumgarten-Crusius : ῥιπίζων Wassenbergh : ῥίπισε δὲ Ludw. | πολέμου om. **W**ᵇ : πτολέμου Ludw. : πόνου Schndw. | ἡλιακοῖο **F**ʳ : ἰλικοῖς **F**ᑫ : Ἰλιακοῦ **W**ᵇ | de Ἰλιακοῖο cf. Wack., Sprachl. Untersuch. 82 ‖ 6 de κενώσειεν et βάρος ib. 182, vid. et. Page, adversus Kullmannianam coniecturam, Class. Rev. 11, 1961, 209 | κενώσειε **AVD**ᶜ**F**ʳ**JR**ᵃ**F**ᑫ**W**ᵇ**Y** | θανάτωι edd. : θανάτ **F**ᑫ : θανάτου Schol. : θανάτοις Wassenbergh | οἶ **R**ᑫ | δ' ἐνὶ **R**ᵃ edd. : δὲ ἐν cett. | Τρόϊη **F**ᑫ : Τροία **VW**ᵇ : τη Τροιη **J** ‖ 7 διός **Jl** | Διὸς – βουλή om. **D**ᶜ**F**ʳ**Y** | de Διὸς βουλή cf. Welck., Ep. Cyclus II 112; Seve., Cycle 246; Kullmann, Philologus 99, 1955, 167ss (praecipue 180; vid. contra Marcovich, Quad. Urb. 8, 1969, 28ss); Jouan, Euripide 44 adn. 4; 45ss, vid. et. Schol. Hom. Α 5–6 (I 10 Erbse) Ἀρίσταρχος συνάπτει, ἵνα μὴ προοῦσά τις φαίνηται βουλὴ καθ' Ἑλλήνων, ἀλλ' ἀφ' οὗ χρόνου ἐγένετο ἡ μῆνις, ἵνα μὴ τὰ παρὰ τοῖς νεωτέροις πλάσματα δεξώμεθα ‖ de ὕβρις apud Cypria (vid. Test. ad fr. 1 μηδεμιᾶς ἀνθρώπων οὔσης εὐσεβείας) cf. Del Grande, Hybris, Napoli 1947, 34 et quae recte obiecit Jouan, Euripide 43 adn. 3 ‖ dubium est utrum Momus (de quo vid. Test. ad fr. 1) in Cypriis fuerit necne, cf. Welck., Ep. Cyclus II 86s; Bethe, Troisch. Epenkreis 228; Kullmann, Philologus 99, 1955, 180; 182; Pearson, Soph. fr. II 77; Jouan, Euripide 46 ‖ 2 vid. et. Ω 58–73 ‖ 2–3 καί ... τ]ὰ Κύπ[ρια suppl. Luppe : ὁ δὲ τ]ὰ Κύπ[ρια Reitzenstein ‖ 3 γράψας τῆι Luppe : ποιήσας Reitzenstein | χαρ[ιζομένη]ν suppl. Reitzenstein | αὐ[τὴν τὸ]ν Luppe : αὐ[τοῦ (sc. Διὸς) τὸ]ν Reitzenstein ‖ 4 Δ[ιός, τὸν δ' ὀμ]όσαι Luppe : Δ[ία δὲ ὀμ]όσαι Reitzenstein | χολω[θέντ]α ... παραπλήσ[ιον] suppl. Reitzenstein | ονη[.....]νοικησει delin. | θνη[τῶι ⟨αὐτὴν⟩ Luppe ‖ 7 συνοικίσειν **E** : συνοικῆσαι **A** : corr. Staverenus ‖ 8 ἡ Ἥρα **b** fortasse rectius ‖ 9 νεωτέραν dub. prop. Seve. | comparat Apollodor. locum cum Philodemeo Lippold, Philologus 68, 1909, 152 | e carminis 'prologue dans le ciel' sec. Seve., Cycle 249 | de Thetidos et Pelei nuptiis vid. et. Eur. Iph. Aul. 1036ss et Jouan, Euripide 68ss | de re vid. et. Rob., Heldens. 65ss; Sodano, Annali Fac. Lett. Filos.

3 (2 K., 3 A., B., X.)

(I) Schol. Hom. *Π* 140 (II 99, 20 Dind.) *κατὰ γὰρ τὸν Πηλέως καὶ Θέτιδος γάμον οἱ θεοὶ συναχθέντες εἰς τὸ Πήλιον ἐπ' εὐωχίαι ἐκόμιζον Πηλεῖ δῶρα, Χείρων δὲ μελίαν εὐθαλῆ τεμὼν εἰς δόρυ παρέσχεν, φασὶ μὲν Ἀθηνᾶν ξέσαι αὐτό, Ἥφαιστον δὲ κατασκευάσαι. τούτωι δὲ τῶι δόρατι καὶ Πηλεὺς ἐν ταῖς μάχαις ἠρίστευσε καὶ μετὰ*
5 *ταῦτα Ἀχιλλεύς. ἡ ἱστορία παρὰ τῶι τὰ Κύπρια ποιήσαντι* || (II) Apollodor. Bibl. 3, 13, 5 *γαμεῖ δὲ ἐν τῶι Πηλίωι, κἀκεῖ θεοὶ τὸν γάμον εὐωχούμενοι καθύμνησαν. καὶ δίδωσι Χείρων Πηλεῖ δόρυ μείλινον, Ποσειδῶν δὲ ἵππους Βαλίον καὶ Ξάνθον· ἀθάνατοι δὲ ἦσαν οὗτοι.*

4 (3 K., 4 A., B., X.)

εἵματα μὲν χροῒ ἕστο, τά οἱ Χάριτές τε καὶ Ὧραι
ποίησαν καὶ ἔβαψαν ἐν ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,

4 Athen. 15, 682d *ἀνθῶν δὲ στεφανωτικῶν μέμνηται ὁ μὲν τὰ Κύπρια ἔπη πεποιηκὼς* . . . (seq. Test. 8) *λέγει δ' οὖν ὅστις ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὰ ἐν τῶι α'* (*ια* codd.: corr. Heyne) *οὑτωσί·* [1–7]

4 1–2 *θ* 364–366 *ἔνθα δέ μιν Χάριτες λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίωι / ἀμβρότωι* . . . */ ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαν ἐπήρατα* | Hes. Op. 73–76 *ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ / ὅρμους χρυσείους ἔθεσαν χροΐ· ἀμφὶ δὲ τήν γε / Ὧραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσι εἰαρινοῖσιν* (cf. et. Hymn. Hom. 6, 5ss) || 1 *Ψ* 67 *ρ* 203 al. *περὶ χροῒ εἵματα ἕστο* (cf. *ζ* 61 al. *χ. εἵ. ἔχοντα*, *ψ* 115 *χ. εἵ. εἷμαι* et al. similia) | Hymn. Apoll. 194 *Χάριτες καὶ ἐΰφρονες Ὧραι* (cf. Panyas. fr. 17, 1) || 2 *Β* 89 Hes.

Napoli 3, 1953, 81ss; Lesky, Stud. Ital. Filol. Class. 27–28, 1956, 216ss; Peleus, RE XIX 1 (1937) 271ss | ambigitur utrum in Cypriis Thetidos metamorphoses narratae sint necne, de quibus vid. Schol. Hom. *Σ* 434a (IV 520 Erbse) *πολλὰ μάλ' ⟨οὐκ ἐθέλουσα⟩ : ἐντεῦθεν οἱ νεώτεροι τὰς μεταμορφώσεις αὐτῆς φασιν*, Schol. Pind. Nem. 4, 101b (III 82, 3 Drachm.) *ὅτι δὲ καθ' ὃν καιρὸν ἡ Θέτις γάμωι συνήπτετο τῶι Πηλεῖ, εἴς τε πῦρ καὶ εἰς λέοντα καὶ εἰς διαφόρους ἰδέας μετέβαλλεν ἑαυτῆς τὴν φύσιν μὴ βουλομένη γαμηθῆναι τῶι Πηλεῖ*, cf. et. Eust. in Il. p. 1152, 9, Schol. Apoll. Rhod. 1, 582, Et. Gen. AB s. v. *Σηπίας*, Schol. Eur. Andr. 1265, Tzetz. in Lycophr. Alex. 175 (85, 3 Scheer), negant Welck., Ep. Cyclus II 132; Graef, Arch. Jahrb. 1, 1886, 199s; Kaiser, Peleus und Thetis I, Diss. München 1912, 19; Reitzenstein, Hermes 35, 1900, 77s; Bethe, Troisch. Epenkreis 230s; Lesky, Peleus, RE XIX 1 (1937) 288; 292; Kullmann, Quellen 230s | putaverunt in Cypriis eas metamorphoses narratas esse Rzach, Kyklos, RE XI 2 (1922) 2380; Seve., Cycle 252s; Herter, Nemesis, RE XVI 2 (1935) 2346; Mayer, Thetis, RE VI A 1 (1936) 209; 218; Sodano, Annali Fac. Lett. Filos. Napoli 3, 1953, 91ss; Jouan, Euripide 68ss, quibus adstipulor || de re cf. et. Rob., Heldens. 66ss.; Lesky, Stud. It. Filol. Class. 27–28, 1956, 216ss; Detienne-Vernant, Les ruses de l'intelligence, 1974, 107ss

3 7 *δόρυ μείλινον*] de deorum muneribus vid. *P* 194ss, *Σ* 83ss, speciatim de lancea *Π* 140ss, *T* 387ss, *Φ* 162, *X* 133 | de Balio et Xantho cf. *Π* 148ss, *T* 400; vid. et. Diod. ap. Eust. in Il. p. 1190, 55 (6, 3 Vogel) *Διόδωρος δὲ λέγει κατὰ μυθικὴν ἱστορίαν Ξάνθον καὶ Βαλίον Τιτᾶνας εἶναι πρότερον, βοηθῆσαι δὲ τῶι Διί, Ξάνθον μὲν Ποσειδῶνος ἑταῖρον ὄντα, Βαλίον δὲ Διός· καὶ ἐν τῆι μάχηι ἀξιῶσαι μεταθέσθαι τὴν μορφήν, οἷα αἰδομένους ὁρᾶσθαι ὑπὸ τῶν ὁμογενῶν Τιτάνων, καὶ γενέσθαι τὴν αὐτῶν ἀξίωσιν. καὶ εἶναι τούτους τοὺς τῶι Πηλεῖ δοθέντας*, cf. Seve., Cycle 254; Sodano, Annali Fac. Lett. Filos. Napoli 3, 1953, 89s || 8 cf. *Ψ* 277 *ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι* || 4 non de Helena (quod putavit Mein., Anal. Crit. Athen., 1867, 331) sed de Venere pulchre ornata ad subeundum Paridis iudicium, ut supposuit Welck., Ep. Cyclus II 88 || 1 *ἱμάτια* A : em. Canter | *χροιᾶς τότε* (*χροιῆς*

οἷα φέρουσ' ὧραι, ἔν τε κρόκωι, ἔν θ' ὑακίνθωι,
ἔν τε ἴωι θαλέθοντι ῥόδου τ' ἐνὶ ἄνθεϊ καλῶι
ἡδέι νεκταρέωι, ἔν τ' ἀμβροσίαις καλύκεσσιν 5
αἰθέσι ναρκίσσου καλλιπνόου. ὧδ' Ἀφροδίτη
ὥραις παντοίαις τεθυωμένα εἵματα ἕστο.

5 (4 K., 5 A., B., X.)

ἡ δὲ σὺν ἀμφιπόλοισι φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη

5 ATHEN. 15, 682f *οὗτος ὁ ποιητὴς καὶ τὴν τῶν στεφάνων χρῆσιν εἰδὼς φαίνεται δι' ὧν λέγει·* [1–5]

Th. 279 *ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν* | Hymn. Cer. 401s *ἄνθεσι γαῖ' εὐώδε[σιν] ἠαρινο[ῖσι] / παντοδαποῖς θάλλει* cf. Hermipp fr. 5 Kassel-Austin *ἀνθέων ὕφασμα καινὸν ῾Ωρῶν / λεπτοὺς . . . πέπλους ἀνθέων γέμοντας*
3–4 *Ξ* 348 *ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον* | Hymn. Cer. 6–7 *ἄνθεα . . . ῥόδα καὶ κρόκον ἠδ' ἴα καλὰ / . . . ἠδ' ὑάκινθον* | Hymn. Hom. 19, 25 *τόθι κρόκος ἠδ' ὑάκινθος* | Mosch. Europ. 65–66 *τῶν ἣ μὲν νάρκισσον ἐύπνοον, ἣ δ' ὑάκινθον, / ἣ δ' ἴον* | Sapph. fr. 94, 12 Voigt *στεφάν]οις ἴων καὶ βρ[όδων* cf. et. Eur. Iph. Aul. 1294–1299 *ὅθι κρῆναι / Νυμφᾶν κεῖνται / λειμών τ' ἔρνεσι θάλλων / χλωροῖς καὶ ῥοδόεντ' / ἄνθε' ὑακίνθινά τε θεαῖς δρέπειν* || **5** Pind. fr. 75, 15 Sn.-Maehl. *φυτὰ νεκτάρεα* | Bacchyl. (?) fr. 53a Maehl. *τὸν καλ[ύκεσσι] φλέγοντα τοῖς ῥοδίνοις στέφανον* || **7** *Π* 670 *ἄμβροτα εἵματα ἕσσον* (*Π* 680 *ἄ. εἷ. ἕσσε*) | *φ* 52 *θυώδεα εἵματ' ἔκειτο* | Hymn. Apoll. 184 *ἄμβροτα εἵματ' ἔχων τεθυωμένα* || de **4** in univ. cf. Hymn. Ven. 61ss *ἔνθα δέ μιν Χάριτες . . . χρῖσαν . . . / ἀμβροσίωι ἐδανῶι, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν. / ἑσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῒ εἵματα καλὰ κτλ.* || **5** **1** *ζ* 260 *τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι* (cf. *α* 362 *ζ* 109; 217) | *Γ* 424 al. *ϑ* 362 Hymn. Ven. 17 al. Hes. Th. 989 al. *φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη*

τότε dub. corr. Henrichsen) : em. Mein. : traditum def. Xydas | de *Χάριτές τε καὶ ῟Ωραι* vid. Allen, Halliday, Sikes, Hom. Hymns 228, Xydas ad loc.
3 *οἷα φοροῦσ'* codd. : corr. Köch. : *ὅσσα φέρουσ'* Hecker : *οἷα φιλοῦσ'* Wil. : *οἷαν ἔχουσ'* Xydas, Kypriakai Spoudai 44, 1980, 79ss | *ὧραι* (*῟Ωραι* Allen, Xydas)] *αὐταί* Mein. || **5** *ἡδεῖ* A || **6** *αἰθέσι* Ludw., vid. *αἴθεσι· λαμπροῖς* Sud. II 165, 8 Adler, An. Bachm. 43, 24, Phot. *α* 573 (I 66 Theodoridis, cui corruptum videtur) non de *αἶθος*, sed de *αἰθής*, cf. Cratin. fr. 95 Kassel–Austin : *ἄνθεσι* A : *ἄνθους* Schweigh. : *εὐανθέος* Kaib. | *καλλιπνόου* Ludw. (cf. Mosch. Europ. 65 *νάρκισσον ἐύπνοον*) : *καλλιρρόου* codd. (traditum def. Hurst, Živa Antika 26, 1976, 23ss) : *καλλίρρου* Dind. : *καὶ λειρίου* Mein. (qui postea lac. stat.) : *καλλιχρόου* Daléchamp : *καλλίχρου* vel *καλλιδρόσου* Schweig. : *ναρκίσσου ⟨θαλεροῦ⟩ καὶ λειρίου, ⟨οἷά τε γαῖα ὥραις εἰαριναῖς φύει ἄνθεα⟩* Köch. | *ὧδ'* Ludw. : *δ'οια* A : *διοια* B : *οἷ'* Canter : *δῖ'* Casaub. : *τοῖ'* Mein. || **7** *ὥραις* (hic 'Liebreiz' Ludw.)] *ἄνθεσι* Köch. : *ὀδμαῖς* Mein. | *παντοίοις* Köch. | *ἔσται* Mein. | de re cf. Stinton, Euripides and the Judgement of Paris, London 1965, 61 adn. 3 | ap. Hymn. Cer. 6ss, 426ss, Mosch. Europ. 65ss similes florum catalogi inveniuntur, de re cf. Bühler ad Mosch. Europ. 65ss (p. 110); Richardson, The Homeric Hymn to Demeter 140ss || **5** **1** *φιλομειδὴς* A : corr. edd. | de re cf. Eust. in Il. p. 439, 37 *ὡς Βοιωτικῶς διὰ τῆς ει διφθόγγου τὴν παραλήγουσαν γράφεσθαι διπλάζει τὸ μῦ διὰ μέτρον κατά τινα τῶν ἀντιγράφων, ὡς ἂν οὕτως ἡ τοῦ στίχου λαγαρότης μεστωθῆι πρὸς μέτρον ἄρτιον*, vid. et. Schol. Dion. Thr. 511, 24ss Hilgard, cf. et. Chantraine, Dict. Etym. s. v. *μειδιάω* | post *Ἀφροδίτη* lac. stat. Mein. : traditum recte def. Braswell, Glotta 60, 1982, 221ss

πλεξάμεναι στεφάνους εὐώδεας ἄνθεα ποίης
ἂν κεφαλαῖσιν ἔθεντο θεαὶ λιπαροκρήδεμνοι,
Νύμφαι καὶ Χάριτες, ἅμα δὲ χρυσέη Ἀφροδίτη,
5 *καλὸν ἀείδουσαι κατ' ὄρος πολυπιδάκου Ἴδης.*

6 (5a B.)

collum marmoreum torques gemmata coronat.

7 (5b B.)

penetrat penitus thalamoque potitur.

6 NAEVIUS Cypria Ilias ap. Charis. 184 Barwick (51 Morel) haec torques ... itaque dixisse veteres Caper his exemplis docet: Naevius (Ninnius *Scriverius prob. Barwick*: Laevius *Keil*) Cypriae Iliadis libro I 'collum – coronat' || 7 NAEVIUS Cypria Ilias ap. Priscian. I 502 H. (51 Morel) Naevius (Ninnius *Scriverius*: Laevius *Vossius*) in Iliadis secundo 'penetrat – potitur'

2 Hes. Th. 576 *στεφάνους νεοθηλέας ἄνθεα* (v. l. *ἄνθεσι*) *ποίης* | *ι* 449 *ἄνθεα ποίης* (cf. Hymn. Hom. 30, 15 Apoll. Rhod. 1, 1143 Dion. Perieg. 756 Oppian. Cyneg. 2, 198 Nonn. Dion. 14, 172) || 3 Hes. Th. 805 *ἔθεντο θεοί* | *Σ* 382 *Χάρις λιπαροκρήδεμνος* (cf. Hymn. Cer. 25 al.) || 4 Hymn. Ven. 95–97 *ἤ πού τις Χαρίτων ... / ἤ τις νυμφάων* | Hes. fr. 291, 1 M.-W. *νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι* | *Χ* 470 Hymn. Ven. 93 *χρυσέη Ἀφροδίτη* (dat. *Τ* 282 al. *θ* 337 al. Hes. fr. 30, 25 M.-W.; genet. *Γ* 64 *δ* 14 Hes. Th. 975 Mimn. fr. 7, 1 Gent.-Prato) || 5 *Α* 473 *καλὸν ἀείδοντες* (*ἄειδεν* Hymn. Merc. 54, cf. 502) | Hes. Op. 428 al. *κατ' ὄρος* | *Ξ* 157 al. *πολυπίδακος* (v. l.-*ου*) *Ἴδης* | Hymn. Ven. 54 *ὄρεσιν πολυπιδάκου Ἴδης*

2 *πλεξαμένη* edd. pr. | de re cf. Braswell ib. 223 adn. 18 | *ποίης* Hecker: *γαίης* A | de re cf. West ad Hes. Th. 576 | post vers. 2 lac. stat. Kink. || 3 *κεφαλῇσιν* mal. Mein. | de *κεφαλαῖσιν* vid. Wack., Sprachl. Unters. 183 || 4 *χρυσῆ* A: corr. Mein. | vid. Allen, Halliday, Sikes ad Hymn. Ven. 95–97 || 5 *πολυπίδακος* mal. Xydas: -*κου* est ap. Hymn. Ven. 54, Plat. Leg. 681e, Strab. 13, 1, 43 p. 602, Apoll. Soph. 131, 25 Bek., Hesych. | de re cf. Schol. Hom. *Ξ* 157 (III 593 Erbse) *Ἀρίσταρχος πολυπίδακος, ἄλλοι πολυπιδάκου ... τὸ διὰ τοῦ ου γράφειν τελέως ἄγροικον*, cf. et. Allen, Hall., Sikes ad Hymn. Ven. 54 (cf. *φύλαξ / φυλακός, μάρτυς / μάρτυρος*); Ludw., Arist. Hom. Textkr. 370s; Valk, Researches II 187 || de fr. cf. et. Boedeker, Aphrodite's Entry into Greek Epic, Lugduni Batavorum 1974, 28; 46s || 6 item de Venere ad subeundum Paridis iudicium sec. Welck., Ep. Cyclus II 520s; Morel ad loc. || 7 'agi credo de Paridis adulterio cum Helena commisso' Morel, vid. et. Welck., Ep. Cyclus II 520

8 (5 K., 6 A., B., 10 X.)

Κάστωρ μὲν θνητός, θανάτου δέ οἱ αἶσα πέπρωται,
αὐτὰρ ὅ γ' ἀθάνατος Πολυδεύκης, ὄζος Ἄρηος.

9 (6 K., 7 A., B., X.)

τοὺς δὲ μέτα τριτάτην Ἑλένην τέκε θαῦμα βροτοῖσι·
τήν ποτε καλλίκομος Νέμεσις φιλότητι μιγεῖσα
Ζηνὶ θεῶν βασιλῆϊ τέκε κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης·
φεῦγε γὰρ οὐδ' ἔθελεν μιχθήμεναι ἐν φιλότητι

8 Clem. Alex. Protr. 2, 30, 5 *προσίτω δὲ καὶ ὁ τὰ Κυπριακὰ ποιήματα γράψας·* [1–2]. *τοῦτο μὲν ποιητικῶς ἐψεύσατο* || cf. Schol. Hom. *λ* 300 (502, 2 Dind.) *τούτων ὁ μὲν Πολυδεύκης ἀπὸ τοῦ θείου σπέρματος ἱστορεῖται γενέσθαι, ὁ δὲ Κάστωρ ἀπὸ Τυνδάρεω,* Schol. Hom. *λ* 299 (501, 15 Dind.) *μετὰ δὲ τὸ γαμηθῆναι τῶι Τυνδάρεωι τέτοκε* (sc. *Λήδα*) *τοὺς Διοσκούρους, ἐκ μὲν Διὸς Πολυδεύκην, ἐκ δὲ Τυνδάρεω Κάστορα,* Eust. in Od. p. 1686, 22 *τούτων δὲ κατὰ τοὺς νεωτέρους Πολυδεύκης μὲν θείου αἵματος λέγεται εἶναι, Κάστωρ δὲ θνητοῦ, τοῦ Τυνδάρεω γάρ* || **9** Athen. 8, 334b *ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας ἔπη* . . . (seq. Test. 9) *τὴν Νέμεσιν ποιεῖ διωκομένην ὑπὸ Διὸς καὶ εἰς ἰχθὺν μεταμορφουμένην διὰ τούτων·* [1–12] || cf. Eust. in Il. p. 1321, 38 *τὸ δὲ ζητεῖν ἐξ ὁποίου ᾠοῦ οἱ Διόσκουροι καὶ αὖ πάλιν οἱ Μολιονίδαι, μῦθος ἂν φιλοίη, ὃς οὐδὲ τὴν Λήδαν ἀφίησιν εἶναι αὐτοῖς μητέρα, λέγων διὰ τοῦ ποιήσαντος τὰ Κύπρια, ὅτι Διοσκούρους καὶ Ἑλένην ἡ Νέμεσις ἔτεκεν, ἣ διωκομένη, φησίν, ὑπὸ Διὸς μετεμορφοῦτο*

8 1 *Ω* 428 al. *ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ* | Bacchyl. 17, 26s *πεπρωμέν*[*α*]*ν* / *αἶσαν* (cf. Simon. 14 fr. 79, 5 Page, Aesch. Prom. 103–104) || 2 *Γ* 328 al. *αὐτὰρ ὅ γ'* | *B* 540 al. *ὄζος Ἄρηος* (cf. Pind. Nem. 10, 80ss) || **9** 1 Hes. fr. 26, 31 M.-W. *τοὺς δὲ μέθ' ὁπλοτάτην τέκετο* (cf. *ο* 147 al. Naup. fr. 1, 1) | *λ* 287–288 *τέκε, θαῦμα βροτοῖσιν,* / *τήν* . . . (cf. *μ* 125 Hymn. Apoll. 25) | Hes. Th. 500 *θαῦμα* . . . *βροτοῖσιν* || 2 *τ* 266 *τέκηι φιλότητι μιγεῖσα* (cf. Hes. Th. 125 Hymn. Merc. 3–4) | Hes. Th. 333 al. *φιλότητι μιγεῖσα* (cf. *B* 232 al.) || 3 Hes. Th. 886 *Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεύς* (cf. Hes. Th. 486 al. Theb. fr. 3, 3 Hymn. Cer. 358 Pind. Ol. 7, 34 al. Apoll. Rhod. 4, 558) | *δ* 93a (e schol.) Hes. Th. 517 *κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης* (cf. *Z* 458 *β* 110 al. Theogn. 195 Bacchyl. 11, 46 Panyas. fr. 3, 4) || 3–4 Bacchyl. fr. 20 A 19–20 *ἐδά*]*μασσε κρατερά τ' ἔκ*[*δικος ο*]*ὐ θέλοντ' ἀνάγκη*{*ι*} || 4 Hes. Th. 306 *μιγήμεναι ἐν φιλότητι* (cf. *B* 232 al. Hes. Th. 923 al.)

8 1 *θάνατον* Sylburg | *δέ*] *τέ* Wüllner | *πέπρωτο* Köch. : *μέμορται* Schndw. | de re cf. *Γ* 243s, *λ* 301–304 et schol. ad loc., Pind. Nem. 10, 56ss, Pyth. 11, 61ss, Hygin. Astr. 2, 22, Lactant. Div. inst. 1, 10, 5 (cf. fr. 15), vid. et. Seve., Cycle 280 | male interpretans hoc fr. errat Eust. in Il. p. 1321, 38ss (vid. ap. Test. ad fr. 8) || **9** 1 *τοὺς δὲ μέτα* Köch. : *τοῖς δὲ μετὰ* A | de Dioscuris | *τέκε* suspectum nonnullis edd. : *τρέφε* Ahrens, prob. Xydas : *ἔχε* Hecker (de Tyndareo vel Leda dici ratus) : at *τέκε* legit Eust., qui ea de causa confudit rem (vid. ad fr. 8); immo subiectum Iuppiter est, quamquam tantum Pollucis pater est (cf. fr. 8), sed auctor usum formularem sequens errat, dicere volens 'post eorum ortum Iuppiter tertiam Helenam procreavit, quam Nemesis peperit', ergo nihil necesse est lacunam statuere post vers. 1 (quam statuerunt Welck., Allen, Bethe); de re vid. Seve., Cycle 266ss; Jouan, Euripide 147 adn. 3 || 2 cf. Paus. 1, 33, 7 *Ἑλένηι Νέμεσιν μητέρα εἶναι λέγουσιν Ἕλληνες, Λήδαν δὲ μαστὸν ἐπισχεῖν αὐτῇ καὶ θρέψαι*

5 πατρὶ Διὶ Κρονίωνι· ἐτείρετο γὰρ φρένας αἰδοῖ
καὶ νεμέσει· κατὰ γῆν δὲ καὶ ἀτρύγετον μέλαν ὕδωρ
φεῦγε, Ζεὺς δ' ἐδίωκε – λαβεῖν δ' ἐλιλαίετο θυμῶι –
ἄλλοτε μὲν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἰχθύι εἰδομένην πόντον πολὺν ἐξοροθύνων,
10 ἄλλοτ' ἀν' Ὠκεανὸν ποταμὸν καὶ πείρατα γαίης,
ἄλλοτ' ἀν' ἤπειρον πολυβώλακα· γίγνετο δ' αἰνὰ
θηρί', ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει, ὄφρα φύγοι νιν.

10 (8 B.)

(I) PHILODEM. De piet. (P. Hercul. 1815, 1ss, prim. ed. G. Crönert, Arch. f. Papyrusf. 1, 1901, 109) ὧν ἦν καὶ Νέμ]εσις [ἥν φη]σίν γ' ὁ τὰ Κύ[πρια γ]ράψας ὁμοιωθέ[ντ]α (sc. Δία) χηνὶ καὶ αὐτ[ὸν δ]ιώκειν καὶ μιγέν[τα]ς ὠιὸν τεκεῖν, [ἐξ] οὗ

5 Hes. Op. 259 Διὶ πατρὶ . . . Κρονίωνι (cf. *B* 102 al. *ϑ* 289 *μ* 399 al. Hymn. Merc. 312 al.) | *O* 61 τείρουσι κατὰ φρένας (cf. *X* 242) || 5–6 *N* 121–122 ἐν φρεσὶ θέσθε . . . / αἰδῶ καὶ νέμεσιν | Hes. fr. 204, 82 M.-W. νέμεσίν τ' ἀπ[ο]θεῖτο καὶ αἰδῶ | Hes. Op. 200 Αἰδὼς καὶ Νέμεσις || 6 Hes. Th. 413 γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης (cf. *A* 316 al. *α* 72 al. Hes. Th. 695–696) | Theogn. 247–248 καθ' Ἑλλάδα γῆν . . . / . . . πόντον ἐπ' ἀτρύγετον (cf. Sol. fr. 1, 19–20 Gent.-Prato) | *Π* 161 *δ* 359 al. μέλαν ὕδωρ || 7 *X* 158 ἔφευγε, δίωκε δέ . . . | Hes. Th. 665 δ' ἐλιλαίετο θυμός (cf. *Y* 76) || 8 *Ψ* 368–369 *δ* 102 al. Hes. Th. 830–831 al. Hymn. Apoll. 41–42 al. ἄλλοτε μὲν . . . ἄλλοτε δ(έ) | Hymn. Hom. 6, 4 Archil. fr. 13, 3 West κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης | *Z* 136 al. κατὰ κῦμα | *B* 209 al. κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης (cf. *A* 34 al. Hes. Op. 648) || 9 Hes. Op. 635 πολὺν διὰ πόντον ἀνύσσας || 10 *λ* 639 Ὠκεανὸν ποταμόν (genet. *Σ* 607 Hes. Th. 242 al. Panyas. fr. °31, 2) | *Ξ* 200 al. *δ* 563 Hes. Op. 168 πείρατα γαίης || 11 Hymn. Apoll. 21 ἠμὲν ἀν ἤπειρον | *ν* 235 ἐριβώλακος ἠπείροιο || 12 Hymn. Ven. 4–5 θηρία πάντα, / . . . ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει | Hes. Th. 582 ὅσ' ἤπειρος . . . τρέφει | *Λ* 741 ὅσα τρέφει . . . χθών | Apoll. Rhod. 3,530 ὅσ' ἤπειρός τε φύει

5 αἰδοῖ] de re metrica vid. Wil., Hom. Unters. 367, 45 || 5–6 cf. Schol. Hom. *N* 122 (III 422 Erbse) αἰδῶ καὶ νέμεσιν : τὴν αἰσχύνην καὶ τὴν ἐξ ἄλλων ἀκολουθοῦσαν μέμψιν, Eust. in Il. p. 923, 16 ἡ μὲν αἰδὼς ἐξ ἡμῶν αὐτῶν, ἡ δὲ νέμεσις ἐξ ἄλλων | de re vid. Scott, Acta Class. 23, 1980, 13ss; Turpin, Rev. ét. gr. 93, 1980, 352ss || 6 καὶ Νέμεσις Iunius : καὶ ἡ μὲν Schweigh. | καταπην δὲ καὶ A : corr. Iunius : καὶ τόνδε κατ' Casaub. || 7 θυμός Köch. || 9 εἰδομένη Camerarius et Iunius | ἐξοροθύνων Wakefield : ἐξορόθυνεν codd. : ἐξοροθῦνον Lumb || 11 post πολυβώλακα lac. susp. Köch. | γίνετο A | αἰνὰ Peppmüller : αἰεὶ codd. || 12 θηρία ὅσσ' A : corr. Schweigh. | πολλὰ Peppmüller : αἰνὰ codd. : γ' αἰνὰ Düntzer : δεινὰ Welck. : ἄδινὰ dub. Kaib. in ap. cr. || de hoc fr. vid. quae haud aequanimiter dicit Griffin, Journ. Hell. Stud. 97, 1977, 50 || 10 de hoc fr. acutissime disseruit Luppe, Philologus 118, 1974, 193ss, cf. et. Henrichs, Zeitschr. Pap. Epigr. 15, 1974, 302ss; Luppe, Philologus 119, 1975, 143s || 2 ὧν – Νέμ]εσις Crönert : οεισ. delin. | cetera suppl. Crönert | γ' Luppe : τ' delin. : del. Crönert | Κύ[πρια γ]ράψας Crönert || 3 ὁμοιωθέ[ντ]α Luppe : ὁμοιωθῆ[ν]α⟨ι⟩ Crönert | καὶ αὐτ[ὸν Luppe : Δία ⟨δὲ⟩ αὐτ[ὴν Crönert : κναυτ delin. | μιγέν[τα]ς Luppe : μιγέν[το]ς Henrichs : μιγῆν[αι, τὴν δ]ὲ Crönert : μιγον[ ]ς delin. | cetera suppl. Crönert

γενέσθαι τὴν [Ἑλ]ένην. ὡς δὲ [Λή]δας ἐρασθεὶς [ἐγ]ένετο κύκνος || (II) Apollodor. Bibl. 3, 10, 7 λέγουσι δὲ ἔνιοι Νεμέσεως Ἑλένην εἶναι καὶ Διός. ταύτην γὰρ τὴν Διὸς φεύγουσαν συνουσίαν εἰς χῆνα τὴν μορφὴν μεταβαλεῖν, ὁμοιωθέντα δὲ καὶ Δία {τῶι κύκνωι} συνελθεῖν || (III) Homil. Clement. 5, 13, 7 (98, 5 Rehm) Νεμέσει τῆι Θεστίου τῆι καὶ Λήδαι νομισθείσηι κύκνος ἢ χὴν γενόμενος Ἑλένην ἐτεκνώσατο (sc. Ζεύς). 5

11 (7 K., 8 A., 9 B., X.)

(I) Paus. 3, 16, 1 πλησίον δὲ Ἱλαείρας καὶ Φοίβης ἐστὶν ἱερόν· ὁ δὲ ποιήσας τὰ ἔπη τὰ Κύπρια θυγατέρας αὐτὰς Ἀπόλλωνός φησιν εἶναι || (II) Stephan. in Aristot. Rhet. 2 p. 1397b 21 (XXI 2, 306, 24 Rabe) Τυνδάρεως καὶ Ἀφαρεὺς καὶ Λεύκιππος ἀδελφοί. ὁ δὲ Λεύκιππος εἶχε θυγατέρας δύο, Φοίβην καὶ Ἱλάειραν, ἃς οἱ Διόσκουροι ἔτι παρθένους οὔσας ἐξήρπασαν· εἰ γοῦν μὴ οἱ Τυνδαρίδαι πρῶτοι περὶ τὰς ἐξαδέλφας αὐτῶν ἐμάνησαν, οὐδ' ἂν Ἀλέξανδρος περὶ τὴν αὐτῶν ἀδελφήν. οὕτως ἐν τῶι γάμμα τὸ λεξικὸν τοῦ Ὁμήρου λέγει, εἰ καὶ ὁ Λυκόφρων (546ss) ἄλλως λέγει περί τε τούτων ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν τοῦ Ἀφαρέως υἱῶν Ἴδου καὶ Λυγκέως. 5

12 (9 A., 26 X.)

Schol. Eur. Andr. 898 (II 305, 23 Schw.) Λυσίμαχος (FGrHist 382 F 12) καὶ ἄλλοι τινὲς ἱστοροῦσιν γενέσθαι ἐξ Ἑλένης καὶ Νικόστρατον. ὁ δὲ τὰς Κυπριακὰς ἱστορίας συντάξας Πλεισθένην φησί, μεθ' οὗ εἰς Κύπρον ἀφῖχθαι καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Ἀλεξάνδρωι Ἄγανον.

13 (10 A. Class. Rev. 27, 1913, 190, p. 193 B., 21 X.)

(I) Schol. Hom. Γ 242 (Ludw., Textkr. Unt. IV 15) Ἑλένη ἁρπασθεῖσα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἀγνοοῦσα τὸ συμβεβηκὸς μεταξὺ τοῖς ἀδελφοῖς Διοσκούροις κακόν, ὑπολαμβάνει δι' αἰσχύνην αὐτῆς μὴ πεπορεῦσθαι τούτους εἰς Ἴλιον, ἐπειδὴ προτέρως ὑπὸ Θησέως ἡρπάσθη, καθὼς προείρηται· διὰ γὰρ τὴν τότε γενομένην ἁρπαγὴν Ἄφιδνα πόλις Ἀττικῆς πορθεῖται, καὶ τιτρώσκεται Κάστωρ ὑπὸ Ἀφίδνου τοῦ τότε βασιλέως κατὰ τὸν δεξιὸν μηρόν. οἱ δὲ Διόσκουροι Θησέως μὴ τυχόντες λαφυραγω- 5

4 κενεσθαι delin. | ὡς δὲ Luppe : ὡς δ' ἔν[ιοι Henrichs : ὥσ[π]ε[ρ αὖ Crönert : ωσδθ delin. | cett. suppl. et corr. Crönert : δασσρασθεις delin. || 7 secl. Luppe || probabiliter et. e Cypriis quae addit Apollodor. Bibl. 3, 10, 7 τὴν δὲ ᾠὸν ἐκ τῆς συνουσίας ἀποτεκεῖν, τοῦτο δὲ ἐν τοῖς ἄλσεσιν (ἕλεσιν Preller, Hercher coll. Schol. Lycophr. Alex. 88) εὑρόντα τινὰ ποιμένα Λήδαι κομίσαντα δοῦναι, τὴν δὲ καταθεμένην εἰς λάρνακα φυλάσσειν, καὶ χρόνωι καθήκοντι γεννηθεῖσαν Ἑλένην ὡς ἐξ αὐτῆς θυγατέρα τρέφειν | cf. et. Ps. Eratosth. Catast. 25, Paus. 1, 33, 7, Schol. Callim. Hymn. Dian. 232 (65 Pf.), Hygin. Astron. 2, 8 | de Helenae ortu et de Leda vid. Sapph. fr. 166 Voigt φαῖσι δή ποτα Λήδαν ὐακίνθινον ⟨. . .⟩ ὤϊον εὔρην πεπυκάδμενον, Cratin. Νέμεσ. (Kassel – Austin PCG IV 179ss), cf. et. Wil., Hermes 18, 1883, 262 adn. 1; Kerényi, Mnemosyne 7, 1939, 161ss; Ruiz de Elvira, Cuad. Filol. Clás. 6, 1974, 95ss || 11 8 Ἴδα Allen | de re cf. Schol. Hom. Γ 243 (Ludw., Textkr. Unt. IV 16), Schol. Pind. Nem. 10, 112a (III 178, 17 Drachm.), Schol. Lycophr. Alex. 511 (184, 27 Scheer); vid. et. Theocr. 22, 137ss, Apollodor. Bibl. 3, 11, 2 et Frazer adn. ad loc. || 12 2 de Nicostrato cf. Cin. fr. 3 et adn. ad loc. || 3 de συντάξας vid. Xydas 158s adn. 6 || 4 Ἀγανόν Cobet : Ἀγλαόν Schw. || de re cf. quae disseruerunt Seve., Cycle 380s; Jac. ad FGrHist 382 F 12; Xydas 158ss || 13 4 ὡς γὰρ ἱστορεῖ Ἑλλάνικος κτλ. e Schol. Hom. Γ 144 huc trad. Wassenbergh || 5 Ἀφίδνου Bek. : Φίδνου AVY[b] : Φνίδου D[c]F[r]JWY : Φνιδοῦ U[b]

γοῦσι τὰς Ἀθήνας. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς πολυωνύμοις ἢ τοῖς κυκλικοῖς, καὶ ἀπὸ μέρους παρὰ Ἀλκμᾶνι τῶι λυρικῶι (fr. 21 Page) || (II) APOLLODOR. Bibl. 3, 10, 7 γενομένην δὲ αὐτὴν (sc. Ἑλένην) κάλλει διαπρεπῆ Θησεὺς ἁρπάσας εἰς Ἀφίδνας ἐκόμισε. Πολυ-
10 δεύκης δὲ καὶ Κάστωρ ἐπιστρατεύσαντες, ἐν Ἅιδου Θησέως ὄντος, αἱροῦσι τὴν πόλιν καὶ τὴν Ἑλένην λαμβάνουσι, καὶ τὴν Θησέως μητέρα Αἴθραν ἄγουσιν αἰχμάλωτον || (III) APOLLODOR. Epit. 1, 23 Θησεύς, Πειρίθωι συνθέμενος Διὸς θυγατέρας γαμῆσαι, ἑαυτῶι μὲν ἐκ Σπάρτης μετ' ἐκείνου ἥρπασεν Ἑλένην δωδεκαέτη οὖσαν, Πειρίθωι δὲ μνηστευόμενος τὸν Περσεφόνης γάμον εἰς Ἅιδου κάτεισι. καὶ Διόσκουροι
15 μὲν μετὰ Λακεδαιμονίων καὶ Ἀρκάδων εἷλον Ἀθήνας καὶ ἀπάγουσιν Ἑλένην καὶ μετὰ ταύτης Αἴθραν τὴν Πιτθέως αἰχμάλωτον || (IV) DIOD. 4, 63 (Πειρίθους) καταλαβὼν δὲ τετελευτηκυῖαν τὴν γυναῖκα τοῦ Θησέως Φαίδραν ἔπεισεν αὐτὸν ἁρπάσαι τὴν Λήδας καὶ Διὸς Ἑλένην, δεκαετῆ μὲν τὴν ἡλικίαν οὖσαν, εὐπρεπείαι δὲ πασῶν διαφέρουσαν. παραγενόμενοι δ' εἰς Λακεδαίμονα μετὰ πλειόνων, καὶ καιρὸν εὔθετον
20 λαβόντες, ἥρπασαν τὴν Ἑλένην κοινῆι καὶ ἀπήγαγον εἰς τὰς Ἀθήνας. . . . φοβηθεὶς ὁ Θησεὺς ὑπεξέθετο τὴν Ἑλένην εἰς Ἄφιδναν || (V) VAS HOMERICVM prim. ed. Koumanoudis, Ephem. 1884, 59ss (cf. Sinn, Die Homerischen Becher, Berlin 1979, 101s = MB 37) (a) Ἑλένη / Θησεύ[ς] / Πε[ ]υσ[ ] (b) Θησεὺς ἁρπάσας τὴν Ἑλένην, πρῶτον μὲν αὐτὴν εἰς Κόρινθον, εἶτεν εἰς Ἀθήνας . . . . εκτον . . . μρη . . . ταῖς . . .
25 καὶ . . . α . . . . (c) Κόρινθο[ς] (d) κρ 'α / Πε[ι]ρ[ίθ]ος / Θη[σεύς] / Ἀθῆν[αι].

14 (8 K., 12 A., 10 B., 8 X.)

HERODT. 2, 117 ἐν μὲν γὰρ τοῖσι Κυπρίοισι εἴρηται ὡς τριταῖος ἐκ Σπάρτης Ἀλέξανδρος ἀπίκετο ἐς τὸ Ἴλιον ἄγων Ἑλένην, εὐαέι τε πνεύματι χρησάμενος καὶ θαλάσσηι λείηι· ἐν δὲ Ἰλιάδι (Ζ 289ss) λέγει ὡς ἐπλάζετο ἄγων αὐτήν. unde EUST. in Il. p. 643, 1

7 τοῖς πολυωνύμοις Valk (cf. Researches I 351) hanc historiam ab Hellanico, non a Cypriorum auctore narratam credens : τοῖς τελαμωνίοις (-μονίοις F^r)JV^bF^r : τοῖς λεμωνίοις D^cY : τοῖς λειμωνίοις E^b : om. L^d : Πολέμωνι ἤτοι κυκλικοῖς Fabricius (cf. et. Valck., Opusc. II 123) || 14 de re cf. Schol. Hom. Γ 140, Η 392, Ν 626, Hellanic. FGrHist 4 F 134 (= Schol. Hom. Γ 144), Paus. 1, 41, 4, cf. et. Frazer adn. ad Apollodor. l. l.; Seve., Cycle 271ss | vid. et. fragmentum epicum anon. ap. Plut. Thes. 32 τὸν ἐν εὐρυχόρωι ποτ' Ἀφίδνηι / μαρνάμενον Θησεὺς Ἑλένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο / κτεῖνεν, quod Allen, Class. Rev. 27, 1913, 190, mea sententia errans, habet pro Cypriorum fr. || 14 vid. quae praecedunt ap. Test. 4 | patent vestigia versuum epicorum, unde versus multi restituere conati : εὐαέι τε / πνεύματι χρησάμενος λείηι τε θαλάσσηι Müller : ἀνέμωι εὐαέι καλῶι Schndw. : εὐαεῖ ἀνέμων πνοιῆι λείηι τε θαλάσσηι Stein : πνοιῆι χρησάμενός τ' εὐαέι ἠδὲ θαλάσσηι / λείηι ἄγων Ἑλένην εἰς Ἴλιον ἦλθε τριταῖος vel εὐαέος τ' ἀνέμοιο τυχὼν λείης τε θαλάσσης / ἦλθε τριταῖος ἄγων Ἑλένην ἐς πατρίδα γαῖαν (vel εὐαέος πνοιῆς τε — εἰς Ἴλιον ἱρήν) Ribbeck : tres versus rest. Friedeman ap. comm. in Strab. I p. 336 || haec historia et Procli epitoma (χειμῶνα δὲ αὐτοῖς ἐφίστησιν Ἥρα κτλ.) inter se differunt; cum Proclo consentiunt Apollodor. Epit. 3, 4, Dictys 1, 5, Iliadis argum. Borbon. (I 239 Wagner), est etiam Homerica traditio (Ζ 289ss); cum Herodoto Alcidam. Ulix. 13s, Colluth. 389s. quaestionem diverse expedire conantur viri docti : (a) errat Herodotus (Heyne); (b) errat Proclus, Homeri historiam sequens (Wüllner; Welck., Ep. Cyclus 93ss; Rob., Heldens. 1083ss; Ghali-Kahil, Les enlèvements et le retour d'Hélène, Paris 1955, 30); (c) duo carmina sunt Cypria intitulata : unum Cyprii auctoris, quod Proclus compendiat, alterum Halicarnassensis poetae, quod Herodotus laudat (Hux., Greek Rom. Byz. Stud. 8, 1967, 25ss; Greek epic 134, qui pro Cypriorum fr. habet Steph. Byz. s. v. Σαμυλία [554, 5 Mein.]· πόλις Καρίας, Μοτύλου κτίσμα τοῦ τὴν Ἑλένην καὶ Πάριν ὑποδεξαμένου, sed Καρικῶν Apollonio Letopol. adtribuit

15 (9 K., 11 A., B., X.)

αἶψα δὲ Λυγκεὺς
Τηΰγετον προσέβαινε ποσὶν ταχέεσσι πεποιθώς.

15 (I) SCHOL. Pind. Nem. 10, 114a (III 179, 4 Drachm.) ἀπὸ Ταϋγέτου πεδαυγάζων ἴδε Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στελέχει ἥμενος] ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἀξιοῖ γράφειν ἥμενον, ἀκολούθως τῆι ἐν τοῖς Κυπρίοις λεγομένηι ἱστορίαι· ὁ γὰρ τὰ Κύπρια συγγράψας φησὶ τὸν Κάστορα ἐν τῆι δρυῒ κρυφθέντα ὀφθῆναι ὑπὸ Λυγκέως· τῆι δὲ αὐτῆι γραφῆι καὶ Ἀπολλόδωρος (FGrHist 244 F 148) κατηκολούθησε. πρὸς οὓς φησι Δίδυμος (p. 236 Schmidt)· ἀμφοτέρων (⟨πῶς⟩ ἀμφ. Bergk) ὑπὸ τῆι δρυῒ λοχώντων, τοῦ τε Κάστορος καὶ τοῦ Πολυδεύκους, μόνον (⟨μῶν⟩ μόνον Mommsen : ⟨πῶς⟩ μόνον Wil.: fortasse ⟨πῶς τούτωι τῶι τρόπωι λοχήσαντα⟩ μόνον Schmidt) ὁ Λυγκεὺς τὸν Κάστορα εἶδε; ... παρατίθενται (παρατίθεται Bergk, sed cf. Seve., L'Ant. Class. 1, 1932, 264) δὲ καὶ τὸν τὰ Κύπρια γράψαντα οὕτω λέγοντα· [1–7] καὶ τὰ ἑξῆς. b ὁ μὲν οὖν Κάστωρ ἐλόχα τὸν Ἴδαν, φησίν (φησί, ⟨σὺν Πολυδεύκει⟩ Bergk), ἐν κοίληι δρυῒ κρυφθεὶς καὶ τὸν Λυγκέα· ὁ δὲ Λυγκεὺς ὀξυδερκὴς ὤν, ὥστε καὶ διὰ λίθων καὶ διὰ γῆς τὰ γινόμενα βλέπειν, ἰδὼν διὰ τῆς δρυὸς τὸν Κάστορα (δρυὸς ⟨τὸν Κάστορα, ἐμήνυσε τῶι Ἴδαι· καὶ ἐκεῖνος σὺν τῶι Λυγκεῖ παραγενόμενος⟩ τὸν Κάστορα Mommsen : δρυὸς ⟨ἐμήνυσε τῶι Ἴδαι, ὁ δὲ⟩ τὸν Κάστορα Bergk, fortasse recte) ἔτρωσε λόγχηι || (II) TZETZ. in Lycophr. Alex. 511 (185, 22 Scheer) τὴν δ' ἱστορίαν τῶν Διοσκούρων καὶ Στασῖνος ὁ τὰ Κύπρια πεποιηκὼς γράφει· [1–6] || (III) TZETZ. Chil. 2, 711 τῆς ἱστορίας μέμνηνται Λυκόφρων (511s), Εὐριπίδης (Troad. 1001, El. 312s, 991s, Hel. 1496ss, Iph. Aul. 768s), / πάντες ἁπλῶς οἱ ποιηταὶ σὺν τῶι Ἀπολλοδώρωι / καί γε Στασῖνος σὺν αὐτοῖς οὕτω τὰ ἔπη γράφων / ἡρωϊκοῖς ἐν ἔπεσι λέγων· [1–6] || (IV) APOLLODOR. Bibl. 3, 11, 2 βουλόμενοι δὲ γῆμαι τὰς Λευκίππου θυγατέρας ἐκ Μεσσήνης ἁρπάσαντες ἔγημαν· ... ἐλάσαντες δὲ ἐκ τῆς Ἀρκαδίας βοῶν λείαν μετὰ τῶν Ἀφαρέως παίδων Ἴδα καὶ Λυγκέως ἐπιτρέπουσιν Ἴδαι διελεῖν (Commelinus : διελθεῖν A)· ὁ δὲ τεμὼν βοῦν εἰς μέρη τέσσαρα, τοῦ πρώτου καταφαγόντος εἶπε τῆς λείας τὸ ἥμισυ ἔσεσθαι, καὶ τοῦ δευτέρου τὸ λοιπόν. καὶ φθάσας κατηνάλωσε τὸ μέρος τὸ ἴδιον πρῶτος Ἴδας, καὶ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ μετ' ἐκείνου τὴν λείαν εἰς Μεσσήνην ἤλασε. στρατεύσαντες δὲ ἐπὶ Μεσσήνην οἱ Διόσκουροι τήν τε λείαν ἐκείνην καὶ πολλὴν ἄλλην συνελαύνουσι. καὶ τὸν Ἴδαν ἐλόχων καὶ τὸν Λυγκέα. Λυγκεὺς δὲ ἰδὼν Κάστορα ἐμήνυσεν Ἴδαι, κἀκεῖνος αὐτὸν κτείνει. Πολυδεύκης δὲ ἐδίωξεν αὐτούς, καὶ τὸν μὲν Λυγκέα κτείνει τὸ δόρυ προέμενος, τὸν δὲ Ἴδαν διώκων βληθεὶς ὑπ' ἐκείνου πέτραι κατὰ τῆς κεφαλῆς, πίπτει σκοτωθείς. καὶ Ζεὺς Ἴδαν κεραυνοῖ, Πολυδεύκην δὲ εἰς οὐρανὸν ἀνάγει. μὴ δεχομένου δὲ Πολυδεύκους τὴν ἀθανασίαν ὄντος νεκροῦ Κάστορος, Ζεὺς ἀμφοτέροις παρ' ἡμέραν καὶ ἐν θεοῖς εἶναι καὶ ἐν θνητοῖς (νεκροῖς Hercher : fortasse τεθνηκόσιν Frazer) ἔδωκε | simillima tradit TZETZ. in Lycophr. Alex. 511 (185, 5ss Scheer) || (V) PHILODEM. De piet. (P. Hercul. 242 V[a] 27 + 247 V[b] 1ss pp. 7 et 18 Gomperz, vid. et. Henrichs, Zeitschr. Pap. Epigr. 15, 1974, 304; Cr. Erc. 5, 1975, 11) Κάστο[ρα δ]ὲ ὑπὸ Ἴδα τοῦ [Ἀφα]-

15 1–2 Hymn. Apoll. 520 λόφον προσέβαν ποσίν, αἶψα δ' ἵκοντο || 2 Θ 339 ποσὶν ταχέεσσι διώκων (v. l. πεποιθώς, cf. Ζ 505 al. π. κραιπνοῖσι πεπ.) | ν 261 ταχέεσσι πόδεσσιν

Greffken ap. Stoll, Myth. Lex. II 2, 3223, 52ss); (d) carmen priscum cognovit Herodt., sed deinde paulo mutatum et in cyclum inclusum epitomavit Proclus, ut putavit Monro, Journ. Hell. Stud. 4, 1883, 319 (vid. et. Allen, Class. Quart. 2, 1908, 82; Jouan, Euripide 182 adn. 1), cui adstipulor dum res melius explicetur

15 2 Ταΰγετον Schol. Pind. **BD** | ταχέσσι Schol. Pind. **B** : ταχέεσι Schol. Pind. **D**

ἀκρότατον δ' ἀναβὰς διεδέρκετο νῆσον ἅπασαν
Ταντα λίδεω Πέλοπος, τάχα δ' εἴσιδε κύδιμος ἥρως
5 δεινοῖς ὀφθαλμοῖσιν ἔσω κοίλης δρυὸς ἄμφω,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ ἀεθλοφόρον Πολυδεύκεα·
νύξε δ' ἄρ' ἄγχι στὰς μεγάλην δρῦν ⟨—⏑⏑—⏓⟩

16

οὐκ ἀπ' ἐμοῦ σκεδάσεις ὄχλον, ταλαπείριε πρέσβυ;

ρέως κατη[κοντ]ίσθαι γέγραφεν ὁ [τὰ Κύπρια] πο̣ήσας (Dietze, Philippson, Schobert restituerunt) || (VI) HYGIN. Astr. 2, 22 alii autem, cum oppugnarent Spartam Lynceus et Idas, ibi perisse dixerunt, Pollucem ait Homerus concesisse fratri dimidiam vitam; itaque alternis diebus eorum quemque lucere || (VII) LACTANTIUS Div. Inst. 1, 10, 5 (34 Brandt) Castor et Pollux dum alienas sponsas rapiunt esse gemini desierunt, nam dolore iniuriae concitatus Idas alterum gladio transverberavit: et eosdem poetae alternis vivere, alternis mori narrant, ut iam sint non deorum tantum, sed omnium mortalium miserrimi, quibus semel mori non licet. hos tamen Homerus ambos simpliciter, non ut poetae (*id est νεώτεροι, recte Bethe*) solent, mortuos esse testatur (Γ 243)
16 (I) ATHEN. 1, 4a Κλέαρχός (fr. 90 Wehrli) φησι Χάρμον τὸν Συρακούσιον εὐτρεπίσθαι στιχίδια καὶ παροιμίας εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς δείπνοις παρατιθεμένων ...

3 Hymn. Hom. 19, 11 ἀκροτάτην κορυφὴν ... εἰσαναβαίνων | ι 146 τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν || 3–4 Tyrt. fr. 1ᵃ, 15 Gent.-Prato Πέλοπος νῆσον | Alc. fr. 34, 1 Voigt νᾶ]σον Πέλοπος | Bacchyl. 12, 38–39 Πέλοπος . . . / νάσου || 4 Tyrt. fr. 9, 7 Gent.-Prato Ταντα λίδεω Πέλοπος | Ξ 13 τάχα δ' εἴσιδεν || 6 Γ 237 λ 300 Κάστορα θ' ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα (cf. Hymn. Hom. 33, 3 Κ. θ' ἱπ. καὶ ἀμώμητον Π.) | Hes. fr. 198, 8 M.-W. al. Κάστορι θ' ἱπποδάμωι καὶ ἀεθλοφόρωι Πολυδεύκει | Theocr. 22, 53 ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης (cf. Horat. Od. 1, 12, 26 Ovid. Fast. 5, 700) || 7 Ω 477 ἄγχι δ' ἄρα στάς | Η 188 al. ἄγχι παραστάς || 16 θ 149 σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ | vid. ad Cyp. fr. 17, 2

3–4 de νῆσον . . . Πέλοπος cf. Seve., Cycle 116 || 4 Ταντα λίδου codd. : corr. Schndw. | ὄβριμος ἥρως Tzetz. Chil. : suprascr. κύδιμος C¹ || 5 δεινοῖς] εἶν Schol. Pind. B : ὀξέσιν Ribbeck : οἷς εἶν Wüllner | ὀφθαλμοῖς Schol. Pind. D | ὄμμασιν ὀξυτάτοισιν Peppmüller | ἔσω δρυὸς ἄμφω κοίλης codd. : corr. Gerhard prob. Nauck : ὀφθαλμοῖσιν ἔσω κοίλης δρυὸς ἡμένω ἄμφω Heyne : ὀφθ. ἔ. δρυὸς ἡμένω ἄμφω κοίλης dub. Boeckh in ap. crit. : ἡμένω ὀφθ. – κοίλης dub. Kink. in ap. crit. || 6 πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα Rossbach | lac. post v. 6 stat. Ribbeck, prob. Stählin : dub. Seve. || 7 ἄγχι στὰς Heyne : ἄγχιστα D : ἀγχίστωρ B | μεγάλην δρῦν om. B | lacunam multi explere conati : δουρὸς ἀκωκῆι Heyne : ἔγχεϊ μακρῶι vel δούρατι χαλκέῳι Rossbach : duos versos e. g. coni. Ribbeck, Rh. Mus. 33, 1878, 461 | subiectum verbi νύξε non Lynceus (ut voluit Puech, Rev. ét. gr. 43, 1930, 400 adn. 3) sed Idas sec. Procl., Apollodor., Philodem., cf. Stählin, Philologus 62, 1903, 185 adn. 12; Seve., Ant. Class. 1, 1932, 264 adn. 15 | de re cf. Pind. Nem. 10, 60ss, Theocr. 22, 135ss, Lycophr. Alex. 544ss, Paus. 4, 2, 7, Sud. s. v. Λυγκέως ὀξυωπέστερον βλέπειν (III 292, 1 Adler), Hygin. fab. 80, Schol. Hom. Γ 243; vid. et. Rob., Heldens. 316ss || 16 cuidam cyclico carmini tribuerunt Schweigh., Animadversiones in Athen. Deipnos. I 51s; Mein., Philol. exercit. in Athen. Deipnos. II 1 (vid. et. Döring, Megariker 147; Kindstrand, Bion of Borysthenes 225) : Cypriis Welck., Ep. Cyclus II 516, de Menelao cum Nestore loquente : omiserunt tamen Kink., Allen, Bethe, sed cf. quae dixi Emerita 50, 1982, 81ss

17 (10 K., 13 A., 12 B., X.)

οἶνόν τοι, Μενέλαε, θεοὶ ποίησαν ἄριστον
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀποσκεδάσαι μελεδῶνας.

18 (20 K., 23 A., 22 B., 13 X.)

Ζῆνα δὲ τόν τ' ἔρξαντα καὶ ὃς τάδε πάντ' ἐφύτευσεν
οὐκ ἐθέλει νεικεῖν· ἵνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς.

εἰς δὲ τὸ ἐν τοῖς ἑψητοῖς ὡραῖον· 'οὐκ – ὄχλον;' || (II) PHILODEM. De piet. (P. Hercul. 229 VIII 5ss, p. 150 Gomperz) *δέον καὶ τοῖς ἐπάγουσιν τὸν 'οὐκ – σκε[δ]άσεις;' λ[ό]γον πρόχειρον ἔχειν* || (III) DIOG. LAERT. 2, 117 (= BIO BORYSTH. fr. 25 Kindstrand) *Κράτητος γοῦν αὐτὸν* (sc. *Στίλπωνα*, fr. 177 Döring) *ἐρωτήσαντος, εἰ οἱ θεοὶ χαίρουσι ταῖς προσκυνήσεσι καὶ εὐχαῖς, φασὶν εἰπεῖν 'περὶ τούτων μὴ ἐρώτα, ἀνόητε, ἐν ὄχλωι* (Ebert : *ὁδῶι* codd.), *ἀλλὰ μόνον'. τὸ αὐτὸ καὶ Βίωνα ἐρωτηθέντα, εἰ θεοί εἰσιν, εἰπεῖν·* [1]

17 (I) ATHEN. 2, 35c [1–2] *ὁ τῶν Κυπρίων τοῦτό φησι ποιητής, ὅστις ἂν εἴη* || (II) SUDA s. v. *οἶνος* (IV 624, 7 Adler) *ὁ δὲ Κύπριος ποιητής φησιν* [1–2] || (III) EUST. in Od. p. 1623, 44 *οἷς κατὰ τὸν ποιήσαντα τὰ Κυπριακὰ οἶνος θεόθεν πεποίηται ἄριστος ἀνθρώποις ἀποσκεδάσαι μελεδῶνας* || 18 (I) PLAT. Euthyphr. 12a *λέγω γὰρ δὴ τὸ ἐναντίον ἢ ὁ ποιητὴς ἐποίησεν ὁ ποιήσας* [1–2]. *ἐγὼ δὲ τούτωι διαφέρομαι τῶι ποιητῆι* | locum laudat STOB. Flor. 3, 31, 18 (III 672, 8 Hense) || (II) SCHOL. ad l. (3 Greene) *ση⟨μείωσαι⟩ πα⟨ροιμίαν⟩· ἵναπερ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς, ἐπὶ τῶν κατὰ φόβον ἐπιεικῶν. εἴρηται δὲ ἐκ τῶν Στασίνου Κυπρίων* [1–2] || (III) SCHOL. ad eund. l. ap. ANECD. PARIS. I 399 Cramer *εἴρηται ἐκ τῶν Στασίνου Κυπρίων* [1–2] || (IV) MANT. PROV. 1, 71 (Paroem. Gr. II 755, 10) *ἵνα – αἰδώς* : *Στασίνου* (*Στασίμου* cod.) *ἡ γνώμη τοῦ ποιητοῦ, ὅς οὕτω φησί·* [1–2] || (V) STOB. Flor. 3, 31, 12 (III 671, 11 Hense) *Στασίνου ἐκ τῶν Κυπρίων* [1–2] || (VI) PLUT. Cleom. 9, 6 *διὸ καὶ καλῶς ὁ εἰπών· ἵνα – αἰδώς* || (VII) PLUT. De cohib. ir. 11

17 1 Panyas. 19, 1 *οἶνος θνητοῖσι . . . ἄριστον* || 2 Theogn. 883 *ἀπὸ μὲν χαλεπὰς σκεδάσεις μελεδῶνας* (cf. 1323) | Anth. Pal. 11, 55 (Pallad.) *ἵνα Βάκχος ἀποσκεδάσειε μερίμνας* (cf. Horat. Carm. 2, 11, 17) | vid. ad Cyp. fr. 16 || 18 2 Soph. Aiax 1079–1080 *δέος γὰρ ὧι πρόσεστιν αἰσχύνη θ' ὁμοῦ, / σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο* | Epicharm. fr. 158 Olivieri *ἔνθα δέος ἐνταῦθα καἰδώς* | O 657–658 *ἴσχε γὰρ αἰδὼς / καὶ δέος* | Hymn. Cer. 190 *τὴν δ' αἰδώς τε σέβας τε ἰδὲ . . . δέος εἷλεν*

17 eodem colloquio atque fr. 16 || 1 *τ(ας)* Athen. **EB** compendiorum confusione : *τι* Sud. **GMV** | *ἄκρητον* Xydas || 2 *μελεδώνας* Camerarius : codd. dubitant ap. Hymn. Apoll. 532 utrum *-ῶνας* an *-ώνας*; ap. Theogn. 883 omnes *-ῶνας* praebent (quod servant Hudson-Williams Carrière Adrados Young) : Bergk, Ziegler, Harrison, Edmonds, West praeferunt *-ώνας* sed cf. Van Groningen, Theognis 335s | de re cf. Jouan, Euripide 388 || 18 de fr. cf. Burnet, Class. Quart. 8, 1914, 235s | recte interpretatus est Bolling, Class. Phil. 23, 1928, 63s (contra Jouan, Euripide 44s adn. 5) : de Nestore cum Menelao loquente, prob. Xydas : fortasse de Paride cum Helena sec. Hux., Greek epic 140 : est Nemesis quae loquitur sec. Wüllner 72 || 1 *τ' ἔρξαντα* Merk. : *θέρξαντα* **B** : *θ' ἔρξαντα* **B²W** : *στέρξαντα* **T** *γρ* **BW** (lectio quam optime explicavit Merk., Kritische Beiträge 3) : *ῥέξαντα* Stobaeus Apostol. Schol. ap. Anecd. Paris. : *ἔρξαντα* Nauck Ribb. Burnet || 2 *ἐθέλει νεικεῖν* Burnet : *ἐθέλεις εἰπεῖν* **BT** (*νείκεσιν* Schol. **T**) : *ἐθέλειν εἰπεῖν* **W** corr. **B²** : *ἐθέλειν εἴκειν* Schol. ap. Anecd. Paris. | *ἵνα περ* Schol. ap. Anecd. Paris.

19

(I) Schol. Hom. *T* 326 (IV 222, 29 Dind.) *ἡ δὲ ἑτέρα ἱστορία ἔχει οὕτως· Ἀλεξάνδρου Ἑλένην ἁρπάσαντος Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος τοὺς Ἕλληνας κατὰ τῶν Τρώων ἐστρατολόγησαν. Πηλεὺς δὲ προγινώσκων ὅτι μοιρίδιον ἦν ἐν Τροίαι θανεῖν Ἀχιλλέα, παραγενόμενος εἰς Σκῦρον πρὸς Λυκομήδην τὸν βασιλέα παρέθετο τὸν* 5 *Ἀχιλλέα. ὁ δὲ γυναικείαν ἐσθῆτα ἀμφιάσας αὐτὸν ὡς κόρην ἀνέτρεφε μετὰ τῶν θυγατέρων. χρησμοῦ δὲ δοθέντος μὴ ἁλώσεσθαι τὴν Ἴλιον χωρὶς Ἀχιλλέως, ἐπέμφθησαν ὑφ' Ἑλλήνων πρὸς Πηλέα Ὀδυσσεύς, Φοῖνιξ καὶ Νέστωρ. τοῦ δὲ Πηλέως ἀρνουμένου παρ' αὐτῶι παῖδα μὴ τυγχάνειν, πορευθέντες εἰς Σκῦρον καὶ ὑπονοήσαντες μετὰ τῶν παρθένων τὸν Ἀχιλλέα τρέφεσθαι, ταῖς Ὀδυσσέως ὑποθήκαις ὅπλα καὶ ταλάρους* 10 *ἔρριψαν σὺν ἱστουργικοῖς ἐργαλείοις ἔμπροσθεν τοῦ παρθενῶνος. αἱ μὲν οὖν κόραι ἐπὶ τοὺς ταλάρους ὥρμησαν καὶ τὰ λοιπά, ὁ δ' Ἀχιλλεὺς ἀνελόμενος τὰ ὅπλα κατάφωρος γέγονε καὶ συνεστρατεύσατο. πρότερον δὲ ταῖς παρθένοις συνδιατρίβων ἔφθειρε Δηϊδάμειαν τὴν Λυκομήδους, ἥτις ἐξ αὐτοῦ ἐγέννησε Πύρρον τὸν ὕστερον Νεοπτόλεμον κληθέντα, ὅστις τοῖς Ἕλλησι νέος ὢν συνεστρατεύσατο μετὰ θάνατον τοῦ πατρός. ἡ* 15 *ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς* || (II) Schol. Hom. *I* 668b (II 538 Erbse) *οἱ μὲν νεώτεροι ἐκεῖ* (sc. *ἐν Σκύρωι*) *τὸν παρθενῶνά φασιν, ἔνθα τὸν Ἀχιλλέα ἐν παρθένου σχήματι τῆι Δηϊδαμείαι συγκατακλίνουσιν* || (III) Ptolem. Chenn. ap. Phot. Bibl. p. 147a 18 (III 53, 18 Henry) = p. 17, 26 Chatzis *ὡς Ἀχιλλέα μὲν Ἀριστόνικος ὁ Ταραντῖνος* (FGrHist 57 F 1) *διατρίβοντα ἐν ταῖς παρθένοις παρὰ Λυκομήδει* 20 *Κερκουρᾶν καλεῖσθαί φησιν, ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Ἰσσὰν καὶ Πυρράν.*

20 (p. 194 B.)

(I) Schol. Hom. *A* 59 (Ludw., Textkr. Unt. I 24) *Ἀτρείδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας] οἱ νεώτεροι ποιηταὶ ἐντεῦθεν σημειοῦνται ἱστοροῦντες τὰ περὶ τὴν Μυσίαν τὸν τρόπον τοῦτον. ἐν Τροίαι πλέοντες οἱ Ἕλληνες Μυσίαι προσίσχουσι, καὶ ἀγνοοῦντες αὐτὴν ἐπόρθουν, Τροίαν εἶναι νομίζοντες. Τήλεφος δὲ ὁ Ἡρακλέους καὶ Αὔγης τῆς* 5 *Ἀλέου παῖς, βασιλεύων Μυσῶν καὶ ἰδὼν τὴν χώραν λεηλατουμένην τοὺς Μυσοὺς καθοπλίσας, ἐπὶ τὰς ναῦς τοὺς Ἕλληνας συνδιώξας πολλοὺς ἀπέκτεινεν. ὁρμήσαντος δὲ ἐπ' αὐτὸν Ἀχιλλέως οὐ μείνας ἐδιώκετο· ἐν δὲ τῶι τρέχειν ἐμπλακεὶς ἀμπέλου κλήματι τὸν μηρὸν τιτρώσκεται, νεμεσήσαντος αὐτῶι Διονύσου, ὅτι ἄρα ὑπὸ τούτου*

p. 459d *οὐ γάρ, ὡς ὁ ποιητὴς εἶπεν· ἵνα — αἰδώς* || (VIII) Diogenian. 5, 30 (Paroem. Gr. I 257, 1) *ἵνα — αἰδώς* || (IX) Apostol. 9, 6, Arsen. 31, 50 (Paroem. Gr. II 463, 9) *ἵνα — αἰδώς* || (X) Schol. Hom. *Ω* 435a¹ (V 594 Erbse) *δείδοικα καὶ αἰδέομαι] ἵνα — αἰδώς*, a² *εἰκότως ἀμφότερα· καὶ γὰρ καὶ ἡ παροιμία φησίν· 'ὅπου δέος, ἐκεῖ καὶ αἰδώς'*

19 e Cypriis sec. Seve., Cycle 285ss, prob. Valk, Researches I 369; Cypriis iam adtribuit Müller 91 (fr. 10) quae leguntur ap. librum Leid. in *T* 332 et quorum ultima verba sunt *ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς* || Homerus Scyron laud. *I* 666ss, *T* 326ss || **9** *Ὀδυσσέως* Villoison : *Ἀχιλλέως* Schol. || **17** *συγκατακλίνουσιν* Maass : *παρακλίνουσιν* Hornei : *κατακλίνουσιν* Schol. || **20** *Κερκουρᾶν* Valk ('qui per caudam mingit' interpretans) : *Κερκυσέραν* cod. | de re cf. et. Hygin. fab. 96, Schol. *A* 417 (Ludw., Textkr. Unt. II 8) *λέγεται τὴν Θέτιν παρὰ Διὸς μαθεῖν τὰ περὶ Ἀχιλλέως, ὅτι εἰ μὲν μείνειεν ἐν τῆι Φθίαι μὴ συμπλεύσας τοῖς Ἕλλησιν εἰς τὴν Ἴλιον, πολλὴ μὲν ἔσται αὐτῶι ἡ ζωή, ἄδοξος δέ· εἰ δὲ συνανέλθοι αὐτοῖς, ἔσται ὀλιγοχρόνιος μέν, ἀλλ' ἀοίδιμος καὶ εὐκλεής. ὅθεν, ὡς προειδυῖα ἡ Θέτις τοῦτο, ἦν αὐτὸν παραθεμένη εἰς τὸν Λυκομήδους παρθενῶνα ὡς κόρην ἐν τῆι Σκύρωι* | vid. et. Apollodor. Bibl. 3, 13, 8 et Frazer adn. ad loc., Schol. Hom. *A* 131

τῶν τιμῶν ἀφῄρητο. οἱ δὲ Ἕλληνες ὑπέστρεψαν εἰς τὸ Ἄργος || (II) Eust. in Il. p. 46, 36 *τὸ δὲ 'παλιμπλαγχθέντας' οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ ἐκ δευτέρου πλανηθέντας φασὶ χρώμενοι* 10 *τῆι τῶν νεωτέρων ἱστορίαι τῆι λεγούσηι, ὅτι τὰ πρῶτα ἐπιστρατεύσαντες τῆι Τροίαι οἱ Ἕλληνες ἥμαρτον τῆς ὁδοῦ καὶ τὴν μηδὲν αὐτοῖς εἰς τιμωρίαν προσήκουσαν γῆν ἐληΐζοντο. ἡ δὲ ἦν ἡ ὑπὸ τῶι Τηλέφωι Μυσία. ὁ δὲ Τήλεφος ἀντικαταστὰς ἐποίησέ τι κακὸν καὶ ἔπαθε. πέπονθε μὲν τραῦμα δεινὸν ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀμπέλου ἕλικι συμποδισθέντος αὐτῶι τοῦ ἵππου κατὰ Διονύσου πρόνοιαν καὶ πεσόντος εἰς γῆν, ἐποίησε δὲ* 15 *τὸ ἀπράκτους ὑποχωρῆσαι τοὺς Ἕλληνας* || (III) Schol. Hom. *Α* 59c (I 27 Erbse) *⟨παλιμπλαγχθέντας⟩ πρὸς τὴν τῶν νεωτέρων ἱστορίαν, ὅτι ἐντεῦθεν τὴν κατὰ Μυσίαν ἱστορίαν ἔπλασαν.*

21 (11 K., 14 A., 13 B., 16 X.)

(I) Paus. 10, 26, 4 *τοῦ δὲ Ἀχιλλέως τῶι παιδὶ Ὅμηρος μὲν Νεοπτόλεμον ὄνομα ἐν ἁπάσηι οἱ τίθεται τῆι ποιήσει· τὰ δὲ Κύπρια ἔπη φησὶν ὑπὸ Λυκομήδους μὲν Πύρρον, Νεοπτόλεμον δὲ ὄνομα ὑπὸ Φοίνικος αὐτῶι τεθῆναι, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἡλικίαι ἔτι νέος πολεμεῖν ἤρξατο* || (II) Eust. in Il. p. 1187, 21 *Νεοπτόλεμος δὲ ἐπεκλήθη ὁ τοῦ Ἀχιλλέως οὗτος υἱός, διότι νέος ὢν ἐπολέμησε* || (III) Servius in Aen. 2, 13 (I 215, 10 5 Thilo-Hagen) Pyrrhus admodum puer evocatus ad bellum est; unde dictus est Neoptolemus *νέος εἰς πτόλεμον.*

22 (p. 194 B.)

(I) Schol. Hom. *Α* 59 (Ludw., Textkr. Unt. I 24) *Τήλεφος δὲ ἀνίατον ἔχων τὸ τραῦμα, εἰπόντος θεοῦ μηδένα δύνασθαι αὐτὸν θεραπεῦσαι ἢ τὸν τρώσαντα, ἦλθεν εἰς Ἄργος, καὶ πίστιν δοὺς μὴ ἐπικουρήσειν Τρωσὶν ἐθεραπεύθη ὑπὸ Ἀχιλλέως καὶ αὐτὸς ἔδειξε τὸν ἐπὶ Τροίαν πλοῦν. ταῦτα μὲν οἱ νεώτεροι· ὁ δὲ ποιητὴς λέγει Κάλχαντα ἀφηγήσασθαι τοῦ ἐπὶ Ἴλιον πλοῦ* || (II) Schol. Hom. *Α* 71a (I 31 Erbse) *καὶ νήεσσ'* 5 *ἡγήσατ' Ἀχαιῶν ⟨Ἴλιον εἴσω⟩] ὅτι ἀντὶ τοῦ νεῶν, καὶ ὅτι Κάλχας ἡγήσατο τοῖς Ἕλλησι καὶ οὐχὶ Τήλεφος, ὥς τινες νεώτεροι, καὶ ⟨ὅτι⟩ τὸ εἴσω* || (III) Eust. in Il. p. 46, 42 *ὡς δὲ τὸ τραῦμα εἶχεν ἀθεράπευτον, χρᾶται, καὶ ὁ χρησμὸς ἀνεῖπε τὸ θρυλλούμενον, ὡς ἄρα ὁ τρώσας ἰάσεται. πλέει γοῦν τὴν ταχίστην ἐπ' Ἀχιλλέα καὶ συμβαίνει τὸν μὲν ἰάσασθαι τὴν ὠτειλήν, τὸν δὲ δοῦναι μισθὸν τῆς ὑγείας τὴν εἰς Τροίαν* 10 *ὁδηγίαν.*

20 17 *ἐντεῦθεν* Bek. : *ἔνθεν* Schol. | cf. Tzetz. Ex. Iliad. 106, 7 Hermann || 18 *ἱστορίαν*] *ἐφόρμησιν* vel sim. maluit Friedländer || de historia cf. Rob., Heldens. 1148ss; Seve., Cycle 291ss; Valk, Researches I 24 adn. 86 | Tzetz. ad Lycophr. Alex. 206 (96, 27 Scheer), 211 (98, 31 Scheer) Telephum ut peditem depingit, vid. et. Apollodor. Epit. 3, 17 (in adn. ad Procl. epit.), Schol. Demosth. De coron. 134b (216, 6ss, 19ss Dilts), Strab. 1, 1, 17 p. 10, Mant. Prov. 2, 28 (Paroem. Gr. II 762, 12), Schol. Aristoph. Nub. 922 (131 Koster), Philostr. Heroic. 23, 3 de Lannoy, Dictys 2, 2 || 21 3 *Ἀχιλλεὺς* del. Siebelis, Müller, at Neoptolemo nomen dant patris gestorum causa; errat enim Servius || 6 cf. fr. 19 (I) fin. | de re cf. et. Seve., Cycle 289; Valk, Researches I 370 || 22 7 add. Cobet || cf. Eust. in Il. p. 45, 39, Schol. Hom. *Δ* 219 (I 490 Erbse), Mant. Prov. 2, 28 (Paroem. Gr. II 762, 16), Schol. Aristoph. Nub. 922 (131 Koster), Schol. Plat. Gorg. 447b (129 Greene), Philostr. Heroic. 23 de Lannoy, Dictys 2, 2, Schol. Demosth. De coron. 134b (216, 9ss, 22ss Dilts); vid. et. quae e picturis deduci possent ap. Rob., Heldens. 1152s; Jouan, Euripide 248s (cf. Append. Icon.)

23 (p. 195 B.)

(I) SCHOL. Hom. *A* 108–109b (I 41 Erbse) *ἐντεῦθεν οἱ νεώτεροι ὁρμηθέντες ἱστοροῦσιν ὅτι τῶν Ἑλλήνων ἐν Αὐλίδι, πόλει τῆς Βοιωτίας, ἀθροισθέντων καὶ ἀπλοίαι κατασχεθέντων, Κάλχας ὁ μάντις ἐξεφώνησε μὴ δύνασθαι εἰς Ἴλιον ἄλλως ἐκπλεῦσαι αὐτούς, εἰ μὴ Ἀγαμέμνων Ἰφιγένειαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ σφαγιάσηι*
5 *Ἀρτέμιδι, διὰ τὸ φονεῦσαι αὐτὸν τὴν ἱερὰν αἶγα τὴν τρεφομένην ἐν τῶι ἄλσει αὐτῆς καὶ πρὸς τούτωι καυχησάμενον εἰπεῖν ὅτι οὐδὲ ἡ Ἄρτεμις οὕτως ἂν ἐτόξευε. τοῦ δὲ Ἀγαμέμνονος διὰ τὴν πολλὴν ἀνάγκην παραστήσαντος τὴν κόρην τῶι βωμῶι, κατοικτειρήσασαν τὴν θεὰν καὶ ἔλαφον ἀντὶ τῆς παρθένου παραστήσασαν σῶσαι καὶ ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς θεοῦ εἰπεῖν πεμφθῆναι αὐτήν. ἡ ἱστορία παρὰ*
10 *πολλοῖς τῶν νεωτέρων καὶ παρὰ Δίκτυϊ τῶι γράψαντι τὰ Τρωϊκά* (FGrHist 49 F 5) ‖ (II) APOLLODOR. Epit. 3, 21 *ἀναχθέντων δὲ αὐτῶν ἀπ' Ἄργους καὶ παραγενομένων τὸ δεύτερον εἰς Αὐλίδα, τὸν στόλον ἄπλοια κατεῖχε· Κάλχας δὲ ἔφη οὐκ ἄλλως δύνασθαι πλεῖν αὐτούς, εἰ μὴ τῶν Ἀγαμέμνονος θυγατέρων ἡ κρατιστεύουσα κάλλει σφάγιον Ἀρτέμιδι παραστῆι, διὰ τὸ μηνίειν τὴν θεὸν τῶι Ἀγαμέμνονι, ὅτι τε βαλὼν*
15 *ἔλαφον εἶπεν· 'οὐδὲ ἡ Ἄρτεμις', καὶ ὅτι Ἀτρεὺς οὐκ ἔθυσεν αὐτῆι τὴν χρυσῆν ἄρνα. τοῦ δὲ χρησμοῦ τούτου γενομένου, πέμψας Ἀγαμέμνων πρὸς Κλυταιμνήστραν Ὀδυσσέα καὶ Ταλθύβιον Ἰφιγένειαν ᾔτει, λέγων ὑπεσχῆσαι δώσειν αὐτὴν Ἀχιλλεῖ γυναῖκα μισθὸν τῆς στρατείας. πεμψάσης δὲ ἐκείνης Ἀγαμέμνων τῶι βωμῶι παραστήσας ἔμελλε σφάζειν, Ἄρτεμις δὲ αὐτὴν ἁρπάσασα εἰς Ταύρους ἱέρειαν ἑαυτῆς κατέστη-*
20 *σεν, ἔλαφον ἀντ' αὐτῆς παραστήσασα τῶι βωμῶι· ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, ἀθάνατον αὐτὴν ἐποίησεν* ‖ (III) SCHOL. Hom. *I* 145a (II 428 Erbse) *οὐκ οἶδε τὴν παρὰ τοῖς νεωτέροις σφαγὴν Ἰφιγενείας.*

24 (12 K., 15 A., 14 B., 17 X.)

SCHOL. Soph. El. 157 (110 Papageorgios) *ἢ Ὁμήρωι ἀκολουθεῖ* (*I* 144) *εἰρηκότι* ⟨*τὰς*⟩ *τρεῖς θυγατέρας τοῦ Ἀγαμέμνονος ἤ, ὡς τὰ Κύπρια, τέσσαράς φησιν, Ἰφιγένειαν καὶ Ἰφιάνασσαν.*

23 5 *διὰ τὸ* Villoison : *ἅτε* **A** | *διὰ – αὐτῆς* addita ex alio fonte esse censuit Seve., Cycle 296 ‖ 6 *τοῦτο* **A** : corr. Bek. | cf. Soph. El. 566ss | *οὔτε* **Ah** : corr. Dind. ‖ 14–15 *ἔλεγε γὰρ μηνίσαι Ἀγαμέμνονι τὴν θεόν, κατὰ μέν τινας ἐπεὶ κατὰ θήραν ἐν Ἰκαρίωι βαλὼν ἔλαφον εἶπεν οὐ δύνασθαι σωτηρίας αὐτὴν τυχεῖν οὐδ' Ἀρτέμιδος θελούσης, κατὰ δέ τινας ὅτι τὴν χρυσῆν ἄρνα οὐκ ἔθυσεν αὐτῆι Ἀτρεύς* **S** ‖ 15 *καὶ – ἄρνα* addita ex alio fonte cens. Seve. ‖ de Iphigenia sacrificata cf. Kjellberg, Iphigeneia, RE IX 2 (1916) 2588ss; Rob., Heldens. 1095ss; Frazer ad Apollodor. l. l.; Seve., Cycle 295ss; Séchan, Rev. ét. gr. 44, 1931, 368ss; Jouan, Euripide 260ss ‖ de Aeschylo Cypriorum imitatore cf. Fraenkel, Dioniso 12, 1949, 3ss (praecipue 10ss) ‖ **24** 2 add. Lascaris | ⟨*ὁ*⟩ *τὰ Κύπρια* Bethe : *τὰ Κύπρια* ⟨*ποιήσας*⟩ Brunck | *δ'* codd. : unde *διαφόρους* Elmsley | post *φησιν* lacunam susp. Kink., sed cf. quod recte explicaverunt Monro, Journ. Hell. Stud. 5, 1884, 8 adn. 1; Seve., Cycle 297 | sec. Cypriorum poetam Agamemnonis filiae Chrysothemis Laodice Iphianassa et Iphigenia sunt | cf. et. Schol. Hom. *I* 145 (247c 22 Bek.) *Λαοδίκη μία τῶν Ἀγαμέμνονος θυγατρῶν, ἣν οἱ τραγικοὶ Ἠλέκτραν εἶπον, ὡς καὶ τὴν Ἰφιάνασσαν Ἰφιγένειάν φησιν Εὐριπίδης* | cf. et. Schol. Eur. Or. 22 | de re cf. et. Bethe, Troisch. Epenkreis 163; Chatzistephanou, *Στασῖνος Δ'*, 1973, 140

25 (13 K., 16 A., p. 192 B., 19 X.)

οὐκ ἐφάμην Ἀχιλῆϊ χολωσέμεν ἄλκιμον ἦτορ
ὧδε μάλ' ἐκπάγλως, ἐπεὶ ἦ μάλα μοι φίλος ἤην.

26 (14 K., 17 A., 15 B., 20 X.)

(I) Paus. 4, 2, 7 *Λυγκέως μὲν δὴ παῖδα οὐκ ἴσμεν γενόμενον, Ἴδα δὲ Κλεοπάτραν θυγατέρα ἐκ Μαρπήσσης, ἣ Μελεάγρωι συνώικησεν. ὁ δὲ τὰ ἔπη ποιήσας τὰ Κύπρια Πρωτεσιλάου φησίν, ὃς ὅτε κατὰ τὴν Τρωιάδα ἔσχον Ἕλληνες ἀποβῆναι πρῶτος ἐτόλμησε, Πρωτεσιλάου τούτου τὴν γυναῖκα Πολυδώραν μὲν τὸ ὄνομα, θυγατέρα δὲ Μελεάγρου φησὶν εἶναι τοῦ Οἰνέως. εἰ τοίνυν ἐστὶν ἀληθές, αἱ γυναῖκες αὗται τρεῖς* 5 *οὖσαι τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ Μαρπήσσης ἀρξάμεναι προαποθανοῦσι πᾶσαι τοῖς ἀνδράσιν ἑαυτὰς ἐπικατέσφαξαν* || (II) Schol. Hom. *B* 701 (I 127, 17 Dind.) *οἱ μὲν τὸν Αἰνείαν ἀπέδοσαν . . . ἕτεροι Ἕκτορα . . . φονέα Πρωτεσιλάου.*

27 (15 K., 18 A., B., 22 X.)

Schol. Hom. *Π* 57b (IV 172 Erbse) *πόλιν εὐτείχεα] τὴν Πήδασον οἱ τῶν Κυπρίων ποιηταί, αὐτὸς* (*B* 690) *δὲ Λυρνησ⟨σ⟩όν.*

25 Chrysipp. (?) ap. Pap. Louvre 2, col. 11, 27 saec. II a. Ch. (prim. ed. Letronne, Journ. des Sav. 1838, 322, cf. et. Bergk, Opuscula II 114; Schndw., Fragmente griech. Dicht. aus einem Pap. des Kön. Mus. zu Paris, Göttingen 1838; Brunet de Presle, Notices et extraits de manuscrits de la Bibliothèque Impériale XVIII, 1865, 106; Cavini et al., Studi su papiri greci di Logica e Medicina, Firenze 1985, 100ss; 161; = Stoic. Vet. Fr. II 57, 11 Arnim) *εἰ Ἀγαμέμνων οὕτως ἀπέφασκεν* (*ἔφασκεν* Allen) [1–2] *ἀξίωμά ἐστιν*

25 1 *M* 165 *οὐ γάρ ἔγωγ' ἐφάμην* (cf. *ξ* 481) | *E* 529 al. Hymn. Hom. 27, 9 Callin. fr. 1, 10 Gent.-Prato *ἄλκιμον ἦτορ* || 2 *A* 381 *ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν* (cf. *E* 695 *P* 577 *μ* 72 Xenoph. fr. 6, 4 Gent.-Prato)

25 Cypriis versus adtribuit Letronne, Journ. des Savants 1838, 322 de Achillis et Agamemnonis rixa tractavisse putans | de fr. cf. Ribbeck, Rhein. Mus. 33, 1878, 461 || 1 *χολωσέμεν* Nauck Ribbeck Allen : *χολώσειν* *Π* || 2 *ἦεν* Allen, Bethe at de *ἤην* cf. Chantr. Gramm. Hom. I 289; Tagliaferro, Helikon 18–19, 1978–1979, 340ss || 26 cf. Schol. Hom. *B* 701 (Ludw., Textkr. Unt. IV 6) *οἱ δὲ* (sc. *φασιν*) *ὅτι νεωστὶ γήμας* (sc. *Πρωτεσίλαος*) *οὐδέπω τελείως τὰ κατὰ τὸν γεγαμηκότος οἶκον διεπράξατο, ἀλλὰ πρότερον ἐστράτευσεν*, vid. et. Eur. Prothesil. (de quo cf. Rob., Heldens. 62ss), Eust. in Il. p. 326, 5, Antipatr. Acanth. FGrHist 56 F 1a/b, Apollodor. Epit. 3, 30, Hygin. fab. 103; 104, Schol. Lycophr. Alex. 530 (190, 20 Scheer = Soph. fr. 497 Radt = Demetr. Sceps. 75 Gaede), Lucian. D. mort. 23, Schol. Aristid. III 671s Dind., Prop. 1, 19, 7ss, Ovid. Heroid. 13, Serv. in Aen. 6, 447, Tzetz. Chil. 2, 763ss | vulgo Protesilai uxor Laodamia : Apollodor. Epit. 3, 30, Eust. in Il. p. 325, 23, Hygin. fab. 104, Serv. in Aen. 6, 447, Tzetz. Ant. 227ss | de re cf. Buonamici, La leggenda di Protesilao e Laodamia, Pisa 1902; Seve., Cycle 301ss; Radke, Protesilaos, RE XXIII 1 (1957) 932ss; Jouan, Euripide 317ss || 27 *Λυρνησόν* Schol.: corr. Allen | de re cf. Schol. Hom. *A* 366 (Ludw., Textkr. Unt. II 5) *κατὰ δὲ τοὺς Τρωϊκοὺς πολέμους ἐπιστρατεύσας Ἀχιλλεὺς τῆι Θήβηι καὶ τὴν πόλιν πορθήσας τόν τε Ἠετίωνα ἀνεῖλε σὺν τοῖς τέκνοις· μεθ' οὓς Λυρνησσὸν πορθήσας καὶ τὴν πόλιν ἐξελὼν αἰχμάλωτον ἦγεν ἐκ Λυρνησσοῦ μὲν Βρισηΐδα, ἣν γέρας αὐτοῦ ἐψηφίσαντο Ἕλληνες, ἀπὸ δὲ τῆς Χρύσης Χρυσηΐδα τὴν Χρύσου τοῦ ἱερέως τοῦ Ἀπόλλωνος θυγατέρα*, vid. et. fr. 28

28 (16 K., 19 A., B., 23 X.)

(I) EUST. in Il. p. 119, 4 *ἱστοροῦσι δέ τινες ὅτι ἐκ τῶν Ὑποπλακίων Θηβῶν ἡ Χρυσηὶς ἐλήφθη, οὔτε καταφυγοῦσα ἐκεῖ οὔτ' ἐπὶ θυσίαν Ἀρτέμιδος ἐλθοῦσα, ὡς ὁ τὰ Κύπρια γράψας ἔφη, ἀλλὰ πολῖτις ἤτοι συμπολῖτις Ἀνδρομάχης οὖσα* || (II) SCHOL. Hom. *A* 366 (Ludw., Textkr. Unt. II 6) *ἔνιοι δέ φασιν ὅτι καὶ ἡ Χρυσηὶς ἐκ Θηβῶν*
5 *ἐλήφθη. τῆς γὰρ Χρύσης, φασίν, οὔσης πολιχνίου ἀτειχίστου καὶ εὐτελοῦς, ὡς ἐν ἀσφαλεστέραι καὶ μείζονι τῆι Θήβηι οἱ ἀπ' αὐτῆς προσερρυηκότες ἦσαν διὰ τὸν πόλεμον* || (III) SCHOL. Hom. *A* 366c (I 109 Erbse) *εἰς Θήβας δὲ ἤκουσα ἡ Χρυσηὶς πρὸς Ἰφινόην τὴν Ἠετίωνος ἀδελφήν, Ἄκτορος δὲ θυγατέρα, θύουσαν Ἀρτέμιδι ἥλω ὑπὸ Ἀχιλλέως. μεγαλοφυῶς δὲ συντέμνει τὰ περισσὰ τῶν λόγων καὶ τῶν ἱστοριῶν.*

29 (17 K., 20 A., 17 B., 18 X.)

(I) SCHOL. Lycophr. Alex. 570 (197, 26 Scheer) *Σταφύλου τοῦ υἱοῦ Διονύσου θυγάτηρ γίνεται Ῥοιώ. ταύτηι ἐμίγη Ἀπόλλων. αἰσθόμενος δὲ ὁ Στάφυλος ἔβαλεν αὐτὴν εἰς λάρνακα καὶ ἀφῆκε κατὰ τὴν θάλασσαν. ἡ δὲ προσεπελάσθη τῆι Εὐβοίαι καὶ ἐγέννησεν αὐτόθι περί τι ἄντρον παῖδα, ὃν Ἄνιον ἐκάλεσε διὰ τὸ ἀνιαθῆναι αὐτὴν*
5 *δι' αὐτόν. τοῦτον δὲ Ἀπόλλων ἤνεγκεν εἰς Δῆλον, ὃς γήμας Δωρίππην ἐγέννησε τὰς Οἰνοτρόπους Οἰνώ, Σπερμώ, Ἐλαΐδα, αἷς ὁ Διόνυσος ἐχαρίσατο, ὁπότε βούλονται, σπέρμα λαμβάνειν. Φερεκύδης* (FGrHist 3 F 140) *δέ φησιν ὅτι Ἄνιος ἔπεισε τοὺς Ἕλληνας παραγενομένους πρὸς αὐτὸν αὐτοῦ μένειν τὰ θ' ἔτη· δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς παρὰ τῶν θεῶν τῶι δεκάτωι ἔτει πορθῆσαι τὴν Ἴλιον. ὑπέσχετο δὲ αὐτοῖς ὑπὸ τῶν*
10 *θυγατέρων αὐτοῦ τραφήσεσθαι. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ παρὰ τῶι τὰ Κύπρια πεποιηκότι, μέμνηται δὲ καὶ Καλλίμαχος τῶν Ἀνίου θυγατέρων ἐν τοῖς Αἰτίοις* (fr. 188 Pf.) || (II) SCHOL. Lycophr. Alex. 580 (200, 13 Scheer) *αἱ Οἰνότροποι ἐκαλοῦντο Οἰνώ, Σπερμώ, Ἐλαΐς. αὗται ἔλαβον παρὰ Διονύσου δῶρον, ἵνα, ὅτε θελήσουσι, καρπὸν τρυγῶσι· καὶ ὁ μὲν Οἰνὼ τὸν οἶνον ἐποίει, ἡ δὲ Σπερμὼ τὰ σπέρματα, τὸ ἔλαιον δὲ ἡ Ἐλαΐς. αὗται*
15 *καὶ τοὺς Ἕλληνας λιμώττοντας ἐλθοῦσαι εἰς Τροίαν διέσωσαν. μαρτυρεῖ δὲ ταῦτα καὶ Καλλίμαχος* || (III) SCHOL. Lycophr. Alex. 581 (200, 19 Scheer) *Ἀγαμέμνων γὰρ τῶν Ἑλλήνων λιμῶι συνεχομένων μετεπέμψατο αὐτὰς διὰ τοῦ Παλαμήδους, καὶ ἐλθοῦσαι εἰς τὸ Ῥοίτειον ἔτρεφον αὐτούς* || (IV) APOLLODOR. Epit. 3, 10 *θυγατέρες Ἀνίου τοῦ Ἀπόλλωνος Ἐλαΐς Σπερμὼ Οἰνώ, αἱ Οἰνότροποι λεγόμεναι· αἷς ἐχαρίσατο*
20 *Διόνυσος ποιεῖν ἐκ γῆς ἔλαιον σῖτον οἶνον.*

30 (18 K., 21 A., 16 B., 24 X.)

PAUS. 10, 31, 2 *Παλαμήδην δὲ ἀποπνιγῆναι προελθόντα ἐπὶ ἰχθύων θήραν, Διομήδην δὲ τὸν ἀποκτείναντα εἶναι καὶ Ὀδυσσέα ἐπιλεξάμενος ἐν ἔπεσιν οἶδα τοῖς Κυπρίοις.*

28 Valk, Researches I 97 Eustathium in Cypriorum mentione e Porphyrio pendere putat || 7–8 simillima traduntur ap. Schol. Hom. *A* 18–19 (I 14 Erbse) || **29** cf. Schol. Hom. *ζ* 164, Callim. fr. 188 Pf., Ovid. Met. 13, 650ss | diversa leguntur ap. Diod. 5, 62, cf. et. Dictys 1, 23 || 3 *Εὐβοίαι*] cf. Ovid. Met. 13, 660 (at *Δήλωι* Diod. 5, 62) || 7 de Pherecydis fr. cf. Jac. comm. ad loc. || 8 fort. *δεδόσθαι γὰρ* Jac. || 19 *Ἀνιούτου* E : corr. Wagner | de re cf. Immisch, Rh. Mus. 44, 1889, 299ss; Frazer, comm. ad Apollodor. l. l.; Seve., Cycle 311s; Pf. ad Callim. fr. 188; Szarmach, Eos 62, 1974, 41s || **30** heroes epici non nisi egestate cibi piscantur, cf. Finsler, Homer, Leipzig–Berlin 1924, 11; Rob., Heldens. 1130 adn. 4 | vid. et. Kullmann, Mus. Helv. 12, 1955, 269; Jouan, Euripide 357 | de Palamede cf. Curtius, Rh. Mus. 7, 1850, 455; Wüst, Palamedes 1, RE XVIII 2 (1942) 2500ss; Odysseus, RE XVII 2 (1937) 1929s; Phillips, Am. Journ. of Philol. 78, 1957, 267ss (praecipue 270); Jouan, Euripide 339ss | de Palamedis morte cf. Szarmach, Eos 62, 1974, 40ss; de causis vid. Jouan, Euripide 358

31 (19 K., 22 A., 20 B., 6 X.)

Paus. 10, 26, 1 *Λέσχεως* (Il. parv. fr. 22) *δὲ καὶ ἔπη τὰ Κύπρια διδόασιν Εὐρυδίκην γυναῖκα Αἰνείαι.*

32 (21 K., 24 A., 21 B., 14 X.)

τῶι δ' ὑποκυσαμένη τέκε Γοργόνας, αἰνὰ πέλωρα,
αἳ Σαρπηδόνα ναῖον ἐν ὠκεανῶι βαθυδίνηι
νῆσον πετρήεσσαν.

33 (22 K., 25 A., 23 B., 15 X.)

νήπιος, ὃς πατέρα κτείνας παῖδας καταλείπει.

32 Herodian. *π. μονήρους λέξεως* 9 (II 914, 15 Lentz) *καὶ ἡ νῆσος* (sc. *Σαρπηδών*) *ἰδίως ἐν Ὠκεανῶι Γοργόνων οἰκητήριον οὖσα, ὡς ὁ τὰ Κύπρια φησί* [1–3] || **33** (I) Clem. Alex. Strom. 6, 2, 19, 1 *πάλιν Στασίνου* (*Ἀρκτίνου* Welck. Müller) *ποιήσαντος* [1], *Ξενοφῶν* (memoriae vitio Xenophonti tribuit quae sunt Herodoti 1, 155) *λέγει 'ὁμοίως γάρ μοι νῦν γε φαίνομαι πεποιηκέναι, ὡς εἴ τις πατέρα ἀποκτείνας τῶν παίδων αὐτοῦ φείσαιτο'* || (II) Aristot. Rhet. 1 p. 1376a 6 *καὶ τὸ τοὺς υἱοὺς ἀναιρεῖν ὧν καὶ τοὺς πατέρας·* [1] || (III) Aristot. Rhet. 2 p. 1395 a 17 *καὶ ἐπὶ τὸ ἀναιρεῖν τῶν ἐχθρῶν τὰ τέκνα καὶ μηδὲν ἀδικοῦντα·* [1] || (IV) Polyb. 23, 10, 10 *ἅμα δὲ τούτοις συμπεριέλαβε καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας, ὅσοι κατὰ βασιλικὸν πρόσταγμα τοῦ ζῆν ἐστερήθησαν, ἐπιφθεγξάμενος, ὥς φασι, τὸν στίχον τοῦτον·* [1] || (V) Suda s. v. *νήπιος* (III 462, 1 Adler) *Φίλιππος ὁ Μακεδών, πολλοὺς ἀνελών, ὕστερον ἐφθέγξατο τοῦτον τὸν στίχον·* [1] || (VI) Suda s. v. *Φίλιππος ὁ Μακεδών* (IV 725, 15 Adler) *τοῦ ζῆν πολλοὺς ἐστέρησε καὶ τοὺς υἱέας ὕστερον συμπεριέλαβεν ἐπιφθεγξάμενος τὸν στίχον τοῦτον·* [1] cf. Livium 40, 3 || (VII) Arsenius ap. Apostol. 12, 8 (Paroem. Gr. II 543, 18) [1]

32 1 Hes. fr. 26, 27 M.-W. *τῶι δ' ὑποκυσαμένη* | Hes. fr. 205, 1 M.-W. *ἡ δ' ὑποκυσαμένη τέκεν* (cf. *Ζ* 26 *Υ* 225 *λ* 254 Hymn. Hom. 32, 15 Hes. Th. 411, fr. 10 (a), 42a West al.) | As. fr. 1, 1–3 *δ' ἔτεκε . . . κυσαμένη* | *Α* 414 *αἰνὰ τεκοῦσα* | *κ* 219 Apoll. Rhod. 1, 996 *αἰνὰ πέλωρα* | *λ* 634 *Γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου* || 2 *Β* 511 *οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον* (cf. Hes. Sc. 473) | Hes. Th. 274 *Γοργούς θ', αἳ ναίουσι πέρην . . . Ὠκεανοῖο* | *κ* 511 *ἐπ' Ὠκεανῶι βαθυδίνηι* | Hes. Th. 133 al. *Ὠκεανὸν βαθυδίνην* | cf. Stesich. fr. 6 Page (*Σαρπηδονία νῆσος*) Simon. fr. 29 Page (*Σαρπηδονία πέτρα*) || 3 *δ* 844 *νῆσος μέσσηι ἁλὶ πετρήεσσα* || **33** *λ* 449 Hes. fr. 61 M.-W. *νήπιος, ὅς . . .* | *Θ* 177 al. *νήπιοι, οἳ . . .* | Eur. Andr. 519ss *καὶ γὰρ ἀνοία / μεγάλη λείπειν ἐχθροὺς ἐχθρῶν, / ἐξὸν κτείνειν* (cf. Herodt. 1, 155)

31 Aeneae uxor vulgo Creusa nominatur, cf. Hygin. fab. 90, Verg. Aen. 2, 738s etc.; Kock, Kreusa 5, RE XI 2 (1922) 1825s || **32** 1 *ὑποκυσσαμένη* et *δεινὰ* codd. : em. Dind. || 2 *καὶ* codd. : corr. Henrichsen | *ἐπ'* codd. : corr. Lehrs | *ἢ* ante *νῆσον* del. Dind. || de insula Sarpedonia cf. Stesich. fr. 6 Page (= Schol. Apoll. Rhod. 1, 211), cf. Phot. s. v. *Σαρπηδών . . . νῆσος πρὸς τῶι Ὠκεανῶι ἐν ἧι αἱ Γοργόνες* || de re cf. Roscher, Die Gorgonen und Verwandtes, Leipzig 1879, 23ss; Ziegler, Gorgo, RE VII 2 (1912) 1633; Zwicker, Sarpedon, RE II A 1 (1921) 43s || **33** *πατέρας* Aristot. Rhet. 1376a 6 A | *κτείνων* Clem. Alex., Aristot. Rhet. 1395a 17 A | *υἱοὺς* Polyb., Sud., Aristot. Rhet. 1376a 6 *ΑΓ* | *καταλείποι* Aristot. Rhet. 1376a 6 *ΘΠ*, 1395a 17 *Π*QZ : *καταλίπει* Polyb. : *ἀπολείπει* Sud. s. v. *νήπιος* F : *ἐγκαταλίποι* Arsen. | Ilii excidio adtr. Müller, Welck., Ep. Cyclus II 528 | cf. et. Rzach, Kyklos, RE XI 2 (1922) 2394; Jouan, Euripide 371ss

34 (25 K., 26 A., 24 B., 25 X.)

Schol. Eur. Hec. 41 (I 17, 4 Schw.) *ὑπὸ Νεοπτολέμου φασὶν αὐτὴν* (sc. *Πολυξένην*) *σφαγιασθῆναι Εὐριπίδης καὶ Ἴβυκος* (fr. 26 Page)· *ὁ δὲ τὰ Κυπριακὰ ποιήσας φησὶν ὑπὸ Ὀδυσσέως καὶ Διομήδους ἐν τῆι τῆς πόλεως ἁλώσει τραυματισθεῖσαν ἀπολέσθαι. ταφῆναι δὲ ὑπὸ Νεοπτολέμου, ὡς Γλαῦκος γράφει.*

FRAGMENTA DVBIA

°35 (p. 196 B.)

(I) Schol. Hom. *Π* 574b (IV 278 Erbse) *οὐκ ἀπολελοίπει ἡ Θέτις τὸν Πηλέως οἶκον ὡς οἱ νεώτεροι, ἀλλὰ συνώικει αὐτῶι* || (II) Schol. Hom. *Π* 222b (IV 217 Erbse) *οὐ δωδεκαταῖον ἀπέλιπε τὸν Ἀχιλλέα γεννήσασα ἡ Θέτις, καθάπερ οἱ νεώτεροι ποιηταί, ἀλλὰ συνεβίου Πηλεῖ* || (III) Schol. Hom. *Σ* 57a (IV 445 Erbse) *ἡ Θέτις*
5 *οὐκ ἀπελείφθη τοῦ Πηλέως οἴκου, καθάπερ οἱ νεώτεροι, δωδεκαταῖον καταλιποῦσα τὸν Ἀχιλλέα, ὁ δὲ Πηλεὺς Χείρωνι παραδέδωκεν, ἵνα τραφῆι* || (IV) Schol. Hom. *Σ* 60 (IV 446 Erbse) *Ὅμηρος οὐκ οἶδεν, ὡς οἱ νεώτεροι ποιηταί, κεχωρισμένην τὴν Θέτιν ἀπὸ τοῦ Πηλέως ὑπὸ τὴν Ἀχιλλέως γένεσιν.*

°36

(I) Schol. Hom. *Σ* 438a (IV 521 Erbse) *καθ' Ὅμηρον ἡ Θέτις ἔθρεψε τὸν Ἀχιλλέα, οὐ Χείρων, ὡς οἱ νεώτεροι* || (II) Schol. Hom. *Ι* 486 (II 502 Erbse) *οὐκ οἶδεν ὁ ποιητὴς παρὰ Χείρωνι τραφέντα αὐτόν* (sc. *Ἀχιλλέα*), *ἀλλ' οἱ νεώτεροι* || (III) Schol. Pind. Nem. 3, 76b (III 54, 8 Drachm.) *παρὰ μὲν Ὁμήρωι μόνον παιδεύεται διδασκό-*
5 *μενος τὴν ἰατρικήν, παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις καὶ τρέφεται παρὰ Χείρωνι* || (IV) Schol. Apoll. Rhod. 1, 558 (48, 8 Wendel) *ἠκολούθησεν Ἀπολλώνιος τοῖς μεθ' Ὅμηρον ποιηταῖς ὑπὸ Χείρωνος λέγων τὸν Ἀχιλλέα τραφῆναι.*

°37 (p. 195 B.)

(I) Schol. Hom. *Γ* 443 (I 165, 5 Dind.) *Ἀλέξανδρος υἱὸς Πριάμου Τροίας βασιλέως, ὁ καὶ Πάρις ἐπικαλούμενος, Ἀφροδίτης ἐπιταγῆι, ναυπηγήσαντος αὐτῶι ναῦς Ἁρμονίδου ἢ κατά τινας τῶν νεωτέρων Φερέκλου τοῦ τέκτονος μετὰ Ἀφροδίτης ἦλθεν*

34 4 de Glauco cf. Allen adn. ad loc.; Jouan, Euripide 368 adn. 2 | dubitant viri docti num quae narrantur ad Cypria referri possint, vid. Welck., Ep. Cyclus II 164; 248; Kink. 52; Wil., Hom. Unters. 181 adn. 27; Tosi, Scritti di Filologia 28 adn. 2, at Polyxenae fatum vaticinari Cypriorum poetam mea sententia recte censuit Förster, Hermes 18, 1883, 475ss, prob. Allen || de re vid. et. Jouan, Euripide 368ss || **35** 5 *δωδεκατὶ* (*δωδεκάτιον*) A : corr. Bek. | cf. Schol. Hom. *Π* 574; 576, *Σ* 57; 90; 332, Eust. in Il. p. 1130, 31 | *νεώτεροι* sec. Erbse Hes. fr. 300 M.-W., Soph. fr. 151 Radt = Schol. Apoll. Rhod. 4, 816 sunt, at Seve., Cycle 254ss ad Cypria refert || **36** cf. Apollodor. Bibl. 3, 13, 6 *ὁ δὲ* (sc. *Χείρων*) *λαβὼν αὐτὸν* (sc. *Ἀχιλλέα*) *ἔτρεφε σπλάγχνοις λεόντων καὶ συῶν ἀγρίων καὶ ἄρτων μυελοῖς*, vid. et. Stat. Achill. 2, 99ss, Schol. Hom. *Ι* 443; 486; 489, Eust. in Il. p. 762, 53 | e Cypriis sec. Rob., Heldens. 80 adn. 3; Seve., Cycle 259ss; cf. et. Robertson, Class. Rev. 54, 1940, 177ss et amphoram Atticam (VII a. Ch.) quam describit (vid. et. Append. Icon.) || de re cf. et. Pind. Nem. 3, 43ss

εἰς Λακεδαίμονα || (II) SCHOL. Hom. *E* 60a (II 12 Erbse) ἀμφίβολον, πότερον ὁ Φέρεκλος ἔπηξεν τὰς ναῦς ἢ ὁ Ἁρμονίδης, ἐφ' ἃ καὶ Ἀρίσταρχος φέρεται || (III) SCHOL. Nicandr. Coloph. Ther. 268 (125, 12 Crugnola) ὑπὸ γὰρ τοῦ Φερέκλου κατεσκευάσθησαν αἱ νῆες τῶι Ἀλεξάνδρωι || (IV) APOLLODOR. Epit. 3, 2 ὁ δὲ (sc. Ἀλέξανδρος) Ἀφροδίτην προκρίνει καὶ πηξαμένου Φερέκλου ναῦς εἰς Σπάρτην ἐκπλέει. 5

°38 (p. 191 B.)

φύρετο δ' ἄλφιτα

°39 (p. 192 B.)

PLIN. Nat. hist. 35, 96 (Apelles) fecit ... et Dianam sacrificantium virginum choro mixtam, quibus vicisse Homeri versus videtur id ipsum describentis.

°40

ἔπλεον εἰς Σκῦρον Δολοπηίδα

°41 (°24 K., p. 195 B.)

(I) SCHOL. Hom. *Ω* 257b (V 567 Erbse) ἐκ τοῦ εἰρῆσθαι ἱππιοχάρμην τὸν Τρωίλον οἱ νεώτεροι ἐφ' ἵππον διωκόμενον αὐτὸν ἐποίησαν. καὶ οἱ μὲν παῖδα αὐτὸν ὑποτίθενται, Ὅμηρος δὲ διὰ τοῦ ἐπιθέτου τέλειον ἄνδρα ἐμφαίνει || (II) APOLLODOR. Epit. 3, 32 μὴ θαρρούντων δὲ τῶν βαρβάρων, Ἀχιλλεὺς ἐνεδρεύσας Τρωίλον ἐν τῶι τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἱερῶι φονεύει. 5

38 ATHEN. 4, 137e Σόλων δὲ τοῖς ἐν πρυτανείωι σιτουμένοις μᾶζαν παρέχειν κελεύει, ἄρτον δὲ ταῖς ἑορταῖς προσπαρατιθέναι, μιμούμενος τὸν Ὅμηρον. καὶ γὰρ ἐκεῖνος τοὺς ἀριστεῖς συνάγων πρὸς τὸν Ἀγαμέμνωνα 'φύρετο δ' ἄλφιτα' φησίν || **40** SCHOL. Hom. *I* 668b (II 538 Erbse) εἷλε δὲ τὴν Σκῦρον (sc. Ἀχιλλεύς), ὅτε εἰς Αὐλίδα ἐστρατολόγουν, διὰ τὸ εἶναι ἐκεῖ Δόλοπας ἀποστάντας τῆς Πηλέως ἀρχῆς· 'ἔπλεον — Δολοπηίδα.' τότε δὲ καὶ τὸν Νεοπτόλεμον ἐπαιδοποιήσατο. εἴκοσι δὲ ἔτη ἐστὶ πάσης τῆς παρασκευῆς τοῦ πολέμου, ὥστε δύναται ὁ Νεοπτόλεμος ὀκτωκαιδεκαέτης (Villoison : ὀκτὼ καὶ δέκα ἔτη **T**) στρατεύειν

40 Steph. Byz. s. v. Δόλοπες (235, 20 Mein.) ἡ χώρα ... Δολοπηίς

37 4 ἀμφίβολος Schol. : corr. Villoison | de Phereclo cf. *E* 59 et Schol. ad loc., Lycophr. Alex. 97, Ovid. Her. 16, 22, Schol. Nic. Ther. 268; vid. et. Seve., Cycle 265s || **38** Cypriis adtribuit Benndorf (vid. Bethe, Troische Epenkreis 191) || **39** Cypriis adtr. Sillig, Plinii praef. lib. XXXV, 1849, 62; Welck., Ep. Cyclus II 517, at Rackham ad loc. ad *ζ* 102ss referre maluit || **40** Cyclo epico adtribuit Schneider ad Callim. fr. anon. 333 | de re cf. et. Seve., Cycle 285; Valk, Researches II 248ss || **41** 2 ἐφ' ἵππον ⟨φεύγοντα καὶ⟩ διωκόμενον ⟨ὑπ' Ἀχιλλέως⟩ suppl. Roemer, prob. Seve., Cycle 72s, 306s: 'sine necessitate', ut recte admonuit Erbse | de re cf. et. Rob., Heldens. 1122ss

°42 (°23 K., 25 B.)

ANECD. OXON. I 277, 29 Cramer (Epimer. in Hom.) = HERODIAN. περὶ κυρ. καὶ ἐπιθ. 2 (II 1, 15 Lentz) Μοῦσα] ἀπὸ μιᾶς αἱ πᾶσαι λέγονται· Μνασέας (FHG III 153) δέ φησιν ὅτι αἱ πᾶσαι τρεῖς εἰσίν· Μοῦσα, Θεά, Ὑμνώ. ἐν μὲν οὖν Ἰλιάδι μεμνῆσθαι τῆς Θεᾶς . . . (Α 1), ἐν δὲ Ὀδυσσείαι τῆς Μούσης . . . (α 1), ἐν δὲ Παλαμηδείαι τῆς Ὑμνοῦς.

ILIAS HOMERICA IN CYCLVM INCLVSA

TESTIMONIVM

Procl. Chrest. 172 Seve.
ἐπιβάλλει δὲ τοῖς προειρημένοις {ἐν τῆι πρὸ ταύτης βίβλωι} (secl. Dunn) Ἰλιὰς Ὁμήρου.

ΙΛΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΕΝ ΚΥΚΛΩΙ

ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅππως δὴ μῆνίς τε χόλος τ' ἕλε Πηλεΐωνα
Λητοῦς τ' ἀγλαὸν υἱόν· ὃ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς

ANECDOTON OSANNI, Lexicon Vindob. ed. Nauck p. 273 (= Vitae Homeri p. 32, 20 Wil.) Ἀριστόξενος δ' ἐν α' Πραξιδαμαντείων (fr. 91a Wehrli X 198) φησὶ κατά τινας ἔχειν· [1–3]

1 1 *Β* 484 al. ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι | Hes. Th. 114 ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι Ὀ. δ. ἔ. (cf. Hes. Th. 75 al. fr. 1, 14 M.-W. Hymn. Hom. 32, 1 Hymn. Apoll. 112 al.) || 2 *Π* 113 ὅππως δή (post ἔσπετε – ἔχουσαι) | *Ο* 122 χόλος καὶ μῆνις | *θ* 304 χόλος δέ μιν . . . ᾕρει | *Α* 197 ἕλε Πηλεΐωνα || 3 Hymn. Merc. 500 al. Λητοῦς ἀγλαὸς υἱός | *Α* 9 Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός – χολωθείς | Min. fr. 7, 2 Λητοῦς . . . υἱός | *Ε* 79 al. *δ* 21 al. Hes. fr. 12, 2 M.-W. Eum. 3, 3 ἀγλαὸς υἱός | Hes. Sc. 202 Λητοῦς υἱός (cf. Hes. fr. 280, 2 M.-W.)

42 de hoc fr. multum disputaverunt viri docti : errat Mnaseas sec. Bethe, Troisch. Epenkreis 226s; Palamedia aliud carmen epicum sec. Wil., Il. und Homer 328; Vellay, Légendes du cycle Troyen 157ss; ultima Cypriorum pars sec. Welck., Ep. Cyclus II 111; 518; Jouan, Euripide 358 | dubitat Wil., Hom. Unters. 350 | de re cf. et. Kleingünther, Πρῶτος εὑρετής, Leipzig 1933, 78
West, Orphic poems 129 hoc fragmentum cyclum epicum Troianum – in aliqua forma – fuisse Aristoxeni aetate probare putat | vid. et. Valk, Researches II 365; Erbse ad Schol. Hom. *Α* 1 (I 3)

AETHIOPIS

TESTIMONIA

De auctore

1 Suda s. v. *Ἀρκτῖνος* (I 361, 19 Adler)

Ἀρκτῖνος Τήλεω, τοῦ Ναύτεω ἀπογόνου, Μιλήσιος, ἐποποιός, μαθητὴς Ὁμήρου, ὡς λέγει ὁ Κλαζομένιος Ἀρτέμων ἐν τῶι περὶ Ὁμήρου (FGrHist 443 F 2), *γεγονὼς κατὰ τὴν θ' Ὀλυμπιάδα* (744/1) *μετὰ τετρακόσια ἔτη τῶν Τρωϊκῶν.*

vid. Jac. comm. ad loc.

2 Euseb. Chron. Ol. 1 (II 78 Schöne)

Ἀρκτῖνος Μιλήσιος ἐποποιὸς ἤκμαζεν.

cf. Hieronym. (II 79 Schöne) Arctinus Milesius versificator florentissimus habetur.

3 Cyrill. Contra Iulian. 1, 12 (Patr. Gr. 76, 520 D Migne)

πρώτηι Ὀλυμπιάδι Μιλήσιος ἐποποιὸς Ἀρκτῖνος λέγεται γεγονέναι.

4 Euseb. Chron. Ol. 4 (II 80 Schöne; vers. arm.)

Eumelus . . . (*Test. 4*) et Ar⟨c⟩tinus, qui Ethiopicam et Ilii occupationem (*sc.* composuit), cognoscebantur.

cf. Hieronym. (II 81 Schöne): Eumelus . . . (*Test. 4*) et Arctinus, qui Aethiopidam composuit et Ilii persin (persis *codd.*), agnoscitur. (= Il. exc. Test. 1)

5 Clem. Alex. Strom. 1, 21, 131, 6

ναὶ μὴν καὶ Τέρπανδρον ἀρχαΐζουσί τινες· Ἑλλάνικος (FGrHist 4 F 85b) *γοῦν τοῦτον ἱστορεῖ κατὰ Μίδαν γεγονέναι, Φανίας δὲ* (fr. 33 Wehrli) *πρὸ Τερπάνδρου τιθεὶς Λέσχην τὸν Λέσβιον* (Il. parv. Test. 4) *Ἀρχιλόχου νεώτερον φέρει τὸν Τέρπανδρον, διημιλλῆσθαι δὲ τὸν Λέσχην Ἀρκτίνωι καὶ νενικηκέναι· Ξάνθος δὲ ὁ Λυδὸς* (FGrHist 765 F 30) *περὶ τὴν ὀκτωκαιδεκάτην Ὀλυμπιάδα* (708/5).

cf. Wehrli comm. ad loc.

6 Tzetz. Chil. 13, 635

Ἀρκτῖνος ὁ Μιλήσιος ἦν μαθητὴς Ὁμήρου,
καὶ δοῦλος δὲ τῶι ποιητῆι κλῆσιν ὑπῆρχε Βύκκων

7 Dionys. Halic. 1, 6, 8, 2

παλαιότατος δὲ ὧν ἡμεῖς ἴσμεν ποιητὴς Ἀρκτῖνος. (vid. Il. exc. fr. 1)

Arctino trib. et. Titan. (Test. 2) et Il. exc. (q. v.)

De Aethiopide

8 IG XIV 1284 I 10 saec. I a. Ch. (Tabula Iliaca Capitolina, vid. et Sadurska, Tables Iliaques 29ss)

I *Αἰ[θ]ιοπὶς κατὰ Ἀρκτῖνον τὸν Μιλήσιον*
II *Πρία]μ̣ος* (Vian : ex]ι̣ος Mancuso : olim legebatur]κης, unde *Ποδάρ]κης* Fabretti), *Πενθεσίλεια,*
Ἀχιλλεύς.
Ἀχιλλεύς,
Θερσίτης.
Ἀχιλλεύς, Μέμνων, Ἀντίλοχος.
Ἀχιλλεύς, Αἴας, Ὀδυσσεύς.
Ἀχιλλέως σῶμα, Μοῦσα, Θέτις, Ἀχιλλ[έως τάφος suppl. Michaelis : *εἴδωλον* Jahn.
Αἴας
[μανι]ώδης.

9 IG XIV 1285 II saec. I p. Ch. (Tabula Veronensis, vid. et. Sadurska, Tables Iliaques 56ss)

Πενθεσίληα Ἀμαζὼν παραγίνεται.
Ἀχιλλεὺς Πενθεσίληαν ἀποκτείνει.
Μέμνων Ἀντίλοχον ἀποκτείνει.
Ἀχιλλεὺς Μέμνονα ἀποκτείνει.
ἐν ταῖς Σκαιαῖς πύλαις Ἀχιλλεὺς ὑπὸ [Πάριδος ἀναιρεῖται suppl. Kaibel.

cf. Monro, Journ. Hell. Stud. 5, 1884, 12

10 Tabula Iliaca „Thierry", saec. I p. Ch. (prim. ed. Rayet, Mém. Soc. Ant. France 43, 1882, 17s, vid. et. Sadurska, Tables Iliaques 51s)

*Πενθεσίλ

ηα Ἀμαζών.*
- - - *Μ]έμνων*
φόνο]ς Ἀχιλλέως.

11 Vas Homericum saec. III a. Ch. (prim. ed. Rob., Hom. Becher, 68, cf. Sinn, Die Homerischen Becher, Berlin 1979, 92 = MB 23)

Ἀχιλλεύ[ς], Πρ[ί]αμος. / [Πρί]αμος, Πενθ[ε]σί[λε]ια, τάφ[ος] Ἕκτο-[ρ]ος. / Ἀχιλλεύς, Π[ε]νθεσίλ[ε]ια.

vid. alia vasa persimilia ap. Sinn, ib. 92s (MB 22–26); cf. et. Seve., Rev. Phil. 49, 1925, 156s; Kopff, Skrifter utgivna av Svenska Institutet i Athen 4° XXX, Stockholm 1983, 57

De Amazonia

12 Suda s. v. Ὅμηρος (III 526, 4 Adler)

ἀναφέρεται δ' εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα· Ἀμαζονία κτλ.

De Amazonia et Aethiopide vid. Seve., Rev. de Phil. 49, 1925, 153ss; Kopff, Skrifter utgivna av Svenska Institutet i Athen 4° XXX, Stockholm 1983, 57–62.

Aeth. et Il. exc. unum carmen esse iudicavit Bethe, Aithiopis 1, RE I 1 (1893) 1104, contra Seve., Rev. Phil. 49, 1925, 153ss. de Aethiopidis argumento cf. et. Notopoulos, Harv. Stud. Class. Phil. 68, 1964, 34s. de iis quae Vergilius ex Arctino mutuatus est cf. Fraenkel, Philologus 87, 1932, 242s; Assereto, Scripta Untersteiner, Genova 1970, 51ss. de Quint. Smyrn. imitatione cf. Sodano, Antiquitas 3–4, 1947–1948, 53ss; Ann. Fac. Lett. Fil. Napoli 1, 1951, 55ss; 2, 1952, 175ss, potius Vian, Recherches sur les Posthomerica de Quintus de Smyrne, Paris 1959, 17ss.

Multa quidem de Aethiopide cum sagacitate disseruerunt qui 'neoanalytici' appellantur: Pestalozzi, Die Achilleis als Quelle der Ilias, Erlenbach–Zürich 1945; Schoeck, Ilias und Aithiopis, Zürich 1961; Schadewaldt, Von Homers Welt und Werk, Stuttgart [4]1965; Kullmann, Quellen 303ss, sed plurima ambigua manent

ARGVMENTVM

Procl. Chrest. 172 Seve.

ἐπιβάλλει δὲ τοῖς προειρημένοις {ἐν τῆι πρὸ ταύτης βίβλωι} Ἰλιὰς Ὁμήρου· μεθ' ἥν ἐστιν Αἰθιοπίδος βιβλία πέντε Ἀρκτίνου Μιλησίου περιέχοντα τάδε.

Ἀμαζὼν Πενθεσίλεια παραγίνεται Τρωσὶ συμμαχήσουσα, Ἄρεως μὲν θυγάτηρ, Θρᾶισσα δὲ τὸ γένος· καὶ κτείνει αὐτὴν ἀριστεύουσαν Ἀχιλ- 5

1 secl. Dunn || 2 πέντε Bek. : ε' A || 4–8 cf. Apollodor. Epit. 5, 1 *Πενθεσίλεια, Ὀτρήρης καὶ Ἄρεος, ἀκουσίως Ἱππολύτην κτείνασα καὶ ὑπὸ Πριάμου καθαρθεῖσα, μάχης γενομένης πολλοὺς κτείνει, ἐν οἷς καὶ Μαχάονα· εἶθ' ὕστερον θνήσκει ὑπὸ Ἀχιλλέως, ὅστις μετὰ θάνατον ἐρασθεὶς τῆς Ἀμαζόνος κτείνει Θερσίτην λοιδοροῦντα αὐτόν*, Diod. 2, 46, 5 *φόνον δ' ἐμφύλιον ἐπιτελεσαμένην* (sc. *Πενθεσίλειαν*) *φυγεῖν* (sc. *φασί*) *ἐκ τῆς πατρίδος διὰ τὸ μύσος* (cf. Quint. Smyrn. 1, 25, Sodano, Ann. Fac. Lett. Fil. Napoli 1, 1951, 56ss). *συμμαχήσασαν δὲ τοῖς Τρωσὶ μετὰ τὴν Ἕκτορος τελευτὴν πολλοὺς ἀνεῖλεν τῶν Ἑλλήνων, ἀριστεύσασαν δ' αὐτὴν ἐν τῆι παρατάξει καταστρέψαι τὸν βίον ἡρωϊκῶς ὑπ' Ἀχιλλέως ἀναιρεθεῖσαν* | de re cf. Quint. Smyrn. 1, 594ss, Sodano ib. 64ss | de Penthesilea cf. et. Schwenn, Penthesileia, RE Suppl. VII (1940) 871ss, vid. et. frr. 1–2 || 5 *θρᾶσα* A : corr. Heyne | de Penthesileae patria cf. Propert. 4, 4, 71s, Verg. Aen. 11, 659ss; Seve., Musée Belge 30, 1926, 5ss; Vian, Recherches 18ss; Quint. Smyrn. notice 7 adn. 1–2

λεύς, οἱ δὲ Τρῶες αὐτὴν θάπτουσι. καὶ Ἀχιλλεὺς Θερσίτην ἀναιρεῖ λοιδορηθεὶς πρὸς αὐτοῦ καὶ ὀνειδισθεὶς τὸν ἐπὶ τῆι Πενθεσιλείαι λεγόμενον ἔρωτα· καὶ ἐκ τούτου στάσις γίνεται τοῖς Ἀχαιοῖς περὶ τοῦ Θερσίτου φόνου.

μετὰ δὲ ταῦτα Ἀχιλλεὺς εἰς Λέσβον πλεῖ, καὶ θύσας Ἀπόλλωνι καὶ 10 Ἀρτέμιδι καὶ Λητοῖ καθαίρεται τοῦ φόνου ὑπ' Ὀδυσσέως. Μέμνων δὲ ὁ Ἠοῦς υἱὸς ἔχων ἡφαιστότευκτον πανοπλίαν παραγίνεται τοῖς Τρωσὶ βοηθήσων· καὶ Θέτις τῶι παιδὶ τὰ κατὰ τὸν Μέμνονα προλέγει. καὶ συμβολῆς γενομένης Ἀντίλοχος ὑπὸ Μέμνονος ἀναιρεῖται.

ἔπειτα Ἀχιλλεὺς Μέμνονα κτείνει· καὶ τούτωι μὲν Ἠὼς παρὰ Διὸς

6 de Thersitae morte cf. Schol. Soph. Phil. 445 (364, 11 Papageorgios) *φονευθείσης γὰρ τῆς Πενθεσιλείας ὑπὸ Ἀχιλλέως ὁ Θερσίτης δόρατι ἔπληξε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῆς· διὸ ὀργισθεὶς ὁ Ἀχιλλεὺς κονδύλοις αὐτὸν ἀνεῖλεν*, Eust. in Il. p. 208, 1 *ἡ δὲ νεωτέρα ἱστορία καὶ ἀναιρεθῆναι τὸν Θερσίτην ὑπ' Ἀχιλλέως λέγει κονδυλισθέντα, ὁπηνίκα τὴν Ἀμαζόνα Πενθεσίλειαν ἐκεῖνος ἀνελὼν οἶκτον ἔσχεν ἐπὶ τῆι κειμένηι*, cf. et. Tzetz. in Lycophr. Alex. 999 (312, 4 Scheer), Schol. Hom. *B* 220 (I 93, 21 Dind. et 36, 16 Nicole), de re cf. Sodano, Ann. Fac. Lett. Fil. Napoli 1, 1951, 68ss; Vian, Recherches 20s; Quint. Smyrn., notice 6s adn. 1; Griffin, Journ. Hell. Stud. 97, 1977, 44s || **8** de rixa post Thersitae mortem cf. Eust. in Il. p. 204, 6 *τινὲς δὲ καὶ γενεαλογοῦσιν αὐτὸν ἄνδρα Αἰτωλὸν ἱστοροῦντες. καὶ εὐγενῆ δέ φασιν εἶναι καὶ προσγενῆ τοῦ Διομήδους, Ἀγρίου παῖδα ἱστοροῦντες αὐτόν, ὃς ἦν ἀδελφὸς Οἰνέως, πάππου τοῦ Διομήδους*, vid. et. Vian, Recherches 21s || de Thersita cf. et. Welck., Ep. Cyclus II 171ss; Kullmann, Mus. Helv. 12, 1955, 253ss (praecipue 270ss); Quellen 146s; 303s; Gebhard, Thersites, RE VA 2 (1934) 2455ss; Ebert, Philologus 113, 1969, 159ss; Rankin, Symb. Osl. 47, 1972, 36ss; Andersen, Symb. Osl. 57, 1982, 13ss || **9–10** cf. Schol. Hom. *Λ* 690 *παρ' Ὁμήρωι οὐκ οἴδαμεν φονέα καθαιρόμενον ἀλλὰ ἀντιτίνοντα ἢ φυγαδευόμενον* | de re cf. et. Seve., Cycle 318; Lesky, Gesch. gr. Lit.[3] 104 || **10–14** cf. Apollodor. Epit. 5, 3 *Μέμνονα τὸν Τιθωνοῦ καὶ Ἠοῦς μετὰ πολλῆς Αἰθιόπων δυνάμεως παραγενόμενον ἐν Τροίαι καθ' Ἑλλήνων καὶ πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων κτείναντα καὶ Ἀντίλοχον κτείνει ὁ Ἀχιλλεύς*, cf. et. Schol. Pind. Ol. 2, 148 (I 97, 6 Drachm.) *Ἀοῦς τε παῖδ' Αἰθίοπα*] *τὸν Μέμνονα, τὸν Τιθωνοῦ τοῦ Λαομέδοντος καὶ Ἡμέρας. ταῦτα δὲ λέγουσιν οἱ τὰ μεθ' Ὅμηρον* (Aeth. dub. trib. Drachm. in indice) *γράψαντες οὕτω· Τιθωνῶι γίνονται ἐξ Ἡμέρας παῖδες δύο, Μέμνων καὶ Ἠμαθίων. καὶ Μέμνων μὲν ἀνῃρέθη ὑπ' Ἀχιλλέως, Ἠμαθίων δὲ ὑπὸ Ἡρακλέος κατὰ τὴν ἀπέλασιν τῶν Γηρυόνου βοῶν* | de Memnone cf. Pley, Memnon 1, RE XV 1 (1931) 638ss; Heichelheim, Rh. Mus. 100, 1957, 259ss; Drews, Rh. Mus. 112, 1969, 191s; Boedeker, Aphrodite's Entry into Greek Epic, Lugduni Batavorum 1974, 82ss || **11** *ἡφαιστότευκτον*] de re cf. Verg. Aen. 1, 489; 751, Servium in Aen. 1, 751 *ideo autem dixit quibus armis, quia Vulcaniis armis usus fuisse narratur*, cf. et. Rzach, Kyklos, RE XI 2 (1922) 2399; Sodano, Ann. Fac. Lett. Fil. Napoli 2, 1952, 175ss; Pley, Memnon 1, RE XV 1 (1931) 639; Vian, Recherches 25 || **12** de re cf. *Φ* 277ss (vid. et. *X* 359ss, *T* 416s) || **13** cf. *δ* 187, Pind. Pyth. 6, 28ss; de re cf. et. Welck., Ep. Cyclus II 174; Monro, Journ. Hell. Stud. 5, 1884, 16; Bowra, Pindar, Oxford 1964, 284; Sodano, Ann. Fac. Lett. Fil. Napoli 2, 1952, 179ss; Vian, Recherches 26 || **14** de Memnonis morte cf. Pind. Nem. 6, 48ss; Sodano ib. 190ss || **14–15** Aesch. *Ψυχοστασία* (cf. p. 374ss Radt) Aethiopida imitari videtur; de re cf. Welck., Ep. Cyclus II 175; Rob., Bild und Lied 145; Löwy, Neue Jahrbüch. 33, 1914, 89; Frazer ad Apollodor. Epit. 5, 3; Rzach, Kyklos, RE XI 2 (1922) 2400s; Seve., Cycle 318ss; Sodano, Ann. Fac. Lett. Fil. Napoli 2, 1952, 182ss; Vian, Recherches 26ss; Rowan, Greek Tragedians 56

αἰτησαμένη ἀθανασίαν δίδωσι. τρεψάμενος δ' Ἀχιλλεὺς τοὺς Τρῶας καὶ εἰς τὴν πόλιν συνεισπεσὼν ὑπὸ Πάριδος ἀναιρεῖται καὶ Ἀπόλλωνος· καὶ περὶ τοῦ πτώματος γενομένης ἰσχυρᾶς μάχης Αἴας ἀνελόμενος ἐπὶ τὰς ναῦς κομίζει, Ὀδυσσέως ἀπομαχομένου τοῖς Τρωσίν. 15

ἔπειτα Ἀντίλοχόν τε θάπτουσι καὶ τὸν νεκρὸν τοῦ Ἀχιλλέως προτίθενται. καὶ Θέτις ἀφικομένη σὺν Μούσαις καὶ ταῖς ἀδελφαῖς θρηνεῖ τὸν παῖδα· καὶ μετὰ ταῦτα ἐκ τῆς πυρᾶς ἡ Θέτις ἀναρπάσασα τὸν παῖδα εἰς τὴν Λευκὴν νῆσον διακομίζει. οἱ δὲ Ἀχαιοὶ τὸν τάφον χώσαντες ἀγῶνα τιθέασι, καὶ περὶ τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων Ὀδυσσεῖ καὶ Αἴαντι στάσις ἐμπίπτει. 20

ΑΙΘΙΟΠΙΣ

auctor Arctinus Milesius — saec. VIII fin.

1 (1 K., A., B.)

ὣς οἵ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος· ἦλθε δ' Ἀμαζών,

1 (I) Schol. Hom. *Ω* 804b (V 642 Erbse) *τινὲς γράφουσιν·* [1–2a] || (II) P. Mus. Brit. 1873 (7), col. XXII 42, saec. I (prim. ed. Milne, Catalogue of the Literary Papyri in the British Museum, London 1927, 20) [1–2b]

1 1 *Α* 194 *γ* 435 *ἦλθε δ' Ἀθήνη*

15–16 cf. *Χ* 359s *ἤματι τῶι ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων / ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῆισι πύλῃσιν*, Apollodor. Epit. 5, 3 *διώξας δὲ* (sc. *Ἀχιλλεύς*) *καὶ τοὺς Τρῶας πρὸς ταῖς Σκαιαῖς πύλαις τοξεύεται ὑπὸ Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀπόλλωνος εἰς τὸ σφυρόν· γενομένης δὲ μάχης κτλ.* vid. fr. 3 || **19** de Antilocho sepulto cf. Propert. 2, 13, 45ss, Iuven. Sat. 10, 246ss et Allen, Homeri Opera V 126s | de re cf. *ω* 43ss, Apollodor. Epit. 5, 5 *Ἀχιλλέως δὲ ἀποθανόντος συμφορᾶς ἐπληρώθη τὸ στράτευμα. θάπτουσι δὲ αὐτὸν {ἐν Λευκῆι νήσωι}* (cf. Frazer ad loc.) *μετὰ Πατρόκλου, τὰ ἑκατέρων ὀστᾶ συμμίξαντες*, cf. et. Monro, Journ. Hell. Stud. 5, 1884, 16s, Sodano, Antiquitas 2–5, 1947–1950, 69ss; Vian, Recherches 32 || **22–24** cf. Apollodor. Epit. 5, 5 *τιθέασι δὲ ἐπ' αὐτῶι* (sc. *Ἀχιλλεῖ*) *ἀγῶνα, ἐν ὧι νικᾶι Εὔμηλος ἵπποις, Διομήδης σταδίωι, Αἴας δίσκωι, Τεῦκρος τόξωι* (cf. Vian, Recherches 35). *ἡ δὲ πανοπλία αὐτοῦ τῶι ἀρίστωι νικητήριον τίθεται, καὶ καταβαίνουσιν εἰς ἅμιλλαν Αἴας καὶ Ὀδυσσεύς. καὶ κρινάντων τῶν Τρώων . . . Ὀδυσσεὺς προκρίνεται*, cf. et. Schol. Hom. *λ* 547 (519, 20 Dind.) *ἀντὶ τοῦ Τρῶες, ὡς 'υἷες Ἀχαιῶν' καὶ 'δυστήνων δέ τε παῖδες'* (*Ζ* 127), *οἱ φονευθέντες ὑπὸ Ὀδυσσέως, ὅτε Αἴας τὸ πτῶμα Ἀχιλλέως ἐβάσταζεν. ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος. ἡ δὲ ἱστορία ἐκ τῶν κυκλικῶν.* al. *φυλαττόμενος ὁ Ἀγαμέμνων τὸ δόξαι θατέρωι χαρίσασθαι τῶν περὶ τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων ἀμφισβητούντων, αἰχμαλώτους τῶν Τρώων ἀγαγὼν ἠρώτησεν ὑπὸ ὁποτέρου τῶν ἡρώων μᾶλλον ἐλυπήθησαν. εἰπόντων δὲ τὸν Ὀδυσσέα τῶν αἰχμαλώτων, δηλαδὴ ἐκεῖνον εἶναι τὸν ἄριστον κρίναντες τὸν πλεῖστα λυπήσαντα τοὺς ἐχθρούς, ἔδωκεν εὐθὺς τῶι Ὀδυσσεῖ τὰ ὅπλα.* probabiliter haec in Aeth. narrabantur, cf. Seve., Cycle 328ss; Vian, Recherches 40ss; Rowan, Greek Tragedians 109ss || **1** prisci carminis initium sec. Welck, Ep. Cyclus I[2] 199, dub. Sodano, Ann. Fac. Lett. Fil. Napoli 1, 1951, 55, transitus e prima in alteram partem Aethiopidis sec. Kopff, Skrifter utgivna av Svenska Institutet i Athen, 4° XXX, Stockholm 1983, 61 : potius hi versus a rhapsodo posteriore Aeth. in epicum cyclum inserendae causa compositi sec. Monro, Journ. Hell. Stud. 5, 1884, 12s (monente Bernhardy); de re cf. et. Schwartz, Her-

2a Ἄρηος θυγάτηρ μεγαλήτορος ἀνδροφόνοιο.
2b Ὀτρήρ[η]⟨ς⟩ θυγάτηρ ἐυειδὴς Πενθεσίλ⟨ε⟩ια.

2 (3 B.)

καὶ] σύ, γύναι, τίνος ἔκγον[ος] εὔχ[ε]αι εἶναι;

3

(I) SCHOL. Hom. λ 547 (519, 21 Dind.) οἱ φονευθέντες ὑπὸ Ὀδυσσέως, ὅτε Αἴας τὸ πτῶμα Ἀχιλλέως ἐβάσταζεν . . . ἡ δὲ ἱστορία ἐκ τῶν κυκλικῶν || (II) SCHOL. Hom. P 719 (IV 426 Erbse) ἐντεῦθεν τοῖς νεωτέροις ὁ βασταζόμενος Ἀχιλλεὺς ὑπ' Αἴαντος, ὑπερασπίζων δὲ Ὀδυσσεὺς παρῆκται. εἰ δὲ Ὅμηρος ἔγραφε τὸν Ἀχιλλέως θάνατον,
5 οὐκ ἂν ἐποίησε τὸν νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος βασταζόμενον, ὡς οἱ νεώτεροι || (III) EUST. in Od. p. 1542, 9 ὅτι δηλαδὴ Ὀδυσσεὺς μὲν ἐβάστασε τὸν Ἀχιλλέως νεκρόν, Αἴας δὲ ὑπερήσπιζεν || (IV) APOLLODOR. Epit. 5, 4 γενομένης δὲ μάχης περὶ τοῦ νεκροῦ Αἴας Γλαῦκον ἀναιρεῖ, καὶ τὰ ὅπλα δίδωσιν ἐπὶ τὰς ναῦς κομίζειν, τὸ δὲ σῶμα βαστάσας Αἴας βαλλόμενος βέλεσι μέσον τῶν πολεμίων διήνεγκεν, Ὀδυσσέως πρὸς τοὺς
10 ἐπιφερομένους μαχομένου.

2 P. OXY. 1611, fr. 4 col. II 145ss (saec. III, prim. ed. Grenfell) δρ[. .] τ[. . . . . . .]· [1] καὶ τ[ὰ ἑ]ξῆς καὶ ὡς ἐκτίθετ[αι Ἀρκτῖ]νος (Allen, sed '[Ἀχ?]αιος can equally well be read' ed. pr.) ὅλον αὐτῆ[ς (sc. Πενθεσιλείας?) τὸν] θάνατον

2a Z 395 al. ζ 17 al. θυγάτηρ μεγαλήτορος | κ 200 μεγαλήτορος ἀνδροφάγοιο (v. l. -φόνοιο) | Δ 441 Hes. Sc. 98 Ἄρεος ἀνδροφόνοιο || 2b Hes. Th. 250 εὐειδὴς Γαλάτεια (cf. 354, fr. 10 (a), 24 West al.) | As. fr. 2 εὐειδὴς Μελανίππη || 2 Hymn. Cer. 225 καὶ σύ, γύναι | λ 236 ἦ φάτο . . . ἔκγονος εἶναι (cf. Y 206) | Δ 264 ι 529 al. Hymn. Merc. 378 εὔχεαι εἶναι | Φ 187 γενεὴν . . . Διὸς εὔχομαι εἶναι

mes 75, 1940, 5; Kranz, Sphragis, Studien z. ant. Literatur 30; Notopoulos, Harv. Stud. Class. Phil. 68, 1964, 36; Dihle, Homer-Probleme, Opladen 1970, 43 adn. 54; Rowan, Greek Tragedians 12; 15s; Zenodoti editioni trib. Rob., Hom. Becher 68 : vas homericum (Test. 11) testimonium antiquius sec. Seve., Rev. Phil. 49, 1925, 156s; Cycle 314, at contra vid. Shefton, Rev. Archéologique 1973, 214 adn. 1; Sinn, Homerische Becher, Berlin 1979, 37ss

2 de duplici versus alterius forma vid. Milne, adn. ad loc.; Bernabé, Emerita 50, 1982, 87ss | Lucas, Philol. Wochenschr. 21, 1939, 590ss Aethiopidis initium servari in Duridis vase Berolinensi credidit, in quo legitur μοισα μοι αφι Σκαμανδρον ευρων αρχομαι αεινδειν : Μοῦσά μοι ἀμφὶ Σκάμανδρον ἐύρροον ἄρχον ἀείδειν corr. Lucas, at centonem ex Hymn. Ven. 1 et Hymn. Hom. 22, 1 compositum rectius censuit Guarducci, Epigrafia Greca III, Roma 1975, 469s (monente Immerwahr, Studies B. L. Ullmann, Roma 1964, I 18s adn. 1); de re cf. et. Chamoux, Rev. Phil. 44, 1970, 7ss; Bernabé, Emerita 50, 1982, 87 adn. 28 || 2b Ὀτρήρ[η]⟨ς⟩ Crönert | cetera suppl. ed. pr. | de Otrera cf. Hygin. fab. 112, Tzetz. in Lycophr. Alex. 997; vid. et. ad Procli argum. || 2 suppl. ed. pr. | εγγον[Π | de re cf. Vian, Recherches 22 | praecedunt (135 – 143) . . . ι[|ον πατ[| οδεθα[| μεγαλ[| πενθε[| πος ποτ[| θαρσει π[| ος εμ[| ρ εξε[: Πενθε[σίλεια et θάρσει Π[ενθεσίλεια proposuit Allen, versus ex Aethiopide deprompto esse putans (in lin. 136 – 138 hexametros e. g. legit ὃν πατ[έρα κλήισασ'] ὁ δὲ θα[), sed cf. 'but ος (probably ὅς) εμ[in l. 142 does not suit this hypothesis, and the colour of fr. 3 and 4 is different, so that a connexion between them is unlikely' ed. pr. || 3 ad Aethiopida (vel Iliadem parvam) spectat sec. Erbse ad loc., vid. et. Seve., Cycle 320ss; Sodano, Antiquitas 2 – 5, 1947 – 1950, 61; Vian, Recherches 30ss | vid. ad Il. parv. fr. 32

4 (Class. Rev. 27, 1913, 190 A., p. 193 B.)

Schol. Hom. Ψ 660 (II 267, 27 Dind.) *Φόρβας ἀνδρειότατος τῶν καθ' αὐτὸν γενόμενος, ὑπερήφανος δέ, πυγμὴν ἤσκησεν, καὶ τοὺς μὲν παριόντας ἀναγκάζων ἀγωνίζεσθαι ἀνῄρει, ὑπὸ δὲ τῆς πολλῆς ὑπερηφανίας ἠβούλετο καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς τὸ ἴσον φρόνημα ἔχειν. διὸ Ἀπόλλων παραγενόμενος καὶ συστὰς αὐτῶι ἀπέκτεινεν αὐτόν. ὅθεν ἐξ ἐκείνου καὶ τῆς πυκτικῆς ἔφορος ἐνομίσθη ὁ θεός· ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς* 5 *κυκλικοῖς.*

5 (2 K., A., B.)

Schol. Pind. Is. 58b (III 230, 25 Drachm.) *τὸ δὲ ὀψίαι ἐν νυκτὶ τριχῶς νοεῖται· ἢ γὰρ τὴν ὀψίαν τῆς ἡμέρας . . ., ἢ κατὰ τὸ ὀψὲ τῆς νυκτὸς . . ., ἢ τὸ πρὸς ἕω . . ., τοῖς δὲ τὸν ὄρθρον ἀκούουσι καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ἱστορίας συνάιδει· ὁ γὰρ τὴν Αἰθιοπίδα γράφων περὶ τὸν ὄρθρον φησὶ τὸν Αἴαντα ἑαυτὸν ἀνελεῖν.*

ILIADES PARVAE

TESTIMONIA

Leschae Ilias parva

1 Vas Homericum saec. III a. Ch. (prim. ed. Rob., Hom. Becher 30ss, cf. Sinn, Die Homerischen Becher, Berlin 1979, 96 = MB 31)

κατὰ ποιητὴν Λέσχην ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος· ἐν τῶ⟨ι⟩ Ἰλίω⟨ι⟩ οἱ σύμ⟨μ⟩α[χοι] μείξαντες πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς μάχην.

cf. et. Sinn, ib. = MB 32 [*κατὰ ποιητὴν Λέσχην*] *ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος· Ἕκτωρ καὶ οἱ σύμ⟨μ⟩α[χοι] μείξαντες πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς μάχην*

2 Vas Homericum saec. III a. Ch. (Sinn, ib. 94 = MB 27)

κατὰ ποιητὴν Λέσχην ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος (vid. fr. 16)

cf. et. ib. MB 28–30 et MB 33 (cuius inscriptio valde dubia)

3 IG XIV 1284 saec. I a. Ch. (Tabula Capitolina, vid. et. Sadurska, Tables Iliaques 29ss)

Ἰλιὰς ἡ μικρὰ λεγομένη κατὰ Λέσχην Πυρραῖον. (. . .) *Εὐρύπυλος, Νεοπτόλεμος, Ὀδυσσεύς, Διομήδης, Παλ⟨λ⟩άς. δούρηος ἵππος, Τρω⟨ι⟩-*

4 Aethiopidi trib. Allen, Class. Rev. 27, 1913, 190, de Panopeo Epei patre haec narrarentur in ludorum post Achillis mortem descriptione || 5 Procli epitoma rem omittit; de re cf. Bethe, Troisch. Epenkreis 169; Seve., Rev. Phil. 49, 1925, 153ss; Cycle 324s; Hux., Greek epic 149; Rowan, Greek Tragedians 117ss

άδες καὶ Φρύγες ἀνάγουσι τὸν ἵππον. Πρίαμος, Σίνων, Κασσάνδρα. Σκαιὰ πύλη.

cf. Tabul. Iliac. „Thierry", saec. I p. Ch. (prim. ed. Rayet, Mém. Soc. Ant. France 43, 1882, 17s, vid. et. Sadurska, ib. 51s) *Ἰλιὰς μ{ε}ικρὰ κα[τὰ Λέσχην Πυρραῖον]*

4 Clem. Alex. Strom. 1, 21, 131, 6

ναὶ μὴν καὶ Τέρπανδρον ἀρχαΐζουσί τινες· Ἑλλάνικος (FGrHist 4 F 85b) *γοῦν τοῦτον ἱστορεῖ κατὰ Μίδαν γεγονέναι, Φανίας δὲ* (fr. 33 Wehrli) *πρὸ Τερπάνδρου τιθεὶς Λέσχην τὸν Λέσβιον Ἀρχιλόχου νεώτερον φέρει τὸν Τέρπανδρον, διημιλλῆσθαι δὲ τὸν Λέσχην Ἀρκτίνωι* (Aeth. Test. 5) *καὶ νενικηκέναι· Ξάνθος δὲ ὁ Λυδὸς* (FGrHist 765 F 30) *περὶ τὴν ὀκτωκαιδεκάτην Ὀλυμπιάδα* (708/5).

5 Euseb. Chron. Ol. 31 (II 86 Schöne)

Λέσχης Λέσβιος ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα ποιήσας καὶ Ἀλκμαίων ἤκμαζεν.

6 Tzetz. Ex. Il. p. 45, 10 Hermann

καὶ γὰρ Λέσχης Πυρραῖος . . . καὶ ἕτεροι Ἰλιάδας συγγεγραφήκεσαν (cf. Test. 11).

7 Aristot. Poet. 1459a 37

οἱ δ' ἄλλοι (sc. praeter Homerum) *περὶ ἕνα ποιοῦσι καὶ περὶ ἕνα χρόνον καὶ μίαν πρᾶξιν πολυμερῆ, οἷον ὁ τὰ Κύπρια* (Castelvetro: *Κυπριακὰ Ξ*) *ποιήσας* (Test. 5) *καὶ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα. τοιγαροῦν ἐκ μὲν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας μία τραγωιδία ποιεῖται ἑκατέρας ἢ δύο μόναι, ἐκ δὲ Κυπρίων πολλαὶ καὶ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος {{πλέον}ὀκτώ, οἷον ὅπλων κρίσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος, πτωχεία, Λάκαιναι, Ἰλίου πέρσις καὶ ἀπόπλους {καὶ Σίνων καὶ Τρωιάδες}}.*

de textu vid. Kassel in ap. crit.; de re cf. Monro, Journ. Hell. Stud. 5, 1884, 19s; Rowan, Greek Tragedians 160ss. quamquam Aristot. Lescham non laudat, ordo argumenti idem est atque in Procli epitoma, qua de causa hoc testimonium hic posui

De poetae nomine Immisch, Rh. Mus. 48, 1893, 290ss vindicavit *Λέσχεως*: contradixit Schmid, Rh. Mus. 48, 1893, 626ss, qui recte *Λέσχης* vindicavit. Rob., Bild und Lied, Berlin 1881, 227 existimat *Λέσχης* nomen symbolicum e *λέσχη* Delphica creatum (cf. iam Welck., Ep. Cyclus I² 254s); repugnavit Wil., Hom. Unters. 341 adn. 40; vid. et. Allen, Class. Quart. 2, 1908, 83. patria poetae Pyrrha, vid. Paus. (fr. 10)

Qua de causa duas Iliadas parvas saltem distinxerim invenire possis ap. Apophoreta Philologica . . . Fernández-Galiano I 141ss

Altera Ilias parva vel aliae Iliades parvae

8 Vita Hom. Herodotea 15 (9, 23 Wil.)

ἐν δὲ τῆι Φωκαίηι τοῦτον τὸν χρόνον Θεστορίδης τις ἦν γράμματα διδάσκων τοὺς παῖδας, ἀνὴρ οὐ κρήγυος· κατανοήσας δὲ τοῦ Ὁμήρου τὴν ποίησιν λόγους τοιούσδε αὐτῶι προσήνεγκε, φὰς ἕτοιμος εἶναι θεραπεύειν καὶ τρέφειν αὐτὸν ἀναλαβών, εἰ ἐθέλοι ἅ τε (Wil. : *γε* codd.) *πεποιημένα εἴη αὐτῶι τῶν ἐπέων ἀναγράψασθαι καὶ ἄλλα ποιῶν πρὸς ἑωυτὸν ἀναφέρειν αἰεί.* (16) *τῶι δὲ Ὁμήρωι ἀκούσαντι ἔδοξε ποιητέα εἶναι ταῦτα· ἐνδεὴς γὰρ ἦν τῶν ἀναγκαίων καὶ θεραπείης. διατρίβων δὲ παρὰ τῶι Θεστορίδηι ποιεῖ Ἰλιάδα τὴν ἐλάσσω, ἧς ἐστιν ἀρχή* [fr. 28], *καὶ τὴν καλουμένην Φωκαΐδα* (Test. 1), *ἥν φασιν οἱ Φωκαεῖς Ὅμηρον παρ᾽ αὐτοῖσι ποιῆσαι. ἐπεὶ δὲ τήν τε Φωκαΐδα καὶ τἆλλα πάντα παρὰ τοῦ Ὁμήρου ὁ Θεστορίδης ἐγράψατο, διενοήθη ἐκ τῆς Φωκαίης ἀπαλλάσσεσθαι, τὴν ποίησιν θέλων τοῦ Ὁμήρου ἐξιδιώσασθαι· καὶ οὐκέτι ὁμοίως ἐν ἐπιμελείαι εἶχε τὸν Ὅμηρον. ὁ δὲ λέγει αὐτῶι τὰ ἔπεα τάδε·*

> *Θεστορίδη, θνητοῖσιν ἀνωίστων πολέων περ*
> *οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νόου ἀνθρώποιο* (Wil. : *-οισι* codd.).

ὁ μὲν δὴ Θεστορίδης ἐκ τῆς Φωκαίης ἀπηλλάγη ἐς τὴν Χίον καὶ διδασκαλεῖον (*διδασκαλίην* codd. : corr. Lascaris) *κατεσκευάσατο καὶ τὰ ἔπεα ἐπιδεικνύμενος ὡς ἑωυτοῦ ἐόντα ἔπαινόν τε πολλὸν εἶχε καὶ ὠφελεῖτο.*

9 Suda s. v. *Ὅμηρος* (III 526, 4 Adler)

ἀναφέρεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα· Ἀμαζονία, Ἰλιὰς μικρά κτλ.

Homerone tribuit Il. parv. et. Aeschines? vid. ad fr. 27

10 Schol. Eur. Troad. 822 (II 365, 7 Schw.)

ἀκολουθήσας τῶι τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκότι, ὃν οἱ μὲν Θεστορίδην Φωκαιέα (Schw. : *Φωκέα* A) *φασίν, οἱ δὲ Κιναίθωνα Λακεδαιμόνιον ὡς Ἑλλάνικος* (Hermann : *μελάνικος* A; omittunt FGrHist 4 et FHG I 61, cf. Jac., Hellanikos 7, RE VIII 1 [1912] 105 et fr. 206 Caerols), *οἱ δὲ Διόδωρον Ἐρυθραῖον* (= Cin. test. 4).

11 Tzetz. Ex. Il. p. 45, 10 Hermann

καὶ γὰρ Λέσχης Πυρραῖος Κιναίθων τέ τις Λακεδαιμόνιος καὶ ὁ Ἐρυθραῖος Διόδωρος Τρυφιόδωρός τε καὶ Κόιντος ὁ Σμυρναῖος καὶ ἕτεροι Ἰλιάδας συγγεγραφήκεσαν (= Cin. Test. 5).

Càssola, Inni Omerici, Verona 1975, XXXVII credit hunc Thestoridem eundem atque Parthenium Thestoris filium laudatum ap. Sudam s. v. *Παρθένιος* (IV 58, 17 Adler). vid. similes narrationes de carminum epicorum usurpationibus ap. Cypr. Test. 2 et Creoph. Test. 4

ARGVMENTA

1 Procl. Chrest. 206 Seve.

ἑξῆς δ' ἐστὶν Ἰλιάδος μικρᾶς βιβλία τέσσαρα Λέσχεω Μυτιληναίου περιέχοντα τάδε.

ἡ τῶν ὅπλων κρίσις γίνεται καὶ Ὀδυσσεὺς κατὰ βούλησιν Ἀθηνᾶς λαμβάνει, Αἴας δ' ἐμμανὴς γενόμενος τήν τε λείαν τῶν Ἀχαιῶν λυμαίνεται
5 *καὶ ἑαυτὸν ἀναιρεῖ.*

μετὰ ταῦτα Ὀδυσσεὺς λοχήσας Ἕλενον λαμβάνει, καὶ χρήσαντος περὶ τῆς ἁλώσεως τούτου Διομήδης ἐκ Λήμνου Φιλοκτήτην ἀνάγει. ἰαθεὶς δὲ οὗτος ὑπὸ Μαχάονος καὶ μονομαχήσας Ἀλεξάνδρωι κτείνει· καὶ τὸν νεκρὸν ὑπὸ Μενελάου καταικισθέντα ἀνελόμενοι θάπτουσιν οἱ Τρῶες.

10 *μετὰ δὲ ταῦτα Δηίφοβος Ἑλένην γαμεῖ. καὶ Νεοπτόλεμον Ὀδυσσεὺς ἐκ Σκύρου ἀγαγὼν τὰ ὅπλα δίδωσι τὰ τοῦ πατρός· καὶ Ἀχιλλεὺς αὐτῶι φαντάζεται. Εὐρύπυλος δὲ ὁ Τηλέφου ἐπίκουρος τοῖς Τρωσὶ παραγίνεται, καὶ ἀριστεύοντα αὐτὸν ἀποκτείνει Νεοπτόλεμος. καὶ οἱ Τρῶες πολιορκοῦνται. καὶ Ἐπειὸς κατ' Ἀθηνᾶς προαίρεσιν τὸν δούρειον ἵππον κατασκευάζει.*
15 *Ὀδυσσεύς τε αἰκισάμενος ἑαυτὸν κατάσκοπος εἰς Ἴλιον παραγίνεται, καὶ*

de Procli et Apollodori historiis comparatis cf. Vian, Recherches 46s, vid. et. 60ss ‖ **3** cf. Apollodor. Epit. 5, 6 *ἡ δὲ πανοπλία αὐτοῦ* (sc. *τοῦ Ἀχιλλέως*) *τῶι ἀρίστωι νικητήριον τίθεται, καὶ καταβαίνουσιν εἰς ἅμιλλαν Αἴας καὶ Ὀδυσσεύς* (quae sequuntur ex Aeth., ut videtur, sumpta) ‖ **4–5** cf. Apollodor. Epit. 5, 6 *Αἴας δὲ ὑπὸ λύπης ταραχθεὶς ἐπιβουλεύεται νύκτωρ τῶι στρατεύματι, καὶ αὐτῶι μανίαν ἐμβαλοῦσα Ἀθηνᾶ εἰς τὰ βοσκήματα ἐκτρέπει ξιφήρη· ὁ δὲ ἐκμανεὶς σὺν τοῖς νέμουσι τὰ βοσκήματα ὡς Ἀχαιοὺς φονεύει. ὕστερον δὲ σωφρονήσας κτείνει καὶ ἑαυτόν* | cf. et. Aeth. fr. 5, Soph. Aiac. | de Aiace sepulto, non usto, vid. fr. 3 ‖ **6** cf. Apollodor. Epit. 5, 8 *Κάλχας* (non Helenus) *θεσπίζει, οὐκ ἄλλως ἁλῶναι δύνασθαι Τροίαν, ἂν μὴ τὰ Ἡρακλέους ἔχωσι τόξα συμμαχοῦντα*, de re cf. Soph. Philoct. cf. et Frazer ad loc. ‖ **7** *Φιλόκτητον* A : corr. Heyne | de re cf. Apollodor. Epit. 5, 8 *Ὀδυσσεὺς μετὰ Διομήδους εἰς Λῆμνον ἀφικνεῖται πρὸς Φιλοκτήτην, καὶ . . . πείθει πλεῖν αὐτὸν ἐπὶ Τροίαν* | ap. Apollodor. Epit. Philoctetes a Podalirio curatus est : a Machaone ap. Tzetz. Posth. 583 (cf. Schol. in Lycophr. Alex. 911), de re cf. Seve., Cycle 332ss ‖ **8** de re cf. Tzetz. Posth. 585ss ‖ **10** cf. fr. 4, vid. et. *δ* 276; Roemer, Rh. Mus. 61, 1906, 321ss; Seve., Cycle 334ss ‖ **10–11** cf. Apollodor. Epit. 5, 11 *Ἕλληνες . . . Ὀδυσσέα . . . καὶ Φοίνικα πρὸς Λυκομήδην πέμπουσιν εἰς Σκῦρον, οἱ δὲ πείθουσι ⟨αὐ⟩τὸν* (Wagner) *Νεοπτόλεμον προέσθαι* | cf. *λ* 506ss, Pind. Pae. 6, 98ss; vid. et. Seve., Cycle 337 ‖ **12–13** de re cf. fr. 29 | cf. Apollodor. Epit. 5, 12 *ἀφικνεῖται δὲ ὕστερον Τρωσὶ σύμμαχος Εὐρύπυλος ὁ Τηλέφου πολλὴν Μυσῶν δύναμιν ἄγων. τοῦτον ἀριστεύσαντα Νεοπτόλεμος ἀπέκτεινεν*, vid. et *λ* 519ss ‖ **15–16** de re cf. fr. 7 : vid. quae brevius et compendiose narrat Apollodor. Epit. 5, 13 *Ὀδυσσεὺς δὲ μετὰ Διομήδους παραγενόμενος νύκτωρ εἰς τὴν πόλιν Διομήδην μὲν αὐτοῦ μένειν εἶα, αὐτὸς δὲ ἑαυτὸν αἰκισάμενος καὶ πενιχρὰν στολὴν ἐνδυσάμενος ἀγνώστως εἰς τὴν πόλιν εἰσέρχεται ὡς ἐπαίτης*, cf. et. Eur. Rhes. 503ss

ἀναγνωρισθεὶς ὑφ' Ἑλένης περὶ τῆς ἁλώσεως τῆς πόλεως συντίθεται κτείνας τέ τινας τῶν Τρώων ἐπὶ τὰς ναῦς ἀφικνεῖται. καὶ μετὰ ταῦτα σὺν Διομήδει τὸ παλλάδιον ἐκκομίζει ἐκ τῆς Ἰλίου.

ἔπειτα εἰς τὸν δούρειον ἵππον τοὺς ἀρίστους ἐμβιβάσαντες τάς τε σκηνὰς καταφλέξαντες οἱ λοιποὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς Τένεδον ἀνάγονται. οἱ 20 δὲ Τρῶες τῶν κακῶν ὑπολαβόντες ἀπηλλάχθαι τόν τε δούρειον ἵππον εἰς τὴν πόλιν εἰσδέχονται, διελόντες μέρος τι τοῦ τείχους, καὶ εὐωχοῦνται ὡς νενικηκότες τοὺς Ἕλληνας.

2 P. Rylands 22, saec. I (prim. ed. Hunt)

Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδη]ς εἰσελθόντες εἰς {ε} Ἴλι[ον, ὅπως ἐκκλέψωσιν] τὸ τῆς Ἀθηνᾶς οὐράνι[ον ἄγαλμα, τοῦτο Ἑλ]ένου πάλιν αὐτοῖς εἶπαν[τος, ἀποκτείνουσι]ν Κόροιβον τὸν Μυγδῶ[νος τὸν ἐκ Φρυγίας] ἐληλυθότα ἐπὶ συμμα[χίαν τοῖς Τρωσὶν] καὶ ἄλλους αὐτοῦ ἑταίρο[υς............] καὶ σώζονται πρὸς τοὺ[ς Ἕλληνας ἔχοντες] τὸ παλλάδιον. εἶτα γ{ε}[ίνεται 5 τούτοις μὲν] χαρά, τῶν δὲ Τρώων [................] τροπὴ ἐπὶ τοῖς γεγεν[η-μένοις. Ὀδυσσεὺ]ς δὲ καὶ Φοῖνιξ πλε[υσάμενοι εἰς τὴν] Σκῦρον ἄγουσι τὸν Ν[εοπτόλεμον, καὶ δ]ὴ ἀποδίδωσιν αὐτῶ⟨ι⟩ [Ὀδυσσεὺς τὰ ὅπλα τοῦ πατρὸ]ς αὐτοῦ. Ἀ[χιλλεὺς δὲ αὐτῶ⟨ι⟩ φαντάζε]ται παρὰ τῶ⟨ι⟩ [τύμβω⟨ι⟩ ... καὶ κατὰ τὸν αὐ]τὸν καιρὸν [Εὐρύπυλος ὁ Τηλέφου υἱὸς] ἐκ τῆς 10 Μυ[σίας παραγ{ε}ίνεται βοηθῶν] τοῖς Τρωσ[ί................ Πριά]μω⟨ι⟩ εἶτα..[..............γ{ε}ίνε]ται μάχη[.....

16–18 cf. Apollodor. Epit. 5, 13 *γνωρισθεὶς δὲ ὑπὸ Ἑλένης δι' ἐκείνης τὸ παλλάδιον ἔκλεψε καὶ πολλοὺς κτείνας τῶν φυλασσόντων ἐπὶ τὰς ναῦς μετὰ Διομήδους κομίζει* || 19 de equo Troiano cf. δ 271–289, θ 502–513, λ 523–532 et fr. 8; vid. et. Seve., Rev. Belge de Phil. et d'Hist. 1926, 297 ss || 20 de re cf. Apollodor. Epit. 5, 14 *τοὺς δὲ λοιποὺς* (sc. *Ὀδυσσεὺς πείθει*) *γενομένης νυκτὸς ἐμπρήσαντας τὰς σκηνὰς ἀναχθέντας περὶ τὴν Τένεδον ναυλοχεῖν καὶ μετὰ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα καταπλεῖν. οἱ δὲ πείθονται καὶ τοὺς μὲν ἀρίστους ἐμβιβάζουσιν εἰς τὸν ἵππον, ἡγεμόνα καταστήσαντες αὐτῶν Ὀδυσσέα . . . αὐτοὶ δὲ ἐμπρήσαντες τὰς σκηνὰς καὶ καταλιπόντες Σίνωνα, ὃς ἔμελλεν αὐτοῖς πυρσὸν ἀνάπτειν, τῆς νυκτὸς ἀνάγονται καὶ περὶ Τένεδον ναυλοχοῦσιν* || 22 cf. Apollodor. Epit. 5, 17 *τραπέντες ἐπὶ θυσίαν εὐωχοῦντο* || 2 de hac epit. cf. Bernabé, Apophoreta Philologica . . . Fernández-Galiano I 148, contra Seve., Cycle 475 (Thèse XI) || 3 *Κόρυβον Π* (de quo cf. ed. pr. comm. ad loc.) || 4 *ἑτέρους Π* || 8 *καὶ δ]ὴ* Ebert : *ἤδη κα]ὶ* ed. pr., qui cetera suppl. : e. g. habenda sunt || 11 vel *πολέ]μω⟨ι⟩* ed. pr.

ΜΙΚΡΑ ΙΛΙΑΣ

auctor Lesches Pyrrhaeus saec. VII in.

1 (p. 48 K., 23 A., 16 B.)

Μοῦσά μοι ἔννεπε ἔργα, τὰ μήτ' ἐγένοντο πάροιθε
μήτ' ἔσται μετόπισθεν.

2 (2 K., A., 3 B.)

Αἴας μὲν γὰρ ἄειρε καὶ ἔκφερε δηϊοτῆτος
ἥρω Πηλεΐδην, οὐδ' ἤθελε δῖος Ὀδυσσεύς.

*

πῶς ἐπεφωνήσω; πῶς οὐ κατὰ κόσμον ἔειπες;
⟨καί κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεί κεν ἀνὴρ ἀναθείη,
5 *ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιτο.⟩*

1 Plut. Sept. sap. conv. 10 p. 154a *προύβαλε μέν* (*προύβαλ' ὁ μέν* Müller), *ὥς φασι, Λέσχης* (*Λέσχης* secl. Müller, sed cf. ap. crit.)· [1–2] || 2 (I) Schol. Aristoph. Equ. 1056a (233, 13 Mervyn Jones-Wilson) *διεφέροντο περὶ τῶν ἀριστείων ὅ τε Αἴας καὶ ὁ Ὀδυσσεύς, ὥς φησιν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκώς· τὸν Νέστορα δὲ συμβουλεῦσαι τοῖς Ἕλλησι πέμψαι τινὰς ἐξ αὐτῶν ὑπὸ τὰ τείχη τῶν Τρώων, ὠτακουστήσοντας περὶ τῆς ἀνδρείας τῶν προειρημένων ἡρώων. τοὺς δὲ πεμφθέντας ἀκοῦσαι παρθένων διαφερομένων πρὸς ἀλλήλας. ὧν τὴν μὲν λέγειν ὡς ὁ Αἴας πολὺ κρείττων ἐστὶ τοῦ Ὀδυσσέως, διερχομένην οὕτως·* [1–2]. *τὴν δὲ ἑτέραν ἀντειπεῖν Ἀθηνᾶς προνοίαι,* [3] ... *ἄλλως : τοῦτο ἐκ τοῦ κύκλου ἀφείλκυσται. λέγεται δὲ ἀπὸ τῶν Τρωιάδων κρινουσῶν τὸν Αἴαντα καὶ τὸν Ὀδυσσέα· λέγεται δὲ ὅτι οὐ τὸ τοῦ Αἴαντος ἔργον, ἀλλὰ τὸ τοῦ Ὀδυσσέως* || (II) Aristoph. Equ. 1056s [4–5] || (III) Plut. De Alex. Mag. fort. 2, 5 p. 337e [4]

1 1 *B* 761 *σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα* | Hymn. Ven. 1 *Μοῦσά μοι ἔννεπε ἔργα* | Hymn. Hom. 19, 1 *ἀμφί μοι ... ἔννεπε, Μοῦσα* | Hes. Th. 114 *ταῦτά μοι ἔσπετε, Μοῦσαι* || 1–2 Hes. Th. 210 *ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι* || 2 2 *A* 145 al. *α* 196 al. *δῖος Ὀδυσσεύς* || 3 *B* 214 al. Hymn. Merc. 255 *οὐ κατὰ κόσμον* | *A* 286 al. *δ* 266 al. *κατὰ μοῖραν ἔειπες* (*β* 251 *οὐ κ. μ. ἔειπες*) | *ϑ* 179 *εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον* || 4 *ι* 233 *φέρε ... ἄχθος* || 5 *Ω* 439 *οὐκ ἂν ... μαχέσαιτο*

1 1 *ἔργα* West coll. Hymn. Ven. 1 : *κεῖνα* codd. || de his versibus West, Class. Quart. 17, 1967, 438ss eruditum lectorem nomen Leschae pro Homeri nomine posuisse censuit, quod veri simillimum mihi videtur; hi versus enim carminis Leschae initium sunt, de re cf. et. Bernabé, Apophoreta Philologica ... M. Fernández Galiano I 142s || 2 1 *δηϊοτῆτι* M || 2 *ἥρωα* Nauck || 3–5 om. M || 3 *τί σφ' ἐπεμωμήσω; ἐπεὶ οὐ κατὰ κόσμον ἔειπες* G. Hermann, qui *ψεῦδος* post *ἔειπες* recte del. ut gloss. ad *οὐ κατὰ κόσμον* adscriptum || 4–5 suppl. Hermann, alioqui carmen nullo modo ad Aristophanis spectaret, prob. Monro, Journ. Hell. Stud. 5, 1884, 21 || 4 *ἀναθείη*] *ἀναβήηι* Nauck || 5 post *μαχέσαιτο* ap. Aristoph. Equ. 1057 legitur *χέσαιτο γάρ, εἰ μαχέσαιτο*, unde Blumenthal ad Il. parv. *χάσαιτο γάρ, εἰ μαχέσαιτο* restituere voluit; de re cf. Schol. Hom. *λ* 547 (519, 20 Dind.) *παῖδες Τρώων ... ἀντὶ τοῦ Τρῶες ... οἱ φονευθέντες ὑπὸ Ὀδυσσέως, ὅτε Αἴας τὸ πτῶμα Ἀχιλλέως ἐβάσταζεν. ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος. ἡ δὲ ἱστορία ἐκ τῶν κυκλικῶν*, vid. et. Roemer, Rh. Mus. 61, 1906, 340ss; Seve., Cycle 64; 328ss

3 (3 K., A., 4 B.)

Porphyr. ap. Eust. in Il. p. 285, 30 *ἔτι καὶ ταῦτα τοῦ Πορφυρίου* (Paral. fr. 4 Schrader, Hermes 14, 1879, 234) ... *ὅτι ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας ἱστορεῖ μηδὲ καυθῆναι συνήθως τὸν Αἴαντα, τεθῆναι δὲ οὕτως ἐν σορῶι διὰ τὴν ὀργὴν τοῦ βασιλέως* || cf. Apollodor. Epit. 5, 7 *Ἀγαμέμνων δὲ κωλύει τὸ σῶμα αὐτοῦ καῆναι, καὶ μόνος οὗτος τῶν ἐν Ἰλίωι ἀποθανόντων ἐν σορῶι κεῖται· ὁ τάφος ἐστὶν ἐν Ῥοιτείωι.* 5

4

Schol. Hom. ϑ 517 (397, 17 Dind.) *καὶ ἐκ τούτου οἱ μεταγενέστεροι τὴν Ἑλένην καὶ Δηϊφόβωι γήμασθαι λέγουσι. ἐντεῦθεν* ⟨*οἱ νεώτεροι τὸν Μενέλαόν φασι*⟩ *διὰ ζηλοτυπίαν ἐλθεῖν τεθνηκότος Ἀλεξάνδρου. ἀλλὰ στρατηγὸς μετὰ τοῦ Ἕκτορος θάνατον γέγονεν ὁ Δηΐφοβος ἀλκιμώτατος ὢν τῶν Πριαμιδῶν. τούτου δὲ ἀναιρεθέντος εὐχείρωτοι οἱ λοιποί. εἵπετο δὲ τῆι Ἑλένηι οὐχ ὡς ἀνήρ, ἀλλ' ὡς στρατηγὸς καταπαρίζουσαν φυλάττων.* 5

5 (5 K., A., 2 B.)

ἀμφὶ δὲ πόρκης
χρύσεος ἀστράπτει καὶ ἐπ' αὐτῶι δίκροος αἰχμή.

5 (I) Schol. Hom. *Π* 142b (IV 195 Erbse) *οἱ δὲ πλάττονται λέγοντες ὡς Πηλεὺς μὲν παρὰ Χείρωνος ἔμαθε τὴν χρῆσιν αὐτῆς, Ἀχιλλεὺς δὲ παρὰ Πηλέως, ὁ δὲ οὐδένα ἐδίδαξεν. καὶ ὁ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος ποιητής·* [1–2] || (II) Schol. Pind. Nem. 6, 85b (III 112, 5 Drachm.) *οὐκ ἐκ παραδρομῆς δὲ ζάκοτον εἶπε τὸ δόρυ τοῦ Ἀχιλλέως, ὡσανεὶ μείλινον ἤ τι τοιοῦτον αὐτὸ ἔφη ἐν κοινότητι, ἀλλ' ὅτι ἰδιαίτερον παρὰ τὰ ἄλλα κατεσκεύαστο. δίκρουν γάρ, ὥστε δύο ἀκμὰς ἔχειν καὶ μιᾶι βολῆι* [*ὥστε*] (del. Brunk, Nauck) *δισσὰ τὰ τραύματα ἀπεργάζεσθαι. καὶ Αἰσχύλος ἐν Νηρεῖσι·* [fr. 152 Radt]. *καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς·* [fr. 152 Radt], *μετάγουσι δὲ τὴν ἱστορίαν ἀπὸ τῆς Λέσχου μικρᾶς Ἰλιάδος λέγοντος οὕτως·* [1–2]

5 1–2 *Ζ* 320 *αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης*

3 de re cf. Soph. Ai. 1047ss (ubi Menelaus Aiacem sepeliri vetat), Philostr. Heroic. 35, 15 de Lannoy *ἔθαψαν δὲ αὐτὸν* (sc. *Αἴαντα*) *καταθέμενοι ἐς τὴν γῆν τὸ σῶμα, ἐξηγουμένου Κάλχαντος ὡς οὐχ ὅσιοι πυρὶ θάπτεσθαι οἱ ἑαυτοὺς ἀποκτείναντες*, cf. et. Frazer ad Apollodor. Epit. 5, 7 || consensus cum Apollodor. Epit. suadet mihi hoc fr. Leschae carmini tribuere || 4 2 add. Preller, prob. Seve. | cf. Schol. Hom. *δ* 274 (200, 23 Dind.) *προηθετεῖτο κατ' ἐνίους. καὶ εἴη ἂν ἐγκείμενος ὑπὸ τῶν ἱστορούντων τρίτον Δηΐφοβον γεγαμηκέναι τὴν Ἑλένην*, ib. 276 (201, 6 Dind.) *Δηΐφοβος*] *Ἀλεξάνδρου ἀδελφός, ὃς εἶχε τὴν Ἑλένην. τελευτήσαντος γὰρ τοῦ Ἀλεξάνδρου ὑπὸ Φιλοκτήτου Δηϊφόβωι ἐγαμήθη ἡ Ἑλένη*, cf. et. Apollodor. Epit. 5, 9–10 et adn. Frazer ad loc. | vid. Seve., Cycle 334ss || 5 1 *πόρκις* Schol. Pind. **B** : *πόρκος* Schol. Pind. **D** || 2 *ἐπ' αὐτῶν* Schol. Hom. **T**(**V**) | de *ἀστράπτει* usu non Homerico cf. Nordheider s. v. *ἀστράπτω*, Lex. Frühgr. Epos | *δίκρος αἰχμῆς* Schol. Hom. **T** : corr. Heyne : *δίκροος* (*δίκρυνος* **D**) *δίη* Schol. Pind. : *δίκροος ἄρδις* Scaliger (qui schol. **T** nesciebat) || de Achillis cum Memnone pugna sec. Schröder, Hermes 20, 1885, 494, de Memnonis hasta sec. Rob., Heldens. 1181 adn. 2, sed potius de Achilleis armis ab Ulixe Neoptolemo datis, cf. Seve., Cycle 338ss

6 (11 A., 8 B.)

Schol. Hom. δ 248 (197, 24 Dind.) *ὁ κυκλικὸς τὸ Δέκτηι ὀνοματικῶς ἀκούει. παρ' οὗ φησι τὸν Ὀδυσσέα τὰ ῥάκη λαβόντα μετημφιάσθαι, ὃς οὐκ ἦν ἐν ταῖς ναυσὶ τοιοῦτος οἷος Ὀδυσσεὺς ἀχρεῖος. Ἀρίσταρχος δὲ δέκτηι μὲν ἐπαίτηι.*

7 (8 K., A., B.)

Schol. Lycophr. Alex. 780 (246, 25 Scheer) *ὁ Ὀδυσσεὺς βουλόμενος κατάσκοπος εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἴλιον καὶ φοβούμενος, μὴ νοηθεὶς ἀποθάνηι, ἔπεισε Θόαντα τὸν υἱὸν Ἀνδραίμονος πληγῶσαι αὐτὸν πληγαῖς βιαίαις πρὸς τὸ γενέσθαι ἀγνώριστον ... ἄλλως. ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας φησὶ τρωθῆναι τὸν Ὀδυσσέα ὑπὸ Θόαντος, ὅτε εἰς*
5 *Τροίαν ἀνήρχοντο.*

8 (22 A., 10 B.)

Apollodor. Epit. 5, 14 *ὕστερον δὲ ἐπινοεῖ δουρείου ἵππου κατασκευὴν καὶ ὑποτίθεται Ἐπειῶι, ὃς ἦν ἀρχιτέκτων. οὗτος ἀπὸ τῆς Ἴδης ξύλα τεμὼν ἵππον κατασκευάζει κοῖλον ἔνδοθεν εἰς τὰς πλευρὰς ἀνεωιγμένον. εἰς τοῦτον Ὀδυσσεὺς εἰσελθεῖν πείθει πεντήκοντα τοὺς ἀρίστους, ὡς δὲ ὁ τὴν μικρὰν γράψας Ἰλιάδα φησί, τρεῖς καὶ*
5 *δέκα.*

9 (11 K., 12 A., 11 B.)

νὺξ μὲν ἔην μεσάτη, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη.

9 (I) Clem. Alex. Strom. 1, 21, 104, 1 (= Euseb. Praep. Ev. 10, 12, 14) *κατὰ δὲ τὸ ὀκτωκαιδέκατον ἔτος τῆς Ἀγαμέμνονος βασιλείας Ἴλιον ἑάλω, Δημοφῶντος τοῦ Θησέως βασιλεύοντος Ἀθήνησι τῶι πρώτωι ἔτει, Θαργηλιῶνος μηνὸς δευτέραι ἐπὶ δέκα, ὥς φησι Διονύσιος ὁ Ἀργεῖος* (FGrHist 308 F 1), *Ἀγίας* (Valck. : *Αἰγίας* Clem. : *Ἆγις* Eus.) *δὲ καὶ Δερκύλος* (FGrHist 305 F 2) *ἐν τῆι τρίτηι μηνὸς Πανήμου ὀγδόηι φθίνοντος· Ἑλλάνικος* (FGrHist 4 F 152) *δὲ* (Jac. : *γὰρ* Clem. : om. Eus. : del. Tannery) *δωδεκάτηι Θαργηλιῶνος μηνός, καί τινες τῶν τὰ Ἀττικὰ συγγραψαμένων* (FGr Hist 329 F 3) *ὀγδόηι φθίνοντος, βασιλεύοντος τὸ τελευταῖον ἔτος Μενεσθέως, πληθούσης σελήνης· νὺξ μὲν ἔην, φησὶν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκώς, μεσάτα — σελάνα. ἕτεροι δὲ Σκιροφοριῶνος τῆι αὐτῆι ἡμέραι* || (II) Schol. Eur. Hec. 910 (I 71, 25 Schw.) *Καλλισθένης ἐν β' τῶν Ἑλληνικῶν* (FGrHist 124 F 10) *οὕτως γράφει· ἑάλω μὲν ἡ Τροία Θαργηλιῶνος μηνός, ὥς μέν τινες τῶν ἱστορικῶν, ιβ'* (Schw. : *ν'* **M** : *η'* **B**) *ἱσταμένου, ὡς δὲ ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα, η' φθίνοντος. διορίζει γὰρ αὐτὸς τὴν ἅλωσιν φάσκων συμβῆναι τότε τὴν κατάληψιν, ἡνίκα* [1]. *μεσονύκτιος δὲ μόνον τῆι ὀγδόηι φθίνοντος ἀνατέλλει, ἐν ἄλληι δ' οὔ* || (III) Schol. Lycophr. Alex. 344 (134,

9 Apoll. Rhod. 4, 870 *νύκτα διὰ μέσσην* | Epigr. ap. Vitam Hom. Herodoteam 11 (8, 1 Wil.) *λαμπρά τε σελήνη* | Hes. Th. 19 al. *λαμπράν τε Σελήνην*

6 haec confudit Eust. in Od. p. 1494, 54, cf. Seve., Rev. Belge de Phil. et d'Hist. 7, 1928, 450ss; de re vid. et. Friedländer, Philologus 4, 1849, 581 || **7** de re cf. Seve., Cycle 348 || **8** 4–5 *τρεῖς καὶ δέκα* Seve. (*ΦΗΣΙ,Γ* e *ΦΗΣΙΙΓ* ortum) : *τρισχιλίους* codd. | de re cf. Seve., Rev. Belge de Phil. et d'Hist. 5, 1926, 297ss; Cycle 354 || **9** *μὲν*] *δ' ἄρ'* Tzetz. | *ἦν* Clem. | *μεσάτη* Bethe : *μεσάτα* Clem. Euseb. : *μέση* Schol. Eur. **MB**, Schol. Lycophr. : *μέσση* corr. edd. | *λαμπρὴ* Tzetz. : *λαμπρὰ* cett. | *ἐπέτελε* Clem. : *ἐπέστελλε* Schol. Eur. **M** | *σελάνα* Clem. Euseb. | de hoc loco cf. Tannery, Rev. de Philol. n. s. 13, 1889, 66–69 | de re cf. et. Plut. Camill. 19, Dion. Halic. 1, 63

10 (12 K., 13 A., Il. exc. 4 B.)

PAUS. 10, 25, 5 *πλησίον δὲ τοῦ Ἑλένου Μέγης ἐστί· τέτρωται δὲ τὸν βραχίονα ὁ Μέγης, καθὰ δὴ καὶ Λέσχεως ὁ Αἰσχυλίνου Πυρραῖος ἐν Ἰλίου πέρσιδι ἐποίησε· τρωθῆναι δὲ ὑπὸ τὴν μάχην τοῦτον ἣν ἐν τῆι νυκτὶ ἐμαχέσαντο οἱ Τρῶες, ὑπὸ Ἀδμήτου φησὶ τοῦ Αὐγείου.*

11 (12 K., 13 A., Il. exc. 5 B.)

PAUS. 10, 25, 6 *γέγραπται δὲ καὶ Λυκομήδης παρὰ τὸν Μέγητα ὁ Κρέοντος, ἔχων τραῦμα ἐπὶ τῶι καρπῶι· Λέσχεως οὕτω φησὶν αὐτὸν ὑπὸ Ἀγήνορος τρωθῆναι. δῆλα οὖν ὡς ἄλλως γε οὐκ ἂν ὁ Πολύγνωτος ἔγραφεν οὕτω τὰ ἕλκη σφίσιν, εἰ μὴ ἐπελέξατο τὴν ποίησιν τοῦ Λέσχεω.*

12 (13 K., 14 A., Il. exc. 8 B.)

PAUS. 10, 26, 7 *Ὅμηρος μέν γε ἐδήλωσεν ἐν Ἰλιάδι Μενελάου καὶ Ὀδυσσέως ξενίαν παρὰ Ἀντήνορι (Γ 205–208), καὶ ὡς Ἑλικάονι ἡ Λαοδίκη συνοικοίη τῶι Ἀντήνορος (Γ 123–124)· Λέσχεως δὲ τετρωμένον τὸν Ἑλικάονα ἐν τῆι νυκτομαχίαι γνωρισθῆναί τε ὑπὸ Ὀδυσσέως καὶ ἐξαχθῆναι ζῶντα ἐκ τῆς μάχης φησίν.*

13 (14 K., 15 A., Il. exc. 7 B.)

PAUS. 10, 26, 4 *Ἀστύνοον δέ, οὗ δὴ ἐποιήσατο καὶ Λέσχεως μνήμην, πεπτωκότα ἐς γόνυ ὁ Νεοπτόλεμος ξίφει παίει.*

14 (15 K., 16 A., Il. exc. 9 B.)

PAUS. 10, 27, 1 *νεκροὶ δέ, ὁ μὲν γυμνὸς Πῆλις ὄνομα ἐπὶ τὸν νῶτόν ἐστιν ἐρριμμένος, ὑπὸ δὲ τὸν Πῆλιν Ἠϊονεύς τε κεῖται καὶ Ἄδμητος ἐνδεδυκότες ἔτι τοὺς θώρακας· καὶ αὐτῶν Λέσχεως Ἠϊονέα ὑπὸ Νεοπτολέμου, τὸν δὲ ὑπὸ Φιλοκτήτου φησὶν ἀποθανεῖν τὸν Ἄδμητον.*

15 (15 K., 16 A., Il. exc. 10 B.)

PAUS. 10, 27, 1 *ἀφίκετο μὲν δὴ ἐπὶ τὸν Κασσάνδρας ὁ Κόροιβος γάμον, ἀπέθανε δέ, ὡς μὲν ὁ πλείων λόγος, ὑπὸ Νεοπτολέμου, Λέσχεως δὲ ὑπὸ Διομήδους ἐποίησεν.*

16 (15 K., 16 A., Il. exc. 11 B.)

(I) VAS HOMERICUM (prim. ed. Winter, JdI 13, 1898, 80ss, cf. Sinn, Die Homerischen Becher, Berlin 1979, 94 = MB 27) *οἰκία Πριάμο[υ] / Νεοπτόλεμος / Διὸς Ἑρκείου / βωμός / Πρίαμος / κατὰ ποιητὴν Λέσχην ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος· καταφυγόντος τοῦ Πριάμου ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ Ἑρκείου Διός, ἀποσπάσας ὁ Νεοπτόλεμος ἀπὸ τοῦ βωμοῦ πρὸς τῆ⟨ι⟩ οἰκίαι κατέσφαξεν. / [Νεο]πτό[λεμ]ος / Πρ[ία]μος / Ἑ[κά]βη* || 5

20 Scheer) *τότε δὲ τῶν Τρώων κατελθόντων καὶ ἀπατηθέντων δόλοις τοῦ Σίνωνος καὶ ἑλκυσάντων τοῦτον περὶ τὴν πόλιν καὶ μέθηι καὶ χαρᾶι καὶ ὕπνωι συσχεθέντων αὐτὸς ὁ Σίνων, ὡς ἦν αὐτῶι συντεθειμένον, φρυκτὸν ὑποδείξας τοῖς Ἕλλησιν, ὡς ὁ Λέσχης φησίν, ἡνίκα* [1], *προσκαλεῖται αὐτοὺς διὰ τοῦ φρυκτοῦ εἰς τὴν Τροίαν καὶ οὕτως εἷλον αὐτήν* || (IV) TZETZ. Posth. 770 *δωδεκάτη μὲν ἔην μηνὸς Θαργηλιῶνος* . . . [1]

10 2 *Λέσχης β* | *Αἰσχυλήνου β* : corr. Dind. || **11** 2 *φασὶν β* || 4 *Λέσχεως β* ||
14 2 *Κιονεύς β*, item 3

(II) PAUS. 10, 27, 2 *Πρίαμον δὲ ⟨οὐκ⟩ ἀποθανεῖν ἔφη Λέσχεως ἐπὶ τῆι ἐσχάραι τοῦ Ἑρκείου, ἀλλὰ ἀποσπασθέντα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ πάρεργον τῶι Νεοπτολέμωι πρὸς ταῖς τῆς οἰκίας γενέσθαι θύραις.*

17 (15 K., 16 A., Il. exc. 12 B.)

PAUS. 10, 27, 2 *Ἀξίονα δὲ παῖδα εἶναι Πριάμου Λέσχεως καὶ ἀποθανεῖν αὐτὸν ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ Εὐαίμονός φησι.*

18 (15 K., 16 A., Il. exc. 13 B.)

PAUS. 10, 27, 2 *τοῦ Ἀγήνορος δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν ποιητὴν Νεοπτόλεμος αὐτόχειρ ἐστί. καὶ οὕτω φαίνοιτο ἂν Ἔχεκλος μὲν φονευθεὶς ὁ Ἀγήνορος ὑπὸ Ἀχιλλέως, Ἀγήνωρ δὲ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ Νεοπτολέμου.*

19 (16 K., 17 A., 14 B.)

SCHOL. Aristoph. Lys. 155 (250b 14 Dübner) : '*ὁ γῶν Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πα γυμνᾶς παραϊδὼν ἐξέβαλ' οἰῶ τὸ ξίφος*'] *ἡ ἱστορία παρὰ Ἰβύκωι* (fr. 15 Page)· *τὰ δὲ αὐτὰ καὶ Λέσχης ὁ Πυρραῖος ἐν τῆι μικρᾶι Ἰλιάδι· καὶ Εὐριπίδης* [Androm. 629].

20 (17 K., 18 A., Il. exc. 14 B.)

PAUS. 10, 25, 8 *Λέσχεως δὲ ἐς τὴν Αἴθραν ἐποίησεν, ἡνίκα ἡλίσκετο Ἴλιον, ὑπεξελθοῦσαν ἐς τὸ στρατόπεδον αὐτὴν ἀφικέσθαι τὸ Ἑλλήνων καὶ ὑπὸ τῶν παίδων γνωρισθῆναι τῶν Θησέως, καὶ ὡς παρ' Ἀγαμέμνονος αἰτῆσαι Δημοφῶν αὐτήν· ὁ δὲ ἐκείνωι μὲν ἐθέλειν χαρίζεσθαι, ποιήσειν δὲ οὐ πρότερον ἔφη πρὶν Ἑλένην πεῖσαι·*
5 *ἀποστείλαντι δὲ αὐτῶι κήρυκα ἔδωκεν Ἑλένη τὴν χάριν.*

21 (18 K., 19 + 21 A., 13 B.)

αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱὸς
Ἑκτορέην ἄλοχον κάταγεν κοίλας ἐπὶ νῆας.

21 (I) SCHOL. Lycophr. Alex. 1268 (360, 4 Scheer) *Λέσχης δ' ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς Ἀνδρομάχην καὶ Αἰνείαν αἰχμαλώτους φησὶ δοθῆναι τῶι Ἀχιλλέως υἱῶι*

21 1 *I* 663 al. *αὐτὰρ Ἀχιλλεύς* | *γ* 189 *Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός* (cf. *ο* 2) | *Ψ* 168 *μεγάθυμος Ἀχιλλεύς* | *E* 25 al. *μεγαθύμου Τυδέος υἱός* (cf. *E* 565 al. *με. Νέστορος υἱ.*) | *Z* 144 al. *φαίδιμος υἱός* (acc. Hes. Th. 940 al.) || 2 *T* 298 *κουριδίην ἄλοχον . . . ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσίν* | *γ* 264 *Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον* | *E* 26 al. *κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας* (cf. *ω* 50 *ἔβαν κ. ἐ. ν.*) | Hes. Op. 689 *νηυσὶν . . . κοίλῃσι* | Pind. Ol. 6, 10 *ἐν ναυσὶ κοίλαις*

16 6 suppl. **R**[sv]**PaVb** | rem diverse narraverunt Arctinus (cf. Il. exc. arg. Procli) et Stesichorus, de re cf. Frazer ad Apollodor. Epit. 5, 21 (II p. 236 adn. 1); Tosi, Scritti di Filologia 7 || **18** de Agenore cf. Quint. Smyrn. 13, 216s || **19** cf. Schol. Aristoph. Vesp. 714a (115 Koster) et Schol. Eur. Andr. 630 (II 293, 7 Schw.), quae Leschae locum omittunt || **20** 2 *ὑπεξέλκουσαν β* || 4 de Aethra cum Helena liberata cf. Lysimach. ap. Schol. Eur. Troad. 31 (FGrHist 382 F 14), Dionys. Cyclogr. ap. Schol. Eur. Hec. 123 (FGrHist 15 F 5) qui cum Leschae historia consentiunt, at ap. Arctinum (cf. Il. exc. fr. 6) diverse res narrabatur (vid. et. Quint. Smyrn. 13, 496ss), vid. Frazer comm. ad Paus. V p. 363 || **21** de Astyanactis morte vid. Arctin. Il. exc. fr. 5 || 1 *Ἀχιλῆος* Schol. Lycophr.

παῖδα δ' ἑλὼν ἐκ κόλπου ἐυπλοκάμοιο τιθήνης
ῥῖψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ πύργου, τὸν δὲ πεσόντα
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή. 5
{ἐκ δ' ἕλετ' Ἀνδρομάχην, ἠύζωνον παράκοιτιν
Ἕκτορος, ἥν τε οἱ αὐτῶι ἀριστῆες Παναχαιῶν
δῶκαν ἔχειν ἐπίηρον ἀμειβόμενοι γέρας ἀνδρί,
αὐτόν τ' Ἀγχίσαο κλυτὸν γόνον ἱπποδάμοιο
Αἰνείαν ἐν νηυσὶν ἐβήσατο ποντοπόροισιν 10
ἐκ πάντων Δαναῶν ἀγέμεν γέρας ἔξοχον ἄλλων.}

22 (19 K., 20 A., Il. exc. 6 B.)

PAUS. 10, 26, 1 *ἐπὶ δὲ τῆι Κρεούσηι λέγουσιν ὡς ἡ θεῶν μήτηρ καὶ Ἀφροδίτη δουλείας ἀπὸ Ἑλλήνων αὐτὴν ἐρρύσαντο· εἶναι γὰρ δὴ καὶ Αἰνείου τὴν Κρέουσαν γυναῖκα· Λέσχεως δὲ καὶ ἔπη τὰ Κύπρια* (fr. 31) *διδόασιν Εὐρυδίκην γυναῖκα Αἰνείαι.*

Νεοπτολέμωι καὶ ἀπαχθῆναι σὺν αὐτῶι εἰς Φαρσαλίαν τὴν Ἀχιλέως πατρίδα. φησὶ δὲ οὑτωσί· [1–11] || (II) PAUS. 10, 25, 9 *γέγραπται μὲν Ἀνδρομάχη καὶ ὁ παῖς οἱ προσέστηκεν ἑλόμενος τοῦ μαστοῦ· τούτωι Λέσχεως ῥιφθέντι ἀπὸ τοῦ πύργου συμβῆναι λέγει τὴν τελευτήν, οὐ μὲν ὑπὸ δόγματός γε Ἑλλήνων, ἀλλ' ἰδίαι Νεοπτόλεμον αὐτόχειρα ἐθελῆσαι γενέσθαι* || (III) SCHOL. Hom. *Ω* 735a (V 635 Erbse) *ὅτι ἐντεῦθεν κινηθέντες οἱ μεθ' Ὅμηρον ποιηταὶ ῥιπτόμενον κατὰ τοῦ τείχους ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰσάγουσι τὸν Ἀστυάνακτα*, cf. EUST. in Il. p. 1373, 46 || (IV) SCHOL. Lycophr. Alex. 1232 (352, 26 Scheer) *ὕστερον δὲ τῆς Τροίας πορθουμένης ἐλευθερωθεὶς ὑφ' Ἑλλήνων ὁ αὐτὸς Αἰνείας, ἢ αἰχμάλωτος ἀχθεὶς ὑπὸ Νεοπτολέμου, ὥς φησιν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκώς, καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ Ὀρέστου ἐν Δελφοῖς τοῦ Νεοπτολέμου ἀναίρεσιν ἐλευθερωθεὶς οἰκεῖ πρῶτον τὰς περὶ Ῥαίκηλον καὶ Ἀλμωνίαν πόλεις Μακεδονικὰς πλησίον Κισσοῦ ὄρους κειμένας, τὸ δὲ Ῥαίκηλον ἀπὸ τούτου Αἶνος ἐκλήθη* || (V) SCHOL. Eur. Andr. 14 (II 250, 17 Schw.) *Σιμίας ἐν τῆι Γοργόνι* (fr. 6 Powell) *Ἀνδρομάχην φησὶ καὶ Αἰνείαν γέρας δοθῆναι Νεοπτολέμωι λέγων οὕτως·* [6–11]

3 *Z* 467 *πάις πρὸς κόλπον ἐυζώνοιο τιθήνης* || 4 *A* 591 *ῥῖψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ* | *Ω* 735 *ῥίψει χειρὸς ἑλὼν ἀπὸ πύργου* | *P* 346 al. *τὸν δὲ πεσόντ'* || 4–5 Batrach. 207–208 *τὸν δὲ πεσόντα / εἷλε μέλας θάνατος* || 5 *E* 83 al. *ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή* (cf. *ρ* 326 Hes. fr. 212 (b), 1 M.-W.)

5 *ἔλαβε* Schol. Lycophr. || 6 *ἕλεν* Schol. Lycophr. | *ἰυζων* (*ἰύζων* O) *παρακοίτην* Schol. Eur. M || 7 *αὐτοὶ* Wil. : *αὐτῶι* MO || 8 *ἀνδρί* corruptum sec. Schw. || 9 *τ'* Tzetz. : *τῆς* Schol. Eur. M | *ὑποδάμοιο* Schol. Eur. M || 10 *Αἰνείην – ἐμήσατο* Schw., prob. Bethe || vers. 6–11 Simiae trib. Schol. Eur. Andr. 14, unde duo fragmenta, primum Leschae, alterum Simiae, in unum coaluisse docuit Cobet (contra H. Fraenkel, De Simia Rhodio 37, monente Sternbach, Meletemata Graeca I 113). vid. et. Powell ad Simiae fr. 6; Griffin, Journ. Hell. Stud. 97, 1977, 51 adn. 62: singulariter quaestionem solvere conatur Hux., Greek epic 199, sic versus ordinare volens: 6 7 8 3 4 5 1 2 9 10 11 | suspecta et. quae dicuntur ap. Schol. Lycophr. Alex. 1232, fortasse a Simia sumpta | de Aeneae sorte cf. Arctin. Il. exc. fr. 1 | de compositione versuum cf. Notopoulos, Harv. Stud. Class. Phil. 68, 1964, 30

ILIADES PARVAE

LESCHAE FRAGMENTVM DVBIVM

23 (Class. Rev. 27, 1913, 190 A., 15 B.)

ὡς δ' ὅτ' ἀέξηται σικυὸς δροσερῶι ἐνὶ χώρωι.

INCERTI OPERIS FRAGMENTA

24 (4 K., A., 5 B.)

Πηλεΐδην δ' Ἀχιλῆα φέρε Σκῦρόνδε θύελλα,
ἔνθ' ὅ γ' ἐς ἀργαλέον λιμέν' ἵκετο νυκτὸς ἐκείνης.

25 (9 K., A., B.)

(I) Hesych. s. v. *Διομήδειος ἀνάγκη· παροιμία. Κλέαρχος* (fr. 68 Wehrli) *μέν φησι Διομήδους θυγατέρας γενέσθαι πάνυ μοχθηράς, αἷς ἀναγκάζειν πλησιάζειν τινάς, καὶ εὐθὺς αὐτοὺς φονεύειν· ὁ δὲ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα φησὶν ἐπὶ τῆς τοῦ παλλαδίου κλοπῆς γενέσθαι.* || (II) Cono ap. Phot. Bibl. 137 a 8 (III 25 Henry) = FGrHist
5 26 F 1, 34 *στέλλονται οὖν ἐπὶ τῆι κλοπῆι τοῦ παλλαδίου Διομήδης καὶ Ὀδυσσεύς, καὶ ἀναβαίνει ἐπὶ τὸ τεῖχος Διομήδης, ἐπιβὰς τῶν ὤμων Ὀδυσσέως· ὁ δὲ οὐκ ἀνελκύσας Ὀδυσσέα καίτοι τὰς χεῖρας ὀρέγοντα ᾔει τὴν ἐπὶ τὸ παλλάδιον καὶ ἀφελόμενος αὐτὸ πρὸς Ὀδυσσέα ἔχων ὑπέστρεψε. καὶ διὰ τοῦ πεδίου κατιόντων πυνθανομένωι ἕκαστα τῶι Ὀδυσσεῖ Διομήδης, τὸ δόλιον τἀνδρὸς εἰδώς, οὐχ ὥσπερ ἔφησεν Ἕλενος παλλάδιον*
10 *λαβεῖν αὐτόν, ἀλλ' ἀντ' ἐκείνου ἕτερον, ἀποκρίνεται. κινηθέντος δὲ τοῦ παλλαδίου κατά τινα δαίμονα, γνοὺς Ὀδυσσεὺς αὐτὸ ἐκεῖνο εἶναι καὶ κατόπιν γεγονὼς σπᾶται τὸ*

23 Athen. 3, 73e *καὶ Λευχης* (C : *καὶ Λάχης* E : *Διεύχης* vel *Λέσχης* coni. Kaib.)· [1] || **24** (I) Schol. Hom. *T* 326a[1] (IV 635 Erbse), Eust. in Il. p. 1187, 15 *τινὲς μὲν ἐκεῖ ἐκτεθῆναι αὐτὸν* (sc. *Ἀχιλλέα*) *ὑπὸ Θέτιδος. ὁ δὲ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα* (*γράψας* add. Eust.) *ἀναζευγνύντα αὐτὸν ἀπὸ* (*ἐκ* Eust.) *Τηλέφου προσορμισθῆναι ἐκεῖ·* [1–2] || (II) Schol. Hom. *T* 326a[2] (IV 636 Erbse), Anecd. Paris. III 26, 8 Cramer *φασὶν Ἀχιλλέα ἀπὸ τῆς πρὸς Τήλεφον ἀναζευγνύντα μάχης προσορμισθῆναι ἐκεῖ·* [1]

23 *Δ* 422 al. *ν* 66 al. Hes. Sc. 42 al. *ὡς δ' ὅτ'* | *Γ* 344 *διαμετρητῶι ἐνὶ χώρωι* (cf. *α* 426 al. *περισκέπτωι ἐνὶ χ.*) || **24** 1 *Ψ* 542 Apoll. Rhod. 1, 558 *Πηλεΐδην Ἀχιλῆα* (genet. *ϑ* 75) | *κ* 48 *φέρεν πόντονδε θύελλα* (cf. Hes. Th. 742) || 2 Hes. Sc. 14 *ἔνθ' ὅ γε*

23 Il. parvae trib. dub. Allen || **24** 1 *φέρεν οὔρωνδε* T || 2 *ἔνθ' ὅγ' ἐς* Eust. : *ἔνθα γ'* cett. : *ἔνθ' ἄρ' ὅ γ'* Peppmüller | *ἀργαλέον*] *ἀσπάσιον* dub. Kink. : *ἀσπάσιος* vel *-ίως* Peppmüller : *ἁρπαλέον* Weil, Taccone : traditum def. Seve. | *ἄκετο* T | *νυκτὸς ἀμολγῶι* Schndw., prob. Nauck | de re cf. Fleischer, Achilleus, Myth. Lex. I 1, 27; Ludw., Jahrb. Class. Phil. 41 (151), 1895, 15; Seve., Rev. Belge de Phil. et d'Hist. 7, 1928, 448; Valk, Researches I 371 || **25** sim. tradunt Zenob. 3, 8 (Paroem. Gr. I 59, 12), Apostol. 6, 15 (Paroem. Gr. II 367, 18), Serv. in Aen. 2, 166ss (247, 25 Thilo-Hagen), cf. et. Aristoph. Eccl. 1029 et Schol. ad loc., Plat. Resp. 493d (239 Greene), Themist. Or. 21 p. 251c, Anecd. Oxon. III 223, 14 Cramer || 8 *ὑπέστρεψε* Jac. : *-εφε* Phot.

ξίφος, ἐκεῖνον μὲν ἀνελεῖν βουληθείς, αὐτὸς δ' Ἀχαιοῖς τὸ παλλάδιον κομίζειν. καὶ αὐτοῦ μέλλοντος πληγὴν ἐμβαλεῖν (ἦν γὰρ σελήνη) ὁρᾶι Διομήδης τὴν αὐγὴν τοῦ ξίφους· Ὀδυσσεὺς δ' ἀναιρεῖν μὲν ἀπέσχετο ἀντισπασαμένου κἀκείνου ξίφος, δειλίαν δ' ὀνειδίσας πλατεῖ τῶι ξίφει οὐκ ἐθέλοντα προϊέναι τύπτων τὰ νῶτα ἤλαυνεν. ἐξ οὗ 15
ἡ παροιμία 'ἡ Διομήδειος ἀνάγκη' ἐπὶ παντὸς ἀκουσίου λεγομένη. || (III) PAUS. ATTIC. *δ* 14 (172, 20 Erbse), SUDA s. v. *Διομήδειος ἀνάγκη* (II 105, 16 Adler), EUST. in Il. p. 822, 19 *Διομήδειος ἀνάγκη παροιμία ἀπὸ τοῦ Τυδέως ἢ ἀπὸ τοῦ Θραικός, . . . οἱ δέ, ὅτι Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τὸ παλλάδιον κλέψαντες νυκτὸς ἐκ Τροίας ἐπανήιεσαν, ἑπόμενος δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς τὸν Διομήδην ἐβουλήθη ἀποκτεῖναι. ἐν* 20
τῆι σελήνηι δὲ ἰδὼν τὴν σκιὰν τοῦ ξίφους ὁ Διομήδης, ἐπιστραφεὶς καὶ βιασάμενος τὸν Ὀδυσσέα ἔδησε καὶ προάγειν ἐποίησε παίων αὐτοῦ τῶι ξίφει τὸ μετάφρενον.

26 (10 K., A., p. 193 B.)

ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν υἷες Ἀχαιῶν,
Ἄντικλος δὲ σέ γ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
ἤθελεν· ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε
νωλεμέως κρατερῆισι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιούς,
τόφρα δ' ἔχ' ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη. 5

27 (dub. 1 K., p. 148 A., p. 191 B.)

φήμη δ' εἰς στρατὸν ἦλθε

26 HOM. *δ* 285–289 [1–5] cf. SCHOL. ad loc. (202, 4 Dind.) *Ἀρίσταρχος τοὺς ε'* (*δύο* **HQ**: corr. Porson) *ἀθετεῖ, ἐπεὶ ἐν Ἰλιάδι οὐ μνημονεύει Ἀντίκλου ὁ ποιητής — ὁ Ἄντικλος ἐκ τοῦ κύκλου. οὐκ ἐφέροντο* (*ἀναφέροντο* Schol.: corr. Dind.) *δὲ σχεδὸν ἐν πάσαις οἱ πέντε* || **27** AESCHIN. 1, 128 *καὶ οὕτως ἐναργές ἐστι καὶ οὐ πεπλασμένον ὃ λέγω ὥσθ' εὑρήσετε καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τοὺς προγόνους Φήμης ὡς θεοῦ μεγίστης βωμὸν ἱδρυμένους, καὶ τὸν Ὅμηρον πολλάκις ἐν τῆι Ἰλιάδι λέγοντα πρὸ τοῦ τι τῶν μελλόντων γενέσθαι 'φήμη — ἦλθε'*

26 1 *β* 82 *ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν* | *Α* 22 *ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες* | *Δ* 429 *οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν* | *Α* 162 al. *γ* 104 al. *υἷες Ἀχαιῶν* || 2 *Ψ* 489 *ἀμείψασθαι ἐπέεσσι* (cf. *γ* 148 *λ* 81 al. Hymn. Cer. 118) || 2–3 *ψ* 76 *εἰπέμεν· ἀλλά μ' ἐκεῖνος ἑλὼν ἐπὶ μάστακα χερσίν* || 3 Hes. Op. 497 *χειρὶ πιέζῃς* || 4 *Α* 15 al. *πάντας Ἀχαιούς* || 5 *Α* 509 al. *τόφρα . . . ὄφρα* | *Α* 400 al. *α* 125 al. Hes. Th. 577 al. *Παλλὰς Ἀθήνη* || **27** Sapph. fr. 44, 12 Voigt *φάμα δ' ἦλθε κατὰ πτόλιν*

12 *αὐτὸς* edd.: *αὐτὸν* **AM** || 19.20 *ἐκ Τροίας* om. Sud. || 20ss *ἐβ. ἀπ. τ. Διομ., κλέψαι τὸν τούτου φόνον προθέμενος, καὶ δὴ καὶ ξίφος ἐγύμνωσεν, οὗ τὴν σκ. ἐν τῆι σελ. ὁ Διομ. ἰδὼν ἐπιστραφεὶς κτλ.* Eust. || 21–22 *ἐπιστρ. — ἐποίησε*] *δείσας τὸν Ὀδ. ἐπ. πρ.* Sud. || 22 *παίων τ. αὐτοῦ ξ.* (om. *τὸ μετ.*) Eust. || sec. Bethe, Troisch. Epenkreis 255 historia in Il. parv. non narrabatur, sed cf. Griffin, Journ. Hell. Stud. 97, 1977, 46 | vid. et. Seve., Cycle 349ss | de palladio cf. Chavannes, De Palladii raptu, Berlin 1891 || **26** de re cf. Apollodor. Epit. 5, 19 *ὑπακοῦσαι δὲ Ἀντίκλου θέλοντος Ὀδυσσεὺς τὸ στόμα κατέσχεν*, Triphiod. 463ss | cf. et. Seve., Cycle 352ss | de his versibus cf. Blass, Interpolationen im Homer, 1906, 72; Bolling, The external evidence for interpolation in Homer, 1925, 232; Wil., Neue Hom. Unters., 1927, 116; Valk, Textual Criticism of the Odyssey, 1949, 225s || **27** de re vid. Welck., Ep. Cyclus I[2] 124 adn. 153; Hiller, Rh. Mus. 42, 1887, 337; Marzullo, Maia 6, 1953, 68ss, qui in Aeschin. loco *Ἰλιάδι* ⟨*μικρᾶι*⟩ vel sim. legere proposuit

ALTERIVS ILIADIS PARVAE VEL ALIARVM ILIADVM PARVARVM FRAGMENTA

28 (1 K., A., B.)

Ἴλιον ἀείδω καὶ Δαρδανίην ἐύπωλον,
ἧς πέρι πόλλ' ἔπαθον Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος.

29 (6 K., A., B.)

ἄμπελον ἣν Κρονίδης ἔπορεν οὗ παιδὸς ἄποινα
χρυσείην, φύλλοισιν ἀγανοῖσιν κομόωσαν

28 (I) Vita Hom. Herodotea 15 (9, 31 Wil.) *ποιεῖ Ἰλιάδα τὴν ἐλάσσω, ἧς ἐστιν ἀρχή* [1–2]. plura invenies ap. Test. 8 || (II) Ostracon ap. Vinogradov, Vestn. Drevn. Ist. 109, 1969, 142 (saec. Va. Ch.) *Ἴλιον – Δαρδανίην* || 29 (I) Schol. Eur. Troad. 822 (II 365, 7 Schw.) *Τρωὸς ὄντα παῖδα Λαομέδοντος νῦν εἶπεν ἀκολουθήσας τῶι τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκότι . . .* (cf. Test. 10)· *φησὶ δὲ οὕτως·* [1–4] || (II) Schol. Eur. Or. 1391 (I 222, 20 Schw.) *τινὲς δὲ οὐχ ἵππους ἀλλὰ χρυσῆν ἄμπελόν φασι δεδόσθαι ὑπὲρ Γανυμήδους, καθάπερ ἐν κύκλωι λέγεται·* [1–4] || (III) Schol. Hom. *λ* 520 (517, 14 Dind.) *Εὐρύπυλος ὁ Ἀστυόχης καὶ Τηλέφου τοῦ Ἡρακλέους παῖς λαχὼν τὴν πατρώιαν ἀρχὴν τῆς Μυσίας προΐστατο. πυθόμενος δὲ Πρίαμος περὶ τῆς τούτου δυνάμεως ἔπεμψεν ὡς αὐτὸν ἵνα παραγένηται σύμμαχος. εἰπόντος δὲ αὐτοῦ ὡς οὐκ ἐξῆν αὐτῶι διὰ τὴν μητέρα, ἔπεμψεν ὁ Πρίαμος τῆι μητρὶ αὐτοῦ δῶρον {Ἀστυόχηι}* (secl. Jac.) *χρυσῆν ἄμπελον. ἡ δὲ λαβοῦσα τὴν ἄμπελον τὸν υἱὸν ἔπεμψεν ἐπὶ στρατείαν* (*στρατὸν* Q : *ἐπιστρατεύειν* dub. Jac. in ap. crit.), *ὃν Νεοπτόλεμος ὁ τοῦ Ἀχιλλέως υἱὸς ἀναιρεῖ. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάωι* (FGrHist 2 F 40) || (IV) Schol. Hom. *λ* 521 (518, 8 Dind.) *ἔνιοι μὲν γύναια δῶρα ἀπέδοσαν τὴν χρυσῆν ἄμπελον, ἣν ἐχαρίσατο Ζεὺς Τρωῒ ἀντὶ τῆς Γανυμήδους ἁρπαγῆς· ἥτις κατὰ διαδοχὴν μετέπεσεν εἰς Πρίαμον. οὐδὲν δὲ τούτων οἶδεν Ὅμηρος* || (V) ib. (518, 18 Dind.) *οἱ δέ, ὅτι ἄμπελον χρυσῆν Πρίαμος ὡμολόγησεν Ἀστυόχηι τῆι ἑαυτοῦ ἀδελφῆι, Εὐρυπύλου δὲ μητρί, ἐπὶ τῶι πέμψαι τὸν υἱόν.* cf. Eust. in Od. p. 1697, 31

28 1 Hymn. Hom. 12, 1 *Ἥρην ἀείδω, . . . ἣν . . .* | *Ε* 551 al. *Ἴλιον εἰς εὔπωλον* || 2 *Ξ* 67 *ἧι ἔπι πολλὰ πάθον Δαναοί* (cf. *δ* 95 al. *μάλα πολλὰ πάθον*) | *Β* 110 al. Hes. fr. 193, 6 M.-W. *Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος* || 29 1 *Β* 230 *υἷος ἄποινα* | Hymn. Ven. 210 *δίδου δέ οἱ υἷος ἄποινα* || 2 Apoll. Rhod. 3, 928 *φύλλοισιν ἀπειρεσίοις κομόωσα* || 2–3 *Σ* 562 *χρυσείην, μέλανες . . . βότρυες ἦσαν*

28 initium Leschae Il. parv. sec. omnes edd., sed cf. quae dixi ap. Apophoreta Philologica Fernández-Galiano I 141 ss || 1 *ἀε⟨ί⟩δω* Ostr. | de *ἐύπωλον* cf. Bowra, On Greek Margins 5 || 2 *πολλὰ πάθον* P[9] prob. Allen | de carmine Olbiae cognito cf. Vinogradov, Vestn. Drevn. Ist. 109, 1969, 142 ss | de prim. pers. *ἀείδω* usu vid. Rzach, Kyklos, RE XI 2 (1922) 2422; Schwartz, Hermes 75, 1940, 2; Hux., Greek epic 151 s; Kranz, Sphragis, Studien zur ant. Literatur 30 || 29 1 *οὗ παιδὸς* (sc. *Γανυμήδους*) | *ἄπεινα* Schol. Or. I || 2 *χρυσείοις* Schol. Troad. | *ἀγανοῖσιν* Jortin : *ἀγανοῖσιν* (*-οῖς* Schol. Or. M) Schol., quod Homer. prosod. repugnat (cf. Schulze, Quaest. epicae 469) : *ἀγαννοῖσιν* Barnes : *ἀγαυροῖσιν* Osann; de verbo cf. Thierfelder, Lex. Frühgr. Epos s. v. | *κυμοῶσαν* Schol. Or. T

βότρυσί θ' οὓς Ἥφαιστος ἐπασκήσας Διὶ πατρὶ
δῶχ', ὁ δὲ Λαομέδοντι πόρεν Γανυμήδεος ἀντί.

30 (7 K., A., B.)

PAUS. 3, 26, 9 *Μαχάονα δὲ ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ Τηλέφου τελευτῆσαί φησιν ὁ τὰ ἔπη ποιήσας τὴν μικρὰν Ἰλιάδα.*

31 (19 K., 20 A., 12 B.)

PAUS. 10, 26, 2 *γεγραμμέναι δὲ ἐπὶ κρήνης ὑπὲρ ταύτας Δηϊνόμη τε καὶ Μητιόχη καὶ Πεῖσίς ἐστι καὶ Κλεοδίκη. τούτων ἐν Ἰλιάδι καλουμένηι μικρᾶι μόνης ἐστὶ τὸ ὄνομα τῆς Δηϊνόμης, τῶν δ' ἄλλων ἐμοὶ δοκεῖν συνέθηκε τὰ ὀνόματα ὁ Πολύγνωτος.*

FRAGMENTVM DVBIVM

°32

].ε̣σ̣ο[.]π..[.]ν κατ̣[.].[.]..[
ἐς μακάρων ν]ή̣σους τ̣.[.].ινπομ̣[.] Ὠκεαν[
πέ]μψωσ[ι]ν, ὅ̣θ̣ι ξα̣νθὸς Ῥαδάμ[ανθυς.'
ὣς ἄρα φωνήσ]ας ἀ̣π̣έβη πρὸς μ̣ακρὸν Ὄλυμπο̣[ν.
συν]ά̣ϊξαν ἐυκ̣ν̣ήμ̣ιδες Ἀχαι[οί.

32 P. Oxy. 2510, saec. IV p. Ch. (prim. ed. Lobel) [1–21]. vid. et. West, Class. Rev. 16, 1966, 22

3–4 *Β* 102 *Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διί* (cf. *Ο* 310) | Hes. Th. 580 *ἀσκήσας . . . χαριζόμενος Διὶ πατρί* | *Γ* 350 al. *η* 316 al. Hes. Th. 36 al. *Διὶ πατρί* || 4 Hymn. Ven. 29 *δῶκε . . . ἀντὶ γάμοιο* || **32** 2 Hes. Op. 171 *ἐν μακάρων νήσοισι παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην* (cf. Pind. Ol. 2, 70–71) || 3 *δ* 564 *ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς* || 4 *Ω* 468 *ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον* | *Ζ* 369 al. *δ* 657 al. *ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη* | *Ω* 694 *κ* 307 al. *ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον* || 5 *Α* 17 al. *γ* 149 Hes. fr. 23 (a), 17 M.-W. *ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί*

3 *βότρυσι τοὺς* Schol. Or. **MTB** || 3–4 *Διὶ — δὲ*] *πατρὶ δῶκεν· αὐτὰρ* (*ἀτὰρ* **MT**) *ὁ* Schol. Or. || 4 *πόρε* Schol. Troad. **A**, Schol. Or. **B** | *Γανυμήδεος ἀντί* 'unhomerisch' sec. Bethe, sed cf. *Ψ* 650 *τῶνδ' ἀντὶ* | de re cf. Roemer, Homerexegese 123; Seve., Cycle 342ss || **31** 1 *κρήνης* Robertson : *κλίνης β* : *κοίτης* Blümner || 3 *συνέθηκε* Porson : *οὖν ἔθηκε β* || **32** cf. Schol. Od. *ε* 310 (275, 19 Dind.) *ὑπερεμάχησαν τοῦ σώματος Ἀχιλλέως Ὀδυσσεὺς καὶ Αἴας, καὶ ὁ μὲν ἐβάστασεν, ὁ δὲ Αἴας ὑπερήσπισεν*, quod Seve., Cycle 320 pro Scholiastae errore habuit, vid. et. Ov. Met. 13, 283ss | Aeth. dub. trib. ed. pr. : ab Aeth. et Il. parv. abiudicaverunt Übel, Arch. f. Papyrusf. 24/25, 1976, 216s; Jouan, Assoc. G. Budé, Actes Xe Congrès 86, sed cf. quae dixi ap. Apophoreta Philologica . . . Fernández-Galiano I 148s (ex Iliade parva altera), vid. et. Hux., Greek epic 150 || 1 init. ex. gr. *ὄφρα θεοὶ* ed. pr. || 2 suppl. West || 3 suppl. ed. pr. e *δ* 564 | in init. fortasse *ἀθάνατοι* | *ὅτι Π* || 4 suppl. ed. pr. || 5 *συ]νάϊξαν* West, potius quam *πρὸς δὲ νέκυ]ν ἄϊξαν* ed. pr.

ὡς δ' εἴδοντ' Ἀχιλῆ]α νέκυν αἴρον[τ]ας Ἀχαιούς,
]ίης κεκορυθμένοι, οἵ δ' ἅ⟨μα⟩ πάντε[ς
]ἀμφὶ νέκυ[ν] κατατεθν⟨ε⟩ιῶτα μ[άχεσθαι.
δὴ τότε Λαρτ]ιάδης προσέφη Τελαμώνιον υ[ἱόν·
10 Αἶαν διογενές,] Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
ἅ]μα καὶ νώτοισι νέκυν οἴσωμ[εν,
]ουσι κατὰ φρένα ν[.]νδ[.]ρ..[
ἕως ἐγὼ ν]ώτοισι φέρω, σὺ δὲ ν.[ ]ε[.]ετ[᾽
μετὰ] Τρῶας κα⟨ὶ⟩ Ἀχα[ι]οὺς ο..[
15 Ἀχι]λῆα, νέκυν ε[.].θ..κ[
]..υ χθόν' ἀπ' ο[ὐ]ρ[α]νόθ[εν
].ψεν ἐπὶ χθόνα π[ουλυβότειραν.
κα]θύπερθεν εη.[ ]...[
]κατ' ἄσθματι αρ.[
20]ε.ν δεῦεν χθόνα.[
Ὀδ]υσ⟨σ⟩εὺς βάσταζ[ε] νέ[κυν

ILII EXCIDIVM

TESTIMONIA

De auctore

1 Euseb. Chron. Ol. 4 (II 80 Schöne; vers. arm.)

Eumelus . . . (*Test.* 4) et Ar⟨c⟩tinus, qui Ethiopicam et Ilii occupationem (*sc.* composuit), cognoscebantur.

6 *P* 724 ὡς εἴδοντο νέκυν αἴροντας (v. l. ἄραντας) Ἀχαιούς || **8** *Π* 526 ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχωμαι (*Π* 565 μάχεσθαι) || **9** *H* 283 al. προσέφη Τελαμώνιος | *Λ* 563 al. Τελαμώνιον υἱόν || **10** *H* 234 al. Αἶαν Διογενές, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν || **12** *Α* 193 al. α 294 κατὰ φρένα || **14** *Γ* 264 al. μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς || **15** cf. v. 6 || **16** *Θ* 365 al. λ 18 al. Hes. Sc. 384 ἀπ' οὐρανόθεν || **17** *Γ* 265 al. Hymn. Cer. 305 Hes. Th. 531 ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν (τ 408 ἀνὰ χθ. π.) || **20** *N* 655 al. ι 290 δεῦε δὲ γαῖαν

6 suppl. dub. ed. pr. || **7** ἐκ Τρο]ίης negat ed. pr., qui cetera suppl. || **9** init. suppl. West : cetera ed. pr. || **10—13** suppl. e. g. ed. pr. | de difficultatibus ad versus restituendos cf. ed. pr. comm. || **11** ἅ]μα καὶ Ebert (qui in init. e. g. restituit φεύγωμέν θ') : μάχας *Π* : εἰ δ' ἄγε, νόσφι] μάχας ed. pr. : sed μάχας (Dor.) valde suspectum || **14** supplevi || **15** suppl. ed. pr. || **16** suppl. West || **17** supplevi || **18**]τυπερθεν *Π* | ἔην? || **21** suppl. ed. pr.

cf. Hieronym. (II 81 Schöne): Eumelus ... (*Test. 4*) et Arctinus, qui Aethiopidam composuit et Ilii persin (persis *codd.*), agnoscitur. (= Aeth. Test. 4; cf. et. Testt. 1–3; 5–7)
Arctino et. tribuunt versus de Troiae excidio sine tit. Dionys. Halic. (fr. 1), Schol. Verg. (fr. 2), Schol. Hom. (fr. 4), Diomedes (fr. 7)

De Ilii excidio

2 IG XIV 1285 II, saec. I p. Ch. (Tabula Veronensis, vid. et. Sadurska, Tables Iliaques 57 s)

[Νεοπτόλεμος ἀ]π[οκ]τείνει Πρίαμον καὶ Ἀγήνορα, Πολυποίτης Ἐχεῖον, Θρασυμήδης Νι⟨κ⟩αίνετον, Φιλοκτήτης Διοπ⟨ε⟩ίθην, Διο-[μήδης?

Ambigitur utrum Arctini (ut iudicavit Kink. 50) an Leschae (ut censuit Müller, Zeitschr. f. Altertumswiss. 1835, 1160) an Stesichori (ut crediderunt Jahn-Michaelis, Griechische Bilderchroniken, Bonn 1873, 38; Michaelis, Hermes 14, 1879, 495 adn. 1) Ilii excidii argumentum fuerit, vid. et. Sadurska, Tables Iliaques 57; *Ἰλίου πέρσις* laudatur et. ap. Sadurska 49; 52

3 Athen. 13, 610 c

καὶ ἐὰν μέν τίς σου πύθηται τίνες ἦσαν οἱ εἰς τὸν δούρειον ἵππον ἐγκατακλεισθέντες, ἑνὸς καὶ δευτέρου ἴσως ἐρεῖς ὄνομα, καὶ οὐδὲ ταῦτ' ἐκ τῶν Στησιχόρου (frr. 19–28 Page)· *σχολῇι* (Casaub. : *σχολὴ* A) *γάρ, ἀλλ' ἐκ τῆς Σακάδου τοῦ* (Schwgh., prob. Bergk : *τῆσσακατου* A : *τῆς Ἁγία τοῦ* Hermann) *Ἀργείου Ἰλίου πέρσιδος. οὗτος γὰρ παμπόλλους τινὰς κατέλεξεν.*

cf. Seve., Rev. Belge de Phil. et d'Hist. 5, 1926, 316 s
Unum carmen cyclicum de Troiae excidio fuit sec. Wil., Hom. Unters. 350: contradixit Weil, Rev. de Philol. 11, 1887, 1 ss. errans Bethe confudit cum Il. exc. fragmentis quae narravit tribuens Leschae Il. excidio Pausanias

4 Vas Homericum saec. III a. Ch. (prim. ed. Bakalakis, Prakt. 1933, 75, cf. Sinn, Die Homerischen Becher, Berlin 1979, 98 = MB 34)

a) *Ἰλίο[υ κ]ατάληψις / Νεοπτόλεμος / [ ]κελμο[*
b) *Ἴλιον*
c) *Αἴας*
d) *Δού[ρε]ιος [ἵππος]*
e) *Ὀδυσ[σε]ύς*

incertum et. utrum ad Arctini an Stesichori an alterius auctoris Ilii excidium hoc test. referri possit. vid. et. aliud vas Homericum saec. III a. Ch. (prim. ed. Theophanides, Delt. 1927/28 Parart. 4, Nr. 10 Abb. 4, cf. Sinn, ib. 100 = MB 35)

a) *Ἴλιον / ναὸς Ἀθηνᾶς / [Κ]ασσάν[δρ]α*
b) *[Ν]έστωρ / Κάλχα[ς]*

ILII EXCIDIVM

ARGVMENTVM

Procl. Chrest. 239 Seve.

ἕπεται δὲ τούτοις Ἰλίου πέρσιδος βιβλία δύο Ἀρκτίνου Μιλησίου περιέχοντα τάδε.

ὡς τὰ περὶ τὸν ἵππον οἱ Τρῶες ὑπόπτως ἔχοντες περιστάντες βουλεύονται ὅ τι χρὴ ποιεῖν· καὶ τοῖς μὲν δοκεῖ κατακρημνίσαι αὐτόν, τοῖς
5 *δὲ καταφλέγειν, οἱ δὲ ἱερὸν αὐτὸν ἔφασαν δεῖν τῆι Ἀθηνᾶι ἀνατεθῆναι· καὶ τέλος νικᾶι ἡ τούτων γνώμη. τραπέντες δὲ εἰς εὐφροσύνην εὐωχοῦνται ὡς ἀπηλλαγμένοι τοῦ πολέμου. ἐν αὐτῶι δὲ τούτωι δύο δράκοντες ἐπιφανέντες τόν τε Λαοκόωντα καὶ τὸν ἕτερον τῶν παίδων διαφθείρουσιν. ἐπὶ δὲ τῶι τέρατι δυσφορήσαντες οἱ περὶ τὸν Αἰνείαν ὑπεξῆλθον εἰς τὴν Ἴδην.*
10 *καὶ Σίνων τοὺς πυρσοὺς ἀνίσχει τοῖς Ἀχαιοῖς, πρότερον εἰσεληλυθὼς προσποίητος. οἱ δὲ ἐκ Τενέδου προσπλεύσαντες καὶ οἱ ἐκ τοῦ δουρείου ἵππου ἐπιπίπτουσι τοῖς πολεμίοις καὶ πολλοὺς ἀνελόντες τὴν πόλιν κατὰ κράτος λαμβάνουσι. καὶ Νεοπτόλεμος μὲν ἀποκτείνει Πρίαμον ἐπὶ τὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ἑρκείου βωμὸν καταφυγόντα. Μενέλαος δὲ ἀνευρὼν Ἑλένην*

1 *δύο* Bek. : *β′* **A** || **3** *ἵππον*] cf. Eust. in Od. p. 1698, 2 *φασὶ δὲ τοὺς εἰς αὐτὸν* (sc. *τὸν δούρειον ἵππον*) *καταβάντας τινὲς μὲν ὧν καὶ Στησίχορος* (fr. 22 Page) *ἑκατὸν εἶναι, ἕτεροι δὲ* (i. e. Arctin. Il. exc. sec. Seve., Cycle 356) *δώδεκα* || **3–7** de re cf. Apollodor. Epit. 5, 16 *ἡμέρας δὲ γενομένης ἔρημον οἱ Τρῶες τὸ τῶν Ἑλλήνων στρατόπεδον θεασάμενοι καὶ νομίσαντες αὐτοὺς πεφευγέναι, περιχαρέντες εἷλκον τὸν ἵππον καὶ παρὰ τοῖς Πριάμου βασιλείοις στήσαντες ἐβουλεύοντο τί χρὴ ποιεῖν. Κασάνδρας δὲ λεγούσης ἔνοπλον ἐν αὐτῶι δύναμιν εἶναι, καὶ προσέτι Λαοκόωντος τοῦ μάντεως, τοῖς μὲν ἐδόκει κατακαίειν, τοῖς δὲ κατὰ βαράθρων ἀφιέναι· δόξαν δὲ τοῖς πολλοῖς ἵνα αὐτὸν ἐάσωσι θεῖον ἀνάθημα, τραπέντες ἐπὶ θυσίαν εὐωχοῦντο* | cf. *ϑ* 505ss || **7** *δὲ τούτωι δύο* Welck. (vel potius anonymus quidam S., Allg. Liter. Zeit. Apr. 1840, 518) : *δὲ τ'* vac. litt. sex. *δύο* **A** | de re cf. Apollodor. Epit. 5, 18 *Ἀπόλλων δὲ αὐτοῖς σημεῖον ἐπιπέμπει· δύο γὰρ δράκοντες διανηξάμενοι διὰ τῆς θαλάσσης ἐκ τῶν πλησίον νήσων τοὺς Λαοκόωντος υἱοὺς κατεσθίουσιν*, cf. Frazer adn. ad loc. et fr. 3 || **8–9** de re cf. Rob., Heldens. 1003; Rossbach, Anchises, RE I 2 (1894) 2107s; Seve., Cycle 369 || **10–11** de re cf. Apollodor. Epit. 5, 19 *ὡς δὲ ἐγένετο νὺξ καὶ πάντας ὕπνος κατεῖχεν, οἱ ἀπὸ Τενέδου προσέπλεον, καὶ Σίνων αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Ἀχιλλέως τάφου πυρσὸν ἧπτεν*, vid. et. Vian, Recherches 73 || **11–13** cf. Apollodor. Epit. 5, 20 *ὡς δ' ἐνόμισαν κοιμᾶσθαι τοὺς πολεμίους, ἀνοίξαντες σὺν τοῖς ὅπλοις ἐξῄεσαν . . . ἐπὶ τὰ τείχη παρεγένοντο καὶ τὰς πύλας ἀνοίξαντες ὑπεδέξαντο τοὺς ἀπὸ Τενέδου καταπλεύσαντας. χωρήσαντες δὲ μεθ' ὅπλων εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὰς οἰκίας ἐπερχόμενοι κοιμωμένους ἀνῄρουν* || **13–14** de Priami morte cf. Apollodor. Epit. 5, 21 *καὶ Νεοπτόλεμος μὲν ἐπὶ τοῦ ἑρκείου Διὸς βωμοῦ καταφεύγοντα Πρίαμον ἀνεῖλεν.* cf. Il. parv. fr. 16, Pind. Pae. 6, 112ss Sn.-Maehl., Eur. Troad. 16ss, 481ss, Hec. 22ss; de re cf. et. Tosi, Scritti di Filologia 6ss || **14** *Ἑλένην* Heyne : *Ἕλενον* **A** | de re cf. Apollodor. Epit. 5, 22 *Μενέλαος δὲ Δηΐφοβον κτείνας Ἑλένην ἐπὶ τὰς ναῦς ἄγει*, et adn. Frazer ad loc.; Tosi, Scritti di Filologia 29

ἐπὶ τὰς ναῦς κατάγει, Δηΐφοβον φονεύσας. Κασσάνδραν δὲ Αἴας ὁ Ἰλέως 15
πρὸς βίαν ἀποσπῶν συνεφέλκεται τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ξόανον. ἐφ' ὧι παροξυνθέντες οἱ Ἕλληνες καταλεῦσαι βουλεύονται τὸν Αἴαντα. ὁ δὲ ἐπὶ τὸν τῆς Ἀθηνᾶς βωμὸν καταφεύγει καὶ διασώιζεται ἐκ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου.
ἔπειτα ἀποπλέουσιν οἱ Ἕλληνες, καὶ φθορὰν αὐτοῖς ἡ Ἀθηνᾶ κατὰ τὸ πέλαγος μηχανᾶται. καὶ Ὀδυσσέως Ἀστυάνακτα ἀνελόντος Νεοπτόλεμος 20
Ἀνδρομάχην γέρας λαμβάνει. καὶ τὰ λοιπὰ λάφυρα διανέμονται. Δημοφῶν δὲ καὶ Ἀκάμας Αἴθραν εὑρόντες ἄγουσι μεθ' ἑαυτῶν. ἔπειτα ἐμπρήσαντες τὴν πόλιν Πολυξένην σφαγιάζουσιν ἐπὶ τὸν τοῦ Ἀχιλλέως τάφον.

ΙΛΙΟΥ ΠΕΡΣΙΣ

auctor Arctinus Milesius — saec. VIII fin.

1 (1 K., A., B.)

Dionys. Halic. 1, 68, 2 *πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἐν ἱεροῖς ἀρχαίοις εἴδωλα τῶν θεῶν τούτων ἐθεασάμεθα, καὶ ἐν ἅπασι νεανίσκοι δύο στρατιωτικὰ σχήματα ἔχοντες φαίνονται. ὁρᾶν μὲν δὴ ταῦτα ἔξεστιν, ἀκούειν δὲ καὶ γράφειν ὑπὲρ αὐτῶν ἃ Καλλίστρατός τε ὁ περὶ Σαμοθρᾴκης συνταξάμενος ἱστορεῖ* (FGrHist 433 F 10) *καὶ*

15 *Ἰλέως*] cf. Schol. Hom. *B* 527 (I 299 Erbse) *τινὲς τῶν νεωτέρων ἀνέγνωσαν χωρὶς τοῦ ο̄, ὡς ἄρθρου ὄντος, εἶτα Ἰλῆος· ὁ δὲ Ὅμηρος σὺν τῶι ο̄ λέγει τὸν Οἰλῆα.* vid. plura ap. Eust. in Il. p. 277, 1 || **15–16** cf. Apollodor. Epit. 5, 22 *Αἴας δὲ ὁ Λοκρὸς Κασάνδραν ὁρῶν περιπεπλεγμένην τῶι ξοάνωι τῆς Ἀθηνᾶς βιάζεται· διὰ ⟨τοῦ⟩το* (Wagner) *τὸ ξόανον εἰς οὐρανὸν βλέπει* (Frazer: *βλέπειν* cod.), de quo cf. Frazer adn. ad loc.; Seve., Cycle 361 ss; Vian, Recherches 75; vid. et. Strab. 13, 1, 40 p. 600 *λέγουσι δ' οἱ νῦν Ἰλιεῖς καὶ τοῦτο, ὡς οὐδὲ τελέως ἠφανίσθαι συνέβαινεν τὴν πόλιν κατὰ τὴν ἅλωσιν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, οὐδ' ἐξελείφθη οὐδέποτε. αἱ γοῦν Λοκρίδες παρθένοι, μικρὸν ὕστερον ἀρξάμεναι, ἐπέμποντο κατ' ἔτος. καὶ ταῦτα δ' οὐχ Ὁμηρικά· οὔτε γὰρ τῆς Κασάνδρας φθορὰν οἶδεν Ὅμηρος, ἀλλ' ὅτι μὲν παρθένος ἦν ὑπ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον λέγει* [*N* 363–366], *βίας δὲ οὐδὲ μέμνηται*, cf. Schol. Hom. *γ* 135 (132, 10 Dind.) || **16–18** cf. Apollodor. Epit. 5, 23 *ὡς δὲ ἔμελλον ἀποπλεῖν πορθήσαντες Τροίαν, ὑπὸ Κάλχαντος κατείχοντο, μηνίειν Ἀθηνᾶν αὐτοῖς λέγοντος διὰ τὴν Αἴαντος ἀσέβειαν. καὶ τὸν μὲν Αἴαντα κτείνειν ἔμελλον, φεύγοντα δὲ ἐπὶ βωμὸν εἴασαν*, de re cf. Paus. 10, 31, 2 || **20** cf. Apollodor. Epit. 5, 23 *κτείναντες δὲ τοὺς Τρῶας τὴν πόλιν ἐνέπρησαν καὶ τὰ λάφυρα ἐμερίσαντο. καὶ θύσαντες πᾶσι τοῖς θεοῖς Ἀστυάνακτα ἀπὸ τῶν πύργων ἔρριψαν*, cf. fr. 5 | Neoptolemus Astyanactem necat sec. Lescham, cf. Il. parv. fr. 21; de re cf. Frazer adn. ad loc.; Tosi, Scritti di Filologia 15 ss; Kern, Philologus 75, 1918, 183 ss; Seve., Cycle 365 ss || **20–21** cf. Apollodor. Epit. 5, 23 *λαμβάνει δὲ Ἀγαμέμνων μὲν κατ' ἐξαίρετον Κασάνδραν, Νεοπτόλεμος δὲ Ἀνδρομάχην, Ὀδυσσεὺς δὲ Ἑκάβην*, cf. Il. parv. fr. 21 || **21–22** cf. Apollodor. Epit. 5, 22 *ἀπάγουσι δὲ καὶ τὴν Θησέως μητέρα Αἴθραν οἱ Θησέως παῖδες Δημοφῶν καὶ Ἀκάμας· καὶ γὰρ τούτους λέγουσιν εἰς Τροίαν ἐλθεῖν ὕστερον*, cf. fr. 6 | *Αἴθρη* ut Helenae ancilla laudatur ab Homero *Γ* 144 || **22–23** cf. Apollodor. Epit. 5, 23 *Πολυξένην δὲ ἐπὶ τῶι Ἀχιλλέως τάφωι κατέσφαξαν*, Paus. 10, 25, 10 *ἀποθανεῖν δὲ αὐτὴν* (sc. *Πολυξένην*) *ἐπὶ τῶι Ἀχιλλέως μνήματι ποιηταί τε ᾄδουσι*, Ibyc. fr. 26 Page, Eur. Hec. 107 ss, 218 ss, 391 ss, 521 ss | de re cf. Förster, Hermes 18, 1883, 475 ss; Wüst, Polyxena, RE XXI 2 (1952) 1840 ss

5 Σάτυρος ὁ τοὺς ἀρχαίους μύθους συναγαγὼν (FGrHist 20 F 1) καὶ ἄλλοι συχνοί, παλαιότατος δὲ ὧν ἡμεῖς ἴσμεν ποιητὴς Ἀρκτῖνος. λέγουσι γοῦν ὧδε· Χρύσην τὴν Πάλλαντος θυγατέρα γημαμένην Δαρδάνωι φερνὰς ἐπενέγκασθαι δωρεὰς Ἀθηνᾶς τά τε παλλάδια καὶ τὰ ἱερὰ τῶν μεγάλων θεῶν διδαχθεῖσαν αὐτῶν τὰς τελετάς. ἐπειδὴ δὲ τὴν ἐπομβρίαν φεύγοντες Ἀρκάδες Πελοπόννησον μὲν ἐξέλιπον, ἐν δὲ τῆι Θραικίαι 10 νήσωι τοὺς βίους ἱδρύσαντο, κατασκευάσαι τὸν Δάρδανον ἐνταῦθα τῶν θεῶν τούτων ἱερὸν ἀρρήτους τοῖς ἄλλοις ποιοῦντα τὰς ἰδίους αὐτῶν ὀνομασίας καὶ τὰς τελετὰς αὐτοῖς τὰς καὶ εἰς τόδε χρόνου γινομένας ὑπὸ Σαμοθράικων ἐπιτελεῖν. ὡς δὲ μετῆγε τοῦ λεὼ τὴν πλείω μοῖραν εἰς τὴν Ἀσίαν, τὰ μὲν ἱερὰ τῶν θεῶν καὶ τὰς τελετὰς τοῖς ὑπομείνασιν ἐν τῆι νήσωι καταλιπεῖν· τὰ δὲ παλλάδια καὶ τὰς ⟨τῶν⟩ θεῶν εἰκόνας 15 κατασκευασάμενον ἀγαγέσθαι μετ' αὐτοῦ. διαμαντευόμενον δὲ περὶ τῆς οἰκήσεως τά τε ἄλλα μαθεῖν καὶ περὶ τῶν ἱερῶν τῆς φυλακῆς τόνδε τὸν χρησμὸν λαβεῖν·

εἰς πόλιν ἣν κτίζηισθα θεοῖς σέβας ἄφθιτον αἰεὶ
θεῖναι καὶ φυλακαῖς τε σέβειν θυσίαις τε χοροῖς τε.
ἔστ' ἂν γὰρ τάδε σεμνὰ καθ' ὑμετέρην χθόνα μίμνηι
20 δῶρα Διὸς κούρης ἀλόχωι σέθεν, ἡ δὲ πόλις σοι
ἔσται ἀπόρθητος τὸν ἀεὶ χρόνον ἤματα πάντα.

(69) Δάρδανον μὲν ἐν τῆι κτισθείσηι τε ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ ὀνομασίας ὁμοίας τυχούσηι πόλει τὰ ἕδη καταλιπεῖν, Ἰλίου δ' ἐν ὑστέρωι χρόνωι συνοικισθέντος ἐκεῖ⟨σε⟩ μετενεχθῆναι πρὸς τῶν ἐγγόνων αὐτοῦ τὰ ἱερά. ποιήσασθαι δὲ τοὺς Ἰλιεῖς νεών τε καὶ 25 ἄδυτον αὐτοῖς ἐπὶ τῆς ἄκρας καὶ φυλάττειν δι' ἐπιμελείας ὅσης ἐδύναντο πλείστης θεόπεμπτά τε ἡγουμένους εἶναι καὶ σωτηρίας κύρια τῆι πόλει. ἁλισκομένης δὲ τῆς κάτω πόλεως τὸν Αἰνείαν καρτερὸν τῆς ἄκρας γενόμενον, ἄραντα ἐκ τῶν ἀδύτων τά τε ἱερὰ τῶν μεγάλων θεῶν καὶ ὅπερ ἔτι περιῆν παλλάδιον — θάτερον γὰρ Ὀδυσσέα καὶ Διομήδην νυκτός φασιν εἰς Ἴλιον ἀφικομένους κλοπῆι λαβεῖν — οἴχεσθαί τε 30 κομίσαντα {τὸν Αἰνείαν} ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐλθεῖν ἄγοντα εἰς Ἰταλίαν. Ἀρκτῖνος δέ φησιν ὑπὸ Διὸς δοθῆναι Δαρδάνωι παλλάδιον ἓν καὶ εἶναι τοῦτο ἐν Ἰλίωι τέως ἡ πόλις ἡλίσκετο κεκρυμμένον ἐν ἀβάτωι· εἰκόνα δ' ἐκείνου κατεσκευασμένην ὡς μηδὲν τῆς ἀρχετύπου διαφέρειν ἀπάτης τῶν ἐπιβουλευόντων ἕνεκεν ἐν φανερῶι τεθῆναι, καὶ αὐτὴν Ἀχαιοὺς ἐπιβουλεύσαντας λαβεῖν.

2

(I) Schol. Monac. in Verg. Aen. 2, 15 (saec. IX, ed. Thilo, Serv. in Aen. praef. p. LXXXIV adn. 1) Arctinus dicit fuisse (*sc.* equum Troianum) in longitudine pedes C et in latitudine pedes L. eius autem caudam et genua mobilia fuisse tradidit || (II) Schol. Turon. in Verg. Aen. 2, 15 (saec. IX, prim. ed. Savage, Harv. Stud. 5 Class. Phil. 36, 1925, 142) equum] quidam dicunt habuisse eum in longitudine C pedes, in latitudine L, cuius oculos et genua mobilia tradunt, quod Vergilius et Homerus probant || (III) Servius in Aen. 2, 150 (I 244, 15 Thilo-Hagen) hunc tamen equum (*sc.* Troianum) quidam longum centum viginti ⟨pedes⟩, latum triginta fuisse tradunt, cuius cauda, genua, oculi moverentur.

1 **14** add. Reiske || **15** *ἀνασκευασάμενον* coni. Sylb. | *μεθ' αὐτοῦ* coni. Hertlein || **17** *κτίζηισθα* Kiessling : *κτίζει* **AB** || **19** *ἔστ'* Reiske : *εὖτ'* **O** | *ὑμετέραν* **O** : corr. Cobet || **23** *ἐκεῖ* **O** : corr. Reudler || **25** *ὅσης* coni. Jac. : *ἧ* **A** : *ἡ* **B** : *ὡς* Cobet || **30** del. Grimm || **32** *ἐν ἀδύτωι* coni. Reudler || de re cf. Monro, Journ. Hell. Stud. 5, 1884, 30ss; Chavannes, De Palladii raptu, Berlin 1891 || **2** de hoc fr. cf. Timpanaro, Stud. Urb. 31, 1957, 156ss; Jouan, Assoc. G. Budé, Actes Xe Congrès, Paris 1980, 87 || **2** Aractinus *Schol.* : *corr. Timpanaro* || **3** pedes b. *Schol.* : *corr. Timpanaro* | eius ad *Schol.* : *corr. Timpanaro* : cuius et *Savage* || **6–7** Vergilius – probant] *errat Scholiasta, cf. Timpanaro 158s* || **8** *vel* viginti ⟨ulnas⟩ *Burmann* || **9** moverentur *Timpanaro* : moventur *codd.*

3

Πόρκις καὶ Χαρίβοια

4 (Aethiop. 3 K., 5 A., 2 B.)

αὐτὸς γάρ σφιν ἔδωκε πατὴρ ⟨κλυτὸς⟩ Ἐννοσίγαιος
ἀμφοτέροις, ἕτερον δ' ἑτέρου κυδίον' ἔθηκε·
τῶι μὲν κουφοτέρας χεῖρας πόρεν ἔκ τε βέλεμνα

3 (I) Tzetz. in Lycophr. Alex. 344 (134, 17 Scheer) *ἀφ' ὧν νήσων* (sc. *Καλυδνῶν*) *δύο δράκοντες διανηξάμενοι Πόρκις τε καὶ Χαρίβοια τὸν παῖδα τοῦ Λαοκόωντος ἀνεῖλον μέσον παντὸς τοῦ λαοῦ* || (II) Schol. Lycophr. Alex. 347 (135, 9a Scheer) *Πόρκις καὶ Χαρίβοια ὀνόματα δρακόντων, οἳ πλεύσαντες ἐκ τῶν Καλυδνῶν νήσων ἦλθον εἰς Τροίαν καὶ διέφθειραν τοὺς παῖδας Λαοκόωντος ἐν τῶι Θυμβραίου Ἀπόλλωνος νεῶι* || (III) Tzetz. in Lycophr. Alex. 347 (135, 9b Scheer) *τὰς Καλύδνας λέγει, ἐξ ὧν πλεύσας ὁ Πόρκις ὄφις καὶ Χαρίβοια τὸν Λαοκόωντος παῖδα ἀνεῖλον ἐν τῶι τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῶι* || (IV) Schol. Tzetz. Posth. 713–714 (169 Jacobs) *Λαοκόων : ἱερεὺς ἦν Ποσειδῶνος . . . τούτου ἕνεκα διανηξάμενοι ἐκ τῶν Καλυδνῶν νήσων δράκοντες δύω ὑπερμεγέθεις Πόρκις καὶ Χαρίβοια καλούμενοι ἐπ' ὄψει πάντων τῶν Τρώων τὸν τούτου παῖδα διεσπάραξαν καὶ ἔφαγον* || (V) Servius in Aen. 2, 211 (I 255, 22 Thilo-Hagen) hos dracones Lysimachus (FGrHist 382 F 16) Porcen ofin et Chariboeam (*Thilo e Mascivio*: Curifin et Periboeam *codd.*) dicit || **4** (I) Schol. Hom. *Λ* 515c (III 222 Erbse) *ἔνιοι δέ φασιν ὡς οὐδὲ ἐπὶ πάντας τοὺς ἰατροὺς ὁ ἔπαινος οὗτός ἐστι κοινός, ἀλλ' ἐπὶ τὸν Μαχάονα, ὃν μόνον χειρουργεῖν τινες λέγουσι· τὸν γὰρ Ποδαλείριον διαιτᾶσθαι νόσους. καὶ τεκμήριον τούτου· Ἀγαμέμνων τρωθέντος Μενελάου οὐκ ἄμφω ἐπὶ τὴν θεραπείαν καλεῖ, ἀλλὰ τὸν Μαχάονα* (*Δ* 193–197). *τοῦτο ἔοικε καὶ Ἀρκτῖνος ἐν Ἰλίου πορθήσει νομίζειν, ἐν οἷς φησιν·* [1–8] || (II) Eust. in Il. p. 859, 42 *τινὲς δὲ τὸν Μαχάονα μὲν χειρουργεῖν ἐθέλουσι, Ποδαλείριον δέ, στρατιώτην ὄντα καὶ αὐτόν, ὡς ἀλλαχοῦ δηλώσει ὁ ποιητής, ἀσκεῖν τὰ περὶ δίαιταν. τεκμήριον δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς θεραπείαν τοῦ Μενελάου βληθέντος καλέσας τὸν Μαχάονα, οὐ μὲν τὸν Ποδαλείριον. μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὰ ἱστορούμενα ἔπη τὰ ἐπὶ τῆι Τρωϊκῆι πορθήσει, ἐν οἷς φέρεται περὶ Ποδαλειρίου καὶ Μαχάονος, ὡς ἄμφω μὲν Ποσειδῶνος ἦσαν, ἕτερον δ' ἑτέρου κυδίον' ἔθηκεν, ὁ Ποσειδῶν δηλαδή,* [3–8]

3 Nicander? Suppl. Hell. 562, 11 *Πόρκιν* (vel *Πόρκην* Lobel : *ποικηṿ* ***Π***) *κα̣[ὶ Χαρίβοι]αν* (suppl. Lobel) || **4** 1 *Β* 612 *αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν* | *Β* 827 *αὐτὸς ἔδωκεν* | Hymn. Apoll. 10 *ἔδωκε πατήρ* | *Π* 250 *ψ* 228 *δῶκε πατήρ* | Hymn. Ven. 111 *πατὴρ ὄνομα κλυτός* | *α* 300 al. *πατέρα κλυτόν* | Hes. Op. 84 *πατὴρ κλυτόν* | *Θ* 440 al. *ε* 423 al. *κλυτὸς ἐννοσίγαιος* || 3 Pind. Pyth. 9, 11 *χερὶ κούφαι*

3 Arctino tribui, cf. Emerita 50, 1982, 89ss | de re cf. et. Vian, Recherches 64ss || **4** Aeth. rettulit Welck., Ep. Cyclus II 178s, prob. Kink., sed 'e Podalirii quadam aristia ut videtur deprompti versus iam mortuo Machaone' recte iudicavit Allen : de Philoctetae curatione sec. Monro, Journ. Hell. Stud. 5, 1884, 29, fortasse recte; vid. et. Jebb ad Soph. Aiac. XIII adn. 2; Rowan, Greek Tragedians 102s || 1 *Ἐνοσίγαιος πεσεῖν* **TT**[v] : ⟨*κλυτὸς*⟩ *Ἐννοσίγαιος* Heyne, qui *παισὶν* (unde *πεσεῖν*) pro glossemate ad *ἀμφοτέροις* recte habuit : ⟨*ἦρ'*⟩ *Ἐννοσίγαιος* Ludw. : *γέρα Ἐννοσ.* Duebner : *νουσήλια παισίν* Welck. || 2 *κυδίον'* Eust. : *κύδιον* **TT**[v] | *ἔθηκεν* **T** Eust. || 3 *πόρε* **T**[v]

σαρκὸς ἑλεῖν τμῆξαί τε καὶ ἕλκεα πάντ' ἀκέσασθαι,
τῶι δ' ἀκριβέα πάντ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκεν
ἄσκοπά τε γνῶναι καὶ ἀναλθέα ἰήσασθαι·
ὅς ῥα καὶ Αἴαντος πρῶτος μάθε χωομένοιο
ὄμματά τ' ἀστράπτοντα βαρυνόμενόν τε νόημα.

5 (2 K., A., 15 B.)

Schol. Eur. Andr. 10 (II 249, 9 Schw.) *Στησίχορον* (fr. 25 Page) *μὲν γὰρ ἱστορεῖν* (sc. *φασιν*) *ὅτι τεθνήκοι* (sc. *ὁ Ἀστυάναξ*), *καὶ τὸν τὴν πέρσιδα συντεταχότα κυκλικὸν ποιητὴν ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους ῥιφθείη. ὧι ἠκολουθηκέναι Εὐριπίδην.*

6 (3 K., A., B.)

Θησείδαις δ' ἔπορεν δῶρα κρείων Ἀγαμέμνων
ἠδὲ Μενεσθῆϊ μεγαλήτορι ποιμένι λαῶν.

7 (4 K., 6 A., 16 B.)

{*ὁ*} *Ἴαμβος*
ἐξ ὀλίγου διαβὰς προφόρωι ποδί, ὄφρ', ὄθι γυῖα
τεινόμενα ῥώοιτο, καὶ εὐσθενὲς ἦθος ἔχηισι.

6 Schol. Eur. Troad. 31 (II 349, 3 Schw.) *ἔνιοι ταῦτά φασι πρὸς* (Dind. : *κατὰ* A) *χάριν* (sc. *Ἀθηναίων*) *εἰρῆσθαι. μη⟨δὲν⟩* (Cobet) *γὰρ εἰληφέναι* (*ἐκ* del. Cobet) *τοὺς περὶ Ἀκάμαντα καὶ Δημοφῶντα ἐκ τῶν λαφύρων ἀλλὰ μόνην τὴν Αἴθραν, δι' ἣν καὶ ἀφίκοντο εἰς Ἴλιον, Μενεσθέως ἡγουμένου. Λυσίμαχος* (FGrHist 382 F 14) *δὲ τὸν τὴν πέρσιδα* (Cobet : *περσηΐδα* A) *πεποιηκότα φησὶ γράφειν οὕτως·* [1–2] || cf. ps.-Demosth. 60, 29 (= Il. exc. fr. 4 Allen) *ἐμέμνηντ' Ἀκαμαντίδαι τῶν ἐπῶν ἐν οἷς Ὅμηρος ἕνεκα τῆς μητρός φησιν Αἴθρας Ἀκάμαντ' εἰς Τροίαν στεῖλαι* || 7 Dio-

4 *Π* 29 *ἕλκε' ἀκειόμενοι* | *Π* 523 *ἕλκος ἄκεσσαι* | *Ω* 420 *ἕλκεα πάντα* || 5 *Ρ* 470 Hymn. Apoll. 462 al. *ἐν(ὶ) στήθεσσιν ἔθηκε* || 6 1 Hymn. Merc. 470 *ἔπορεν . . . δῶρα* (*π* 230 *ἔπορον*, Hes. Th. 412 *πόρεν*) | *Α* 130 al. *κρείων Ἀγαμέμνων* (cf. *γ* 248) || 2 *Μ* 373 al. *Μενεσθῆος μεγαθύμου* | Hes. fr. 10 (a), 47 West *μεγαλή*]*τορι ποιμένι λαῶν*, cf. 23 (a), 34 West al. | *Β* 85 al. *γ* 156 al. Hes. Th. 1000 As. fr. 1, 3 *ποιμένι λαῶν*

4 *τμήξαι τὲ καὶ ἕλκεα* T^v^ || 5 *δ' ἄρ'* T Eust. : *δ' ἆρ* T^v^ : corr. Ludw. | *πάντ' ἐνὶ* TT^v^ Eust. : corr. Ludw. : *πάντα ἐνὶ* Schndw. : *πάντ' εἰνὶ* Welck. | *στήθεσιν* T : *στήσεσιν* T^v^ | *ἔθηκε* T^v^ || 6 *καί κ'* TT^v^ | *ἀναλθέα ἰάσασθαι* TT^v^ : *ἀναλθέ' ὀίσασθαι* Eust. : corr. Kink. || 7 *μάθε* 'pluris quam perfecti vim habet' recte notavit Allen || 8 *ὄμματ' ἀστ.* Eust. | de *ἀστράπτω* usu cf. Nordheider s. v. *ἀστράπτω* Lex. Frühgr. Epos | de re cf. Seve., Rev. Belge de Phil. et d'Hist. 7, 1928, 447 s; Cycle 358 ss; Herter, Sudhoffs Archiv für Gesch. der Mediz. 47, 1963, 247 ss || 5 de re cf. Il. parv. fr. 21 || 1 *Στησίχορος* MOA : corr. Cobet | *ἱστορεῖ* MOA : corr. Cobet || cf. Jac. adn. ad loc.; Seve., Cycle 365 ss || 6 1 *Θεισείδαις* A | *Θησείδῃσι δὲ δῶρα πόρε* coni. Köch. | *ἔπορε* A || 2 *ἡ δὲ* A || de re cf. Eur. Hec. 123 et Schol. ad loc. || 7 versus constituit Scaliger, cf. et. Ludw., Berl. Phil. Wochenschr. 29, 1902, 925 s || 1 O iambos ABM : *ὁ secl. Hux.* : *ὁ Ἴαμβος vel a grammatico vel a librario versibus Arctini additum esse iudicavit Welck.* : *ὁ δ' Ἴαμβος Gaisford* : *γυῖα δ' Ἴαμβος Schndw.* || 2 ex oligu (exoligo BM) diabas proforo podio frao igyati (igriati BM) ABM : *διίαμβος ἐξ ὀλίγου διαβὰς προφέρω* ς : *ἐξ ὀλίγου διαβὰς προφόρωι ποδί, ὄφρ' οἱ γυῖα Scaliger* | *ὄφρ' ὄθι γυῖα Ludw.* : *ὄφρα οἱ ἰγνὺς Schndw.* : *τόφρα ἔτι γυῖα Naeke* || 3 no-

NOSTI

TESTIMONIA

1 Suda s. v. Ὅμηρος (III 526, 4 Adler)

ἀναφέρεται δὲ εἰς αὐτὸν (sc. Ὅμηρον) *καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα ... Νόστοι κτλ.*

2 Suda s. v. νόστος (III 479, 26 Adler)

καὶ οἱ ποιηταὶ δὲ οἱ τοὺς Νόστους ὑμνήσαντες ἕπονται τῶι Ὁμήρωι ἐς ὅσον εἰσὶ δυνατοί. φαίνεται ὅτι οὐ μόνος εἷς εὑρισκόμενος ἔγραψε Νόστον Ἀχαιῶν, ἀλλὰ καί τινες ἕτεροι. (*φαίνεται — ἕτεροι* in mg. add. **GM**)

3 Schol. Pind. Ol. 13, 31a (I 364, 8 Drachm.)

τοῦτο δὲ διὰ τὸν Εὔμηλον (Gyraldus : *Εὔμολπον* Schol.) *ὄντα Κορίνθιον καὶ γράψαντα Νόστον τῶν Ἑλλήνων.* vid. Eum. Test. 13

4 Vas Homericum, saec. III in. a. Ch. (prim. ed. Rob., Jahrb. D. Arch. Inst. 39, 1919, 66s, cf. et. Sinn, Die Homerischen Becher, Berlin 1979, 101 = MB 36)

b) [*κατὰ τὸν ποιητὴν*] *Ἀ*[*γίαν*] *ἐκ τῶν* [*Νό*]*στων Ἀχα*[*ι*]*ῶν. θάνατος Ἀγαμέμ*[*νο*]*νος* (vid. fr. 10).

Ἀγίας Nostorum auctor et. ap. Procl. epit., Clem. Alex. (e corr.; cf. fr. 8), qui ab Hegia (de quo cf. ad fr. 15) distinguendus est; ad Eustathii errorem de auctore Nostorum Colophonio cf. ad fr. 16. sine auctoris nomine carmen laudatur ap. Apollodor. (fr. 1), Schol. Hom. (fr. 2), Paus. (frr. 3; 5; 6), Schol. Eur. et Aristoph. (fr. 7)

Ambigitur utrum *Ἀτρειδῶν κάθοδος* (cf. frr. 4; 11) idem carmen atque Nosti sit, ut iudicaverunt Welck., Ep. Cyclus I² 261; II 292; Monro, Journ. Hell. Stud. 5, 1884, 38; Bethe, Troisch. Epenkreis 270ss, prob. Allen, Kink., necne (cf. Wil., Hom. Unters. 156s; Hux., Greek epic 167s); *Ἀτρειδῶν κάθοδος* potius pars Nostorum mihi esse videtur

MEDES I 477, 9 Keil : auctor huius vibrationis Arctinus (*Scaliger* : arctinius **AB** : artinius **M** : agretinus ς) Graecus his versibus perhibetur [1 – 3]

men araui tokui eust (to kuei ust **BM**) henesidos exhei (ex hoc **M** : exhg **B**) **ABM** : *corr. Scaliger* | *τεινομένωι Luzacius* : *τεινομένη Schndw.* | *ἦδος Ludw.* : *ἴχνος Ruhnken* : *εἶδος Scaliger* | *ἔχῃσιν Schndw.* ‖ de re cf. Welck., Ep. Cyclus II 529, qui Il. excidio trib., vid. et. Hux., Greek epic 159

NOSTI

ARGVMENTVM

Procl. Chrest. 277 Seve.

συνάπτει δὲ τούτοις τὰ τῶν Νόστων βιβλία πέντε Ἁγίου Τροιζηνίου περιέχοντα τάδε.

Ἀθηνᾶ Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον εἰς ἔριν καθίστησι περὶ τοῦ ἔκπλου. Ἀγαμέμνων μὲν οὖν τὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἐξιλασόμενος χόλον ἐπιμένει.
5 *Διομήδης δὲ καὶ Νέστωρ ἀναχθέντες εἰς τὴν οἰκείαν διασώιζονται. μεθ' οὓς ἐκπλεύσας ὁ Μενέλαος μετὰ πέντε νεῶν εἰς Αἴγυπτον παραγίνεται, τῶν λοιπῶν διαφθαρεισῶν νεῶν ἐν τῶι πελάγει. οἱ δὲ περὶ Κάλχαντα καὶ Λεοντέα καὶ Πολυποίτην πεζῆι πορευθέντες εἰς Κολοφῶνα Τειρεσίαν ἐνταῦθα τελευτήσαντα θάπτουσι. τῶν δὲ περὶ τὸν Ἀγαμέμνονα ἀποπλεόν-*
10 *των Ἀχιλλέως εἴδωλον ἐπιφανὲν πειρᾶται διακωλύειν προλέγον τὰ συμβησόμενα.*

εἶθ' ὁ περὶ τὰς Καφηρίδας πέτρας δηλοῦται χειμὼν καὶ ἡ Αἴαντος

1 *πέντε* Bek. : *ε'* A ‖ 3–4 de re cf. *γ* 138ss, Apollodor. Epit. 6, 1 *καὶ μετὰ ταῦτα συνελθόντων εἰς ἐκκλησίαν Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος ἐφιλονείκουν, Μενελάου λέγοντος ἀποπλεῖν, Ἀγαμέμνονος δὲ ἐπιμένειν κελεύοντος καὶ θύειν Ἀθηνᾶι*, cf. Seve., Cycle 370s ‖ 5 cf. *γ* 167ss, 182ss, Apollodor. Epit. 6, 1 *ἀναχθέντες δὲ Διομήδης* ⟨*καὶ*⟩ (add. Frazer) *Νέστωρ καὶ Μενέλαος ἅμα, οἱ μὲν εὐπλοοῦσιν* | Seve., Cycle 371ss putavit fortasse in Nostis narratum esse Aegialeae adulterium (de quo cf. Schol. Hom. *E* 412–413 [II 65 Erbse], Schol. Hom. *E* 412 [161b 29 Bek.], Lycophr. Alex. 610ss et Schol. ad loc. [206, 28 Scheer = Mimnerm. fr. 17 Gent.-Prato], Eust. in Il. p. 566, 2, Serv. in Aen. 11, 269), vid. et. Schwartz, Jahrb. Class. Philol. Suppl. 12, 1881, 461; Wil., Eur. Hippol. 40, 2; Valk, Researches I 328ss ‖ 6–7 de re cf. *γ* 276ss, 299ss, Apollodor. Epit. 6, 1 *ὁ δὲ Μενέλαος χειμῶνι περιπεσών, τῶν λοιπῶν ἀπολομένων σκαφῶν, πέντε ναυσὶν ἐπ' Αἴγυπτον ἀφικνεῖται*, plura invenies ap. 6, 29; vid. et. Paus. 10, 25, 2 ‖ 7–9 de re cf. Apollodor. Epit. 6, 2 *Ἀμφίλοχος δὲ καὶ Κάλχας καὶ Λεοντεὺς καὶ Ποδαλείριος καὶ Πολυποίτης ἐν Ἰλίωι τὰς ναῦς ἀπολιπόντες ἐπὶ Κολοφῶνα πεζῆι πορεύονται, κἀκεῖ θάπτουσι Κάλχαντα τὸν μάντιν*, vid. et. Strab. 14, 1, 27 p. 642, Tzetz. in Lycophr. Alex. 427–430 (157, 16 Scheer) ‖ 8 *Τειρεσίαν*] *Κάλχαντα* Mein., cf. Rzach, Kyklos, RE XI 2 (1922) 2426 ‖ 9 *τὸν δὲ* A : corr. Heyne ‖ 12 cf. Apollodor. Epit. 6, 7 *τῶν δὲ ἄλλων Εὐβοίαι προσφερομένων νυκτὸς Ναύπλιος ἐπὶ τοῦ Καφηρέως ὄρους πυρσὸν ἀνάπτει· οἱ δὲ νομίσαντες εἶναί τινας τῶν σεσωσμένων προσπλέουσι, καὶ περὶ τὰς Καφηρίδας πέτρας θραύεται τὰ σκάφη καὶ πολλοὶ τελευτῶσιν. ὁ γὰρ* {*αὐτοῦ*} (secl. Frazer) *τοῦ Ναυπλίου* (fortasse *τοῦ αὐτ. Ναυ.* Ebert) *καὶ Κλυμένης τῆς Κατρέως υἱὸς Παλαμήδης ἐπιβουλαῖς Ὀδυσσέως λιθοβοληθεὶς ἀναιρεῖται. τοῦτο μαθὼν Ναύπλιος ἔπλευσε πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν τοῦ παιδὸς ἀπῄτει ποινήν· . . . μαθὼν τὴν εἰς τὰς πατρίδας τῶν Ἑλλήνων ἐπάνοδον, τὸν εἰς τὸν Καφηρέα, νῦν δὲ Ξυλοφάγον λεγόμενον, ἀνῆψε φρυκτόν· ἔνθα προσπελάσαντες Ἕλληνες ἐν τῶι δοκεῖν λιμένα εἶναι διεφθάρησαν.* vid. Frazer ad loc.; simillima tradit Tzetz. in Lycophr. Alex. 384–386 (144, 10 Scheer) | vid. ad fr. 1 | de Aiacis morte cf. *δ* 499ss, Apollodor. Epit. 6, 5 *οἱ δὲ ἀνάγονται καὶ περὶ Τῆνον χειμάζονται. Ἀθηνᾶ γὰρ ἐδεήθη Διὸς τοῖς Ἕλλησι χειμῶνα ἐπιπέμψαι. καὶ πολλαὶ νῆες βυθίζονται. Ἀθηνᾶ δὲ ἐπὶ τὴν Αἴαντος ναῦν κεραυνὸν βάλλει, ὁ δὲ τῆς νεὼς διαλυθείσης ἐπί τινα πέτραν διασωθεὶς παρὰ τὴν θεοῦ ἔφη πρόνοιαν σεσῶσθαι. Ποσειδῶν δὲ πλήξας τῆι τριαίνηι τὴν πέτραν ἔσχισεν, ὁ δὲ πεσὼν εἰς τὴν*

φθορὰ τοῦ Λοκροῦ. Νεοπτόλεμος δὲ Θέτιδος ὑποθεμένης πεζῆι ποιεῖται τὴν πορείαν· καὶ παραγενόμενος εἰς Θράικην Ὀδυσσέα καταλαμβάνει ἐν τῆι Μαρωνείαι, καὶ τὸ λοιπὸν ἀνύει τῆς ὁδοῦ καὶ τελευτήσαντα Φοίνικα θάπτει· αὐτὸς δὲ εἰς Μολοσσοὺς ἀφικόμενος ἀναγνωρίζεται Πηλεῖ. 15

ἔπειτα Ἀγαμέμνονος ὑπὸ Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμήστρας ἀναιρεθέντος ὑπ' Ὀρέστου καὶ Πυλάδου τιμωρία καὶ Μενελάου εἰς τὴν οἰκείαν ἀνακομιδή.

ΝΟΣΤΟΙ

auctor: Agias Troezenius — saec. VII med.

1 (1 K., A., B.)

Apollodor. Bibl. 2, 1, 5 *πρὶν δὲ τελευτῆσαι ἔγημε* (sc. *Ναύπλιος*), *ὡς μὲν οἱ τραγικοὶ λέγουσι, Κλυμένην τὴν Κατρέως, ὡς δὲ ὁ τοὺς Νόστους γράψας, Φιλύραν,*

θάλασσαν τελευτᾶι, καὶ ἐκβρασθέντα θάπτει Θέτις ἐν Μυκόνωι, Strab. 13, 1, 40 p. 600 *οὐδ' ὅτι ἡ φθορὰ τοῦ Αἴαντος ἐν τῆι ναυαγίαι κατὰ μῆνιν Ἀθηνᾶς συνέβη ἢ κατὰ τοιαύτην αἰτίαν, ἀλλ' ἀπεχθανόμενον μὲν τῆι Ἀθηνᾶι κατὰ τὸ κοινὸν εἴρηκεν — ἁπάντων γὰρ εἰς τὸ ἱερὸν ἀσεβησάντων ἅπασιν ἐμήνιεν —, ἀπολέσθαι δὲ ὑπὸ Ποσειδῶνος μεγαλορρημονήσαντα.* de re cf. et. Schol. Hom. λ 197 (490, 9 Dind.), Eust. in Od. p. 1678, 24, Schol. Eur. Or. 432 (I 148, 14 Schw.), Strab. 8, 6, 2 p. 368 et Seve., Cycle 374 ss

13–14 de re cf. Apollodor. Epit. 6, 5 *Ἀγαμέμνων δὲ θύσας ἀνάγεται καὶ Τενέδωι προσίσχει, Νεοπτόλεμον δὲ πείθει Θέτις ἀφικομένη ἐπιμεῖναι δύο ἡμέρας καὶ θυσιάσαι, καὶ ἐπιμένει* || **14–16** cf. ι 197 ss, Apollodor. Epit. 6, 12 *Νεοπτόλεμος δὲ μείνας ἐν Τενέδωι δύο ἡμέρας ὑποθήκαις τῆς Θέτιδος εἰς Μολοσσοὺς πεζῆι ἀπήιει μετὰ Ἑλένου καὶ παρὰ τὴν ὁδὸν ἀποθανόντα Φοίνικα θάπτει, καὶ νικήσας μάχηι Μολοσσοὺς βασιλεύει.* cf. Tzetz. in Lycophr. Alex. 902, Schol. Hom. γ 188, Eust. in Od. p. 1463, 21, Paus. 1, 11, 1, Seve., Cycle 381 ss | de Maronea laudata cf. Hux., Greek epic 166 || **17** *ἔπειτα* Heyne : (lac. septem litt.) *τὰ* A || **17–18** de re cf. α 29 ss, 298 ss, γ 193 ss, 303 ss, δ 517 ss, λ 405 ss, vid. ad fr. 10, cf. et. Apollodor. Epit. 6, 23 *Ἀγαμέμνων δὲ καταντήσας εἰς Μυκήνας μετὰ Κασάνδρας ἀναιρεῖται ὑπὸ Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμήστρας· δίδωσι γὰρ αὐτῶι χιτῶνα ἄχειρα καὶ ἀτράχηλον, καὶ τοῦτον ἐνδυόμενος φονεύεται, καὶ βασιλεύει Μυκηνῶν Αἴγισθος· κτείνουσι δὲ καὶ Κασάνδραν. Ἠλέκτρα δὲ μία τῶν Ἀγαμέμνονος θυγατέρων Ὀρέστην τὸν ἀδελφὸν ἐκκλέπτει καὶ δίδωσι Στροφίωι Φωκεῖ τρέφειν, ὁ δὲ αὐτὸν ἐκτρέφει μετὰ Πυλάδου παιδὸς ἰδίου. τελειωθεὶς δὲ Ὀρέστης εἰς Δελφοὺς παραγίνεται καὶ τὸν θεὸν ἐρωτᾶι, εἰ τοὺς αὐτόχειρας τοῦ πατρὸς μετέλθοι. τοῦτο δὲ τοῦ θεοῦ ἐπιτρέποντος ἀπέρχεται εἰς Μυκήνας μετὰ Πυλάδου λαθραίως καὶ κτείνει τήν τε μητέρα καὶ τὸν Αἴγισθον.* cf. Aesch. Agam., Pind. Pyth. 11, 34 ss, Soph. El., Eur. El., Hygin. fab. 117, vid. et. Olivieri, Riv. Filol. Class. 25, 1897, 570 ss; Seve., Cycle 405 ss || **18–19** cf. γ 311 ss, Apollodor. Epit. 6, 29 *ὀκτὼ δὲ πλανηθεὶς ἔτη* (sc. *Μενέλαος*) *κατέπλευσεν εἰς Μυκήνας, κἀκεῖ κατέλαβεν Ὀρέστην μετεληλυθότα τὸν τοῦ πατρὸς φόνον. ἐλθὼν δὲ εἰς Σπάρτην τὴν ἰδίαν ἐκτήσατο βασιλείαν* || in Nostis et. narrabatur descensus ad inferos (cf. frr. 3–9), de re cf. Rzach, Kyklos RE XI 2 (1922) 2424 ss; Seve., Cycle 385 ss; Hux., Greek epic 164 s, sed Proclus rem omittit, unde veri simile mihi videtur hanc partem omissam esse ad includendum carmen in cyclum, praeeunte iam necyia Odysseica || **1** 2 *τραγικοί*] 'Nauplium' scripserunt Soph. (frr. 425–438 Radt), Philocles (TrGF 24 T 1), Astydamas (TrGF 60 F 5), Lycophro (TrGF 100 T 3)

ὡς δὲ Κέρκωψ (Hes. fr. 297 M.-W.), *Ἡσιόνην, καὶ ἐγέννησε Παλαμήδην Οἴακα Ναυσιμέδοντα.*

2 (2 K., A., B.)

SCHOL. Hom. δ 12 (172, 8 Dind.) *αὕτη* (sc. *Μεγαπένθους μήτηρ*), *ὡς μὲν Ἀλεξίων, Τειρίς, ὡς δ' ἔνιοι Τηρίς, θυγάτηρ Ζευξίππης· ὡς δὲ ὁ τῶν Νόστων ποιητής, Γέτις. ⟨τινὲς δὲ τὸ⟩ δούλης κύριόν φασι.*

3 (3 K., A., B.)

PAUS. 10, 28, 7 *ἡ δὲ Ὁμήρου ποίησις ἐς Ὀδυσσέα καὶ ἡ Μινυάς* (fr. 2) *τε καλουμένη καὶ οἱ Νόστοι — μνήμη γὰρ δὴ ἐν ταύταις καὶ Ἅιδου καὶ τῶν ἐκεῖ δειμάτων ἐστίν — ἴσασιν οὐδένα Εὐρύνομον δαίμονα.*

4 (10 K., A., Atr. Cath. 2 B.)

ATHEN. 7, 281 b *φιλήδονον δ' οἱ ποιηταὶ καὶ τὸν ἀρχαῖόν φασι γενέσθαι Τάνταλον· ὁ γοῦν τὴν τῶν Ἀτρειδῶν ποιήσας κάθοδον ἀφικόμενον αὐτὸν λέγει πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ συνδιατρίβοντα ἐξουσίας τυχεῖν παρὰ τοῦ Διὸς αἰτήσασθαι ὅτου ἐπιθυμεῖ. τὸν δὲ πρὸς τὰς ἀπολαύσεις ἀπλήστως διακείμενον ὑπὲρ αὐτῶν τε τούτων μνείαν ποιήσα-*
5 *σθαι καὶ τοῦ ζῆν τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς θεοῖς· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντα τὸν Δία τὴν μὲν εὐχὴν ἀποτελέσαι διὰ τὴν ὑπόσχεσιν, ὅπως δὲ μηδὲν ἀπολαύηι τῶν παρακειμένων ἀλλὰ διατελῆι ταραττόμενος, ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἐξήρτησεν αὐτῶι πέτρον, δι' ὃν οὐ δύναται τῶν παρακειμένων τυχεῖν οὐδενός.*

5 (4 K., A., B.)

PAUS. 10, 29, 6 *ἔστι δὲ πεποιημένα ἐν Νόστοις Μινύου μὲν τὴν Κλυμένην θυγατέρα εἶναι, γήμασθαι δὲ αὐτὴν Κεφάλωι τῶι Δηΐονος καὶ γενέσθαι σφίσιν Ἴφικλον παῖδα.*

3 *Κέκροψ* **A** : corr. Aegius; de re cf. Apollodor. Epit. 6, 11, Hygin. fab. 116, Heron. Aut. 22, 3 ss, Procl. epit. 294 Seve.; vid. et. Lycophr. Alex. 365 ss, Philostr. Heroic. 33, 47 de Lannoy, Schol. Eur. Or. 432 (I 147, 21 Schw.), Quint. Smyrn. 14, 612 ss | de hac historia in Nost. cf. Rob., Bild und Lied 182; Holzinger ad Lycophr. Alex. 385; Seve., Cycle 374 ss; Vian, Recherches 79 ss || **2** cf. Eust. in Od. p. 1479, 61 *καὶ ὁ τῶν Νόστων δέ, φασι, ποιητὴς κύριον ὄνομα λέγει τὸ δούλης* (e Schol. iam illius aetate corrupto pendet; vid. Dind. in ap. crit.), de re cf. Seve., Rev. Belge de Phil. et d'Hist. 7, 1928, 445 ss; Cycle 376 ss || 2 *Τήρϊα* **H** : *Γῆρι* **QR** : *Πιερίς* Apollodor. Bibl. 3, 11, 1 | *θυγατῆρις θυγάτηρ* **HMRQ** : corr. Dind. || 3 add. Dind. || de Megapenth. Menelai filio cf. δ 11 cum Schol. (et Seve., Cycle 379), Apollodor. Bibl. 3, 11, 1 (= Acusil. FGrHist 2 F 41, vid. Jac. comm. ad loc.), Paus. 2, 18, 6 | *Γέτις* nomen Thracium, cf. Mader s. v. *Γέτις*, Lex. Frühgr. Epos || **3** 2 *γὰρ καὶ ἐν ταύταις Ἅιδου* Schubart || **4** plane de descensu ad inferos | de Tantali rupe cf. Archil. fr. 91, 14 West, Alcm. fr. 79 Page, Alcaeum fr. 365 Voigt, Pind. Ol. 1, 57 ss | alio supplicio ap. λ 582 ss, cf. et. Paus. 10, 31, 12, Schol. Pind. Ol. 1, 91 a (I 37, 7 Drachm.) || **5** de Clymena cf. λ 326 cum Schol., Eust. in Od. p. 1689, 1 (= Hes. fr. 387 M.-W.), Hes. Th. 351; 508, fr. 62 M.-W., Stesich. fr. 20 Page; cf. et. Dümmler, Kl. Schriften II 383; 387; Seve., Cycle 387 ss

6 (5 K., A., B.)

Paus. 10, 30, 5 *ὑπὲρ τούτους Μαιρά ἐστιν ἐπὶ πέτραι καθεζομένη· περὶ δὲ αὐτῆς πεποιημένα ἐστὶν ἐν Νόστοις ἀπελθεῖν μὲν παρθένον ἔτι ἐξ ἀνθρώπων, θυγατέρα δὲ αὐτὴν εἶναι Προίτου τοῦ Θερσάνδρου, τὸν δὲ εἶναι Σισύφου.*

7 (6 K., A., B.)

αὐτίκα δ' Αἴσονα θῆκε φίλον κόρον ἡβώοντα
γῆρας ἀποξύσασα ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
φάρμακα πόλλ' ἕψουσ' ἐνὶ χρυσείοισι λέβησιν.

8 (8 K., A., 7 B.)

δῶρα γὰρ ἀνθρώπων νόον ἤπαφεν ἠδὲ καὶ ἔργα.

7 (I) Argum. ad Eur. Med. (II 137, 12 Schw.) *περὶ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ* (sc. *τοῦ Ἰάσονος*) *Αἴσονος ὁ τοὺς Νόστους ποιήσας φησὶν οὕτως·* [1–3] || (II) Schol. rec. Aristoph. Equ. 1321 (74b 52 Dübner) *ὡς δ' ὁ τοὺς Νόστους ποιήσας, καὶ τὸν Αἴσονα, λέγων οὕτως·* [1–3] || 8 Clem. Alex. Strom. 6, 2, 12, 7 *Ἀντιμάχου δὲ τοῦ Τηΐου εἰπόντος·* [Epig. fr. 4], *Ἁγίας* (Thiersch: *Αὐγίας* corr. ex *Αὐγείας* L[1]) *ἐποίησεν·* [1]

7 1–2 *Ι* 446 *γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἡβώοντα* | Hymn. Ven. 224 *ἥβην αἰτῆσαι, ξῦσαί τ' ἄπο γῆρας ὀλοιόν* || 2 *Α* 608 al. *η* 92 *ἰδυίῃσι πραπίδεσσι*, cf. Cyp. fr. 1, 3 *πυκιναῖς πραπίδεσσι* || 3 *δ* 230 *φάρμακα πολλά* | Pind. Is. 1, 20 *λεβήτεσσιν φιάλαισί τε χρυσοῦ* (cf. Ovid. Met. 7, 262) || 8 Epig. fr. 4 *ἐκ γὰρ δώρων πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι πέλονται* | *Ξ* 160 *ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον* | *Κ* 391 *παρὲκ νόον ἤπαφεν* (Arist. Byz.: *ἤγαγεν* codd.) | Hes. Th. 537 *Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων* | Hymn. Apoll. 379 *ἐμὸν νόον ἐξαπαφοῦσα*

6 *Μαῖρα* edd. ex Hom. *λ* 326 | de Maera cf. Hom. l. l. cum Schol. ad loc., Eust. in Od. p. 1688, 63, Pherecyd. FGrHist 3 F 170 | cf. Seve., Cycle 392, qui *λ* 593–600 versus e Nostis in Od. interpolatos censuit (cf. Schol. *λ* 593 e Aristonico) | de Sisypho cf. et. Schol. Hom. *Z* 153 et Seve., Cycle 390ss || 7 de Medea ap. inferos cf. Hux., Greek epic 165 || 1 *φιλόκορον* **A** : *πάλιν* vel *νέον κόρον* Köch. | de *κόρον* recenti forma pro *κοῦρον* cf. Bethe ad loc. | *ἡβόωντα* **AD** : *ἡβώωντα* **B** : corr. edd. || 2 *ἀποξύσασ' εἰδυίῃσι* (*ἰδυίῃσι* **B** : *ἰδίῃσι* **Al**) Schol. : corr. Elmsley || 3 *ἕψουσα* Schndw. | *ἐνὶ* Schndw. Köch. : *ἐπὶ* Schol. | *χρυσίῃσι* **A** : *χρυσέοισι* **BD** || Medea Iasonem coquit et iuvenem reddit ap. Pherecyd. FGrHist 3 F 113, Simonid. fr. 43 Page, Lycophr. Alex. 1315 (cf. Schol. ad loc., 370, 28 Scheer); vid. et. Aristoph. Equ. 1321, Plat. Euth. 285c | e Nostis, ut videtur, pendet Ov. Met. 7, 159ss || de re cf. Wernicke, *Αἴσων*, RE I 1 (1893) 1087, vid. et. Griffin, Journ. Hell. Stud. 97, 1977, 42 || 8 de Eriphyla apud inferos; cf. Rzach, Kyklos, RE XI 2 (1922) 2425 | *ἀθανάτων νόον . . . ἠδ' ἀνθρώπων* coni. Nauck | *νοῦν* codd. : corr. Sylb. | Augeae comico trib. Fabricius : contradixit Mein., Fr. Com. I 416s, accipiens Thierschi emendationem | ex Aristobulo, cf. Wil., Hom. Unters. 346 adn. 26

9 (p. 58 K., 12 A., p. 193 B.)

SCHOL. Hom. β 120 (91, 24 Dind.) Τυρώ] Σαλμωνέως θυγάτηρ, ἔσχε δὲ παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος Νηλέα καὶ Πελίαν. Ἀλκμήνη Ἠλεκτρύωνος θυγάτηρ, Μυκήνη Ἰνάχου θυγάτηρ καὶ Μελίας τῆς Ὠκεανοῦ, ἧς καὶ Ἀρέστορος Ἄργος, ὡς ἐν τῶι κύκλωι φέρεται.

10

VAS HOMERICUM (prim. ed. Rob., Jahrb. D. Arch. Int. 39, 1919, 66ss, cf. Sinn, Die Homerischen Becher, Berlin 1979, 101 = MB 36)
a) [Ἀ]γαμέμνων
b) [vid. Test. 4]
c) Κλυταιμήστρα / Κασσάν[δρα] / Ἀγαμέμνων
d) ΗΙΙΙΛΣ (?) / Ἀλκμέων / Μήστωρ / Αἴαντος / Ἀντ[ί]οχος / Ἀργεῖος

11 (13 A., Class. Rev. 27, 1913, 191, Atr. Cath. 1 B.)

Ἶσον δ' Ἑρμιονεὺς ποσὶ καρπαλίμοισι μετασπὼν
ψύας ἔγχεϊ νύξε.

FRAGMENTA DVBIA

°12 (p. 59 K., 11 A., p. 194 B.)

ET. GUD. s. v. νεκάδες (405, 1 Sturz), ET. M. 600, 8, ET. ANGEL. I 689 Ritschl παρὰ μὲν τοῖς κυκλικοῖς αἱ ψυχαὶ νεκάδες λέγονται.

11 ATHEN. 9, 399a ὁ τὴν τῶν Ἀτρειδῶν κάθοδον πεποιηκὼς ἐν τῶι τρίτωι φησίν· [1–2]

11 1 P 190 ξ 33 ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών || 1–2 Π 342–343 κιχεὶς ποσὶ καρπαλίμοισι / νύξ' (cf. Hymn. Merc. 225 Aristoph. Thesm. 957 Apoll. Rhod. 3, 280) || 2 E 579 al. ἔγχεϊ νύξε

9 et. de descensu ad inferos, cf. Seve., Cycle 395ss || 3 Ἀρέστορος Buttmann : ἀριστερός Schol. || cf. Paus. 2, 16, 4 ταύτην (sc. Μυκήνην) εἶναι θυγατέρα Ἰνάχου, γυναῖκα δὲ Ἀρέστορος τὰ ἔπη λέγει ἃ δὴ Ἕλληνες καλοῦσιν Ἠοίας μεγάλας (fr. 246 M.-W.), Schol. Nicandr. Alex. 103b; 105b || 10d) Ἡ(νίοχος)? Seve. | de Agamemnonis morte cf. δ 516ss, λ 409ss (versus quos Seve., Cycle 403 e Nostis interpolatos iudicavit), ω 95ss, Aesch. Agam., Schol. Hom. A 7, λ 410, Schol. Eur. Hec. 1279 | de re cf. et. Seve., Cycle 399ss || 11 Nostis adtribuere non vult Wil., Hom. Unters. 157 : sed cf. Allen, Class. Rev. 27, 1913, 191; Powell, Coll. Alex. 246 || Isus et Hermioneus alibi non cogniti (alter Ἶσος ap. Λ 101; de quo nomine cf. Maass, Hermes 24, 1889, 645ss) : utrum ἴσον an Ἶσον scribendum sit nescit Nauck, qui et. Ἑρμιόνην vel -ης proponit | de pugna post Agamemnonis morte, cf. Seve., Cycle 403 || 2 ψοίας prop. Kaib. coll. Phot. s. v. (p. 269 Naber), Phryn. 269 (359 Rutherford), Polluc. 2, 185, sed huius verbi etymologia incerta : si cum ὀσφῦς conferas, ψύας lectio melior | de ῡ cf. et. φοῦαι· ἀλώπεκες Hesych. | de re cf. Chantraine, Dict. Etym. s. v. || 12 de νεκάδες (E 886) cf. et. Hesych. s. v. νεκάδεσσι (= Callim. fr. 567 Pf.), Sud. s. v., Et. Gen. s. v. (= Et. Sym. cod. V ap. Gaisford ad Et. M.), Schol. Hom. O 118 ad E 886 spectans (cf. II 118 ap. crit., IV 34 Erbse), Eust. in Il. p. 1008, 41 | vid. et. Düntzer, Nachtrag 19; Seve., Cycle 386s

°13 (14 A. Class. Rev. 27, 1913, 191)

(I) HERODT. 3, 91 *ἀπὸ δὲ Ποσιδηίου πόλιος, τὴν Ἀμφίλοχος ὁ Ἀμφιάρεω οἴκισε ἐπ' οὔροισι τοῖσι Κιλίκων τε καὶ Συρίων* || (II) HERODT. 7, 91 *οἱ δὲ Πάμφυλοι οὗτοί εἰσι τῶν ἐκ Τροίης ἀποσκεδασθέντων ἅμα Ἀμφιλόχωι καὶ Κάλχαντι.*

°14 (Atr. Cath. 3 B.)

SERVIUS in Aen. 11, 267 (II 512, 1 Thilo-Hagen) secundum Homerum Clytemestra Agamemnoni occurrit ad litus et illic eum susceptum cum adultero inter epulas interemit.

FRAGMENTA FALSA

15 (7 K., A., 9 B.)

PAUS. 1, 2, 1 *ταύτην τὴν Ἀντιόπην Πίνδαρος μέν* (fr. 175 Sn.-Maehl.) *φησιν ὑπὸ Πειρίθου καὶ Θησέως ἁρπασθῆναι, Τροιζηνίωι δὲ Ἡγίαι τοιάδε ἐς αὐτὴν πεποίηται· Ἡρακλέα Θεμίσκυραν πολιορκοῦντα τὴν ἐπὶ Θερμώδοντι ἑλεῖν μὴ δύνασθαι, Θησέως δὲ ἐρασθεῖσαν Ἀντιόπην – στρατεῦσαι γὰρ ἅμα Ἡρακλεῖ καὶ Θησέα – παραδοῦναι τὸ χωρίον. τάδε μὲν Ἡγίας πεποίηκεν.*

16 (9 K., A., 8 B.)

EUST. in Od. p. 1796, 52 *ὁ δὲ τοὺς Νόστους ποιήσας Κολοφώνιος Τηλέμαχον μέν φησι τὴν Κίρκην ὕστερον γῆμαι, Τηλέγονον δὲ τὸν ἐκ Κίρκης ἀντιγῆμαι Πηνελόπην.*

17

HIPPOCRATIS VITA BRUXELL. (prim. ed. Schöne, Rh. Mus. 58, 1903, 56) Podalirius et Macaon. quorum Macaon, ut plurimi tradunt, Troiae excidio vitam finivit nulla subole derelicta, Podalirius vero Sirnae consistens Rodi defecit, ut Antimachus memorat in †Thenito†, filios nactus duos, Rodonem et Ippolochon, ex Ifianassa, Ucalegontis filia.

ODYSSEA CYCLICA

TESTIMONIA

1 Schol. Hom. π 195 (627, 17 Dind.)

θέλγει] *ἡ κυκλική, θέλγεις.*

13 Nostis trib. Allen cl. Procl. Chrest. 288 Seve. *οἱ δὲ περὶ Κάλχαντα κτλ.* vid. et. Strab. 14, 1, 27 p. 642 (= Hes. fr. 278 M.-W.) || **14** Nostis trib. Bethe || **15** de Hegia Troezenio cf. Kalkmann, Pausanias, Berlin 1886, 141ss; Wil., Hom. Unters. 342; Rob., Heldens. 731 adn. 2; Bethe, Troisch. Epenkreis 184; Radermacher, Mythos und Sage 231s; 257; Herter, Rh. Mus. 88, 1939, 247 adn. 9; Jac. comm. ad FGrHist 606 || **16** errat Eustathius, cf. ad Teleg. fr. 5 || **17** cf. ad Epig. fr. 9

2 Schol. Hom. ϱ 25 (635, 9 Dind.)

ὑπηοίη] ἡ κυκλική, ἐπηοίη.

'videtur esse editio quae in cyclo h. e. cum poetis cyclicis ceteris circumferebatur' Dind.

3 Procl. Chrest. 306 Seve.

μετὰ ταῦτά (sc. *Νόστους*) *ἐστιν Ὁμήρου Ὀδύσσεια· ἔπειτα Τηλεγονίας βιβλία δύο κτλ.*

TELEGONIA

TESTIMONIA

1 Euseb. Chron. Ol. 53 (II 94 Schöne)

Εὐγάμμων Κυρηναῖος ὁ τὴν Τηλεγονίαν ποιήσας ἐγνωρίζετο.

2 Hieronym. Euseb. Chron. Ol. 4 (II 81 Schöne)

Cinaethon Lacedaemonius poeta qui Telegoniam (Genealogias *Scaliger Paul. Colom. Leutsch*: Theogoniam *Heeren*) scripsit agnoscitur (= Cin. Test. 2).

mihi non veri simile videtur Cinaethonem Telegoniam scripsisse. cf. Rzach, Kyklos, RE XI 2 (1922) 2431

3 Clem. Alex. Strom. 6, 2, 25, 1 (= Euseb. Praep. Ev. 10, 2, 7)

ἤδη δὲ οὐ τὰς διανοίας μόνον καὶ λέξεις (*τὰς λ.* Euseb.) *ὑφελόμενοι καὶ παραφράσαντες ἐφωράθησαν, ὡς ἐδείχθη* (Stählin : *δειχθήσεται* Clem. : *δειχθήσονται* Euseb.), *ἀλλὰ γὰρ καὶ τὰ φώρια ἄντικρυς ὁλόκληρα ἔχοντες διελεγχθήσονται* (*ἀλλὰ – διελ.* om. Euseb.)· *αὐτοτελῶς γὰρ* (*δὲ* Euseb.) *τὰ ἑτέρων ὑφελόμενοι ὡς ἴδια ἐξήνεγκαν, καθάπερ Εὐγάμμων* (Dind. : *Εὐγάμων* Clem. : *Εὐγράμμων* Euseb.) *ὁ Κυρηναῖος ἐκ Μουσαίου* (2 B 6 D.-K. = 5 [B 22] Colli) *τὸ περὶ Θεσπρωτῶν βιβλίον* (de quo cf. Paus. 8, 12, 5) *ὁλόκληρον.*

plura invenies ap. Creoph. Test. 13 et Panyas. Test. 7

4 Phot. Bibl. p. 319a 26 (V 157 Henry) = Procl. Chrest. 19 (I 2, 36 Seve.)

καὶ περατοῦται ὁ ἐπικὸς κύκλος, ἐκ διαφόρων ποιητῶν συμπληρούμενος, μέχρι τῆς ἀποβάσεως Ὀδυσσέως τῆς εἰς Ἰθάκην, ἐν ἧι καὶ ὑπὸ τοῦ παιδὸς Τηλεγόνου ἀγνοοῦντος κτείνεται. cf. Cycl. Test. 13

5 Arethas ad Euseb. Praep. Ev. 1, 10, 40 p. 428 Mras (= p. 98 Allen = Seve., Recherches I 1, 292)

περατοῦται (sc. *ὁ ἐπικὸς κύκλος*) . . . *μέχρι τῆς εἰς Ἰθάκην ἀποβάσεως Ὀδυσσέως, ἐν ἧι καὶ ὑπὸ τοῦ παιδὸς Τηλεγόνου* (*Τηλέγονος* Schol.: corr. edd.) *ἀγνοούμενος ὡς πατὴρ εἴη κτείνυται.*

plura invenies ap. Cycl. Test. 14

6 Eust. in Il. p. 785, 21

προπαροξύνονται δὲ καὶ ἄμφω αἱ τοιαῦται λέξεις, ὥσπερ καὶ Τηλεγόνεια κατὰ τὴν παλαιὰν ὀρθογραφίαν ἡ κατὰ Τηλέγονον πραγματεία, καὶ Ἡράκλεια ἡ κατὰ Ἡρακλέα κτλ.

De auctoris nomine: Crusius, Philologus 54, 1895, 733 adn. 51 defendit *Εὐγάμων*, prob. Schmid-Stählin, Griech. Liter. I 1, 217 adn. 4. cf. Rzach, Kyklos, RE XI 2 (1922) 2431
De operis reconstructione cf. quae optime disseruit Hartmann, Untersuchungen zur Rekonstr.

ARGVMENTA

1 Procl. Chrest. 306 Seve.

μετὰ ταῦτά ἐστιν Ὁμήρου Ὀδύσσεια· ἔπειτα Τηλεγονίας βιβλία δύο Εὐγάμμωνος Κυρηναίου περιέχοντα τάδε.
οἱ μνήστορες ὑπὸ τῶν προσηκόντων θάπτονται. καὶ Ὀδυσσεὺς θύσας

1 3 de procis sepultis cf. Tzetz. in Lycophr. Alex. 815 (262, 20 Scheer) *οἱ δὲ τῶν μνηστήρων συγγενεῖς μαθόντες τὸ γεγονὸς πρῶτον μὲν εἰς τὴν Ὀδυσσέως οἰκίαν ἐλθόντες θάπτουσι τοὺς νεκρούς, ἔπειτα δὲ καὶ αὐτοὶ ὁπλισθέντες ἐξέρχονται πρὸς τὸν ἀγρὸν Ὀδυσσεῖ πολεμήσοντες, Ἀθηνᾶς δὲ βουλῆι φιλιοῦνται καὶ τὸ νεῖκος καταπαύουσιν* | fortasse *ψ* 296 Odysseae Eugamoni notae finis erat, cf. Schol. Hom. *ψ* 296, Eust. in Od. p. 1948, 42; de re vid. et. Page, Homeric Odyssey 101; Hux., Greek Rom. Byz. Stud. 3, 1960, 27; Greek epic 171; Merk., Untersuchungen zur Odyss.[2] 143ss; Stoßel, Der letzte Gesang der Odyssee. Eine unitarische Gesamtinterpretation, Diss. Erlangen 1975, 24s || 3.4 *θύσας Νύμφαις*] cf. *ν* 356–360

Νύμφαις εἰς Ἦλιν ἀποπλεῖ ἐπισκεψόμενος τὰ βουκόλια καὶ ξενίζεται παρὰ
5 *Πολυξένωι δῶρόν τε λαμβάνει κρατῆρα, καὶ ἐπὶ τούτωι τὰ περὶ Τροφώνιον καὶ Ἀγαμήδην καὶ Αὐγέαν.*

ἔπειτα εἰς Ἰθάκην καταπλεύσας τὰς ὑπὸ Τειρεσίου ῥηθείσας τελεῖ θυσίας. καὶ μετὰ ταῦτα εἰς Θεσπρωτοὺς ἀφικνεῖται καὶ γαμεῖ Καλλιδίκην βασιλίδα τῶν Θεσπρωτῶν.

10 *ἔπειτα πόλεμος συνίσταται τοῖς Θεσπρωτοῖς πρὸς Βρύγους, Ὀδυσσέως ἡγουμένου· ἐνταῦθα Ἄρης τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσέα τρέπεται, καὶ αὐτῶι εἰς μάχην Ἀθηνᾶ καθίσταται· τούτους μὲν Ἀπόλλων διαλύει. μετὰ δὲ τὴν Καλλιδίκης τελευτὴν τὴν μὲν βασιλείαν διαδέχεται Πολυποίτης Ὀδυσσέως υἱός, αὐτὸς δ' εἰς Ἰθάκην ἀφικνεῖται. κἀν τούτωι Τηλέγονος*
15 *ἐπὶ ζήτησιν τοῦ πατρὸς πλέων ἀποβὰς εἰς τὴν Ἰθάκην τέμνει τὴν νῆσον· ἐκβοηθήσας δ' Ὀδυσσεὺς ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀναιρεῖται κατ' ἄγνοιαν. Τηλέγονος δ' ἐπιγνοὺς τὴν ἁμαρτίαν τό τε τοῦ πατρὸς σῶμα καὶ τὸν Τηλέμαχον καὶ τὴν Πηνελόπην πρὸς τὴν μητέρα μεθίστησιν· ἡ δὲ αὐτοὺς*

4 *εἰς Ἦλιν ἀποπλεῖ*] vid. Seve., L'Ant. Class. 31, 1962, 15ss | *τὰ βουκόλια*] ubi erant armenta Polyxeni, Augiae nepotis (cf. *B* 615–624), ut recte prop. Welck., Ep. Cyclus II 303s, prob. Seve. ib. 16ss, vid. et. Tzetz. in Lycophr. Alex. 815 (262, 25 Scheer) *Ὀδυσσεὺς δὲ εἰς Εὐρυτᾶνας ἔθνος Ἠπείρου κατὰ χρησμὸν ἐλθὼν θύει τὰ νενομισμένα* (de *Εὐρυτᾶνας* vid. et. Tzetz. in Lycophr. Alex. 799 [252, 5 Scheer]) || **5–6** Eugamonem in carmine descripsisse fabulam in cratera pictam vel insculptam recte censuit Welck., Ep. Cyclus II 304, vid. et. Kern, Agamedes, RE I 1 (1893) 720; Wernicke, Augeias, RE II 2 (1896) 2307, Vürtheim, Mnemosyne 29, 1901, 36; Wüst, Polyxenos 4, RE XXI 2 (1952) 1853; Seve. ib. 19ss et ap. cr. ad fr. 2 || **7–8** cf. Apollodor. Epit. 7, 34 *θύσας δὲ Ἅιδηι καὶ Περσεφόνηι καὶ Τειρεσίαι* (sc. *Ὀδυσσεύς*), *πεζῆι διὰ τῆς Ἠπείρου βαδίζων εἰς Θεσπρωτοὺς παραγίνεται καὶ κατὰ τὰς Τειρεσίου μαντείας θυσιάσας ἐξιλάσκεται Ποσειδῶνα* | vid. et. *λ* 119–134 || **7** *Ἰθάκην*] *Ἤπειρον* Merk., Untersuchungen zur Odyss.[2] 147, at cf. Page, Homeric Odyssey 136; Hux., Greek Rom. Byz. Stud. 3, 1960, 26 | vid. et. Svoronos, Gaz. Archéologique 13, 1888, 269; Head, Historia Nummorum, Oxford [3]1911, 450 || **8–9** cf. Apollodor. Epit. 7, 34 *ἡ δὲ βασιλεύουσα τότε Θεσπρωτῶν Καλλιδίκη καταμένειν αὐτὸν ἠξίου τὴν βασιλείαν αὐτῶι δοῦσα. καὶ συνελθοῦσα αὐτῶι γεννᾶι Πολυποίτην. γήμας δὲ Καλλιδίκην Θεσπρωτῶν ἐβασίλευσε* || Thesprotorum regina Euippa sec. Lysimach. ap. Eust. in Od. p. 1796, 9 (FGrHist 382 F 15) (e Thesprotide, 'Musaei' carmine, sec. Vürtheim, Mnemosyne 29, 1901, 43; Allen, Homer 224 adn. 1) || **10–11** cf. Apollodor. Epit. 7, 35 *καὶ μάχηι τῶν περιοίκων νικᾶι* (sc. *Ὀδυσσεύς*) *τοὺς ἐπιστρατεύσαντας* | de Brygis cf. Hammond, Cambridge Ancient Hist. II[2] XXXVI, 35; Hux., Greek Rom. Byz. Stud. 2, 1959, 98; Greek epic 172 || **12–14** cf. Apollodor. Epit. 7, 35 *Καλλιδίκης δὲ ἀποθανούσης τῶι παιδὶ τὴν βασιλείαν ἀποδιδοὺς εἰς Ἰθάκην παραγίνεται* | de re cf. Vürtheim, Mnemosyne 29, 1901, 46ss || **14** *Τηλέγονος* Heyne : *Τηλεγόμενος* A || **14–15** cf. Apollodor. Epit. 7, 36 *Τηλέγονος δὲ παρὰ Κίρκης μαθών, ὅτι παῖς Ὀδυσσέως ἐστίν, ἐπὶ τὴν τούτου ζήτησιν ἐκπλεῖ. παραγενόμενος δὲ εἰς Ἰθάκην τὴν νῆσον ἀπελαύνει* (Bücheler : *ἀπέλαυε* S) *τινὰ τῶν βοσκημάτων* | de re vid. ad fr. 4 || **17–18** cf. Apollodor. Epit. 7, 37 *ἀναγνωρισάμενος δὲ αὐτὸν καὶ πολλὰ κατοδυράμενος, τὸν νεκρὸν* ⟨*καὶ*⟩ (add. Wagner) *τὴν Πηνελόπην πρὸς Κίρκην ἄγει*

ἀθανάτους ποιεῖ, καὶ συνοικεῖ τῆι μὲν Πηνελόπηι Τηλέγονος, Κίρκηι δὲ Τηλέμαχος. 20

2 Hygin. fab. 127

Telegonus Ulixis et Circes filius, missus a matre ut genitorem quaereret, tempestate in Ithacam est delatus, ibique fame coactus agros depopulari coepit; cum quo Ulixes et Telemachus ignari arma contulerunt. Ulixes a Telegono filio est interfectus, quod ei responsum fuerat ⟨fore⟩ ut a filio caperet mortem. quem postquam cognovit qui esset, iussu Minervae cum 5 Telemacho et Penelope in patriam reduxerunt, in insulam Aeaeam; ad Circen Ulixem mortuum deportaverunt ibique sepulturae tradiderunt. eiusdem Minervae monitu Telegonus Penelopen, Telemachus Circen duxerunt uxores.

ΤΗΛΕΓΟΝΙΑ

auctor Eugamon Cyrenaeus saec. VI

1 (2 A., Class. Rev. 27, 1913, 191)

ἤσθιεν ἁρπαλέως κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.

2

Schol. Aristoph. Nub. 508a (114, 7 Holwerda) *οὕτως ὁ Χάραξ ἐν τῶι δ'* (FGrHist 103 F 5)· *Ἀγαμήδης ἄρχων Στυμφήλου τῆς Ἀρκαδίας ἐγάμει Ἐπικάστην, ἧς παῖς ἦν Τροφώνιος σκότιος. οὗτοι τοὺς τότε πάντας ὑπερεβάλλοντο εὐτεχνίαι, τόν τε ἐν*

1 Athen. 10, 412d *καὶ γέρων ὢν* (sc. *Ὀδυσσεύς*) [1]

1 ι 162 al. *ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ* | ξ 109–110 *ὁ δ' ἐνδυκέως κρέα τ' ἤσθιε πῖνέ τε οἶνον / ἁρπαλέως ἀκέων*

19 *τῆι μὲν Πηνελόπηι* Bek. : *τὴν μὲν Πηνελόπην* A | *Κίρκηι* Bek. : *Κίρκην* A | de re cf. ad fr. 5 || 2 4 *add. Ebert* || 5 caperet *Wil.* : caveret F || 6 reduxerunt *Ebert* : redierunt F | Aeacam F : *corr. Micyllus* || 1 Telegoniae trib. Die., Hermes 23, 1888, 279, prob. (haud sine dubio) Allen, Class. Rev. 27, 1913, 191 : haec tamen praetereunt Kaib. ('versus non Homericus') et Gulick ('adapted from Od. IX 162') | 'huius carminis multis locis poterat talis versus aptus esse velut ubi Polyxeni illa lautissima cena describebatur' Die. | cf. et. Rzach, Kyklos, RE XI 2 (1922) 2432 || 2 ab Eugamone Charax mutuatus est 'narratiunculam de regis Aegyptii Rhampsiniti (cf. Herodt. 2, 121) thesauro a vafro architecto despoliato translatam in praedivitem regem Elidis inque praeclaros Graeciae architectos Trophonium et Agamedem' ut recte scripsit Vürtheim, Mnemosyne 29, 1901, 39 || Trophonium et Agamedem architectos laudant Hymn. Apoll. 296, Pind. fr. 2, pae. 8 (p. 43 Sn.-Maehl.), Eur. Io 300, Paus. 9, 11, 1 || similem historiam invenire possis ap. Paus. 9, 37, 4ss (e Callippo ut vid.) | de re cf. et. Wil., Hom. Unters. 186; Monro, Journ. Hell. Stud. 5, 1884, 41; Hux., Greek Rom. Byz. Stud. 3, 1960, 24; Seve., L'Ant. Class. 31, 1962, 19ss || 1 *οὕτως* Ald. : *οὗτος* V || 3 *τόν τε* Ald. : *τότε* V

Δελφοῖς Ἀπόλλωνος ναὸν ἠργολάβησαν, ἐν Ἤλιδι ⟨δὲ⟩ ταμιεῖον χρυσοῦν κατεσκεύασαν
5 Αὐγείαι· ὧι καταλείψαντες ἁρμὸν λίθινον, νυκτὸς εἰσιόντες ἔκλεπτον τῶν χρημάτων ἅμα Κερκυόνι, ὃς ἦν γνήσιος Ἀγαμήδους καὶ Ἐπικάστης υἱός. ὡς δὲ ἠπόρει λίαν Αὐγείας, ἐπιδημήσαντα Δαίδαλον διὰ ⟨φυγῆς⟩ Μίνωος ἐλιτάνευσεν ἐξιχνεῦσαι τὸν φῶρα. ὁ δὲ παγίδας ἔστησεν, αἷς περιπεσὼν Ἀγαμήδης ἀναιρεῖται. Τροφώνιος δὲ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τεμὼν πρὸς τὸ μὴ γνωρισθῆναι, ἅμα Κερκυόνι φεύγει εἰς Ὀρχομενόν.
10 Αὐγείου δὲ κατὰ κέλευσιν Δαιδάλου πρὸς τὴν τῶν αἱμάτων ἔκχυσιν ἐπιδιώκοντος, καταφεύγουσιν ὁ μὲν Κερκυὼν εἰς Ἀθήνας — Καλλίμαχος [fr. 294 Pf.] —, ὁ δὲ Τροφώνιος Ἐργίνου εἰς Λεβάδειαν τῆς Βοιωτίας φεύγει· οὗ κατωρυχὴν ποιησάμενος οἰκήσας διετέλει. τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ μαντεῖον ἀτρεκὲς ἐφάνη αὐτοῖς καὶ θύουσιν αὐτῶι ὡς θεῶι. περιέλιπε δὲ υἱὸν Ἄλκανδρον.

3 (1 K., A., 2 B.)

Eust. in Od. p. 1796, 35 ἰστέον δὲ ὅτι γενεαλογοῦσι Διὸς μὲν καὶ Εὐρυοδίας Ἀρκείσιον, αὐτοῦ δὲ καὶ Χαλκομεδούσης Λαέρτην· τοῦ δὲ καὶ Ἀντικλείας Ὀδυσσέα· οὗ καὶ Πηνελόπης Τηλέμαχον· αὐτοῦ δὲ καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος Περσέπτολιν, ὡς Ἡσίοδος [fr. 221 M.-W.]. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Ἰθακησίων πολιτείαι (fr. 506 Rose)
5 καὶ Ἑλλάνικος (FGrHist 4 F 156) δὲ Τηλέμαχόν φασι Ναυσικάαν γῆμαι τὴν Ἀλκινόου καὶ γεννῆσαι τὸν Περσέπτολιν. τινὲς δὲ καὶ τοιούτοις λόγοις ἐνευκαιροῦσιν. ἐκ Κίρκης υἱοὶ καθ' Ἡσίοδον (Th. 1011 ss) Ὀδυσσεῖ Ἄγριος καὶ Λατῖνος, ἐκ δὲ Καλυψοῦς Ναυσίθοος καὶ Ναυσίνοος. ὁ δὲ τὴν Τηλεγόνειαν γράψας Κυρηναῖος ἐκ μὲν Καλυψοῦς Τηλέγονον υἱὸν Ὀδυσσεῖ ἀναγράφει ἢ Τηλέδαμον, ἐκ δὲ Πηνελόπης Τηλέ-
10 μαχον καὶ Ἀρκεσίλαον. κατὰ δὲ Λυσίμαχον (FGrHist 382 F 15) υἱὸς αὐτῶι ἐξ Εὐίππης Θεσπρωτίδος Λεοντόφρων, ὃν ἄλλοι Δόρυκλόν φασι. Σοφοκλῆς δὲ (p. 194 Radt) ἐκ τῆς αὐτῆς Εὐρύαλον ἱστορεῖ ὃν ἀπέκτεινε Τηλέμαχος.

4 (p. 196 B.)

(I) Schol. Hom. λ 134 (487, 12 Dind.) ἔνιοι δὲ κατὰ παράθεσιν, ἐξ ἁλός, οἷον ἀπὸ θαλάσσης ... καί φασιν ὡς ἐντεύξει τῆς Κίρκης Ἥφαιστος κατεσκεύασε Τηλε-

4 ἐργολάβησαν V : corr. Dind. | suppl. Ald. | ταμεῖον V : corr. Ald. || 7 add. Ebert : fort. διά⟨κονον⟩ Holwerda || 11 ἅμα Κερκύονι V : corr. Ald. | ὡς Καλλίμαχος Ald. || 12 Ἐργίνου Holwerda : ἐργεινος V || 13 οἰκήσας Holwerda : οἴκησιν V || 14 περιέλιπε Ald. : περιελείπετο V || 3 9 errat Eust.; Telegonus Circes filius, cf. Hes. Th. 1014, Apollodor. Epit. 7, 16 Ὀδυσσεὺς παρ' αὐτῆς (sc. Κίρκης) ... συνευνάζεται καὶ γίνεται αὐτῶι παῖς Τηλέγονος, Hygin. fab. 125 *cum eodem concubuit* (sc. Circe cum Ulixe), *ex quo filios duos procreavit, Nausithoum et Telegonum* : unde varie textum corrigere conati sunt viri docti: ἐκ μὲν Καλυψοῦς Τηλέδαμον υἱὸν Ὀδυσσεῖ ἀναγράφει, ⟨ἐκ δὲ Κίρκης⟩ Τηλέγονον Bergk : ἐκ μὲν Κίρκης Τηλέγονον Muetzell | ὡς ⟨ἄλλοι φασὶ⟩ Τηλέδαμον Hartmann : καὶ Τηλέδαμον Muetzell | cf. Wil., Hom. Unters. 183; Monro, Journ. Hell. Stud. 5, 1884, 41; Volkmann, Progr. Städt. evang. Gymn. Jauer 1878, 12; Gercke, Ilb. Jahrb. 8, 1905, 328; Rzach, Kyklos, RE XI 2 (1922) 2427, sed de Eustathii neglegentia cyclicos poetas laudantis vid. quae recte disseruit Seve., Rev. Belge Phil. Hist. 7, 1928, 445 ss; Cycle 416 | Τηλέδᾱμος epico versu dici nequit, ut admonuit Wil., Hom. Unters. 183, Τηλεδαπόν coniciens, at Vürtheim, Mnemosyne 29, 1901, 50 legit Τηλέδᾰμον (de quo cf. Ἱππόδᾰμος) || 10 Ἀρκεσίλαον filium addidit Eugamon ut Cyrenaeorum regum genus honoraret, cf. Vürtheim 49, adn. 3; Phillips, Journ. Hell. Stud. 73, 1953, 55; Hux., Greek Rom. Byz. Stud. 3, 1960, 24; Greek epic 172 | de Arcesilao I et II cf. Herodt. 4, 159; 160

γόνωι δόρυ ἐκ τρυγόνος θαλασσίας, ἣν Φόρκυς ἀνεῖλεν ἐσθίουσαν τοὺς ἐν τῆι Φορκίδι λίμνηι ἰχθῦς· οὗ τὴν μὲν ἐπιδορατίδα ἀδαμαντίνην, τὸν δὲ στύρακα χρυσοῦν εἶναι, τὸν Ὀδυσσέα ἀνεῖλεν || (II) ibid. (487, 23 Dind.) οἱ νεώτεροι τὰ περὶ Τηλέγονον ἀνέπλασαν τὸν Κίρκης καὶ Ὀδυσσέως, ὃς δοκεῖ κατὰ ζήτησιν τοῦ πατρὸς εἰς Ἰθάκην ἐλθὼν ὑπ' ἀγνοίας τὸν πατέρα διαχρήσασθαι τρυγόνος κέντρωι || (III) Eust. in Od. p. 1676, 43 θάνατος δὲ ἔξαλος ὁ ἠπειρωτικὸς καὶ ἔξω θαλάσσης, ἵνα λέγηι ὅτι εἰ καὶ δυστυχεῖς ὦ Ὀδυσσεῦ κατὰ θάλασσαν, ἀλλ' ὁ θάνατός σοι οὐκ ἐν αὐτῆι ἔσται ἀλλ' ἔξω αὐτῆς. τινὲς δὲ ἐξ ἁλὸς γράφουσι κατὰ παράθεσιν ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου, λέγοντες ὡς Τηλέγονος ὁ Κίρκης καὶ Ὀδυσσέως ἡφαιστότευκτον δόρυ ἔχων, οὗ ἀδαμαντίνη μὲν ἡ ἐπιδορατίς, αἰχμὴ δὲ κέντρον θαλαττίας τρυγόνος, χρυσοῦς δὲ ὁ στύραξ, καὶ ἐλθὼν ἐκ Τυρσηνίας εἰς ἀναψηλάφησιν τοῦ πατρὸς καὶ λεηλατῶν ἀγνοίαι τὰ ἠπειρωτικὰ τοῦ Ὀδυσσέως κτήματα καὶ εὑρὼν ἀντίπαλον τὸν πατέρα, ἀνεῖλεν οὐκ εἰδώς. καὶ οὕτω τῶι κατὰ θάλασσαν ἀεὶ κακῶς πράττοντι ἐκ θαλάττης αὖθις ὁ θάνατος, ὃς ἔπεφνεν αὐτόν, καθὰ καὶ Ὀππιανὸς (Halieut. 2, 497) ἱστορεῖ, τῶι τῆς τρυγόνος κέντρωι, ἣν Φόρκυς φασὶν ἀνεῖλεν φθείρουσαν τοὺς ἐν τῆι Φορκίδι λίμνηι ἰχθῦς || (IV) Apollodor. Epit. 7, 36 καὶ Ὀδυσσέα βοηθοῦντα τῶι μετὰ χεῖρας δόρατι Τηλέγονος ⟨τρυγόνος⟩ κέντρον τὴν αἰχμὴν ἔχοντι τιτρώσκει, καὶ Ὀδυσσεὺς θνήσκει.

5 (1 A., 2 B.)

(I) Eust. in Od. p. 1796, 52 (quae praec. vid. ad. fr. 3) ὁ δὲ τοὺς Νόστους ποιήσας Κολοφώνιος Τηλέμαχον μέν φησι τὴν Κίρκην ὕστερον γῆμαι, Τηλέγονον δὲ τὸν ἐκ Κίρκης ἀντιγῆμαι Πηνελόπην. περιττὰ ταῦτα καὶ κενὴ μοχθηρία· εἰ δ' οὖν στενῶς φράζοιντο, μικρὸν τὸ βλάβος || (II) Apollodor. Epit. 7, 37 κἀκεῖ τὴν Πηνελόπην γαμεῖ (sc. Τηλέγονος). Κίρκη δὲ ἑκατέρους αὐτοὺς εἰς μακάρων νήσους ἀποστέλλει.

4 3 τρυγόνος] i. e. Trigon pastinaca, cf. Thompson, A Glossary of Greek Fishes, London 1947, s. v. τρυγών, cf. Ael. N. A. 1, 56, Nicand. Ther. 828ss || 4 'turbata et ut videtur omissa quaedam sunt' Dind. || 18 add. Bücheler: fortasse κέντρον ⟨τρυγόνος κατὰ⟩ Ebert | historiae origo λ 134ss θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῶι / ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται κτλ. | cf. Schol. Hom. λ 134 (487, 8 Dind.) καὶ ἐξ ἁλός, διῃρημένως, διὰ τὸ τῆς τρυγόνος κέντρον, ὧι ὁ Τηλέγονος ἀντὶ αἰχμῆς ἐχρῆτο, al. (487, 10 Dind.) οὐ γὰρ οἶδεν ὁ ποιητὴς τὰ κατὰ τὸν Τηλέγονον καὶ τὰ κατὰ τὸν κέντρον τῆς τρυγόνος, Tzetz. in Lycophr. Alex. 815 (262, 26 Scheer) καὶ γηραιὸς ἄγαν ὑποστραφεὶς (sc. ὁ Ὀδυσσεύς) κτείνεται παρὰ Τηλεγόνου τοῦ ἐκ Κίρκης αὐτῶι γεννηθέντος υἱοῦ, Schol. Lycophr. Alex. 794 (250, 4 Scheer) ὑπέργηρως δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ἐτελεύτησεν ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Τηλεγόνου τοῦ ἐκ Κίρκης αὐτῶι γεννηθέντος υἱοῦ πολεμῶν ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ ποιμνίων, argument. Odysseae (6, 13 Dind.) καὶ βιώσας χρόνους πολλοὺς ὑπὸ τοῦ ἰδίου παιδὸς Τηλεγόνου τοῦ ἀπὸ τῆς Κίρκης αὐτῶι γενομένου καταλύει τὸν βίον. τὸν γὰρ ἀπὸ τοῦ υἱοῦ θάνατον ἔκ τινων μαντευμάτων ἐλπίζων, τὸν Τηλέμαχον ἐφυλάττετο καὶ συνεῖναι αὐτῶι παρῃτεῖτο. ὅτε οὖν ὁ Τηλέγονος τὴν Ἰθάκην κατέλαβε καὶ ἑαυτὸν τῶι πατρὶ κατεμήνυε μὴ προσδεχομένων αὐτὸν τῶν φυλάκων κἀντεῦθεν κραυγῆς γενομένης ὡς ἔτι νυκτὸς οὔσης, νομίσας Ὀδυσσεὺς τὸν Τηλέμαχον εἶναι ἀνίσταται μετὰ ξίφους. καὶ συμπεσὼν Τηλεγόνωι πλήττεται ὑπ' αὐτοῦ τῶι κέντρωι τῆς τρυγόνος. historiam referunt et. Aesch. fr. 275 Radt, Soph. Ὀδυσσ. ἀκανθοπ. (de quo cf. Pearson II 105ss; Radt 374ss), Apollodor. Tars. ap. Sud. s. v. (I 305, 28 Adler = TrGrF 64 T 1 Sn.), Oppian. Halieut. 2, 497 et Schol. ad loc., Parthen. Narrat. amat. 3, Hor. Od. 3, 29, 8, Ov. Ibis 567, Serv. in Aen. 2, 44, Philostr. Vit. Apoll. 6, 32, Sext. Empir. adv. Math. 1, 267, Schol. Nicand. Ther. 828ss (292, 8 Crugnola), Schol. Aristoph. Plut. 303 (342b 43 Dübner) | de re cf. et. Rob., Heldens. 1441ss; Welck., Griech. Tragödie 240ss; Wil., Hom. Unters. 194ss; Vürtheim, Mnemosyne 29, 1901, 55ss; Hartmann, Untersuchungen 112ss || **5** 1 Νόστους] errat Eust. Nostis tribuens quae ad Telegoniam pertinent; cf. ad fr. 3 | vid. et. Seve., Cycle 416, contra Rob., Heldens. 1440

EVMELVS

TESTIMONIA

1 Paus. 2, 1, 1

ἐπεὶ Εὔμηλός γε (Siebelis : *ἐπεὶ δὲ Εὔμηλός τε β*) *ὁ Ἀμφιλύτου τῶν Βακχιδῶν* (*Βακχιαδῶν β*) *καλουμένων, ὃς καὶ τὰ ἔπη λέγεται ποιῆσαι, φησὶν ἐν τῆι Κορινθίαι συγγραφῆι — εἰ δὴ Εὐμήλου γε ἡ συγγραφή —* [seq. fr. 1 (III)]

Pausanias, ut alii fontes, non Eumeli carmen epicum, sed eius epitomam prosaicam legit (vid. Wilisch, Fragmente 4 ss); carminis autem narrationes in epitoma cum fide redditas fuisse supposuit Marcksch. 223 ss, cui adstipulor

2 Clem. Alex. Strom. 1, 21, 131, 8

Σιμωνίδης μὲν οὖν κατὰ Ἀρχίλοχον φέρεται, Καλλῖνος δὲ πρεσβύτερος οὐ μακρῶι· . . . Εὔμηλος δὲ ὁ Κορίνθιος πρεσβύτερος ὢν ἐπιβεβληκέναι Ἀρχίαι τῶι Συρακούσας κτίσαντι.

3 Cyrill. Contra Iulian. 1, 12 (Patr. Gr. 76, 520 D Migne)

ἐννάτηι Ὀλυμπιάδι Εὔμηλον (Marcksch. : *Θύμηλον* cod.) *ἐποποιὸν γενέσθαι φασὶ καὶ Σίβυλλαν τὴν Ἐρυθραίαν.*

4 Euseb. Chron. Ol. 4 (II 81 Schöne; vers. arm.)

Eumelus poeta, qui Bugoniam composuit et Europiam, et Ar⟨c⟩tinus... (*vid. Aeth. Test. 4*), agnoscitur.

cf. Hieronym. (II 81 Schöne): Eumelus poeta, qui Bugoniam et Europiam, et Arctinus . . . (*vid. Aeth. Test. 4*) agnoscitur.

5 Euseb. Chron. Ol. 9 (II 80 Schöne; vers. arm.)

Eumelus Corinthius poeta epicus florebat.

cf. Hieronym. (II 83 Schöne): Eumelus Corinthius versificator agnoscitur et Sibylla Erythraea.

6 Clem. Alex. Strom. 6, 2, 26, 7

τὰ δὲ Ἡσιόδου μετήλλαξαν εἰς πεζὸν λόγον καὶ ὡς ἴδια ἐξήνεγκαν Εὔμηλός τε καὶ Ἀκουσίλαος (FGrHist 2 T 5) *οἱ ἱστοριογράφοι.*

7 Paus. 4, 33, 2

ἄγουσι δὲ καὶ (sc. *οἱ Μεσσήνιοι*) *ἑορτὴν ἐπέτειον Ἰθωμαῖα, τὸ δὲ ἀρχαῖον καὶ ἀγῶνα ἐτίθεσαν μουσικῆς· τεκμαίρεσθαι δ' ἔστιν ἄλλοις τε καὶ Εὐμήλου τοῖς ἔπεσιν· ἐποίησε γοῦν καὶ τάδε ἐν τῶι προσοδίωι τῶι ἐς Δῆλον·* [fr. 1 Page]. *οὐκοῦν ποιῆσαί μοι δοκεῖ τὰ ἔπη καὶ μουσικῆς ἀγῶνα ἐπιστάμενος τιθέντας.*

8 Paus. 4, 4, 1

ἐπὶ δὲ Φίντα τοῦ Συβότα πρῶτον Μεσσήνιοι τότε τῶι Ἀπόλλωνι ἐς Δῆλον θυσίαν καὶ ἀνδρῶν χορὸν ἀποστέλλουσι· τὸ δέ σφισιν ἆισμα προσόδιον ἐς τὸν θεὸν ἐδίδαξεν Εὔμηλος, εἶναί τε ὡς ἀληθῶς Εὐμήλου νομίζεται μόνα τὰ ἔπη ταῦτα.

vid. Bowra, On Greek margins 46ss

9 Athen. 7, 277d

οἶδα ὅτι ὁ τὴν Τιτανομαχίαν ποιήσας, εἴτ' Εὔμηλός ἐστιν ὁ Κορίνθιος ἢ Ἀρκτῖνος ἢ ὅστις δήποτε χαίρει ὀνομαζόμενος, ἐν τῶι δευτέρωι οὕτως εἴρηκεν· (= Titan. Test. 2).

10 Athen. 1, 22c

Εὔμηλος δὲ ὁ Κορίνθιος ἢ Ἀρκτῖνος τὸν Δία ὀρχούμενόν που παράγει λέγων· [Titan. fr. 6].

11 Schol. Apoll. Rhod. 1, 1165c (106, 1 Wendel)

Εὔμηλος δὲ ἐν τῆι Τιτανομαχίαι κτλ. [Titan. fr. 3]

12 Hygin. fab. 183

equorum Solis *etc.* [Titan. fr. 7]. auctor huius rei Eumelus Corinthius.

13 Schol. Pind. Ol. 13, 31a (I 364, 7 Drachm.)

ἐν δὲ Μοῖσ' ἁδύπνοος] *ποῦ δὲ ἡ μουσικὴ ἀνθεῖ καὶ τὰ πολεμικὰ ἀλλαχοῦ; τοῦτο δὲ διὰ τὸν Εὔμηλον* (Gyraldus : *Εὔμολπον* Schol.) *ὄντα Κορίνθιον καὶ γράψαντα Νόστον τῶν Ἑλλήνων.* (vid. Nost. Test. 3)

14 Varro R. R. 2, 5, 5

sed bono animo es, non minus satisfaciam tibi, quam qui Bugoniam scripsit.

Incertum est Bugoniae argumentum; fortasse ad hoc opus referenda quae narrantur ap. Democr. 68 B 47a D.-K., Varron. R. R. 2, 5, 5, Verg. Georg. 4, 295ss, Hesych. s. v. *βουγενέων* (= Callim. fr. 383 Pf., vid. et. adn. ad loc., p. 308, et addenda, p. 508), Geop. 15,2,14, Antig. Caryst. 19 (= Philet. fr. 22 Powell = 18 Kuchenmüller); de re vid. Marcksch. 239ss; Untersteiner, Scritti Minori, Brescia 1971, 173

15 Paus. 5, 19, 10

τὸν μὲν δὴ τὴν λάρνακα (sc. *τοῦ Κυψέλου*) *εἰργασμένον* (Kayser: *κατειργασμένον* codd.), *ὅστις ἦν, οὐδαμῶς ἡμῖν δυνατὰ ἦν συμβαλέσθαι· τὰ ἐπιγράμματα δὲ τὰ ἐπ' αὐτῆς* (*αὐτὴν* β) *τάχα μέν που καὶ ἄλλος τις ἂν εἴη πεποιηκώς, τῆς δὲ ὑπονοίας τὸ πολὺ ἐς Εὔμηλον τὸν Κορίνθιον εἶχεν ἡμῖν, ἄλλων τε ἕνεκα καὶ τοῦ προσοδίου μάλιστα ὃ ἐποίησεν ἐς Δῆλον.*

errat Pausanias
Eumelum nomen 'collectivum' esse suspectat Will, Korinthiaka 125

ΕΥΜΗΛΟΣ

Corinthius saec. VIII fin.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΑ

1 (1 K., FGrHist 451 F 1b)

(I) Schol. Apoll. Rhod. 4, 1212/14b (310, 14 Wendel) *Ἐφύρα ἡ Κόρινθος, ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ἐπιμηθέως θυγατρός· Εὔμηλος δὲ ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος, γυναικὸς δὲ γενομένης Ἐπιμηθέως* || (II) Hygin. fab. 275, 6 Ephyre nympha Oceani filia Ephyren (*sc.* urbem condidit), quam postea Corinthum appella-
5 runt || (III) Paus. 2, 1, 1 *Εὔμηλος ... φησὶν ...* (vid. Test. 1) *Ἐφύραν Ὠκεανοῦ θυγατέρα οἰκῆσαι πρῶτον ἐν τῆι γῆι ταύτηι.* [sequitur fr. 4]

2

πλεῖσται μὲν κεφαλαί, πλεῖσται δέ τε χεῖρες.

2 Favorin. (= Dio Chrys.) Corinth. 11 (304, 30 Barigazzi) *τί παθὼν ἂν ὑμῶν ἀπηλλάγη τῆς πόλεως* (sc. *ὁ ἀνδριάς*), *ὑπὲρ ἧς τοὺς δύο θεούς φασιν ἐρίσαι, Ποσειδῶνα καὶ τὸν Ἥλιον, τὸν μὲν τοῦ πυρὸς κύριον, τὸν δὲ τοῦ ὕδατος; ἐρίσαντε δὲ καὶ τὴν δίαιταν ἐπιτρέψαντε τρίτωι θεῶι πρεσβυτέρωι, οὗ* [1] (*τοῦ Βριάρεω* gloss. add. post versum M), *τούτωι τὴν δίαιταν ἐπιτρέψαντες ἀμφότεροι τήνδε τὴν πόλιν καὶ τὴν*

1 1 cf. Steph. Byz. s. v. *Κόρινθος* (373, 16 Mein.) || 2 *Σιμωνίδης δὲ* P, unde *Εὔμηλος δὲ* ⟨*καὶ*⟩ *Σιμωνίδης* Schndw. | de re vid. fr. 4 (Paus. 2, 1, 1), Eust. in Il. p. 290, 22 || 2 *τε* om. UB | Eumelo tribuit Barigazzi, Riv. Filol. Class. 94, 1966, 129ss (vid. et. ad Favorin. Corinth. 11, p. 321ss) credens, mea sententia recte, Eumelum Favorini fontem esse et in ceteris narratis de Neptuni et Solis lite et de Briarei arbitrio || de Briareo vid. et. Titan. fr. 3 et adn. ad loc.

3 (2 K., FGrHist 451 F 2c)

ἀλλ᾽ ὅτε δ᾽ Αἰήτης καὶ Ἀλωεὺς ἐξεγένοντο
Ἠελίου τε καὶ Ἀντιόπης, τότε δ᾽ ἄνδιχα χώρην
δάσσατο παισὶν ἑοῖς Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱός.
ἣν μὲν ἔχ᾽ Ἀσωπός, ταύτην πόρε δίωι Ἀλωεῖ·

χώραν ἔχουσιν | cf. PAUS. 2, 1, 6 *λέγουσι δὲ καὶ οἱ Κορίνθιοι Ποσειδῶνα ἐλθεῖν Ἡλίωι περὶ τῆς γῆς ἐς ἀμφισβήτησιν, Βριάρεων δὲ διαλλακτὴν γενέσθαι σφίσιν, ἰσθμὸν μὲν καὶ ὅσα ταύτηι δικάσαντα εἶναι Ποσειδῶνος, τὴν δὲ ἄκραν Ἡλίωι δόντα τὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως· ἀπὸ μὲν τούτου λέγουσιν εἶναι τὸν ἰσθμὸν Ποσειδῶνος*. PAUS. 2, 4, 6 *ἡ δέ ἐστιν ὄρους ὑπὲρ τὴν πόλιν κορυφή* (sc. *ὁ Ἀκροκόρινθος*), *Βριάρεω μὲν Ἡλίωι δόντος αὐτὴν ὅτε ἐδίκαζεν, Ἡλίου δὲ ὡς οἱ Κορίνθιοί φασιν Ἀφροδίτηι παρέντος*

3 (I) SCHOL. Pind. Ol. 13, 34f (I 372, 22 Drachm.) *διὰ τί Μηδείας ἐμνημόνευσεν; ὅτι ἡ Κόρινθος πατρῶιον αὐτῆς κτῆμα γέγονε τούτωι τῶι λόγωι· Ἀλωεὺς γὰρ καὶ Αἰήτης ὁ Μηδείας πατὴρ ἐγένοντο παῖδες Ἡλίου καὶ Ἀντιόπης. τούτοις ὁ Ἥλιος διένειμε τὴν χώραν, καὶ ἔλαβεν* (*ἔλαχεν* Heyne) *Ἀλωεὺς τὴν ἐν Ἀρκαδίαι, τὴν δὲ Κόρινθον Αἰήτης. Αἰήτης δὲ μὴ ἀρεσθεὶς τῆι ἀρχῆι Βούνωι μέν τινι Ἑρμοῦ υἱῶι παρέδωκε τὴν πόλιν εἰπὼν φυλάττειν τοῖς ἐσομένοις* (Beck : *σεσωσμένοις* **Qv**) *ἐξ αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ εἰς Κολχίδα τῆς Σκυθίας ἀφικόμενος ὤικησε βασιλεύων. διδάσκει δὲ τοῦτο Εὔμηλός τις ποιητὴς ἱστορικὸς εἰπών·* [1–8]. *Βοῦνος δὲ Ἑρμοῦ καὶ νύμφης τινὸς παῖς* || unde paucis mutatis verbis hausit SCHOL. Eur. Med. 9 (II 142, 21 Schw.) qui laud. vers. 1–3 || (II) TZETZ. in Lycophr. Alex. 174 (79, 17 Scheer) *εἰς δὲ Κόλχους Αἰήτης ἀφίκετο ὡς μὴ ἀρεσθεὶς τῆι τῆς Κορίνθου βασιλείαι. Αἰήτης γὰρ καὶ Ἀλωεὺς Ἡλίου παῖδες καὶ Πέρσης τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. διεῖλε δὲ ὁ Ἥλιος τοῖς παισὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν μὲν Ἀρκαδίαν Ἀλωεῖ δέδωκε, τὴν δὲ Κόρινθον Αἰήτηι. Αἰήτης δὲ μὴ ἀρεσθεὶς τῆι Κορίνθωι παρέθετο ταύτην φυλάττειν Βουνῶι Ἑρμοῦ καὶ νύμφης υἱῶι, αὐτὸς δ᾽ εἰς Κόλχους ἀφίκετο ἐντειλάμενος Βουνῶι φυλάττειν τὴν τῆς Κορίνθου βασιλείαν, ἕως οὗ ἢ αὐτὸς ἤ τις τῶν ἐξ αὐτοῦ ἵκοιτο. ... περὶ δὲ τῆς Ἡλίου βασιλείας εἰς τοὺς αὐτοῦ παῖδας Αἰήτην καὶ Ἀλωέα διαιρέσεως Θεόπομπος ὁ Χῖος* (FGrHist 115 F 356) *Εὐμήλου τοῦ Κορινθίου ἱστορικοῦ ποιητοῦ μέμνηται λέγοντος·* [1–8]. *σημείωσαι δὲ τοῦτο ὅτι οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν* (*κ* 139 c. Schol.) *Πέρσης καὶ Ἡλίου παῖδάς φασι τὸν Αἰήτην καὶ Ἀλωέα, ὁ δὲ Εὔμηλος οὗτος Ἀντιόπης καὶ Ἡλίου.* vid. et. TZETZ. in Lycophr. Alex. 1024 (317, 14 Scheer) || (III) PAUS. 2, 3, 10 *Εὔμηλος δὲ Ἥλιον ἔφη δοῦναι τὴν χώραν Ἀλωεῖ μὲν τὴν Ἀσωπίαν, Αἰήτηι δὲ τὴν Ἐφυραίαν· καὶ Αἰήτην ἀπιόντα ἐς Κόλχους παρακαταθέσθαι Βούνωι τὴν γῆν, Βοῦνον δὲ Ἑρμοῦ καὶ Ἀλκιδαμείας εἶναι, καὶ ἐπεὶ Βοῦνος ἐτελεύτησεν, οὕτως Ἐπωπέα τὸν Ἀλωέως καὶ τὴν Ἐφυραίαν σχεῖν ἀρχήν.* [seq. fr. 5]

3 2–3 *Σ* 511 al. *ἄνδιχα πάντα δάσασθαι* || 3 Theb. fr. 2, 7 *παισὶν ἑοῖσιν* | Hymn. Cer. 26 Hymn. Hom. 28, 13 *Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱός* | *B* 736 al. Hes. fr. 12, 2 M.-W. *ἀγλαὸς υἱός* (cf. Il. cyc. 1, 3) || 4 *I* 667 *τήν οἱ πόρε δῖος*

3 1 *ἐγένοντο* **Q** | cf. Hes. Th. 956s *Ἠελίωι δ᾽ ἀκάμαντι τέκε κλυτὸς Ὠκεανίνη / Περσηὶς Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βασιλῆα* | de Aeeta vid. et. Will, Korinthiaka 88 || 2 Antiopa (de qua vid. ad Asii fr. 1) Aeetae mater ap. Diophant. FGrHist 805 F 1 || 3 *δάσατο* Schol. Pi. **BCE** (et nonnulli codd. Tzetzae) : *δεύσαντο* **Q** || 4 *ἔσχ᾽* **E** : *ἔναιεν* Tzetz. | *τὴν πόρε* Tzetz. | *ἣν μὲν ἔχ᾽ Ἀσωπός* appellatur *Ἀρκαδία* a Schol., quod Jac. corruptum putat (cf. comm. ad FGrHist 451 F 2 p. 301), sed cf. Barigazzi, Riv. Filol. Class. 94, 1966, 147s

5 ἣν δ' Ἐφύρῃ κτεάτισσ', Αἰήτῃ δῶκεν ἅπασαν.
Αἰήτης δ' ἄρ' ἑκὼν Βούνωι παρέδωκε φυλάσσειν,
εἰσόκεν αὐτὸς ἵκοιτ' ἢ ἐξ αὐτοῖό τις ἄλλος,
ἢ πάις ἢ υἱωνός· ὁ δ' ἵκετο Κολχίδα γαῖαν.

4 (4 K., FGrHist 451 F 1a)

Paus. 2, 1, 1 *Εὔμηλος . . . φησὶν* . . . (vid. Test. 1 et fr. 1 [III]) *Μαραθῶνα δὲ ὕστερον τὸν Ἐπωπέως τοῦ Ἀλωέως τοῦ Ἡλίου φεύγοντα ἀνομίαν καὶ ὕβριν τοῦ πατρὸς ἐς τὰ παραθαλάσσια μετοικῆσαι τῆς Ἀττικῆς, ἀποθανόντος δὲ Ἐπωπέως ἀφικόμενον ἐς Πελοπόννησον καὶ τὴν ἀρχὴν διανείμαντα τοῖς παισὶν αὐτὸν ἐς τὴν* 5 *Ἀττικὴν αὖθις ἀναχωρῆσαι, καὶ ἀπὸ μὲν Σικυῶνος τὴν Ἀσωπίαν, ἀπὸ δὲ Κορίνθου τὴν Ἐφυραίαν μετονομασθῆναι.*

5 (3 K., FGrHist 451 F 2ab)

(I) Paus. 2, 3, 10 *Εὔμηλος δὲ . . . ἔφη* (vid. Test. III ad fr. 3) *Κορίνθου δὲ ὕστερον τοῦ Μαραθῶνος οὐδένα ὑπολιπομένου παῖδα, τοὺς Κορινθίους Μήδειαν μεταπεμψαμένους ἐξ Ἰωλκοῦ παραδοῦναί οἱ τὴν ἀρχήν· βασιλεύειν μὲν δὴ δι' αὐτὴν Ἰάσονα ἐν Κορίνθωι, Μηδείαι δὲ παῖδας μὲν γίνεσθαι, τὸ δὲ ἀεὶ τικτόμενον κατακρύπτειν* 5 *αὐτὸ ἐς τὸ ἱερὸν φέρουσαν τῆς Ἥρας, κατακρύπτειν δὲ ἀθανάτους ἔσεσθαι νομίζουσαν· τέλος δὲ αὐτήν τε μαθεῖν ὡς ἡμαρτήκοι τῆς ἐλπίδος, καὶ ἅμα ὑπὸ τοῦ Ἰάσονος φωραθεῖσαν — οὐ γὰρ αὐτὸν ἔχειν δεομένηι συγγνώμην, ἀποπλέοντα ⟨δὲ⟩ ἐς Ἰωλκὸν οἴχεσθαι — τούτων δὲ ἕνεκα ἀπελθεῖν καὶ Μήδειαν παραδοῦσαν Σισύφωι τὴν ἀρχήν. τάδε μὲν οὕτως ἔχοντα ἐπελεξάμην* || (II) Schol. Eur. Med. 9 (II 142, 16 Schw.) *ὅτι δὲ* 10 *βεβασίλευκε τῆς Κορίνθου ἡ Μήδεια, Εὔμηλος ἱστορεῖ καὶ Σιμωνίδης λέγων οὕτως* [fr. 40 Page] || (III) Schol. Pind. Ol. 13, 74g (I 373, 18 Drachm.) *Μηδείας μέμνηται ὅτι ἐν Κορίνθωι κατώικει καὶ ἔπαυσε Κορινθίους λιμῶι κατεχομένους θύσασα Δήμητρι καὶ νύμφαις Λημνίαις. ἐκεῖ δὲ αὐτῆς ὁ Ζεὺς ἠράσθη, οὐκ ἐπείθετο δὲ ἡ Μήδεια τὸν τῆς Ἥρας ἐκκλίνουσα χόλον· διὸ καὶ Ἥρα ὑπέσχετο αὐτῆι ἀθανάτους* 15 *ποιῆσαι τοὺς παῖδας. ἀποθανόντας δὲ τούτους τιμῶσι Κορίνθιοι, καλοῦντες μιξοβαρβάρους.*

6 δ 647 *ἑκών οἱ δῶκας* || 7 Ψ 244 *εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν . . . κεύθωμαι* || 7–8 Hymn. Apoll. 501 *εἰσόκε χῶρον ἵκησθον* || 8 Apoll. Rhod. 1, 174 al. *Κολχίδα γαῖαν*

5 *Ἐφύρην* **BQ** : *ἐφύρει* **E** | Ephyra Aeetae mater ap. Epimenid. 3 B 13 D.-K. | *κτεάτισεν* **C** : *κτεάτεσ'* **E** : *κτεάτεσσ'* **Q** | *δῶκε περὶ πᾶσαν* **C** : *δῶκεν ἀνάσσειν* coni. Ruhnken || 6 *Αἰήτῃ* **E**[1] | *Βουνόμωι* **CQ** | de Buno vid. Will, Korinthiaka 239 | *φυλάττειν* Tzetz. || 7–8 ap. Tzetz. licenter mutati *εἰσόκεν αὐτὸς ἀνὴρ εἰς ὕστερον ἄλλος ἵκοιτο ἢ ἐξ αὐτοῦ τις* || 8 *πάις* Kink. : *παῖς* vulgo | *ἢ παῖς ἢ* **B** : *παῖς ἢ* **C**[1]**E** : *παῖς ἢ δὴ* **Q** : *παῖς ἢ καὶ* **C**[3] : *ἢ παῖς ἠδὲ* **v** | *ἵκετο*] *ᾤχετο* Tzetz. Heyne | *ἐς αἶαν* Tzetz. || **4** 5 cf. Paus. 2, 6, 5 *Ἡσίοδός γε* (fr. 224 M.-W.) . . . *ἐποίησεν ὡς Ἐρεχθέως εἴη Σικυών* || vid. Jac. comm. ad FGrHist 451 F 1–2 || **5** 4 *κατακρύπτειν*] cf. Will, Korinthiaka 89ss || 7 suppl. **Ag** Sylb. || 9–11 cf. et. Schol. Eur. Med. 19 (II 144, 10 Schw.) || 13 *λιμναίαις* Beck || 15 de Medeae filiorum morte vid. Roussel, Rev. ét. anc. 22, 1920, 157ss; Séchan, Rev. ét. gr. 40, 1927, 264ss; Jac. comm. ad FGrHist 451 F 1–2; Radermacher, Mythos und Sage bei den Griechen, München [2]1938, 204ss; Will, Korinthiaka 81ss

6 (5 K., FGrHist 451 F 4)

Paus. 2, 2, 2 ⟨*τάφους δὲ*⟩ *Σισύφου καὶ Νηλέως — καὶ γὰρ Νηλέα ἀφικόμενον ἐς Κόρινθον νόσωι τελευτῆσαί φασι καὶ περὶ τὸν ἰσθμὸν ταφῆναι — οὐκ ἂν οἶδ' εἰ ζητοίη τις ἐπιλεξάμενος τὰ Εὐμήλου· Νηλέως μὲν γὰρ οὐδὲ Νέστορι ἐπιδειχθῆναι τὸ μνῆμα ὑπὸ Σισύφου φησί, χρῆναι γὰρ ἄγνωστον τοῖς πᾶσιν ὁμοίως εἶναι, Σίσυφον δὲ ταφῆναι μὲν ἐν τῶι ἰσθμῶι, τὸν δέ οἱ τάφον καὶ τῶν ἐφ' αὐτοῦ Κορινθίων ὀλίγους* 5
εἶναι τοὺς εἰδότας.

7 (6 K., FGrHist 451 F 6)

Schol. Apoll. Rhod. 1, 146/49a (19, 25 Wendel) *Γλαύκου δὲ αὐτὴν* (sc. *τὴν Λήδαν*) *τοῦ Σισύφου εἶναι πατρὸς ἐν Κορινθιακοῖς λέγει Εὔμηλος καὶ Παντειδυίας μητρός, ἱστορῶν ὅτι τῶν ἵππων ἀπολομένων ἦλθεν εἰς Λακεδαίμονα ὁ Γλαῦκος καὶ ἐκεῖ ἐμίγη Παντειδυίαι· ἣν ὕστερον γήμασθαι Θεστίωι, ὥστε τὴν Λήδαν γόνωι μὲν οὖσαν Γλαύκου λέγεσθαι Θεστίου.* 5

8

⟨*Ἰσθμοῖ'*⟩ *εὐδαίμων πιτυώδεος ὄλβιος αὐχήν,*
Ὠκεανοῦ κούρης Ἐφύρης ⟨*ἕδος*⟩, *ἔνθα Ποσειδῶν,*

8 Favorin. (= Dio Chrys.) Corinth. 12 (305, 6 Barigazzi) *εἰκάσαις ἄν, αἰνιττομένου τοῦ μύθου, τὸ τῆς γῆς ἐν μέσωι δύο πελαγῶν ὑπὸ τοῦ Ἡλίου ἐξαίρετον* (*ξηρανθέν* Geel), *βουλομένου τοῦ Ποσειδῶνος* (*βουλ. τ. Π.* secl. Bethe Arnim). *τὸ μὲν οὖν τοῦ μύθου τε καὶ τοῦ λόγου, τῇδέ πῃ συνάιδοντα* (*συνάιδονται* libri : corr. Geel), *τρίτην ἐπὶ δισσαῖς χάρισι* (*τρισσαῖς χάρισι* libri : corr. Geel : *δισσοῖς μάρτυσι* Arnim) *τὴν θεσπιωιδὸν Σίβυλλαν παρακαλεῖ· τιμὴν δέ οἱ* (Crosby: *τῇ μὴ δέ οἱ* **M** : *τιμῆι δέοι* **U** : *τιμῆι δέ οἱ* **B** : *τρανῇ δὲ ἐκ* Arnim) *θεοῦ φωνὴν λαχοῦσα ἄιδει μάλα μέγα·* [1—4]. *καὶ γάρ τοι καὶ ἀγῶνα πρῶτον ἐνταυθοῖ τεθῆναί φασιν ὑπὸ τῶν δύο θεῶν καὶ νικῆσαι Κάστορα μὲν στάδιον, Κάλαϊν δὲ δίαυλον· καὶ γὰρ Κάλαϊν φασι δραμεῖν, ἀπεχόμενον τοῦ πέτεσθαι. δεῖ δὲ καὶ τοὺς ἄλλους, ἐπείπερ ἠρξάμεθα, ἀθλοφόρους τε*

8 1 Hes. Op. 826 Theogn. 1013 *εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος* | Bacchyl. 12, 38—39 *ἐν Πέλοπος ζαθέας / νάσου π[ι]τυώδεϊ δείραι* | Bacchyl. 2, 6—7 *ἐν κλε[εν]νῶι / αὐχένι Ἰσθμοῦ* || 2 Hes. Th. 908 *Ὠκεανοῦ κούρη* | *Ι* 194 *ἕδος ἔνθα*

6 1 suppl. edd. || 2 *οἶδ' εἰ* Madvig : *οὐδ' εἰ* β : *οὐδὲ* Lobeck : *εὕροι οὐδ' εἰ* Clavier || 4 *φασί* β : corr. Bek. | de re cf. Wilisch, Nachrichten . . ., Zittau 1875, 23s; Will, Korinthiaka 238s || 7 2 *εἶναι* Keil : *ἐκ* Schol. || 4 *ὥστε* Wendel : *φασί* **L** : *φησί* **P** : *καὶ* ⟨*ποιῆσαι*⟩ Keil : *φασὶ* ⟨*καὶ τεκεῖν*⟩ Jac. | *γόνωι μὲν* Keil : *λόγωι μὲν* **L** : *ἔργωι μὲν* **H** : om. **P** || 5 *λέγεσθαι* Wendel : *λόγωι δὲ* **L** : *κληθῆναι* **P** | de Thestio cf. Hux., Greek epic 74, vid. et. As. fr. 6, Lyr. adesp. fr. 94 Page (Alcman vel Alcaeus?) † *τοὺς τέκε θυγάτηρ* † *Γλαύκω μάκαιρα* (sc. *Λήδα*) | de re cf. et. Barigazzi, Riv. Filol. Class. 94, 1966, 144 adn. 2 || 8 loquitur Sibylla Herophila, de qua cf. Paus. 10, 12, 1 ⟨*γυναῖκα*⟩ (Spiro) *ὄνομα Ἡροφίλην, Σίβυλλαν δὲ ἐπίκλησιν . . . ἣν θυγατέρα Ἕλληνες Διὸς καὶ Λαμίας τῆς Ποσειδῶνός φασιν εἶναι* (sim. ap. Plut. de Pyth. orac. 9 p. 398c, Schol. Plat. Phaedr. 244b (79 Greene) || 1 ⟨*Ἰσθμοῖ'*⟩ (vel ⟨*Ἰσθμοῦ δ'*⟩) Ebert | *εὐδαίμων πιτυώδεος* Arnim : *ὦ δαίμων τι τύω δέος* **M** : *ὦ δαῖμον τί τοι ὧδε ὃς* **UB** | de *πιτυώδεος* cf. Strab. 8, 6, 22 p. 380 *ἐπὶ δὲ τῶι Ἰσθμῶι καὶ τὸ τοῦ Ἰσθμίου Ποσειδῶνος ἱερὸν ἄλσει πιτυώδει συνηρεφές, ὅπου τὸν ἀγῶνα τῶν Ἰσθμίων Κορίνθιοι συνετέλουν*, et Bacchyl. 12, 39 || 2 *Ἐφύρης* ⟨*ἕδος*⟩ Ebert : *Ἐφυραίης* cod. : *Ἐφύρης* ⟨*γαῖ'*⟩ Postgate : *Ἐφύρης, ἐν*⟨*ταῦ*⟩*θα* Barigazzi | de Ephyra cf. ad fr. 1

μητρὸς ἐμῆς Λαμίης γενέτωρ, προὔθηκεν ἀγῶνα
πρῶτος ἅμ' Ἡελίωι, τιμὰς δ' ἠνέγκατο μοῦνος.

9 (7 K., FGrHist 451 F 7)

APOLLODOR. Bibl. 3, 11, 1 *Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέννησε καὶ κατά τινας Νικόστρατον* (Hes. fr. 175 M.-W., Cinaeth. fr. 3) . . . *ἐκ Κνωσσίας δὲ νύμφης κατὰ Εὔμηλον Ξενόδαμον.*

10 (8 K., FGrHist 451 F 5)

SCHOL. Apoll. Rhod. 2, 946/54c (196, 18 Wendel) *ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς* (fr. 45 Kern) *Ἄρεως καὶ Αἰγίνης γενεαλογεῖται* (sc. *Σινώπη*), *κατὰ δέ τινας Ἄρεως καὶ Παρνάσσης, κατ' Εὔμηλον καὶ Ἀριστοτέλην* (fr. 540 Rose) *Ἀσωποῦ.*

ΕΥΡΩΠΙΑ

11 (10 K.)

SCHOL. Hom. *Ζ* 131 (Ludw., Textkr. Unt. III 14) *Διόνυσος ὁ Διὸς καὶ Σεμέλης παῖς, ἐν Κυβέλοις τῆς Φρυγίας ὑπὸ τῆς Ῥέας τυχὼν καθαρμῶν καὶ διαθεὶς τὰς τελετὰς καὶ λαβὼν πᾶσαν παρὰ τῆς θεᾶς τὴν διασκευήν, ἀνὰ πᾶσαν ἐφέρετο τὴν γῆν χορεύων, καὶ τιμῶν τυγχάνων προηγεῖτο πάντων ἀνθρώπων. παραγενόμενον δὲ*
5 *αὐτὸν εἰς τὴν Θράικην Λυκοῦργος ὁ Δρύαντος, λυπήσας Ἥρας μίσει, μύωπι ἀπελαύνει αὐτὸν τῆς γῆς καὶ καθάπτεται αὐτῶν τῶν τούτου τιθηνῶν· ἐτύγχανον γὰρ αὐτῶι συνοργιάζουσαι· θεηλάτωι δὲ ἐλαυνόμενος μάστιγι τὸν θεὸν ἔσπευδε τιμωρήσασθαι. ὁ δὲ ὑπὸ δέους εἰς τὴν θάλασσαν καταδύνει, καὶ ὑπὸ Θέτιδος ὑπολαμβάνεται καὶ Εὐρυνόμης. ὁ οὖν Λυκοῦργος οὐκ ἀμισθὶ δυσσεβήσας ἔδωκε τὴν ἐξ ἀνθρώπων δίκην·*
10 *ἀφηιρέθη γὰρ πρὸς τοῦ Διὸς τὸν ὀφθαλμόν. τῆς ἱστορίας πολλοὶ ἐμνήσθησαν, προηγουμένως δὲ ὁ τὴν Εὐρωπίαν πεποιηκὼς Εὔμηλος.*

λεχθῆναι καὶ νικηφόρους· Ὀρφεὺς κιθάραι, Ἡρακλῆς πάμμαχον (*παμμάχιον* Baguet), *πυγμὴν Πολυδεύκης, πάλην Πηλεύς, δίσκον Τελαμών, ἐνόπλιον Θησεύς. ἐτέθη δὲ καὶ ἵππων ἀγών, καὶ ἐνίκα κέλητι μὲν Φαέθων, τεθρίππωι δὲ Νηλεύς. ἐγένετο δὲ καὶ νεῶν ἅμιλλα, καὶ Ἀργὼ ἐνίκα, καὶ μετὰ ταῦτα οὐκ ἔπλευσεν, ἀλλὰ αὐτὴν ἀνέθηκεν ὁ Ἰάσων ἐνταῦθα τῶι Ποσειδῶνι*

3 *Σ* 396 *α* 368 al. *μητρὸς ἐμῆς* || 4 *Σ* 136 *ἅμ' ἠελίωι*

3 *Λαμίας* codd. : correxi || 4 de victorum catalogo a Favorino laudato vid. Barigazzi, Riv. Filol. Class. 94, 1966, 142s, ad Favorin. p. 323ss || **9** 3 *Ξενοδάμων* **A** : *Ξενοδάμον* **R**[b] : corr. Aegius, cf. Wilisch, Nachrichten . . ., Zittau 1875, 27, vid. et. Acusil. FGrHist 2 F 41 et Jac. comm. ad loc. || **10** Asopus flumen non Boeotiae, sed Sicyonem et Corinthum praeterfluens, vid. Bowra, Problems in Greek Poetry, Oxford 1953, 57 (cf. et. 58ss, ubi defendit Asopi filiarum catalogum apud Eumeli carmen invenisse; non impossibile hoc puto), de re cf. et. Barigazzi, Riv. Filol. Class. 94, 1966, 144 et adn. 1 || **11** Deichgräber, Nachr. Gesellschaft Göttingen NF III 8, 1938, 239 negat Europiae auctorem Eumelum esse : contradixit Untersteiner, Scritti Minori 170s; vid. quae de eius argumento cogitavit 172ss | Europiam et. scripsit Stesich. (Schol. Eur. Phoen. 670 = fr. 18 Page) || 6 *καθάπτει* **AVG²JY** : corr. edd. || de Lycurgi historia vid. *Ζ* 130–140, cf. Eust. in Il. p. 629, 18, Anecd. Paris. III 216, 19 Cramer

12 (11 K.)

ὄφρα θεῶι δεκάτην ἀκροθίνιά τε κρεμάσαιμεν
σταθμῶν ἐκ ζαθέων καὶ κίονος ὑψηλοῖο.

13 (12 K.)

Paus. 9, 5, 8 *ὁ δὲ τὰ ἔπη τὰ ἐς Εὐρώπην ποιήσας φησὶν Ἀμφίονα χρήσασθαι λύραι πρῶτον Ἑρμοῦ διδάξαντος. πεποίηκε δὲ καὶ ⟨περὶ⟩ λίθων καὶ θηρίων, ὅτι καὶ ταῦτα ἄιδων ἦγε.*

FRAGMENTA INCERTI OPERIS

14 (14 K., FGrHist 451 F 8)

Apollodor. Bibl. 3, 8, 2 *Εὔμηλος δὲ καί τινες ἕτεροι λέγουσι Λυκάονι καὶ θυγατέρα Καλλιστὼ γενέσθαι. Ἡσίοδος* (fr. 163 M.-W.) *μὲν γὰρ αὐτὴν μίαν εἶναι τῶν νυμφῶν λέγει, Ἄσιος* (fr. 9) *δὲ Νυκτέως, Φερεκύδης* (FGrHist 3 F 157) *δὲ Κητέως.*

15 (15 K., FGrHist 451 F 9)

(I) Apollodor. Bibl. 3, 9, 1 *Ἀρκάδος δὲ καὶ Λεανείρας τῆς Ἀμύκλου ἢ Μεγανείρας τῆς Κρόκωνος, ὡς δὲ Εὔμηλος λέγει, νύμφης Χρυσοπελείας, ἐγένοντο παῖδες Ἔλατος καὶ Ἀφείδας. οὗτοι τὴν γῆν ἐμερίσαντο, τὸ δὲ πᾶν κράτος εἶχεν Ἔλατος* || (II) Tzetz. in Lycophr. Alex. 480 (172, 20 Scheer) *Ἀρκὰς {ὁ Διὸς ἢ Ἀπόλλωνος παῖς καὶ Καλλιστοῦς τῆς Λυκάονος θυγατρός, ὥς φησι Χάρων ὁ Λαμψακηνός* (FGrHist 262 F 12b)} *κυνηγῶν ἐνέτυχέ τινι τῶν Ἀμαδρυάδων νυμφῶν κινδυνευούσηι καταφθαρῆναι τῆς δρυός, ἐν ἧι ἦν γεγονυῖα ἡ νύμφη, ὑπὸ χειμάρρου ποταμοῦ διαφθαρείσης. ὁ δὲ Ἀρκὰς τὸν ποταμὸν ἀνέτρεψε καὶ τὴν γῆν χώματι ὠχύρωσεν. ἡ δὲ νύμφη {Χρυσοπέλεια τὴν κλῆσιν κατ' Εὔμηλον} συνελθοῦσα αὐτῶι ἔτεκεν Ἔλατον καὶ Ἀμφιδάμαντα, ἐξ ὧν εἰσιν οἱ Ἀρκάδες {ὥς φησιν Ἀπολλώνιος* (2, 475)}.

16 (16 K.)

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἐννέα κοῦραι.

12 Clem. Alex. Strom. 1, 24, 164, 3 *ἀλλὰ καὶ ὁ τὴν Εὐρωπίαν* (*Εὐρώπειαν* Dind.) *ποιήσας ἱστορεῖ τὸ ἐν Δελφοῖς ἄγαλμα Ἀπόλλωνος κίονα εἶναι διὰ τῶνδε·* [1–2] || **16** Clem. Alex. Strom. 6, 2, 11, 1 *Εὐμήλου γὰρ ποιήσαντος* [1], *Σόλων τῆς ἐλεγείας ὧδε ἄρχεται·* [fr. 1, 1 Gent.-Prato]

16 Sol. fr. 1, 1 Gent.-Prato Kaib. Epigr. Gr. 1029a, 1 (Amorgi) *Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου* | Orph. Hymn. 76, 1 (97 Abel) *Μνημοσύνης καὶ Ζηνός* | *Ο* 131 *β* 68 al. Hes. Th. 529 al. *Ζηνὸς Ὀλυμπίου* | Hes. Th. 60 *ἐννέα κούρας*

12 de re cf. Untersteiner, Scritti Minori 171s || **13** suppl. Schubart-Waltz | de Thebarum munitione, cf. *λ* 260–265 et Eust. in Od. p. 1682, 57 *Ὅμηρος δὲ οὐκ οἶδε τὸν ῥηθέντα διὰ λύρας τειχισμόν*; vid. et. Seve., Cycle 238; Vian, Les origines de Thèbes, Paris 1963, 70ss || **14** Corinth. trib. Barigazzi, Riv. Filol. Class. 94, 1966, 147s || **15** 1 *Μετανείρας* Keil Hercher || 3 *Ἔλατος* Tzetz.: *Ἔλαστος* A || 4–5 *ὁ – Λαμψακηνός* et 9 *Χρυσοπέλεια – Εὔμηλον* et 10 *ὥς φησιν Ἀπολλώνιος* ex Schol. Apoll. Rhod. et Apollodor. Bibl. hic a Tzetz. intromissum putat Jac. || 10 *Ἀφείδαντα* Apollodor. || de re cf. Paus. 8, 4, 1 || Corinth. trib. Barigazzi, Riv. Fil. Class. 94, 1966, 147s || **16** initium carminis, de quo cf. Kranz, Sphragis, Studien zur ant. Literatur 30 | de Musis ap. Eum. vid. Wilisch, Nachrichten . . ., Zittau 1875, 38ss | de Mnemosyna apud poetas vid. Notopoulos, Trans. Am. Phil. Ass. 69, 1938, 465ss

17 (17 K.)

Tzetz. ad Hes. Op. p. 23 Gaisford (vid. et. Codd. Barocc. 133 ap. Cramer, Anecd. Oxon. IV 424, Eudoc. 294, Excerpt. ap. Iriarte, Cat. Bibl. Matr. p. 320, Ruhnken, Ep. Crit. 222 = Op. II 609) *ἀλλ' Εὔμηλος μὲν ὁ Κορίνθιος τρεῖς φησιν εἶναι Μούσας, θυγατέρας Ἀπόλλωνος, Κηφισοῦν Ἀχελωΐδα Βορυσθενίδα.*

18 (18 K.)

Laur. Lyd. De mens. 4, 71 p. 123, 14 Wuensch *Εὔμηλος δὲ ὁ Κορίνθιος τὸν Δία ἐν τῆι καθ' ἡμᾶς Λυδίαι τεχθῆναι βούλεται, καὶ μᾶλλον ἀληθεύει ὅσον ἐν ἱστορίαι· ἔτι γὰρ καὶ νῦν πρὸς τῶι δυτικῶι τῆς Σαρδιανῶν πόλεως μέρει ἐπ' ἀκρωρείας τοῦ Τμώλου τόπος ἐστίν, ὃς πάλαι μὲν Γοναὶ Διὸς ὑετίου, νῦν δὲ παρατραπείσης τῶι χρόνωι τῆς*
5 *λέξεως Δεύσιον προσαγορεύεται.*

FRAGMENTVM DVBIVM

°19 (FGrHist 451 F 3)

οἳ δ' ἤδη κατὰ πᾶσαν ἀνασταχύεσκον ἄρουραν
γηγενέες· φρίξεν δὲ περὶ στιβαροῖς σακέεσσι
δούρασι τ' ἀμφιγύοις κορύθεσσί τε λαμπομένῃσιν
Ἄρηος τέμενος φθισιμβρότου, ἵκετο δ' αἴγλη
5 *νειόθεν Οὔλυμπόνδε δι' ἠέρος ἀστράπτουσα.*

vid. et. Titanomachiae fragmenta Eumelo adscripta

19 Apoll. Rhod. 3, 1354–1358 = [1–5], vid. Schol. ad l. (257, 17 Wendel) *οὗτος καὶ οἱ ἑξῆς στίχοι εἰλημμένοι εἰσὶ παρ' Εὐμήλου, παρ' ὧι φησι Μήδεια πρὸς Ἴδμονα* (*Ἰάσωνα* P). cf. Michelazzo, Prometheus 1, 1975, 38ss, qui lect. *Ἰάσωνα* defendit

19 1 *Λ* 68 *κατ' ἄρουραν* || 2 *Δ* 282 *σάκεσίν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι* | *Γ* 335 al. *σάκος . . . στιβαρόν* || 2–3 *Η* 62 *ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι* | *π* 474 *σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι* || 2–4 *Ν* 339 *ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσι* || 3 *Ο* 386 *ἔγχεσιν ἀμφιγύοις* | *Ρ* 269 *λαμπρῇισιν κορύθεσσι* | *Π* 70–71 *κόρυθος . . . / . . . λαμπομένης* || 3–4 *Ν* 341 *αὐγὴ . . . κορύθων ἄπο λαμπομενάων* || 4–5 *Β* 458 *αἴγλη δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἷκε* || 5 *Ξ* 288 *δι' ἠέρος*

17 4 *Ἀχελωΐδα* Hermann : *Ἀπολλωνίδα* Gram. ap. Cramer : *Πολλωνίδα* cod. Hisp. | Musae fluviales sunt : Borysthenes est nomen fluminis (hodie Dniepr); de Cephiso vid. Hes. fr. 71 M.-W., de Acheloide vid. Panyas. fr. 2 || de re vid. Hermann, Opuscula II, Lipsiae 1827, 288ss, praecipue 298ss || 18 3 *μέρει* Roether : *μένει* X || de re cf. Untersteiner, Scritti Minori 179 || 19 dubium est ad quos versus Schol. adtineat : ad 3, 1372ss sec. Kink. : ad 1354ss sec. Wendel (dubitante Valck. et prob. Hux.) : ad 1350ss sec. Matthews, Eranos 80, 1982, 119ss || Wil., Hellen. Dichtung. 2, Berlin 1924, 230 (cf. et. 324) putavit versus 1331ss Apollonium imitatum esse || de re cf. Barigazzi, Riv. Filol. Class. 94, 1966, 145 et adn. 1–3; Hux., Greek epic 66s; Michelazzo, Prometheus 1, 1975, 38ss; vid. et. Radt ad Soph. fr. 341 || valde dubium mihi est Apollonium hos versus quasi ad verbum ab Eumeli carmine sumpsisse || Weichert, Leben und Ged. des Apoll. von Rhod., Meissen 1821, 200s Eumeli Nostis tribuit ubi Medea cum Idmonis umbra loquitur : contradixerunt Marcksch. 232ss; Wilisch, Nachrichten . . ., Zittau 1875, 15s, sed cf. Hux., Greek epic 67

CINAETHO

TESTIMONIA

De auctore et patria

1 Plut. De Pyth. orac. 25 p. 407 b

Ὀνομάκριτοι δ' ἐκεῖνοι καὶ Πρόδικοι (Botzon : *προδόται* cod.) *καὶ Κιναίθωνες* (Botzon : *κινέσωνες* cod.) *ὅσην αἰτίαν ἠνέγκαντο* ⟨*ἐπὶ*⟩ (add. Reiske) *τῶν χρησμῶν, ὡς τραγωιδίαν αὐτοῖς καὶ ὄγκον οὐδὲν δεομένοις προσθέντες, ἐῶ λέγειν* (= Min. Test. 3).

de patria cf. Paus. 2, 3, 9 (fr. 2) *Κιναίθων ὁ Λακεδαιμόνιος*, vid. et. Test. 2–4
Cinaethonem atque Cynaethum rapsodum eundem auctorem fuisse censuit Welck., Ep. Cyclus I² 227, sed illos recte distinxit Marcksch. 245 ss, prob. Rzach, Homeridai, RE VIII 2 (1913) 2148 ss; Kinaithon, RE XI 1 (1921) 462 s

De carminibus

2 Hieronym. Euseb. Chron. Ol. 4 (II 81 Schöne)

Cinaethon Lacedaemonius poeta qui Telegoniam (Genealogias *Scaliger Paul. Colom. Leutsch*: Theogoniam *Heeren*) scripsit agnoscitur (= Teleg. Test. 2).

3 IG XIV 1292 (Tabula Borgia) 2, 11, saec. I p. Ch. (vid. et. Sadurska, Tables Iliaques 58 ss)

τ]ὴν Οἰδιπόδειαν τὴν ὑπὸ Κιναίθωνος τοῦ [ ]*τες ἐπῶν οὖσαν ͵ςχ'* (= Oed. Test. 1).

4 Schol. Eur. Troad. 822 (II 365, 7 Schw.)

ἀκολουθήσας τῶι τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκότι, ὃν οἱ μὲν Θεστορίδην Φωκαιέα (Schw. : *Φωκέα* A) *φασίν, οἱ δὲ Κιναίθωνα Λακεδαιμόνιον, ὡς Ἑλλάνικος* (Hermann : *μελάνικος* A : omittunt FGrHist 4 et FHG I 61, cf. Jac., Hellanikos 7, RE VIII 1 [1912] 105 et fr. 206 Caerols), *οἱ δὲ Διόδωρον Ἐρυθραῖον* (= Il. parv. Test. 10).

5 Tzetz. Ex. Il. p. 45, 10 Hermann

καὶ γὰρ Λέσχης Πυρραῖος Κιναίθων τέ τις Λακεδαιμόνιος καὶ ὁ Ἐρυθραῖος Διόδωρος Τρυφιόδωρός τε καὶ Κόιντος ὁ Σμυρναῖος καὶ ἕτεροι Ἰλιάδας συγγεγραφήκεσαν (= Il. parv. Test. 11).

Cinaethoni etiam tribuuntur *ἔπη* ap. Paus., vid. frr. 1; 2; 4, sec. Marcksch. *Γενεαλογίαι* intitulata (coll. Paus. 2, 3, 9 et 4, 2, 1, vid. frr. 2 et 5), et *Ἡράκλεια* ap. Schol. Apoll. Rhod., vid. frr. 6 et 7 (e coniectura)

ΚΙΝΑΙΘΩΝ

Lacedaemonius saec. VII/VI?

ΕΠΗ

1 (1 K.)

PAUS. 8, 53, 5 *Κιναίθων δὲ ἐν τοῖς ἔπεσιν ἐποίησεν* ⟨*ὡς*⟩ *Ῥαδάμανθυς μὲν Ἡφαί-στου, Ἥφαιστος δὲ εἴη Τάλω, Τάλων δὲ εἶναι Κρητὸς παῖδα.*

2 (2 K.)

PAUS. 2, 3, 9 *Κιναίθων δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος – ἐγενεαλόγησε γὰρ καὶ οὗτος ἔπεσι – Μήδειον καὶ θυγατέρα Ἐριῶπιν Ἰάσονι εἶπεν ἐκ Μηδείας γενέσθαι· πέρα δὲ ἐς τοὺς παῖδας οὐδὲ τούτωι πεποιημένα ἐστίν.*

3 (3 K.)

SCHOL. Hom. *Γ* 175 (Ludw., Textkr. Unt. IV 13) *Ἑλένης δὲ καὶ Μενελάου ἱστορεῖ Ἀρίαιθος* (FGrHist. 316 F 6) *παῖδα Μαράφιον . . ., ὡς δὲ Κιναίθων, Νικό-στρατον.*

4 (4 K.)

PAUS. 2, 18, 6 *Ὀρέστου δὲ ἀποθανόντος ἔσχε Τισαμενὸς τὴν ἀρχήν, Ἑρμιόνης τῆς Μενελάου καὶ Ὀρέστου παῖς. τὸν δὲ Ὀρέστου νόθον Πενθίλον Κιναίθων ἔγραψεν* ⟨*ἐν*⟩ *τοῖς ἔπεσιν Ἠριγόνην τὴν Αἰγίσθου τεκεῖν.*

5 (5 K.)

PAUS. 4, 2, 1 *πυθέσθαι δὲ σπουδῆι πάνυ ἐθελήσας, οἵτινες παῖδες Πολυκάονι ἐγένοντο ἐκ Μεσσήνης, ἐπελεξάμην τάς τε Ἠοίας καλουμένας* (fr. 251 b M.-W.) *καὶ τὰ ἔπη τὰ Ναυπάκτια* (fr. 12), *πρὸς δὲ αὐτοῖς ὁπόσα Κιναίθων καὶ Ἄσιος* (fr. 12) *ἐγενεαλόγησαν. οὐ μὴν ἔς γε ταῦτα ἦν σφισιν οὐδὲν πεποιημένον.*

1 1 suppl. Musurus ‖ 1. 2 *Φαίστου, Φαῖστος* Malten, prob. Hux., Greek epic 87, at vid. Giannoulidis, *Πλάτων* 17, 1965, 117 ss ‖ sec. Hes. fr. 140 M.-W. et Bacchyl. fr. 10 Sn.-Maehl. (= Schol. Hom. *M* 292) Minos Sarpedon Rhadamanthys Iovis et Europae filii sunt ‖ de Talo cf. Apoll. Rhod. 4, 1638; 1670 *Τάλως χάλκειος*, Apollodor. Bibl. 1, 9, 26 *τοῦτον οἱ μὲν τοῦ χαλκοῦ γένους εἶναι λέγουσιν, οἱ δὲ ὑπὸ Ἡφαί-στου Μίνωι δοθῆναι* ‖ **2** 2 *Μῆδον* Siebelis, at cf. Hes. Th. 1000 s | *πέρα* Calderini : *πέρας β* ‖ de Medeo vid. Hux., Greek epic 87 ‖ **3** 1 *δὲ* Jac. : *τε* **AVY**[b] ‖ 2 *Ἀρίαιθος* Preller, Hulleman : *δίεθος* **A** : *δίαιθος* **VY**[a] | *Μορ(ρ)άφιον* Schol. : corr. Dind., cf. Herodt. 1, 125; 4, 167, Steph. Byz. s. v. *Μαράφιοι*, Eust. in Il. p. 400, 33 | *Νικό-στρατος* **AΩ** : corr. Bek. ‖ de re cf. Apollodor. Bibl. 3, 11, 1 *Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέννησε καὶ κατά τινας Νικόστρατον*, Schol. Hom. *δ* 11 (172, 1 Dind.) *οἱ δὲ νεώτεροι Ἑλένης μὲν καὶ Ἀλεξάνδρου . . . ἐκ δὲ Μενελάου Νικόστρατον γενεαλογοῦσι* | de Nicostrato vid. et. Hes. fr. 175 M.-W. (= Schol. Soph. El. 539), Lysimach. FGrHist 382 F 12 (= Cypr. fr. 12) ‖ **4** suppl. **R**[sv]**PaVb** ‖ de Penthilo cf. Strab. 9, 2, 5 p. 402; 13, 1, 3 p. 582; de Penthilidis prognatis ex Atridis cf. Alcae. fr. 70, 6 Voigt et adn. ad loc. ‖ mater Erigonae Clytaemnestra, vid. Apollodor. Epit. 6, 25 *ὡς δέ τινες ὑπὸ Ἠριγόνης τῆς Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας* ‖ **5** 1 *που δὴ β* : corr. Valck. ‖ 3 *τὰ νῦν πάκτια β*

FRAGMENTA DVBIA

ΗΡΑΚΛΕΙΑ

°6 (p. 212 K.)

Schol. Apoll. Rhod. 1, 1355/57c (122, 15 Wendel) *ὅτι δὲ Κιανοὶ ὅμηρα ἔδοσαν Ἡρακλεῖ καὶ ὤμοσαν μὴ λήξειν ζητοῦντες Ὕλαν καὶ φροντίδα ἔχουσι Τραχινίων διὰ τὸ ἐκεῖσε κατοικισθῆναι ὑφ' Ἡρακλεῖ τοὺς ὁμηρεύσαντας, Κιναίθων ἱστορεῖ ἐν Ἡρακλείαι.*

°7 (p. 212 K.)

Schol. Apoll. Rhod. 1, 1165c (105, 9 Wendel) *Κιναίθων δὲ ἐν τῆι Ἡρακλείαι φησὶν ὅτι Αἰγαίων καταγωνισθεὶς ὑπὸ Ποσειδῶνος κατεποντίσθη εἰς τὸ νῦν λεγόμενον ὑπὸ τοῦ Ἀπολλωνίου ἠρίον Αἰγαίωνος, τὸν αὐτὸν καὶ Βριάρεων καλῶν.*

PHOCAIS

TESTIMONIVM

Vita Hom. Herodotea 15 (9, 30 Wil.)

διατρίβων δὲ παρὰ τῶι Θεστορίδηι ποιεῖ Ἰλιάδα τὴν ἐλάσσω (Test. 8) . . . *καὶ τὴν καλουμένην Φωκαΐδα, ἥν φασιν οἱ Φωκαεῖς Ὅμηρον παρ' αὐτοῖσι ποιῆσαι. ἐπεὶ δὲ τήν τε Φωκαΐδα καὶ τἆλλα πάντα παρὰ τοῦ Ὁμήρου ὁ Θεστορίδης ἐγράψατο, διενοήθη ἐκ τῆς Φωκαίης ἀπαλλάσσεσθαι, τὴν ποίησιν θέλων τοῦ Ὁμήρου ἐξιδιώσασθαι.* quae sequuntur vid. ad Il. parv. Test. 8

Welck., Ep. Cyclus II 422ss falso credidit Phocaidem idem carmen atque Minyadem fuisse. Càssola, Stud. It. Filol. Class. 26, 1952, 141ss, Phocaidem Phocaeae civitatis originem celebravisse existimans, colligit quae de Phocaeensibus dicta a Phocaide carmine sumpta videantur: Steph. Byz. s. v. *Φώκαια*, Heraclid. Pont. ap. Aristot. fr. 611, 67 Rose, Nicol. Damasc. FGrHist 90 F 51, Paus. 7, 3, 10, Char. Lamps. FGrHist 262 F 7

6 3 *Κόνων* Seeliger, Bernhardy; deest ap. FGrHist 26 || de re cf. Vian ad Apoll. Rhod. praef. 39 adn. 2 || **7** 1 *Κόνων* Schol., cf. FGrHist 26 F 2 : corr. Keil e Schol. Apoll. Rhod. 1, 1355/57c prob. Tuerk || de Aegaeone sive Briareo cf. *Α* 403s *ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες / Αἰγαίων'*, Tit. fr. 3 || sec. Wendel *ἠρίον Αἰγαίωνος* mare Aegaeum esse videtur, cf. Steph. Byz. s. v. *Κάρυστος*

PHORONIS

TESTIMONIVM

P. Oxy. 2260 I 28 saec. II p. Ch., prim. ed. Lobel, cf. et. Merk., Arch. f. Papyrusf. 16, 1956, 115

οὗτοι (sc. *Φιλητᾶς καὶ ὁ τὴν Φορωνίδα πεποιηκώς*) *μὲν ο[ὖν] καὶ ἐν ἑτέροις πολλο[ῖς] τὴν τοιαύτην τῶν ὀν[ομάτων μετάθεσιν* (dub. Merk.) . . .*]ου[σιν*

Nemo Phoronidis auctorem laudat

ΦΟΡΩΝΙΣ

auctor anonymus saec. VII/VI

1 (1 K.)

πατέρα θνητῶν ἀνθρώπων

2 (2 K.)

ἔνθα γόητες
Ἰδαῖοι Φρύγες ἄνδρες ὀρέστεροι οἰκί' ἔναιον,
Κέλμις Δαμναμενεύς τε μέγας καὶ ὑπέρβιος Ἄκμων,
εὐπάλαμοι θεράποντες ὀρείης Ἀδρηστείης,

1 Clem. Alex. Strom. 1, 21, 102, 6 (idem trad. Euseb. Praep. Ev. 10, 12, 10) *Ἀκουσίλαος* (FGrHist 2 F 23a) *γὰρ Φορωνέα πρῶτον ἄνθρωπον* (*ἀνθρώπων* Eus.) *γενέσθαι λέγει· ὅθεν καὶ ὁ τῆς Φορωνίδος ποιητὴς εἶναι αὐτὸν ἔφη 'πατέρα — ἀνθρώπων'* || 2 Schol. Apoll. Rhod. 1, 1126/31b (102, 1 Wendel) *ὁ δὲ τὴν Φορωνίδα συνθεὶς γράφει οὕτως·* [1—7]

1 *Α* 339 al. *α* 219 al. Hymn. Merc. 144 al. Hes. Th. 887 al. *θνητῶν ἀνθρώπων* || 2 1—2 Hes. Th. 758 *ἔνθα . . . οἰκί' ἔχουσιν* || 2 *Ζ* 15 al. *δ* 555 al. *οἰκία ναίων* (*υ* 288 *ναῖεν*)

1 de Phoroneo et. scripserunt Hes. fr. 122ss M.-W., Acusilaus FGrHist 2 F 23a ss, Hellanic. FGrHist 4 F 1 ss, Apollodor. Bibl. 2, 1, 1, Hygin. fab. 143; 274, P. Oxy. 1241, 4, 3 ss al., cf. Frinkenhaus, Tiryns I, 1912, 19 ss; Weizsäcker, Phoroneus, Myth. Lex. III 2, 2435 ss; Rob., Heldens. 279 ss; Schmidt, Phoroneus, RE XX 1 (1941) 645 s; Stoessl, Phoronis 2, ib. 646 ss; Ruiz de Elvira, Cuad. Filol. Clás. 1, 1971, 88 ss | ap. Acusil. FGrHist 2 F 23a Phoroneus *πρῶτος ἄνθρωπος* appellatur, cf. et. fr. 7 || 2 1 *ἐνθάδε* L | de *γόητες* cf. Burkert, Rh. Mus. 105, 1962, 39 || 2 mons Ida Phrygius, non Cretensis (sed cf. Plin. Nat. hist. 7, 197 *ferrum Hesiodus* (fr. 282 M.-W.) *in Creta eos qui vocati sunt Dactyli Idaei*) || 3 cf. Clem. Alex. Strom. 1, 16, 75, 4 *Κέλμις τε αὖ καὶ Δαμναμενεὺς οἱ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων πρῶτοι σίδηρον εὗρον ἐν Κύπρωι, Δέλας δὲ ἄλλος Ἰδαῖος εὗρε χαλκοῦ κρᾶσιν, ὡς δὲ Ἡσίοδος* (fr. 282 M.-W.) *Σκύθης* sed cf. quae in ap. crit. coni. M.-W., vid. et. Pherecyd. FGrHist 3 F 47, Marm. Par. FGrHist 239 F 11 || 4 *εὐπάλαμοι* non Homericum

οἳ πρῶτοι τέχνῃς πολυμήτιος Ἡφαίστοιο 5
εὗρον ἐν οὐρείῃσι νάπαις ἰόεντα σίδηρον
ἐς πῦρ τ᾿ ἤνεγκαν καὶ ἀριπρεπὲς ἔργον ἔτευξαν.

3 (3 K.)

Strab. 10, 3, 19 p. 472 ὁ δὲ τὴν Φορωνίδα γράψας αὐλητὰς καὶ Φρύγας τοὺς Κουρῆτας λέγει.

4 (4 K.)

Καλλιθόη κλειδοῦχος Ὀλυμπιάδος βασιλείης,

4 Clem. Alex. Strom. 1, 24, 164, 1 πρὶν γοῦν ἀκριβωθῆναι τὰς τῶν ἀγαλμάτων σχέσεις κίονας ἱστάντες οἱ παλαιοὶ ἔσεβον τούτους ὡς ἀφιδρύματα (Victorius : ἀμφι- L) τοῦ θεοῦ. γράφει γοῦν ὁ τὴν Φορωνίδα ποιήσας· [1–3]

5 θ 327 τέχνας ... πολύφρονος Ἡφαίστοιο | Φ 355 πολυμήτιος Ἡφαίστοιο (cf. Apoll. Rhod. 1, 851 Ἡ. ... π.) || 6 Ψ 850 ἰόεντα σίδηρον (dat. Quint. Smyr. 6, 48) || 4 1–2 Aesch. Suppl. 291–292 κληιδοῦχον Ἥρας ... / Ἰὼ γενέσθαι τῇδ᾿ ἐν Ἀργείαι χθονί

5 verbum πρῶτος frequens in Phoron., cf. Stoessl, Phoronis 2, RE XX 1 (1941) 647; vid. et. fr. 4 | τέχνῃς dub. West in Hes. Th. 865 : τέχνην Schol. || 6 cf. Hes. Th. 865 οὔρεος ἐν βήσσῃσι | de re cf. Blümner, Technologie und Terminol. der Gewerbe u. Künste bei Griechen u. Römern IV 216s, West ad Hes. Op. 150 p. 188s | ἰόεντα (ἰ melius quam ρε) | de σίδηρον cf. West ad Hes. Op. 150 p. 188s || 7 ἤνεγκάν τ᾿ ἐς πῦρ Wil. | ἔτευξαν Wendel : ἔδειξαν Schol. || sec. Rob., Heldens. 279, probantibus Stoessl 647, Hux., Greek epic 32, Phoroneus ignem ferens (cf. fr. 8) Dactylis facultatem ferri excudendi dedit | Kaib., GGN 1901, 504 cultum Dactylis in Argolide fuisse censet, quod est demonstrandum | Bethe, Hermes 24, 1889, 413 adn. 2 putat Dactylos eosdem atque Curetes : recte repugnavit Poerner, De Curetibus et Corybantibus, Halle 1913, 380 || de re cf. Hygin. fab. 274 *Phoroneus Inachi filius arma Iunoni primus fecit. qui ob eam causam primus regnandi potestatem habuit*, et Cassiod. Var. 7, 18 *hoc primum Phoroneus Iunoni dicitur obtulisse, ut inventum suum numinis, ut putabant, auspicio consecraret*, cf. Knaack, Hermes 16, 1881, 586. haec arma Dactylos fabricavisse veri simillimum videtur || 3 cf. Strab. 10, 3, 19 p. 471 Ἡσίοδος μὲν γὰρ †Ἑκατέου καὶ τῆς Φορωνέως θυγατρὸς πέντε γενέσθαι θυγατέρας φησίν, ἐξ ὧν ... ʻΚουρῆτές τε θεοὶ φιλοπαίγμονες ὀρχηστῆρες᾿ (Hes. fr. 123, 3 M.-W.), vid. et. Schol. Apoll. Rhod. 1, 1126–1131a (100, 15 Wendel), Soph. fr. 364 Radt | de Curetibus in Epaphi historia cf. Apollodor. Bibl. 2, 1, 3, cf. et. Danaid. fr. 3 et Hux., Greek epic 37 || 4 1 Καλλιθόη est Io, filia Pirantis, cf. Hesych. s. v. Ἰὼ Καλλιθύεσσα (= Hes. fr. 125 M.-W. = Callim. fr. 769 Pf.)· Καλλιθύεσσα ἐκαλεῖτο ἡ πρώτη ἱέρεια τῆς Ἀθηνᾶς (τῆς ἐν Ἄργει Ἥρας Knaack : τῆς Ἀνθείας ⟨Ἥρας⟩ Latte) et Aesch. Suppl. 291s (vid. loc. sim.); cf. et. Plut. fr. 158 Sandb. (= Euseb. Praep. Ev. 3, 8, 1), Aristid. Rhet. p. 284 Behr (= II 3, 8 Dind.) et Schol. III p. 361 Dind., Euseb. Chron. II 20 Schöne, Schol. Arat. 161 (161, 14 Martin), Apollodor. Bibl. 2, 1, 3 Ἡσίοδος (fr. 124 M.-W.) δὲ καὶ Ἀκουσίλαος (FGrHist 2 F 26) Πειρῆνος αὐτήν (sc. τὴν Ἰώ) φασιν εἶναι, vid. et. Meyer, Forschungen zur alten Geschichte I, Halle 1892, 90ss; Wil., Aischyl. Interpr., Berlin 1914, 25 adn. 1; Jac., Hermes 57, 1922, 370ss; comm. ad Acusil. FGrHist 2 F 26 et ad Hellanic. FGrHist 4 F 74ss; Eitrem, Io, RE IX 2 (1916) 1733; Scherling, Kallithoe 2, RE X 2 (1919) 1750s; Pf. ad Callim. fr. 769; Wehrli, Theoria und Humanitas 88ss | κλειδοῦχος non Homericum

Ἥρης Ἀργείης, ἣ στέμμασι καὶ θυσάνοισι
πρώτη κόσμησεν περὶ κίονα μακρὸν ἀνάσσης

5 (5 K.)

Ἑρμείαν δὲ πατὴρ ἐριούνιον ὠνόμασ' αὐτόν·
πάντας γὰρ μάκαράς τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους
κέρδεσι κλεπτοσύνῃσι τ' ἐκαίνυτο τεχνηέσσαις.

6

οὐδ' ἔτι κούρ[η
ἀρκέσει ἐγρεμάχη [δο]λιχάορος ἀγρομέ[νοισιν

5 Et. m. 374, 18 *ἐριούνιος : χθόνιος, ἀγαθός, πολυωφελής, κλέπτης, μέγας. ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἑρμοῦ. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων ἁπλούστερον. ... ἢ ἀπὸ τῆς ἐρευνήσεως· καὶ γὰρ ὁ τὴν Φορωνίδα γράψας* (Gaisford : *γράφων* cod.) *φησίν·* [1–3] || 6 P. Oxy. 2260 I 3 saec. II p. Ch. (prim. ed. Lobel, cf. et. Snell, Gnomon 25, 1953, 433; Merk., Arch. f. Papyrusf. 16, 1956, 115) *καὶ ὁ τὴν Φορ[ωνίδα] πεποιηκώς, ἐν ο[ἷς φη]σιν·* [1–2]

2 Hes. Th. 11–12 *Ἥρην / Ἀργείην* | *Δ* 8 al. *Ἥρη τ' Ἀργείη* || 3 *θ* 66 al. *κίονα μακρόν* || 5 1 *Ω* 679 *Ἑρμείαν ἐριούνιον* (cf. Hymn. Hom. 19, 28) | Hymn. Cer. 407 Hymn. Merc. 3 *Ἑρμῆς ... ἐριούνιος* (cf. Aristoph. Ran. 1144s) || 2 Hes. Th. 101 *μάκαράς τε θεούς* (cf. Hymn. Cer. 325, nom. *Α* 406 al.) | Hes. Th. 588 Hymn. Merc. 9 al. *θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους* | *Ξ* 199 *ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους* | Hymn. Merc. 144 al. *οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων* || 3 *τ* 395–397 *ὃς ἀνθρώπους ἐκέκαστο / κλεπτοσύνῃ ... θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν / Ἑρμείας* || 6 1–2 Orph. Hymn. Prol. 38 *ἐγρεμάχην κούρην* | Hymn. Cer. 424 *Παλλάς τ' ἐγρεμάχη* | Orac. (Parke-Wormell n. 71) ap. Diod. Sic. 8, 29 *Παλλάδι τ' ἐγρεμάχῃ* | IG I³ 617 (= P. A. Hansen, Carmina epigraph. Graeca, 1983, 194; cf. IG I³ 878 = Hansen 277) *[Παλ]λάδι μ' ἐγρεμάχαι* || 2 Philitas fr. 23 Powell *Ἀθηναίης δολιχαόρου*

2 de *Ἀργείης* cf. Kaib., GGN 1901, 504; Frinkenhaus, Tiryns I, 1912, 20; Stoessl l. l. 649; Hux., Greek epic 33s (qui credit *Ἀργείης* non de Argis civitate, sed de luco prope Tirynthem, de quo cf. Herodot. 6, 78ss, dici) || 3 *ἐκόσμησε* cod. : corr. edd. | de *κίονα* cf. Paus. 2, 17, 5 *παρὰ δὲ αὐτήν ἐστιν ἐπὶ κίονος ἄγαλμα Ἥρας ἀρχαῖον* et Jeffery ap. Hux., Greek epic 33 | sec. Stählin deest e. g. ⟨*δήσασα*⟩ || 5 1 *αὐτός* ST : *αὖ* D : corr. Gaisford | de *ἐριούνιον* cf. Bergk, Philologus 11, 1856, 384; Latte, Glotta 34, 1955, 192ss; Ruijgh, L'élément achéen, Assen 1957, 136; 142 || 3 *κλεπτοσύναις τ' ἐξαίνυτο* L : corr. Hemst. || Mercurius in Phoronei fabula invenitur ap. Hygin. fab. 143, sed in Ius fabula ap. Apollodor. Bibl. 2, 1, 3, cf. et. Radermacher, Sitzungsb. Akad. Wien Phil. Hist. Kl. 1931, 58; sec. Hux., Greek epic 34 de Mercurii ortu || 6 1 vel *οὐδέ τι* ed. pr. | vel *κούρ[οις, -αις* ed. pr., sed cf. Orph. Hymn. Prol. 38 (vid. loc. sim.) || 2 *ἀγρομέ[νοισιν* vel *-ησιν* ed. pr. | .. *κομε[* *γρ* suprascr. unde ed. pr. in ap. crit. '*ἀλκ-*, wich is almost certainly what was originally written, raises the question whether *Ἀλκομενηΐς* could be entertained as an otherwise unattested variant form of *Ἀλαλκομενηΐς*' | de voce *δολιχάορος* cf. comm. (Apollodor.?) ad loc. P. Oxy. 2260, 8ss *οὔτε γὰρ τὴν Ἀθηνᾶ[ν ξι]φηφοροῦσαν εἰσάγ[ου]σιν, οὐθ' οἱ τοῖς πο[ιητι]κοῖς ὀνόμασι κατὰ τ[ρό]πον χρώμενο[ι] τὸ [ἄορ] ἀντὶ τοῦ δόρ[ατο]ς [τ]άττ[ο]υσι⟨ν⟩ ὥστε τὴν οἱ[ο]νεὶ δολιχεγχῆ δολιχάορον λέγεσθαι*

FRAGMENTA DVBIA

°7

PAUS. 2, 15, 5 *λέγεται δὲ καὶ ὧδε λόγος· Φορωνέα ἐν τῆι γῆι ταύτηι γενέσθαι πρῶτον, Ἴναχον δὲ οὐκ ἄνδρα, ἀλλὰ τὸν ποταμὸν πατέρα εἶναι Φορωνεῖ· τοῦτον δὲ Ποσειδῶνι καὶ Ἥραι δικάσαι περὶ τῆς χώρας, σὺν δὲ αὐτῶι Κηφισόν τε καὶ Ἀστερίωνα {καὶ τὸν Ἴναχον ποταμόν}· κρινάντων δὲ Ἥρας εἶναι τὴν γῆν, οὕτω σφίσιν ἀφανίσαι τὸ ὕδωρ Ποσειδῶνα. καὶ διὰ τοῦτο οὔτε Ἴναχος ὕδωρ οὔτε ἄλλος παρέχεται τῶν εἰρη- μένων ποταμῶν ὅτι μὴ ὕσαντος τοῦ θεοῦ· θέρους δὲ αὖά σφισίν ἐστι τὰ ῥεύματα πλὴν τῶν ἐν Λέρνηι. Φορωνεὺς δὲ ὁ Ἰνάχου τοὺς ἀνθρώπους συνήγαγε πρῶτον ἐς κοινόν, σποράδας τέως καὶ ἐφ' ἑαυτῶν ἑκάστοτε οἰκοῦντας· καὶ τὸ χωρίον ἐς ὃ πρῶτον ἠθροίσθησαν ἄστυ ὠνομάσθη Φορωνικόν.* 5

°8

PAUS. 2, 19, 5 *οὐ γάρ τι ὁμολογοῦσι* (sc. *οἱ Ἀργεῖοι*) *δοῦναι πῦρ Προμηθέα ἀνθρώποις, ἀλλὰ ἐς Φορωνέα τοῦ πυρὸς μετάγειν ἐθέλουσι τὴν εὕρεσιν.*

DANAIS

TESTIMONIVM

IG XIV 1292 (Tabula Borgia) 2, 10, saec. I p. Ch. (vid. et. Sadurska, Tables Iliaques 58ss)

καὶ Δαναΐδας ͵ϛφ' ἐπῶν

titulus *Δαναΐς* ap. Clem. Alex. (fr. 1), Harpocr. (fr. 2), Philodem. (fr. 3); auctoris nomen nemo laudat. de historia vid. Meyer, Forschungen zur alten Geschichte I, Halle 1892, 77ss

7 e Phoronide sec. Rob., Heldens. 279 adn. 3, probante Stoessl l. l. 647 || 4 del. Siebelis | *οὕτω σφίσιν* Siebelis : *οὕτως φησὶν* β || 9 *ἄστυ Φορωνικόν* probabiliter in carmine erat (cf. Steph. Byz. s. v. *Ἄργος· ἥτις Φορωνικὸν ἄστυ ἐκέκλητο*), vid. et. Meyer, Forschungen zur alten Geschichte I 89 || de Phoroneo culturae heroe cf. P. Oxy. 1241, 4, 3ss [*ἐδίκασε*] *δὲ τοὺς ἐμφυλίους* [(*ἐν* ed. pr. : *πρῶτος* Stoessl) *δικασ*]*τήριον ποιήσας* [*Φορωνεὺ*]*ς ὁ Ἰνάχου*, Hygin. fab. 143 (Phoroneus) *homines ante saecula multa sine oppidis legibusque vitam exegerunt* || 8 e Phoronide sec. Stoessl l. l. 647; de re cf. fr. 2 et Schol. Soph. El. 4 (98, 1 Papageorgios)

ΔΑΝΑΙΣ

auctor anonymus saec. VI?

1 (1 K.)

καὶ τότ' ἄρ' ὡπλίζοντο θοῶς Δαναοῖο θύγατρες
πρόσθεν ἐυρρεῖος ποταμοῦ Νείλοιο ἄνακτος.

2 (2 K.)

Harpocr. Lex. s. v. *αὐτόχθονες* (68, 12 Dind.) *ὁ δὲ Πίνδαρος* (fr. 253 Sn.-Maehl.) *καὶ ὁ τὴν Δαναΐδα πεποιηκώς φασιν Ἐριχθόνιον †καὶ Ἥφαιστον† ἐκ γῆς φανῆναι* || cf. IG XIV 1292 (Tabula Borgia) 2, 1 (vid. et. Sadurska, Tables Iliaques 59) *[Ἀθηνᾶς δὲ φευγούσης τὸν] Ἥφαιστον καὶ μὴ προσδ[εχο]μένης τὸ λέχος*
5 *τῆς γονῆς ἐπὶ τὴν γῆν πεσούσης ἐπιγεννᾶται ὁ Ἐριχθόνιος.*

3 (3 K.)

Philodem. De piet. (P. Hercul. 1088 VI 21ss, p. 42 Gomperz) *παρὰ δὲ τῶι ποή[σαν]τι τὴν Δανα[ΐδα] μητρὸς τῶν θ[εῶν θ]εράπον[τ]ες [Κου]ρῆτες.*

1 Clem. Alex. Strom. 4, 19, 120, 4 *τὰ ὅμοια λέγει καὶ ὁ τὴν Δαναΐδα πεποιηκὼς ἐπὶ τῶν Δαναοῦ θυγατέρων ὧδε·* [1–2] *καὶ τὰ ἑξῆς*

1 1 *Η* 405 al. *ψ* 247 al. *καὶ τότ' ἄρ'* || 2 *Ζ* 508 al. *ἐυρρεῖος ποταμοῖο*

1 1 *Δαναοῖο ἄνακτος* – 2 *Νείλοιο θύγατρες* Köch. | Nilum Homerus Aegyptum vocat, cf. Seve., Cycle 177 | de Danaidibus vid. Hes. fr. 128s M.-W., Melanippid. fr. 1 Page | Danaidum nomina ap. Apollodor. Bibl. 2, 1, 5, unde Schol. Hom. *Δ* 42 et ap. Hygin. fab. 170 inveniuntur; vid. Schwartz, Jahrb. f. Class. Philol. 147, 1895, 95s; Rob., Heldens. 267 et adn. 3 || de re narrata vid. Apollodor Bibl. 2, 1, 4 *στασιασάντων δὲ αὐτῶν* (sc. *Αἰγύπτου καὶ Δαναοῦ*) *περὶ τῆς ἀρχῆς ὕστερον, Δαναὸς τοὺς Αἰγύπτου παῖδας δεδοικώς, ὑποθεμένης Ἀθηνᾶς αὐτῶι ναῦν κατεσκεύασε πρῶτος καὶ τὰς θυγατέρας ἐνθέμενος ἔφυγε*, sec. Meyer, Forschungen zur alten Geschichte I 82 adn. 3, at cf. Wil., Aischyl. Interpr. 15s; Kraus, Aus Allem Eines, Heidelberg 1984, 87 | de re cf. et. Waser, Danaïdes, RE IV 2 (1901) 2087ss || 2 2 *ἐξ Ἡφαίστου καὶ* Düntzer, Welck. : *τὸν Ἡφαίστου ἐκ* Schroeder || 4 suppl. Heeren | *προσδ[εχο]μένης* Ebert : *προσδ[εξα]μένης* Heeren || 5 *ἐπὶ τὴν γεννᾶται* inscr. : *ΤΗΝ* autem a lapicida tribus lineolis supra scriptis deletum est, ergo *ἐπιγεννᾶται* legendum esse recte suspicatur Ebert : *ἐπὶ τὴν* del. Kaib. || de re cf. Apollodor. Bibl. 3, 14, 6 et Frazer adn. ad loc., Schol. Hom. *Β* 547 (Ludw., Textkr. Unt. IV 3), Schol. Plat. Tim. 23e (284 Greene), Philodem. De piet. (P. Hercul. 243 II 16ss, p. 10 Gomperz, cf. Henrichs, Cron. Erc. 13, 1983, 37; 39, Callim. ap. Lloyd-Jones-Parsons, Suppl. Hell. 307, Luppe, Cron. Erc. 14, 1984, 110; 114); vid. et. Hux., Greek epic 35s || 3 omnia suppl. Gomperz | de Curetibus vid. ad Phoron. fr. 3

CARMEN NAVPACTIVM

TESTIMONIVM

Paus. 10, 38, 11

τὰ δὲ ἔπη τὰ Ναυπάκτια ὀνομαζόμενα ὑπὸ Ἑλλήνων ἀνδρὶ ἐσποιοῦσιν οἱ πολλοὶ Μιλησίωι· Χάρων (FGrHist 262 F 4) *δὲ ὁ Πύθεώ φησιν αὐτὰ ποιῆσαι Ναυπάκτιον Καρκίνον. ἑπόμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς τῆι τοῦ Λαμψακηνοῦ δόξηι· τίνα γὰρ καὶ λόγον ἔχοι ἂν ἔπεσιν ἀνδρὸς Μιλησίου πεποιημένοις ἐς γυναῖκας τεθῆναί σφισιν ὄνομα Ναυπάκτια;*

Titulus *Ναυπάκτια* et. in frr. 9; 12, in frr. 1; 2; 3; 4; 5; 6; 8; 10 autem *Ναυπακτικά* invenitur, in fr. 11 *Ναυπακτιακά* ut videtur; de titulorum variatione cf. *Κύπρια/Κυπριακά*; praeter Pausaniam nemo carminis auctoris nomen laudat

Naupactiae historiam ut vid. Herodorus ita fideliter sequitur ut ex Herodori fragmentis (FGrHist 31) eorum argumentum quodam modo restitui possit

ΝΑΥΠΑΚΤΙΑ

auctor Carcinus Naupactius? saec. VI?

1 (1 K.)

τὴν δὲ μεθ' ὁπλοτάτην Ἐριώπην ἐξονόμαζεν,
Ἀλκιμάχην δὲ πατήρ τε καὶ Ἄδμητος καλέεσκεν.

1 Schol. Hom. *O* 336c (IV 82 Erbse) *ὁμοίως τῶι ποιητῆι καὶ Ἑλλάνικος* (FGrHist 4 F 121) *Ἐριώπην τὴν* (*τὴν Ἐριώπην* T : transp. Erbse, qui suspicatur *Ἐριώπιδα τὴν*) *μητέρα Αἴαντός φησιν. Φερεκύδης δὲ ἐν πέμπτωι* (Kink. in ap. crit. : *ἐνεω* T(V) : *ἐν ε̅ω̅'* Marcksch.; FGrHist 3 F 24) *καὶ Μνασέας ἐν ὀγδόωι* (Erbse : *ῆ* T; FHG III 153 fr. 19) *Ἀλκιμάχην, ὁ δὲ τῶν Ναυπακτικῶν* (Bek. : *ναπακτίδων* T[V]) *ποιητὴς διώνυμον αὐτήν φησι·* [1–2]

1 1 Hes. Th. 137 *τοὺς δὲ μέθ' ὁπλότατος* (cf. Hes. fr. 26, 31 M.-W.) | Cyp. fr. 9, 1 *τοὺς δὲ μέτα τριτάτην* || 2 Hes. Th. 207 *τοὺς δὲ πατὴρ . . . καλέεσκε*

1 1 *μεθοπλοτάτην* Jac. : at vid. Hes. fr. 26, 31 M.-W. | *ἐξονόμασεν* T(v) : corr. Bek. || subiectum orationis Oïleum esse censet Hux., Greek epic 70, sed Periclymenen aut Clymenen Matthews, Phoenix 31, 1977, 190s, cf. Hygin. fab. 14, 2 *Admetus Pheretis filius, matre Periclymene Minyae filia ex Thessalia,* Schol. Eur. Alc. 16 (II 217, 28 Schw.) *μήτηρ Ἀδμήτου Κλυμένη* | Eriopa (*Ἐριῶπις* sec. *N* 697, *O* 336), Pheretis filia et Admeti soror, Oïlei uxor est || de re vid. et. Valk, Researches I 454 adn. 213

2 (2 K.)

ἀλλ' ὁ μὲν οὖν ἐπὶ θινὶ θαλάσσης εὐρυπόροιο
οἰκία ναιετάασκε πολύρρην πουλυβοώτης.

3 (3 K.)

Schol. Apoll. Rhod. 2, 299 (150, 14 Wendel) *κευθμῶνα Κρήτης*] *κοιλάδα τῆς Κρήτης κατέδυσαν* (sc. *Ἅρπυιαι*). *τοῦτο δέ φησι καὶ Νεοπτόλεμος* (FGrHist 702 F 4a). *ὁ ⟨δὲ⟩ τὰ Ναυπακτικὰ ποιήσας καὶ Φερεκύδης ἐν ἕκτωι* (FGrHist 3 F 29) *φασὶν εἰς τὸ σπέος αὐτὰς φυγεῖν τῆς Κρήτης τὸ ὑπὸ τῶι λόφωι τῶι Ἀργινοῦντι.*

4 (5 K.)

Schol. Apoll. Rhod. 3, 515 (234, 10 Wendel) *ὁ μὲν Ἀπολλώνιος τούτους φησὶ προαιρεῖσθαι ζεῦξαι τοὺς βόας, ὁ δὲ τὰ Ναυπακτικὰ πάντας ἀριθμεῖ τοὺς ἀπ' Ἄργους φερομένους ἀριστεῖς.*

5 (6 K.)

Schol. Apoll. Rhod. 3, 523 (234, 13 Wendel) *ἀλλά τιν' οἴω / μητρὸς ἐμῆς*] *δύναται, φησίν* (sc. *Ἄργος*), *ἡ μήτηρ ἡ ἐμὴ πεῖσαι τὴν Μήδειαν συνεργῆσαι τὸν ἆθλον. ἐν δὲ τοῖς Ναυπακτικοῖς Ἴδμων ἀναστὰς Ἰάσονι κελεύει ὑποστῆναι τὸν ἆθλον.*

2 (I) Herodian. *περὶ μονήρους λέξεως* 15 (II 922, 4 Lentz) *ἐν συνθέσει* (Bloch : *ἐν ἀντιθέσει* codd.) *πολύρρην παρὰ τῶι τὰ Ναυπακτικὰ ποιήσαντι·* [1–2] || (II) Herodian. *περὶ καθολ. προσῳδ.* 1 (I 16, 19 Lentz) *πολύρρην παρὰ τῶι τὰ Ναυπακτικὰ ποιήσαντι·* [1–2]

2 1 Hes. fr. 204, 102 M.-W. *ἀλλ' οἱ μ[έ]ν* | *Δ* 248 *γ* 5 al. *ἐπὶ θινὶ θαλάσσης* | *δ* 432 *παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο* | *Ο* 381 *μ* 2 *θαλάσσης εὐρυπόροιο* (Aesch. Pers. 109 *εὐ. θα.*) || 2 *Ρ* 308 *οἰκία ναιετάασκε* (Hymn. Merc. 555 *ναιετάουσιν*) | *Ι* 154 al. Hes. fr. 240, 3 M.-W. *ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται* | Aristeas fr. 5, 3 *πολύρρηνας πολυβούτας* | Apoll. Rhod. 3, 1086 *εὔρρηνός τε καὶ εὔβοτος*

2 1 *οὖν ἐπὶ θινὶ* Cramer : *οὖν ἐπινευσὶ* codd. : *οὖν ἐπὶ νηυσὶ* Marcksch. : *οὐκ ἀπάνευθε* Lobeck || 2 *οἰκίαν . . . πολυβοώτης* codd. : corr. Dind. | *πολύρρηνος, πολυβούτης* Peppmüller | *πουλυβοώτης* hapax || subiectum orationis vel Admetum vel Pheretem vel Aesonem Iasonis patrem vel Peliam esse censet Matthews, Phoenix 31, 1977, 191ss | fortasse regio de qua loquitur Iolcos est, cf. *λ* 256s *Πελίης μὲν ἐν εὐρυχόρωι Ἰαωλκῶι / ναῖε πολύρρηνος* || 3 3 add. Keil | *ἕκτωι* scripsi : *ς'* **L** : *γ'* **P** | *φασὶν* Keil : *φησὶν* Schol. || de Harpyiis postquam Zetes et Calais illas expulerunt; de re cf. Apoll. Rhod. 2, 273ss, vid. et. Schol. Apoll. Rhod. 2, 271b (147, 20 Wendel) *ὅτι διὰ τοῦ Αἰγαίου πόντου καὶ τοῦ Σικελικοῦ αὐτὰς ἐδίωκον, Φερεκύδης* (FGrHist 3 F 28) *ἐν ς' φησί*, sec. Matthews, Phoenix 31, 1977, 193 Pherecydes fortasse historiam a Naup. mutuatus est || 4 2 *ἀπ' Ἄργους* Matthews : *ὑπ' Ἀργοῦς* Rob. (Heldens. 795 adn. 2) : *ὑπ' αὐτοῦ* Schol. || 3 post *ἀριστεῖς* transp. Matthews e cod. Paris. *ἔτι δὲ ὁ μὲν Ἀπολλώνιος Ἄργον φησὶν ἐμποδίσαι τοὺς ἥρωας ὑποστῆναι βουλομένους τὸν ἀγῶνα· ἐν δὲ τοῖς Ναυπακτικοῖς – τὸν ἆθλον* (fr. 5) | de re cf. et. Vian, Apoll. Rhod. III p. 5s, cf. Pind. Pyth. 4, 220ss || 5 2–3 *ἐν – ἆθλον* post fr. 4 transp. Matthews || 3 *κωλύει* Ribbeck || sec. Apoll. Rhod. 2, 815ss Idmon in Bithynia mortuus erat

6 (4 + 7 K.)

δὴ τότ' ἄρ' Αἰήτηι πόθον ἔμβαλε δῖ' Ἀφροδίτη
Εὐρυλύτης φιλότητι μιγήμεναι, ἧς ἀλόχοιο,
κηδομένη φρεσὶν ἧισιν, ὅπως μετ' ἄεθλον Ἰήσων
νοστήσηι οἰκόνδε σὺν ἀγχεμάχοις ἑτάροισιν.

7 (8 K.)

φευγέμεν ἐκ μεγάροιο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν

*

ποδοψοφίην ἀίουσα

6 (I) Schol. Apoll. Rhod. 4, 86 (266, 23 Wendel) *ὁ μὲν Ἀπολλώνιός φησι νυκτὸς πεφευγέναι τὴν Μήδειαν ἐπὶ τὴν ναῦν, Αἰήτου συνέδριον ἔχοντος Κόλχων περὶ διαφθορᾶς τῶν ἡρώων· ὁ δὲ τὰ Ναυπακτικὰ πεποιηκὼς ὑπὸ Ἀφροδίτης φησὶ τὸν Αἰήτην κατακοιμηθῆναι ἐπιθυμήσαντα τῆι αὐτοῦ γυναικὶ συγγενέσθαι, δεδειπνηκότων παρ' αὐτῶι τῶν Ἀργοναυτῶν* (Keil : *Κόλχων* Schol.) *καὶ κοιμωμένων, διὰ τὸ βούλεσθαι αὐτὸν τὴν ναῦν ἐμπρῆσαι* [1–4] || (II) Schol. Apoll. Rhod. 4, 66a (266, 9 Wendel, qui novum scholium constituit ex iis, quae in cod. scholio 59–61a adhaerent) *παρὰ* {*δὲ*} *τῶι τὰ Ναυπακτικὰ πεποιηκότι οὐκ ἔστι κατὰ τὴν ἰδίαν προαίρεσιν ἐξιοῦσα ἡ Μήδεια, ἀλλ' ἐφ' ἑστίασιν* (Marcksch. : *ἐφ' ἑστίαν* Schol. : *ἐφέστιος* Keil) *καλουμένων τῶν Ἀργοναυτῶν* (Wendel : *καλουμένη* [*ἀνακαλουμένη* Keil]. *οἱ γὰρ Ἀργοναῦται* Schol.) *κατ' ἐπιβουλήν, ἐνστάντος τοῦ τῆς ἀναιρέσεως αὐτῶν καιροῦ* (hic lac. stat. Keil), *προτραπομένου δὲ τοῦ Αἰήτου ἐπὶ τὴν Εὐρυλύτης τῆς γυναικὸς συνουσίαν, Ἴδμονος ὑποθεμένου τοῖς Ἀργοναύταις ἀποδιδράσκειν* (*-κουσιν* Marcksch.), *καὶ Μήδεια συνεκπλεῖ* || (III) Schol. Apoll. Rhod. 3, 240 (227, 2 Wendel, qui ad versum 240 tribuit: ad versum 242 cod.) ⟨*σὺν ἐῆι ναίεσκε δάμαρτι*]⟩ *ὁ τὰ Ναυπακτικὰ πεποιηκὼς Εὐρυλύτην* (*Ἐριαύγην* Paris.) *αὐτὴν λέγει* || 7 Schol. Apoll. Rhod. 4, 86 (267, 10 Wendel) *ὁ δὲ Ἴδμων συνῆκε τὸ γεγονὸς καί φησι·* [1]. *τὴν δὲ Μήδειαν τὴν ποδοψοφίαν ἀκούσασαν ἀναστᾶσαν συνεξορμῆσαι. λέγει δὲ καὶ Ἡρόδωρος* (FGrHist 31 F 53) *ταῦτα*

6 1 *θ* 381 *δὴ τότ' ἄρ'* | *P* 118 *σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων* | *B* 820 al. *υ* 68 al. *δῖ' Ἀφροδίτη* || 1–2 Hymn. Hom. 19, 33–34 *πόθος . . . / . . . φιλότητι μιγῆναι* || 2 Hymn. Ven. 150 al. *φιλότητι μιγῆναι* | *Z* 161 al. *φιλότητι μιγήμεναι* (cf. Hes. Th. 306, Sc. 36) | *B* 292 *γ* 235 al. Hes. fr. 257, 2 M.-W. *ἧς ἀλόχοιο* || 3 *Λ* 794 *α* 322 al. Hes. Op. 47 al. Titan. fr. 5, 5 *φρεσί(ν) ἧισι(ν)* || 4 *E* 687 *νοστήσας οἰκόνδε* | *Π* 248 *ξὺν . . . ἀγχεμάχοις ἑτάροισιν* || 7 1 *τ* 533 *ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο* | *K* 394 Hes. Th. 481 *θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν* | *μ* 284 *διὰ νύκτα θοήν* (dat. *M* 463 al.) | Hes. Th. 788 *διὰ νύκτα μέλαιναν* (cf. Hes. Th. 20)

6 2 Aeetae uxor Idyia sec. Hes. Th. 960, Apoll. Rhod. 3, 243 al., Apollodor. 1, 9, 23 etc. | de Veneris actionibus in Naup. cf. Matthews, Phoenix 31, 1977, 199 (et de fr. 6 et 7 vid. 197ss) || 3 *ἄεθλον* i. e. draconem vigilem occidere (etiamne Aeetae boves iungere?), vid. Rob., Heldens. 791 adn. 4; 796; Matthews, Phoenix 31, 1977, 201, cf. et. Herodor. FGrHist 31 F 52–53 et Jac. comm. ad loc. || 7 1 *φευγέμεν ἐκ* Mein. : *φευγέμεναι* Schol., quod defendit Matthews | de *θοή* cf. West ad Hes. Th. 481 || 2 *ποδοψοφίαν ἀκούσασαν* Schol. : unde Schaefer *ποδοψοφίην ἀίουσα* verba poetae epici esse censuit | *ποδοψοφίη* solum hic et ap. Aesop. 143 I Hausr.

8 (9 K.)

SCHOL. Apoll. Rhod. 4, 87 (267, 14 Wendel) *δώσω δὲ χρύσειον] ὁ μὲν Ἀπολλώνιος μετὰ τὸ φυγεῖν τὴν Μήδειαν ἐκ τοῦ Αἰήτου οἴκου πεποίηται ὑπισχνουμένην τὸ κῶας τῶι Ἰάσονι· ὁ δὲ τὰ Ναυπακτικὰ γράψας συνεκφέρουσαν αὐτὴν τὸ κῶας κατὰ τὴν φυγήν, κατὰ τὸν αὐτοῦ οἶκον κείμενον {τοῦ Αἰήτου}.*

9 (10 K.)

PAUS. 2, 3, 9 *ἔπη δὲ ἔστιν ἐν Ἕλλησι Ναυπάκτια ὀνομαζόμενα· πεποίηται δὲ ἐν αὐτοῖς Ἰάσονα ἐξ Ἰωλκοῦ μετὰ τὸν Πελίου θάνατον ἐς Κόρκυραν μετοικῆσαι καί οἱ Μέρμερον μὲν τὸν πρεσβύτερον τῶν παίδων ὑπὸ λεαίνης διαφθαρῆναι θηρεύοντα ἐν τῆι πέραν ἠπείρωι· Φέρητι δὲ οὐδέν ἐστιν ἐς μνήμην προσκείμενον.*

10 (11 K.)

[APOLLODOR.] Bibl. 3, 10, 3 (adnotatio marginalis in textum inclusa) *εὗρον δέ τινας λεγομένους ἀναστῆναι ὑπ' αὐτοῦ* (sc. *Ἀσκληπιοῦ*) . . . *Ἱππόλυτον, ὡς ὁ τὰ Ναυπακτικὰ συγγράψας λέγει.*

11 (12 K.)

(I) PHILODEM. De piet. (P. Hercul. 1609 V 5ss, p. 52 Gomperz, vid. et. Henrichs, Cr. Erc. 5, 1975, 8) *Ἀσκληπιὸ[ν δὲ Ζε]ὺς ἐκεραύνωσ[εν ὡς μ]ὲν ὁ τὰ Ναυπα[κτι]ακὰ συγγράψας* || (II) PHILODEM. De piet. (P. Hercul. 247 IV^b 5ss, p. 17 Gomperz, vid. et. Henrichs, Cr. Erc. 5, 1975, 8) *τὸν Ἀσκλ[ηπιὸν δ' ὑ]πὸ Διὸς κα[τακτα]θῆναι*
5 *γέγρ[αφεν Ἡ]σίοδος* (fr. 51 M.-W.) *καὶ [Πείσαν]δρος* (fr. 17) *καὶ Φε[ρεκύδης] ὁ Ἀθηναῖος* (FGrHist 3 F 35) *[καὶ Πανύ]ασσις* (fr. 26) *καὶ Ἀν[δρων]* (FGrHist 10 F 17) *καὶ Ἀκουσ[ίλαος* (FGrHist 2 F 18) *καὶ]* ** *Εὐριπίδ[ης ἐν οἷς] λέγει* [Alc. 3] *καὶ ὁ τ[ὰ Ναυ]πάκτια ποή[σας] καὶ Τελέστ[ης ἐν Ἀσ]κληπιῶι* (fr. 3 Page).

12 (13 K.)

PAUS. 4, 2, 1 *πυθέσθαι δὲ σπουδῆι πάνυ ἐθελήσας, οἵτινες παῖδες Πολυκάονι ἐγένοντο ἐκ Μεσσήνης, ἐπελεξάμην τάς τε Ἠοίας καλουμένας* (fr. 251 b M.-W.) *καὶ τὰ ἔπη τὰ Ναυπάκτια, πρὸς δὲ αὐτοῖς ὁπόσα Κιναίθων* (fr. 5) *καὶ Ἄσιος* (fr. 12) *ἐγενεαλόγησαν. οὐ μὴν ἔς γε ταῦτα ἦν σφισιν οὐδὲν πεποιημένον.*

8 4 del. Wendel || 9 Naup. poeta nescit historiam de Medeae filiorum occisione (cf. Eur. Med., Apollodor. Bibl. 1, 9, 28 etc.). de re cf. Friedländer, Rh. Mus. 69, 1914, 315s; Kruse, Mermeros, RE XV 1 (1931) 1037; Pf., Callimachosstudien, München 1922, 72s adn. 3; Will, Korinthiaka 107 adn. 1; vid. et. Vian, Apoll. Rhod. I p. XXX adn. 2 || 10 de re cf. Pind. Pyth. 3, 54ss et Schol. ad loc., Sext. Empir. Math. 1, 261, Schol. Eur. Alc. 1, Eratosth. Catast. 6, Hygin. fab. 49 || 11 2 suppl. Nauck | *Ναυπα[κτι]κὰ* Nauck, Gomperz, Wil. || 4 *τὸν — ὑ]πὸ* suppl. Nauck – Gomperz | *κα[τακτα]θῆναι* Körte : *κα[θαιρε]θῆναι* Dietze : *κε[ραυνω]θῆναι* Gomperz || 5 *γέγρ[αφεν Ἡ]σίοδος* suppl. Nauck – Gomperz | *καὶ [Πείσαν]δρος* Schober : *κἀν[αξίμαν]δρος* Wil. : *καὶ [Πίν]δαρος* Nauck – Gomperz || 5–6 suppl. Nauck – Gomperz || 6 *δοσις* delin. || 7 suppl. Gomperz – Bücheler || 8 suppl. Nauck || de Aesculapii morte cf. et. Pind. Pyth. 3, 54ss, Diod. Sic. 4, 71, 1ss, Hygin. fab. 49, Apollodor 3, 10, 4 || 12 1 *σπουδῆι* Valck. : *που δὴ* β || 3 *τὰ νῦν πάκτια* β

ASIVS

TESTIMONIVM

Athen. 3, 125b–d

'οὐ γὰρ μέλει σοι' ἔφη ὁ Μύρτιλος 'ἱστορίας, ὦ γάστρων. κνισολοιχὸς γάρ τις εἶ ⟨καὶ⟩ (add. Casaub.) *κατὰ τὸν Σάμιον ποιητὴν Ἄσιον τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον {καὶ}* (del. Casaub.) *κνισοκόλαξ ...' πιόντος οὖν αὐτοῦ πάλιν ἐζήτει ὁ Οὐλπιανός· 'ποῦ κεῖται ὁ κνισολοιχὸς καὶ τίνα ἐστὶ τὰ τοῦ Ἀσίου ἔπη τὰ περὶ τοῦ κνισοκόλακος;' 'τὰ μὲν οὖν τοῦ Ἀσίου' ἔφη ὁ Μύρτιλος 'ἔπη ταῦτ' ἐστι·* (sequuntur disticha elegiaca, fr. 1 Gent.-Prato).

De patre et patria Asii cf. Paus. 7, 4, 1 (fr. 7) *Ἄσιος δὲ ὁ Ἀμφιπτολέμου Σάμιος*, 2, 6, 3 (fr. 1) *Ἄσιος ὁ Ἀμφιπτολέμου*
Asii opera semper sine titulo laudantur (cf. *ἔπη* frr. 3–7); sine dubio unum carmen genealogicum est (vid. *ἐγενεαλόγησαν* fr. 12); distinguendum est etiam aliud carmen de Samiorum moribus (fr. 13)

ΑΣΙΟΣ

Samius — saec. VI?

ΕΠΗ

1 (1 K.)

Ἀντιόπη δ' ἔτεκε Ζῆθον κἀμφίονα δῖον
Ἀσωποῦ κούρη ποταμοῦ βαθυδινήεντος,
Ζηνί τε κυσαμένη καὶ Ἐπωπέι ποιμένι λαῶν.

1 PAUS. 2, 6, 3 *Λαμέδων γὰρ ὁ Κορώνου βασιλεύσας μετὰ Ἐπωπέα ἐξέδωκεν Ἀντιόπην. ἡ δὲ ὡς ἐς Θήβας ἤγετο τὴν ἐπ' Ἐλευθερῶν, ἐνταῦθα καθ' ὁδὸν τίκτει. καὶ ἔπη ⟨ἐπὶ⟩ τούτωι πεποίηκεν Ἄσιος* (Gédoyn : *Ἄγις β*) *ὁ Ἀμφιπτολέμου·* [1–3]

1 1–3 *λ* 260–262 *Ἀντιόπην ἴδον, Ἀσωποῖο θύγατρα, / ἣ ... / καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφίονά τε Ζῆθόν τε* | Hes. Th. 125 *οὓς τέκε κυσαμένη* | Hymn. Hom. 1, 4 *κυσαμένην ... τεκέειν Διί* (cf. Cyp. fr. 32) || 2 *Φ* 603 *ποταμὸν βαθυδινήεντα* (dat. Panyas. fr. 23, 3 cf. *Φ* 15) || 3 Hes. fr. 17 (a), 15 M.-W. *Ἄκτορι κυσαμ]ένη καὶ ἐρικτύπωι ἐννοσιγαί[ωι* | *B* 85 al. *γ* 156 al. Hes. Th. 1000 al. Il. exc. fr. 6, 2 *ποιμένι λαῶν*

1 1 *Ζῆθον κἀμφίονα* Dind., Bach coll. inscr. Sigei (SIG 2 B 4) saec. VI a. Ch. *κἀγώ, κἀπίστατον* : *Ζῆθον καὶ Ἀμφ.* ed. Ald. : vulgo *Ζῆθον κ' Ἀμφίονα* : *Ζῆθόν τ' Ἀμφίονά θ' υἱόν* Naeke | de re metrica vid. *B* 238, *Z* 260, *N* 734, *γ* 255, *ζ* 282, Hymn. Merc. 173, Hymn. Cer. 227, Hes. Th. 447 (et comm. West ad loc.), Michelangeli, Frammenti 10s || de Amphione cf. Eum. fr. 13, Min. fr. 3, Panyas. fr. 32 | Antiopa Homero (*λ* 260) Asopi filia, at Hesiodo (fr. 181 M.-W.) et Apollodoro (Bibl. 3, 5, 5) Nyctei (cf. Frazer adn. ad loc.), Asio (fr. 9) Nyctei filia Callisto | Antiopa cum Iove cubuit (*λ* 261, Apollodor. Bibl. 3, 5, 5), sed Epopeo nupsit ap. Apollodor. l. l.; Asio autem conceptus duplex est | Eumelo (fr. 3) Antiopa Solis coniunx et Epopei avia | Antiopae filii Amphio et Zethus sec. Homerum (*λ* 262) et Hesiodum (fr. 182 M.-W.), at Aeetes et Aloeus sec. Eum. fr. 3

2 (2 K.)

Δίου ἐνὶ μεγάροις τέκεν εὐειδὴς Μελανίππη.

3 (3 K.)

Paus. 9, 23, 6 *προελθόντι δὲ ἀπὸ τῆς πόλεως* (sc. *Θηβῶν*) *ἐν δεξιᾶι πέντε που καὶ δέκα σταδίους τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστι τοῦ Πτώιου τὸ ἱερόν. εἶναι δὲ Ἀθάμαντος καὶ Θεμιστοῦς παῖδα τὸν Πτῶον, ἀφ' οὗ τῶι τε Ἀπόλλωνι ἐπίκλησις καὶ τῶι ὄρει τὸ ὄνομα ἐγένετο, Ἄσιος ἐν τοῖς ἔπεσιν εἴρηκε.*

4 (4 K.)

Paus. 5, 17, 8 *Ἄσιος δὲ ἐν τοῖς ἔπεσι καὶ Ἀλκμήνην ἐποίησε θυγατέρα Ἀμφιαράου καὶ Ἐριφύλης εἶναι.*

5 (5 K.)

Paus. 2, 29, 4 *Φώκωι δὲ Ἄσιος ὁ τὰ ἔπη ποιήσας γενέσθαι φησὶ Πανοπέα καὶ Κρῖσον· καὶ Πανοπέως μὲν ἐγένετο Ἐπειὸς ὁ τὸν ἵππον τὸν δούρειον, ὡς Ὅμηρος* (*θ* 493) *ἐποίησεν, ἐργασάμενος, Κρίσου δὲ ἦν ἀπόγονος τρίτος Πυλάδης, Στροφίου τε ὢν τοῦ Κρίσου καὶ Ἀναξιβίας ἀδελφῆς Ἀγαμέμνονος.*

6 (6 K.)

Paus. 3, 13, 8 *γεγόνασι δὲ οἱ Τυνδάρεω παῖδες τὰ πρὸς μητρὸς ἀπὸ τοῦ Πλευρῶνος· Θέστιον γὰρ τὸν Λήδας πατέρα Ἄσιός φησιν ἐν τοῖς ἔπεσιν Ἀγήνορος παῖδα εἶναι τοῦ Πλευρῶνος.*

2 Strab. 6, 1, 15 p. 265 *δοκεῖ δ' Ἀντίοχος* (FGrHist 555 F 12) *τὴν πόλιν Μεταπόντιον εἰρῆσθαι πρότερον Μέταβον, παρωνομάσθαι δ' ὕστερον· τήν τε Μελανίππην οὐ πρὸς τοῦτον, ἀλλὰ πρὸς Δῖον κομισθῆναι ἐλέγχειν ἡρῶιον τοῦ Μετάβου καὶ Ἄσιον τὸν ποιητὴν φήσαντα ὅτι τὸν Βοιωτὸν* [1], *ὡς πρὸς ἐκεῖνον ἀχθεῖσαν τὴν Μελανίππην, οὐ πρὸς Μέταβον*

2 Hes. fr. 190, 3 M.-W. *ἐν μεγάροι]ς κούρας τέκε* | *B* 137 al. *ζ* 62 al. *ἐνὶ μεγάροις* (cf. Stesichor.? P. Lille 213; 233 ap. Zeitschr. Pap. Epigr. 26, 1977, 15s) | Apoll. Rhod. 4, 538 *ὃν εὐειδὴς Μελίτη τέκεν* | Aeth. fr. 1, 2b *εὐειδὴς Πενθεσίλ⟨ε⟩ια*

2 Itonus Boeoti pater sec. Paus. 9, 1, 1 (cf. Steph. Byz. s. v. *Βοιωτία*), sed Boeoti filius ap. Diod. 4, 67, 7 | de Boeoto cf. et. Corinn. fr. 5 Page || **3** de Ptoo cf. Apollodor. Bibl. 1, 9, 2 *Ἀθάμας . . . γήμας Θεμιστὼ τὴν Ὑψέως ἐγέννησε Λεύκωνα Ἐρύθριον Σχοινέα Πτῶον* || **4** 1 *Αἴσιος β* : corr. Sylb. | Hesiodo (Sc. 3, fr. 193, 20 M.-W.) Alcumena Electryonis et Lysidicae filia || **5** ap. Hes. fr. 58 M.-W. Panopeus et Crisus etiam in matris Asterodiae utero inter se pugnabant; cf. et. Tzetz. in Lycophr. Alex. 930 (300, 24 Scheer); 939 (303, 18 Scheer) | Phocus Phocidis *ἐπώνυμος*, Panopeus et Crisus Panopei et Crisae, civitatum Phocidis (cf. *B* 520) || **6** 2 de Thestio cf. Eum. fr. 7 | *Ἄρειος β* : corr. Palmerius | de Agenore et Ledae genealogia cf. Hes. frr. 22–23 M.-W.

7 (7 K.)

PAUS. 7, 4, 1 Ἄσιος δὲ ὁ Ἀμφιπτολέμου Σάμιος ἐποίησεν ἐν τοῖς ἔπεσιν ὡς Φοίνικι ἐκ Περιμήδης τῆς Οἰνέως γένοιτο Ἀστυπάλαια καὶ Εὐρώπη, Ποσειδῶνος δὲ καὶ Ἀστυπαλαίας εἶναι παῖδα Ἀγκαῖον, βασιλεύειν δὲ αὐτὸν τῶν καλουμένων Λελέγων· Ἀγκαίωι δὲ τὴν θυγατέρα τοῦ ποταμοῦ λαβόντι τοῦ Μαιάνδρου Σαμίαν γενέσθαι Περίλαον καὶ Ἔνουδον καὶ Σάμον καὶ Ἀλιθέρσην καὶ θυγατέρα ἐπ' αὐτῶι Παρθενόπην, 5 Παρθενόπης δὲ τῆς Ἀγκαίου καὶ Ἀπόλλωνος Λυκομήδην γενέσθαι. Ἄσιος μὲν ἐς τοσοῦτο ἐν τοῖς ἔπεσιν ἐδήλωσε.

8 (8 K.)

ἀντίθεον δὲ Πελασγὸν ἐν ὑψικόμοισιν ὄρεσσι
γαῖα μέλαιν' ἀνέδωκεν, ἵνα θνητῶν γένος εἴη.

9 (9 K.)

APOLLODOR. Bibl. 3, 8, 2 Εὔμηλος (fr. 14) δὲ καί τινες ἕτεροι λέγουσι Λυκάονι καὶ θυγατέρα Καλλιστὼ γενέσθαι· Ἡσίοδος (fr. 163 M.-W.) μὲν γὰρ αὐτὴν μίαν εἶναι τῶν νυμφῶν λέγει, Ἄσιος δὲ Νυκτέως, Φερεκύδης (FGrHist 3 F 157) δὲ Κητέως.

10 (10 K.)

κοῦραί τ' Ἰκαρίοιο Μέδη καὶ Πηνελόπεια.

11 (11 K.)

PAUS. 2, 6, 5 Σικυῶνα δὲ οὐ Μαραθῶνος τοῦ Ἐπωπέως, Μητίονος δὲ εἶναι τοῦ Ἐρεχθέως φασίν· ὁμολογεῖ δέ σφισι καὶ Ἄσιος.

8 PAUS. 8, 1, 4 μεγέθει μέντοι καὶ κατὰ ἀλκὴν καὶ κάλλος προεῖχεν ὁ Πελασγὸς καὶ γνώμην ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἦν, καὶ τούτων ἕνεκα αἱρεθῆναί μοι δοκεῖ βασιλεύειν ὑπ' αὐτῶν. πεποίηται δὲ καὶ Ἀσίωι (Ἀσίων β) τοιάδε ἐς αὐτόν· [1–2] || **10** SCHOL. Hom. δ 797 (236, 23 Dind.) Ἄσιος δέ φησι· [1]

8 2 Β 699 al. λ 365 al. Hes. Th. 69 γαῖα μέλαινα || **10** α 329 al. κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια

7 Europa Phoenicis filia et. ap. Hes. fr. 140 M.-W. | Ancaeus Argonauta Neptuni Astypalaeaeque filius ap. Apoll. Rhod. 2, 865ss | de Alithersa cf. et. Paus. 10, 10, 3 || **8** 1 montes hic laudati in Arcadia siti sunt, cf. Servium in Aen. 2, 83 (I 231, 23 Thilo – Hagen) '*Pelasgi.*' *a Pelasgo Terrae filio, qui in Arcadia genitus dicitur, ut Hesiodus* (fr. 160 M.-W.) *tradit* (cf. Apollodor. Bibl. 2, 1, 1; 3, 8s), vid. et. Hes. fr. 161 M.-W. | ὑψίκομος solum de arboribus ap. Homerum (Ξ 398, ι 186 al.) et Hesiodum (Op. 509 al.) dicitur || 2 ἀναδίδωμι primum ap. Hymn. Merc. 111 || **9** de Pelasgi genealogia Arcadica? cf. Hux., Greek epic 95, de re vid. et. Frazer, adn. ad Apollodor. l. l. || **10** Icarii filiae ap. Homer. Penelopa (α 329 al.) et Iphthima (δ 797) | Icarius Tyndarei frater, cf. Apollodor. Bibl. 3, 10, 3 (= Stesich. fr. 50 Page), vid. et. Tzetz. in Lycophr. Alex. 511 || **11** Hesiodo (fr. 224 M.-W.) Sicyonis pater Erechtheus, Ibyco (fr. 27 Page) Pelops

12 (12 K.)

Paus. 4, 2, 1 πυθέσθαι δὲ σπουδῆι πάνυ ἐθελήσας, οἵτινες παῖδες Πολυκάονι ἐγένοντο ἐκ Μεσσήνης, ἐπελεξάμην τάς τε Ἠοίας καλουμένας (fr. 251 b M.-W.) καὶ τὰ ἔπη τὰ Ναυπάκτια (fr. 12), πρὸς δὲ αὐτοῖς ὁπόσα Κιναίθων (fr. 5) καὶ Ἄσιος ἐγενεαλόγησαν. οὐ μὴν ἔς γε ταῦτα ἦν σφισιν οὐδὲν πεποιημένον.

CARMINIS DE SAMIORVM MORIBVS FRAGMENTVM

13 (13 K.)

οἳ δ' αὔτως φοίτεσκον ὅπως πλοκάμους κτενίσαιντο
εἰς Ἥρης τέμενος, πεπυκασμένοι εἵμασι καλοῖς,
χιονέοισι χιτῶσι πέδον χθονὸς εὐρέος εἶχον·
5 χαῖται δ' ἠιωρεῦντ' ἀνέμωι χρυσέοις ἐνὶ δεσμοῖς,
4 χρύσειαι δὲ κορύμβαι ἐπ' αὐτῶν τέττιγες ὥς·

13 Athen. 12, 525e περὶ δὲ τῆς Σαμίων τρυφῆς Δοῦρις (FGrHist 76 F 60) ἱστορῶν παρατίθεται Ἀσίου ποιήματα, ὅτι ἐφόρουν χλιδῶνας περὶ τοῖς βραχίοσιν καὶ τὴν ἑορτὴν ἄγοντες τῶν Ἡραίων ἐβάδιζον κατεκτενισμένοι τὰς κόμας ἐπὶ τὸ μετάφρενον καὶ τοὺς ὤμους. τὸ δὲ νόμιμον τοῦτο μαρτυρεῖσθαι καὶ ὑπὸ παροιμίας τῆσδε 'βαδίζειν ⟨εἰς⟩ (suppl. Mein.) Ἡραῖον ἐμπεπλεγμένον'. ἔστι δὲ τὰ τοῦ Ἀσίου ἔπη οὕτως ἔχοντα· [1–6]

13 2 ζ 111 εἵματα καλά || 3 Hes. Th. 458 al. εὐρεῖα χθών (cf. Pind. fr. 33c, 3 Sn.-Maehl. χθονὸς εὐρείας) | Aesch. Prom. 1 χθονὸς . . . πέδον

12 1 που δὴ β : corr. Valck. || 3 τὰ νῦν πάκτια β || 13 de poematis genere alii alia cogitaverunt : carmen minus, comico colore sec. Naeke, Choeril. 76, prob. Bach 141 : pro hymno in Iunonem Samiam habuit Schmid-Stählin, Gesch. gr. Lit. I 1, 295; 'eine Schilderung der prunksüchtigen Samier seiner Zeit' Bethe, Asios 6, RE II 2 (1896) 1606 : recte contradixit Bowra, On Greek Margins 123, quod imperfecti usus ad opera huiusce modi non convenit; melius carmen historicum de Samiis vel quasi Xenophanis σίλλος : Sami historia mythica vel κτίσις sec. Veneri, Quad. Urb. 46, 1984, 91, vid. et. Michelangeli, Frammenti 36ss || 1 αὔτως Bach, Mein. : vulgo αὕτως | οἱ δ' ὅτε – ὀπίσω – κτενίσαντες Kaib. : οἱ δ' αὖθ', ὡς – ἐπεὶ – κτενίσαιντο vel ὁμῶς – κτενίσαντες Vasmanolis | de ὅπως temporali cum optativo vid. Herodt. 1, 17; 7, 119 al. | de κτενίσαιντο vid. Wack., Sprachl. Unters. 94 || 2 Ἥρας codd. : corr. Naeke | de Iunonis templo cf. Herodt. 1, 70; 2, 148; 182 etc. | πεποικασμένοι A : corr. Mus. | post vers. 2 lac. susp. Dind. || 3 χιονέοις τε Van Lennep | de vocabulo cf. Michelangeli, Frammenti 43s | πέδον Naeke, Hermann | εὐρὺ ἔσαιρον Jacobs e versione Latina Daléchamp | ἄχρι Hermann : εἷλκον Blumenthal : ἷκον Weston, prob. Schweigh. | de vestibus hic descriptis cf. N 685 Ἰάονες ἑλκεχίτωνες, Hymn. Apoll. 147 ἑλκ. Ἰά. et Bowra, On Greek Margins 124 || 4 post 5 transp. Naeke, prob. Bach, Dübner, Mein., Kink. : traditum def. Michelangeli, at cf. O'Sullivan, Greek Rom. Byz. Stud. 22, 1981, 329ss, qui optime transpositionem defendit || 5 δ' ὠρευτανέμω A : δωρευτανέμω cett. : corr. Casaub. : δ' ἐρρώοντ' ἀνέμωι Weston | de χρυσέοις δεσμοῖς cf. Bowra, On Greek Margins 127s || 4 κόρυμβαι Marcksch. : κοσύμβαι Wil. coll. Et. M. 311, 4 ἐγκόμβωμα· ὁ δεσμὸς τῶν χειρίδων, ὃ λέγεται . . . κοσύμβη | κορύμβαι fem. hapax, de

δαιδαλέας δὲ χλιδῶνας ἄρ' ἀμφὶ βραχίοσ' ἔσαντες
⟨–⏓–⏓–⟩*τες ὑπασπίδιον πολεμιστήν.*

MEROPIS

TESTIMONIVM

Apollodor. *π. θεῶν* ap. P. Col. inv. 5604, 17, saec. I a. Ch., prim. ed. Koenen et Merk., Collectanea Papyrologica I, Bonn 1976, 3ss, vid.

quo vocabulo multa disputaverunt viri docti : 'metallene Lotosblüten' Blumenthal (e Bremer), 'fermagli delle tuniche' Michelangeli, 'chignon' Chantraine, Dict. Etym., 'head pieces' Gulick, 'ornamental fastenings', 'dress-ornaments' Bowra, melius 'brooches' Hux. vel 'clasps' O'Sullivan | cf. Hesych. s. v. *κορυμβάσι· περιδρόμοις, δι' ὧν συστᾶται γύργαθος καὶ κεκρύφαλος καὶ δεσμοί,* Sud. s. v. *κόρυμβοι* (III 161, 9 Adler)· *κλῶνες· ἢ ἄκροι. ἐν ἐπιγράμμασι* (Anth. Pal. V 257, 3–4) '*μᾶλλον ἐγὼ σέο μῆλα καρηβαρέοντα κορύμβους / ἢ μαστὸν νεαρῆς ὄρθιον ἡλικίης*'. *κόμην τρέφων χρυσῶι στρόφωι κεκορυμβωμένην* (cf. Nicol. Damasc. FGrHist 90 F 62), vid. et. Bieber, *κορύμβη*, RE XI 2 (1922) 1455ss | de re cf. et. Michelangeli, Frammenti 20ss, qui mea sententia errans *κορύμβας* vestes, non capillos, fixisse putavit | *ἐπ' αὐτέων* Naeke | de *τέττιγες* cf. Thuc. 1, 6, 3 *χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῆι κεφαλῆι τριχῶν* (et Gomme Comm. ad loc., I 101ss), Schol. Hermog. (IV 79 Walz) *ἔστι δ' ὁ τέττιξ δεσμός τις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔμπροσθεν ἐγκαθήμενος· οἱ δ' ἄλλοι ἐπὶ τοῦ τραχήλου, ὃν οἱ ἐπίσημοι ἐφόρουν κρωβύλον ἀναδούμενοι* | vid. et. Schuppe, Tettix 2, RE V A 1 (1934) 1111ss | de Samiorum capillorum ornatu cf. Xenoph. fr. 3 Gent.-Prato (praecipue 3, 5 *χαίτηισιν †ἀγαλλομεν εὐπρεπέεσσιν*); Bremer, Die Haartracht des Mannes in archaisch-griechischer Zeit, Diss. Gießen 1911, 51ss; Bowra, On Greek Margins 127; O'Sullivan, Greek Rom. Byz. Stud. 22, 1981, 332s

6 *δαιδαλέας δὲ χλιδῶνας* Ebert : *δαιδαλέοι* (*δαιδάλεοι* Dind. coll. Herodian. *π. καθολ. προσωιδ.* I 114, 21 Lentz) *δὲ χλιδῶνες* codd. | *χλίδωνες* proposuerunt Michelangeli, Frammenti 44s; Vasmanolis, *Πλάτων* 28, 1976, 79 adn. 1 coll. Herodian. *π. καθολ. προσωιδ.* I 24, 24 Lentz (cf. et. *π. κλίσ. ὀνομ.* II 729, 18 Lentz), at recte accentum traditum (sec. epicum, non Atticum usum) defendit Veneri, Quad. Urb. 46, 1984, 81s adn. 2 || de vocabulo vid. Aristoph. fr. 332, 11 Kassel–Austin et adn. ad loc., IG II² 1388, 85, I³ 469, 30; 34; 35; Bowra, On Greek Margins 132; vid. et. Hesych. s. v. *χλίδωνες· οὕτως δὲ λέγεται κόσμος ὃν αἱ γυναῖκες περὶ τοῖς βραχίοσιν εἰώθασι φορεῖν καὶ τοὺς τραχήλους* || **6–7** *ἀμφὶ βραχίοσιν ησαντες* A : *ἀμφιβραχίοσι νήσαντες* cett. : corr. Ebert (qui e. g. suppl. ⟨*βαῖνον ἀπōλείπον*⟩*τες*) : *ἀμφὶ βραχίοσιν ἧσαν* ⟨. . .⟩*τες* Dind. : *ἧσαν* ⟨. . .⟩*ησαντες* Schweigh. : *ἀμφιβραχιονίσαντες* Naeke, qui *αρ* initium fortasse habendum vocis censuit, unde *ἀρηρότες ἀμφοτέρωθεν* Hermann : *ἀρ*⟨*ιπρεπέες ἐφάν*⟩*ησαν* Bach : recte reiecit Dübner || **7** ⟨*τὸν δεῖν' αἰσχύνον*⟩*τες* Jac. : contradixit Bowra, qui ⟨*ὣς ἴσαν εἰκάζον*⟩*τες* proposuit : ⟨*οὐ γὰρ ἀναμνησθέν*⟩*τες* Schmid : ⟨*ἀλλοῖον ποιεῦν*⟩*τες* Vasmanolis : ⟨*κοῦφα ποσὶν προβιβάν*⟩*τες* Gulick (coll. *N* 158 *κοῦφα ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων*) : ⟨*Ἀγκαῖον μετιόν*⟩*τες* Veneri e. g. | Hom. solum adv. *ὑπασπίδια* cognoscit | de *ὑπασπίδιον πολεμιστήν* cf. Veneri, Quad. Urb. 46, 1984, 81ss (quae cf. Polyaen. 1, 23, 2)

et. Führer, Zeitschr. Pap. Epigr. 24, 1977, 42, Mette, Lustrum 21, 1978, 21s, P. Köln III 126 (ed. Kramer), Lloyd-Jones, Parsons, Supplementum Hellenisticum n. 903 A p. 405ss

περιεπέσομεν δὲ ποιήμασιν, ἐφ' ὧν ἦν ἐπιγραφὴ Μεροπίς, οὐ δηλοῦσα τὸν ποήσ⟨α⟩[ντα] (Henrichs, mon. edd. prr. : *ποησο[Π*), *ἢ πρὸς τοῖς ἄλλοις Μέροψι [τ]οῖς ἐν τῆι Κώιαι καταριθμουμένοις καὶ Ἄστερον ὑπάρχειν διεσάφει· τοῦτον δ' εἶναι μάχιμόν τινα καὶ δυνατόν, ἔτι δὲ ἄτρωτον. ἐπὶ τοῦ* (*τού⟨του⟩* Kassel, Murgia, West : *τοῦ⟨τον⟩* Renehan) *οὖν Ἡρακλῆν εἰς τὴν Κώιαν παραγενέσθαι καὶ πόλεμ[ον] τοῖς [Κώι]οις συστήσασθαι, θλιβο[μέ]νων δὲ αὐτῶν* (*θλιβο[μέ]νωι δὲ αὐτῶι* Renehan) *ὑπὸ τοῦ Ἀσ[τέ]ρου τὴν Ἀθηνᾶν ἐπιβοη[θῆ]σαι εἰδυῖαν ὅτι ὑπὸ μὲν Ἡρα[κλέ]ους οὐθὲν ἂν πάθοι, μᾶλ[λο]ν δ' ἂν ὑπ' αὐτοῦ Ἡρακλῆς ἀ[ναι]ρεθείη{ι}. τέλος δὲ ἀπολομένου τούτου ὑπ' αὐτῆς συνθεωρῆσαι χρήσιμον αὐτοῦ τὸ{υ} δέρος ἐσόμενον πρὸς τοὺς [ἄλ]λους κινδύνους· διόπερ ἐ[ξη]λύτρωσεν* (edd. prr. : *ἐ[ξε]λυτρω⟨θ⟩ὲν* Henrichs, Renehan : *ἐ[ξε]λυτρῶσαι* West) *αὐτὸ σύν τε τοῖς [πο]σὶν καὶ ταῖ⟨ς⟩ χερσὶ περιθέσ[θα]ι. ἐδόκει δέ μοι τὰ ποήμα[τα] νεωτέρου τινὸς εἶναι· διὰ [δὲ] τὸ ἰδίωμα τῆς ἱστορίας [ἐξε]λάβομεν αὐτό.*

carmen Philodemus laudat; vid. Test. ad fr. 6

Meropas in insula Coo habitantes laudant Hymn. Apoll. 42, Pind. Nem. 4, 26, Is. 6, 31, fr. 33a Sn.-Maehl., Schol. Pind. Nem. 4, 40 (III 70, 5 Drachm.), Quint. 8, 6, 71, Hesych. s. v. *μέροπες*, Eust. in Il. p. 983, 34; Cos Meropis vocata est ap. Thuc. 8, 41, Call. Del. 160, Strabo 15, 1, 3 p. 686, Paus. 6, 14, 12, Steph. Byz. s. v. *Μέροψ* (446, 11 Mein.); *Μέροπος νᾶσος* in epigr. Olympiae saec. IV a. Ch. (cf. Ebert, Griech. Epigramme auf Sieger ..., Abh. Sächs. Akad. Leipzig, phil.-hist. Klasse, Bd. 63 Heft 2, Berlin 1972, Nr. 49, 4); cf. Paton-Hicks, The Inscriptions of Cos, Oxford 1891, XIXs; Modrze, Merope oder Meropis, RE XV 1 (1931) 1055s; Allen, Halliday, Sikes, The Homeric Hymns, Oxford [2]1936 (1980), 208s; Koller, Glotta 46, 1968, 18ss.

Historia ap. Hom. *Ξ* 254ss, Hes. fr. 43a, 60ss M.-W., Schol. Hom. *Α* 590, *Ξ* 255 (= Pherecyd. FGrHist 3 F 78), Eust. in Il. p. 983, 35ss, Apollodor. Bibl. 2, 7, 1ss, Plut. Quaest. Gr. 58 p. 304c, Tzetz. Chil. 2, 446ss, Ov. Met. 7, 363s.

De carminis aetate inter se dissentiunt viri docti: saec. sexto assignaverunt edd. prr., prob. Henrichs, Kramer: tertio dub. Sherwin-White, Ancient Cos, Göttingen 1978, 48 adn. 96, cui adstipulantur Lloyd-Jones, Parsons (tertio vel quarto tribuentes), at ex hoc quod carmen anonymum est, historias regionales celebrans, veri similius mihi videtur Meropidis aetatem saec. VI esse, sicut poemata eiusdem modi, Phoronidem Phocaidem Naupactia etc., et nihil in eo contradicit ei adsertioni; vid. nuper Lloyd-Jones, Atti del XVII Congresso Internazionale di Papirologia I, Napoli 1984, 141ss, qui denuo hoc carmen in saec. VI collocat.

ΜΕΡΟΠΙΣ

auctor anonymus saec. VI?

1

ἔνθ' ὃ μὲν ἄλ[λ'] ἥκεν Μερόπων κατὰ νη[λέα] φῦλα
νευρῆι ἔπι ψάλλων

2

ἀλλ' οὐκ Ἄστερον ἰὸς ἐδάμνατο· τρὶς γὰρ ἐπ' [αὐτῶι]
ἧκε διὰ νευρῆς· τ[ῶι δ' οὐ] χρόα τῆνος ἵκανεν·
ἠ[ύτε δ' ἐκ σ]κληρῆς πέτρης ἔξαλτ[ο χαμᾶ]ζε
δριμὺ βέλος. πικρ[ὸν δ' ἄ]χος ἔσχεθεν Ἡρακλ[ῆα]
[ὡς] ἴδεν. 5

3

κ[αί νύ] κεν Ἡρακλῆα κατέκτ[ανεν,] εἰ μὴ Ἀθήνη
λάβρον [ἐπεβρόν]τησε διὲκ νεφέων κα[ταβᾶ]σα·

1 Apollodor., pergit Test., 44 *εἶχεν δὲ [τὰ ἔ]πη οὕτω·* [1–2] || **2** ib. 48 *[εἶτε]ν·* [1–5] || **3** ib. 55 *μετὰ δὲ ὀλίγα·* [1–5]

1 1 Merop. 4, 1 *ἔνθ' ὁ μέν* || 2 Eur. Bacch. 784 *ψάλλουσι νευράς* || **2** 1 *Ζ* 435 *γ* 245 al. Hes. Th. 364 al. *τρὶς γάρ* || 2 *Λ* 352 *οὐδ' ἵκετο χρόα καλόν* | *Ψ* 819 *οὐδὲ χρό' ἵκανεν* || 3 *ρ* 463–464 *ὁ δ' ἐστάθη ἠύτε πέτρη / ἔμπεδον, οὐδ' ἄρα μιν σφῆλεν βέλος* | *Ν* 137 *ὣς ἀπὸ πέτρης* | *Γ* 29 *ἐξ ὀχέων . . . ἆλτο χαμᾶζε* | *Δ* 125 *ἆλτο δ' ὀιστός* || 4 *Λ* 269–270 *βέλος . . . / δριμύ* | Hes. Sc. 457 *δριμὺ δ' Ἄρη' ἄχος εἷλεν* | Hymn. Ven. 199 *ἔσχεν ἄχος* || 5 *Ν* 495 *ϑ* 286 al. Hes. Th. 555 *ὡς ἴδε(ν)* || **3** 1 *Ε* 311–312 *καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο . . . / εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε* | Hes. fr. 54 (a), 11–12 M.-W. *ἔνθά κεν Ἀ[πόλλωνα κατέκτανε . . .] / εἰ μὴ ἄρ'* || 1–2 *ο* 292–293 *Ἀθήνη, / λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος* || 2 *Ο* 625 *λάβρον ὑπαὶ νεφέων*

1 1 *ἄλ[λ']* (sc. *φῦλα* vel *βέλεα*) edd. prr. : sed 'spatio brevius nisi *αλ[λα]ηκεν* plene scribas' Lloyd-Jones, Parsons | *νη[λέα]* Lloyd-Jones, Parsons in ap. crit. : *νή[ριτα]* edd. prr. || 2 *ἔπι ψάλλων* Merk. : *ἐπιψάλλων* Koenen | de re cf. Pind. Isth. 6, 31–35 *πέφνεν . . . Μερόπων ἔθνεα . . . σφετέρας δ' οὐ φείσατο χερσὶν βαρυφθόγγοιο νευρᾶς* || **2** 1 Asterus non alicubi laudatus, sed cf. Aristot. fr. 637 Rose *τὰ Παναθήναια ἐπὶ Ἀστέρι τῶι γίγαντι ὑπὸ Ἀθηνᾶς ἀναιρεθέντι* | suppl. edd. prr. | *αὐτῶι* sc. *Ἀστέρωι* || 2 *διὰ ννευρῆς* *Π* (de quo cf. S. West, The Ptolemaic Papyri of Homer, 1967, 113 adn. 97) | *τ[ῶι δ' οὐ]* Lloyd-Jones, Parsons : *ἀ[λλ' οὐ]* edd. prr. | *τῆνος* verbum Doricum (Coum? Lloyd-Jones, Parsons) || 3 *ἠ[ύτ'* Hübner : *ἠ[ύτε δ' ἐκ* Lloyd-Jones, Parsons, coniunctionem desiderantes : *ἠ[ύτ' ἀπὸ σ]κληρῆς* edd. prr. | vel *ἀποσ]κλήρης πέτρης ἔξ ἆλτ[ο* Merk. || 4 suppl. edd. prr. | *ηρακλε[* *Π* i. e. *Ἡρακλε[ῖα*, cf. 3, 1; 3, 4; de orthographia vid. S. West, The Ptolemaic Papyri of Homer, 1967, 116s || 5 Burkert, Henrichs | Henrichs, Zeitschr. Pap. Epigr. 27, 1977, 74 cf. Theocr. 25, 230ss || **3** 1 suppl. edd. prr. | *Ἡρακλεῖα* *Π* || 2 *[ἐπεβρόν]τησε* Burkert : *[. . ἐβρόν]τησε* Koenen : *[ἀνεβρόν]τησε* Kannicht (de re cf. *Λ* 45) | *διὲκ* scripsi : *διεγ* *Π* | *κα[ταβᾶ]σα* edd. prr.

πληξαμένη θέν[αρι] δ' ἀπαλὸν χρόα πρόσθ[ε φαάν]θη
Ἡρακλῆος ἄνακτ[ος· ὃ δ' εἴ]σιδεν ἄσθματι θυίω̣[ν
5 [γνῶ τε] θεόν.

4

ἔνθ' ὃ μὲν ε[ἰς πλη]θὺν Μερόπων κίεν· ἣ [δὲ δια]πρὸ
αἰχμῇι στῆθος [ἔλασσεν·] ὃ δ̣' ἐ̣ξέχυτ'· οὐ γὰρ [ὁμοῖαι]
[ἀ]θάναται θνηταῖσι βολ[αὶ κατὰ] γαῖαν ἔασιν·
πρηνη[‿⏑⏑]τησε· μέλας δ' ἐπερ⟨ε⟩ί{ε}δ̣[ετο εὐ]ρὼς
5 ὀφθαλμοῖς· Ἄιδόσ[δε δ' ἀπή]λυθε θυμὸς ἀναιδής.

5

καὶ τοῦ [μὲν βού]λευσε π̣ε̣ρ̣ὶ̣ χρόα ῥ̣ι̣ν̣ὸ̣ν̣ [Ἀθήνη]
ἕσσασθαι

4 ib. 63 εἶτεν μετά τιν[α ἡ Ἀθηνᾶ] κελ̣εύει τὸν μὲν Ἡρα[κλῆν πε]ρὶ τοὺς ἄλλους γίνεσ[θαι Μέρο]πας, αὐτὴ{ι} δὲ τῶι Ἀσ̣τ̣[έρωι ἀν]θίσταται (omnia suppl. edd. prr.)· [1–5] || 5 ib. 75 [εἶτεν αὐ]τὸν ἐγδείρει (suppl. edd. prr.)· [1–2]

4 Hes. Th. 109 οἴδματι θυίων || 4 1 *H* 307 ὁ δ' ἐς Τρώων ὅμαδον κίε | *E* 66 ἡ δὲ διαπρό || 1–2 *Λ* 360 ἐξέλασ' ἐς πληθύν | *N* 388 χ 295 διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν | *E* 41 al. χ 93 διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε || 5 κ 560 al. ψυχὴ δ' Ἄιδόσδε κατῆλθεν | *H* 330 ψυχαὶ δ' Ἄιδόσδε κατῆλθον | *H* 131 θυμὸν . . . δῦναι δόμον Ἄιδος εἴσω (cf. Hes. Sc. 254) || 5 1–2 *H* 207 περὶ χροῒ ἕσσατο τεύχεα

3 πληξαμένηι *Π* | suppl. edd. prr. (sed in ap. crit. et. posuerunt θέν[ε τόν]δ' . . . πρόσθ[ε δὲ φάν]θη) | dubitant Lloyd-Jones, Parsons cuius carnem pulsaverit Athena, utrum Herculis (ut crediderunt edd. prr.) an Asteri an (quod optimum mihi videtur) ipsius, quo dolorem exprimeret (cf. *O* 397, *Π* 125 Hymn. Cer. 245) | δ' tertio loco orationis ut ap. Hes. Op. 46 (de quo vid. West ad loc.) || 4 Ἡρακλεῖος *Π* || 4–5 suppl. Lloyd-Jones, Parsons (vel ὁ δ' ὤ]ς ἴδεν . . . [γνῶ ῥα]) : ὁ δ' ἐν ἄσθματι θυμ[οῦ / γνῶ ῥα] vel [γνῶ] edd. prr. qui contulerunt *A* 199–200; *E* 311–314; *Y* 288–291 | subiectum Hercules || 4 1 suppl. edd. prr. || 2 ἔλασσεν West (cf. *N* 388) : at et. ἔπειρεν (cf. *Y* 479) possibile sec. edd. prr. | ἐχξεχυτ' *Π* || 2–3 suppl. edd. prr. | de re cf. *E* 441 s || 4 πρε⟦μ⟧ν[*Π* 'subiectum Asterus aut Athena' Lloyd-Jones, Parsons, qui dub. prop. in ap. crit. πρηνῆ [δ' ἄψ οὔ]τησε vel πρηνὴ[ς δ' ἠΰ]τησε | δεπεριε̣[*Π* : corr. et suppl. Führer (επερίδετο in archetypo suspicatus) : δὲ περί{ε}δ[ραμεν ἰδ]ρὼς prop. Hagedorn et Koenen : περιέα[γ' εὐ]ρὼς Merk., sed 'dies verletzt die Hermannsche Brücke', ut recte Führer admonet | εὐρώς 'Dunkel, Todesschatten' Merk. coll. Hesych. εὐρώεντος· σκοτεινοῦ, ἀπὸ τοῦ εὐρῶτος || 5 δ' Kannicht, West : cetera suppl. edd. prr. | de θυμός vid. Böhme, Die Seele und das Ich bei Homer, Leipzig 1929, 103; Snell, Die Entdeckung des Geistes, Göttingen [4]1975, 19ss | Henrichs, Zeitschr. Pap. Epigr. 27, 1977, 74 cf. Theocr. 25, 271 ss || 5 1 μὲν Kannicht | βού]λευσε Burkert | Ἀθήνη dub. edd. prr. | Henrichs, Zeitschr. Pap. Epigr. 27, 1977, 74 cf. Theocr. 25, 271 ss, Dionys. Bass. 9 vers. 3; 6 Heitsch

6

ἔκδε[ιρεν δ' ἄρ'] ἅπαν σκύλος ἄλκιμọṿ· [αἶψα δ' ἔ]πειτα
αὐάνθη· τοῦ μέν ṿ[υ θεὸς] κατέχευε φέρουσα
ἀ[μβροσίην·] περὶ σῶμα δ' ἑλιξα[◡ — ◡◡ ἕρ]κος
αὐταῖς σὺν χ̣[είρεσσι καὶ] εὐρήεσσι πεδίλοις·
[ὣς ἄρα κοσ]μηθεῖσα

THESEIS

TESTIMONIA

1 Aristot. Poet. 1451 a 16

μῦθος δ' ἐστὶν εἷς, οὐχ ὥσπερ τινὲς οἴονται, ἐὰν περὶ ἕνα ἦι· πολλὰ γὰρ καὶ ἄπειρα τῶι ἑνὶ συμβαίνει, ἐξ ὧν ἐνίων (fort. ⟨*ἔξω*⟩ *ἐνίων* Kassel) *οὐδέν ἐστιν ἕν· οὕτως δὲ καὶ πράξεις ἑνὸς πολλαί εἰσιν, ἐξ ὧν μία οὐδεμία γίνεται πρᾶξις. διὸ πάντες ἐοίκασιν ἁμαρτάνειν, ὅσοι τῶν ποιητῶν*

6 ib. 78 *εἶπεν·* [1—5]. *ὁ δὲ Ὀ[ρφεύς, ὅτι τὴν]* (suppl. e. g. Burkert) *Ἀστέρου δορὰν ἡ Ἀ[θηνᾶ δέδυκεν,] ὁμολογεῖ, ἀλλ' οὐ τ̣ο̣[ύτου τοῦ Μέ]ροπος* (suppl. e. g. Burkert); cf. PHILODEM. De piet. (P. Hercul. 1602 VII 12ss in Hercul. vol. coll. alt. VIII 107ss, vid. et. Henrichs, Cr. Erc. 7, 1977, 124) *ὡς ἱσ[τορεῖ* (*ωσυσ[* delin.) *ὁ τὰ]ς μεγάλας ['Ηοίας συ]ν̣γράψ̣ας* (Hes. fr. 363 A M.-W.), *Περσ̣[εύς* (*]αγραφασπερσ̣[* delin.) *ποτε] τὴν κεφαλ[ὴν αὐ]τῆι* (sc. *Ἀθηνᾶι*) *τῆς Γορ[γοῦς* (omnia suppl. Schober) *ἀπ]έδωκεν* (Henrichs coll. Apollodor. Bibl. 2, 4, 3 *ἀπέδωκεν τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος Ἀθηνᾶι* : *παρ]έδωκεν* Schober)· *ὥ[ς δ' ὁ τ]ὴ̣[ν* (*]ε[* delin.: suppl. Schober) *Μεροπίδα [ποήσ]ας* (Henrichs: alia suppl. Schober, West) *Ἀστέρου* . . . (e. g. ex Apollodor. *δορὰν Ἀθηνᾶ δέδυκεν*)

6 1 *Γ* 145 al. Hes. Sc. 465 *αἶψα δ' ἔπειτα* || 2 *α* 136 al. *ἐπέχευε φέρουσα*

6 1 *ἐκδ-* scripsi : *εγδ- Π* | vel *ἔγδε[ιρεν δέ θ']* Kannicht | *[αἶψα δ' ἔ]πειτα* (*αἶψα δὲ* iam Burkert) vel *[αὐτὰρ ἔ]πειτα* Lloyd-Jones, Parsons : *πέπλ⟨ος⟩* edd. prr. || 2—3 vel *τοῦ μὲν ν[έκταρ] κατέχευε φέρουσα / ἀ[θανάτη]* edd. prr. | ambrosia effunditur ad simile propositum *Π* 670, *Ψ* 187, *δ* 445, Hes. fr. 23 (a), 22 M.-W., Hymn. Cer. 237, Apoll. Rhod. 4, 871, Theocr. 15, 108, nectar et ambrosia *T* 38, Pind. Pyth. 9, 63 || 3 *ἑλιξα̣[μένη* vel *ἑλίξα̣[το* edd. prr. | *φέρε* Burkert : *λάβε* Kannicht | *ἕρ]κος* Hübner : *πέσ]κος* edd. prr. : *ἑλίξα̣[το, Ἄρεος ἕρ]κος* West | de re cf. *Δ* 137 || 4 *αὐταῖσιν* dub. prop. in ap. crit. edd. prr., qui cetera suppl. | fortasse *χ[ειρῖσι]* Lloyd-Jones || 5 *ὣς ἄρα κοσ]μηθεῖσα* Burkert coll. Clem. Alex. Protr. 2, 28, 2 *τὸν πατέρα δυσσεβῶς καταθύσασα τῶι πατρώιωι κεκόσμηται δέρματι ὥσπερ κωιδίωι*, Firm. Mat. De err. 16, 2 *exuviis corporis eius ornata est* | *τετ̣ά[ρπετ]ο* dub. edd. prr. | Henrichs, Zeitschr. Pap. Epigr. 27, 1977, 74 cf. Theocr. 25, 142; 274ss

Ἡρακληΐδα καὶ Θησηΐδα καὶ τὰ τοιαῦτα ποιήματα πεποιήκασιν· οἴονται γάρ, ἐπεὶ εἷς ἦν ὁ Ἡρακλῆς, ἕνα καὶ τὸν μῦθον εἶναι προσήκειν.

Plures Theseïdas iam Aristot. cognovit. praeter carmen epicum Atticum saec. VI ut videtur, unde credimus pendere plurimos artifices et poetas posteriores, Theseïdas scripserunt Diphilus (cf. Test. 2), Pythostratus, Zopyrus, Cordus et al., de quibus operibus nihil novimus nisi titulos; de re vid. Rob., Heldens. 677 adn. 2; Herter, Rh. Mus. 88, 1939, 283; Theseus, RE Suppl. XIII (1973) 1046

2 Schol. Pind. Ol. 10, 83b (I 332, 4 Drachm.)

Ἀριστόδημος (FGrHist 383 F 12) *δέ φησι ... Σῆμον δέ τινα νῦν νενικηκέναι ἅρματι, ὥς φησι Δίφιλος ὁ τὴν Θησηΐδα ποιήσας ἔν τινι ἰάμβωι οὕτω·* [fr. 1 West]

Hos duos choliambos non e Theseïde provenire credidit Mein. CGF I 448s, sed Diphilum auctorem carminis epici sic intitulati esse censuit, cf. et. Herter, Rh. Mus. 88, 1939, 283 et Rob., Heldens. 335 adn. 1; 677 adn. 2: recte contradixit West, Eleg. et Iamb. II 61 ad Diphil. fr.

fr. epicum laud. ap. Plut. Thes. 32 (ex Herea) e Theseïde non est, vid. Herter, Rh. Mus. 88, 1939, 283 adn. 189. Theseïs epica non antiquior Pisistrati temporibus, cf. Rob., Heldens. 677; Herter, Theseus, RE Suppl. XIII (1973) 1046

ΘΗΣΗΙΣ

auctor anonymus — saec. VI

1 (p. 217 K.)

Plut. Thes. 28, 1 *ἣν γὰρ ὁ τῆς Θησηΐδος ποιητὴς Ἀμαζόνων ἐπανάστασιν γέγραφε, Θησεῖ γαμοῦντι Φαίδραν τῆς Ἀντιόπης ἐπιτιθεμένης καὶ τῶν μετ' αὐτῆς Ἀμαζόνων ἀμυνομένων καὶ κτείνοντος αὐτὰς Ἡρακλέους, περιφανῶς ἔοικε μύθωι καὶ πλάσματι.*

2 (p. 217 K.)

Schol. Pind. Ol. 3, 50b (I 119, 19 Drachm.) *θήλειαν δὲ εἶπε* (sc. *ἔλαφον*) *καὶ χρυσοκέρων ἀπὸ ἱστορίας. ὁ γὰρ ⟨τὴν⟩ Θησηΐδα γράψας τοιαύτην αὐτὴν ⟨λέγει⟩ καὶ Πείσανδρος ὁ Καμιρεὺς* (fr. 3) *καὶ Φερεκύδης* (FGrHist 3 F 71).

1 e carmine epico antiquo sec. Herter, Rh. Mus. 88, 1939, 283 | de re cf. Apollodor. Epit. 1, 16 et adn. Frazer ad loc., vid. et. Rob., Heldens. 730ss; Brommer, Theseus 119ss || 2 2 *ἱστορίας* Schubart : *Ἱστρίας* Schol. | add. Drachm. | add. Boeckh || 3 *Πείσανδρος* Boeckh : *Πίνδαρος* Schol. || Theseus adiuvaverit Herculem in cerva Cerynea capienda | de re cf. Apollodor. Bibl. 2, 5, 3 et adn. Frazer ad loc., Hux., Greek epic 117 | Diphili operi trib. Radermacher, Mythos und Sage 336; 626 : Theseidi antiquae Herter, RE Suppl. XIII (1973) 1046, cui adstipulor, nam Scholiasta eius auctorem ante Pisandrum Pherecydemque laudat

MINYAS

TESTIMONIA

1 Paus. 4, 33, 7

Πρόδικος δὲ Φωκαεύς — εἰ δὴ τούτου τὰ ἐς τὴν Μινυάδα ἔπη κτλ. (cf. fr. 4).

Paus. alibi carmen sine auctoris nomine laudat. Chersiae tribuit Hux., Greek epic 120

2 Clem. Alex. Strom. 1, 21, 131, 3

τήν τε Εἰς Ἅιδου κατάβασιν Προδίκου τοῦ Σαμίου (sc. *εἶναι λέγουσι*).

3 Plut. De Pyth. orac. 25 p. 407 b

Ὀνομάκριτοι δ' ἐκεῖνοι καὶ Πρόδικοι (Botzon : *προδόται* codd.) *καὶ Κιναίθωνες* (Botzon : *κινέσωνες* codd.) *ὅσην αἰτίαν ἠνέγκαντο* ⟨*ἐπὶ*⟩ (add. Reiske) *τῶν χρησμῶν, ὡς τραγῳδίαν αὐτοῖς καὶ ὄγκον οὐδὲν δεομένοις προσθέντες, ἐῶ λέγειν* (= Cin. Test. 1).

4 Suda s. v. *Ὀρφεύς* (III 565, 6 Adler)

εἰς Ἅιδου κατάβασιν· ταῦτα Ἡροδίκου (*Προδίκου* Müller) *τοῦ Περινθίου* (sc. *φασὶν εἶναι*).

Ex testimoniis 2; 3 et 4 O. Müller, Orchomenos und Minyer 17 Minyadem idem esse atque carmen Orphicum *Εἰς Ἅιδου κατάβασιν* opinatus est (cui multi adstipulati sunt, cf. Wil., Hom. Unters. 223 s; Rob., Nekyia 84); contradixerunt Rohde, Psyche I² 302 adn. 2; Dieterich, Nekyia 128 adn. 1; Dümmler, Kl. Schr. II 143 (vid. et. Kern, Orph. fr. 304 ss; West, The Orphic Poems, Oxford 1983, 6; 9 s; 12)
Minyadis auctorem pugnam Herculis cum Minyis Orchomenique expugnationem (cf. Apollodor. Bibl. 2, 4, 11) narravisse putavit Welck., Ep. Cyclus I² 237 s, unde concludit hoc idem carmen fuisse ac Phocaidem; contradixerunt nuper Càssola, Stud. It. Filol. Class. 26, 1952, 141; Hux., Greek epic 118

ΜΙΝΥΑΣ

auctor Prodicus Phocaeensis? saec. V in.?

1 (1 K.)

ἔνθ' ἤ τοι νέα μὲν νεκυάμβατον, ἣν ὁ γεραιὸς
πορθμεὺς ἦγε Χάρων, οὐκ ἔλλαβον ἔνδοθεν ὅρμον.

1 Paus. 10, 28, 2 *ἐπηκολούθησε δὲ ὁ Πολύγνωτος ἐμοὶ δοκεῖν ποιήσει Μινυάδι· ἔστι γὰρ δὴ ἐν τῆι Μινυάδι ἐς Θησέα ἔχοντα καὶ Πειρίθουν·* [1–2]. *ἐπὶ τούτωι* (*τοῦτο* β) *οὖν καὶ Πολύγνωτος γέροντα ἔγραψεν ἤδη τῆι ἡλικίαι τὸν Χάρωνα*

1 1–2 Λ 632 *δ . . . ἦγ' ὁ γεραιός* | Eur. Alc. 253 s *νεκύων δὲ πορθμεὺς / . . . Χάρων* | Callim. fr. 628 Pf. *πορθμέα νεκρῶν*

1 1 *νεκυάμβατον* hapax || 2 *ἧκε* β | *ἔλαβον* β | *ἑρμοῦ* β | Charontem Homerus nescit, cf. Eust. in Od. p. 1666, 35 *ὁ γὰρ πορθμεὺς Χάρων καὶ τὸ κατ' αὐτὸν πλοιάριον μεθ' Ὅμηρον μεμύθευται*

2 (2 K.)

Paus. 10, 28, 7 *ἡ δὲ Ὁμήρου ποίησις ἐς Ὀδυσσέα καὶ ἡ Μινυάς τε καλουμένη καὶ οἱ Νόστοι* (fr. 3) — *μνήμη γὰρ δὴ ἐν ταύταις καὶ Ἅιδου καὶ τῶν ἐκεῖ δειμάτων ἐστίν — ἴσασιν οὐδένα Εὐρύνομον δαίμονα.*

3 (3 K.)

Paus. 9, 5, 8 *λέγεται δὲ καὶ ὡς ἐν Ἅιδου δίκην δίδωσιν Ἀμφίων ὧν ἐς Λητὼ καὶ τοὺς παῖδας καὶ αὐτὸς ἀπέρριψε· κατὰ δὲ τὴν τιμωρίαν τοῦ Ἀμφίονος ἔστιν ⟨ἔπη⟩ ποιήσεως Μινυάδος, ἔχει δὲ ἐς Ἀμφίονα κοινῶς καὶ ἐς τὸν Θρᾷκα Θάμυριν.*

4 (4 K.)

Paus. 4, 33, 7 *Πρόδικος δὲ Φωκαεύς — εἰ δὴ τούτου τὰ ἐς τὴν Μινυάδα ἔπη — προσκεῖσθαί φησι Θαμύριδι ἐν Ἅιδου δίκην τοῦ ἐς τὰς Μούσας αὐχήματος.*

5 (5 K.)

Paus. 10, 31, 3 *ἐς δὲ τοῦ Μελεάγρου τὴν τελευτὴν Ὁμήρωι μέν ἐστιν εἰρημένα* (*I* 566ss) *ὡς Ἐρινὺς καταρῶν ἀκούσαι τῶν Ἀλθαίας καὶ ἀποθάνοι κατὰ ταύτην ὁ Μελέαγρος τὴν αἰτίαν, αἱ δὲ Ἠοῖαί τε καλούμεναι* (fr. 25 M.-W.) *καὶ ἡ Μινυὰς ὡμολογήκασιν ἀλλήλαις· Ἀπόλλωνα γὰρ δὴ αὗταί φασιν αἱ ποιήσεις ἀμῦναι Κουρῆσιν*
5 *ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς καὶ ἀποθανεῖν Μελέαγρον ὑπὸ Ἀπόλλωνος.*

6 (6 K.)

Philodem. De piet. (P. Hercul. 242 IV[b] 5ss, p. 7 Gomperz, vid. et. Philippson, Hermes 55, 1920, 269) [*Ὠ*]*ρίωνα δὲ Ἡσίο*[*δος*] (fr. 345 M.-W.) *λέγει καὶ ὁ τὴ*[*ν Μι*]*νυάδα γράψ*[*ας* ......]*πα*[* *

2 2 *ἐν* ante *Ἅιδου* del. **R¹PaVb** | *γὰρ καὶ ἐν ταύταις Ἅιδου* Schubart ‖ 3 2 *κατὰ δὲ*] *καὶ τὰ ἐς* Hitzig | suppl. Sylburg | de Amphione cf. Asii fr. 1, Apollodor. Bibl. 3, 5, 6 et Frazer adn. ad loc. ‖ 3 de Thamyride vid. *B* 595ss et Schol. Hom. *B* 599a (I 311 Erbse) *ὅτι πηρὸν οὐ τυφλὸν ἀπεδέξαντο ⟨ὡς⟩* (add. Lehrs) *οἱ νεώτεροι, ἀλλὰ τῆς ᾠδῆς πηρόν* (unde Eust. in Il. p. 299, 25) ‖ 5 2 *περίνυς* **VF** : *περίνης* **P** : *⟨ἡ⟩ Ἐρινὺς* Bek. ‖ 3 *Ἠοῖαί* Mus. : *ἠοίας* **β** ‖ 5 de Meleagro vid. alteram historiam *νεωτέροις* tributam (sed non a Minyade sumptam) ap. Eust. in Il. p. 774, 26 ‖ 6 2 *Ἡσίο*[*δος* Philippson : *σνο*[delin. : *Ὅμη*[*ρος* dub. Gomperz, Schober coll. *λ* 572s ‖ 2–3 *ετη*[delin. : *τὴ*[*ν Μι*]*νυάδα* Gomperz : *ουαδα* delin. ‖ 3 *ὑπὸ σκορπίου*] *πλ*[*ηγῆναι* Philippson : *ἀποθανεῖν ὑ*]*π' Ἀ*[*ρτέμιδος* Schober

FRAGMENTA DVBIA

°7

–⏕–ὀλ]έσαι με βίηφί τε δ̣ουρ̣ί̣ τ̣ε̣ μακρῶι,
ἀλλά με Μοῖρ' ὀλο]ὴ̣ καὶ Λητοῦς ὤλεσ̣ε̣[ν υἱός.
ἀλλ' ἄγε δή μοι ταῦτα δι]α̣μπερέω̣ς ἀγό̣[ρευσον·
τίπτ' ἄρ' ὁδὸν τοσσή]ν̣δε κατήλ̣υθες [εἰς Ἀίδαο
καὶ τίς ἐὼν οὗτός τοι] ἅμ' ἕσπετο π̣ι̣σ̣[τὸς] ἑ̣[ταῖρος; 5
–⏕–⏕]ε̣ι̣ τί κατὰ χρ⟨ε⟩ὼ̣ ζ̣ω[ὸς ἱκάνε]ις;
–⏕–⏕–π]ρότερό[ς] τ̣' ἀ̣π̣[ὸ] μ̣ῦ̣θον ἔειπε[ν
–⏕–⏕–⏕]ας ἐ̣ς ποιμένα λ̣αῶν,
ὥς οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θ]εὰ δασπλῆτις Ἐρ̣ι̣νύς·

7 P. Ibscher col. 1, saec. I a. Ch. (prim. ed. Merk., Stud. It. Filol. Class. 24, 1950, 255ss; 26, 1952, 221ss)

7 1 *Σ* 341 *βίηφί τε δουρί τε μακρῶι* (cf. *E* 297 al. *δουρί τε μακρῶι*) || 2 *Π* 849 *ἀλλά με μοῖρ' ὀλοὴ καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱός* | Bacchyl. 5, 121 *ὤ]λ̣εσε μοῖρ' ὀλοά* | *Φ* 83 *β* 100 al. *μοῖρ' ὀλοή* | *A* 9 *Λητοῦς . . . υἱός* (cf. Hes. Sc. 202 Il. cyc. fr. 1, 3 Hymn. Apoll. 182 al.) || 3 *K* 479 al. *ϑ* 492 al. *ἀλλ' ἄγε δή* | Hymn. Cer. 162 *εἴπωμεν τάδε . . . διαμπερές* | *α* 174 al. *καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον* || 4 *Λ* 656 *ν* 417 *τίπτε τ' ἄρ'* | *φ* 20 *πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν* | *λ* 164 *κατήγαγεν εἰς Ἀίδαο* || 5 *Γ* 376 al. *ρ* 53 Hes. fr. 136, 14 M.-W. Hymn. Merc. 440 *ἅμ' ἕσπετο* | *O* 437 al. *πιστὸς ἑταῖρος* (acc. *ο* 539) || 6 *Λ* 606 *τί δέ σε χρεώ* (cf. *α* 225) | *λ* 155–156 *πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα / ζωὸς ἐών;* || 7 *E* 632 al. *π* 460 al. *πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε(ν)* (cf. Hes. Th. 24 *I* 309 *α* 373) || 8 *A* 263 al. *γ* 469 al. Hes. Sc. 41 al. *ποιμένα λαῶν* || 9 *ο* 234 *τήν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλῆτις Ἐρινύς* (cf. *A* 55 al. *σ* 158 al.)

7 incertum est utrum hoc fr. et fr. 8 Minyadi an Hesiodeo carmini *Πειρίθου καταβάσει* (cf. Paus. 9, 31, 5) tribuenda; vid. Merk., Stud. It. Filol. Class. 24, 1950, 256s; Schwartz, Pseudo-Hesiodeia 27–29, Hes. fr. 280 M.-W. | de Thesei et Pirithoi descensu ad inferos cf. Apollodor. Epit. 1, 23s, Diod. 4, 63, 2ss, Hellanic. FGrHist 4 F 134, Schol. Apoll. Rhod. 1, 101; Rob., Heldens. 703ss || 1 e. g. *οὐ δύνατ' οὐδεὶς / ἀνθρώπων ὀλ]έσαι* Merk. || 2 suppl. Merk. || 3 suppl. Merk. : *μοι πάντα* Page : *μοι καὶ σὺ* Latte | *διαμπερέως* non Homericum (cf. Stesich? P. Lille 281 ap. Zeitschr. Pap. Epigr. 26, 1977, 18) || 4 init. suppl. Page : *τίπτ' Ἀίδαο δόμο]νδε . . . [εὐρώεντα* Merk. e. g. : *ἢ ἰδίης ἐνθέ]νδε . . . [εἵνεκα χρείης* Latte | fin. suppl. Merk. || 5 init. suppl. Page : *καὶ τίς σοι ἔρεβόσδε]* Latte : –⏑⏑ *τίς δέ σοι οὗτος* vel sim. M.-W. | fin. suppl. Latte || 6 suppl. Page, qui in init. prop. *τεθνεώτων τεμέν]η̣ : ἠὲ φίλου μέγα δ]ή τι κατὰ χρέο̣ς, ὤ[ς ἀνύσα]ι̣ο̣;* Latte : *κατὰ χρέ̣[ο]ς ὦ[δε* Maas || 7 e. g. *τὸν δ' αὖτε προσέφη* M.-W. : *στῆ δὲ μαλ' ἄγχ' αὐτοῦ* Page | *ἔειπε[ν* Maas : *ἔειπε[* M.-W. || 8 *ὄμμασιν ἀτρέπτοις βλέψ]ας* Latte : in init. *Θησεὺς* Merk. : *Θ]η̣σέ̣ι̣* ? Maas : *Θησεύς, χεῖρας ὁμοῦ πιτν]ὰς* Page | *εις* ***Π*** : corr. M.-W. || 9 *ὥς οἱ ἐνὶ φρεσὶ θῆκε* Latte : correxi ducibus M.-W. : *ἄτην δ' ἐν φρεσὶ θῆκε* Merk. : *ἦ μάλα δή σ' ἐδάμασσε* Page | versum post 7 transp. Wyss, qui e. g. *ὅν* (sc. *μῦθον*) *οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε* legit : post 11 transp. West, duce Maas, supplens e. g. *Πειρίθοον μεγάλ' ἄσε*, cf. Isocr. 10, 20

10 ʽδιογεν]ẹ̀ς̣ [Μελ]ἐạγ[ρε, δαΐ]φρονος Οἰνέος̣ ṿἱẹ́,
τοιγὰρ ἐγώ τοι] ṭαῦṭ[α μ]άλ̣᾽ ἀτρεκέως κ̣αταλ̣έξω.
].εν̣ω̣ε̣υ̣δ̣ε̣[ ]ἀγαυὴν Φερσεφό̣νειαν
]....ας φασι.[ ]ν̣ Δ[ία] τερπικέ̣ραυ̣νον
ἀθανά]των τε νό̣μο̣ις ἵνα ἑδνώσει̣ε̣ν̣ ἄ̣κ̣[ο]ιτιν·
15 καὶ γὰρ] ἐκείνους φασὶ κασιγνήτας μεγ[ακ]υ̣δ̣εῖς
μνησ]ṭεύειν, γαμέειν ṭε φίλων ἀπ̣ά̣ν̣[ευθε τοκήων,
ὧδε κ]α̣ὶ ἐκ̣ μακ̣ά̣ρων γάμον ὄρνυται ἑ̣δ̣ν̣ώ̣σασθαι
αὐτοκ]ασιγνήτην ὁμοπάτριον· ἐγγυτέρω γάρ
φήσ᾽ εἶ]ναι γεγαὼς αὐτὸς μεγάλου Ἀίδαο
20 Φερσεφ]ό̣νηι κούρηι Δημήτερος ἠυκόμο̣ι̣ο̣·
αὐτὸς] μὲν γάρ φ̣ησι κασίγνητος καὶ ὄπατρος
τῆς ἔμ]εν⟨αι⟩, Ἀίδην δὲ φίλον πάτρωα τẹτύχθαι·
τοῦ δ᾽ ἕν]ẹκεν̣ φ̣ά̣το βῆμεν ὑπὸ ζόφον ἠερό̣ενṭα̣.᾽
ὣς ἔφατ᾽·] Οἰν̣ε̣ί̣δ̣η̣ς̣ δ̣ὲ κατέστυγε μῦθον ἀκού̣σ̣α̣ς̣,

10 *B* 173 al. *ε* 203 al. *διογενὲς Λαερτιάδη* | *B* 23 *Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος* | *I* 543 *υἱὸς Οἰνῆος . . . Μελέαγρος* || **11** *K* 413 al. *τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ᾽ ἀτρεκέως καταλέξω* (cf. *α* 179 al. *ω* 303) || **12** Hymn. Cer. 348 Orph. Hymn. 41, 5 al. *ἀγαυὴν Περσεφόνειαν* (Orph. Hymn. 46, 6 *Φερσ.*) | *λ* 213 al. *ἀγαυὴ Περσεφόνεια* (*λ* 226; 635 v. l. *Φερσ.*) || **13** *υ* 75 Hes. Op. 52 *Δία τερπικέραυνον* (cf. *Π* 232; dat. *B* 781 al. *η* 164 al.) | Pind. fr. 243 Sn.-Maehl. *φὰν δ᾽ ἔμμεναι Ζηνὸς υἱοί* || **14** Hes. fr. 200, 7 M.-W. *ἐεδνώσ[ασθαι ἄκοιτιν* (cf. *β* 53 Min. fr. 7, 17 Anth. Pal. 7, 648 [Leon.] Theocr. 22, 147) || **16** *σ* 276–277 *θύγατρα / μνηστεύειν* | *Φ* 587 *φίλων τοκέων* | *Ω* 211 *ι* 36 *ἀπάνευθε τοκήων* | *Ξ* 296 *φίλους λήθοντε τοκῆας* || **18** *Ω* 47 *κασίγνητον ὁμογάστριον* | *M* 371 (cf. infra v. 21) *κασίγνητος καὶ ὄπατρος* (cf. *Λ* 257) | Hymn. Cer. 85 *αὐτοκασίγνητος καὶ ὁμόσπορος* (cf. et. Aesch. Prom. 559 Eur. Phoen. 136–137) || **19** Hes. Th. 29 *μεγάλου Διός* (cf. *B* 134 al. *Δ. μεγ.*) || **20** Orph. Hymn. 70, 3 *Φερσεφόνης τ᾽, ἐρατῆς κούρης καλλιπλοκάμοιο* (cf. *Ξ* 326) | Archestr. fr. 4, 1–2 Montanari (= Suppl. Hell. 135, 1–2) *ἠυκόμοιο / Δήμητρος* | Hymn. Cer. 1 al. *Δήμητρ᾽ ἠύκομον* || **21** cf. supra ad v. 18 || **23** *Ψ* 51 *λ* 57 al. Hymn. Cer. 80 al. *ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα* (genet. Choer. fr. °13a, 10) || **24** *P* 694 *ὣς ἔφατ᾽, Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας* (cf. *Γ* 76 al. *ὣς ἔφαθ᾽ . . . μῦθον ἀκούσας*, Hes. fr. 165, 4 M.-W. *μ. ἀκ.*)

10 suppl. Merk. || **11** suppl. Merk. : *αὐτὰρ ἐγώ τοι* Page | *ατρακεως* ***Π*** || **12** *ἤλθομ]ε̣ν̣*? Merk. | fort. *ἐν{δ}ε[ιδέ᾽* | *Περσε-* solent epici : *Φερσε-* vulgo Attice, vid. Threatte, The Grammar of Attic inscriptions I, 1980, 450s; Keil, Hermes 43, 1908, 536s et Hes. fr. 185, 4 M.-W. || **13** *φασὶ γ[αμεῖ]ν* Merk. : *φὰς ν̣[εῦσαι]* West : *θεσμῶι θ᾽ ὅν ποτε] φάσκ᾽ [ἀρέσ]αι* Latte || **14** suppl. Merk. | *νόμοισιν ἐεδνώσεσ[θαι*? (*αεδν-* ***Π***) Maas || **15** *πάντας* vel *καὶ γὰρ* Merk. | *φησὶ* coni. Maas | *μεγ[ακ]υ̣δ̣εῖς* Latte : *μὲν [ἀδε]λ̣φ̣έ̣ας* Maas | *μεγακυδεῖς* non Homericum || **16** *μνησ]ṭεύειν* Merk. | *τε* Merk. : *δε* ***Π*** | fin. suppl. Maas || **17** *ὧδε κ]αὶ* vel *ὣς δὲ κ]αὶ* Merk. : *ὥς ῥα κ]αὶ* Latte | *ἐγγυάασθαι* coni. Maas || **18–19** suppl. Latte || **20** suppl. Merk. || **21** *αὐτὸς* vel *κείνης* vel *εἶναι* Merk. || **22** *τῆς ἔμ]εν⟨αι⟩* suppl. Merk. : supra]*εν*⟧ legitur *μ̣ε̣* ap. ***Π*** | *πατρωια* ***Π*** : corr. Merk. || **23** *τοῦδ᾽* (vel *τῶνδ᾽*) *ἕν]ẹκεν̣* Maas : *τοὔνε]κ᾽ ἐ[πείγε]το* Page || **24** suppl. Merk.

τὸν δ' ἀπ]αμ[ειβό]μενος προσεφώνεε μειλιχίοισι·[	25
'Θησεῦ Ἀθην]αίων βουληφόρε θωρηκτάων,	
ἦ ῥ' οὐχ 'Ιππο]δάμεια περίφρων ἦν παρά[κοι]τις	
— ⏑⏑ — ⏑⏑ — *μ]εγαθύμου Πειριθόοιο;*	
θερ]άποντα	
].....[	30
]ουσκ[	
]..[*]ρεμα[*	
]..[	

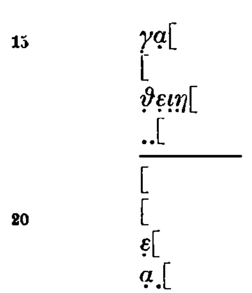
°8

ὣς ἔ[φατ'	
σεμ.[	
..α.[	
[	
εξα[	5
ημε[	
[	
]ζη[	
εἰ μὴ[	
αψ.[	10
τον[	
κει[	
μιδ[	
εισε.[	

8 P. Ibscher col. 2

25 *Θ* 292 al. *ξ* 401 al. *τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε* | *Z* 343 *υ* 165 *προσηύδα μειλιχίοισι* || 26 *E* 180 al. *Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων* | *O* 689 al. *Τρώων . . . θωρηκτάων* || 27 *α* 329 al. *περίφρων Πηνελόπεια* || 28 *φ* 296 *μεγαθύμου Πειριθόοιο*

25 *τὸν δ' ἀπ]αμ[ειβό]μενος* Ebert : *καί μιν] ἀμ[ειβό]μενος* Merk. | *προσεφώνει Π* : correxi | *μειλιχίοισι[ν* Maas || 26 suppl. Merk. || 27 'incertum utrum Hippodamia (*B* 742) an Deidamia (Plut. Thes. 30, 3); e. g. *οὐ γὰρ Δηϊ]δάμεια* vel *ἦ ῥ' οὐχ Ἱππο]δάμεια*' M.-W. : *ἀλλὰ γὰρ* vel *ἀλλ' οὐχ* Merk. : *οὔ νύ τοι Ἱππο]δάμεια* Latte || 28 *αἰδοίη κεδνὴ* suppl. Merk. || 29 suppl. Merk. || 8 1 vel *ὣς ε[ἰπὼν* Merk. || 2 *σεμν-* ? M.-W. || 5 *ἐξ Ἀ[ίδεω* vel *ἐξα[ῦτις* vel alia M.-W. || 6 *ἤμε[λλεν* ? praeter multa alia M.-W. || 13 nempe *μ⟨ε⟩ιδ-* || 14 *εἰ σε-* vel *εἰς ε-* vel *εἶσε* M.-W.

[CHERSIAS]

TESTIMONIA

1 Paus. 9, 38, 9

Χερσίας, ἀνὴρ Ὀρχομένιος· [vid. ad fr. 1]. *οὐδὲ* (*τοῦδε* Bek.) *τοῦ Χερσίου τῶν ἐπῶν οὐδεμία ἦν ἔτι κατ' ἐμὲ μνήμη, ἀλλὰ καὶ τάδε ἐπηγάγετο ὁ Κάλλιππος ἐς τὸν αὐτὸν λόγον τὸν ἔχοντα ἐς Ὀρχομενίους* (FGrHist 385 F 2). *τούτου δὲ τοῦ Χερσίου καὶ ἐπίγραμμα οἱ Ὀρχομένιοι τὸ ἐπὶ τῶι Ἡσιόδου τάφωι μνημονεύουσιν.*

epigr. laudatum a Paus. 9, 38, 4, cf. Aristot. fr. 565 Rose, Anth. Pal. 7, 54 (ubi Mnasalcae trib.), Certamen Hom. Hes. 14 (42, 25 Wil.), Tzetz. Vit. Hes. 45–48 (3 Solmsen)

2 Plut. Sept. sap. conv. 13 p. 156e

εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ Μνησιφίλου Χερσίας ὁ ποιητὴς (*ἀφεῖτο γὰρ ἤδη τῆς αἰτίας καὶ διήλλακτο τῶι Περιάνδρωι νεωστί, Χίλωνος δεηθέντος*) *κτλ.*

3 Plut. Sept. sap. conv. 21 p. 164a

τοῦ δὲ Περιάνδρου τὸν Χερσίαν ἐρωτᾶν κελεύσαντος, εἰδέναι γὰρ ἐκεῖνον καὶ παρεῖναι τῶι Κυψέλωι καθιεροῦντι τὸν οἶκον, ὁ Χερσίας μειδιάσας κτλ.

15 *γα[ι-* ? vel *γα[μβρ-* ? M.-W. || Hux., Greek epic 119 e Minyade sumpta putavit quae de Theseo et Pirithoo narrat Paus. 10, 29, 9 *κατωτέρω δὲ τοῦ Ὀδυσσέως ἐπὶ θρόνων καθεζόμενοι Θησεὺς μὲν τὰ ξίφη, τό τε Πειρίθου καὶ τὸ ἑαυτοῦ, ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις ἔχει, ὁ δὲ ἐς τὰ ξίφη βλέπων ἐστὶν ὁ Πειρίθους· εἰκάσαις ἂν ἄχθεσθαι τοῖς ξίφεσιν αὐτὸν ὡς ἀχρείοις καὶ ὄφελός σφισιν οὐ γεγενημένοις ἐς τὰ τολμήματα*

Chersiam non poetam fuisse, sed Callippi fictionem adseverant Rob., Comment. Mommsen, 1877, 145s; Wil., Hom. Unters. 338s (at vid. Ilias und Hom. 407 adn. 1), cf. Bethe, Chersias, RE III 2 (1899) 2241. sec. Plutarchi mentiones Chersias saec. VI vixit (Porzio, I Cipselidi, 1912, 195 tribuit Chersiae quoddam in Cypselum carmen), sed si Plutarchi fons ipse Callippus est, ut censet Jac., FGrHist IIIb suppl. ad 331, eius testimonii vis minuitur. fortasse Chersias poeta verus est, sed versus in fr. laudati a Callippo creati sunt.

[*ΧΕΡΣΙΑΣ*]

Orchomenius saec. VI (?)

[*ΕΠΗ*]

opus a Callippo creatum sed ut Chersiae ab eo fictum?

ἐκ δὲ Ποσειδάωνος ἀγακλειτῆς τε Μιδείης
Ἀσπληδὼν γένεθ' υἱὸς ἀν' εὐρύχορον πτολίεθρον.

[HEGESINVS]

TESTIMONIVM

Paus. 9, 29, 1s

Ἡγησίνους . . . ἐν τῆι Ἀτθίδι . . . (vid. fr. 1) *ταύτην τοῦ Ἡγησίνου τὴν ποίησιν οὐκ ἐπελεξάμην, ἀλλὰ πρότερον ἄρα ἐκλελοιπυῖα ἦν πρὶν ἢ ἐμὲ γενέσθαι· Κάλλιππος δὲ Κορίνθιος ἐν τῆι ἐς Ὀρχομενίους συγγραφῆι* (FGrHist 385 F 1) *μαρτύρια ποιεῖται τῶι λόγωι τὰ* ⟨*Ἡγησίνου*⟩ (suppl. 𝕽) *ἔπη, ὡσαύτως δὲ καὶ ἡμεῖς πεποιήμεθα παρ' αὐτοῦ Καλλίππου διδαχθέντες.*

Hegesinum et Atthidem Callippi fictiones esse recte adseverant Rob., Comment. Mommsen, 1877, 145s; Wil., Hom. Unters. 338s; Kalkmann, Pausanias der Perieget

Paus. 9, 38, 9 *Ἀσπληδόνα δὲ ἐκλιπεῖν τοὺς οἰκήτοράς φασιν ὕδατος σπανίζοντας* (Mus.: *σπανίζοντος β*)*· γενέσθαι δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ Ἀσπληδόνος τῆι πόλει, τοῦτον δὲ εἶναι νύμφης τε Μιδείας καὶ Ποσειδῶνος. ὁμολογεῖ δὲ καὶ ἔπη σφίσιν* (Sibelis : *φησὶν β*) *ἃ ἐποίησε Χερσίας, ἀνὴρ Ὀρχομένιος·* [1–2]

1 *Σ* 45 *ἀγακλειτὴ Γαλάτεια* | Hymn. Hom. 31, 4 *Εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτήν* || 1–2 Hes. fr. 150, 27 M.-W. *ὅς τε Ποσει*]*δάωνος . . . γένεθ' υἱός*, cf. fr. 10 (a), 63 West al. || 2 Sapph. fr. 44, 12 Voigt *πτόλιν εὐρύχορον* (cf. *ω* 468 *πρὸ ἄστεος εὐρυχόροιο*)

1 *Μιδείας β* : corr. edd. | Mideam Boeotiae urbem laudat Hom. *Β* 507 || 2 Aspledo Orchomeni filius sec. Hes. fr. 77 M.-W. | vid. Tümpel, Aspledon 2–3, RE II 2 (1896) 1737

146 adn. 1; Jac. FGrHist n. 331; Ἡγησίνουν esse nomen fictile a Hegesino Cypriorum auctore (cf. Cypr. Test. 7) creatum censuit Jac. FGrHist 3b Suppl. 609
Welck., Ep. Cyclus I[2] 292ss errat putans Atthidem idem carmen ac Amazonidem esse; eius opinioni adstipulati sunt Düntzer 4 et Dübner 586

[ΗΓΗΣΙΝΟΥΣ]

poeta a Callippo fictus

[ΑΤΘΙΣ]

Ἄσκρηι δ' αὖ παρέλεκτο Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
ἥ δή οἱ τέκε παῖδα περιπλομένων ἐνιαυτῶν
Οἴοκλον, ὃς πρῶτος μετ' Ἀλωέος ἔκτισε παίδων
Ἄσκρην, ἥ θ' Ἑλικῶνος ἔχει πόδα πιδακόεντα.

ARISTEAS

TESTIMONIA

1 Herodt. 4, 13

Ἀριστέης ὁ Καϋστροβίου ἀνὴρ Προκοννήσιος, ποιέων ἔπεα [pergit fr. 2].

2 Herodt. 4, 14 (unde Origen. c. Celsum 3, 26)

καὶ ὅθεν μὲν ἦν Ἀριστέης ὁ ταῦτα ποιήσας εἴρηκα· τὸν δὲ περὶ αὐτοῦ ἤκουον λόγον ἐν Προκοννήσωι καὶ Κυζίκωι, λέξω. Ἀριστέην γὰρ λέγουσι, ἐόντα τῶν ἀστῶν οὐδενὸς γένος ὑποδεέστερον, ἐσελθόντα ἐς κναφήιον ἐν Προκοννήσωι ἀποθανεῖν, καὶ τὸν κναφέα κατακληΐσαντα τὸ ἐργαστή-

Paus. 9, 29, 1 *θῦσαι δὲ ἐν Ἑλικῶνι Μούσαις πρώτους καὶ ἐπονομάσαι τὸ ὄρος ἱερὸν εἶναι Μουσῶν Ἐφιάλτην καὶ Ὦτον λέγουσιν, οἰκίσαι δὲ αὐτοὺς καὶ Ἄσκρην· καὶ δὴ καὶ Ἡγησίνους ἐπὶ τῶιδε ἐν τῆι Ἀτθίδι ἐποίησεν·* [1–4]

1 Hymn. Ven. 167 *ἀθανάτηι παρέλεκτο* | Hes. fr. 176, 6 M.-W. *Αἰγίσθωι παρέλεκτο* | *Η* 445 al. *α* 74 al. Hes. Op. 667 al. *Ποσειδάων ἐνοσίχθων* || 2 *Υ* 239 *γ* 489 al. Hes. Th. 821 al. *τέκε παῖδα* | *α* 16 Hymn. Cer. 265 *περιπλομένων ἐνιαυτῶν* (cf. *Ψ* 833 Hes. Th. 184) || 3 *λ* 263 *οἳ πρῶτοι . . . ἔκτισαν*

3 Oeoclus alicubi ignotus, cf. Zwicker, Oioklos, RE XVII 2 (1937) 2283 || 4 *τ' β* | de *ἥ θ'* vid. Ruijgh, Autour de 'τε épique', Amsterdam 1971, 916 | de re cf. Jac., FGrHist IIIb comm. ad 331 p. 609s

ριον οἴχεσθαι ἀγγελέοντα τοῖσι προσήκουσι τῶι νεκρῶι. ἐσκεδασμένου δὲ ἤδη τοῦ λόγου ἀνὰ τὴν πόλιν ὡς τεθνεὼς εἴη ὁ Ἀριστέης, ἐς ἀμφισβασίας τοῖσι λέγουσι ἀπικνέεσθαι ἄνδρα Κυζικηνὸν ἥκοντα ἐξ Ἀρτάκης πόλιος, φάντα συντυχεῖν τέ οἱ ἰόντι ἐπὶ Κυζίκου καὶ ἐς λόγους ἀπικέσθαι. καὶ τοῦτον μὲν ἐντεταμένως ἀμφισβατέειν, τοὺς δὲ προσήκοντας τῶι νεκρῶι ἐπὶ τὸ κναφήιον παρεῖναι ἔχοντας τὰ πρόσφορα ὡς ἀναιρησομένους. ἀνοιχθέντος δὲ τοῦ οἰκήματος οὔτε τεθνεῶτα οὔτε ζῶντα φαίνεσθαι Ἀριστέην. μετὰ δὲ ἑβδόμωι ἔτεϊ φανέντα αὐτὸν ἐς Προκόννησον ποιῆσαι τὰ ἔπεα ταῦτα τὰ νῦν ὑπ' Ἑλλήνων Ἀριμάσπεα καλέεται, ποιήσαντα δὲ ἀφανισθῆναι τὸ δεύτερον. ταῦτα μὲν αἱ πόλιες αὗται λέγουσι, τάδε δὲ οἶδα Μεταποντίνοισι τοῖσι ἐν Ἰταλίηι συγκυρήσαντα μετὰ τὴν ἀφάνισιν τὴν δευτέρην Ἀριστέω ἔτεσι τεσσεράκοντα καὶ διηκοσίοισι, ὡς ἐγὼ συμβαλλόμενος ἐν Προκοννήσωι τε καὶ Μεταποντίωι εὕρισκον. Μεταποντῖνοί φασι αὐτὸν Ἀριστέην φανέντα σφι ἐς τὴν χώρην κελεῦσαι βωμὸν Ἀπόλλωνος ἱδρύσασθαι καὶ Ἀριστέω τοῦ Προκοννησίου ἐπωνυμίην ἔχοντα ἀνδριάντα παρ' αὐτὸν στῆσαι· φάναι γάρ σφι τὸν Ἀπόλλωνα Ἰταλιωτέων μούνοισι δὴ ἀπικέσθαι ἐς τὴν χώρην, καὶ αὐτός οἱ ἕπεσθαι ὁ νῦν ἐὼν Ἀριστέης· τότε δέ, ὅτε εἵπετο τῶι θεῶι, εἶναι κόραξ. καὶ τὸν μὲν εἰπόντα ταῦτα ἀφανισθῆναι, σφέας δὲ Μεταποντῖνοι λέγουσι ἐς Δελφοὺς πέμψαντας τὸν θεὸν ἐπειρωτᾶν ὅ τι τὸ φάσμα τοῦ ἀνθρώπου εἴη. τὴν δὲ Πυθίην σφέας κελεύειν πείθεσθαι τῶι φάσματι, πειθομένοισι δὲ ἄμεινον συνοίσεσθαι. καὶ σφέας δεξαμένους ταῦτα ποιῆσαι ἐπιτελέα. καὶ νῦν ἕστηκε ἀνδριὰς ἐπωνυμίην ἔχων Ἀριστέω παρ' αὐτῶι τῶι ἀγάλματι τοῦ Ἀπόλλωνος, πέριξ δὲ αὐτὸν δάφναι ἑστᾶσι· τὸ δὲ ἄγαλμα ἐν τῆι ἀγορῆι ἵδρυται. Ἀριστέω μέν νυν πέρι τοσαῦτα εἰρήσθω.

3 Suda s. v. *Ἀριστέας* (I 353, 13 Adler)

Δημοχάριδος ἢ Καϋστροβίου, Προικοννήσιος, ἐποποιός· τὰ Ἀριμάσπεια καλούμενα ἔπη· ἔστι δὲ ἱστορία τῶν Ὑπερβορέων Ἀριμασπῶν, βιβλία γʹ. τούτου φασὶ τὴν ψυχήν, ὅταν ἐβούλετο, ἐξιέναι καὶ ἐπανιέναι πάλιν (vid. Hesych. Miles. ap. Müller, FHG IV 155 A 2). *γέγονε δὲ κατὰ Κροῖσον καὶ Κῦρον, Ὀλυμπιάδι νʹ* (*ηʹ* F : *ὀγδόηι* V : *νηʹ* Rohde; 580/577). *ἔγραψε δὲ οὗτος καὶ καταλογάδην Θεογονίαν, εἰς ἔπη ͵α.* unde 'Eudoc.' Viol. 157

vid. Rohde, Kl. Schr. 1, 1901 [1969], 136 adn. 2. tit. *Ἀριμάσπεια* et. ap. Tzetz. (fr. 4–6) et Strab. (fr. 8); cf. sine auctoris nomine Longin. (fr. 11)

4 Apollon. Mirab. 2

Ἀριστέαν δὲ ἱστορεῖται τὸν Προκοννήσιον ἔν τινι γναφείωι τῆς Προκοννήσου τελευτήσαντα ἐν τῆι αὐτῆι ἡμέραι καὶ ὥραι ἐν Σικελίαι ὑπὸ πολλῶν

θεωρηθῆναι γράμματα διδάσκοντα. ὅθεν, πολλάκις αὐτῶι τοῦ τοιούτου συμβαίνοντος καὶ περιφανοῦς γιγνομένου διὰ πολλῶν ἐτῶν καὶ πυκνότερον ἐν τῆι Σικελίαι φανταζομένου, οἱ Σικελοὶ ἱερόν τε καθιδρύσαντο αὐτῶι καὶ ἔθυσαν ὡς ἥρωϊ.

5 Tzetz. Chil. 2, 726ss

ὁ Ἀριστέας μὲν υἱὸς ἦν τοῦ Καϋστροβίου,
τῶι γένει Προικονήσιος τῶν εὐγενῶν καὶ πρώτων.
οὗτος χαλκείωι παρεισδὺς θνήσκει καὶ πίπτει νέκυς·
κλείσας δ' εὐθέως ὁ χαλκεὺς ἐκεῖνο τὸ χαλκεῖον
τοῖς συγγενέσι τὸ δεινὸν λέγει τοῦ Ἀριστέα.
οἱ δὲ δραμόντες ὀδυρμοῖς πάντες πρὸς τὸ χαλκεῖον
ἀνοίξαντες οὐδὲν εὗρον, οὐ νέκυν οὐδὲ ζῶντα.
μετὰ δ' ἑπτὰ χρόνοις φανεὶς πάλιν ὁ Ἀριστέας
ἔπη τὰ Ἀριμάσπεια λεγόμενα συγγράφει,
καὶ πάλιν ἀφανίζεται τὸ δεύτερον καὶ θνήσκει.
καὶ μετὰ διακόσια δὶς εἴκοσι τὰ ἔτη
ἐφ' Ἡροδότου γέγονε καὶ πάλιν ἀνεφάνη,
ὥσπερ φησὶν Ἡρόδοτος· εἰ ἀληθὲς οὐκ οἶδα.
καὶ τίς αὐτὸν ἐγνώρισε, τίς ἔζησε τοσόνδε,
ὥστε τοῖς ὕστερον εἰπεῖν, Ἡρόδοτε, σοῖς χρόνοις
'οὗτος ὁ Προικονήσιος ἐστὶν ὁ Ἀριστέας,
ὃς ἔκπαλαι μὲν τέθνηκε, νῦν δ' ἀνεφάνη πάλιν';
πλατύς μοι λῆρος φαίνεται καὶ ψυχρομυθουργία.

6 Tzetz. Chil. 4, 519ss

τῶι δ' ἀποθνήσκειν τε καὶ ζῆν (sc. *ἐφρόνει μέγα*)
. . . *καὶ Ἀριστέας ἅμα,*
ὁ Ἀριστέας ὁ σοφὸς ὁ τοῦ Καϋστροβίου.

7 Origen. Contra Cels. 3, 26

ἴδωμεν δὲ καὶ ἃ μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Κέλσος, παρατιθέμενος ἀπὸ ἱστοριῶν παράδοξα καὶ καθ' αὐτὰ μὲν ἀπίστοις ἐοικότα, ὑπ' αὐτοῦ δὲ οὐκ ἀπιστούμενα ὅσον γε ἐπὶ τῆι λέξει αὐτοῦ. καὶ πρῶτόν γε τὰ περὶ τὸν Προκοννήσιον Ἀριστέαν, περὶ οὗ ταῦτά φησιν· 'εἶτ' Ἀριστέαν μὲν τὸν Προκοννήσιον ἀφανισθέντα τε οὕτως δαιμονίως ἐξ ἀνθρώπων καὶ αὖθις ἐναργῶς φανέντα καὶ πολλοῖς ὕστερον χρόνοις πολλαχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐπιδημήσαντα καὶ θαυμαστὰ ἀγγείλαντα, καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐπισκήψαντος Μεταποντίνοις ἐν θεῶν μοίραι νέμειν τὸν Ἀριστέαν, τοῦτον οὐδεὶς ἔτι

νομίζει θεόν'. ἔοικε δ' εἰληφέναι τὴν ἱστορίαν ἀπὸ Πινδάρου (fr. 271 Sn.-Maehl.) *καὶ Ἡροδότου* (4, 14s). *ἀρκεῖ δὲ νῦν τὴν Ἡροδότου παραθέσθαι λέξιν ἀπὸ τῆς τετάρτης τῶν ἱστοριῶν οὕτως περὶ αὐτοῦ ἔχουσαν·* [laud. Test. 2]. Aristeam laudat et. 3, 27ss

8 Aen. Gaz. Theophr. p. 63, 19 Colonna

Πίνδαρος δὲ ὁ Θηβαῖος καὶ Ἡρόδοτος ὁ Ἁλικαρνασσεὺς Ἀριστέαν φασὶ τὸν Προκοννήσιον εἰσελθόντα παρὰ τὸν κναφέα ἐν Προκοννήσωι ἐκεῖ καὶ τεθνάναι καὶ ἀφανισθέντα Κυζικηνοῖς φανερῶς διαλέγεσθαι καὶ διακοσίοις ὕστερον ἔτεσι καὶ τεσσαράκοντα ἐν Ἰταλίαι Μεταποντίνοις ὀφθῆναι καὶ κελεύειν ἑαυτὸν θυσίαις τιμᾶν καὶ τὸν Ἀπόλλω· 'συνέπομαι γάρ', ἔφη, 'τῶι Ἀπόλλωνι τότε κόραξ ὑπάρχων ὁ νῦν Ἀριστέας'. καὶ τοὺς Μεταποντίνους πέμψαντας εἰς Δελφοὺς ἐπερωτᾶν τὸν Ἀπόλλω εἰ χρὴ τῶι Ἀριστέαι πείθεσθαι, καὶ τὴν Πυθίαν χρῆσαι ὡς πειθομένοις ἄμεινον ἔσται. καὶ νῦν ἀνδριὰς ἕστηκεν ἐπωνυμίαν Ἀριστέας παρ' αὐτῶι τῶι ἀγάλματι τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ὡς θεοῖς ἀμφοτέροις ἡ θυσία κοινὴ νομίζεται.

9 Theopompus ap. Ath. 13, 605c (= FGrHist 115 F 248)

αὕτη ἡ Φαρσαλία ἐν Μεταποντίωι ὑπὸ τῶν ἐν τῆι ἀγορᾶι μάντεων (*νεανιῶν* Schweigh.), *γενομένης φωνῆς ἐκ τῆς δάφνης τῆς χαλκῆς, ἣν ἔστησαν Μεταποντῖνοι κατὰ τὴν Ἀριστέα τοῦ Προκοννησίου ἐπιδημίαν, ὅτ' ἔφησεν ἐξ Ὑπερβορέων παραγεγονέναι, ὡς τάχιστα ὤφθη εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβαλοῦσα, ἐμμανῶν γενομένων τῶν μάντεων διεσπάσθη ὑπ' αὐτῶν* (*ὑπ' αὐ.* del. Kaib.). *καὶ τῶν ἀνθρώπων ὕστερον ἀναζητούντων τὴν αἰτίαν εὑρέθη διὰ τὸν τοῦ θεοῦ στέφανον ἀνῃρημένη.*

10 Plin. Nat. hist. 7, 174

reperimus inter exempla (*sc.* ut de homine ne morti quidem debeat credi) . . . Aristeae etiam (*sc.* animam) visam evolantem ex ore in Proconneso corvi effigie, aeque magna (*Schilling*: que magna *codd.*: magna quae *Barbarus*) ⟨ac quae⟩ (*add. Schilling*) sequitur fabulositate.

11 Plut. Rom. 28, 4

ἔοικε μὲν οὖν ταῦτα (sc. *τὰ περὶ τοῦ Ῥωμύλου λεγόμενα*) *τοῖς ὑφ' Ἑλλήνων περί τ' Ἀριστέου τοῦ Προικοννησίου καὶ Κλεομήδους τοῦ Ἀστυπαλαιέως μυθολογουμένοις. Ἀριστέαν μὲν γὰρ ἔν τινι κναφείωι τελευτῆσαί φασι, καὶ τὸ σῶμα μετιόντων αὐτοῦ τῶν φίλων ἀφανὲς οἴχεσθαι· λέγειν δέ τινας εὐθὺς ἐξ ἀποδημίας ἥκοντας ἐντυχεῖν Ἀριστέαι τὴν ἐπὶ Κρότωνος πορευομένωι.*

12 Maxim. Tyr. 10, 2f

Προκονησίωι ἀνδρὶ τὸ μὲν σῶμα ἔκειτο ἔμπνουν μέν, ἀλλ' ἀμυδρῶς καὶ ἐγγύτατα θανάτου· ἡ δὲ ψυχὴ ἐκδῦσα τοῦ σώματος ἐπλανᾶτο ἐν τῶι αἰθέρι ὄρνιθος δίκην, πάντα ὕποπτα (*ἄποπτα* Markland) *θεωμένη, γῆν καὶ θάλατταν καὶ ποταμοὺς καὶ πόλεις καὶ ἔθνη* (*ἔθη* Markland) *ἀνδρῶν καὶ παθήματα καὶ φύσεις παντοίας· καὶ αὖθις εἰσδυομένη τὸ σῶμα καὶ ἀναστήσασα, ὥσπερ ὀργάνωι χρωμένη, διηγεῖτο ἄττα εἶδέν τε καὶ ἤκουσεν παρ' ἄλλοις ἄλλα.* cf. fr. 1

13 Maxim. Tyr. 38, 3c

ἐγένετο καὶ ἐν Προκοννήσωι ἀνὴρ φιλόσοφος (*σοφὸς* Markland), *ὄνομα Ἀριστέας· ἠπιστεῖτο δὲ αὐτῶι οὐχὶ* (Hobein : *οὐχ ἡ* **RHMN**) *σοφία τὰ πρῶτα, διότι μηδένα αὐτῆς διδάσκαλον προὔφερεν. πρὸς οὖν δὴ τὴν τῶν ἀνθρώπων ἀπιστίαν ἐξεῦρεν λόγον·* [sequitur fr. 1]

cf. Maxim. Tyr. 38, 4a *βούλει τοίνυν Ἀριστέαν μὲν . . . τοῖς μύθοις ἐῶμεν*

14 Clem. Alex. Strom. 1, 21, 133, 2

προγνώσει δὲ καὶ Πυθαγόρας ὁ μέγας προσανεῖχεν αἰεὶ Ἄβαρίς τε ὁ Ὑπερβόρειος καὶ Ἀριστέας (Potter : *Ἀρισταίας* **L**) *ὁ Προκοννήσιος Ἐπιμενίδης τε ὁ Κρής κτλ.*

15 Iamblich. Vit. Pyth. 28, 138

καὶ τοῦτό γε πάντες οἱ Πυθαγόρειοι ὁμῶς ἔχουσι πιστευτικῶς, οἷον περὶ Ἀριστέου (Westermann : *Ἀρισταίου* **F**) *τοῦ Προκοννησίου καὶ Ἀβάριδος τοῦ Ὑπερβορέου τὰ μυθολογούμενα καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα λέγεται.*

16 Gregor. Naz. Or. 4 (adv. Iul. 1), 59 (Patr. Gr. 35, 581 B Migne)

ταῦτα μὲν παιζέτωσαν παρ' ἐκείνοις Ἐμπεδοκλεῖς καὶ Ἀρισταῖοι καὶ Ἐμπεδότιμοί τινες καὶ Τροφώνιοι καὶ τοιούτων δυστυχῶν ἀριθμός· ὧν ὁ μὲν . . . οἱ δὲ ἀδύτοις τισὶν ἑαυτοὺς ἐγκρύψαντες ὑπὸ τῆς αὐτῆς νόσου καὶ φιλαυτίας, εἶτ' ἐλεγχθέντες, οὐ μᾶλλον ἐκ τῆς κλοπῆς ἐτιμήθησαν ἢ ἐκ τοῦ μὴ λαθεῖν καθυβρίσθησαν.

17 Procl. in Plat. Remp. 614b (II 113, 19 Kroll)

καὶ γὰρ ἐφ' ἡμῶν τινες ἤδη καὶ ἀποθανεῖν ἔδοξαν καὶ μνήμασιν ἐνετέθησαν καὶ ἀνεβίωσαν καὶ ὤφθησαν, οἱ μὲν ἐγκαθήμενοι τοῖς μνήμασιν, οἱ δὲ καὶ ⟨ἐφ⟩εστῶτες· καθάπερ δὴ καὶ ἐπὶ τῶν πάλαι γεγονότων

ἱστοροῦνται καὶ Ἀριστέας ὁ Προκοννήσιος καὶ Ἑρμόδωρος (*Ἑρμότιμος* Rohde) *ὁ Κλαζομένιος καὶ Ἐπιμενίδης ὁ Κρής, μετὰ θάνατον ἐν τοῖς ζῶσιν γενόμενοι* (Morus : *-μενος* codd.).

18 Dionys. Halic. Thuc. 23

οὔτε γὰρ διασώιζονται τῶν πλειόνων αἱ γραφαὶ μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, οὔθ' αἱ διασωιζόμεναι παρὰ πᾶσιν ὡς ἐκείνων οὖσαι τῶν ἀνδρῶν πιστεύονται· ἐν αἷς εἰσιν αἵ τε Κάδμου τοῦ Μιλησίου καὶ Ἀρισταίου τοῦ Προκοννησίου καὶ τῶν παραπλησίων τούτοις.

Bolton 32 et West, Orphic Poems 55, putant Dionysium ad Theogoniam prosaicam (de qua vid. Test. 3) alludere; vid. Pritchett, Dionysius of Halicarnassus, On Thucydides, 1975, 78

19 Favorin. (Dio Chrys.) Corinth. 46 (312, 31 Barigazzi)

οὐδὲ γὰρ ὁ πρὸ σοῦ Ἀριστέης· ὧδε γὰρ ἔσχε κἀκείνωι, ὡς ἐμοὶ εἰκάσθη (*ὡς* ⟨*καὶ σοί, ὅς*⟩ *ἐμοὶ εἰκάσθης* Reiske), *ἀναστῆναι μὲν αὐτὸν ὑπὸ τῶν Προκοννησίων, ἀφανισθῆναι δὲ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, λόγον δ' ὑπὸ τῶν αὐτῶν τούτων διαδοθῆναι, ὡς οὔτε ζῶν οὔτε τεθνεὼς φαίνοιτο Ἀριστέης. ἀλλὰ καὶ τότε καὶ νῦν καὶ πρὸς ἅπαντα τὸν χρόνον ἔζη Ἀριστέης.*

20 Gell. 9, 4, 1–4

fasces librorum venalium expositos vidimus (*sc.* Brundisii). atque ego avide statim pergo ad libros. erant autem isti omnes libri Graeci miraculorum fabularumque pleni, res inauditae, incredulae, scriptores veteres non parvae auctoritatis: Aristeas Proconnesius et Isigonus Nicaeensis et Ctesias et Onesicritus et Philostephanus (*Ionsius*: Polist. *codd.*) et Hegesias; ipsa autem volumina ex diutino situ squalebant et habitu aspectuque taetro erant.

de hoc testimonio vide quae peritissime disseruit Bolton 28ss

21 Tatian. Or. ad Graecos 41 (Euseb. Praep. Ev. 10, 11, 27)

τὸ δὲ νῦν ἔχον σπευστέον μετὰ πάσης ἀκριβείας σαφηνίζειν ὡς οὐχ Ὁμήρου μόνον πρεσβύτερός ἐστιν ὁ Μωσῆς, ἔτι δὲ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ συγγραφέων, Λίνου, Φιλάμμωνος, Θαμύριδος, Ἀμφίονος, Ὀρφέως, Μουσαίου, Δημοδόκου, Φημίου, Σιβύλλης, Ἐπιμενίδου τοῦ Κρητός, ὅστις εἰς τὴν Σπάρτην ἀφίκετο, ⟨*καὶ*⟩ (transp. Schwartz) *Ἀρισταίου τοῦ Προκοννησίου* {*καὶ*} (del. Schwartz) *τοῦ τὰ Ἀριμάσπια συγγράψαντος, Ἀσβόλου τε τοῦ Κενταύρου καὶ Ἰσάτιδος* (*Βάκιδος* Schwartz), *Δρύμωνός τε καὶ Εὔκλου τοῦ Κυπρίου καὶ Ὥρου τοῦ Σαμίου καὶ Προναπίδου*

(*Προναιτίδου* Eus. **IO** : *Προταινίδου* Eus. **ND** : *Προναυτίδου* Tat. : corr. Gaisford) *τοῦ Ἀθηναίου.*

22 Strab. 14, 1, 18 p. 639

τινὲς δὲ διδάσκαλον Ὁμήρου τοῦτόν (sc. *τὸν Κρεώφυλον,* vid. Creoph. Test. 8) *φασιν, οἱ δ' οὐ τοῦτον, ἀλλ' Ἀριστέαν τὸν Προκοννήσιον.*

23 Strab. 13, 1, 16 p. 589

ἐντεῦθέν (sc. *ἐκ Προκοννήσου*) *ἐστιν Ἀριστέας* (Casaubon : *Ἀρισταῖος* codd.) *ὁ ποιητὴς τῶν Ἀριμασπείων καλουμένων ἐπῶν, ἀνὴρ γόης εἴ τις ἄλλος.*

24 Eust. in Il. p. 331, 7

τινὲς δὲ καὶ διδάσκαλον Ὁμήρου τὸν Κρεώφυλον (Test. 10) *εἶπον· ἕτεροι δὲ Ἀρισταῖον τὸν Προκοννήσιον, ὡς καὶ ταῦτα ὁ γεωγράφος* (vid. Test. 22) *ἱστορεῖ.*

ΑΡΙΣΤΕΑΣ

Proconnesius saec. VII

1 (20 Bolton)

MAXIM. TYR. 38, 3c *Ἀριστέας* ... (vid. Test. 13) *ἔφασκεν τὴν ψυχὴν αὐτῶι καταλιποῦσαν τὸ σῶμα, ἀναπτᾶσαν εὐθὺ τοῦ αἰθέρος, περιπολῆσαι τὴν γῆν Ἑλλάδα καὶ τὴν βάρβαρον καὶ νήσους πάσας καὶ ποταμοὺς καὶ ὄρη· γενέσθαι δὲ τῆς περιπολήσεως αὐτῆι τέρμα τὴν Ὑπερβορέων γῆν· ἐποπτεῦσαι δὲ πάντα ἑξῆς νόμαια καὶ ἤθη*
5 *πολιτικὰ καὶ φύσεις χωρίων καὶ ἀέρων μεταβολὰς καὶ ἀναχύσεις θαλάττης καὶ ποταμῶν ἐκβολάς· γενέσθαι δὲ αὐτῆι καὶ τὴν τοῦ οὐρανοῦ θέαν πολὺ τῆς νέρθεν σαφεστέραν.*

1 4 de Hyperboreis vid. ad Epig. fr. 2 || prooemium Arimaspeorum prosaico sermone redditum sec. Dowden, Rev. ét. gr. 93, 1980, 491, qui cf. *α* 3 *πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω* et Parmenid. 28 B 1 D.-K., quibus locis addiderim: Archestr. Gel. Suppl. Hell. 132 = fr. 1 Montanari *ἱστορίης ἐπίδειγμα ποιούμενος Ἑλλάδι πάσηι* et ap. Athen. 7, 278d (= Suppl. Hell. 133 = Test. 15 Montanari) *ὑπὸ φιληδονίας γῆν πᾶσαν καὶ θάλασσαν περιῆλθεν ἀκριβῶς ... καὶ ὥσπερ οἱ τὰς περιηγήσεις καὶ τοὺς περίπλους ποιησάμενοι μετ' ἀκριβείας ἐθέλει πάντα ἐκτίθεσθαι ... τοῦτο γὰρ αὐτὸς ἐν τῶι προοιμίωι ἐπαγγέλλεται κτλ.*, at non mihi cum Dowden convenit iter Aristeae 'voyage de l'âme' fuisse (vid. quae recte admonuit Bolton 133ss); credo Aristeam reapse iter fecisse, sed more poetico rem tractavisse quasi animae iter, vid. et. Bowra, On Greek Margins 74

2 (5 K., 1 fr. 1 B.)

(I) HERODT. 4, 13 *ἔφη δὲ Ἀριστέης* [Test. 1] *ἀπικέσθαι ἐς Ἰσσηδόνας φοιβόλαμπτος γενόμενος, Ἰσσηδόνων δὲ ὑπεροικέειν Ἀριμασποὺς ἄνδρας μουνοφθάλμους, ὑπὲρ δὲ τούτων τοὺς χρυσοφύλακας γρῦπας, τούτων δὲ τοὺς Ὑπερβορέους κατήκοντας ἐπὶ θάλασσαν. τούτους ὦν πάντας πλὴν Ὑπερβορέων ἀρξάντων Ἀριμασπῶν αἰεὶ τοῖσι πλησιοχώροισι ἐπιτίθεσθαι, καὶ ὑπὸ μὲν Ἀριμασπῶν ἐξωθέεσθαι ἐκ τῆς χώρης* 5 *Ἰσσηδόνας, ὑπὸ δὲ Ἰσσηδόνων Σκύθας, Κιμμερίους δὲ οἰκέοντας ἐπὶ τῆι νοτίηι θαλάσσηι ὑπὸ Σκυθέων πιεζομένους ἐκλιπεῖν τὴν χώρην. οὕτω οὐδὲ οὗτος συμφέρεται περὶ τῆς χώρης ταύτης Σκύθηισι* || cf. TZETZ. Chil. 7, 668 *καὶ ὁ Φερένικος* (Suppl. Hell. 671) *φησὶ περὶ Ὑπερβορέων / ὥσπερ καὶ ὁ Ζηνόθεμις* (Suppl. Hell. 855) *ὁμοῦ καὶ Ἀριστέας, / ὁ Ἀριστέας ὁ σοφὸς ὁ τοῦ Καϋστροβίου, / οὗπερ αὐτὸς μὲν* 10 *ἔπεσιν ἐνέτυχον ὀλίγοις, / Ἡρόδοτος δὲ μέμνηται.*

3 (6 K., 2 fr. 2 B.)

HERODT. 4, 16 *οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Ἀριστέης . . . οὐδὲ οὗτος προσωτέρω Ἰσσηδόνων αὐτὸς ἐν τοῖσι ἔπεσι ποιέων ἔφησε ἀπικέσθαι, ἀλλὰ τὰ κατύπερθε ἔλεγε ἀκοῆι, φὰς Ἰσσηδόνας εἶναι τοὺς ταῦτα λέγοντας.*

4 (2 K., 3 fr. 3 B.)

Ἰσσηδοὶ χαίτηισιν ἀγαλλόμενοι ταναῆισι.

5 (3 K., 3 fr. 4 B.)

καὶ φάσ⟨αν⟩ ἀνθρώπους εἶναι καθύπερθεν ὁμούρους

4 TZETZ. Chil. 7, 678 *καὶ Ἀριστέας δέ φησιν ἐν τοῖς Ἀριμασπείοις·* [1] || 5 TZETZ. Chil. 7, 680 [1–3]

4 Xenoph. fr. 3, 5 Gent.-Prato *χαίτηισιν †ἀγαλλομεν* (*ἀγάλμενοι* Wil.) *εὐπρεπέεσσιν* (cf. Hes. fr. 10 (a), 85 West *]ηισιν ἀγαλλόμενος*)

2 cf. Clem. Alex. Strom. 1, 15, 72, 2 *τοὺς δὲ Ὑπερβορέους Ἑλλάνικος* (FGrHist 4 F 187b) *ὑπὲρ τὰ Ῥιπαῖα ὄρη οἰκεῖν ἱστορεῖ*, Damast. FGrHist 5 F 1 *ἄνω Σκυθῶν Ἰσσηδόνας οἰκεῖν* (sc. *φησιν*), *τούτων δ' ἀνωτέρω Ἀριμασπούς, ἄνω δὲ Ἀριμασπῶν τὰ Ῥιπαῖα ὄρη, ἐξ ὧν τὸν Βορέαν πνεῖν, χίονα δὲ μήποτε αὐτὰ ἐκλείπειν* (Mein. : *ἐλλ.* codd.), *ὑπὲρ δὲ τὰ ὄρη ταῦτα Ὑπερβορέους καθήκειν εἰς τὴν ἑτέραν θάλασσαν.* cf. et. Hippocr. Aër. 19 || de Arimaspis et grypis cf. Alföldi, Gnomon 9, 1933, 566ss; Wernicke, Arimaspoi, RE II 1 (1895) 826s (vid. et. Choeril. fr. 13a 7); Dyer s. v. *Ἀριμασποί*, Lex. Frühgr. Epos || **3** de re cf. dissimiles opiniones ap. Bolton 133 et Dowden, Rev. ét. gr. 93, 1980, 491 || **4** cf. Steph. Byz. s. v. *Ἰσσηδόνες* (339, 18 Mein.)· *ἔθνος Σκυθικόν· Ἑκαταῖος* (FGrHist 1 F 193) *†Ἀσίαι* (*Εὐρώπηι* Jac.), *Ἀλκμὰν* (fr. 156 Page) *δὲ μόνος Ἐσσηδόνας αὐτούς φησιν . . . λέγονται καὶ Ἰσσηδοὶ τρισυλλάβως* | forma *Ἰσσηδοί* invenitur et ap. Zenothem. Suppl. Hell. 855 (Tzetz. Chil. 7, 675) | de varietate nominum vid. Bolton 5 et adn. 3 (p. 184); 111 | de Issedonibus vid. Herrmann, Issedoi, RE IX 2 (1916) 2235ss et Bolton 104ss | Issedones cum Arimaspis confudit Antim. Col. fr. 103 Wyss || **5** 1 *φάσ⟨αν⟩* Ebert (quia in narratione poetae epici praeterito tempore utebantur) : *φασ'* Hubmann : *σφᾶς* Tzetz. : *σφέας* Kink.

πρὸς Βορέω, πολλούς τε καὶ ἐσθλοὺς κάρτα μαχητάς,
ἀφνειοὺς ἵπποισι, πολύρρηνας, πολυβούτας.

6 (4 K., 3 fr. 5 B.)

ὀφθαλμὸν δ' ἕν' ἕκαστος ἔχει χαρίεντι μετώπωι,
χαίτηισι⟨ν⟩ λάσιοι, πάντων στιβαρώτατοι ἀνδρῶν.

7 (7 K., 4 B.)

(I) PAUS. 1, 24, 6 *τούτους τοὺς γρῦπας ἐν τοῖς ἔπεσιν Ἀριστέας ὁ Προκοννήσιος μάχεσθαι περὶ τοῦ χρυσοῦ φησιν Ἀριμασποῖς ⟨τοῖς⟩ ὑπὲρ Ἰσσηδόνων. τὸν δὲ χρυσόν, ὃν φυλάσσουσιν οἱ γρῦπες, ἀνιέναι τὴν γῆν· εἶναι δὲ Ἀριμασποὺς μὲν ἄνδρας μονοφθάλμους πάντας ἐκ γενετῆς, γρῦπας δὲ θηρία λέουσιν εἰκασμένα, πτερὰ δὲ ἔχειν καὶ* 5 *στόμα ἀετοῦ* || (II) HERODT. 3, 116 *πρὸς δὲ ἄρκτον τῆς Εὐρώπης πολλῶι τι πλεῖστος χρυσὸς φαίνεται ἐών, ὅκως μὲν γινόμενος, οὐκ ἔχω οὐδὲ τοῦτο ἀτρεκέως εἶπαι, λέγεται δὲ ὑπὲκ τῶν γρυπῶν ἁρπάζειν Ἀριμασποὺς ἄνδρας μουνοφθάλμους* || (III) HERODT. 4, 27 *γινώσκονται μὲν δὴ καὶ οὗτοι* (sc. *οἱ Ἰσσηδόνες*), *τὸ δὲ ἀπὸ τούτων τὸ κατύπερθε Ἰσσηδόνες εἰσὶ οἱ λέγοντες τοὺς μουνοφθάλμους ἀνθρώπους καὶ τοὺς* 10 *χρυσοφύλακας γρῦπας εἶναι, παρὰ δὲ τούτων Σκύθαι παραλαβόντες λέγουσι· παρὰ δὲ Σκυθέων ἡμεῖς οἱ ἄλλοι νενομίκαμεν, καὶ ὀνομάζομεν αὐτοὺς σκυθιστὶ Ἀριμασπούς· ἄριμα γὰρ ἓν καλέουσι Σκύθαι, σποῦ δὲ ὀφθαλμόν.*

8 (p. 247 adn. 1 K., 7 B.)

STRAB. 1, 2, 10 p. 21 *τάχα δὲ καὶ τοὺς μονομμάτους Κύκλωπας ἐκ τῆς Σκυθικῆς ἱστορίας μετενήνοχεν* (sc. *Ὅμηρος*)*· τοιούτους γάρ τινας τοὺς Ἀριμασποὺς φασιν, οὓς ἐν τοῖς Ἀριμασπείοις ἔπεσιν ἐκδέδωκεν Ἀριστέας ὁ Προκοννήσιος.*

6 TZETZ. Chil. 7, 683 [1–2]

5 2 *ν* 110 *πρὸς Βορέαο* | *Δ* 298 al. *ω* 427 *πολέας τε καὶ ἐσθλούς* | *σ* 261 *φασι μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας* || 3 Hes. Op. 120 *ἀφνειοὶ μήλοισι*, cf. fr. 10 (a), 39 West | Hes. Op. 308 *ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε* | *Ι* 154 al. Hes. fr. 240, 3 M.-W. *πολύρρηνες πολυβοῦται* | Naup. fr. 2, 2 *πολύρρην πουλυβοώτης* | Apoll. Rhod. 3, 1086 *εὔρρηνός τε καὶ εὔβοτος* || 6 1 *Π* 798 *χαρίεν τε μέτωπον* | Hes. Th. 143 *μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσωι ἐνέκειτο μετώπωι* | Hes. Th. 145 *κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἔεις ἐνέκειτο μετώπωι* || 2 Hes. fr. 196, 2 M.-W. *πάντων ἀριδε[ίκετ]ος ἀνδρῶν*

2 *κάρτα* non Homericum | verbi *φάσαν* subiectum Issedones de Arimaspis disserentes esse censuit Bolton 8s | de usu verborum Ionicorum apud rei geographicae scriptores vid. Bolton 17 || 6 de Arimaspis dicitur, cf. ad fr. 5 | vid. et. Aesch. Prom. 803ss, Dionys. de auc. 1, 2 || 2 cf. Bowra, On Greek Margins 83s || 7 2 suppl. Clavier || 4 *λέουσιν* Xylander : *λέγουσιν β* || 12 etymologia falsa, cf. Müllenhoff, Monatsber. d. Kön. Preuss. Akad. d. Wiss. Berlin 1866, 554; Tomaschek, adn. ad Arimaspoi, RE II 1 (1895) 826s; Bolton 198 adn. 15 || sec. Bolton 64 Arimaspi cum grypis non pugnant, sed aurum surripiunt, ergo Herodt. magis est fide dignus quam Paus. et Plin. (vid. fr. 9)

9 (p. 246 adn. 1 K., 8 B.)

PLIN. Nat. hist. 7, 10 sed iuxta eos (*sc.* Scythas), qui sunt ad septentrionem versi, haud procul ab ipso aquilonis exortu specuque eius dicto, quem locum *γῆς κλεῖθρον* appellant, produntur Arimaspi, quos diximus (4, 88; 6, 50), uno oculo in fronte media insignes. quibus adsidue bellum esse circa metalla cum grypis, ferarum volucri genere, quale vulgo traditur, eruente ex cuniculis aurum, mira cupiditate et feris custodientibus et Arimaspis rapientibus, multi, sed maxime inlustres Herodotus et Aristeas Proconnesius scribunt. 5

10 (6 K., 6 B.)

PAUS. 5, 7, 9 *Ἀριστέας δὲ ὁ Προκοννήσιος – μνήμην ⟨γὰρ⟩ ἐποιήσατο Ὑπερβορέων καὶ οὗτος – τάχα τι καὶ πλέον περὶ αὐτῶν πεπυσμένος ⟨ἂν⟩ εἴη παρὰ Ἰσσηδόνων, ἐς οὓς ἀφικέσθαι φησὶν ἐν τοῖς ἔπεσιν.*

11 (1 K., 5 fr. 7 B.)

θαῦμ' ἡμῖν καὶ τοῦτο μέγα φρεσὶν ἡμετέρῃσιν.
ἄνδρες ὕδωρ ναίουσιν ἀπὸ χθονὸς ἐν πελάγεσσι·
δύστηνοί τινές εἰσιν, ἔχουσι γὰρ ἔργα πονηρά·
ὄμματ' ἐν ἄστροισι, ψυχὴν δ' ἐνὶ πόντωι ἔχουσιν.
ἦ που πολλὰ θεοῖσι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἔχοντες 5
εὔχονται σπλάγχνοισι κακῶς ἀναβαλλομένοισι.

11 LONGIN. De subl. 10, 4 *ὁ μὲν γὰρ τὰ Ἀριμάσπεια ποιήσας ἐκεῖνα οἴεται δεινά·* [1–6]. *παντὶ* (⟨*δ'*⟩ add. Richards : ⟨*γ'*⟩ Rohden) *οἶμαι δῆλον ὡς πλέον ἄνθος* (*θάμβος* Die.) *ἔχει τὰ λεγόμενα ἢ δέος* (Victorius : *ἠδέως* P)

11 1 *N* 99 al. *τ* 36 Hymn. Apoll. 156 al. *μέγα θαῦμα* (cf. Hymn. Cer. 240 *θαῦμ'*, Hes. Sc. 218 *θ. μέ.*) | Hes. Th. 173 *μέγα φρεσί* || 3 Hes. fr. 302, 20 M.-W. *ἔργα πονηρά* || 4 Archil. fr. 213 West *ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις* | Oppian. Hal. 1, 42 *θυμὸν ἐν οἴδμασιν αἰὲν ἔχοντες* || 5 *H* 130 *πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείραι* | *κ* 42 *χεῖρας ἔχοντες* || 5–6 *ρ* 239 al. *εὔξατο χεῖρας ἀνασχών* | *A* 450 al. *εὔχετο χεῖρας ἀνασχών* || 6 Plut. Vit. aer. alien. 8 p. 831 c *λέγοντος τὰ σπλάγχν' ἐκβάλλειν*

9 2 *γῆς κλεῖθρον Turnebus, Sillig* : gescliton *codd.* || de re vid. Bolton 44s, qui cf. Aesch. Prom. 803ss || 10 1 *Ἀριστέας* Sylburg : *Ἀρισταῖος β* | *δὲ* Schubart-Walz : *γὰρ β* | suppl. Schubart-Walz || 2 suppl. Porson || 11 de hoc fr. cf. Bowra, On Greek Margins 72ss || 1 *ἦ μὲν* Faber || 3 *πονηρά* non Homericum || 6 *ἀναπαλλομένοισι* Wil. | sunt Issedones qui de Graecis loquuntur sec. Bowra l. l. 78; sec. Rhis Roberts, Longinus 218 Arimaspi | vid. et. Tournier, De Aristea Proconnesio, Paris 1863, 29; Meuli, Hermes 70, 1935, 155; Bethe, Aristeas, RE II 1 (1895) 877; Fränkel, Dichtung und Philosophie, München [2]1962, 278s | Bolton 8ss hoc fr. spurium esse suspectat

FRAGMENTA DVBIA

°12

Herodt. 4, 26 *νόμοισι δὲ Ἰσσηδόνες τοιοισίδε λέγονται χρᾶσθαι· ἐπεὰν ἀνδρὶ ἀποθάνηι πατήρ, οἱ προσήκοντες πάντες προσάγουσι πρόβατα καὶ ἔπειτα ταῦτα θύσαντες καὶ καταταμόντες τὰ κρέα κατατάμνουσι καὶ τὸν τοῦ δεκομένου τεθνεῶτα γονέα, ἀναμείξαντες δὲ πάντα τὰ κρέα δαῖτα προτίθενται. τὴν δὲ κεφαλὴν αὐτοῦ*
5 *ψιλώσαντες καὶ ἐκκαθήραντες καταχρυσοῦσι καὶ ἔπειτα ἅτε ἀγάλματι χρέωνται, θυσίας μεγάλας ἐπετείους ἐπιτελέοντες. παῖς δὲ πατρὶ τοῦτο ποιέει, κατά περ Ἕλληνες τὰ γενέσια. ἄλλως δὲ δίκαιοι καὶ οὗτοι λέγονται εἶναι, ἰσοκρατέες δὲ ὁμοίως αἱ γυναῖκες τοῖσι ἀνδράσι.*

°13

Herodt. 4, 7 *τὰ δὲ καθύπερθε* (sc. *τῆς Σκυθικῆς*) *πρὸς βορέην ἄνεμον τῶν ὑπεροίκων τῆς χώρης οὐκ οἷά τε εἶναι ἔτι προσωτέρω οὔτε ὁρᾶν οὔτε διεξιέναι ὑπὸ πτερῶν κεχυμένων· πτερῶν γὰρ καὶ τὴν γῆν καὶ τὸν ἠέρα εἶναι πλέον καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ἀποκληίοντα τὴν ὄψιν.*

°14

(I) Herodt. 4, 106 *Ἀνδροφάγοι δὲ ἀγριώτατα πάντων ἀνθρώπων ἔχουσι ἤθεα, οὔτε δίκην νομίζοντες οὔτε νόμωι οὐδενὶ χρεώμενοι. νομάδες δέ εἰσι, ἐσθῆτά τε φορέουσι τῆι Σκυθικῆι ὁμοίην, γλῶσσαν δὲ ἰδίην* ⟨*ἔχουσι*⟩, *ἀνθρωποφαγέουσι δὲ μοῦνοι τούτων* || (II) Pollux 4, 76 *Σκύθαι δέ, καὶ μάλιστα τούτων Ἀνδροφάγοι καὶ*
5 *Μελάγχλαινοι καὶ Ἀριμασποί, ἀετῶν καὶ γυπῶν ὀστοῖς αὐλητικῶς ἐμπνέουσιν.*

°15

Herodt. 4, 7 *τῆς δὲ χώρης ἐούσης μεγάλης τριφασίας τὰς βασιληίας τοῖσι παισὶ τοῖσι ἑωυτοῦ καταστήσασθαι Κολάξαϊν καὶ τουτέων μίαν ποιῆσαι μεγίστην, ἐν τῆι τὸν χρυσὸν φυλάσσεσθαι.*

PHOCVS

TESTIMONIVM

Diog. Laert. 1, 23

καὶ κατά τινας μὲν σύγγραμμα κατέλιπεν οὐδέν (sc. *Θαλῆς*)· *ἡ γὰρ εἰς αὐτὸν ἀναφερομένη Ναυτικὴ ἀστρολογία Φώκου λέγεται εἶναι τοῦ Σαμίου.*

12 de re cf. Mela 2, 2; 9, Plin. Nat. hist. 4, 80; 88, Solin. 15, 13; Aristeae carmini trib. Bolton 76 || **13** Arimaspeis trib. Bolton 43 || **14** 3 add. Reiske | *ἀνθρωποφ.* — *τούτων* hic e paragrapho posteriore transp. Wesseling | cf. Plin. Nat. hist. 4, 88; 7, 9 | Arimaspeis trib. Bolton 102 || **15** vid. Bolton 43

cf. Plut. Pyth. or. 18 p. 402e *πρότερον μὲν ἐν ποιήμασιν ἐξέφερον οἱ φιλόσοφοι τὰ δόγματα καὶ τοὺς λόγους . . . οὐδ' ἀστρολογίαν ἀδοξοτέραν ἐποίησαν . . ., ἐν μέτροις πρότερον Εὐδόξου καὶ Ἡσιόδου* (fr. 288ss M.-W.) *καὶ Θαλοῦ γραφόντων, εἴ γε Θαλῆς ἐποίησεν ὡς ἀληθῶς εἰπεῖν ⟨τὴν⟩ εἰς αὐτὸν* (Turnebus : *εἰς αὐτὴν Ω*) *ἀναφερομένην Ἀστρολογίαν.* cf. 11 B 1 Diels-Kranz et adn. ad l.; probabiliter Phocus Samius saec. VI vixit

CLEOSTRATVS

TESTIMONIA

1 Theophr. De sign. 4

διὸ καὶ ἀγαθοὶ γεγένηνται κατὰ τόπους τινὰς ἀστρονόμοι ἔνιοι οἷον Ματρικέτας ἐν Μηθύμνηι ἀπὸ τοῦ Λεπετύμνου καὶ Κλεόστρατος ἐν Τενέδωι ἀπὸ τῆς Ἴδης καὶ Φαεινὸς Ἀθήνησιν ἀπὸ τοῦ Λυκαβηττοῦ τὰ περὶ τὰς τροπὰς συνεῖδε, παρ' οὗ Μέτων ἀκούσας τὸν τῶν ἑνὸς δεόντων εἴκοσιν ⟨ἐτῶν⟩ (add. Schneider) *ἐνιαυτὸν συνέταξεν· ἦν δὲ ὁ μὲν Φαεινὸς μέτοικος Ἀθήνησιν, ὁ δὲ Μέτων Ἀθηναῖος.*

Tenedi traditur Thales mortuus esse (11 A 8 D.–K.)

2 Scylax 95

νῆσος κατὰ ταῦτα κεῖται Τένεδος καὶ λιμήν, ὅθεν Κλεόστρατος (*Κλειόστρατος* codd.) *ὁ ἀστρολόγος ἐστί.*

3 Isag. bis excerpt. Arat. 2, 5 (324, 10 Maass)

πολλοὶ γὰρ καὶ ἄλλοι Φαινόμενα ἔγραψαν καὶ Κλεόστρατος (*Κλεοπάτρης* codd. : corr. Bergk, Mein.) *καὶ Σμίνθης καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς κτλ.*

4 Catal. astron. ed. Maass Philol. Unters. 12, 121

Κλεόστρατος (*Καλλίστρατος* codd. : corr. Mein.) *Τενέδιος.*

5 Athen. 7, 278a

ὁ δὲ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος ἐν τῆι Γαστρολογίαι (T 14 Montanari = Suppl. Hell. 166) – *οὕτως γὰρ ἐπιγράφεσθαί φησι Λυκόφρων ἐν τοῖς Περὶ κωμωιδίας* (fr. 19 Strecker), *ὡς τὴν Κλεοστράτου τοῦ Τενεδίου Ἀστρολογίαν* (*γαστρολογίαν* cod. : corr. Heringa) – *κτλ.*

hunc Cleostratum poetam ab astrologo minore natu diversum esse putat Müller Geogr. Gr. Min. I 69; recte contradixit Rob., Eratosth. 224 adn. 8, cf. et. Fotheringham, Journ. Hell. Stud. 39, 1919, 164ss.; Kroll, Kleostratos 7, RE Suppl. IV (1924) 912s

ΚΛΕΟΣΤΡΑΤΟΣ

Tenedius saec. VI

ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ

1 (6 B 1 D.-K.)

ἀλλ᾽ ὁπόταν τρίτον ἦμαρ ἐπ᾽ ὀγδώκοντα μένησι
σκορπίος, εἰς ἅλα πίπτει ἅμ᾽ ἠοῖ φαινομένηφι.

2 (6 B 2 D.-K.)

PLIN. Nat. hist. 2, 31 obliquitatem eius (*sc.* signiferi) intellexisse, hoc est rerum fores aperuisse, Anaximander Milesius (12 A 5 D.-K.) traditur primus Olympiade quinquagesima octava (548/5), signa deinde in eo Cleostratus, et prima arietis ac sagittarii, sphaeram ipsam ante multo Atlas.

1 SCHOL. Eur. Rhes. 528 (II 340, 17 Schw.) *ὁ μὲν οὖν Παρμενίσκος* (fr. 17 Breithaupt) *πρῶτα σημειά φησι λέγεσθαι τὰς τοῦ σκορπίου πρώτας μοίρας διὰ τὸ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων οὕτως αὐτὰς λέγεσθαι καὶ ὅτι* (*διότι* Schw.) *ταύταις ὁ Βοώτης ἅμα ἄρχεται καταδύεσθαι. Κλεόστρατον γοῦν τὸν Τενέδιον ἀρχαῖον* (⟨*ὄντα*⟩ Wil.: ⟨*ποιητὴν λέγειν*⟩ Mein.: ⟨*ὄντα ἀστρολόγον γράφειν*⟩ Schw.: ⟨*ὄντα ἀστρολόγον εἰπεῖν*⟩ Die.: pro *ἀρχαῖον* voluit *ἀστρολόγον* Dind.) *οὕτως*· [1–2]

1 1 ε 390 al. *ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ* (cf. *Λ* 707 Hes. Op. 488 *τρίτωι ἤματι*) ‖ 2 Hes. Th. 791 *εἰς ἅλα πίπτει* | *Ι* 682 al. *δ* 407 al. *ἅμ᾽ ἠοῖ φαινομένηφι(ν)*

1 1 *ὀγδοήκοντα* Schol.: corr. Dind. | *πέλησι* Schw. | alio versui deperdito infuisse verba, e quibus pendebat genet. *σκορπίου*, putavit Boll, Sphaera, Leipzig 1903, 192 adn. 1, cui Fotheringham, Journ. Hell. Stud. 39, 1919, 169ss adstipulatus est: ⟨*οὐρανῶι Ἀρτοφύλαξ*⟩ Boll ap. Breithaupt De Parmenisco, Leipzig–Berlin 1915, 34: unde inter 1 et 2 ⟨*Ἀρτοφύλαξ φαίνων, τότε δὴ σημήϊα πρῶτα*⟩ coni. Die. ‖ 2 *σκορπίος* Rob.: *σκορπίου* Schol. | de *πρῶτα σημεῖα* cf. Fotheringham (= *η* et *γ* Scorpii sec. Fotheringham, Journ. Hell. Stud. 40, 1920, 209); libra significatur sec. Boll, Abh. Königl. Bay. Ak. Wiss., Philos.-Philol. und Hist. Klasse XXX 1918, 70s: contradixit Fotheringham, Journ. Hell. Stud. 40, 1920, 208s, cf. et. Webb, Journ. Hell. Stud. 41, 1921, 70ss | *πίπτει* subiectum *Βοώτης* | cf. et. Bethe, Rhein. Mus. 55, 1900, 414ss (praecipue 421) ‖ 2 errat Plinius sec. Boll, Sphaera 191ss; cf. quae interpretatur Fotheringham, Journ. Hell. Stud. 39, 1919, 169ss, qui *prima* (sc. signa) idem atque *πρῶτα σημεῖα* significare putat et Zodiacum a Babylonia in Graeciam traditum a Cleostrato credit: contradixit Webb, Journ. Hell. Stud. 41, 1921, 70ss; cf. denuo Fotheringham, Journ. Hell. Stud. 45, 1925, 78ss, qui tamen nihil coarguit, vid. et. Böker, Prosopon, RE XXIII 1 (1957) 876; Burkert, Weisheit und Wissenschaft, Nürnberg 1962, 312 et adn. 56; Dicks, Journ. Hell. Stud. 86, 1966, 27 adn. 8; Early Greek Astronomy, Bristol 1970, 87, qui recte Plinii testimonium erratum habet

3 (6 B 3 D.-K.)

HYGIN. Astr. 2, 13 hos autem haedos Cleostratus Tenedius dicitur primus inter sidera ostendisse.

4 (6 B 4 D.-K.)

CENSORIN. De die natali 18, 5 hanc octaeterida vulgo creditum est ab Eudoxo Cnidio institutam, sed alii Cleostratum Tenedium primum ferunt composuisse et postea alios aliter, qui mensibus varie intercalandis suas octaeteridas protulerunt, ut fecit Harpalus, Nauteles, Menestratus, item alii.

CREOPHYLVS

TESTIMONIA

1 Suda s. v. Ὅμηρος (III 526, 4 Adler)

ἀναφέρεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα . . . Οἰχαλίας (Pearson : *Σικελίας* cod.) *ἅλωσις.*

2 Certamen Hom. Hes. 18 (44, 27 Wil.)

τῆς δὲ πανηγύρεως λυθείσης ὁ ποιητὴς εἰς Ἴον ἔπλευσε πρὸς Κρεώφυλον κἀκεῖ χρόνον διέτριβε πρεσβύτης ὢν ἤδη.

cf. Friedländer, Rh. Mus. 69, 1914, 336 adn. 2

3 Plat. Resp. 10 p. 600b

ὁ γὰρ Κρεώφυλος, ὦ Σώκρατες, ἴσως, ὁ τοῦ Ὁμήρου ἑταῖρος, τοῦ ὀνόματος ἂν γελοιότερος ἔτι πρὸς παιδείαν φανείη, εἰ τὰ λεγόμενα περὶ Ὁμήρου ἀληθῆ. λέγεται γὰρ ὡς πολλή τις ἀμέλεια περὶ αὐτὸν ἦν ἐπ' (Adam : *ὑπ'* codd.) *αὐτοῦ ἐκείνου, ὅτε ἔζη.*

3 de re cf. Le Boeuffle, Les noms latins d'astres et de constellations, Paris 1977, 109 || 4 2 alii *Jahn* : an *codd.* || 4 de Harpalo cf. Laterc. Alex. 8, 8 (Abh. d. Berl. Ak. 1904, 8), Avien. Arat. 1366; Rehm, Harpalos 5, RE VII 2 (1912) 240 | octaeteris a Babyloniis etiam tradita sec. Fotheringham, Journ. Hell. Stud. 39, 1919, 176ss; contradixerunt Webb, Journ. Hell. Stud. 41, 1921, 84ss; Dicks, Early Greek Astronomy 87 (vid. et. 188s); cf. et. Bouché-Leclercq, L'Astrologie grecque, Paris 1899, 61s

4 Schol. Plat. Resp. 10 p. 600b (273 Greene)

Κρεώφυλος Χῖος, ἐποποιός, τινὲς δὲ αὐτὸν ἱστόρησαν γαμβρὸν Ὁμήρου ἐπὶ θυγατρί, καὶ ὅτι ὑποδεξάμενος Ὅμηρον ἔλαβεν παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τῆς Ἰλιάδος (l. *Οἰχαλίας ἁλώσεως* Greene).

5 Phot. Lex. s. v. *Κρεώφυλος* (*Κρεό-* cod., I 351, 3 Naber)

πολιτείας ι' (600b) . . . *τοῦτόν τινες καὶ διδάσκαλον Ὁμήρου λέγουσι γεγονέναι· καὶ ἔστιν αὐτοῦ ποίημα Οἰχαλίας ἅλωσις· ἀρχαῖος μὲν οὖν ἐστί, νεώτερος δὲ ἱκανῶς Ὁμήρου.*

6 Suda s. v. *Κρεώφυλος* (III 185, 14 Adler)

Ἀστυκλέους, Χῖος ἢ Σάμιος, ἐποποιός. τινὲς δὲ αὐτὸν ἱστόρησαν Ὁμήρου γαμβρὸν ἐπὶ θυγατρί. οἱ δὲ φίλον μόνον γεγονέναι αὐτὸν Ὁμήρου λέγουσι καὶ ὑποδεξάμενον Ὅμηρον λαβεῖν παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τὴν τῆς Οἰχαλίας ἅλωσιν.

Testt. 4, 5 et 6 ex Hesychio Milesio sec. Cohn, Jahrb. f. cl. Phil. Suppl. 13, 1883, 798 adn. 2; similia de Stasino et Cypriis traduntur, vid. Cypr. Test. 2

7 Callim. Epigr. 6 Pf. = 55 Gow-Page

τοῦ Σαμίου (*Κρεωφύλου* Sext. Schol. Dionys.) *πόνος εἰμὶ δόμωι*
ποτὲ θεῖον ἀοιδὸν (*Ὅμηρον* Strab.)
δεξαμένου, κλείω (*καίω* Strab.) *δ' Εὔρυτον ὅσσ' ἔπαθεν*
καὶ ξανθὴν Ἰόλειαν, Ὁμήρειον δὲ καλεῦμαι
γράμμα· Κρεωφύλωι, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα.

de hoc epigr. vid. Barigazzi, Riv. Fil. Class. 101, 1973, 186ss; Burkert, Mus. Helv. 29, 1972, 76s

8 Strab. 14, 1, 18 p. 638

Σάμιος δ' ἦν καὶ Κρεώφυλος, ὅν φασι δεξάμενον ξενίαι ποτὲ Ὅμηρον, λαβεῖν δῶρον τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος, ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἅλωσιν. Καλλίμαχος δὲ τοὐναντίον ἐμφαίνει δι' ἐπιγράμματός τινος, ὡς ἐκείνου μὲν ποιήσαντος, λεγομένου δ' Ὁμήρου διὰ τὴν λεγομένην ξενίαν· [laud. Call. epigr. 6]. *τινὲς δὲ διδάσκαλον Ὁμήρου τοῦτόν φασιν, οἱ δ' οὐ τοῦτον, ἀλλ' Ἀριστέαν τὸν Προκοννήσιον* (vid. Arist. Test. 22).

9 Procl. Vit. Hom. 30 Seve.

λέγουσιν οὖν αὐτὸν (sc. *Ὅμηρον*) *εἰς Ἴον πλεύσαντα διατρῖψαι μὲν παρὰ Κρεωφύλωι* (Allatius : *Κρεο-* **AGHIl** : *Κρεοφίλου* **E** : *Κλεοφύλου* **cK** :

Κλεωφύ- B), *γράψαντα δὲ Οἰχαλίας ἅλωσιν τούτωι χαρίσασθαι, ἥτις νῦν ὡς Κρεωφύλου* (*Κρεο-* Ag : *Κρεοφί-* E : *Κλεοφύ-* c) *περιφέρεται.*

vid. Friedländer, Rh. Mus. 69, 1914, 336 adn. 2; laudatur etiam iter Homeri in Samios ap. Vitam Hom. Herodoteam 29 (16, 13 Wil.), vid. Burkert, Mus. Helv. 29, 1972, 76 adn. 10

10 Eust. in Il. p. 330, 43

τῆς Θεσσαλικῆς (sc. *Οἰχαλίας*) *δὲ νῦν Ὅμηρος μέμνηται. εἴρηται δὲ καὶ περὶ Εὐρύτου ἐκεῖ καὶ τῆς αὐτοῦ θυγατρός, Ἰόλης, δι' ἣν ἐπόρθησεν Ἡρακλῆς τὴν Οἰχαλίαν, εἰς ἣν δοκεῖ γράψαι καὶ Ὅμηρος, ὡς δηλοῖ ὁ ἱστορήσας* (Strab. 14, 1, 18 p. 638), *ὅτι Κρεώφυλος ὁ Σάμιος ξενίαι ποτὲ δεξάμενος τὸν Ὅμηρον ἔλαβε δῶρον ἐξ αὐτοῦ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος, ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἅλωσιν, τουτέστιν ἔσχεν εἰς ἀντίδοσιν ἐξ Ὁμήρου τὸ μὴ ἐπιγράψαι τὸ βιβλίον ἑαυτῶι, ἀλλὰ τῶι φίλωι Κρεωφύλωι, οἷον ὅτι Κρεωφύλου Σαμίου Οἰχαλίας ἅλωσις. τινὲς δὲ ἀνάπαλίν φασι Κρεώφυλον μὲν γράψαι, Ὁμήρωι δὲ ἐπιγραφῆναι τὸ βιβλίον διὰ τὴν ξενίαν. διὸ καὶ Καλλίμαχος ὑποδηλῶν, ὅτι ὁ Κρεώφυλος Ὁμήρωι ἐπονομάσας τὸ ποίημα οὐ τὸν Ὅμηρον, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐσέμνυνεν, ὡς δῆθεν ὁμηρίζοντα, γράφει ἐν ἐπιγράμματι οὕτω·* [laud. epigr. 6 Pf., vid. Test. 7]. *τινὲς δὲ διδάσκαλον Ὁμήρου τὸν Κρεώφυλον εἶπον· ἕτεροι δὲ Ἀρισταῖον τὸν Προκοννήσιον* (vid. Arist. Test. 24).

11 Tzetz. Chil. 13, 652

> *εἰς δ' Ἀρκαδίαν ξενισθεὶς* (sc. *ὁ Ὅμηρος*) *παρὰ τοῦ Κρεωφύλου,*
> *περιπατήσων ἔρχεται περὶ τὴν παραλίαν κτλ.*

12 Schol. Tzetz. Ex. Il. 37, 25 (154, 11 Hermann)

λυπηθεὶς (sc. *ὁ Ὅμηρος*) *διὰ τὸ μὴ ἐπιλύειν τὸ ἐρώτημα, ὑπέστρεψε πρὸς τὴν Κρεωφύλου* (*Κρεο-* cod.) *κτλ.*

13 Clem. Alex. Strom. 6, 2, 25, 2

αὐτοτελῶς γὰρ τὰ ἑτέρων ὑφελόμενοι ὡς ἴδια ἐξήνεγκαν, καθάπερ . . . Πανύασίς τε ὁ Ἁλικαρνασσεὺς παρὰ Κρεωφύλου (*Κλεοφύλου* cod.) *τοῦ Σαμίου τὴν Οἰχαλίας ἅλωσιν.* cf. Panyas. Test. 7

quae praec. vid. ad Teleg. Test. 3 et Pis. Test. 5

14 Aristot. fr. 611, 10 Rose = Heraclid. Lemb. 10 (16, 19 Dilts)

Λυκοῦργος ἐν Σάμωι ἐγένετο καὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν παρὰ τῶν ἀπογόνων Κρεωφύλου (*Κρεο-* codd.) *λαβὼν πρῶτος διεκόμισεν εἰς Πελοπόννησον.*

15 Plut. Lyc. 4, 5

ἐκεῖ δὲ καὶ τοῖς Ὁμήρου ποιήμασιν ἐντυχὼν (sc. *ὁ Λυκοῦργος*) *πρῶτον, ὡς ἔοικε παρὰ τοῖς ἐκγόνοις τοῖς Κρεωφύλου* (*Κρεο-* codd.) *διατηρουμένοις, . . . ἐγράψατο προθύμως καὶ συνήγαγεν ὡς δεῦρο κομιῶν.*

cf. Aelian. V. H. 13, 14

16 Porphyr. Vit. Pyth. 1

Νεάνθης (Menagius in Diog. Laert. 8, 72 : *Κλεάνθης* Porphyr.) *δ'* (sc. *φησὶ*) *ἐν τῶι πέμπτωι τῶν μυθικῶν* (*πέμπτωι τῶν Πυθαγορικῶν* Menagius : *περὶ τῶν Πυθαγορικῶν* dub. Jac. in ap. cr.; FGrHist 84 F 29) *. . . ἐπανελθόντα δ' εἰς τὴν Ἰωνίαν ἐντεῦθεν τὸν Πυθαγόραν πρῶτον μὲν Φερεκύδηι τῶι Συρίωι ὁμιλῆσαι, δεύτερον δ' Ἑρμοδάμαντι τῶι Κρεωφυλείωι* (*Κρεοφυλίωι* codd.) *ἐν Σάμωι ἤδη γηράσκοντι.*

17 Porphyr. Vit. Pyth. 15

νοσήσαντα δὲ τὸν Φερεκύδην ἐν Δήλωι θεραπεύσας ὁ Πυθαγόρας καὶ ἀποθανόντα θάψας εἰς Σάμον ἐπανῆλθε πόθωι τοῦ συγγενέσθαι Ἑρμοδάμαντι τῶι Κρεωφυλείωι (*Κρεο-* Nauck : *Κρεοφυλίωι* codd.).

18 Iamblich. Vit. Pyth. 2, 9

ἐπεὶ δὲ ἀνεκομίσθη εἰς τὴν Σάμον ἀπὸ τῆς Συρίας ὁ Μνήσαρχος μετὰ παμπόλλου κέρδους καὶ βαθείας περιουσίας, ἱερὸν ἐδείματο τῶι Ἀπόλλωνι, Πυθίου ἐπιγράψας, τόν τε παῖδα ποικίλοις παιδεύμασι καὶ ἀξιολογωτάτοις ἐνέτρεφε, νῦν μὲν Κρεωφύλωι (*Κρεο-* codd.), *νῦν δὲ Φερεκύδηι τῶι Συρίωι, νῦν δὲ σχεδὸν ἅπασι τοῖς τῶν ἱερῶν προϊσταμένοις παραβάλλων αὐτὸν καὶ ἐγχειρίζων, ὡς ἂν καὶ τὰ θεῖα κατὰ δύναμιν αὐτάρκως ἐκδιδαχθείη.*

19 Iamblich. Vit. Pyth. 2, 11

ὑποφυομένης δὲ ἄρτι τῆς Πολυκράτους τυραννίδος περὶ ὀκτωκαιδέκατον μάλιστα ἔτος γεγονὼς προορώμενός τε οἷ χωρήσει καὶ ὡς ἐμπόδιος ἔσται τῆι αὐτοῦ προθέσει καὶ τῆι ἀντὶ πάντων αὐτῶι σπουδαζομένηι φιλομαθείαι, νύκτωρ λαθὼν πάντας μετὰ τοῦ Ἑρμοδάμαντος μὲν τὸ ὄνομα, Κρεωφυλείου (*Κρεο-* Nauck : *Κρεοφύλου* codd.) *δὲ ἐπικαλουμένου, ὃς ἐλέγετο Κρεωφύλου* (*Κρεο-* codd.) *ἀπόγονος εἶναι, Ὁμήρου ξένου τοῦ ποιητοῦ,* ⟨*οὗ δὴ δοκεῖ*⟩ (suppl. Rohde) *γενέσθαι φίλος καὶ διδάσκαλος τῶν ἁπάντων, . . . παραγενόμενος πρὸς ἕκαστον αὐτῶν ἀνὰ μέρος οὕτως ὡμίλησεν, ὥστε πάντας αὐτὸν ἀγαπᾶν καὶ τὴν φύσιν αὐτοῦ θαυμάζειν καὶ ποιεῖσθαι τῶν λόγων κοινωνόν.*

20 Diog. Laert. 8, 2

ἧκεν εἰς Σάμον (sc. *ὁ Πυθαγόρας*) *καὶ ἤκουσεν Ἑρμοδάμαντος τοῦ ἀπογόνου Κρεωφύλου, ἤδη πρεσβυτέρου.*

21 Apul. Flor. 15, 16

(*de Pythagora*) fertur ... sectatus itemque Leodamantem (Hermodamantem *Colvius*) Creophyli discipulum, qui Creophylus memoratur poetae Homeri hospes et aemulator canendi fuisse.

Oechaliae halosis Creophylo tribuitur etiam ap. Anecd. Oxon. (fr. 1), titulus falsus *Ἡράκλεια* invenitur ap. Paus. (fr. 2)

ΚΡΕΩΦΥΛΟΣ

Samius saec. VII

ΟΙΧΑΛΙΑΣ ΑΛΩΣΙΣ

1 (1 K., A.)

ὦ γύναι, ⟨αὐτὴ⟩ ταῦτά γ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὅρηαι

2 (2 K., A.)

(I) Paus. 4, 2, 3 *Θεσσαλοὶ δὲ καὶ Εὐβοεῖς – ἥκει γὰρ δὴ ἐς ἀμφισβήτησιν τῶν ἐν τῆι Ἑλλάδι ⟨τὰ⟩ πλείω – λέγουσιν οἱ μὲν ὡς τὸ Εὐρύτιον – χωρίον δὲ ἔρημον*

1 Anecd. Oxon. I 327, 11 Cramer *τοῦτο* (sc. formam *ὅρηαι*) *δὲ εὑρήσομεν καὶ ἐν τῆι ⟨Οἰ⟩χαλίας* (add. Cramer) *ἁλώσει, ἣ* (*αἱ* cod.: corr. Kink.) *εἰς Ὅμηρον ἀναφέρεται, ἔστι δὲ Κρεώφυλος ὁ ποιήσας. Ἡρακλῆς δ' ἐστὶν ὁ λέγων πρὸς Ἰόλην·* [1]

1 *Γ* 204 al. *ϱ* 152 al. *ὦ γύναι* | *ξ* 343 *τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὅρηαι* (cf. *Γ* 306 al. Hes. fr. 204, 101 M.-W.)

1 *αὐτὴ* add. Köch.: *ἦ μὲν* Burkert | *γ'* Ruijgh, Autour de '*τε* épique', Amsterdam 1971, 916 adn. 6: *τε* cod.: *τ'* Köch. || 2 2 suppl. **R[sv]Vb** || cf. Schol. Hom. *B* 596 (I 311 Erbse) *Θεσσαλίας ἡ Οἰχαλία καθ' Ὅμηρον. οἱ δὲ νεώτεροι ἐπ' Εὐβοίας πεποιήκασιν* (vid. simil. ap. Schol. Hom. *ϑ* 224 [374, 21 Dind.], *B* 730 [I 330 Erbse], Eust. in Il. p. 298, 32), Schol. Apoll. Rhod. 1, 87 (14, 14 Wendel) *Οἰχαλίας δὲ τῆς ἐν Εὐβοίαι. οἱ γὰρ νεώτεροί φασιν ἐν Εὐβοίαι εἶναι, Ὅμηρος δὲ ἐν τῶι Πελασγικῶι Ἄργει καταλέγει τὴν Οἰχαλίαν* [laud. *B* 730], Steph. Byz. s. v. *Οἰχαλία* (487, 18 Mein.) *πόλις, ἣν Ὅμηρος ἐν τῶι Πελασγικῶι Ἄργει τάσσει λέγων* [laud. *B* 730]. *οἱ δὲ νεώτεροι τεθείκασιν αὐτὴν ἐν Εὐβοίαι*, Strab. 8, 3, 25 p. 350 *αὐτοῦ δέ που καὶ ἡ Οἰχαλία ἐστὶν ἡ τοῦ Εὐρύτου, ἡ νῦν Ἀνδανία, πολίχνιον Ἀρκαδικόν, ὁμώνυμον τῶι Θετταλικῶι καὶ τῶι Εὐβοϊκῶι*, cf. et. 10, 1, 10 p. 448, Apollodor. et Demetr. Sceps. ap. Strab. 8, 3, 6 p. 339 unde Eust. in Il. p. 298, 17 | Oechalia Euboeae civitas ap. Soph. Trach. 74; 237 (cf. Diod. 4, 37, 5), Hecat. FGrHist 1 F 28, IG XII (9) 241, 78; 245, 53, Pherecyd. FGrHist 3 F 82 (vid. Jac. comm. ad loc.) | cf. Seve., Cycle 188ss; Geyer, Bölte, Lenk, Oichalia, RE XVII 2 (1937) 2096ss

ἐφ' ἡμῶν ἐστι τὸ Εὐρύτιον — πόλις τὸ ἀρχαῖον ἦν καὶ ἐκαλεῖτο Οἰχαλία, τῶι δὲ Εὐβοέων λόγωι Κρεώφυλος ἐν Ἡρακλείαι πεποίηκεν ὁμολογοῦντα || (II) STRAB.
5 9, 5, 17 p. 438 *τὴν δ' Οἰχαλίαν πόλιν Εὐρύτου λεγομένην ἔν τε τοῖς τόποις τούτοις* (sc. *περὶ Τρίκκην*) *ἱστοροῦσι καὶ ἐν Εὐβοίαι καὶ ἐν Ἀρκαδίαι, καὶ μετονομάζουσιν ἄλλως, ὃ καὶ ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς* (9, 5, 16) *εἴρηται. περὶ δὲ τούτων ζητοῦσι, καὶ μάλιστα, τίς ἦν ἡ ὑπὸ Ἡρακλέους ἁλοῦσα, καὶ περὶ τίνος συνέγραψεν ὁ ποιήσας τὴν Οἰχαλίας ἅλωσιν.*

3 (3 K., A.)

SCHOL. Soph. Trach. 266 (296, 2 Papageorgios) *Ἡσίοδος μὲν γὰρ τέσσαράς φησιν ἐξ Εὐρύτου καὶ Ἀντιόπης παῖδας, οὕτως·* [laud. fr. 26, 27–31 et 31a M.-W., vid. infra fr. °4], *Κρεώφυλος δὲ δύο.*

FRAGMENTA DVBIA

°4

Ἀντιόπη κρείουσα παλαιοῦ Ναυβολίδαο.

°5

(I) EUST. in Od. p. 1593, 29 *τὸ μέντοι ὑφ' Ἡρακλέος θανεῖν τὸν Εὔρυτον κατὰ τοὺς ὕστερον καὶ τὰ περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ Εὐρύτου Ἰόλης οὐκ οἶδεν ὁ ποιητής. ἄλλοι δὲ μεθ' Ὅμηρον αὐτὸ ἱστοροῦσιν, ὧν καὶ Σοφοκλῆς* || (II) SCHOL. Hom. *φ* 22 (696, 23 Dind.) *τὸν γὰρ Ἰόλης ἔρωτα οὐκ οἶδεν ὁ ποιητὴς οὐδὲ ὡς ἀποτυχὼν τοῦ ἔρωτος*
5 *τῆς Ἰόλης ἔκλεψε τὰς ἵππους Εὐρύτου* || (III) SCHOL. Hom. *φ* 27 (697, 8 Dind.) *οἱ δὲ νεώτεροί φασιν ὡς ὅτι αὐτὸν* (sc. *Ἴφιτον*) *ἀπὸ τοῦ τείχους κατέβαλεν* || (IV) EUST. in Od. p. 1900, 15 *οἱ δὲ νεώτεροι ἀπὸ τείχους καταβληθῆναι αὐτὸν* (sc. *Ἴφιτον*) *ὑφ' Ἡρακλέος φασίν* || (V) EUST. in Od. p. 1899, 34 *πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, ὃς καὶ φονεύεται ἢ ὑπὸ Ἀπόλλωνος, ἐπεὶ προεκαλεῖτο ἐκεῖνον εἰς τοξείαν . . ., ἢ ὡς οἱ*
10 *νεώτεροί φασιν, ὑπὸ Ἡρακλέος διὰ τὸν τῆς θυγατρὸς ἐκείνου Ἰόλης ἔρωτα, ὃν καὶ Σοφοκλῆς ἱστορεῖ* || (VI) SCHOL. Hom. *φ* 22 (696, 25 Dind.) *Ἴφιτος Εὐρύτου μὲν παῖς, Οἰχαλιεὺς δὲ τὸ γένος ἀπολομένων αὐτῶι τῶν ἵππων περιήει τὰς πέριξ ἐρευνῶν*

4 fons fr. 4 laudatur ap. fr. 3

4 *X* 48 *Λαοθόη . . . κρείουσα* | *Λ* 166 *παλαιοῦ Δαρδανίδαο*

3 2 *Ἀντιόπης* Bentley : *Ἀντιόχης* Schol. || 4 ap. Hom. *B* 518, Apoll. Rhod. 1, 208 Iphitus Nauboli filius, at ap. Hom. *φ* 14, Hes. fr. 26, 28ss M.-W. Euryti, unde hunc versum Creophylo dub. trib. M.-W. in ap. crit. || *Ἀντιόχη* Schol. : corr. Bentley, cf. Schol. Apoll. Rhod. 1, 87 (14, 14 Wendel) *Οἰχαλίης ἐπίουροι*] *παῖδες Ἀντιόπης*, Hygin. fab. 14, 8 *Clytius et Iphitus Euryti et Antiopes Pylonis filiae filii, reges Oechaliae, alii aiunt ex Euboea* (de hoc errore vid. adn. Rose ad loc. et Schol. Hom. *B* 730) | *παλαιοῦ* Hermann (cl. *Λ* 166) : *παλαιὸν γένος* Schol., quod grammatici explicationem recte credit Marcksch. : *Πύλωνος* Bentley ex Hygin. fab. 14 || 5 2 *Εὐρύτου Ἰόλης*] in Creophyli carmine fortasse inveniebantur epicae formulae *ξανθὴν Ἰόλειαν* (cf. Callim. ap. Test. 7, Hes. fr. 26, 31 M.-W.), *Εὐρύτου Οἰχαλιῆος* (*B* 596; 730), *Εὐρύτωι Οἰχαλιῆϊ* (*θ* 224), vid. Burkert, Mus. Helv. 29, 1972, 81 || cf. Schol. Soph. Trach. 354 (300, 24 Papageorgios) | de re cf. Apollodor. Bibl. 2, 6, 1–2; 2, 7, 7 || Seve., Cycle 192s Apollodori Pherecydisque fontem Creophyli carmen esse putat

πόλεις εἴ που φανεῖεν. Πολυίδου δὲ τοῦ μάντεως εἰπόντος αὐτῶι μὴ παραγίνεσθαι εἰς Τίρυνθα χάριν ζητήσεως, οὐ γὰρ εἶναι συμφέρον, λέγεται παρακούσαντα παραγενέσθαι. τὸν δὲ Ἡρακλέα μηχανῆι τινι καὶ στρατηγίαι συνεφελκυσάμενον αὐτὸν ἄγειν εἰς 15 ἐπίκρημνον τεῖχος καὶ καταστρέψαι διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν ἔχειν ἔγκλημα καὶ τὸν πατέρα, ὅτι τελευτήσαντι αὐτῶι τὸν ἆθλον τὴν Ἰόλην γαμεῖν οὐκ ἔδωκαν, ἀλλ' ἀτιμάσαντες ἀπέπεμψαν . . . ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδηι (FGrHist 3 F 82).

°6

(I) Eust. in Il. p. 879, 12 εἷλε δὲ κατά τινας τὴν Πύλον ὁ Ἡρακλῆς ὡς μὴ προσδεχθεὶς ὑπὸ τοῦ Νηλέως, ὅτε τὸν καὶ ἐν Ὀδυσσείαι δηλούμενον τοῦ Ἰφίτου φόνον παρ' αὐτῶι καθήρασθαι ἤθελε. τοῦτο δὲ τοῖς ἀκριβεστέροις οὐκ ἀρέσκει, διότι τε, φασίν, οὐκ οἶδεν Ὅμηρος φονέα καθαιρόμενον, ἀλλὰ ἢ ποινὴν τίνοντα ἢ φυγαδευόμενον || (II) Schol. Hom. Λ 690a[1] (III 261 Erbse) οὐ διὰ τὰ καθάρσια Ἰφίτου πορθεῖται ἡ 5 Πύλος, ἐπεὶ πῶς Ὀδυσσεὺς μείζων Νέστορος; καὶ παρ' Ὁμήρωι οὐκ οἴδαμεν φονέα καθαιρόμενον, ἀλλ' ἀντιτίνοντα ἢ φυγαδευόμενον.

°7

Schol. Hom. Λ 683a (III 258 Erbse) ὅτι διαφωνοῦσιν οἱ νεώτεροι, τὸν Νηλέα λέγοντες ἀνῃρῆσθαι ὑφ' Ἡρακλέους, ὅτε τὴν Πύλον ἐπόρθησεν· φαίνεται γὰρ καθ' Ὅμηρον περιὼν καὶ μετὰ τὸ πορθηθῆναι· ὁ γὰρ πρὸς Ἠλείους πόλεμος τῶν Πυλίων μεταγενέστερος τοῦ πρὸς Ἡρακλέα.

°8

Νέστωρ ⟨δ'⟩ οἶος ἄλυξεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερήνωι.

°9 (4 K., A.)

(I) Schol. Eur. Med. 264 (II 160, 1 Schw.) Δίδυμος (366 Schmidt) δὲ ἐναντιοῦται τούτωι καὶ παρατίθεται τὰ Κρεωφύλου ἔχοντα οὕτως· τὴν γὰρ Μήδειαν λέγεται διατρίβουσαν ἐν Κορίνθωι τὸν ἄρχοντα τότε τῆς πόλεως Κρέοντα ἀποκτεῖναι φαρμά-

8 (I) Steph. Byz. s. v. Γερηνία (205, 5 Mein.) πόλις Μεσσηνίας, ἔνθα, φασί, Νέστωρ ὁ Πύλιος ἐτράφη ἢ φυγὰς ἤχθη. Ἡσίοδος ἐν πρώτωι Καταλόγων [laud. fr. 35, 6–8 M.-W.] ἀπὸ εὐθείας τῆς 'Γέρηνος', καὶ αὖθις· [1] || (II) Eust. in Il. p. 231, 29 λέγεται δὲ ἡ πόλις αὕτη (sc. Γερηνία) καὶ ἑνικῶς Γέρηνον, ὡς Ἡσίοδος· [1], cf. Schol. Hom. γ 68

8 Β 555 Νέστωρ δ' οἶος ἔριζεν (Θ 80 ἔμιμνε) | Β 467 ἐν . . . Σκαμανδρίωι ἀνθεμόεντι

6 6 ἐπεὶ πῶς Erbse duce Wil. (ἐπεί τοι πῶς) : ἐπεί τοι Schol. || de re cf. Σ 498–500, Β 622–626 || Seve., Cycle 193ss haec in Oechaliae halosi narrata esse suspicatur || 7 Oechaliae halosi trib. et. Seve., Cycle 193ss || 8 ⟨δ'⟩ add. M.-W. | Hesiodo generaliter edd. tribuunt (cf. fr. 34 M.-W.) : Creophylo autem Schwartz, Pseudo-Hesiodeia 66; 343ss adn. 5; 351 adn. 6; Schwartz et. credidit e Creophyli carmine pendere Apollodor. Bibl. 2, 7, 3, Hygin. fab. 10 ubi corr. *Nestor in ⟨ex⟩ilio erat* | de re cf. et. Hes. fr. 35 M.-W., Paus. 3, 26, 8, Schol. Hom. Α 250 (Ludw., Textkr. Unt. II 1), Ε 392 (Ludw. III 8)

κοις. δείσασαν δὲ τοὺς φίλους καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ φυγεῖν εἰς Ἀθήνας, τοὺς δὲ
5 *υἱούς, ἐπεὶ νεώτεροι ὄντες οὐκ ἠδύναντο ἀκολουθεῖν, ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἀκραίας*
Ἥρας καθίσαι, νομίσασαν τὸν πατέρα αὐτῶν φροντιεῖν τῆς σωτηρίας αὐτῶν. τοὺς δὲ
Κρέοντος οἰκείους ἀποκτείναντας αὐτοὺς διαδοῦναι λόγον, ὅτι ἡ Μήδεια οὐ μόνον τὸν
Κρέοντα, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἑαυτῆς παῖδας ἀπέκτεινε || (II) Apollodor. Bibl. 1, 9, 28
λέγεται δέ, ὅτι φεύγουσα (sc. *Μήδεια*) *τοὺς παῖδας ἔτι νηπίους ὄντας κατέλιπεν,*
10 *ἱκέτας καθίσασα ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας τῆς Ἀκραίας, Κορίνθιοι δὲ αὐτοὺς ἀναστάν-*
τες κατετραυμάτισαν.

PISINVS

TESTIMONIVM

Clem. Alex. Strom. 6, 2, 25, 2

αὐτοτελῶς γὰρ τὰ ἑτέρων ὑφελόμενοι ὡς ἴδια ἐξήνεγκαν, καθάπερ . . . Πείσανδρος ⟨*ὁ*⟩ (add. Dind.) *Καμιρεὺς Πεισίνου τοῦ Λινδίου τὴν Ἡράκλειαν.* cf. Pisand. Test. 5

PISANDER

TESTIMONIA

De Pisandro

1 Suda s. v. *Πείσανδρος* (IV 122, 11 Adler)

Πείσωνος καὶ Ἀρισταίχμας, Καμιραῖος ἀπὸ Ῥόδου. Κάμιρος γὰρ ἦν πόλις Ῥόδου. καί τινες μὲν αὐτὸν Εὐμόλπου τοῦ ποιητοῦ σύγχρονον καὶ ἐρώμενον ἱστοροῦσι, τινὲς δὲ καὶ Ἡσιόδου πρεσβύτερον, οἱ δὲ κατὰ τὴν λγʹ Ὀλυμπιάδα (648/5) *τάττουσιν. ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφὴν Διόκλειαν. ποιήματα δὲ αὐτοῦ Ἡράκλεια ἐν βιβλίοις βʹ· ἔστι δὲ τὰ Ἡρακλέους*

9 6 *καθίσαι* Matthiae : *καθιεῖν* **B** || cf. Paus. 2, 3, 6, Aelian. V. H. 5, 21 || incertum utrum Creophylo Samio an Ephesio (FGrHist 417) hoc. fr. tribuendum sit; historico trib. Wil., Herm. 15, 1880, 486; Gruppe, Gr. Myth. I, 1906, 579 adn. 9; Tolstoï, Rev. ét. gr. 43, 1930, 144 adn. 1; Schmid, Gr. Litt. III 357 adn. 9; Jac., Kreophylos 2, RE XI 2 (1922) 1710 et FGrHist 417 F 3; Burkert, Mus. Helv. 29, 1972, 82 adn. 35; Samio autem trib. Kink.; Allen; Rob., Heldens. 187; Séchan, Rev. ét. gr. 40, 1927, 266s; Dugas, Rev. ét. gr. 46, 1944, 9ss; Olmos Romera, Madrider Mitteilungen 18, Heidelberg 1977, 143 adn. 62, qui 'als Parallele zu dem Tod des Herakles' historiam in Oechaliae halosi narratam esse putat

ἔργα· ἔνθα πρῶτος Ἡρακλεῖ ῥόπαλον περιτέθεικε. τὰ δὲ ἄλλα τῶν ποιημάτων νόθα αὐτοῦ δοξάζεται, γενόμενα ὑπό τε ἄλλων καὶ Ἀριστέως τοῦ ποιητοῦ (*γόητος* Wil.). unde 'Eudoc'. 276

secundum Megaclidem ap. Ath. 12, 512f Stesichorus primus poeta fuit qui Herculi tribuerit clavam, leonis pellem arcumque; vid. etiam Hux., Greek epic 102. saec. VI vixisse Pisandrum credidit Wil., Eur. Herakl. ²II, Berlin 1895 (Darmstadt 1984), 66s adn. 121

2 Theocr. Epigr. 22 (Anth. Pal. 9, 598 = 16 Gow-Page)

τὸν τοῦ Ζανὸς ὅδ' ὑμῖν υἱὸν ὡνὴρ
τὸν λεοντομάχαν, τὸν ὀξύχειρα,
πρᾶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν
Πείσανδρος συνέγραψεν οὑκ Καμίρου
χὤσσους ἐξεπόνασεν εἶπ' ἀέθλους.
τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος, ὡς σάφ' εἰδῇς,
ἔστασ' ἐνθάδε χάλκεον ποήσας
πολλοῖς μησὶν ὄπισθε κὴνιαυτοῖς.

canon duodecim Herculis laborum apud Pisandrum primum invenitur sec. Welck., Kl. Schr. I 83ss, Wil., Eur. Herakl. ²II 57ss; contradixit Rob., Heldens. 437ss, qui Pherecydem canonis auctorem esse credit | vid. etiam F. Brommer, Herakles, Münster 1953, 53ss

3 Steph. Byz. s. v. *Κάμιρος* (351, 20 Mein.)

Πείσανδρος ὁ διασημότατος ποιητὴς Καμιρεὺς ἦν.

cf. *Καμιρεύς* ap. Paus. (frr. 2; 4), Schol. Pind. (frr. 3; 6), Epimer. Homer. (fr. 12); *Ῥόδιος* ap. Ps. Eratosth. (fr. 1 II), Schol. German. (fr. 1 III–IV), vid. et. Test. 4

4 Strab. 14, 2, 13 p. 655

Πείσανδρος δ' ὁ τὴν Ἡράκλειαν γράψας ποιητὴς Ῥόδιος.

cf. Strab. 15, 1, 8 (fr. 1 I), Ath. (fr. 5), ubi item *Ἡράκλεια* Pisandro tributa, vid. et. Zenob. (fr. 7 III) *ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλέους*

5 Clem. Alex. Strom. 6, 2, 25, 2

αὐτοτελῶς γὰρ τὰ ἑτέρων ὑφελόμενοι ὡς ἴδια ἐξήνεγκαν, καθάπερ . . . Πείσανδρος ⟨*ὁ*⟩ (add. Dind.) *Καμιρεὺς Πεισίνου τοῦ Λινδίου τὴν Ἡράκλειαν.*

cf. Telegon. Test. 3, Creoph. Test. 13, Pisin. Test., Panyas. Test. 7

6 Plut. De Herod. malign. 14 p. 857e

καίτοι τῶν παλαιῶν καὶ λογίων ἀνδρῶν οὐχ Ὅμηρος οὐχ Ἡσίοδος οὐκ Ἀρχίλοχος οὐ Πείσανδρος οὐ Στησίχορος οὐκ Ἀλκμὰν οὐ Πίνδαρος Αἰγυπτίου λόγον ἔσχον Ἡρακλέους ἢ Φοίνικος, ἀλλ' ἕνα τοῦτον ἴσασι πάντες Ἡρακλέα τὸν Βοιώτιον ὁμοῦ καὶ Ἀργεῖον.

De canone Alexandrino

7 Procl. Vit. Hom. 2 Seve. (= Panyas. Test. 8)

ἐπῶν ποιηταὶ γεγόνασι πολλοί· τούτων δ' εἰσὶ κράτιστοι Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Πείσανδρος, Πανύασις, Ἀντίμαχος.

cf. Phot. Bibl. p. 319a 17 (V 156 Henry) = Procl. Chrest. 15 (I 2, 35 Seve.)

8 Tzetz. ad Hes. Op. p. 12 Gaisford (= Panyas. Test. 9)

γεγόνασι δὲ τούτων τῶν ποιητῶν ἄνδρες ὀνομαστοὶ πέντε, Ὅμηρος ὁ παλαιός, Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος, Πανύασις, Πείσανδρος ὁ Καμιρεὺς καὶ ὁ Ἀσκραῖος οὗτος Ἡσίοδος. unde Anecd. Gr. III 1461 in adn. Bekker ('Andronicus')

9 Anecd. Oxon. III 339, 31 Cramer (Tzetz. *περὶ διαφ. ποιητ.* 170 = Panyas. Test. 10)

πεντὰς δὲ τούτων ἐστὶν ἐξῃρημένη,
Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Πανύ⟨α⟩σις τρίτος,
Πείσανδρος, Ἀντίμαχος, οἱ δ' ἄλλοι νέοι.

10 Tzetz. in Lycophr. Alex. 1, 23 Scheer (= Panyas. Test. 11)

γεγόνασι δὲ ὀνομαστοὶ ποιηταὶ πέντε· Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Πανύασις, Ἀντίμαχος, Πείσανδρος, νέοι δὲ ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ.

Dion. Halicarn. Imit. 2, 2 et Quint. Inst. 10, 1, 52ss laudant tantum Hesiodum, Antimachum et Panyasin (vid. Panyas. Testt. 13–14); Photii autem cod. M Pisandrum omittit, unde Seve., Recherches I 2, 85, Pisandrum in canone Alexandrino non infuisse censet; vid. et. Radermacher, Kanon, RE X 2 (1919) 1875

11 Quint. Inst. 10, 1, 56

quid? Herculis ⟨f⟩acta (*Ebert*: acta *codd.*: athla *Wölfflin*) non bene Pisandros? . . . nec ignoro igitur quos transeo nec utique damno, ut qui dixerim esse in omnibus utilitatis aliquid.

12 Ps.-Censorin. De mus. p. 71, 8s Sallmann

prior est musica inventione metrica. cum sint enim antiquissimi poetarum Homerus Hesiodus Pisander, hos secuti elegiarii Callinus *etc.*

De epigrammate Pisandro falso adscripto

13 Anth. Pal. 7, 304 *Πεισάνδρου Ῥοδίου* (vid. cod. Vat. lemma *τούτου τοῦ ἐπιγράμματος μέμνηται Νικόλαος ὁ Δαμασκηνὸς* [FGrHist 90 F 140] *ὡς ἀρίστου*)

ἀνδρὶ μὲν Ἱππαίμων ὄνομ' ἦν, ἵππωι δὲ Πόδαργος
καὶ κυνὶ Λήθαργος καὶ θεράποντι Βάβης·
Θεσσαλὸς ἐκ Κρήτης Μάγνης γένος, Αἵμονος υἱός·
ὤλετο δ' ἐν προμάχοις ὀξὺν Ἄρη συνάγων.

epigr. laudant Favorin. Cor. 39 (311, 3 Barigazzi = Dio Chrys. 37, 39, II 26 Arnim) et Pollux 5, 47 poetam non memorantes. hodie nemo Pisandro Camirensi hoc epigramma tribuit, de quo vid. de Falco, RIGI 15, 1931, 57ss

Sunt alia testimonia et fragmenta quae Pisandri nomine feruntur, quorum alia Pisandro Larandeo (cf. Heitsch, GDRK II 44ss), alia Pisandro mythographo (FGrHist 16) tribuenda, alia dubia sunt; vid. Legras, Lég. Theb. 35 adn. 2; Keydell, Hermes 70, 1935, 301ss; Peisandros 11, RE XIX 1 (1937) 144s; Jac., FGrHist I Komm. p. 544; Vian, Recherches 99s

ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΣ

Camirensis — saec. VII

ΗΡΑΚΛΕΙΑ

1 (1 K.)

(I) Strab. 15, 1, 8 p. 688 *τῶν δὲ κοινωνησάντων αὐτῶι* (sc. *Ἡρακλεῖ*) *τῆς στρατειας* (sc. *τῆς ἐπ' Ἄορνον*) *ἀπογόνους εἶναι τοὺς Σίβας, σύμβολα τοῦ γένους σώζοντας τό τε δορὰς ἀμπέχεσθαι, καθάπερ τὸν Ἡρακλέα, καὶ τὸ σκυταληφορεῖν καὶ ἐπικεκαυσθαι βουσὶ καὶ ἡμιόνοις ῥόπαλον . . . καὶ ἡ τοῦ Ἡρακλέους δὲ στολὴ ἡ τοιαύτη πολὺ νεωτέρα τῆς Τρωϊκῆς μνήμης ἐστί, πλάσμα τῶν τὴν Ἡράκλειαν ποιησάντων, εἴτε Πείσανδρος ἦν εἴτ' ἄλλος τις· τὰ δ' ἀρχαῖα ξόανα οὐχ οὕτω διεσκεύασται* || (II) Ps. Eratosth. Catast. 12 (96, 5 Rob.) *Λέοντος*] *τινὲς δέ φασιν ὅτι Ἡρακλέους πρῶτος ἆθλος ἦν εἰς τὸ μνημονευθῆναι. φιλοδοξῶν γὰρ μόνον τοῦτον οὐχ ὅπλοις ἀνεῖλεν, ἀλλὰ συμπλακεὶς ἀπέπνιξεν· λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ Πείσανδρος ὁ Ῥόδιος, ὅθεν καὶ τὴν δορὰν αὐτοῦ ἔχειν ὡς ἔνδοξον ἔργον πεποιηκώς* || (III) Schol. German. Arat. p. 131 Breysig: Pisandrus Rhodius refert, eum (*sc.* leonem) ob primos labores Herculis memoriae causa honorifice astris inlatum || (IV) Schol. German. Arat. p. 71 Breysig: aliis placet, quod primus Herculis labor esset, memoriae honorificae traditum, ut ⟨ait⟩ Pisandrus Rhodius || (V) Hygin. Astr. 2, 24 nonnulli etiam hoc amplius dicunt, quod Herculis prima fuerit haec certatio, et quod eum inermis interfecerit. de hoc et Pisandrus et complures alii scripserunt.

1 de primo Herculis labore i. e. cum leone Nemeaeo pugna || 9 *περὶ τούτου* Rob. | *Πείσανδρος* Fell : *Πίνδαρος* C | *ὅθεν* 'Eudocia' : *ὅτι* libri || 10 *ἔσχεν* edd. || 11 Periandrus *codd.* || 14 add. Breysig | Periander *codd.*

2 (2 K.)

PAUS. 2, 37, 4 *κεφαλὴν δὲ εἶχεν* (sc. *ἡ ὕδρα*) *ἐμοὶ δοκεῖν μίαν καὶ οὐ πλείονας, Πείσανδρος δὲ ὁ Καμιρεύς, ἵνα τὸ θηρίον τε δοκοίη φοβερώτερον {τε} καὶ αὐτῶι γίνηται ἡ ποίησις ἀξιόχρεως μᾶλλον, ἀντὶ τούτων τὰς κεφαλὰς ἐποίησε τῆι ὕδραι τὰς πολλάς.*

3 (3 K.)

SCHOL. Pind. Ol. 3, 50b (I 119, 19 Drachm.) *θήλειαν δὲ εἶπε* (sc. *ἔλαφον*) *καὶ χρυσοκέρων ἀπὸ ἱστορίας· ὁ γὰρ ⟨τὴν⟩ Θησηΐδα γράψας* (fr. 2) *τοιαύτην αὐτὴν ⟨λέγει⟩ καὶ Πείσανδρος ὁ Καμιρεὺς καὶ Φερεκύδης* (FGrHist 3 F 71).

4 (4 K.)

PAUS. 8, 22, 4 *ἐπὶ δὲ τῶι ὕδατι τῶι ἐν Στυμφάλωι κατέχει λόγος ὄρνιθάς ποτε ἀνδροφάγους ἐπ' αὐτῶι τραφῆναι· ταύτας κατατοξεῦσαι τὰς ὄρνιθας Ἡρακλῆς λέγεται. Πείσανδρος δὲ αὐτὸν ὁ Καμιρεὺς ἀποκτεῖναι τὰς ὄρνιθας οὔ φησιν, ἀλλὰ ὡς ψόφωι κροτάλων ἐκδιώξειεν αὐτάς.*

5 (5 K.)

ATHEN. 11, 469c *Πείσανδρος ἐν δευτέρωι Ἡρακλείας τὸ δέπας, ἐν ὧι διέπλευσεν ὁ Ἡρακλῆς τὸν Ὠκεανόν, εἶναι μέν φησιν Ἡλίου, λαβεῖν δ' αὐτὸ παρ' Ὠκεανοῦ ⟨τὸν⟩ Ἡρακλέα.*

6 (6 K.)

SCHOL. Pind. Py. 9, 185a (II 238, 3 Drachm.) *ὄνομα δὲ αὐτῆι* (sc. *τῆι Ἀνταίου θυγατρί*) *Ἀλκηΐς, ὥς φησι Πείσανδρος ὁ Καμιρεύς. ἕτεροι δὲ Βάκχην.*

7 (7 K.)

τῶι δ' ἐν Θερμοπύλῃσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ποίει θερμὰ λοετρὰ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

7 (I) SCHOL. Aristoph. Nub. 1051a (200, 11 Holwerda) *οἱ δέ φασιν ὅτι τῶι Ἡρακλεῖ πολλὰ μογήσαντι περὶ Θερμοπύλας ἡ Ἀθηνᾶ θερμὰ λουτρὰ ἐπαφῆκεν· ὡς Πείσαν-*

7 1 *Α* 206 al. *α* 44 al. Hes. Th. 573 al. *θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη* || 2 *Ξ* 6 al. *θερμὰ λοετρά* (cf. *θ* 249; 451) | *Β* 773 *παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης* (*Α* 437 *δ* 430 *ἐπὶ ῥ. θ.*)

2 2 del. edd. | hydram laudat et. Hes. Th. 313 | iam *μυριόκρανον* illam appellat Eur. Her. 419 | cf. et. Panyas. fr. 6 || 3 de cerva Cerynea | vid. ad Thes. fr. 2 || 2 *ἱστορίας* Schubart : *Ἱστρίας* Schol. | add. Drachm. || 3 add. Boeckh | *Πείσανδρος* Boeckh : *Πίνδαρος* Schol. || de re cf. Wellmann, Hermes 51, 1916, 21 s || 4 hanc narrationem sequuntur Pherecyd. FGrHist 3 F 72, Hellanic. FGrHist 4 F 104, Apoll. Rhod. 2, 1052 | vid. et. Apollodor. Bibl. 2, 5, 6 *χάλκεα κρόταλα δίδωσιν αὐτῶι Ἀθηνᾶ παρὰ Ἡφαίστου λαβοῦσα. ταῦτα κρούων ἐπί τινος ὄρους τῆι λίμνηι παρακειμένου τὰς ὄρνιθας ἐφόβει,* Diod. 4, 13, 2 et infra fr. °14 || 5 2 *Ὠκεανοῦ* Mus. : *Ὠκεανὸν* A | add. Kaib. | de Geryonei armenti rapina | de Solis calice vid. Titan. fr. 8, Panyas. fr. 9 || 6 de re cf. Pherecyd. FGrHist 3 F 76 et Jac. comm. ad loc., Apollodor. Bibl. 2, 5, 11 et Frazer comm. ad loc. || 7 1 *δ'* om. E | *θεὰ*] *θερμὰ* R || 2 *ποιεῖ* Cr : *ποίησε* rec. | *λουτρὰ* Cr | *παραὶ* Tr[2] | hos versus ad Cercopum historiam pertinere veri simillimum mihi videtur, cf. Herodt. 7, 176 *ἔστι δὲ ἐν τῆι ἐσόδωι ταύτηι θερμὰ λουτρά, . . . καὶ βωμὸς ἵδρυται Ἡρακλέος ἐπ' αὐτοῖσι,* 7, 216 *κατὰ Κερκώπων ἕδρας,* cf. et. Hux., Greek epic 103 s, Panyas. fr. 20 et comm. Matthews 96

8 (8 K.)

οὐ νέμεσις καὶ ψεῦδος ὑπὲρ ψυχῆς ἀγορεύειν.

9 (9 K.)

νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροισι

10 (10 K.)

δικαιοτάτου δὲ φονῆος.

δρος· [1–2]; 1051 b *οἱ δέ φασιν τὴν Ἀθηνᾶν χαρίσασθαι τῶι Ἡρακλεῖ θερμὰ λουτρά· ὡς Πείσανδρος·* [1–2] || (II) Tzetz. in Aristoph. Nub. 1051 a (625, 7 Holwerda) *Ἡρακλεῖ πεπονηκότι πολλὰ τῶι γῆν καθαίρειν καὶ θάλασσαν Ἀθηνᾶ χαριζομένη θερμὰ λουτρὰ ἐν Θερμοπύλαις ἀνέδωκεν, ὥς φησι Πείσανδρος·* [1–2] | cf. et. 1051 b, Thom. Triclin. ad loc. (150 Koster) et Anon. recent. ad loc. (396 Koster) || (III) Zenob. 6, 49 (Paroem. Gr. I 174, 21) *ἡ γὰρ Ἀθηνᾶ τῶι Ἡρακλεῖ ἀνῆκε πολλαχοῦ θερμὰ λουτρὰ πρὸς ἀνάπαυλαν τῶν πόνων, ὥς φησι καὶ Πείσανδρος* (Ruhnken : *Πίνδαρος* codd.) *ὁ ποιητὴς ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλέους* | cf. Diogenian. 5, 7 (Paroem. Gr. I 250, 3), Harpocr. Lex. s. v. *Θερμοπύλαι* (152, 1 Dind.)

8 (I) Stob. Flor. 3, 12, 6 (III 445, 1 Hense) *Πεισάνδρου·* [1] || (II) Apostol. 13, 39c (Paroem. Gr. II 582, 23) [1], *Πισάνδρου* || **9** (I) Hesych. s. v. *νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροισι. παροιμιῶδες. ἔστι δὲ Πεισάνδρου κομμάτιον, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων ταττόμενον* || (II) Phot. Lex., Suda s. v. *νοῦς οὐκ ἔνι Κενταύροις* (I 449 Naber et III 483, 11 Adler)· *παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων* (*καὶ ἀνοήτων* Suda) *ταττομένη* || (III) Phot. Lex., Suda s. v. *τάδ' οὐ παρὰ Κενταύροισιν* (II 197 Naber et IV 495, 21 Adler) *λεγόμενόν τι ἦν· Τηλεκλείδης †τισί* (*Ἡσιόδοις* corr. Mein., CGF I 88 : *τί σύ;* Porson : *τίσει* Edmonds; Telecl. fr. 45 Kock) || (IV) Phot. Lex., Suda s. v. *τῶν δυνατῶν τι κέλευ'· οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροις* (*-σι* Phot.) II 235 Naber et IV 578, 19 Adler || (V) Apostol. 16, 2 (Paroem. Gr. II 656, 3) *τάδ' οὐ παρὰ τοῖσι Κενταύροισι· λεγόμενόν τι ἦν· Τηλεκλείδηι τισὶ τῶν δυναστῶν* || (VI) Diogenian. 6, 84 (Paroem. Gr. I 282, 12), Apostol. 12, 12 (Paroem. Gr. II 545, 5) *νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροις· ἐπὶ τῶν ἐπιλησμόνων καὶ πλεονεκτῶν* | cf. Macar. 6, 12 (Paroem. Gr. II 190, 7) || **10** Olympiod. in Plat. Alc. 120e (I 100 Westerink) *ἑκάτερος* (sc. *Περσεὺς καὶ Ἡρακλῆς*) *μὲν γὰρ ἐπὶ καθάρσει τῶν κακῶν γέγονεν, καὶ γὰρ καὶ ὁ Ἡρακλῆς· διό φησι περὶ αὐτοῦ ὁ Πείσανδρος·* [1]. *ἐπὶ γὰρ καθάρσει τοὺς φόνους ἐποίει*

8 *Γ* 156 al. *α* 350 *οὐ νέμεσις* | *Χ* 338 *λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς* || **9** Teleclid. fr. 45 Kock *τῶν δυνατῶν τι κέλευ'· οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισιν* | Aristoph. Eq. 1121–1122 *νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις / ὑμῶν* | Plat. Com. fr. 174, 3 Kock *ὑμῖν γὰρ οὐδέν, καθάπερ ἡ παροιμία, / ἐν* (*πλὴν* Kaib.) *τῶι καπήλωι νοῦν ἐνεῖναί μοι δοκεῖ*

8 Pisandro Larandeo dub. trib. Heitsch, Die griech. Dichterfr. d. röm. Kaiserz. II 47 : sed haec in Cercopum historia a Pisandro Camireo enarrata dici posse censet Müller, cf. Dorians I, London 1839, 447 ss || **9** *οὐκ ἔνι* Phot. | *Κενταύροις* Phot. | probabiliter in Erymanthii apri historia loquitur Pholus, vid. Apollodor. Bibl. 2, 5, 4, Hux., Greek epic 104 | Pisandro Larandeo dub. trib. Heitsch, Die griech. Dichterfr. d. röm. Kaiserz. II 47 : Camirensi autem trib. Mein., CGF I 162 | proverbium a comicis poetis parodiatur, vid. loc. sim. || **10** cf. versionem Syriacam ap. Riv. Stud. Or. 7, 1916, 140 *haw qâṭōlâ k'enâ*; Furlani, Stud. It. Filol. Class. 4, 1925, 79 ss errat novum Pisandri fragmentum esse credens, cf. Keydell,

11

Athen. 11, 783c *Πείσανδρος δέ φησιν Ἡρακλέα Τελαμῶνι τῆς ἐπὶ Ἴλιον στρατείας ἀριστεῖον ἄλεισον δοῦναι.*

12 (11 K.)

ἀέ

FRAGMENTA DVBIA

°13

Schol. Apoll. Rhod. 1, 1195 (108, 21 Wendel) *Πείσανδρος δέ φησι χαλκοῦν εἶναι τὸ ῥόπαλον Ἡρακλέους.*

°14

Schol. Apoll. Rhod. 2, 1088 (205, 8 Wendel) *πιθανῶς δὲ ὁ Πείσανδρος τοὺς ὄρνιθάς φησιν εἰς Σκυθίαν ἀποπτῆναι, ὅθεν καὶ ἐληλύθεσαν.*

°15

Schol. Apoll. Rhod. 4, 1396 (315, 13 Wendel) *Πείσανδρος τὸν δράκοντα* (sc. *τὸν Λάδωνα*) *ὑπείληφεν ἀπὸ τῆς Γῆς γεγενῆσθαι, Ἡσίοδος* (fr. 391 M.-W.) *δὲ ἐκ Τυφῶνός φησιν.*

°16

Philodem. De piet. (P. Hercul. 1602 V 16ss in Hercul. vol. coll. alt. VIII 105, vid. et. Reitzenstein, Hermes 35, 1900, 74; Lippold, Philologus 68, 1909, 153) *ὁ] Πείσανδρος [δὲ π]ερὶ Κλυμένης [ὅτι σ]υνερασθέν[των]* .... *ἐστιν* .... *καὶ* .... *τον* ... quae praecedunt vid. ap. Cyp. fr. 2

12 Epimer. Homer. 52 B (I 126 Dyck) *ἔστι δὲ καὶ ἀέ παρὰ Πεισάνδρωι τῶι Καμειρεῖ* | cf. Et. Gud. s. v. *ἀεί* (I 25, 24 De Stefani), Greg. Corinth. 347 Schaefer

Hermes 70, 1935, 309s adn. 4; McLeod, Phoenix 20, 1966, 102 adn. 35 | de re cf. Gentili, Il mito Greco, Roma 1977, 299ss | Pisandro Larandeo trib. Wil., Hermes 60, 1925, 283s, cui Keydell, Hermes 70, 1935, 309, adstipulatus est, cf. Heitsch, Die griech. Dichterfr. d. röm. Kaiserz. II 47

11 de Herculis et Telamonis contra Troianos expeditione cf. Apollodor. Bibl. 2, 6, 4 et Frazer adn. ad loc. || **12** *ἀέ* verbum non epicum, ap. Pind. Py. 9, 88 vero invenitur || **13** 1 *ὁλόχαλκον* P | Pisandro mythographo trib. Jac., FGrHist 16 F 4 || **14** mythographo trib. Jac., FGrHist 16 F 6, at Heracleae Schubart, Ephem. litt. Hal. 1840 I, 527 (vid. supra fr. 4) : contradixerunt Düntzer, Dübner || **15** 2 *Ἡσίοδος ⟨δὲ ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυνος, Φερεκύδης⟩ δὲ* Wendel in ap. crit. coll. FGrHist 3 F 16a : sed cf. M.-W. in ap. crit. || mythographo trib. Jac., FGrHist 16 F 8 || **16** mythographo trib. Jac., FGrHist 16 F 12 || 3 suppl. Reitzenstein | suppl. Lippold : *[τῆς Ἠλι]ον ἐρασθέν[τα]* Reitzenstein

°17

PHILODEM. De piet. (P. Hercul. 247 IV^b 5ss, p. 17 Gomperz, vid. et. Henrichs, Cr. Erc. 5, 1975, 8) *τὸν Ἀσκλ[ηπιὸν δ' ὑ]πὸ Διὸς κα̣[τακτα]θῆναι γέγρ̣[αφεν Ἡ]σίοδος* (fr. 51 M.-W.) *καὶ̣ [Πείσαν]δρος καὶ Φε̣[ρεκύδης] ὁ Ἀθηναῖος* (FGrHist 3 F 35) *[καὶ Πανύ]α̣σ̣σις* (fr. 26) *καὶ Ἄν̣[δρων]* (FGrHist 10 F 17) *καὶ Ἀκουσ[ίλαος* (FGrHist 2 F 18) *καὶ] Εὐ̣ριπίδ[ης ἐν οἷς] λέγει* [Alc. 3] *καὶ ὁ τ[ὰ Ναυ]πάκτια ποή̣[σας]* (fr. 11) *καὶ Τε-λέστ[ης ἐν Ἀσ]κληπιῶι* (fr. 3 Page). 5

PANYASIS

TESTIMONIA

De Panyaside

1 Suda s. v. *Πανύασις* (IV 24, 20 Adler)

Πολυάρχου, Ἁλικαρνασσεύς, {τερατοσκόπος καὶ} (ad alterum Panyas. Suda IV 25, 4 Adler rettulit Fabricius) *ποιητὴς ἐπῶν· ὃς σβεσθεῖσαν τὴν ποιητικὴν ἐπανήγαγε. Δοῦρις δὲ* (FGrHist 76 F 64) *Διοκλέους τε παῖδα ἀνέγραψε καὶ Σάμιον, ὁμοίως δὲ καὶ Ἡρόδοτος* (*Ἡρόδοτον* Wesseling : *Ἡρόδοτον τὸν* Krausse) *Θούριον. ἱστόρηται δὲ Πανύασις Ἡροδότου τοῦ ἱστορικοῦ ἐξάδελφος· γέγονε γὰρ Πανύασις Πολυάρχου, ὁ δὲ Ἡρόδοτος Λύξου τοῦ Πολυάρχου ἀδελφοῦ. τινὲς δὲ οὐ Λύξην, ἀλλὰ Ῥοιὼ τὴν μητέρα Ἡροδότου Παννάσιδος* (*Πολυάρχου* Heyse, Krausse) *ἀδελφὴν ἱστόρησαν. ὁ δὲ Πανύασις γέγονε κατὰ τὴν οη' Ὀλυμπιάδα* (468/5), *κατὰ δέ τινας* (*οὐ* add. Daub) *πολλῶι πρεσβύτερος· καὶ γὰρ ἦν ἐπὶ τῶν Περσικῶν. ἀνῃρέθη δὲ ὑπὸ Λυγδάμιδος τοῦ τρίτου τυραννήσαντος Ἁλικαρνασσοῦ. ἐν δὲ ποιηταῖς τάττεται μεθ' Ὅμηρον, κατὰ δέ τινας καὶ μετὰ Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον. ἔγραψε δὲ καὶ Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις ιδ' εἰς ἔπη ͵θ', Ἰωνικὰ ἐν πενταμέτρωι, ἔστι δὲ τὰ περὶ Κόδρον καὶ Νηλέα καὶ τὰς Ἰωνικὰς ἀποικίας, εἰς ἔπη ͵ζ'.*

de Panyasidis et Herodoti propinquitate cf. Okin, Echo du Monde Classique 26, 1982, 21ss

17 2 suppl. Nauck-Gomperz | *κα̣[τακτα]θῆναι* Körte : *κα̣[θαιρε]θῆναι* Dietze : *κε̣[ραυνω]θῆναι* Gomperz | *γέγρ̣[αφεν Ἡ]σίοδος* suppl. Nauck-Gomperz || 3 *καὶ̣ [Πείσαν]δρος* Schober : *κἀν̣[αξίμαν]δρος* Wil. : *καὶ [Πίν]δαρος* Nauck-Gomperz || 3–4 suppl. Nauck-Gomperz || 4 *δοσις* delin. || 4–5 suppl. Gomperz-Bücheler || 5–6 suppl. Nauck || de re cf. ad. Naup. fr. 11

2 Suda s. v. *Χοιρίλος* (IV 834, 25 Adler)

γενέσθαι δὲ κατὰ Πανύασιν τοῖς χρόνοις, ἐπὶ δὲ τῶν Περσικῶν, Ὀλυμπιάδι οε' (480/77), *νεανίσκον ἤδη εἶναι.* quae praec. vid. ad Choer. Test. 1

3 Suda s. v. *Ἀντίμαχος* (I 237, 29 Adler)

Κολοφώνιος, υἱὸς Ὑπάρχου, γραμματικὸς καὶ ποιητής. τινὲς δὲ καὶ οἰκέτην αὐτὸν ἀνέγραψαν Πανυάσιδος τοῦ ποιητοῦ, πάνυ ψευσάμενοι. ἦν γὰρ αὐτοῦ ἀκουστὴς καὶ Στησιμβρότου. γέγονε δὲ πρὸ Πλάτωνος.

4 Euseb. Chron. Ol. 72 (II 102 Schöne)

Πανύασις ποιητὴς ἐγνωρίζετο.

cf. Hieronym. (II 103 Schöne) Pannyasis poeta habetur inlustris

5 Epigr. Halicarnassium (Rhodi inventum) hodie Berolini, saec. II/I a. Ch., prim. ed. Fr. Hiller v. Gaertringen, IG XII 1, 145; textum quem hic exhibemus ectypo usus restituit J. Ebert, Philologus 130, 1986, 41

- -

λ̣ά̣ι̣ν̣ο̣[ν Ἀ]σ̣συρίη [χῶμ]α Σεμι[ρά]μιος·
ἀλλ̣' Ἄ̣ν̣δ̣ρωνα̣ οὐκ ἔσχε Νίνου πόλις, οὐδὲ παρ' Ἰνδοῖς
ῥ̣ι̣ζ̣οφυὴς Μουσέων πτόρθος ἐνετρέφετο,
5 *[κοῦ] μ̣ὴ̣ν̣ Ἡροδότου γλύκιον στόμα καὶ Πανύασσιν*
ἡ̣[δυ]ε̣π̣ῆ̣ Βαβυλὼν ἔτρεφεν ὠγυγίη,
ἀ̣λλ' Ἁλικαρνασσοῦ κραναὸν πέδον· ὧν διὰ μολπὰς̣
κ̣λ̣ει̣τὸν ἐν Ἑλλήνων ἄστεσι κῦδος ἔχει.

6 Inscr. in effigie Panyasidis (Mus. Neapol. inv. n. 6152, saec. I a. Ch., ed. I. Sgobbo, Rend. Acc. Arch. Nap. 46, 1971, 124)

Πανύασσις ὁ ποιητὴς {ς'} (secl. Sgobbo 137) *λυπηρότατός ἐστι.*

cf. quae de hac effigie et de Panyasidis vita disseruit Sgobbo 115ss

7 Clem. Alex. Strom. 6, 2, 25, 2

αὐτοτελῶς γὰρ τὰ ἑτέρων ὑφελόμενοι ὡς ἴδια ἐξήνεγκαν, καθάπερ . . . Πανύασίς τε ὁ Ἁλικαρνασσεὺς παρὰ Κρεωφύλου (*Κλεοφύλου* cod.) *τοῦ Σαμίου τὴν Οἰχαλίας*| *ἅλωσιν.* quae praec. vid. ad Telegon. Test. 3 et Pis. Test. 5

De canone Alexandrino

8 Procl. Vit. Hom. 2 Seve. (= Pisand. Test. 7)

ἐπῶν ποιηταὶ γεγόνασι πολλοί· τούτων δ' εἰσὶ κράτιστοι Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Πείσανδρος, Πανύασις, Ἀντίμαχος.

cf. Phot. Bibl. p. 319a 17 (V 156 Henry) = Procl. Chrest. 15 (I 2, 35 Seve.)

9 Tzetz. ad Hes. Op. p. 12 Gaisford (= Pisand. Test. 8)

γεγόνασι δὲ τούτων τῶν ποιητῶν ἄνδρες ὀνομαστοὶ πέντε, Ὅμηρος ὁ παλαιός, Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος, Πανύασις, Πείσανδρος ὁ Καμιρεὺς καὶ ὁ Ἀσκραῖος οὗτος Ἡσίοδος. unde Anecd. Gr. III 1461 in adn. Bekker ('Andronicus')

10 Anecd. Oxon. III 339, 31 Cramer (Tzetz. *περὶ διαφ. ποιητ.* 170 = Pisand. Test. 9)

πεντὰς δὲ τούτων ἐστὶν ἐξηιρημένη,
Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Πανύ⟨α⟩σις τρίτος,
Πείσανδρος, Ἀντίμαχος, οἱ δ' ἄλλοι νεοί.

11 Tzetz. in Lycophr. Alex. 1, 23 Scheer (= Pisand. Test. 10)

γεγόνασι δὲ ὀνομαστοὶ ποιηταὶ πέντε· Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Πανύασις, Ἀντίμαχος, Πείσανδρος, νέοι δὲ ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρηι.

12 Michael Italicus ap. Anecd. Oxon. III 189, 21 Cramer (cf. Seve., Recherches I 320)

εἶπον ἂν καὶ τίνες μὲν τοῦ ἔπους γεγόνασι κράτιστοι ποιηταί, ὧν ὁ Πανύασις γνωριμώτατος μετὰ Ὅμηρον. plura invenies ap. Cycl. Test. 16

13 Dionys. Halic. Imit. 2, 2

Ἡσίοδος μὲν γὰρ ἐφρόντισεν ἡδονῆς δι' ὀνομάτων λειότητος καὶ συνθέσεως ἐμμελοῦς, Ἀντίμαχος δὲ εὐτονίας καὶ ἀγωνιστικῆς τραχύτητος καὶ τοῦ συνήθους τῆς ἐξαλλαγῆς, Πανύασις δὲ τάς τε ἀμφοῖν ἀρετὰς εἰσηνέγκατο καὶ αὐτὸς πραγματείαι καὶ τῆι κατ' αὐτὸν οἰκονομίαι διήνεγκεν.

14 Quint. Inst. 10, 1, 52–54

raro adsurgit Hesiodus magnaque pars eius in nominibus est occupata, tamen utiles circa praecepta sententiae, levitasque verborum et compositionis probabilis, daturque ei palma in illo medio genere dicendi. contra

in Antimacho vis et gravitas et minime vulgare eloquendi genus habet laudem. sed quamvis ei secundas fere grammaticorum consensus deferat, et adfectibus et iucunditate et dispositione et omnino arte deficitur, ut plane manifesto appareat quanto sit aliud proximum esse, aliud secundum. Panyasin, ex utroque mixtum, putant in eloquendo neutrius aequare virtutes, alterum tamen ab eo materia, alterum disponendi ratione superari.

de altero Panyas. Halic. onirocrita cf. Suda s. v. *Πανύασις* (IV 25, 4 Adler), Artem. Dald. Onirocr. 1, 2; 64; 2, 35; Stoessl, Panyassis 2, RE XVIII 3 (1949) 922s; Del Corno, Graecorum de re onirocritica scriptorum reliquiae, Milano 1969, 121s

ΠΑΝΥΑΣΙΣ

Halicarnasseus — saec. V

ΗΡΑΚΛΕΙΑ

1 (22 K.)

PAUS. 9, 11, 2 *ἐπιδεικνύουσι δὲ* (sc. *οἱ Θηβαῖοι*) *Ἡρακλέους τῶν παίδων τῶν ἐκ Μεγάρας μνῆμα, οὐδέν τι ἀλλοίως τὰ ἐς τὸν θάνατον λέγοντες ἢ Στησίχορος ὁ Ἱμεραῖος* (fr. 53 Page) *καὶ Πανύασσις ἐν τοῖς ἔπεσιν ἐποίησαν. Θηβαῖοι δὲ καὶ τάδε ἐπιλέγουσιν, ὡς Ἡρακλῆς ὑπὸ τῆς μανίας καὶ Ἀμφιτρύωνα ἔμελλεν ἀποκτιννύναι,*
5 *πρότερον δὲ ἄρα ὕπνος ἐπέλαβεν αὐτὸν ὑπὸ τοῦ λίθου τῆς πληγῆς· Ἀθηνᾶν δὲ εἶναι τὴν ἐπαφεῖσάν οἱ τὸν λίθον τοῦτον ὅντινα Σωφρονιστῆρα ὀνομάζουσιν.*

2 (15 K.)

Παρνησσὸν νιφόεντα θοοῖς διὰ ποσσὶ περήσας
ἵκετο Κασταλίης Ἀχελωΐδος ἄμβροτον ὕδωρ.

2 PAUS. 10, 8, 9 *Πανύασσις δὲ ὁ Πολυάρχου πεποιηκὼς ἐς Ἡρακλέα ἔπη θυγατέρα Ἀχελώιου τὴν Κασταλίαν φησὶν εἶναι· λέγει γὰρ δὴ περὶ τοῦ Ἡρακλέους·* [1–2]

2 1 Hymn. Apoll. 282 *Παρνησὸν νιφόεντα* | Soph. Oed. R. 473–475 *νιφόεντος . . . Παρνασσοῦ* | Apoll. Rhod. 1, 183 *θοοὺς . . . πόδας* || 1–2 Hes. Op. 737–738 *καλλίρροον ὕδωρ / ποσσὶ περᾶν* || 2 Titan. fr. 4, 2 *ὕδατος ἀμβροσίοιο* | Hymn. ap. Vitam Hom. Herodoteam 9 (7, 1 Wil.) *ἀμβρόσιον . . . ὕδωρ* (cf. Pind. fr. 198b Sn.-Maehl.) | Pind. fr. 75, 16 Sn.-Maehl. *ἀμβρόταν χθόν'*

2 post Herculis filiorum mortem et ante laborum enarrationem hoc fr. recte locat Matthews monente Müller et coll. Hygin. fab. 32, Serv. in Aen. 8, 299 || 2 *Ἀχελωΐδος* 'Oceani filiae', cf. fr. 31 et Schol. Hom. *Φ* 195 (VI 347, 6 Maass) *τὸν γὰρ αὐτὸν Ὠκεανῶι Ἀχελῶιόν φασιν*

3 (16 K.)

τλῆ μὲν Δημήτηρ, τλῆ δὲ κλυτὸς ἀμφιγυήεις,
τλῆ δὲ Ποσειδάων, τλῆ δ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἀνδρὶ παρὰ θνητῶι θητευσέμεν εἰς ἐνιαυτόν,
τλῆ δὲ ⟨καὶ⟩ ὀβριμόθυμος Ἄρης ὑπὸ πατρὸς ἀνάγκης.

4 (1 K.)

δέρμα τε θήρειον Βεμβινήταο λέοντος.

5 (2 K.)

καὶ Βεμβινήταο πελώρου δέρμα λέοντος.

3 Clem. Alex. Protr. 2, 35, 3 *Πανύασσις γὰρ πρὸς τούτοις καὶ ἄλλους παμπόλλους ἀνθρώποις λατρεῦσαι θεοὺς ἱστορεῖ ὧδέ πως γράφων·* [1–4] *καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις* || 4 Steph. Byz. s. v. *Βέμβινα* (162, 6 Mein.) *κώμη τῆς Νεμέας. Ἑλλάνικος* (FGrHist 4 F 102) *δὲ Βέμβινον καὶ πόλιν φησίν. ὁ πολίτης Βεμβινίτης ὡς Σταγειρίτης, παρὰ δὲ Ῥιανῶι* (FGrHist 265 F 53 = fr. 7 Powell) *Βεμβινάτης. ἔοικεν οὖν ⟨ὡς⟩* (add. Gavelius) *Αἰγινάτης καὶ Αἰγινήτης κατὰ τροπήν, ὡς Πανύασις ἐν Ἡρακλείας πρώτηι·* [1] || 5 pergit fr. 4 *καὶ ἄλλως·* [1]

3 1–4 *Ε* 385–392–395 *τλῆ μὲν . . . τλῆ δ' . . . τλῆ δ'* || 1 *Σ* 614 Hes. Op. 70 al. *κλυτὸς ἀμφιγυήεις* || 2 *Β* 766 al. *η* 64 al. Hymn. Merc. 327 al. Hes. fr. 185, 9 M.-W. *ἀργυρότοξος Ἀπόλλων* || 3 Hymn. Hom. 19, 33 *ἀνδρὶ παρὰ θνητῶι* (plu. Hes. Th. 967 al.) | *Φ* 444 *θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτόν* || 4 Hes. Th. 140 *Ἄργην ὀβριμόθυμον,* Hymn. Hom. 8, 1–2 *Ἆρες . . . / ὀβριμόθυμε* | *β* 110 Hes. Th. 517 Cyp. fr. 9, 3 *ὑπ' ἀνάγκης* (cf. Theogn. 195 Bacchyl. 11, 46) || 4 cf. ad fr. 5 || 5 Apoll. Rhod. 4, 1438 *δέρμα πελωρίου . . . λέοντος* | *Κ* 23 al. Theocr. 25, 277 *δέρμα λέοντος*

3 1 de voce *ἀμφιγυήεις* (sc. Vulcanus) vid. Humbach, Studi Pisani II, Brescia 1969, 569ss || 3 *θητευσέμεν* codicum lectio quibusdam edd. suspecta : *θητενέμεν* Sylb. : *θητεύσαμεν* Müller : *θῆσαι μέγαν* Mein., at cf. McLeod, Phoenix 29, 1975, 201; Giangrande, Liverp. Class. Monthly 2, 1977, 203; Hoekstra, Mnemosyne 30, 1977, 196 | – *ἀνδρὶ . . . θήτευσ' ὁ μὲν εἰς ἐνιαυτόν* – Ebert || 4 *δ'* **P** | add. Sylb. | *ἀνάγκηι* Düntzer, sed cf. Giangran | dequidam cum Hercule loquitur, sec. plurimos interpretes hic Omphales servus est, sed Eurysthei sec. Stoessl, Panyassis 1, RE XVIII 3 (1949) 886 et Matthews 92, qui Mercurium vel Minervam vel Pythiam esse loquentem putat (contra McLeod, Phoenix 20, 1966, 102 adn. 34) || 4 *θήριον Μεμβινήταο* **R** | de voce *Βεμβινήτης* vid. Pf., Philologus 87, 1932, 210, cf. et *Βεμβιναίους* ap. [Theoc.] 25, 202 | verba Eurysthei sec. Tzschirner, Panyas. 43 coll. Apollodor. Bibl. 2, 5, 1 *ἐπέταξεν αὐτῶι τοῦ Νεμέου λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν,* sed Herculis indumenti descriptio sec. Müller, The Dorians, Oxford 1830, I 533, Dübner || 5 cum fr. 4 coniunxit Wil., Hom. Unters. 142 adn. 4 et unum versum restituit *δέρμα τε θήρειον Βεμβινήταο πελώρου,* at cf. Matthews 43; hunc versum Callimacho trib. Pf., Philologus 87, 1932, 210 (sed in editionem suam non inclusit) : Rhiano Hux., Greek epic 200

6 (3 K.)

(I) PS. ERATOSTH. Catast. 11 (88, 13 Rob.) *καρκίνος. οὗτος δοκεῖ ἐν τοῖς ἄστροις τεθῆναι δι' Ἥραν, ὅτι μόνος, Ἡρακλεῖ τῶν ἄλλων συμμαχούντων ὅτε τὴν ὕδραν ἀνῄρει, ἐκ τῆς λίμνης ἐκπηδήσας ἔδακεν αὐτοῦ τὸν πόδα, καθάπερ φησὶ Πανύασις ἐν Ἡρακλείαι· θυμωθεὶς δ' ὁ Ἡρακλῆς δοκεῖ τῶι ποδὶ συνθλάσαι αὐτόν, ὅθεν μεγάλης*
5 *τιμῆς τετύχηκε καταριθμούμενος ἐν τοῖς ιβ' ζωιδίοις* || (II) SCHOL. German. Arat. p. 70 Breysig (88, 13 Rob.) cancer ⟨in⟩ astris positus esse dicitur beneficio Iunonis, quod, cum Hercules cum hydra ad fontem Lernaeum depugnaret, hic cancer Herculis pedem morsu deprehendit, ut Panyasis auctor dicit. quem iratus Hercules calcatum contrivit beneficioque Iunonis magnis honoribus decoratus XII si-
10 gnorum numero adnumeratur || (III) SCHOL. German. Arat. p. 128 Breysig (89, 13 Rob.) cancrum namque ideo fabulae locatum inter astra aiunt, quoniam Herculem aliis auxiliantem et hydriam de fonte Lernaea auferentem saliens in pede percusserit, sicut ait Panyasis in Heraclea.

7 (4 K.)

τοῦ κεράσας κρητῆρα μέγαν χρυσοῖο φαεινὸν
σκύπφους αἰνύμενος θαμέας ποτὸν ἡδὺν ἔπινεν.

8 (5 K.)

καί ῥ' ὁ μὲν ἐκ κόλποιο τροφοῦ θόρε ποσσὶ Θυώνης.

9 (7 K.)

(I) ATHEN. 11, 469c *Πείσανδρος ἐν δευτέρωι Ἡρακλείας* (fr. 5) *τὸ δέπας, ἐν ὧι διέπλευσεν ὁ Ἡρακλῆς τὸν Ὠκεανόν, εἶναι μέν φησιν Ἡλίου, λαβεῖν δ' αὐτὸ παρ' Ὠκεα-*

7 ATHEN. 11, 498d *Πανύασσις τρίτωι Ἡρακλείας φησίν·* [1–2] || 8 SCHOL. Pind. Py. 3, 177b (II 87, 16 Drachm.) *ἄλλως· Θυώνηι τῆι Σεμέληι· διωνυμίαι γὰρ ἐκέχρητο. εἰσὶν οἳ καὶ τὴν αὐτὴν Διώνην λέγουσιν, ὥσπερ Εὐριπίδης ἐν Ἀντιγόνηι·* [fr. 177 Nauck[2]]. *ἔνιοι δὲ τὴν Θυώνην ἑτέραν τῆς Σεμέλης φασὶν εἶναι, τροφὸν τοῦ Διονύσου, ὥσπερ Πανύασις ἐν τρίτωι Ἡρακλείας·* [1]

7 1 *γ* 393 al. *κρητῆρα κεράσσατο* | *Γ* 247 *κρητῆρα φαεινόν* | Hes. Sc. 142 *χρυσῶι τε φαεινῶι* || 2 Stesich. S 19 Page *σκύφιον δὲ λαβὼν δέπας . . . / πί' ἐπισχόμενος, τό ῥά οἱ παρέθηκε Φόλος κεράσας* || 8 *I* 634 al. *ε* 195 al. *καί ῥ' ὁ μέν* | Apoll. Rhod. 1, 1361 *ἐκ κόλποιο*

6 2 *τοῦ Ἰολάου συμμαχοῦντος* Heyne, prob. Gale : *τῶν περὶ Ἰόλαον συμμαχούντων* Koppiers | de Iolao Minervaque Herculem adiuvantibus sec. Vogel, prob. Matthews, cf. Hes. Th. 317s || 6 add. Wil. || 7 Lernaeum *scripsi* : Laernium *codd.* || 11 quoniam – 12 auxiliantem '*perperam intellexit Epitomen*' *Rob.* || 12 Lernaea *Wil.* : Neraida **G** | de hydra cf. Pis. fr. 2 || 7 1 *φαεινοῦ* dub. Kink. || 2 *αἰνυμένους θαμεὰς* **A** | *ἡδὺν ἔνειμεν* Köch. | de Hercule apud Pholum cf. Stesich. S 19 Page, Apollodor. Bibl. 2, 5, 4 || 8 *ἐγκόλποιο* **P** | *ποσὶ* **DQ** | Thyone ap. Hom. Hymn. 1, 21, Apollodor. Bibl. 3, 5, 3 Bacchi mater, sed cf. Test. ad. fr. | e carmine in Bacchum in convivio – fortasse cum Pholo – cantato sec. Matthews, monente Tzschirner || 9 2 *'Ωκεανὸν* **A** : corr. Mus.

νοῦ ⟨*τὸν*⟩ *Ἡρακλέα. μήποτε δέ, ἐπεὶ μεγάλοις ἔχαιρε ποτηρίοις ὁ ἥρως, διὰ τὸ μέγεθος παίζοντες οἱ ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς πλεῖν αὐτὸν ἐν ποτηρίωι ἐμυθολόγησαν. Πανύασις δ' ἐν πέμπτωι Ἡρακλείας παρὰ Νηρέως φησὶ τὴν τοῦ Ἡλίου φιάλην κομίσασθαι* 5
τὸν Ἡρακλέα καὶ διαπλεῦσαι εἰς Ἐρύθειαν || (II) Macrob. Sat. 5, 21, 19 poculo autem Herculem vectum ad *Ἐρύθειαν*, id est Hispaniae insulam, navigasse et Panyasis, egregius scriptor Graecorum, dicit et Pherecydes (FGrHist 3 F 18a) auctor est.

10 (8 K.)

Schol. Hom. *μ* 301 (549, 31 Dind.) *Νυμφόδωρος* (FGrHist 572 F 3) *ὁ τὴν Σικελίαν περιηγησάμενος καὶ Πολύαινος* (FGrHist 639 F 7) *καὶ Πανύασις φύλακα τῶν Ἡλίου βοῶν Φάλακρόν φησι γενέσθαι, ὃν Φιλοστέφανος* (FHG III 31) *Αἰόλου υἱδοῦν εἶναί φησι καὶ ἔχειν ἐν Μύλαις ἡρῶιον.*

11 (10 K.)

(I) Schol. German. Arat. p. 61 Breysig (62, 23 Rob.) (Engonasin): hic est Hercules super anguem incumbens, clava reiecta, pelle leonis opertus. dicitur, cum ad mala aurea profectus esset, ut refert Panuasis Heraclea, serpens hortorum custos immensae magnitudinis insomnisque fuisse. qui cum Herculi obstiterit victorque maximo periculo Hercules abierit, Iovis hunc laborem memoriae dignum honoravit 5
et utrosque sideribus intulit, ita ut in certamine fuere eorum habitus: serpentis caput erectum, Herculem super genu prementem, altero pede caput calcantem, dextra manu cum clava exserta, sinistra leonis pelle obvoluta || (II) Hygin. Astr. 2, 6 Engonasin: hunc Eratosthenes Herculem dicit supra draconem conlocatum, de quo ante diximus, eumque paratum ut ad decertandum, sinistra manu pellem leonis, 10
dextra clavam tenentem. conatur interficere draconem Hesperidum custodem qui nunquam oculos operuisse somno coactus existimatur; quo magis custos adpositus esse demonstratur. de hoc etiam Panyasis in Heraclea dicit. horum igitur pugnam Iupiter admiratus inter astra constituit. habet enim draco caput erectum, Hercules autem dextro genu nixus, sinistro pede capitis eius dextram partem obprimere 15
conatur, dextra manu sublata ut feriens, sinistra proiecta cum pelle leonis, ut cum maxime dimicans adparet || (III) ps. Eratosth. Catast. 4 (62, 23 Rob.) *ὁ ἐν γόνασιν. οὗτός, φασιν, Ἡρακλῆς ἐστιν ὁ ἐπὶ τοῦ Ὄφεως βεβηκώς. ἐν ἀγῶνι δὲ ἕστηκε τό τε ῥόπαλον ἀνατετακὼς καὶ τὴν λεοντῆν περιειλημμένος· λέγεται δέ, ὅτε ἐπὶ τὰ χρύσεα μῆλα ἐπορεύθη, τὸν ὄφιν τὸν τεταγμένον φύλακα* ⟨*αὐτῶν*⟩ *ἀνελεῖν * * * ὅθεν ἐπιτε-* 20
λεσθέντος τοῦ ἔργου μετὰ ⟨*μεγίστου*⟩ *κινδύνου ἄξιον ὁ Ζεὺς κρίνας τὸν ἆθλον μνήμης ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκε τὸ εἴδωλον· ἔστι δὲ ὁ μὲν Ὄφις μετέωρον ἔχων τὴν κεφαλήν, ὁ δ' ἐπιβεβηκὼς αὐτῶι καθεικὼς τὸ ἓν γόνυ, τῶι δ' ἑτέρωι ποδὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν*

3 add. Kaib. || 5 *πέμπτωι* Rob.: *πρώτωι* codd.: *τετάρτωι* Dübner: *ια'* Wil. || 6 de Erythea cf. Hes. Th. 287ss et West comm. ad loc || 7 vectum *vulg.*: dictum **R**: ductum *cett.* | Paniastis *codd.* || 8 cf. et. Titan. fr. 8, Pis. fr. 5 || **10** 1 *Νυμφόδωρος* Ebert: *Μεμψόδωρος* **H** Vind.: *Μεμφήδωρος* **Q** || 3 *Φάλακρόν* Mein.: *Φυλάκιόν* **Q**: *Φύλαιόν* Vind.: *Φυλάϊκόν* **H**: *Φύλακόν* Müller et dub. Mein. || 3.4 *Αἰόλου υἱδοῦν* West: *Αἰολιδοῦν* Vind.: *Αἰολιδοῦς* **HQ** || **11** 4 obstiterit *Breysig*: -eret **B**: -erat **P** || 5 Iovis *Breysig*: ab Iove *libri* || 7 erectum *Schaubach*: iam defectum *libri* | pede *Breysig*: de **B**: *om.* **P** || 8 clava exerta *Kiessling*: clava tenta *Breysig*: clave dextra **B**: clave **P** || 12 quo magis] qui malis *Rob.* || 13 Paniastis (*vel* Pany-) *codd.*: *corr. Bunte* || 18 *ἐν ἀγῶνι* Rob.: *ἐναργῶς* libri || 20 add. Wil. | lac. ind. Rob., qui verba quae in libris leguntur *ἣν δὲ ὑπὸ Ἥρας δι' αὐτὸ τοῦτο τεταγμένος, ὅπως ἀνταγωνίζεται τῶι Ἡρακλεῖ* del. et ⟨*μεγίστου*⟩ add. || 23 *καθεικὼς* Struvius: *τεθεικὼς* libri

ἐπιβαίνων, τὴν δὲ δεξιὰν χεῖρα ἐκτείνων, ἐν ἧι τὸ ῥόπαλον, ὡς παίσων, τῆι δ' εὐωνύμωι
25 χειρὶ τὴν λεοντῆν περιβεβλημένος || (IV) AVIEN. Phaen. 2, 177ss

nam dura immodici memorat (sc. Panyasis) sub lege tyranni
Amphitryoniaden primaevo in flore iuventae,
qua cedunt medii longe secreta diei,
180 Hesperidum venisse locos atque aurea mala,
inscia quae lenti semper custodia somni
servabat, carpsisse manu, postquam ille novercae
insaturatae odiis serpens victoris ab ictu
spirarumque sinus et fortia vincula laxans
185 occubuit.

cf. similia ap. INTERPR. German. Arat. 42, SCHOL. Strozz. p. 118, 1 Breysig, vid. et. APOLLODOR. Bibl. 2, 5, 11 *ἔνιοι δέ φασιν οὐ παρὰ Ἄτλαντος αὐτὰ λαβεῖν* (sc. *Ἡρακλέα*), *ἀλλ' αὐτὸν δρέψασθαι τὰ μῆλα κτείναντα τὸν φρουροῦντα ὄφιν.*

12 (26 K.)

ATHEN. 4, 172d *πεμμάτων δὲ πρῶτόν φησιν μνημονεῦσαι Πανύασσιν Σέλευκος* (FGrHist 634 F 2), *ἐν οἷς περὶ τῆς παρ' Αἰγυπτίοις ἀνθρωποθυσίας διηγεῖται* (sc. *Πανύασσις*), *πολλὰ μὲν ἐπιθεῖναι λέγων πέμματα, πολλὰς δὲ νοσσάδας ὄρνις, προτέρου Στησιχόρου* (fr. 49 Page) *ἢ Ἰβύκου ἐν τοῖς Ἄθλοις ἐπιγραφομένοις εἰρηκότος*
5 *κτλ.*

13 (24 K.)

(I) APOLLODOR. Bibl. 1, 5, 1s *ὄντος δὲ τῆι τοῦ Κελεοῦ γυναικὶ Μετανείραι παιδίου, τοῦτο ἔτρεφεν ἡ Δημήτηρ παραλαβοῦσα· βουλομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι, τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατετίθει τὸ βρέφος καὶ περιήιρει τὰς θνητὰς σάρκας αὐτοῦ· καθ' ἡμέραν δὲ παραδόξως αὐξανομένου τοῦ Δημοφῶντος — τοῦτο γὰρ ἦν*
5 *ὄνομα τῶι παιδί — ἐπετήρησεν ἡ Πραξιθέα, καὶ καταλαβοῦσα εἰς πῦρ ἐγκεκρυμμένον ἀνεβόησε· διόπερ τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀνηλώθη, ἡ θεὰ δὲ αὑτὴν ἐξέφηνε. Τριπτολέμωι δὲ τῶι πρεσβυτέρωι τῶν Μετανείρας παίδων δίφρον κατασκευάσασα πτηνῶν δρακόντων τὸν πυρὸν ἔδωκεν, ὧι τὴν ὅλην οἰκουμένην δι' οὐρανοῦ αἰρόμενος κατέσπειρε. Πανύασις δὲ Τριπτόλεμον Ἐλευσῖνος λέγει· φησὶ γὰρ Δήμητρα*
10 *πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν. Φερεκύδης* (FGrHist 3 F 53) *δέ φησιν αὐτὸν Ὠκεανοῦ καὶ Γῆς* || (II) HYGIN. fab. 147 cum Ceres Proserpinam filiam suam quaereret, devenit ad Eleusinum regem, cuius uxor Cothonea puerum Triptolemum pepererat, seque nutricem lactantem simulavit. hanc regina libens nutricem filio suo recepit. Ceres cum vellet alumnum suum immortalem reddere, interdiu lacte divino alebat,

179 qua *susp. edd. nonnulli* : quo *Hux.*, *at cf. Soubiran, Avienus, Paris 1981, 188s* || 182 ille *Morel* : illa *codd.* || 183 'Panyasidis testimonia ad fabulas pertinere non ad sidera verissime statuit ... Müller' Rob., cf. et. Eur. Her. 394ss et Matthews 69 || **12** 3 versum a Mein. restitutum *πέμματα πόλλ' ἐπιθεὶς, πολλὰς δέ τε νοσσάδας ὄρνις* recusavit Ruijgh, Autour de '*τε* épique', Amsterdam 1971, 917 adn. 8, sed def. Matthews 128 coll. West, Hesiod Theogony 349 comm. ad vers. 688; Denniston, Greek Particles² 531 | *πέμματα* et *νοσσάδας* non Homerica | *ὄρνις* glossam ad *νοσσάδας* errans putavit Matthews 128 | hoc fr. verisimiliter ad Busiridis historiam (cf. Apollodor. Bibl. 2, 5, 11) pertinet || **13** 5 *Πραξιθέα*] *Μετάνειρα, τί πράξει θεά* Heyne, Westermann : *Μετάνειρα, τί πράσσει ἡ θεά* Müller : *ἡ Μετάνειρα* Hercher, Wagner || 7 *Μετανείρας* Heyne : *Πραξιθέας* A || 9 de re cf. Valk, Rev. ét. gr. 71, 1958, 164 et adn. 232

⟨noctu⟩ clam in igne obruebat. itaque praeterquam solebant mortales crescebat; 15
et sic fieri cum mirarentur parentes, eam observaverunt. cum Ceres eum vellet in
ignem mittere, pater expavit. illa irata Eleusinum exanimavit, at Triptolemo
alumno suo aeternum beneficium tribuit. nam fruges propagatum currum draconibus iunctum tradidit, quibus vehens orbem terrarum frugibus obsevit. postquam
domum rediit, Celeus eum pro benefacto interfici iussit. sed re cognita, iussu Ce- 20
reris Triptolemo regnum dedit, quod ex patris nomine Eleusinum nominavit, Cererique sacrum instituit quae Thesmophoria Graece dicuntur.

14 (9 K.)

Paus. 10, 29, 9 *Πανύασσις δὲ ἐποίησεν ὡς Θησεὺς καὶ Πειρίθους ἐπὶ τῶν θρόνων παράσχοιντο σχῆμα οὐ κατὰ δεσμώτας, προσφυῆ δὲ ἀπὸ τοῦ χρωτὸς ἀντὶ δεσμῶν σφισιν ἔφη τὴν πέτραν.*

15 (30 Matthews)

ὣς ἄρα μιν εἰπόντα κατασ[τέγασε Στυγὸς] ὕδωρ.

16 (12 K.)

ξεῖν' ἄγε δὴ καὶ πῖν', ἀρετή νύ τις ἔστι καὶ αὐτή,
ὅς κ' ἀνδρῶν πολὺ πλεῖστον ἐν εἰλαπίνῃ μέθυ πίνῃ

15 Comment. in Antim. Col., P. Univ. Mediol. 17 saec. II p. Ch., col. II 50 (ed. A. Vogliano)]ης *Στυγὸς ὕδωρ· ὑποτίθεται ἐν Ἅιδου, καθάπερ καὶ Πανύασσ[ις λέγων* (Castiglioni) *περὶ τ]οῦ Σισ[ύ]φου ἐν Ἅιδου [ὄ]ντος φησίν·* [1] || 16 (I) Stob. Flor. 3, 18, 21 (III 518, 4 Hense) *Πανυάσσιδος·* [1–19] || (II) Athen. 2, 37a *Πανύασις δὲ λέγει·* [12–19] || (III) Suda s. v. *οἶνος* (IV 624, 18 Adler) *καὶ Πανύασσις·* [12–13]

15 *Π* 502 al. *ὣς ἄρα μιν εἰπόντα* | *Ξ* 271 Hymn. Cer. 259 Parthen. Suppl. Hell. 621 *Στυγὸς ὕδωρ* (cf. Hes. Th. 805 Orph. Hymn. Prol. 29) || 16 1 *Δ* 418 al. *φ* 217 *ἄγε δὴ καί* | Hes. Op. 764 *νύ τίς ἐστι καὶ αὐτή* || 1–2 Theogn. 971 *τίς δ' ἀρετὴ πίνοντ' ἐπιοίνιον ἆθλον ἑλέσθαι;* || 2 Hes. fr. 274, 1 M.-W. *ἐν . . . εἰλαπίνῃ* | *Ι* 469 45 *μέθυ πίνετο* | Apoll. Rhod. 1, 473 *πῖνε . . . μέθυ*

15 *add. Schaeffer-Muncker* || 18 propagatum *Muncker* : propagati F : propagare *Schaeffer* || 20 Peleus F : *corr. Muncker* || 21 Eleusin *Rose* | Cererique *Muncker* : fieriq; F || Ionicis adtrib. Müller : Heracleae Kink., Stoessl; de Hercule in mysteriis Eleusinis initiato sec. Rapetti, La Parola del passato 21, 1966, 131ss, cf. Ps. Plat. Axioch. 371e *καὶ τὸ θάρσος τῆς ἐκεῖσε πορείας παρὰ τῆς Ἐλευσινίας ἐναύσασθαι* : dubitavit Graf, Eleusis und die Orphische Dichtung Athens in vorhellenistischer Zeit, Berlin 1974, 143 adn. 10, cf. et. Valk, Rev. ét. gr. 71, 1958, 164 || 14 2 *προσφυῆ* Hitzig : *προσφυὲς β* : *προσφύεσθαι* Wil. | haec probabiliter narrabantur cum Hercules ad Cerberum rapiendum ad inferos descenderet | de Theseo et Pirithoo cf. Min. frr. 7–9 || 15 cf. Antim. Col. fr. 85 Wyss | *κατασ[τέγασε* suppl. Maas | de Sisyphi poena || 16 frr. 16–19 in convivio cum Eurytho ante Oechaliae excidium locanda sec. Stoessl 884; Hux., Greek epic 178; Matthews 76s (contra Tzschirner 55; Müller, Dorians I 534, qui in convivio cum Pholo ea locant); probabiliter haec sunt Eurythi verba || 1 *νύ τις* S Voss. : *τίς* Tr. : *δέ τις* Gesner | *αὕτη* Mein.

εὖ καὶ ἐπισταμένως, ἅμα τ' ἄλλον φῶτα κελεύηι.
ἶσον δ' ὅς τ' ἐν δαιτὶ καὶ ἐν πολέμωι θοὸς ἀνὴρ
5 ὑσμίνας διέπων ταλαπενθέας, ἔνθα δὲ παῦροι
θαρσαλέοι τελέθουσι μένουσί τε θοῦρον Ἄρηα.
τοῦ κεν ἐγὼ θείμην ἶσον κλέος, ὅς τ' ἐνὶ δαιτὶ
τέρπηται παρεὼν ἅμα τ' ἄλλον λαὸν ἀνώγηι.
οὐ γάρ μοι ζώειν γε δοκεῖ βροτὸς οὐδὲ βιῶναι
10 ἀνθρώποιο βίον ταλασίφρονος, ὅστις ἀπ' οἴνου
θυμὸν ἐρητύσας μείνηι πότον, ἀλλ' ἐνεόφρων.
οἶνος γὰρ πυρὶ ἶσον ἐπιχθονίοισιν ὄνειαρ
ἐσθλόν, ἀλεξίκακον, πάσης συνοπηδὸν ἀοιδῆς.
ἐν μὲν γὰρ θαλίης ἐρατὸν μέρος ἀγλαΐης τε,
15 ἐν δὲ χοροιτυπίης, ἐν δ' ἱμερτῆς φιλότητος,
ἐν δέ τε μενθήρης καὶ δυσφροσύνης ἀλεωρή.
τῶι σε χρὴ παρὰ δαιτὶ δεδεγμένον εὔφρονι θυμῶι
πίνειν, μηδὲ βορῆς κεκορημένον ἠύτε γῦπα
ἧσθαι πλημύροντα, λελησμένον εὐφροσυνάων.

3 *K* 265 *υ* 161 Hes. Op. 107 Hymn. Merc. 390 *εὖ καὶ ἐπισταμένως* | Panyas. fr. 16, 8 *ἅμα τ' ἄλλον* | *α* 355 *ἄλλοι φῶτες* | Theogn. 509–510 *οἶνος πινόμενος πουλὺς κακόν· ἢν δέ τις αὐτὸν / πίνηι ἐπισταμένως, οὐ κακόν, ἀλλ' ἀγαθόν* (cf. 211–212) || 4 Hes. fr. 274, 1 M.-W. *ἐν δαιτὶ καί* | cf. vers. 7 || 6 *E* 30 al. Choer. fr. 17a, 7 *θοῦρον Ἄρεα* (cf. Nonn. Dion. 4, 417) || 8 cf. vers. 3 | *Λ* 189 *ἄλλον λαὸν ἀνώχθω* (*Λ* 204 *ἄνωχθι*) || 11 *Α* 192 *ἐρητύσειέ τε θυμόν* | *Ι* 462 *ἐρητύετ' . . . θυμός* || 12 Eratosth. fr. 36 Powell *οἶνός τοι πυρὶ ἶσον ἔχει μένος* | Hes. Op. 822 *ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ* || 13 Hes. Op. 123 *ἐσθλοί, ἀλεξίκακοι* | *K* 20 *ἀλεξίκακος πᾶσιν* | cf. Panyas. fr. 19 || 14–15 Hes. Sc. 272 *ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε* | Hes. Sc. 284–285 *θαλίαι τε χοροί τε / ἀγλαΐαι τ' εἶχον* || 16 cf. ad vers. 19 || 17 *ρ* 417 *τῶι σε χρή* (*H* 331 al. *τῶ*) | *γ* 37 Apoll. Rhod. 1, 458 *παρὰ δαιτί* | Hymn. Hom. 30, 14 Theogn. 1325 *εὔφρονι θυμῶι* || 19 Hes. Th. 102 *δυσφροσυνέων ἐπιλήθεται*

3 *ἄλλον θ' ἅμα φῶτα* coni. Nauck | *κελεύει* S Voss. : corr. Gesner || 4 *ἶσον δ' ὅς τ'* West coll. Hes. Op. 327 : *ἶσον θ' ὅστ'* Gesner : *ἰσόν τ' ὃς* S Voss. : *ἰσόν θ' ὃς* Tr. | *θοὸς* susp. Kink. || 5 *δὲ* Gesner : *τε* S Voss., cf. Ruijgh, Autour du '*τε* épique', Amsterdam 1971, 917 adn. 8 || 7 *κεν* Nauck : *μὲν* S Voss. || 8 *τέρπεται* S Voss. | *ἄλλον θ' ἅμα λαὸν* Nauck | *ἀνώγει* Voss. | *φῶτα κελεύηι* pro *λαὸν ἀνώγηι* Mein. || 9 *οὐδὲ*] *ἠὲ* Brunck || 11 *μείνηι πότον* West : *πίνει ποτόν* codd. | *ἀλλ' ἐνεόφρων* Valck. : *ἄλλ' ἐνεόφρων* Mein. prob. Kink. : *ἀλλὰ κενόφρων* Schaefer : *ἀλλο* (*ἄλλο* Tr. et ut vid. Voss.) *νεόφρων* S Voss. || 12 *οἶνον* Athen. **B** | *γὰρ* om. Athen. || 13 *ἐσθλὸν δ'* Sud. | *πάσης – ἀοιδῆς* Stob. : *πάσηι – ἀνίηι* Athen. Sud. : *πάσηι – ἀοιδῆι* Valck. : *πάσηι – ἀδείηι* Jacobs || 14 *ἐρατὸν* Athen. : *ἱερὸν* Stob. : *ἱλαρὸν* Köch. || 15 *χοροτυπίης* Athen. || 16 om. Athen. | *μενθήρης* Mein. coll. Hesych. *μενθήραις· μερίμναις*, Et. M. 580, 6 *μενθῆραι· αἱ φροντίδες* (cf. et. Comment. in Alcm. P. Oxy. 2390, 50, 17–18 et comment. ed. ad loc.) : *μὲν θήρης* codd. : *μενθήρας* Bergk | *δυσφροσύνας* Bergk | *ἀλεωρή* Hense : *ἀλεγεινῆς* codd. || 17 *τῶι δὲ* Athen. **E** : fort. *τοῦ σε* Kaib. | *δεδεμένον* Athen. || 18 *βορῆι κεκακωμένον* Stob. | *ἠύτε παῖδα* Athen. || 19 *πλημμύροντα* codd. : corr. Matthews | *λελασμένον* Stob. || de hoc fr. vid. et. Krischer, Hermes 102, 1974, 157 ss

17 (13 K.)

πρῶται μὲν Χάριτές τ' ἔλαχον καὶ ἐύφρονες Ὧραι
μοῖραν καὶ Διόνυσος ἐρίβρομος, οὕπερ ἔτευξαν.
τοῖς δ' ἔπι Κυπρογένεια θεὰ λάχε καὶ Διόνυσος.
ἔνθα τε κάλλιστος πότος ἀνδράσι γίνεται οἴνου·
εἴ τις ⟨δίς⟩ γε πίοι καὶ ὑπότροπος οἴκαδ' ἀπέλθοι 5
δαιτὸς ἀπὸ γλυκερῆς, οὐκ ἄν ποτε πήματι κύρσαι·
ἀλλ' ὅτε τις μοίρης τριτάτης πρὸς μέτρον ἐλαύνοι
πίνων ἀβλεμέως, τότε δ' Ὕβριος αἶσα καὶ Ἄτης
γίνεται ἀργαλέη, κακὰ δ' ἀνθρώποισιν ὀπάζει.
ἀλλὰ πέπον — μέτρον γὰρ ἔχεις γλυκεροῖο ποτοῖο — 10
στεῖχε παρὰ μνηστὴν ἄλοχον, κοίμιζε δ' ἑταίρους·
δείδια γὰρ τριτάτης μοίρης μελιηδέος οἴνου
πινομένης, μή σ' Ὕβρις ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἀέρσηι,
ἐσθλοῖς δὲ ξενίοισι κακὴν ἐπιθῆισι τελευτήν.
ἀλλὰ πιθοῦ καὶ παῦε πολὺν πότον. 15

17 ATHEN. 2, 36d *Πανύασις δ' ὁ ἐποποιὸς τὴν μὲν πρώτην πόσιν ἀπονέμει Χάρισιν, Ὥραις καὶ Διονύσωι, τὴν δὲ δευτέραν Ἀφροδίτηι καὶ πάλιν Διονύσωι, Ὕβρει δὲ καὶ Ἄτηι τὴν τρίτην. Πανύασίς φησι·* [1–15]

17 **1** Hymn. Apoll. 194 *Χάριτες καὶ ἐύφρονες Ὧραι* || **2** *λ* 534 *μοῖραν καί* | Hymn. Hom. 7, 56 *Διόνυσος ἐρίβρομος* || **3** Pind. Pyth. 4, 216 *Κυπρογένεια* (cf. Ol. 10, 105) | Hymn. Hom. 10, 1 *Κυπρογενῆ* | Hes. Th. 199 *Κυπρογενέα* | Sapph. fr. 134 Voigt *Κυπρογένηα* (cf. fr. 22, 16, Alc. fr. 296b 1 Voigt) || **4** *Ο* 490 *ἀνδράσι γίγνεται* || **5** *φ* 211 al. *ὑπότροπον οἴκαδ' ἱκέσθαι* | Theogn. 1335 *οἴκαδε ἐλθών* || **6** Hes. Op. 691 *πήματι κύρσαι* || **7** vid. ad vers. 12 || **8** Eubul. fr. 93, 6–7 K.-A. *ὁ δὲ τέταρτος* (sc. *κρατήρ*) *οὐκέτι / ἡμέτερός ἐστ', ἀλλ' ὕβρεος* (cf. et. Com. adesp. fr. 106–107 Kock) | cf. fr. 18 || **9** Hes. Op. 223 *κακὸν ἀνθρώποισι* || **10** *Λ* 314 al. *χ* 233 *ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον* | Theogn. 475 *μέτρον γὰρ ἔχω* || **11** *Ι* 399 *μνηστὴν ἄλοχον* || **12** *Φ* 536 *δείδια γὰρ μή* | *Ο* 195 *τριτάτηι ἐνὶ μοίρηι* | *δ* 97 Hymn. Cer. 446 al. *τριτάτην . . . μοῖραν* | *Σ* 545 *γ* 46 Hymn. Cer. 206 Theogn. 475 *μελιηδέος οἴνου* (cf. Pind. fr. 166, 2 Sn.-Maehl.) || **13** *ο* 486 *ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας* (cf. *ο* 165, *υ* 38 al.) || **15** *Β* 360 *ἀλλά, ἄναξ, . . . πείθεο*

17 Hercules est qui loquitur sec. West, Class. Phil. 71, 1976, 173, cui adstipulor, at sec. Stoessl, Hux., Matthews sunt verba Herculi dicta | erratum mihi videtur quod de re dicit Rossbach, Jahrb. f. Class. Philol. 143, 1891, 91 s || **1** *πρώτην* Hoeschel, 'at cf. *τοῖς δ' ἔπι* (v. 3)' Kaib. | *εὔφρονες* CE || **2** *οὕπερ* Desrousseaux : *οἵπερ* codd. || **3** *της* (superscr. *οι*) *δ' ἔπι* CE || **4** de *ἔνθα τε* cf. Ruijgh, Autour du '*τε* épique', Amsterdam 1971, 916 s | *γί. τ(αι)* E || **5** ⟨*δίς*⟩ *γε* Desrousseaux : ⟨*τόν*⟩ *γε* Köch. : *γε* E : *με* C : unde *μέ⟨τρα⟩* West | *ὑπότροπος* Peppmüller : *ἀπότροπος* codd. | *ἐλαύναι* E || **6** *κύρσας* Schweigh. || **8** *ζαβλεμέως* Bergk fortasse recte || **9** *ἀργαλέα* codd. : corr. Kink. : *ἀργαλέης* Wil. || **13** *ἀμέρσηι* Rossbach : *νοῦν ἀπαμέρσηι* Nauck || **14** *δὲ* Mein. : *ἐν* codd. : *τε* Funcke | *ἐπιθῆισι* Mein. : *δ' ἐπιθήσειε* codd. || **15** *ἀλλὰ πιθοῦ* Mein. : *ἀλλ' ἄπιθι* codd.

18 (14, 6 K.)

ἐκ γάρ οἱ Ἄτης τε καὶ Ὕβριος αἶσ' ⟨ἅμ'⟩ ὀπηδεῖ.

19 (14 K.)

ὡς οἶνος θνητοῖσι θεῶν πάρα δῶρον ἄριστον
ἀγλαός· ὧι πᾶσαι μὲν ἐφαρμόζουσιν ἀοιδαί,
πάντες δ' ὀρχηθμοί, πᾶσαι δ' ἐραταὶ φιλότητες.
πάσας δ' ἐκ κραδίης ἀνίας ἀνδρῶν ἀλαπάζει
5 πινόμενος κατὰ μέτρον, ὑπὲρ μέτρον δὲ χερείων.

20 (17 K.)

(I) Schol. Hom. Ω 616b (V 623 Erbse) αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον] τινὲς 'αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελήσιον' – ποταμὸς δὲ Λυδίας, ἐξ οὗ πληροῦται ⟨ὁ⟩ Ὕλλος – καὶ Ἡρακλέα νοσήσαντα ἐκ τῶν πόνων, ἀναδόντων αὐτῶι θερμὰ λουτρὰ τῶν ποταμῶν, τοὺς παῖδας Ὕλλον καλέσαι καὶ τὸν ἐξ Ὀμφάλης Ἀχέλητα, ὃς Λυδῶν ἐβασίλευσεν. 5 εἰσὶ δὲ καὶ νύμφαι Ἀχελήτιδες, ὥς φησι Πανύασσις || (II) Schol. Apoll. Rhod. 4, 1149/50 (308, 3 Wendel) Πανύασις δέ φησιν ἐν Λυδίαι τὸν Ἡρακλέα νοσήσαντα τυχεῖν ἰάσεως ὑπὸ Ὕλλου τοῦ ποταμοῦ, ὅς ἐστι τῆς Λυδίας· διὸ καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ Ὕλλους ὀνομασθῆναι.

21 (6 K.)

Clem. Alex. Protr. 2, 36, 2 ναὶ μὴν καὶ τὸν Ἀιδωνέα ὑπὸ Ἡρακλέους τοξευθῆναι Ὅμηρος λέγει (Ε 395ss) καὶ τὸν Ἠλεῖον Αὐγέαν Πανύασσις ἱστορεῖ. cf. Schol. ad l.

18 pergit fr. 17 καὶ ἑξῆς περὶ ἀμέτρου οἴνου· [1] || 19 (I) Athen. 2, 37a Πανύασις δὲ λέγει [fr. 16, 12–15; 17–19] καὶ πάλιν· [1–5] || (II) Clem. Alex. Strom. 6, 2, 11, 6 Πανύασις γράφει· [1 et 5]

18 cf. fr. 17, 8 || 19 1 Cypr. fr. 17, 1 οἶνον ... θεοὶ ποίησαν ἄριστον | Τ 3 θεοῦ πάρα δῶρα || 3 Ν 636–637 καὶ φιλότητος / ... καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο (cf. ψ 145, Panyas. fr. 16, 13ss) || 4 Κ 10 ἐκ κραδίης || 5 Theogn. 497–498 ἄφρονος ἀνδρὸς ὁμῶς καὶ σώφρονος οἶνος, ὅταν δὴ / πίνηι ὑπὲρ μέτρον, κοῦφον ἔθηκε νόον (cf. Panyas. fr. 17, 7–10)

18 post fr. 14, 5 ed. Kink. monente Mein. | ἐκ] ἡ Mein. : καὶ Naeke | αἶσ' ⟨ἅμ'⟩ Naeke : αἶσα codd. || 19 1 ὡς om. Athen. | οἶνος ⟨δὲ⟩ Mus. || 2 ἀγλαὸν Mein. | ἐφαρμόζουσαι E || 3 ὀρχησμοί codd. : corr. West || 4 πάντας E | κραδίας (καρδίας C) codd. : corr. edd. || 5 κατὰ μέτρα Athen. C : ὑπέρμετρος Clem. || 20 2 add. Erbse || 2–3 καὶ ἡρακλεανὸς (ἡρακλεσμὸς V) ἦσαν τὰ T : corr. Wil. : καὶ Ἡρακλέος νοσήσαντος Bek. || 3 ἐκ τῶν πόνων Erbse : ἐπὶ τῶν τόπων T || 4 ἐκάλεσσεν T : corr. Wil. || 6 Πανίασσις F : Πάντασις cett. : corr. Stephanus || cf. Steph. Byz. s. v. Ἀκέλης (58, 12 Mein.), Paus. 1, 35, 8 et Jac. comm. ad FGrHist 4 F 112 || 21 2 Ἠλεῖον Αὐγέαν suspectum habent edd. : Ἥλιον [Αὐγέαν] Schw. : τὸν Ἥλιον αὐτὸν Heyne : τὸν Ἥλιον ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Bergk : ἡλίου αὐγέαν cod. Collegii novi ap. Kink. : unde τὰς ἡλίου αὐγὰς Potter : omnes Herculis pugnam cum Sole hoc fragmentum narravisse putantes (de qua pugna cf. Pherecyd. FGrHist 3 F 18a, Apollodor. Bibl. 2, 5, 10) : recte repugnavit Matthews 52ss : ἐν τοῖς Ἠλείοις αὐτὸν vel καὶ τὸν Ἠλεῖον Αἴδην proposuit Matthews qui errans cum fr. 20 et 21 hoc coniungit, cf. West, Class. Phil. 71, 1976, 173, Hoekstra, Mnemosyne 30, 1977, 196 : καὶ ⟨... ἐν τῆι μάχηι τῆι πρὸς⟩ τὸν Ἠλεῖον Αὐγέαν Lloyd-Jones | ἱστορεῖ secl. Schw. || mea sententia de Herculis pugna cum Augea Eleo, de qua cf. Apollodor. Bibl. 2, 7, 2, ergo aperte errat Schol.

(307, 34 Stählin) *δαίμων τις οὗτος Ἠλεῖος Αὐγέας, ἐναντίος τῶι Πλούτωνι, ὃν καὶ τοξευόμενον ὑπὸ Ἡρακλέους Πανύασσις εἰσάγει.*

22 (11 K.)

Steph. Byz. s. v. *Ἀσπίς* (134, 23 Mein.) *ἔστι καὶ ἄλλη* (sc. *νῆσος*), *ὡς Κλέων ὁ Συρακόσιος* (FHG IV 365) *ἐν τῶι περὶ τῶν λιμένων, ἄδενδρος οὖσα. ἔστι καὶ πέραν Πίσης, ὡς Πανύασις ἐν Ἡρακλείας ἑνδεκάτηι.*

23 (18 K.)

ἔνθα δ' ἔναιε μέγας Τρεμίλης καί ῥ' ἤγαγε κούρην,
νύμφην Ὠγυγίην, ἣν Πρηξιδίκην καλέουσι,
Σίβρωι ἐπ' ἀργυρέωι ποταμῶι βαθυδινήεντι·
τῆς δ' ὀλοοὶ παῖδες Τλῶος ξανθὸς Πίναρός τε
καὶ Κράγος, ὃς κρατέων πάσας ληΐζετ' ἀρούρας. 5

23 Steph. Byz. s. v. *Τρεμίλη* (633, 8 Mein.)· *ἡ Λυκία ἐκαλεῖτο οὕτως* ⟨*καὶ*⟩ (add. dub. Jac.) *οἱ κατοικοῦντες Τρεμιλεῖς* (*οἱ — Τρεμ.* post Panyas. vers. transp. Mein.) *ἀπὸ Τρεμίλου, ὡς Πανύασις·* [1–5]. *Ἀλέξανδρος* (FGrHist 273 F 137) *δε*⟨*υτέρωι*⟩ (dub. Jac.) '*τελευτήσαντος* (Mein. : *τελευτήσας τὰς* **RV** : *τελευτήσας τούτους* **A** : *τελευτήσας τούσδε* **P** : *τελευτησάντων* Müller) *δὲ* ⟨*τοῦ Τρεμίλητος*⟩ (add. Hux.) *τοὺς Τρεμιλέας Λυκίους Βελλεροφόντης μετωνόμασεν*'. *Ἑκαταῖος* (FGrHist 1 F 10) *Τρεμίλας αὐτοὺς καλεῖ ἐν δ' Γενεαλογιῶν*

23 1 *κ* 1 al. *ἔνθα δ' ἔναιεν* ‖ 2 *ε* 273 *ἣν . . . καλέουσιν* (cf. *Υ* 74 Hymn. Hom. 1, 21) ‖ 3 *Φ* 603 *ποταμὸν βαθυδινήεντα* | *Φ* 15 *Ξάνθου βαθυδινήεντος* | *ζ* 89 Hymn. Hom. 21, 2 *ποταμὸν πάρα δινήεντα* | As. fr. 1, 2 *ποταμοῦ βαθυδινήεντος* ‖ 4–5 vid. in ap. crit.

22 de Olympiae ludis conditis sec. Müller, sed haec Pisa est insula, de qua cf. Meyer, Pisa, RE XX 2 (1950) 1736 et 1746; cf. et. de Aspide Matthews 72s ‖ 23 1 *ἔνναιε* **V** : *ἔρρεε* **R** | *Τρεμύλιος* **A** : *Τρεμύλος* **VR** | *ῥ' ἤγαγε* West : *ἔγημε* (*ἄγει με* **R**) codd. | *κούρην* West : *θύγατρα* (*θυγατέραν* **V**) codd. : fort. *γυναῖκα* Mein. : *δάμαρτα* Niese, Schneider | de Lycio populo *trm̃mili* vid. Houwink ten Cate, The Luwian population groups of Lycia, Leiden 1961, 11 ‖ 2 de *Ὠγυγία* cf. Steph. Byz. s. v. (705, 18 Mein.) *λέγεται καὶ ἡ Βοιωτία καὶ ἡ Θήβη ἀπὸ Ὠγύγου υἱοῦ Τερμέρας . . . λέγονται καὶ οἱ Λύκιοι Ὠγύγιοι ἐξ αὐτοῦ Ὠγύγου* | *Πρηξιδίκην* West : *Πραξ.* codd. | cf. Phot., Sud. s. v. *Πραξιδίκη* (II 102 Naber, IV 189, 15 Adler)· *Διονύσιος ἐν Κτίσεσιν* (FHG IV 394 fr. 3) *Ὠγύγου θυγατέρας . . . ἃς ὕστερον Πραξιδίκας ὀνομασθῆναι* ‖ 3 *Σίμβρωι* **R** | *βαθυδινήεντι* Mein. : *παρὰ δινήεντι* codd. : *παραδινήεντι* Tzschirner : *περιδινήεντι* Schneider, Köch. ‖ 4 *Τλῶμος* **AR** : *Τμῶος* **V** : corr. Xyl. | *Πίναρός τε* Salmasius : *τε Πίναρος* codd. | de scansione *Πῐνᾰ-* cf. Dion. Perieg. 867 (GGM II 157) | de Tloo Pinaro Crago vid. Polycharm. FGrHist 770 F 5 *τὴν πρὸς ὑμᾶ[ς καὶ Τλωεῖς καὶ] Πιναρεῖς γενεαλ[ογίαν τὴν Τρεμίλο]ν καὶ Πραξιδίκης, ἐξ ὧ[ν] Τλῶ[ο]ς καὶ [Κ]ράγος καὶ Πίναλος ἀνῆκον*, cf. et. TAM 1, 25 (Kalinka), Steph. Byz. s. vv. *Κράγος, Τλῶς* ‖ de hoc fr. vid. et. Hux., Greek Rom. Byz. Stud. 5, 1964, 29ss

24 (20 K.)

ἐν Πύλωι ἠμαθόεντι

25 (21 K.)

ARNOB. Adv. nat. 4, 25 non ex vobis Panyassis unus est, qui ab Hercule Ditem patrem et reginam memorat sauciatam esse Iunonem?

26 (19 K.)

(I) SCHOL. Eur. Alc. 1 (II 216, 16 Schw.) *Ἀπολλόδωρος* (FGrHist 244 F 139) *δέ φησι κεραυνωθῆναι τὸν Ἀσκληπιὸν ἐπὶ τῶι τὸν Ἱππόλυτον ἀναστῆσαι, Ἀμελησαγόρας* (FGrHist 330 F 3) *δὲ ὅτι Γλαῦκον, Πανύασσις ⟨δὲ⟩ ὅτι Τυνδάρεων* || (II) [APOLLODOR.] Bibl. 3, 10, 3 (adnotatio marginalis post in textu inclusa) *εὗρον δέ*
5 *τινας λεγομένους ἀναστῆναι ὑπ' αὐτοῦ* (sc. *τοῦ Ἀσκληπιοῦ*) . . . *Τυνδάρεων, ὥς φησι Πανύασις* || (III) PHILODEM. De piet. (P. Hercul. 247 IV[b] 5ss, p. 17 Gomperz, vid. et. Henrichs, Cr. Erc. 5, 1975, 8) *τὸν Ἀσκλ[ηπιὸν δ' ὑ]πὸ Διὸς κα̣[τακτα]θῆναι γέγρ̣[αφεν Ἡ]σίοδος* (fr. 51 M.-W.) *κα̣ὶ [Πείσαν]δρος* (fr. 17) *καὶ Φε̣[ρεκύδης] ὁ Ἀθηναῖος* (FGrHist 3 F 35) *[καὶ Πανύ]α̣σ̣σις καὶ Ἄν̣[δρων]* (FGrHist 10 F 17) *καὶ*
10 *Ἀκουσ[ίλαος* (FGrHist 2 F 18) *καὶ] Εὐριπί[δης ἐν οἷς] λέγει* [Alc. 3] *καὶ ὁ τ[ὰ Ναυ]πάκτια* (fr. 11) *ποή[σας] καὶ Τελέστ[ης ἐν Ἀσ]κληπιῶι* (fr. 3 Page) || (IV) SEXT. EMPIR. Adv. math. 1, 260 *οἱ ἱστορικοὶ τὸν ἀρχηγὸν ἡμῶν τῆς ἐπιστήμης Ἀσκληπιὸν κεκεραυνῶσθαι λέγουσιν, οὐκ ἀρκούμενοι τῶι ψεύσματι, † ἐν ὧι † καὶ ποικίλως αὐτὸ μεταπλάττουσι, Στησίχορος μὲν ἐν Ἐριφύληι* (fr. 17 Page) *εἰπὼν ὅτι τινὰς τῶν ἐπὶ*
15 *Θήβαις πεσόντων ἀνιστᾶι, Πολύανθος δὲ ὁ Κυρηναῖος* (FGrHist 37 F 1) *ἐν τῶι περὶ τῆς Ἀσκληπιαδῶν γενέσεως ὅτι τὰς Προίτου θυγατέρας κατὰ χόλον Ἥρας ἐμμανεῖς γενομένας ἰάσατο, Πανύασις δὲ διὰ τὸ νεκρὸν Τυνδάρεω ἀναστῆσαι.*

24 CLEM. ALEX. Protr. 2, 36, 2 *ἤδη δὲ καὶ τὴν Ἥραν τὴν ζυγίαν ἱστορεῖ* (sc. *τοξευθῆναι*) *ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἡρακλέους ὁ αὐτὸς οὗτος Πανύασσις 'ἐν — ἠμαθόεντι'*

24 *λ* 257 al. *ἐν Πύλωι ἠμαθόεντι* (genet. *I* 153 al. Hes. Sc. 360; acc. c. *ἐς α* 93 al.)

24 de *Ἥρη ζυγίη* quae in Panyasidis carmine laudabatur cf. Apoll. Rhod. 4, 96, Hesych. s. v. *Ζυγία* | de rebus quae in hoc loco enarrabantur vid. *Ε* 392ss, Matthews 54s || **26** 1 Apollodori *περὶ θεῶν* refert Schol. sec. Jac.: Biblioth. 3, 10, 3 sec. Valk, Rev. ét. gr. 71, 1958, 107ss || 3 add. Schw. || 7 *Ἀσκλ[ηπιὸν δ' ὑ]πὸ* Nauck – Gomperz | *κα̣[τακτα]θῆναι* Körte : *κα[θαιρε]θῆναι* Dietze : *κε[ραυνω]θῆναι* Gomperz || 8 *γέγρ̣[αφεν Ἡ]σίοδος* Nauck | *καὶ [Πείσαν]δρος* Schober : *κἀν̣[αξίμαν]δρος* Wil. : *καὶ [Πίν]δαρος* Nauck-Gomperz || 8–9 suppl. Nauck-Gomperz || 9 *]δοσις* delin. || 10 suppl. Nauck | *ἐν οἷς* suppl. Gomperz-Bücheler || 10–11 suppl. Nauck || 13 *ἐν ὧι] εἰκῆι* dub. Harder : transp. post *οἱ ἱστορ.* Bek. || 15 *Πολύαρχος* coni. Fabricius || 17 de Alcestidis historia (cf. Schol. Eur. Alc. 1) sec. Stoessl, Panyassis 1, RE XVIII 3 (1949) 878s; 913, sed de pugna Herculis cum Hippocoonte et eius filiis (cf. Apollodor. Bibl. 2, 7, 3) sec. Müller, Dorians I 534; Tzschirner 70, cf. Hux., Greek epic 186; Matthews 108ss

INCERTI OPERIS FRAGMENTA

27 (25 K.)

(I) APOLLODOR. Bibl. 3, 14, 4 Ἡσίοδος (fr. 139 M.-W.) δὲ αὐτὸν (sc. Ἄδωνιν) Φοίνικος καὶ Ἀλφεσιβοίας λέγει, Πανύασις δέ φησι Θείαντος βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς ἔσχε θυγατέρα Σμύρναν. αὕτη κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης — οὐ γὰρ αὐτὴν ἐτίμα — ἴσχει τοῦ πατρὸς ἔρωτα, καὶ συνεργὸν λαβοῦσα τὴν τροφὸν ἀγνοοῦντι τῶι πατρὶ νύκτας δώδεκα συνευνάσθη. ὁ δὲ ὡς ᾔσθετο, σπασάμενος ⟨τὸ⟩ ξίφος ἐδίωκεν αὐτήν· ἡ δὲ 5 περικαταλαμβανομένη θεοῖς ηὔξατο ἀφανὴς γενέσθαι. θεοὶ δὲ κατοικτείραντες αὐτὴν εἰς δένδρον μετήλλαξαν, ὃ καλοῦσι σμύρναν. δεκαμηνιαίωι δὲ ὕστερον χρόνωι τοῦ δένδρου ῥαγέντος γεννηθῆναι τὸν λεγόμενον Ἄδωνιν, ὃν Ἀφροδίτη διὰ κάλλος ἔτι νήπιον κρύφα θεῶν εἰς λάρνακα κρύψασα Περσεφόνηι παρίστατο. ἐκείνη δὲ ὡς ἐθεάσατο, οὐκ ἀπεδίδου. κρίσεως δὲ ἐπὶ Διὸς γενομένης εἰς τρεῖς μοίρας διηιρέθη ὁ 10 ἐνιαυτός, καὶ μίαν μὲν παρ' ἑαυτῶι μένειν τὸν Ἄδωνιν, μίαν δὲ παρὰ Περσεφόνηι προσέταξε, τὴν δὲ ἑτέραν παρ' Ἀφροδίτηι· ὁ δὲ Ἄδωνις ταύτηι προσένειμε καὶ τὴν ἰδίαν μοῖραν. ὕστερον δὲ θηρεύων Ἄδωνις ὑπὸ συὸς πληγεὶς ἀπέθανε || (II) PHILODEM. De piet. (P. Hercul. 243 II 18s + 243 IV 4ss, pp. 10 + 12 Gomperz, vid. et Philippson, Hermes 55, 1920, 248; Henrichs, Greek Rom. Byz. Stud. 13, 1972, 92) 15 [εἶ]τά τε [Ἀφροδίτην ἀν]αισ[χύντως ἐρᾶν] ἀνθρώ[πων, τοῦ Ἀδώ]νιδο[ς ὡς μὲν Ἀντίμα]χος (fr. 102 Wyss) καὶ Π[ανύασσις] καὶ Ἐπιμ[ενίδης (fr. novum) καὶ] πλείους ἄλ[λοι].

28 (25 K.)

Ἠοίην

29 (23 K.)

βηλά

28 HESYCH. s. v. Ἠοίην· τὸν Ἄδωνιν, Πανύασις (Παννασις H: corr. Mus.) || 29 (I) SCHOL. Hom. Α 591 (III 82, 18 Dind., cf. I 157 in ap. crit. Erbse) καὶ ὁ Πανύασις δὲ τὰ πέδιλα βηλὰ λέγει || (II) ET. M. 196, 34 καὶ ὁ Πανύασις δὲ τὰ πεδία (i. e. πέδιλα) βαίολα λέγει

27 5 add. Hercher | incertum est totusne Apollodori locus an solum eius principium ad Panyas. carmen referendum sit; de hac controversia cf. Schmid, Stud. Ktis., Freiburg 1947, 40ss; Frazer comm. ad loc.; Valk, Rev. ét. gr. 71, 1958, 164; Atallah, Adonis dans la littérature et l'art grecs, Paris 1966, 33ss; Detienne, Les Jardins d'Adonis, Paris 1972, 123ss; Matthews comm. ad loc.; Lloyd-Jones, Gnomon 48, 1976, 505 | haec ex Ionicis petita esse censet Heyne || 16 suppl. Philippson | ἀνθρώ[πων τοῦ Ἀδώ]νιδο[ς ὡς μὲν Henrichs : ἀνθρώ[πων ὡς Ἀδώ]νιδό[ς φασιν Philippson | Ἀντίμα]χος Vogliano : Καλλίμα]χος Philippson, vid. Pf. ad Callim. fr. 783 || 17 καὶ Π[ανύασσις] Rob. | καὶ Ἐπιμ[ενίδης Henrichs : ἐπιμ[P. Herc. 243 II 18 : οπιλλ[N 243 II 18 : ἐπιολ[N 243 IV 9, 10 : Ἡσίοδ[ος Philippson, cf. fr. 139 M.-W. : Εὔμολ[πος Schmid | καὶ] Philippson : ὡς] Schober || 28 'Ἄωος peregrinum Adonidis nomen ad epicam consuetudinem deflexit poeta' Latte, cf. Et. M. 117, 33 (= FGrHist 758 F 7) Ἀῷ (Ἀῷος Va) γὰρ ὁ Ἄδωνις ὠνομάζετο || 29 βηλά Bek. : βῆλα Schol. Hom. *B : βίολα cett. : βαίολα Et. M. | cf. Sud. s. v. βίολα (I 471, 28 Adler)· πέδιλα, ὑποδήματα, vid. et. An. Bachm. 179, 27 | de βηλοῦ ap. Α 591 ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο male interpretato sec. Hux., Greek epic 157

30 (29 Matthews)

διχθάδιός ποτε μῦθος· ἅπαξ μετεμέμβλετο λαῶν.

FRAGMENTA DVBIA

°31 (28 Matthews)

πῶ[ς] δ' ἐπορ[εύθ]ης ῥεῦμ' Ἀχ[ελω]ίου ἀργυ[ρο]δίνα
Ὠκεανοῦ ποταμο[ῖο δι'] εὐρέος ὑγ[ρ]ὰ κέλευθα;

°32 (31 Matthews)

PROBUS ad Verg. ecl. 2, 23 (III 2, 329, 18 Hagen) Amphionem et Zethum Euripides (Antiop. 410ss Nauck², G. Lit. Pap. I 60ss) et apud nos Pacuvius (fr. 1 Warmington) Iovis ex Antiopa Nyctei ait natos * * * cantando potuisse armenta vocare testantur Thebae, quas Apollonius in Argonautis (I 735ss) a fratribus ante
5 dictis muro esse clausas ait, sed Zethus humeris saxa contulit operi, Amphion cantu evocavit, si quidem sensus animalium facilius quam saxa vincuntur. †Panocus et

30 ET. GEN. s. v. μῦθος (ap. Reitzenstein Ind. lect. in Ac. Rost. 1891/92, 15)· ἡ στάσις· παρ' Ὁμήρωι ἅπαξ εἴρηται ἐν φ Ὀδυσσείας (71), οἷον 'μύθον ποιήσασθαι ἐπισχεσίην', καὶ Ἀνακρέων ἐν τῶι β' τῶν μελῶν (fr. 21 Gent.) μυθητὰς (μυθιήτας Apoll. Soph. Lex. Hom. 114, 3) τοὺς στασιαστὰς ἐπὶ τῶν ἁλιέων λέγει, καὶ Πανύασσις [1], ἀντὶ τοῦ στάσις || **31** P. OXY. 221, 9, 8 saec. II p. Ch. (ed. B. P. Grenfell, A. S. Hunt, cf. et. Page, Greek Lit. Papyri fr. 118, p. 484) [Σέλ]ευκος δ' ἐν ε' [Ἡρ]ακλείας· [1–2]

31 1 Hes. Th. 340 Ἀχελῶιόν ⟨τ'⟩ ἀργυροδίνην | Epic. adesp. fr. 5 Powell Ἀχελω[ίου] ἀργυροδ[ί]νεω | Callim. Hymn. Cer. 13 Ἀχελώιον ἀργυροδίναν (cf. Dion. Perieg. 433) || 2 λ 639 Cypr. fr. 9, 10 Ὠκεανὸν ποταμόν | A 312 γ 71 al. Hymn. Apoll. 452 ὑγρὰ κέλευθα

30 πδ – ἄλλα δὲ μετεμέμβετο codd. : corr. Reitzenstein, cf. Powell, Coll. Alex. 248s | de μῦθος vid. et. Schol. Hom. φ 71, Eust. in Od. p. 1901, 44ss, Et. M. 593, 47ss | μεταμέλομαι non Homericum || **31** omnia suppl. edd. prr. || 1 δ' ἐπορεύθης dubium sec. edd. prr. : δὲ πορευθῇς vel δὲ περήσῃς Matthews, repugnante West, Class. Phil. 71, 1976, 174 | ῥεῦμα Π | de Ἀχελώιου sensu cf. Schol. Hom. Φ 195a¹ (V 168 Erbse) γίνεται γὰρ ὁ Ἀχελῶιος πηγὴ τῶν ἄλλων πάντων, Schol. Hom. Φ 194a¹ (V 166 Erbse) Ἀχελῶιος πᾶν πηγαῖον ὕδωρ | de Ἀχελῶιος 'Oceanus' cf. fr. 2 | ἀργυ[ρο]δίνα' (ο eliso) Wack., Sprachl. Unters. 162, at cf. West, Hes. Theogony 400 || Panyas. trib. Wil., Gött. gel. Anzeig. 1900, 42, prob. Powell, Coll. Alex. 248, Matthews; 'confudit Ammonius . . . Seleucum grammaticum . . . qui Panyasim citaverat, et Panyasim versuum auctorem' Powell, at cf. West, Class. Phil. 71, 1976, 173 qui hunc Seleucum non grammaticum, sed quendam ignotum Hellenisticum poetam censet || **32** 3 *lac. stat. Thilo-Hagen* : ⟨Amphionem autem⟩ *coni. Keil* || 6 Phanocles *Schndw.* (*contradixit Powell, Coll. Alex. 109*) : Phanodicus *Dübner* : Pannyasis *Egnatius* : Pacuvius *Wernicke, prob. Powell* | difficillimum mihi videtur hoc fragmentum in Panyas. carminibus locare

Alexander (Alex. Aetol. Anal. Alex. 251 Mein. = fr. 17 Powell, sed cf. Alex. Ephes. ib. 373) lyram a Mercurio muneri datam dicunt, quod primus ei in aram libaverit.

°**33** (32 Matthews)

φολὶς δ' ἀπέλαμπε φαεινή.
ἄλλοτε μὲν κυάνου, τοτὲ δ' ἄνθεσιν εἴσατο χαλκοῦ.

°**34** (33 Matthews)

Hygin. Astr. 2, 14 (Ophiuchus) alii autem Herculem esse demonstrant, in Lydia apud flumen Sagarim anguem interficientem, qui et homines complures interficiebat et ripam frugibus orbabat. pro quo facto ab Omphala, quae ibi regnabat, multis ornatum muneribus Argos remissum, ab Iove autem propter fortitudinem inter sidera conlocatum. 5

CHOERILVS

TESTIMONIA

1 Suda s. v. *Χοιρίλος* (IV 834, 24 Adler)

Σάμιος, {τινὲς δὲ Ἰασέα} (ad iuniorem rettulit Naeke) *ἄλλοι δὲ Ἁλικαρνασέα ἱστοροῦσι. γενέσθαι δὲ κατὰ Πανύασιν τοῖς χρόνοις, ἐπὶ δὲ τῶν Περσικῶν, Ὀλυμπιάδι οε'* (480/79), *νεανίσκον ἤδη εἶναι· δοῦλόν τε Σαμίου τινὸς αὐτὸν γενέσθαι, εὐειδῆ πάνυ τὴν ὥραν· φυγεῖν τε ἐκ Σάμου καὶ Ἡροδότωι τῶι ἱστορικῶι παρεδρεύσαντα λόγων ἐρασθῆναι· οὕτινος*

33 Schol. Nicandr. Coloph. Ther. 257a (121, 16 Crugnola) *ἔστι δὲ ἡ χάλκη ἄνθος, ἀφ' οὗ καὶ τὴν πορφύραν ὠνόμασαν. †ὁμοίως† τὸ ἐμφερὲς τὸ ἐν τῆι Ἡρακλείαι·* [1–2]

33 2 Nicand. Ther. 257 *ἄλλοτε . . . ὅτ' ἄνθεσιν εἴσατο χαλκοῦ* (cf. Alex. 529) | Orph. fr. 174 Kern *χαλκήιον ἄνθος*

8 ei in aram *Matthews* : ei in ara *vel* ei aram *Mein.* : ei cyneam *Funcke* : Evianaram V : Cynaram *Egnatius* | libaverit *Mein.* : liberavit VM *Funcke* : consecravit *Keil* : dedicaverit *Mein.* : litaverit *Powell* || de re cf. Paus. 9, 5, 8 *Μοιρὼ δὲ Βυζαντία* (fr. 6 Powell), *ποιήσασα ἔπη καὶ ἐλεγεῖα, Ἑρμῆι βωμόν φησιν ἱδρύσασθαι πρῶτον Ἀμφίονα καὶ ἐπὶ τούτωι λύραν παρ' αὐτοῦ λαβεῖν* || **33** Panyas. trib. Mein. || 1 *φολὶς* non Homericum || 2 *τοτὲ*] *ἄλλοτε γ* | de *ἄνθη χαλκοῦ* cf. Gow, Class. Quart. 45, 1951, 98 | de dracone Hesperidum malorum custode sec. Mein., Anal. Alex. 369, cf. fr. 11, vel de hydra Lernaea sec. Matthews 142 | vid. et. Wil., Hell. Dicht. I 104 adn. 3, Suppl. Hell. 1166 || **34** Panyas. trib. Wil., Herakles II 75s, adn. 137

(*οὔ τινες* Latte) *αὐτὸν καὶ παιδικὰ γεγονέναι φασίν. ἐπιθέσθαι δὲ ποιητικῆι καὶ τελευτῆσαι ἐν Μακεδονίαι παρὰ Ἀρχελάωι τῶι τότε αὐτῆς βασιλεῖ. ἔγραψε δὲ ταῦτα· τὴν Ἀθηναίων νίκην κατὰ Ξέρξου {ἐφ' οὗ ποιήματος κατὰ στίχον στατῆρα χρυσοῦν ἔλαβε}* (ad Iasensem rett. Lloyd-Jones, Parsons), *καὶ σὺν τοῖς Ὁμήρου ἀναγινώσκεσθαι ἐψηφίσθη· {Λαμιακά·}* (*Σαμιακά* Daub, prob. Michelazzo : ad Iasensem rett. Naeke, prob. Lloyd-Jones, Parsons) *καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα αὐτοῦ φέρεται.*

Samius et. sec. Phot. (cf. Test. ad fr. 8)

2 'Eudoc.' Viol. 1012 (742 Flach)

καὶ ἕτερος Χοιρίλος Σάμιος, κατὰ δέ τινας Ἰασεὺς ἢ (*Ἰσεὺς ἢ* **PV** : corr. Flach) *Ἁλικαρνασσεύς· γέγονε δὲ κατὰ Πανύασιν τοῖς χρόνοις. {ἔγραψε δὲ ἐπιστολὰς πολλὰς καὶ ἐπιγράμματα καὶ κωμωιδίας}* (secl. Flach).

cf. Lloyd-Jones, Parsons ad 315 p. 147

3 Plut. Lys. 18, 7s

τῶν δὲ ποιητῶν Χοιρίλον μὲν ἀεὶ περὶ αὐτὸν εἶχεν ὡς κοσμήσοντα τὰς πράξεις διὰ ποιητικῆς, Ἀντιλόχωι δὲ ποιήσαντι μετρίους τινὰς εἰς αὐτὸν στίχους ἡσθεὶς ἔδωκε πλήσας ἀργυρίου τὸν πῖλον. Ἀντιμάχου δὲ τοῦ Κολοφωνίου καὶ Νικηράτου τινὸς Ἡρακλεώτου (Suppl. Hell. 565) *ποιήμασι Λυσάνδρεια διαγωνισαμένων ἐπ' αὐτοῦ τὸν Νικήρατον ἐστεφάνωσεν. ὁ δ' Ἀντίμαχος* (Test. 2, fr. 171 Wyss) *ἀχθεσθεὶς ἠφάνισε τὸ ποίημα.*

Choerilo Lysandrea tribuunt Jac., FGrHist III B Suppl. I Text p. 20; Ziegler, Das hellenistische Epos, Leipzig [2]1966, 16, quod est demonstrandum

4 Athen. 8, 345d

Ἴστρος (FGrHist 334 F 61) *δέ φησι Χοιρίλον τὸν ποιητὴν παρ' Ἀρχελάου τέσσαρας μνᾶς ἐφ' ἡμέραι λαμβάνοντα ταύτας καταναλίσκειν εἰς ὀψοφαγίαν γενόμενον ὀψοφάγον.*

5 Marcell. Vita Thuc. 29s

συνεχρόνισε (sc. *Θουκιδίδης*, cf. FGrHist 324 F 57) *δ', ὥς φησι Πραξιφάνης ἐν τῶι περὶ ἱστορίας* (fr. 18 Wehrli), *Πλάτωνι τῶι κωμικῶι, Ἀγάθωνι τραγικῶι, Νικηράτωι ἐποποιῶι* (Suppl. Hell. 564) *καὶ Χοιρίλωι*

(Casaub.: *Χοιριδίωι* E) *καὶ Μελανιππίδηι, καὶ ἐπεὶ μὲν ἔζη Ἀρχέλαος, ἄδοξος ἦν ὡς ἐπὶ πλεῖστον.*

cf. FGrHist III B Suppl. I Text p. 657

6 P. Oxy. 1399 saec. II/III, primum edid. Grenfell-Hunt

Χοιρίλου ποιήματα Βαρβαρικά· Μηδικ⟨ά·⟩ Περσ[ικά.

incertum utrum trium poematum tituli an partes unius poematis sint; *Περσικά* etiam ap. Herodian. (cf. Test. ad fr. 3), sed *Περσηΐς* ap. Stob. (cf. Test. ad fr. 10) et *ἡ Ἀθηναίων νίκη κατὰ Ξέρξου* ap. Sud. (Test. 1), cf. Drews, Am. Journ. of Philol. 91, 1970, 190

7 Aristot. Top. 8 p. 157a 14

εἰς δὲ σαφήνειαν παραδείγματα καὶ παραβολὰς οἰστέον, παραδείγματα δὲ οἰκεῖα καὶ ἐξ ὧν ἴσμεν, οἷα Ὅμηρος, μὴ οἷα Χοιρίλος.

cf. Alex. Aphrod. ad loc. (II 2, 533, 13 Wallies) *ἐναργεῖς γὰρ καὶ διὰ γνωρίμων αἱ παρ' Ὁμήρωι παραβολαί· οὐ τοιαῦται δὲ αἱ Χοιρίλου* | dubium est utrum de Choerilo tragico (Snell, TrGF 2 T 9) an epico (quod veri similius mihi videtur) tractetur

8 Eust. in Il. p. 176, 34

κακία γὰρ παραβολῆς τὸ ἄγνωστον καὶ ἀσύνηθες, εἰς ὃ αἱ τοῦ Χοιρίλου κακίζονται παραβολαί, διότι οὐδὲ διδασκαλικὴ ἡ τοιαύτη ἐστὶ παραβολή.

9 Procl. in Plat. Tim. 21c (I 90, 20 Diehl)

εἴπερ γάρ τις ἄλλος καὶ ποιητῶν ἄριστος κριτὴς ὁ Πλάτων, ὡς καὶ Λογγῖνος συνίστησιν. Ἡρακλείδης γοῦν ὁ Ποντικός (fr. 6 Wehrli) *φησιν, ὅτι τῶν Χοιρίλου τότε εὐδοκιμούντων Πλάτων τὰ Ἀντιμάχου προὐτίμησε καὶ αὐτὸν ἔπεισε τὸν Ἡρακλείδην εἰς Κολοφῶνα ἐλθόντα τὰ ποιήματα συλλέξαι τοῦ ἀνδρός. μάτην οὖν φληναφῶσι Καλλίμαχος* (fr. 589 Pf.) *καὶ Δοῦρις* (FGrHist 76 F 83) *ὡς Πλάτωνος οὐκ ὄντος ἱκανοῦ κρίνειν ποιητάς.* (= Antim. Col. Test. 1 Wyss)

TESTIMONIA DVBIA

10 Callim. Aet. fr. 1, 13 Pf.

> . . . . .]ρ̣ν ἐπὶ Θρήϊκας ἀπ' Αἰγύπτοιο [πέτοιτο
> αἵματ]ι̣ Πυγμαίων ἡδομένη [γ]έρα[νος.
> Μασσαˌγέται ˌκˌαὶ μακˌρὸν ὀιστεύˌοιεν ἐπ' ἄνδρα
> Μῆδον·] ἀ̣[ηδονίδες] δ̣' ὧδε μελιχρ[ό]τεραι.

vid. ad fr. 4

11 Crates (?) Anth. Pal. 11, 218 (= Hell. Epigr. p. 76 Gow-Page)

Χοιρίλος Ἀντιμάχου πολὺ λείπεται, ἀλλ' ἐπὶ πᾶσιν
Χοιρίλον Εὐφορίων εἶχε διὰ στόματος,
καὶ κατάγλωσσ' ἐπόει τὰ ποήματα, καὶ τὰ Φιλητᾶ
ἀτρεκέως ᾔδει· καὶ γὰρ Ὁμηρικὸς ἦν.

3 *Φιλητᾶ* Dobree : *φίλιτρα* **P** : *φίλητρα* Brunck || cf. Antim. Col. Test. 20 Wyss = Euphor. p. 9 de Cuenca = Test. 8 van Groningen, qui ad Choer. Ias. refert

12 Athen. 4, 164c (= Alexid. fr. 135, 5 Kock)

Ὀρφεὺς ἔνεστιν, Ἡσίοδος, τραγῳδίαι,
Χοιρίλος, Ὅμηρος, Ἐπίχαρμος, συγγράμματα
παντοδαπά.

de Choer. Sam. sec. Hux., Greek Rom. Byz. Stud. 10, 1969, 25; deest ap. Snell TrGF n. 2

13 Hermias Schol. in Plat. Phaedr. 245a (98, 28 Couvreur)

τί γὰρ ὅμοιον ἢ Χοιρίλου καὶ Καλλιμάχου ποίησις πρὸς τὴν Ὁμήρου ἢ Πινδάρου;

14 Aristotelis operis titulus ap. Andronic. Rhod. (p. 16, 144 Rose)

ἀπορήματα Ἀρχιλόχου Εὐριπίδου Χοιρίλου ἐν βιβλίοις γ'

cf. quae de re disseruerunt Jac., FGrHist III B Suppl. I Text p. 377; Hux., Greek Rom. Byz. Stud. 10, 1969, 20 et Snell ad Choer. Trag. (TrGF n. 2) Test. 8

15 Philodem. De piet. (P. Hercul. 247 IV^b 19ss, p. 17 Gomperz, vid. et. Philippson, Hermes 55, 1920, 268, qui omnia suppl.)

Λ[υσίμαχος] δὲ καὶ ἐν το[ῖς νόστοις] (FGrHist 282 F 19) *καὶ Χο̣[ιρίλος*

Drews, Am. Journ. of Philol. 91, 1970, 185ss Choerilo Samio Sardanapalli epitaphium (cf. Athen. 8, 335e = Chrysipp. fr. 11, III 200 von Arnim, Diod. 2, 23, 3 etc.) adtribuere vult. non veri simile mihi videtur hoc; de re cf. Lloyd-Jones, Parsons, Suppl. Hell. 335. Bergk autem (Opuscula II 144ss) Choerilo Samio versum *οὔ μοι Σαρδανάπαλλος ἀρέσκει τὴν διάνοιαν* laudatum a Chrysippo (?) ap. P. Louvre 2, col. 2, 4 (primum ed. Letronne, Journ. des Sav. 1838, 322ss; vid. quae laudantur ap. Test. ad Cyp. fr. 25) adtribuere voluit, at nullus editor (mea sententia recte) eius adtributionem probavit.

ΧΟΙΡΙΛΟΣ

Samius saec. V

ΠΕΡΣΙΚΑ

1 (1 a K., 316 Lloyd-Jones, Parsons)

Ἡγεό μοι λόγον ἄλλον, ὅπως Ἀσίης ἀπὸ γαίης
ἦλθεν ἐς Εὐρώπην πόλεμος μέγας.

2 (1 K., 317 Ll.-J., P.)

ἆ μάκαρ, ὅστις ἔην κεῖνον χρόνον ἴδρις ἀοιδῆς,
Μουσάων θεράπων, ὅτ' ἀκήρατος ἦν ἔτι λειμών·

1 (I) Aristot. Rhet. 3 p. 1415a 11 *ἐν δὲ τοῖς λόγοις* (*προλόγοις ΓΣ* : *τοῖς ⟨δικανικοῖς⟩ λόγοις* Spengel) *καὶ ἔπεσι δεῖγμά ἐστιν τοῦ λόγου, ἵνα προειδῶσι περὶ οὗ {ἦν}* (secl. Spengel) *ὁ λόγος καὶ μὴ κρέμηται ἡ διάνοια· τὸ γὰρ ἀόριστον πλανᾶι· ὁ δοὺς οὖν ὥσπερ εἰς τὴν χεῖρα τὴν ἀρχὴν ποιεῖ ἐχόμενον ἀκολουθεῖν τῶι λόγωι. διὰ τοῦτο 'μῆνιν ἄειδε, θεά'* (*A* 1); *'ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα'* (α 1), [1–2] (II) Comment. anon. in Aristot. Rhet. 3 p. 1415a (231, 5 Rabe) *'ἡγεό μοι ἄλλων καὶ ἄλλων' ἀντὶ*

1 1 Xenoph. fr. 6, 1 Gent.-Prato *νῦν δ' αὖτ' ἄλλον ἔπειμι λόγον* | Aesch. Pers. 584 *ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν* | Eur. Bacch. 64 *Ἀσίας ἀπὸ γᾶς* || 1–2 Aesch. Pers. 270 *γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἦλθεν* || 2 1 Theogn. 1013 *ἆ μάκαρ . . . ὅστις* (cf. 1173) | Hippon. fr. 196, 6 Degani *ἆ μάκαρ ὅτ[ις* | *Γ* 182 *ὦ μάκαρ* (cf. Eur. Cycl. 495 al. Aristoph. Acharn. 254s) || 1–2 Hes. Th. 99–100 Margites fr. 1, 1–2 West *ἀοιδὸς / Μουσάων θεράπων* | Hymn. Hom. 32, 19–20 *ἀοιδοὶ / Μουσάων θεράποντες* | Archil. fr. 1, 1–2 West *θεράπων . . . Ἐνυαλίοιο . . . / καὶ Μουσέων . . . δῶρον ἐπιστάμενος* || 2 Theogn. 769 *Μουσῶν θεράποντα* | Aristoph. Av. 909 (cf. 913) Epigr. GVI 1332 (= Kaib. 101), 3 *Μουσάων θεράπων* (Eur. El. 717 *Μουσᾶν θ.*) | Hymn. Merc. 72 *λειμῶνας ἀκηρασίους* | Ibyc. fr. 5, 3–4 Page *Παρθένων κῆπος ἀκήρατος* | Eur. Hippol. 73–74 (cf. 76–77) *ἐξ ἀκηράτου / λειμῶνος* | Aristoph. Ran. 1300 *λειμῶνα Μουσῶν* | Pamprep. fr. 4, 5 Livrea *ἄλσος ἀκηράσι[ον]*

1 Choerilo trib. Barnes, prob. Naeke, Kink., Lloyd-Jones, Parsons, cf. et. Häussler, Historische Epos 75 adn. 167; contradixit Welck., Ep. Cyclus I² 301, cuidam poetae cyclico tribuens, prob. Düntzer, Dübner; vid. et. quae disseruit Col. ad loc. || 1 *ἤγε ὁμοῖ* A^c | *λόγων ἄλλων* QΥΣ : corr. Victorius : *λόγον ἄλλον* Col. in commentariis | *Ἀσίας* codd. : corr. Barnes | de *ἄλλον* significatione Barigazzi, Hermes 84, 1956, 178 putavit hoc verbum ad tertiam carminis partem alludere : contradixit Hux., Greek Rom. Byz. Stud. 10, 1969, 15 qui 'novum poema' vel melius 'novum argumentum' interpretatur : at Aristotelis verba hos versus carminis initium esse indicare videntur, sicut *μῆνιν ἄειδε, θεά* et *ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα*, quae recte opinantur Lloyd-Jones, Parsons (cf. Xenoph. fr. 6, 1 Gent.-Prato et Hymnorum Homericorum formula *ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς*) || 2 de hoc loco cf. Marx, Rh. Mus. 82, 1933, 383s; Col., Helikon 11–12, 1971–1972, 504ss, De Martino, Il palio di Samo, 1984, 15ss || 1 *ἐκεῖνον* Vs : corr. Victorius | *ἀοιδῶν* Schol. ap. Victorium, Naeke || 2 *Μουσάων ἐρατῶν* Weil | de *Μουσάων θεράπων* vid. West ad Hes. Th. 100; Jaekel, Acta Conventus XI Eirene, Warszawa 1971, 245ss | *ἀκείρατος* Victorius, Düntzer; de hoc verbo cf. Barret, Eurip. Hippol. p. 171

νῦν δ' ὅτε πάντα δέδασται, ἔχουσι δὲ πείρατα τέχναι,
ὕστατοι ὥστε δρόμου καταλειπόμεθ', οὐδέ πηι ἔστι
5 πάντηι παπταίνοντα νεοζυγὲς ἅρμα πελάσσαι.

3 (2 K., 318 Ll.-J., P.)

περὶ δὲ κρήνας ἀρεθούσας
μυρία φῦλ' ἐδονεῖτο πολυσμήνοισι μελίσσαις
⟨εἴκελα⟩

τοῦ 'ἡγεμόνευέ μοι'· τοῦτο εἴρηται τῶι Ἡροδότωι περὶ τοῦ πρὸς τὸν Ξέρξην πολέμου. cf. infra Test. III ad fr. 2 || 2 (I) FR. COMMENT. in Aristot. Rhet. 3 p. 1415a (327, 34 Rabe) ὄπισθεν πρὸ δύο ἴσως τετραδίων περὶ ἐπιδεικτικῶν προοιμίων λέγων ἐμνήσθη ὁ Ἀριστοτέλης ἔπους τοῦ Χοιρίλ{λ}ου. ἡ δὲ ὑπόθεσις τούτου τοιάδε· δάκνεται ἐπὶ τοῖς ποιητικοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀκμάζουσιν ὡς ἔοικεν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ καὶ οὕτω χαλεπαίνων ἀποφθέγγεται ταῦτα τὰ ἔπη· [1–5] καὶ τὰ ἑξῆς || (II) ARISTOT. Rhet. 3 p. 1415a 1 ἔτι δ' ἐκ τῶν δικανικῶν προοιμίων· τοῦτο δ' ἐστὶν ἐκ τῶν πρὸς τὸν ἀκροατήν, εἰ περὶ παραδόξου λόγος ἢ περὶ χαλεποῦ ἢ περὶ τεθρυλημένου πολλοῖς, ὥστε συγγνώμην ἔχειν, οἷον Χοιρίλος 'νῦν — δέδασται' || (III) COMMENT. ANON. in Aristot. Rhet. 3 p. 1415a (230, 3 Rabe) οἷον ὁ Χοιρίλ{λ}ος ἐποίησε — τραγικὸς δὲ οὗτος — 'συγγνωμονητέον, ὦ ἄνδρες, εἰ νῦν παρίσταμαι λέγων ταυτί, ὅτε δέδασται καὶ ἔγνωσται τοῖς πᾶσι τὰ πάντα, ἃ νῦν λέγω τήμερον'. δέδασται λέγεται ἐκ τοῦ δαίω, τὸ μανθάνω. εὗρον δὲ σχόλιον· 'νῦν — δέδασται' καὶ μεμοίρασται, τότε ὁ δεῖνα ἀνδραγαθεῖ | de huius interpretis erroribus vid. Schneider, Rev. Et. Gr. 94, 1981, 565

3 HERODIAN. π. μονήρους λέξεως 13 (II 919, 28 Lentz) Ἀρέθουσα κρήνη κυρίως· ἀλλὰ καὶ πᾶσαι κρῆναι κατ' ἐπιθετικὴν ἔννοιαν οὕτω καλοῦνται . . . ὅ γ' οὖν Χοιρίλος ἐν α' (δ' dub. Mein.) Περσικῶν· [1–2]

3 Hes. Th. 416 νῦν, ὅτε | Ο 189 ο 412 πάντα δέδασται | Callim. fr. 275 Pf. τὰ μὲν οἴκοθε πάντα δέδασται | Η 102 νίκης πείρατ' ἔχονται | γ 433 πείρατα τέχνης | Zeux. Epigr. Gr. 497 Page ἡμετέρης τέχνης πείρατά φησιν ἔχειν | Posidipp. fr. 26, 17 Kock τῆς τέχνης πέρας || 5 Ν 649 al. πάντοσε παπταίνων | Hymn. Hom. 31, 15 χρυσόζυγον ἅρμα || 3 1 ν 408 ἐπί τε κρήνηι Ἀρεθούσηι | Pind. Pyth. 3, 69 Ἀρέθοισαν ἐπὶ κράναν || 2 Ρ 220 Cypr. fr. 1, 1 μυρία φῦλα | Aesch. Pers. 127 σμῆνος ὡς . . . μελισσᾶν | Nonn. Dion. 5, 251 φιλοσμήνοιο μελίσσης (7, 332 ἐνσμήνοιο)

4 οὐδέτοι ἔσται Schol. ap. Victor. : οὐδ' ἔτι ἔστι Col. || 5 πάντῃ edd. praeter Lloyd-Jones, Parsons, sed cf. quae recte scripsit Col. ad loc. | de quaestione poetica hic a Choerilo tractata vid. Col. 22 et auctores ab illa laudatos; cf. et. Hux., Greek Rom. Byz. Stud. 10, 1969, 16 | de Musarum et poetae curru cf. locos laudatos ab Häussler, Histor. Epos 73 adn. 158; Col. ad loc.; Lloyd-Jones, Parsons ad loc. | ἅρμ' ἐπελάσσαι Marx || 3 1 περὶ Vind. : in cod. Haun. 'ita scriptum ut non satis appareat utrum hoc (sc. παρὰ) an περὶ dare voluerit librarius' Dind. | de ἀρεθούσας cf. Steph. Byz. s. v. Ἀρέθουσα (116, 9 Mein.) Ἡρακλέων δὲ ὁ Γλαύκου τὴν αὐτὴν ὑπομνηματίζων φησίν 'ἄρω ἐστὶ τὸ ποτίζω . . . ἀφ' οὗ πᾶσα κρήνη ἐπιθετικῶς οὕτω λέγεται', Schol. Theocr. 1, 117b (68, 7 Wendel) χαριέντως δὲ καὶ Ἐπαφρόδιτός (fr. 1 Luenzner) φησιν ἐν τῶι περὶ στοιχείων, ὅτι ἀρεθούσας καλοῦσι πάσας κρήνας, vid. et. verb. ἀρέθω laudatum ab Herodian. π. καθολ. προσωιδ. 16 (I 440, 9 Lentz) et quae disseruerunt Marsmann Lex. frühgr. Epos s. v. Ἀρέθουσα; Lloyd-Jones, Parsons ad loc. || 2 φιλεδονεῖτο cod. : corr. Dind. | πολυσμήνοισι hapax || 3 suppl. e. g. Mein. || 'descriptio regionis cuiusdam Atticae' sec. Naeke : ad fr. 7

4 (14 K., 332 Ll.-J., P.)

SCHOL. BERN. in Verg. Georg. 1, 482 (212 Hagen) ubi enim Eridanus sit, multi errant ... Choerilus in Gerania (*sc.* esse adfirmat) || similia traduntur ap. BREV. EXPOS. in Verg. Georg. 1, 482 (275, 4 Hagen).

5 (3 K., 319 Ll.-J., P.)

μηλονόμοι τε Σάκαι, γενεῆι Σκύθαι· αὐτὰρ ἔναιον
Ἀσίδα πυροφόρον· νομάδων γε μὲν ἦσαν ἄποικοι,
ἀνθρώπων νομίμων.

6 (4 K., 320 Ll.-J., P.)

τῶν δ' ὄπιθεν διέβαινε γένος θαυμαστὸν ἰδέσθαι,

5 STRAB. 7, 3, 9 p. 302 *Ἔφορος* (FGrHist 70 F 42) *δ' ἐν τῆι τετάρτηι μὲν τῆς ἱστορίας ... καλεῖ δὲ καὶ Χοιρίλον, εἰπόντα ἐν τῆι διαβάσει τῆς σχεδίας, ἣν ἔζευξε Δαρεῖος* (errat Strabo sec. Naeke, prob. Dübner, Kink., Lloyd-Jones, Parsons : recte textum defendunt Barigazzi, Hux., Col.)· [1–3] || 6 (I) FLAV. IOSEPH. c. Ap. 1, 172 *καὶ Χοιρίλος δὲ ἀρχαιότερος γενόμενος ποιητὴς μέμνηται τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ὅτι συνεστράτευται Ξέρξηι τῶι Περσῶν βασιλεῖ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα· καταριθμησάμενος γὰρ πάντα τὰ ἔθνη, τελευταῖον καὶ τὸ ἡμέτερον ἐνέταξε λέγων·* [1–5]. *δῆλον οὖν ἐστιν,*

5 1 *N* 695 al. *αὐτὰρ ἔναιεν* || 2 *M* 314 *ἀρούρης πυροφόροιο* (cf. *Φ* 602 *πεδίοιο*, cf. et. Sol. fr. 18, 2 Gent.-Prato, Theogn. 720, Pind. Ist. 4, 54) || 6 1 *λ* 66 *τῶν ὄπιθεν* | *E* 725 *ζ* 306 al. *θαῦμα ἰδέσθαι* | Hymn. Cer. 10 *θαυμαστὸν ... σέβας ... ἰδέσθαι*

refert Düntzer: 'ex descriptione itineris copiarum in Asia ... ex loco de commoratione Celaenis' (coll. Herodt. 7, 26s) sec. Dübner, sec. Hux., Greek Rom. Byz. Stud. 10, 1969, 21 autem de copiis ad Scamandrum advectis ex Sardibus (coll. Herodt. 7, 43); sec. Barigazzi, Hermes 84, 1956, 181 de Darii exercitus castris prope Tearum flumen (coll. Herodt. 4, 90s) | de comparatione cf. *β* 87ss

4 Choerilo tragico trib. Nauck² fr. 4 p. 720, Snell TrGF 2 F 4, at cf. infra || 1.2 *fortasse* multi certant *Nauck* | Germania *codd.* : *correxi coll. Plin. Nat. hist. 4, 44* Gerania, ubi Pygmaeorum gens fuisse proditur; Catizos barbari vocabant creduntque a gruibus fugatos | de Gerania cf. et. Kiessling, Gerania 2, RE VII 1 (1910) 1239; Choerilus pugnam Pygmaeorum cum gruibus (de qua cf. *Γ* 3ss et Schol. Hom. *Γ* 6 [Ludw., Textkr. Unt. IV 9s], Oppian. Hal. 1, 620ss, Nonn. Dion. 14, 332ss, Thompson, A Glossary of Greek Birds, London and Oxford 1936, 72s) narraverit, si Callim. Aet. fr. 1, 13ss Pf. (= Test. 10) ad nostrum poetam alludit, quod mea sententia recte censuerunt Barigazzi 162ss; Wimmel, Kallimachos in Rom, Wiesbaden 1960, 99ss; Bornmann, Maia 19, 1967, 48s || de hoc loco cf. et. quae scripsi Emerita 52, 1984, 319ss, ubi Choerilo epico adtribuendum firmavi || 5 1 *γενεᾶι* codd. : corr. Naeke || 2 *γε μὲν ἦσαν ἄποικοι* Casaub. : *ἄνθρωποι ἀποίκων* (*ἀπ' οἴκων*) codd. | e copiarum catalogo; sec. Barigazzi de Darii expeditione Scythica | de *Σάκαις* cf. Herrmann, Sakai, RE I A 2 (1920) 1770ss; Junge, Klio Beih. 41, 1939; Bachhofer, Journ. Amer. Orient. Soc. 61, 1941, 223ss | de Scythis iustis cf. *N* 6 (et schol. ad loc.) et quae dicit Col. ad loc. || 3 *νομίμων* 'paronomastice ad *νομάδων*' Lloyd-Jones, Parsons || 6 1 *τῶι* Ios. | *ὄπισθεν* Euseb. **BO** | *διέβαινε* (sc. *Ἑλλήσποντον*)

γλῶσσαν μὲν Φοίνισσαν ἀπὸ στομάτων ἀφιέντες,
ὤικευν δ' ἐν Σολύμοις ὄρεσι πλατέηι παρὰ λίμνηι,
αὐχμαλέοι κορυφάς, τροχοκουράδες· αὐτὰρ ὕπερθεν
5 ἵππων δαρτὰ πρόσωπ' ἐφόρευν ἐσκληκότα καπνῶι.

7 (5 K., 321 Ll.-J., P.)

Schol. Apoll. Rhod. 1, 211/5c (26, 16 Wendel) *Χοιρίλος δὲ ἁρπασθῆναί φησιν αὐτὴν* (sc. *Ὠρείθυιαν*) *ἄνθη ἀμέργουσαν ὑπὸ τὰς τοῦ Κηφισοῦ πηγάς.*

ὡς οἶμαι, πᾶσιν ἡμῶν αὐτὸν μεμνῆσθαι, τῶι καὶ τὰ Σόλυμα ὄρη ἐν τῆι ἡμετέραι εἶναι χώραι, ἃ κατοικοῦμεν, καὶ τὴν Ἀσφαλτῖτιν λεγομένην λίμνην· αὕτη γὰρ πασῶν τῶν ἐν τῆι Συρίαι λίμνη (secl. Niese) *πλατυτέρα καὶ μείζων καθέστηκεν. καὶ Χοιρίλος μὲν οὖν οὕτω μέμνηται ἡμῶν* || (II) Euseb. Praep. Ev. 9, 9, 1 *τοῦ δὲ Ἰουδαίων ἔθνους καὶ Χοιρίλος, ἀρχαῖος γενόμενος ποιητής, μέμνηται καὶ ὡς συνεστράτευσαν τῶι βασιλεῖ Ξέρξηι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. λέγει δὲ οὕτως·* [1 – 5]. *δῆλον δ' ἐστὶν ὅτι περὶ Ἰουδαίων αὐτῶι ταῦτ' εἴρηται ἐκ τοῦ καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ἐν τοῖς παρ' Ἕλλησι Σολύμοις ὀνομαζομένοις ὄρεσι κεῖσθαι, πλησίον δὲ εἶναι τὴν Ἀσφαλτῖτιν λίμνην, πλατυτάτην οὖσαν κατὰ τὸν ποιητὴν καὶ μείζονα πασῶν τῶν ἐν τῆι Συρίαι λιμνῶν*

2 *μ* 187 *ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἀκοῦσαι* | Sol. fr. 30, 11 – 12 Gent.-Prato *γλῶσσαν . . . Ἀττικὴν / ἱέντας* | Eur. Hippol. 991 *γλῶσσάν μ' ἀφεῖναι* | Simonid. fr. 80 Page *ἀπὸ στόματος / ἱεῖσα φωνάν* || 3 *ε* 282 – 283 *ἐξ Αἰθιόπων . . . / ἐκ Σολύμων ὀρέων* (cf. *Z* 184) || 4 *E* 724 al. *ω* 230 Hymn. Apoll. 283 *αὐτὰρ ὕπερθε(ν)* | de re univ. vid. et. in ap. crit. || 7 Sapph. fr. 122 Voigt *ἄνθε' ἀμέργοισαν*

2 *ἀφέντες* Euseb. **B** || 3 *ὤικευν* Mras : *ὤκεον* Euseb. : *ὤικεε* Ios. | *παρὰ*] *ἐνὶ* Ios. **L** : *ἐπὶ* Ios. **H** | de *Σολύμοις* vid. *Z* 184 et Schol. ad loc. (II 163 Erbse, vid. et. eius comm. ad loc.), *ε* 283 et Schol. ad loc. (273, 16 Dind.), cf. et. Häussler 70s | de voce *πλατέηι* Col., Riv. Filol. Class. 104, 1976, 18 cf. *πλατύ· . . . ἁλμυρόν* Hesych. || 4 *αὐχμαλέοι* tantum hic et ap. Amynt. P. Oxy. 666 II 2 (Page, Further Greek Epigrams 6) | *αὐχμαλέοι κορυφὰς τροχοκούριδες* Ios. : *iuvenes capillis sub rotunditate detonsis* Lat. : *αὐχμαλέοι* (*αἰχ.* **N**) *κεφαλὰς τροχοκουράδες* Euseb., cf. Lobeck, Pathologiae sermonis Graeci prol., Lipsiae 1843, 451 | de re cf. Herodt. 4, 175 *Μάκαι, οἳ λόφους κείρονται, τὸ μὲν μέσον τῶν τριχῶν ἀνιέντες αὔξεσθαι, τὰ δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν κείροντες ἐν χροΐ*, cf. et. Herodt. 3, 8, Plut. Thes. 5, Polluc. 2, 29 | *ἀτὰρ* Euseb. **I** || 5 *δαστὰ* Euseb. **B** | *πρόσωπα* Euseb. | *ἐφόρουν* codd. | de re cf. Herodt. 7, 70 *προμετωπίδια δὲ ἵππων εἶχον ἐπὶ τῆισι κεφαλῆισι σύν τε τοῖσι ὠσὶ ἐκδεδαρμένα καὶ τῆι λοφιῆι· καὶ ἀντὶ μὲν λόφου ἡ λοφιὴ κατέχρα, τὰ δὲ ὦτα τῶν ἵππων ὀρθὰ πεπηγότα εἶχον*, vid. et. Nonn. Dion. 26, 341 ss | de Aethiopibus cf. et. Mülder, Klio 7, 1907, 33; Dostálová, A. Ant. Hung. 15, 1967, 446 || etiam e copiarum catalogo; de quo populo versus loquantur ambigitur, vid. multa ap. Col. 42 s; Riv. Filol. Class. 104, 1976, 15 ss; quibus addendus est Momigliano, Alien Wisdom, Cambridge 1975, 77, qui recte admonuit Iudaeos non esse, nam tonsura apud eos interdicta erat (LXX Lev. 19, 27, Ier. 9, 25); ergo Choerilus describit Aethiopes orientales, miscens in eorum pictura quae dicuntur ab Hom. *ε* 283 cum eis quae narrat Herodt. 7, 79; 7, 89 et fortasse 3, 8 || 7 2 *ἀμέργουσαν* Pierson : *ἀμέλγουσαν* **L** : *ἐκλέγουσαν* **P** : *συλλέγουσαν* **H** : versum restituit Hermann *ἄνθε' ἀμέργουσαν πηγὰς ὕπο Κηφισοῖο* | Naeke (coll. Herodt. 7, 189, Plat. Phaedr. 229 b, ubi Orithyia a Borea rapta ex Ilisso) Scholiastam Cephissum pro Ilisso scripsisse putavit | de re vid. et. Richardson, Homeric Hymn to Demeter 140 ss et Col. comm. ad loc.

8 (6 K., 322 Ll.-J., P.)

νηῦς δέ τις ὠκύπορος Σαμίη, συὸς εἶδος ἔχουσα.

9 (9 K., 329 Ll.-J., P.)

χέρσιν⟨ον⟩ ὄλβον ἔχω κύλικος τρύφος ἀμφὶς ἐαγός,
ἀνδρῶν δαιτυμόνων ναυάγιον, οἷά τε πολλὰ
πνεῦμα Διωνύσοιο πρὸς Ὕβριος ἔκβαλεν ἀκτάς.

8 (I) Hesych. s. v. Σαμιακὸς τρόπος· ... Δίδυμος (35 Schmidt) τὰς Σαμαίνας (Schow : τασσόμενος codd.) ἰδιαιτέραν παρὰ τὰς ἄλλας ναῦς τὴν κατασκευὴν ἔχειν· εὐρύτεραι μὲν γάρ εἰσι τὰς γαστέρας, τοὺς δὲ ἐμβόλους σεσίμωνται (Dobree : σεσήμονται codd.), ὡς δοκεῖν (Mus. : δοκῶ codd.) ῥύγχεσιν ὑῶν ὁμοίως κατεσκευάσθαι, οἷον ὑοπρῴρους (Valesius, Salmasius : ἰχθυπρῴρους codd.) εἶναι· διὸ καὶ ἐπὶ τ⟨οι⟩αύτης (Schmidt) λέγεται· [1] || (II) Phot. Lex. s. v. Σαμιακὸν τρόπον (II 143 Naber) Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις (14 Kassel-Austin) εἰς ὑηνίαν (Dobree : εἰσναμιαν codd.) ἐπισκώπτων †Μιννύωνα† (de textu sanando cf. Kassel-Austin ad loc.)· ὑσὶ (μιννύω ναυσὶ codd. : dist. Dobree) γὰρ ἐμφερεῖς εἶχε τὰς πρῴρας τὰ τῶν Σαμίων πλοῖα, ὡς Χοιρίλος (-λοχος codd.) ὁ Σάμιος || cf. Schol. Aristoph. Pac. 143 || **9** Athen. 11, 464a παραιτητέον δ' ἡμῖν τὰ κεράμεα ποτήρια. καὶ γὰρ Κτησίας (FGrHist 688 F 40) 'παρὰ Πέρσαις', φησίν, 'ὃν ἂν βασιλεὺς ἀτιμάσηι, κεραμέοις ποτηρίοις χρῆται'. Χοιρίλος δ' ὁ ἐποποιός φησι· [1–3]

8 δ 708 al. νηῶν ὠκυπόρων | Pind. Pyth. 1, 74 ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν | Callim. fr. 490 Pf. εἶδος ἔχουσα | Hes. fr. 17 (a) 7 al. M.-W. Hymn. Cer. 315 al. εἶδος ἔχουσαν || **9** 1 Apoll. Rhod. 1, 1168–1169 τρύφος ... / ... χερσὶν ἔχων | Λ 559 ἀμφὶς ἐάγηι || 2 ο 467 ἀνδρῶν δαιτυμόνων (cf. χ 12) | ε 422 al. οἷά τε πολλά || 1–2 Hes. Op. 321–322 χερσὶ βίηι μέγαν ὄλβον ἕληται, ... οἷά τε πολλὰ κτλ.

8 ναῦς – ὑός codd. : corr. Naeke | Σαμία codd. : corr. Albertus | cf. Hesych. σάμαινα· εἶδος νεώς, ὑὸς ἔχουσα προτομήν, vid. et. Herodt. 3, 59, 3, Duris FGrHist 76 F 66, Lysimach. FGrHist 382 F 7, Plut. Per. 26, 3–4, Phot. s. v. σάμαιναι (II 143 Naber) | de re cf. Casson, Ships and Seamanship in the Ancient World, Princeton 1971, 63 adn. 104; 133 adn. 127, de hoc fr. cf. et. quae temere supposuit Michelazzo, Prometheus 8, 1982, 31 ss, cuius argumentis non adstipulor || **9** 1 χέρσιν⟨ον⟩ ὄλβον Ebert : χερσὶν ὄλβον AC : transp. Col. : χείρεσιν ὄλβον Ardizzoni : χερσὶν / ὄλβον ⟨lac.⟩ Casaubon., prob. Naeke, qui prop. ὄλβον ⟨ἄνολβον⟩ : χερσὶν ⟨ἄν⟩ολβον Toup, prob. Schweigh. : χερσὶν ⟨δ'⟩ ὄλβον Hux. : χερσὶν ἴδ' ὅλμον Jacobs : χερσὶν ὄλιζον Morel, prob. Lloyd-Jones, Parsons : χερσὶν ὄγκον Peppink : χερσὶν ἔχων κολοβοῦ Valck. : χερσὶν ἔχω κολοβὸν Ludw. | de re cf. Col., Giorn. Ital. Filol. 6 (27), 1975, 278 ss || 2 de οἷά τε vid. Ruijgh, Autour de 'τε épique', Amsterdam 1971, 917 || 3 Διονύσοιο AE | de πνεῦμα Διωνύσοιο cf. Euen. fr. 2 Gent.-Prato | ὕβρεως AE : ὕβριος ς : Ὕβριος Naeke col. Panyas. fr. 17–18 | de re cf. Anacr. fr. 33 Gent. | ἔκβαλ' ἄνακτος AE : corr. Canter | loquitur Xerxes post Salaminiam cladem sec. Hermann, prob. Hux., Greek Rom. Byz. Stud. 10, 1969, 23 : repugnat West, Class. Rev. 31, 1981, 105 || Lloyd-Jones, Parsons dubitant sintne hi versus Choerilo Iasio tribuendi

10 (7 K., 323 Ll.-J., P.)

ὅρκον δ' οὔτ' ἄδικον χρεὼν ἔμμεναι οὔτε δίκαιον.

11 (10 K., 330 Ll.-J., P.)

πέτρην κοιλαίνει ῥανὶς ὕδατος ἐνδελεχείηι.

12 (13 K., 331 Ll.-J., P.)

DIOG. LAERT. 1, 24 ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὸν (sc. Θαλῆν) πρῶτον εἰπεῖν φασιν ἀθανάτους τὰς ψυχάς· ὧν ἐστι Χοιρίλος ὁ ποιητής. (= Thal. 11 A 1 p. 68, 4 D.-K.)

10 STOB. Flor. 3, 27, 1 (III 611, 1 Hense) *Χοιρίλου Περσηίδος* [1] ‖ **11** (I) SIMPLIC. in Aristot. Phys. 8 p. 253b 6 (X 1196, 32 Die.) *τὸ γὰρ λέγειν, φησίν, ὅτι κινεῖται μὲν ἀεὶ πάντα, λανθάνει δὲ ἡμᾶς τῶι κατ' ὀλίγον, ὅμοιόν ἐστιν ἐκείνωι τῶι λόγωι τῶι περὶ τοῦ τὸν συνεχῆ τοῦ ὕδατος σταλαγμὸν κοιλαίνειν τὴν πέτραν·* [1], *φησὶν ὁ Χοιρίλος* ‖ (II) SIMPLIC. in Aristot. Phys. 10 p. 253b 6 (X 1197, 39 Die.) *πῶς οὖν* [1]; *τούτου οὖν ἄρα μέμνηται, ὅταν λέγηι· ὅμοιος ὁ λόγος τῶι περὶ τοῦ τὸν σταλαγμὸν κατατρίβει* ‖ (III) IOANN. PHILOPON. Excerpt. in Aristot. Phys. Comm. 8, 253b 14ss (XVII 826, 12 Vitelli) [1]. *τοῦτό φησι Σιμπλίκιος Χοιρίλ{λ}ου τοῦ ποιητοῦ εἶναι, Φιλόπονος δὲ Μόσχου τοῦ ποιητοῦ*, cf. THEMIST. in Aristot. Phys. Paraphras. 8, 2 (V 2, 215, 23 Schenkl), MICHAEL. EPHES. in Aristot. Parv. Nat. Comm. 451b 31 (XXII 1, 28, 29 Wendland) ‖ (IV) GALEN. De temperament. 3, 4 (104, 15 Helmreich) *οὐδὲ γὰρ ὁ τμητικώτατος σίδηρος εἰ τὸν μαλακώτατον τέμνοι κηρὸν δι' ὅλης ἡμέρας καὶ νυκτός, δυνατὸν αὐτῶι μὴ οὐκ ἀμβλεῖ γενέσθαι σαφῶς· οὕτω δήπου κἀκεῖνο καλῶς εἰρῆσθαι δοκεῖ·* [1] ‖ (V) GALEN. De locis aff. 1, 2 (VIII 27 Kühn) *ὅτι δὲ ἐγχωρεῖ τινα παθήματα περὶ τοῖς σώμασιν εἶναι, διὰ σμικρότητα μηδέπω φαινόμενα, τεκμήριον καὶ ἡ κοιλαίνουσα τὴν πέτραν ἐν χρόνωι πλείονι ῥανίς, ἐφ' ἧι καὶ τοῦτο τὸ ἔπος ὀρθῶς εἰρῆσθαι πιστεύεται·* [1] ‖ (VI) IOANN. CHRYSOST. in illud, si esur. inim. (Patr. Gr. 51, 173 Migne) *καὶ δημώδης μέν ἐστιν ἡ παροιμία, ἣν ἐρεῖν μέλλω, πλὴν ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο συνίστημι· πέτραν γὰρ κοιλαίνει, φησί, ῥανὶς ὑδάτων ἐνδελεχοῦσα* ‖ (VII) ISID. PELUS. Epist. 2, 284 (Patr. Gr. 78, 716 A Migne) *καὶ κοιλαίνει πέτραν ῥανὶς ὕδατος ἐνδελεχοῦσα* ‖ (VIII) ISID. PELUS. Epist. 5, 236 (Patr. Gr. 78, 1476 B Migne) *πέτραν κοιλαίνει ῥανὶς ὕδατος ἐνδελεχοῦσα* ‖ (IX) ARISTAENET. Epist. 1, 17, 21 (43 Mazal) *ῥανὶς γὰρ ὕδατος ἐνδελεχῶς ἐπιστάζουσα καὶ πέτραν οἶδε κοιλαίνειν*

11 Bio fr. 4 Gow *ἐκ θαμινᾶς ῥαθάμιγγος, ὅπως λόγος, αἰὲς ἰοίσας / χὰ λίθος ἐς ῥωχμὸν κοιλαίνεται* (cf. Lucr. 1, 313; 4, 1286–1287 Tibull. 1, 4, 18 Prop. 2, 25, 16; 4, 5, 20 Ov. Ars am. 1, 474 Ex Pont. 1, 1, 70; 2, 7, 39–40; 4, 10, 5)

10 *ἔμμεναι*] fort. *ὀμνύναι* (vel *ὀμνύμεν*) Mein., prob. Cobet, Nauck | vel quidam Persa est qui loquitur vel quidam Persae loquuntur sec. Naeke 160, nam veraces Persae omnibus videbantur (cf. Herodt. 1, 138), at sententia iam Pythagorica, ut recte animadvertit Hux., Greek Rom. Byz. Stud. 10, 1969, 24 coll. Diog. Laert. 8, 22 *μηδ' ὀμνύναι θεούς* ‖ de re vid. Lloyd-Jones, Parsons ad loc. ‖ **11** Choerilo (Samio sec. Naeke : Samio? Iasio? sec. Lloyd-Jones, Parsons) trib. Simplicius : Moscho Philoponus, de quo cf. Die. adn. ad loc. ‖ usus versum proverbium reddidit (cf. e. g. Apostol. 15, 19 [Paroem. Gr. II 632] *ῥανὶς ἐνδελεχοῦσα κοιλαίνει πέτραν*), vid. Sternbach, Charisteria C. de Morawski, 1922, 58ss ‖ **12** de re cf. Suda s. v. *Θαλῆς* (11 A 2 D.-K.) | perobscurum mihi videtur qua de causa Choerilus

FRAGMENTA DVBIA

°13a (928 Ll.-J., P.)

]..ϱων ὅμαδον δὲ μέγαν Διὸς αἰθέϱ' ἱκ[
μ]ὲν μάϱν[αντ'] ἐπ' ἀϱιστεϱὰ δαϊοτᾶτος
].ωι π[ολέμωι] καὶ φυλόπιδι στονοέσ[σα]ι
]ων[ ]Νηλεΐδαισιν ἔμισγον
πολ]έμου πόκα· σὺν δὲ βαλόντες 5
]εϱαν μάλα δῆϱι[ν ἔ]θεντο
]ονοι ἠδ' Ἀϱιμασποὶ
ποτ]αμῶν ὑδατοτϱεφελώτων·
]κοσας φοϱέουσιν
ὑπὸ ζό]φου ἀεϱόεντος 10

13–20 P. Oxy. 2524 saec. III p. Ch. (prim. ed. Lobel, cf. West, Class. Rev. 16, 1966, 23; Hux., Greek Rom. Byz. Stud. 10, 1969, 27)

13a 1 *N* 837 ἠχὴ ... ἵκετ' αἰθέϱα καὶ Διὸς αὐγάς | *Σ* 207 αἰθέϱ' ἵκηται | *Ξ* 288 al. αἰθέϱ' ἵκανεν | Eur. fr. 839, 1 N.² Διὸς Αἰθήϱ || 2 *Λ* 498 μάχης ἐπ' ἀϱιστεϱὰ μάϱνατο πάσης || 3 *Δ* 82 al. πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνή (acc. *Δ* 15) | Apoll. Rhod. 1, 1052 στονόεντος ... πολέμοιο (cf. 1051 ὁμάδωι) || 4 Pind. Pyth. 4, 212s Κόλχοισιν βίαν / μεῖξαν || 5 *M* 377 σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον || 6 *P* 158 πόνον καὶ δῆϱιν ἔθεντο | Euphor. fr. 122, 2 De Cuenca (= 102, 2 van Groningen) δῆϱιν ἔθεντο (Mein. : θέντες Schol.) || 8 *ϱ* 208 αἰγείϱων ὑδατοτϱεφέων | Eur. Phoen. 1571 λωτοτϱόφον κατὰ λείμακα || 10 *Φ* 56 Hes. Th. 653 ὑπὸ ζόφου ἠεϱόεντος (cf. *M* 240 al. *λ* 57 al. Hymn. Cer. 80 al. Min. fr. °7, 23)

Thaletem in carmine suo (in Barbaricis?) laudaverit, sed ad eam quaestionem solvendam non magno usui mihi sunt quae de re disseruerunt Kirk-Raven, Presocratic Philosophers 96; Barigazzi, Hermes 84, 1956, 181; Col. ad loc.; Lloyd-Jones, Parsons ad loc.

13a de pugna Plataeensi (coll. Herodt. 9, 28ss) sec. West, Class. Rev. 16, 1966, 23, qui Choerilo hos versos trib. et Dorica verba explanavit 'connected with his patronage by Lysander' : omnia dubitant Lloyd-Jones, Parsons || 1 ἑ]τάϱων ὅμαδόνδε dub. prop. Livrea : repugnat West, Class. Rev. 31, 1981, 105 | ἱκ[άνειν vel ἱκ[έσθαι ed. pr. || 2 μ]ὲν μάϱν[αντ' vel -ασθ(αι) ed. pr. || 3 suppl. ed. pr. | fort. ἀλλήκ]τωι (coll. *B* 452 al. ἄλληκτον πολεμίζειν) Lloyd-Jones, Parsons || 4 de Νηλεΐδαισιν cf. West, Class. Rev. 16, 1966, 23, at vid. Lloyd-Jones, Parsons ad loc. || 5 suppl. ed. pr. || 6 κϱατ]εϱὰν vel στυγ]εϱὰν e. g. ed. pr. : δι]εϱὰν Lloyd-Jones, Parsons | cetera suppl. ed. pr. || 7 e. g. Βοϱεΐγ]ονοι ed. pr. : πολεμόκλ]ονοι West : unde Ἰσσηδοὶ πολεμόκλ]ονοι vel γϱῦπές τε μιαιφ]όνοι Lloyd-Jones, Parsons, qui exemplum hic vident: 'haud minus ferociter pugnabant quam grypes atque Arimaspi' vel sim. | de Arimaspis vid. Aristeae fr. 2 et adn. ad loc. || 8 suppl. ed. pr. | ὑδατοτϱεφελώτων hapax 'qui lotos aquis alunt'? Lloyd-Jones, Parsons | fluvii laudati Oeroe, Asopus, Molurus sec. Hux., Greek Rom. Byz. Stud. 10, 1969, 28 || 9 -κος ἂς Lloyd-Jones, Parsons || 10–12 suppl. ed. pr. || 10 dicitur passim de Orco

]̣λα διvεύοντες
ἐπὶ νῶ]ṭα δαφọịνοὶ
] νωλεμὲς αἰεὶ
]̣ạ̣.β̣ịος ὄντως
15 πρ]ọ́θ̣υ̣ρ' ạὐτῷν·
]φορέ[ο]ντες
. .]σιν

. . .

°13b (928 Ll.-J., P.)

[
[
[
[
10 [
[
$\overline{\beta}$ [
[
[
15 [
[
[

°14 (929 Ll.-J., P.)

. . .
] . . . [
]...π....[
]δεθηρασαμ[
5]ἔριν Ἀρίδα σα.[
]τας οὐρανίας[

12 *B* 308 *δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινός* | Hymn. Hom. 19, 23 *λαῖφος δ' ἐπὶ νῶτα δαφοινόν* | Hes. fr. 204, 136 M.-W. *ὄφις κατὰ νῶτα δα[φοιν-* (*-ός* Wil., *-εός* Page) || 13 *I* 317 al. *νωλεμὲς αἰεί*

14 *ὄντως* non invenitur ap. alios epicos, vid. Wil., Euripides Herakles III 137 || 15 suppl. dub. Lloyd-Jones, Parsons || 14 3 e. g. *θῆρας ἀμ[νν-* || 5 *ἔριν Ἀρίδα* West : *π]ερὶ Νάριδα, ναρίδα* ed. pr.

°15 (930 Ll.-J., P.)

. . .
]·[
]ι̣α[.]ι̣δα..[
]πε[]π̣ρ̣οπάρ̣[οιθε
]..[.]..ντο.[ ].[
]Ἀ̣ριστ̣ῆ̣ρ̣ς μεγαλήτ̣ορος α[5
]ι̣ω̣ι̣ ῥ̣οπ̣άλωι κεφαλὰν[
]ον εἶχεν ὕπερθε̣ παρα[
].αι̣τ̣.οτομαισινα[
]..αρατεφα[
].νει̣...ε̣[10

°16a (931 Ll.-J., P.)

(b)

. . .
].[ ]..ινω̣[ ][
]..ορται· [ ]
]ε̣.π̣ιδα....
]κ[]..[..]ρ̣

(a)

]κιαι̣σι.[ ]ι̣α̣ 5
]εν.[ ]να[ ]....α[]
]..[ ]η̣[
]κ̣ο̣ι̣μ̣[
]ς̣
] 10
].λ.υγ⟦ε⟧ν
].τω̣
]υν
]ν

15 5 *B* 547 Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος | Aeth. fr. 1, 2a Ἄρηος . . . μεγαλήτορος

15 3 π̣ρ̣οπάρ̣[οιθε scripsi (e προπαρ[dub. ed. pr.) || 5 Ἀ̣ριστ̣ῆ̣ρ̣ς nomen proprium censet Übel, Arch. f. Papyrusf. 24/5, 1976, 218 : ἀριστῆ̣ρ̣ς Col., Lloyd-Jones, Parsons, at ap. Hom. passim μεγαλήτωρ de nominibus propriis dicitur (nisi in formula μεγαλήτορα θυμόν *I* 629 al.) || 6 e. g. scripserim χαλκε]ί̣ω̣ι̣ coll. λ 575 || 8 π̣ρ̣οτομαῖσι(ν) dubitantissime prop. Lloyd-Jones, Parsons || **16a** 3 e. g. ϑ]ε̣σπιδαὲ̣ς̣ πῦρ ed. pr. || 6 ἀμ]ενηνὰ [κ]άρ̣ηνα ed. pr.

15]ασθαι
]γ..
].υσεν
].ντα
]ησα[
20]

°16b (931 Ll.-J., P.)

(b)

. . .
[].
. . . [
τον[

(a)

5 .ρ..[
.λαξ.[
[ἀσ]πίδα.[
ἀμάει δ[
αὐτ[ο]κασ[ιγνητ-
10 ἀντικρὺ δ.[
ῥῆξε.[
κ[].[.]δε[
βα[
. [
15 [
[
χ[
λ[
σ.[
20 π[

17a (932 Ll.-J., P.)

].σει.ειν ἀπὸ τ{ε}[ι]μῆς[ ]
]. [ ]μὴ κλοτοπεύειν

17a 2 *T* 149 *οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν*

16b 5 fortasse *ωρτα*[|| 6 *πλαξα*[Lloyd-Jones, Parsons || 7 suppl. ed. pr. || 8 cf. *ἀμώων* Apoll. Rhod. 3, 1382 || 9 suppl. West || **17a** 1 fort.]*υσειχειν* ed. pr. :]*υς ἔργειν* (cf. *λ* 503) dub. Lloyd-Jones, Parsons | formam Doricam exspectaveris, sed *τε*[*ι*]*μῆς* ut videtur || 2 *κλυτοπεύειν* *Π*, cf. *T* 149 et Schol. ad loc., Eust. in Il. p. 1177, 4, Apoll. Soph. 101, 3, Hesych. s. v. *κλοτοπεύειν*

] καὶ ἦρα φερου[ ]·
].ονεγ...λ...σεισ[ ]
κα]τὰ στόμα λευγαλέοιο 5
] πολέμοιο μάχεσθαι
] θοῦρον Ἄρηα
].ν ἄγριόν ἐστι
].τ' ἀνθρώποις
].ρεν [ ] 10
. . .

°17b (932 Ll.-J., P.)

ζ.[
δ.δι.[
ἀθαν[ατ-
Ζεὺς .α[
Ζεὺς ν[5
α.οσοσ[
τῶι πει[
μὴ και.[
τὸν δ' ἀπ[αμειβόμενος
'Φοῖβε κα[10
]..[
. . .

°18a (933 Ll.-J., P.)

]ειπεν
]γιστος
]
]αδ[
. . .

3 π 375 ἦρα φέρουσιν (A 572 σ 56 φέρων, A 578 φέρειν, Ξ 132 γ 164 φέροντες) || 5–6 K 8 πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο | N 97 πολέμοιο . . . λευγαλέοιο || 7 E 30 al. Panyas. fr. 16, 6 θοῦρον Ἄρηα (cf. Nonn. Dion. 4, 417) || **17b** 9 A 84 al. δ 168 al. τὸν δ' ἀπαμειβόμενος

3 τε] καὶ pontis Hermanniani causa scripserint Lloyd-Jones, Parsons | φέρου[σι] melius quam φέρου[σα] Lloyd-Jones, Parsons | de ἦρα φέρειν cf. Livrea ad Apoll. Rhod. IV p. 121 || **17b** 2 fort. δαι (i. e. δαΐδι vel δᾴιδι?) Lloyd-Jones, Parsons || 3 ἀθαν[ατ- scripsi || 4 fort. βα[(Ζεὺς βα[σιλεύς?) Lloyd-Jones, Parsons || 6 ἆμος vel Ἅλιος ed. pr. || 9 suppl. e. g. ed. pr. (ἀπ[αμειβομεν-) || **18a** 2 fort. μέ]γιστος

°18b (933 Ll.-J., P.)

ορ[
εσ[
[
.[
. . .

°19 (934 Ll.-J., P.)

].ε
]σας
]
]
5]..[
. . .

°20 (935 Ll.-J., P.)

. . .
]α [
].ομφα.[
Φα]ρνάκου υἱός
]ν ἀκόρητος ἀυτᾶς·
5]ας..δ[ι'] ὁμίλου
]τε.....οντο
].......νωι·
]φῆϊ ἄνακτι
]Ἄργος ὄπασσον
. . .

20 4 Hes. Sc. 346 al. ἀκόρητος ἀυτῆς (cf. Hes. fr. 10 (a), 53 West) | *N* 621 ἀκόρητοι ἀυτῆς || 5 *Z* 226 al. δι' ὁμίλου

20 2 fort.]ς ὀμφα.[|| 3 Φα]ρνάκου ed. pr.: de Pharnacis filio Artabazo sec. West, Class. Rev. 16, 1966, 23 et de pugna Plataeensi (contra ed. pr. qui de Pharnabazo et rebus gestis anno 400 a. Ch. intellexit): Κρ]ινάκου (i. e. Macareus, Lesbi insulae colonus, laud. ab Hes. fr. 184 M.-W.) Lloyd-Jones, Parsons || 5 suppl. ed. pr. | ad init. e. g.]ασθαι Lloyd-Jones, Parsons || 8 Κη]φῆϊ (prob. Hux., qui de Cepheo Persei Argivi socero agi censet) vel Ὀρ]φῆϊ ed. pr.

°21

ὡς δ' ἁλιεὺς ἀκτῇ⟨ι⟩ ἐν ἁλιρράντω⟨ι⟩ ἐπὶ πέτρῃ⟨ι⟩
ἀγκίστρου ἕλικος δελεουχίδα μάστακ' ἀείρας,
ὧδ' * * *
οὐ[ρ]αχὸς ἐκ λο[φιῆς ἁ]παλὴν τρίχα ⟨—◡◡⟩πῶν.

°22 (937 Ll.-J., P.)

]ηδε πόσις μεθε[
]ατ' ἐπιχθονίων[
]επειη.ωτισε[
]....[..]ν ἐρυκέμεν, [
]ρυσιν ἐριζέμεν ου[5
]οντες ἐν ἀσπ[ίσ]ιν, η[
]ντες ὁμῆς γεγάασ[ι

21 P. Freib. inv. 12 saec. II/I a. Ch. (prim. ed. Aly, Mitteilungen aus der Freiburger Papyrussammlung, Heidelberg 1914, 9, cf. et. Powell, Collectanea Alexandrina, epim. 8, p. 251; Page, Greek Lit. Pap. fr. 119, p. 484; v. 1–2) || 22 P. Oxy. 2814 saec. II p. Ch. (prim. ed. Page, cf. et. Diggle, Proc. Afr. Class. Assoc. 12, 1973, 1; Luppe, Gnomon 45, 1973, 327 [v. 25–35]; Mette, Lustrum 21, 1978, 37; Lloyd-Jones, Parsons 937 p. 434ss.)

21 1 Lyr. adesp. S. 477 I 2 Page ἁλί]ρραντος ἀκτάν | Anth. Pal. 14, 72, 4 ἁλιρράντους τε παρ' ἀκτάς || 4 Hes. Sc. 391 ὀρθὰς δ' ἐν λοφιῇι φρίσσει τρίχας | Eur. Bacch. 1186 ἁπαλότριχα || 22 1 Τ 210 οὐ πόσις οὐδὲ βρῶσις | κ 176 al. βρῶσίς τε πόσις τε || 2 Hymn. Hom. 15, 2 γείνατ' ἐπιχθονίων | α 167 al. ἐπιχθονίων ἀνθρώπων || 4 Ω 658 λαὸν ἐρύκω (Η 342 ἐρυκάκοι, Ζ 80 ἐρυκάκετε) || 5 θ 223 ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω (Ψ 404 οὔ τι κελεύω)

21 Antimacho vel Choerilo dub. trib. Reitzenstein : Rhiano ed. pr. || 2 αγγιστροδ *Π* : unde ἀγκίστρου δ' ed. pr. : δ' del. Page | τελιουχιδα *Π* : corr. Powell (de δ et τ confusis cf. Gignac, Grammar of the Greek Papyri I, Milano 1976, 80) || 3 post ὧδ' lac. stat. ed. pr. : ὧδε in comparationibus non Homericum || 4 οὐ[ρ]αχός (i. e. 'apex') scripsi (de quo cf. Frisk, Griech. Etym. Wört. s. v. οὐρά) : οὐ[ρ]αχος (= οὐρίαχος) ed. pr. | ἐγ *Π* : corr. ed. pr., qui cetera suppl. | de re cf. Hux., Greek Rom. Byz. Stud. 10, 1969, 25s || 22 Choerilo dub. trib. ed. pr., qui de bello Atheniensium censuit : de bellis Macedonum Lloyd-Jones, Parsons, qui Agidi vel Anaximeni vel Choerilo Iasio vel epigono cuidam trib. || 1 fort. βρῶσις μ]ηδὲ coll. Τ 210, κ 176, μ 320, at πόσις 'maritus' dub. Lloyd-Jones, Parsons, sed vid. vers. 36 || 2 γείν]ατ' Lloyd-Jones, Parsons | fort. [ἀνθρώπων coll. α 167 al. || 3 ὅυτισε *Π* || 4 λ[αὸ]ν e. g. Col. coll. Ζ 80, Ω 658 || 5 βασιλ]εῦσιν voluit Livrea : contradixit West | e. g. οὐ[κ ἐθελήσω coll. θ 223 vel οὔ [τι κελεύω coll. ψ 404 || 7 γεγάασ[ι Mette : unde e. g. ὁμῆς γεγάασ[ι γενέθλης Lloyd-Jones, Parsons

]οι μὲν ὁμοῦ συναρηξ[
]εσσιν ἐπιβρίσηι στρα[τὸς
10]....ς οὖλα[ῖ]ς μολ[].[
]....[....]εμεναι[
]..νοισιν[ ]..σιπ[
]θημο[ ]ναρι[.]τεμ[
]ιχαν[.].δν[].σε..[.]κε[.]ε.αιλ[
15]ν κλέος ἐσ[θλὸν] ἐνίσποιμ[εν
Μιλ]τιάδου .ο.[ ].αμον ἐν Μα[ραθῶνι
Σ]αλαμῖ[νι]Ἑλλήν[ε]σσι πλ[
]αγα[.].αλ.[.].[β]ασιλῆος α..[
]ετέρον μο[.].ναρ.[ ]α[.]ονλουδ.π[
20].κων τρηχ⟨ε⟩ῖαν .[ ].ονα να⟨ι⟩ετάουσιν,
22 Ἀρκά]δες ἄγχι βεβ[ῶτ]ες ὁμοί[ιο]ν ἦτορ ἔχοντες.
21 Θρήϊ]κες οἳ Πόντοι⟨ο⟩ παρ' ἐ[σ]χατιαῖσι ν[έ]μονται,
].δ' αὐτῶν δίχα [θυ]μὸς..ν.[ ]μο[.].σινου.[
]εκο[.].ζωεσβ[ ]ρ.δενυ.[]μυφ.[]..[
25 ἐξ] ὑμέων στρα[τι]ὴν συνα[γ]ειρέμεν εὖτε[λὲς εἶναι,
δευήσειν δ' οὐκ ἄ[ν] ποτ' [ἐ]περχομένων ἐπ[ι]κού[ρων,
λ]αὸν δ' Εὐρώπ[η]ς πανεπάρκιον ἔμμεν[.]..[

9 Apoll. Rhod. 1, 678 ἐπιβρίσηι Θρῆιξ στρατός || 15 *E* 3 al. γ 380 al. κλέος ἐσθλόν || 20 *B* 633 Αἰγίλιπα τρηχεῖαν (sc. ἐνέμοντο, cf. *B* 717 ν 242) | Dionys. Perieg. 731–732 οἵ θ' ὑπὲρ αἶαν / τρηχεῖαν ναίουσι Καδούσιοι· ἄγχι δὲ Μάρδοι || 22 *Π* 264 ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες || 21 Apoll. Rhod. 2, 418 πόντου καὶ γαίης . . . ἐσχατιῇσιν | Dionys. Perieg. 758–759 οἵ τε νέμονται / ἐσχατιάς || 23 *Y* 32 δίχα θυμὸν ἔχοντες (cf. *Φ* 386 π 73 al.) || 26–27 *E* 473 ἄτερ λαῶν . . . ἠδ' ἐπικούρων

8 συναρήξ[ατε (novum) Lloyd-Jones, Parsons || 9 επειβρισηι *Π* : unde ἐπεὶ βρίσηι ed. pr. qui corr. in adn. | στρα[τὸς Col. coll. Apoll. Rhod. 1, 678 | e. g. στρα[τὸς ἀμός Lloyd-Jones, Parsons || 10 οὖλα[ῖ]ς Lloyd-Jones, Parsons | fortasse μόλ[ι]ς || 13 ρημο[ed. pr., unde e. g. -θημο[συν- Lloyd-Jones, Parsons | fort. ἄρι[σ]τε || 14 fort. κ]ιχαν[- || 15 ἐσ[θλὸν] Diggle, Col. coll. *I* 415 al. | ἐνίσποιμ[εν Lloyd-Jones, Parsons || 16 Μιλ]τιάδου ed. pr. : dubitant Lloyd-Jones, Parsons | ἐν Μα[ραθῶνι dub. ed. pr. || 17 Σ]αλαμῖ[νι scripsi mon. ed. pr. qui cetera suppl. || 18 β]ασιλῆος ed. pr. qui de rege Lacedaemonio dici putat | fortasse αγο[vel απο[Lloyd-Jones, Parsons || 19 ἑτέρου vel -ετέρου (i. e. ὑμ]-, ἡμ]-) ed. pr. :]εγερου legunt Lloyd-Jones, Parsons | fortasse μό[ρο]ν ἀρ.[|| 20 τρηχιαν *Π* : corr. ed. pr. | Λ[ακεδαί]μονα ed. pr. : dubitant Lloyd-Jones, Parsons | ναετάουσιν *Π* : corr. Col. || 20ss copiarum catalogus || 22 ante 21 transposui mon. ed. pr. || 22 suppl. ed. pr. : fortasse γυμνά]δες Lloyd-Jones, Parsons | fortasse ὁμοι[ειο]ν scripsit *Π* || 21 suppl. ed. pr. || 23 'fort. ο]ὐδ', spatio ut vid. longius' Lloyd-Jones, Parsons | [θυ]μὸς West | post [θυ]μὸς : ἐεν vel ἐών Lloyd-Jones, Parsons || 25 ἐξ], εὖτε[λὲς εἶναι Luppe : cetera ed. pr. || 27 de Εὐρώπ[η]ς cf. fr. 1, 2 | ἔμμεν ἀρ[ήγειν Lloyd-Jones, Parsons

Π]έρσαις δ' οὐ γ[ε]γάμεν τόσ[σ]ον στρατὸν αἰχ[μητάων.
καί κεν δὴ τε[τέ]λεστο τάδ' ἧι ἀγορευσ[.]..ν..[,
εἰ μή νιν κατέπεφνε⟨ν⟩ ἐπερ[χ]ομένη Διὸς αἶ[σα. 30
νῦν δὲ πάις [γέγ]ονεν φρένας ἄλκιμος οὐκ.[
ὧδέ τ' ἐρητύθη· [Κρο]νίδου δ' ἰότητι νεέσθω.
ὑμείων δ' οὐ δεῦεθ', ὑποσχεσίην δὲ τελέσσει
μοῦνον ἐφεσπο[μ]ένοις, τὰ δ' ἐπάρκια δωτίνη⟨ι⟩[σιν
ἐκ μεγάρων ὀπάσε[ι] ποτ' ἐπὶ ῥήτρη⟨ι⟩σιν ἑκάστω[ι, 35
οἴνου δ' οὔ κεν ἔ[π]ειτα τόσος στρατὸς οὐδέ τι[

°23 (904 Ll.-J., P.)

-ε]ντας ἐναύλους
]το Μήδων
].ουστον ἀφιείς
].ενα τείχη
ὥ]πλιζον ὀπαδοί 5
]ήτορα λαόν

23–24 P. MICHAEL. 5 saec. III a. Ch. col. I 9, col. II 1 (prim. ed. Crawford, vid. et. Lloyd-Jones, Parsons 904–905 p. 409ss.)

28 Θ 472 πουλὺν στρατὸν αἰχμητάων | λ 559 al. στρατὸν αἰχμητάων | Eur. Hec. 118 στρατὸν αἰχμητήν (cf. Pind. Ol. 11, 17–19) || 30 ε 124 al. ἐποιχομένη κατέπεφνεν (cf. Ω 759 γ 280 al. ἐποιχόμενος κ.) | ι 52 Διὸς αἶσα | Ρ 321 Apoll. Rhod. 4, 1254 ὑπὲρ Διὸς αἶσαν || 31 δ 32 νῦν γε πάις | Ρ 111 ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ || 33 κ 483 τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν || 35 Θ 507 al. δ 728 al. ἐκ μεγάρων || 23 1 Hymn. Ven. 74 σκιόεντας ἐναύλους | Hymn. Hom. 26, 8 ὑλήεντας ἐναύλους | Hes. Th. 129 χαρίεντας ἐναύλους

28–30 suppl. ed. pr. || 30 de Διὸς αἶσα vid. Bianchi, Διὸς αἶσα, Roma 1953 || 31 πάις de Cimone Miltiadis filio sec. ed. pr.: de Alexandro Philippi II filio sec. Lloyd-Jones, Parsons | [γέγ]ονεν suppl. Luppe | οὐκ ἀ[λαπαδνός vel οὐκέ[τι (iam Luppe) δ' ἦλθε Lloyd-Jones, Parsons || 32 ερηλυθη (τ supra λ) Π | [Κρο]νίδου dub. ed. pr. || 33 δευετπο (υ supra π) Π || 34 suppl. ed. pr. || 35 ε[ν (κμε supra ν)]γαρω[π] (υ supra ω) Π | πο[κ] (τ supra κ) Π | ἐπὶ dub. ed. pr.: confirmavit Luppe: 'sed επι spatio longius' Lloyd-Jones, Parsons || 36 e. g. τι [σίτου Lloyd-Jones, Parsons (cf. vers. 1): ἐπ[ὶ τυτθὸν Mette || 23 Choerilo trib. ed. pr.: dubitant Lloyd-Jones, Parsons || 1 χαρίε]ντας vel σκιόε]ντας vel ὑλήε]ντας ed. pr., vid. loc. sim. || 2 vel σκο]τομήδων? Lloyd-Jones, Parsons || 3 e. g. νή]κουστον ed. pr.: vel ἐπά]κουστον (vel -κ]ρουστον?) dubitantissime Lloyd-Jones, Parsons || 4 Lloyd-Jones, Parsons conferunt Herodt. 7, 141ss ξύλινα τείχη || 5 suppl. ed. pr. || 6 μεγαλ]ήτορα West: κοσμ]ήτορα ed. pr.: vel ἡγ]ήτορα (coll. Timoth. fr. 15, 207 Page) Lloyd-Jones, Parsons | fort. λαῶν ed. pr.

]πάντα κατεῖχ.ν
παρθέ]νον ἁγνήν
]ν̣ εὐχάς
10]Λ̣ητοῦς
]. ποτε πάντων
ἄ]μβροτος ἠώς
Ἑλ]λ̣ά̣δ̣ι πάσηι
]ς ἐχώρουν
15]ν̣οντες
ἵ]κετο κῆρυξ
Μ]ή̣δ̣ο̣ι̣ς
]α̣θοντες
]ἀ̣πήναις
20]α̣ φαεινόν

°24 (905 Ll.-J., P.)

ἠνίκα δει̣σ̣...τ.[
..κόμενος πρὸς[
πά̣ν̣τα δ...ξ..[
μητέρα γῆν ἀ̣π̣ε̣.[
5 νάμασι ν̣ύ̣κτα ῥ̣ε̣[
καὶ τότε κυματ[

7 Π 79 πᾶν πεδίον κατέχουσι || 8 ζ 109 παρθένος ἀδμής (v. l. ἁγνή) || 12 Quint. Smyrn. 2, 652 al. ἄμβροτος Ἠώς || 13 Archestr. fr. 1 Montanari (= Suppl. Hell. 132) Ἑλλάδι πάσηι | Anth. Pal. 7, 250 (Simonid.) Ἑλλάδα πᾶσαν || 20 ξ 482 ζῶμα φαεινόν | ο 121 κρητῆρα φαεινόν || 24 4 Pind. Ol. 7, 38 Γαῖα μάτηρ | Hes. Op. 563 γῆ πάντων μήτηρ

7 κατεῖχο̣ν vel -ε̣ν ed. pr. || 8 suppl. ed. pr., qui de Dianae (cf. σ 202 Ἄρτεμις ἁγνή) auxilio in bellis Persicis confert Plut. Them. 22, de Herod. malign. 37 p. 869c || 10 dub. ed. pr. || 11 δ]ή̣ποτε ed. pr. : ὁ]π̣πότε, al., Lloyd-Jones, Parsons || 13 suppl. ed. pr. | 'praecedebant φῶς φέρουσα vel sim. ut Λ 1, ε 1?' Lloyd-Jones, Parsons || 16–17 suppl. ed. pr. || 18 μ]α̣θ̣όντες vel π]α̣θ̣όντες ed. pr. || 20 e. g. ζῶμ]α̣ vel κρητῆρ]α̣ Lloyd-Jones, Parsons, vid. loc. sim. || de re narrata vid. Lloyd-Jones, Parsons ad loc. || 24 Choerilo et. trib. ed. pr. : 'fort. alterum carmen' Lloyd-Jones, Parsons || 1 δει̣σ̣ανετε[vel δεκ̣.νετ.[ed. pr. : δ' ἐκγέ̣νετο[Maas || 2 η̣λ̣κομενος vel ϑ̣α̣κομενος ed. pr. | πρὸς ed. pr. : vel προε̣[, προθ̣[? Lloyd-Jones, Parsons || 3 vel πλ̣ω̣τὰ ed. pr. | δε̣.ε̣ξα̣[ed. pr. || 4 vel γηκ̣ατ̣ε.[ed. pr. || 5 vel νε̣κταρέ̣[οις ed. pr.

παρθένος οὐρανίη[
κώματι παντο .ο[

°25a (950 Ll.-J., P.)

....
κλυ[.].[
...νετ.[
ουτος.[
Ξέρξης[
Μήδων[
ἐς χθον[
καὶ σ..[
καὶ νοθο[.].[
θυγατέρων δ' ο[

°25b (950 Ll.-J., P.)

....
]ολ.ζω(ν)
].ρωνω(ν)
]..ης
πρ]οσώπω⟨ι⟩
]κηος
].ηος
].υσσης
]...ν

25 P. Genav. inv. 326 saec. V p. Ch. (prim. ed. Carlini et al., Papiri Letterari Greci, Pisis 1978, n. 1)

7 Diana sec. ed. pr. coll. Eur. Hipp. 59s οὐρανίαν Ἄρτεμιν (cf. et. 166) : dubitant Lloyd-Jones, Parsons || 8 παντοπο[vel -γο[ed. pr. : unde παντογό[νωι vel παντοπό[λωι Lloyd-Jones, Parsons || **25a** hexametros agnoverunt Lloyd-Jones, Parsons qui Choerilo Samio vel poetastro cuidam Aegyptio tr. : 'fragmentum historicum' ed. pr. || 1 veri similis mihi videtur forma verbi κλύω (κλῦθι?) || 2 φαινετ', deinde ε[, ο[Lloyd-Jones, Parsons || 3 υ[? || 5 sic ed. pr. : 'nisi μηδεν[' Lloyd-Jones, Parsons || 7 fort. σκλ[ηρ- Lloyd-Jones, Parsons || 8 de Dario II Notho sec. ed. pr. : fort. νοθογέννητος cf. Hesych. s. v. || **25b** 1 κ]ολάζω(ν) Rudhart : vix ὀλίζω(ν) Lloyd-Jones, Parsons || 3 -κης vel -σης? Lloyd-Jones, Parsons || 4 suppl. Rudhart || 7 fortasse αἰ]θύσσης Lloyd-Jones, Parsons

FRAGMENTA FALSA

26 (11–12 K.)

γῆς ὀστέα . . . γῆς φλέβες

27 (8 K.)

ἐπιπρὸ δὲ μᾶσσον ἐπ' ἄκρου
Αἰγαλέως θυμόεντος, ἄγων μέγαν ὑετόν, ἔστη.

26 Anon. Epit. Rhet. 3, 650, 21 Walz *ἂν πόρρω λαμβάνωνται* (sc. *αἱ λέξεις τροπικαί*), *ὥσπερ ποιεῖ Χοιρίλ{λ}ος καλῶν τοὺς λίθους 'γῆς ὀστᾶ', τοὺς ποταμοὺς 'γῆς φλέβας' . . . τὸν λόγον ἐκτραχύνουσι*, sed cf. Eust. in Il. p. 309, 43 *τετόλμηται δὲ καὶ 'γῆς ὀστᾶ' τοὺς λίθους εἰπεῖν, ὡς δηλοῖ τὸ 'γῆς ὀστοῖσιν ἐγχριμφθεὶς πόδα', ἤτοι λίθοις προσκόψας* (= Choer. trag. fr. 2–3 Nauck², Snell) || 27 (I) Suda s. v. *μᾶσσον* (III 334, 8 Adler)· *μεῖζον, μακρότερον* [1–2] || (II) Suda s. v. *Αἰγαλέως* (II 157, 1 Adler)· *ἐπὶ γενικῆς ἀντὶ τοῦ* (lac. in codd. **AFM**, probabiliter *Αἰγάλεω* supplendum) || (III) Suda s. v. *ὑετός* (IV 636, 21 Adler)· *τὸ ῡ μακρόν. 'ἄγων – ἔστη'*, sed cf. P. Oxy. 2216 fr. 1ᵛ 6–7 e Callim. Hecala (fr. 238, 22s Pf.)

26 Choerilo tragico recte tribuerunt Nauck, Snell; sec. Naeke 190 'eos (sc. Eust., Tzetz.) non unum auctorem secutos esse, sed diversos' mihi non verisimile videtur; fortasse uterque e Tryph. *π. τρόπων* sec. Wil., Kl. Schr. II 157 || 27 Choerilo trib. Buttmann, Naeke, Opusc. 1, 159, sed iam Hecker, Comment. Callim., Groningae 1842, 105 Callimachi Hecalae, quod P. Oxy. 2216 firmavit || 2 *Αἰγαλέω* Suda s. v. *μᾶσσον* : *Αἰγάλεω* edd.

APPENDIX ICONOGRAPHICA

PRAEFATIO

Multa sunt et opera picta vel ficta et de his dissertationes ad prisca carmina epica – praesertim de cyclo Troiano – investiganda pertinentia, quorum in hac appendice laudamus quae nobis eminentiora videntur: opera saec. VIII et VII ineuntis – saepe rara et dubia, cum narratio iconographica nondum in Graecia bene constituta erat – et saec. VII med. et ex. et VI, quamquam copia operum eorum temporum aliquas historias exprimentium saepe nos ea brevissime laudare coegit. quamobrem omittimus consuetas mentiones Corporis Vasorum Antiquorum (CVA) et repertoriorum sicut Payne, Necrocorinthia, 1931, vel Beazley, ABV, ARV², Paralipomena (vid. opera et dissertationes Beazley operi posteriora ap. Burn et Glynn, Beazley addenda, Oxford 1982). hic laudamus tantum magna repertoria, sicut Brommer V., LIMC vel opera K. Schefold (1964, 1978), in quibus studiosus lector mentiones hic omissas, plurimas figuras et photographias et plenissi mos dissertationum indices facile invenire potest.

Exempla saec. V rarissime conmemoramus, quod eo tempore historiae tragoediarum argumentis contaminatae sunt. quamobrem praeterimus etiam vasa saec. IV – praecipue Atticae et Magnae Graeciae – et Hellenisticae et Romanae aetatis – praesertim scyphos Homericos – et Tabulas Iliacas, quamquam in iis operibus saepe argumenta cyclica repraesentantur. de vasis Atticis saec. IV vid. H. Metzger, Les représentations dans la céramique attique du IVᵉ siècle, Paris 1951 – praecipue cap. VII Le cycle Troyen, 267–297 –. de Magnae Graeciae vasis cf. A. D. Trendall, The Red-figured Vases of Lucania, Campania and Sicily, Oxford 1967; Paestan Pottery, Roma 1936 – editio altera nuntiatur – ; A. D. Trendall et A. Cambitoglou, The Red-figured Vases of Apulia, Oxford 1978–1982; J. M. Moret, L'Ilioupersis dans la céramique italiote, Genève 1975. de operibus Hellenisticae aetatis vid. C. Robert, Hellenistische Becher (50. Winckelmann-Programm), Berlin 1890, 1–98; F. Courby, Les vases grecs à reliefs (BEFAR 125), 1922; U. Hausmann, Hellenistische Reliefbecher aus attischen und böotischen Werkstätten, Stuttgart 1959; G. Siebert, Recherches sur les ateliers de bols à reliefs du Peloponnèse à l'époque hellénistique, Paris 1978 (de cyclo Troiano cf. 250–258); U. Sinn, Die homerischen Becher. Hellenistische Reliefkeramik aus Makedonien, Berlin 1979. de Tabulis Iliacis cf. A. Sadurska, Les Tables Iliaques, Warszawa 1964. de iconographia tragica cf. L. Séchan, Etudes sur la tragédie grecque, Paris 1967; A. D. Trendall et T. B. L. Webster, Illustrations of Greek Drama, London 1971.

Et Etrusca aliquando opera afferimus, quod in Etruria quidam pictores saec. VI ex. mythologias et carmina epica Graeca percognoscebant, fortasse quia aliqui eorum e Graecia venerant; vid. quae adseveraverunt R. Hampe et E. Simon, Griechische Sagen in der frühen etruskischen Kunst, Mainz 1964 et quae accuratius tractavit I. Krauskopf 1974.

Herculeam iconographiam omittimus – praeter in Oechaliae captae historia – quia de eo heroe mythologiarum numerus atque diversitas non modo carminibus epicis adscribendi sunt, vid. de Hercule Brommer, V. 1–109; Herakles; Schefold, GHS 88ss, ubi tractantur historiae a Pisandro in Heraclea narratae, sicut Hydra Lernaea (95–96; vid. et. Amandry 1973; Schauenburg 1980; Brommer, V. 81) et

APPENDIX ICONOGRAPHICA

Hercules praesente Pholo cum centauris dimicans (Schefold, GHS 125–128). praeterimus etiam carmina sicut Theseida, Phoronida etc., quorum ita pauca servata sunt, ut nullo modo scripta figuratis comparari possint. de Theseo vid. Brommer, Theseus.

E saec. XIX valde disputatum est quo modo historiae figuratae scriptis cognatae sint. C. Robert 1881 (vid. et. Archäologische Hermeneutik 1919) statuit utrasque traditiones separatas et alia lege esse. hodie quaestio etiam obscurior videtur. multi viri docti origines praecipue investigant (vid. dissertationum indicem ap. Fittschen 1969, 9–14) existimantes artifices, qui argumenta heroica figurabant, primum themata generica et ambigua exprimere, denique ad definita argumenta per gradus pervenire. sed in Graeca iconographia mythi cum facto relatio semper indistincta est, qua de causa viri docti de ea re disputant.

Priscarum mythicarum imaginum generalis et plerumque universalis natura efficit ut unum schema plurimis historiis usui sit, e. g. rixa duorum bellatorum super spolia non Amphiarai et Lycurgi tantum in Thebaide, verum etiam Aiacis et Ulixis in Iliade parva figurare potest; eodem modo Iphigenia sacrificata, mutatis nominibus, Polyxena fit, et Troïli ab Achille occisi repraesentatio Astyanacti a Neoptolemo necato usui est. similiter Aiacis Achillem mortuum ferentis figura ad Aiacis Aristodamantem ferentis (cf. Kossatz, Achilleus, LIMC I 189 n. 863) mutari potest. imagines solutae et non solum ad comparationem verum etiam ad dissimilitudinem proclivae sunt, quamobrem aliqua variatio mythica spargi potest, e. g. Achilles Penthesileae amore captus saec. V in. vertitur ad Achillem Polyxenae amore captum, cum Troïlo apud fontem insidiabatur. utrum pictor historiam in ore vulgi traditam sequitur an ipsa iconographia saec. V init. imaginem hominis amore capti apud fontem in mythum novum mutat?

Summatim relatio iconographiae et poeseos epicae non tam arta videtur quam saepe putatur. pictores ex aliis fontibus atque historiis in ore vulgi traditis haurire possunt (vid. Robert, Archäologische Hermeneutik 1919, 155; Cook 1983, 1–10), quamobrem ad ipsa carmina epica reconstruenda vel interpretanda summa cum prudentia multa exempla singularia infra laudata considerari debent.

Matriti 10 XII 1985 R. Olmos

SIGLORVM CONSPECTVS

Dissertationes et collectiones

Amandry 1973 = P. A., Collection Paul Canellopoulos III, Bull. Corr. Hell. 97, 189–200
AntK = Antike Kunst

Beazley 1951 = J. D. B., The Development of Attic Black-Figure, Berkeley, California
–, ABV = J. D. B., Attic Black-Figure Vase Painters, Oxford 1956
–, ARV² = J. D. B., Attic Red-Figure Vase Painters, Oxford 1963
–, Paralipomena = J. D. B., Additions to Attic Black-Figure Vase Painters and to Attic Red-Figure Vase Painters, Oxford 1971
BSA = Annual of the British School at Athens
Brommer, D. = F. B., Denkmälerlisten zur griechischen Heldensage I–IV, Marburg 1971–1976
–, Herakles = F. B., Herakles. Die zwölf Taten des Helden in antiker Kunst und Literatur, Wien ⁴1979

SIGLA

Brommer, Theseus = F. B., Theseus. Die Taten des griechischen Helden in der antiken Kunst und Literatur, Darmstadt 1982
–, V. = F. B., Vasenlisten zur griechischen Heldensage, Marburg [3]1973

Caskey 1976 = M. E. C., Notes on relief pithoi of the Tenian-Boiotian Group, AJA 80, 19–41
Christiansen 1974 = J. Ch., Et skår fra Mykonos, Meddelelser fra Ny Carlsberg Glyptotek 31, 7–21
Cook 1983 = R. M. C., Art and Epic in Archaic Greece, Bull. Ant. Besch. 58, 1–10

Dörig-Gigon 1961 = J. Dörig, O. Gigon, Der Kampf der Götter und Titanen, Olten–Lausanne

Fittschen 1969 = K. F., Untersuchungen zum Beginn der Sagendarstellungen bei den Griechen, Berlin
FR = A. Furtwängler, K. Reichhold, Griechische Vasenmalerei, München 1904–1932

Ghali-Kahil 1955 = L. Gh. K., Les Enlèvements et le Retour d'Hélène dans les textes et documents figurés, Paris

Hampe, Olympiabericht I = R. H., Bericht über die Ausgrabungen in Olympia I, Berlin 1936
–, SB = R. H., Frühe griechische Sagenbilder in Boiotien, Athen 1936
Hampe-Simon 1964 = R. Hampe, E. Simon, Griechische Sagen in der frühen etruskischen Kunst, Mainz

JdI = Jahrbuch des Deutschen Archäologischen Instituts

Krauskopf 1974 = I. K., Der thebanische Sagenkreis und andere griechische Sagen in der etruskischen Kunst, Mainz
Kunze 1950 = E. K., Archaische Schildbänder (Olympische Forschungen 2), Berlin

LIMC = Lexicon Iconographicum Mythologiae Classicae I 1981, II 1984, Zürich

Moret 1975 = J.-M. M., L'Ilioupersis dans la céramique italiote, Genève

RA = Revue Archéologique
Robert 1881 = C. R., Bild und Lied. Archäologische Beiträge zur Geschichte der griechischen Heldensage, Berlin
–, Heldensage = C. R., Die griechische Heldensage, Berlin [4]1921–1926 (1967)
Robertson 1970 = M. R., Ibykus, Polykrates, Troilus, Polyxena, Bull. Inst. Class. Stud. 17, 11–15

Schauenburg 1980 = K. S., Die einköpfige Hydra, *Στήλη, τόμος εἰς μνήμη Νικολάου Κοντολέοντος, Ἀθῆναι*, 96–112
Schefold, FS = K. S., Frühgriechische Sagenbilder, München 1964
–, GHS = K. S., Götter- und Heldensagen der Griechen in der spätarchaischen Kunst, München 1978
–, WuB = K. S., Wort und Bild, Mainz 1975
Simon 1976 = E. S., Die griechischen Vasen, München

Vian 1951 = F. V., Répertoire des gigantomachies figurées dans l'art grec et romain, Paris
– 1952 = F. V., La guerre des géants. Le mythe avant l'époque hellénistique, Paris

Wiencke 1954 = M. W., An epic Theme in Greek Art, AJA 58, 285–306

Zindel 1974 = Ch. Z., Die vorhomerischen Sagenversionen in der griechischen Kunst (Diss.), Basel

Alia sigla

adn.	= adnotatio (-nem)	l. c.	= locus (-um) citatus (-um)
ap.	= apud	lam.	= lamina (-am)
c. a.	= circa annum (-os)	lamm.	= laminae (-as)
cf.	= confert (-atur)	med.	= medii (-o)
e. g.	= exempli gratia	n.	= numerus (-um)
et.	= etiam	nig. fig.	= nigris figuris
ex.	= exeuntis (-e)	nn.	= numeri (-os)
fig.	= figura (-am)	rub. fig.	= rubris figuris
figg.	= figurae (-as)	s. v.	= sub voce
geom. fig.	= geometricis figuris	saec.	= saeculi (-o)
ib.	= ibidem	sec.	= secundum
in.	= ineuntis (-e)	vid.	= vide

OPERA PICTORVM VEL FICTORVM PRISCAE AETATIS AD OPERA IN HOC VOLVMINE EDITA INVESTIGANDA PERTINENTIA

Titanomachia

Viri docti dubitant sintne Titanomachiae carminis imagines necne; de re cf. Dörig-Gigon 1961; Schefold, GHS 50–54 et adn. 120.

Titan (an Iapetus?) vel Gigas cum Iove dimicans in dextro angulo fastigii orientalis templi Dianae apud Corcyram effictus c. a. 590–580, sec. Schefold, FS 49–51 a Titanomachia, sec. alios auctores a Gigantomachia sumptus.

De Centaurorum imaginibus iam saec. VIII ambigitur; vid. Fittschen 1969, 124s.

In priscis imaginibus non semper plane distinguuntur Titanes nudi ab Gigantibus armatis sicut hoplitis; de re cf. Vian 1951; 1952; Brommer, D. 52s. hoc argumentum in Atticis vasis anno 550 posterioribus vulgatum, vid. Brommer, V. 63–67.

Oedipodea

Imagines Sphingis ephebos persequentis saec. VI et V frequentes sunt, cf. Brommer, V. 551; Schauenburg, Zur thebanischen Sphinx, Praestant interna, Festschrift U. Hausmann, Tübingen 1982, 230–235; Schefold, FS 76 fig. 29.

De Oedipode cum Sphinge vid. Brommer, V. 481–484 (imagines saec. VI 481, A 1–15); J. M. Moret, Oedipe, la Sphinx et les Thébains, Roma 1984.

Laii mors iam saec. V repraesentatur (cf. Brommer, V. 484, B 1).

De universa Oedipodis historia cf. Robert, Oidipus, Berlin 1915.

Thebais

Polynices et Tydeus Argos advenientes repraesentantur in cratera Chalcidica c. a. 530 Hauniae (Nat. Mus. VIII 496), cf. Schefold, GHS 181 figg. 240–241; Krauskopf, Adrastos, LIMC I 234 n. 1; 237.

Amphiarai et Lycurgi rixa (de qua testimonia scripta desunt) in plurimis operibus depicta est: πόρπαξ aeneus c. a. 570–560 Olympiae (B 1654, cf. Schefold, FS 77 fig. 31) || poculum Laconicum ap. Cyrenas c. a. 570, in quo et Parthenopaeus repraesentatur || solium Amyclaeum a Paus. 3, 18, 12 descriptum || amphora 'Pontica' c. a. 550 Basileae (172, 1, cf. Hampe-Simon 23 lamm. 8–11) || de re cf. Beazley, AJA 54, 1950, 312s; Simon, AntK 1960, 15; Schefold, GHS 183; Krauskopf, Amphiaraos, LIMC I 698 nn. 32–33; 704 n. 79.

Adrastum curru proficiscentem, praecedente Parthenopaeo, in hydria Attica nig. fig. Psiax depinxit c. a. 500; Herbipoli 319, cf. Schefold, GHS 182; Beazley,

AJA 54, 1950, 311; Krauskopf, Adrastos, LIMC I 234 n. 5 || vid. alia opera similia ib. nn. 6–7 et n. 9, in quo Adrastus pedibus incedens repraesentatur.

Tydeus Thebas proficiscens fortasse in cratera Corinthia c. a. 580 Basileae (BS 451) depingitur sec. Schefold, WuB 4, GHS 182s. fig. 243, sed Hector sec. Benson, AntK 11, 1968, fig. 1.

Amphiaraus proficiscens plurimis operibus repraesentatur: lamina aenea saec. VII fin. Olympiae (B 103, cf. Hampe, Olympiabericht I lamm. 30–31), cf. Krauskopf, Amphiaraos, LIMC I 695 n. 16 || Cypseli arca c. a. 575–550 a Paus. 5, 17, 10 descripta || fragmenta eburnea (an Ionica?) Delphis c. a. 570–550 || cratera Corinthia c. a. 570 olim Berolini (F 1655) || vid. alia opera Attica saec. VI ap. Krauskopf, l. c. 694 nn. 8–10; 19–21 || de re cf. Schefold, GHS 181–184; Brommer, D. 36–38 (s. v. Amphiaraos); Simon, AntK 3, 1960, 14s; Krauskopf, l. c. 694s nn. 7–25; 706s.

Fortasse e Thebaide sumpta historia in amphora Corinthia c. a. 560–550 Lutetiae (Louvre E 640) picta, de qua cf. Mimnerm. fr. 19 Gent.-Prato: Tydeus Ismenam gladio petit, fugiente Periclymeno inerme, qui cum ea iacebat (cf. Hampe, AntK 18, 1975, 10–16 lam. I; Simon 1976, 53s lam. 29; Schefold, FS 77 lam. V); vid. et. similia fragmenta scyphi Attici nig. fig. Athenis in Acropoli (n. 603, cf. Robert, Oidipus I 123 fig. 33b. c; Hampe, l. c. lam. 1. 6).

Epigoni – Alcmaeonis

De Alcmaeonis ultione cf. amphora Tyrrhena ex urbe Veteri c. a. 570–560 Berolini (V. I. 4841) || statuae Delphis ab Argivis votae c. a. 450 et a Paus. 10, 10, 4 laudatae || signa in foro Argivo a Paus. 2, 20, 5 descripta || de re cf. Schefold, FS 76 fig. 30; Krauskopf, Alcmaion, LIMC I 548 nn. 1–3.

Cypria

Peleus et Thetis diverse repraesentantur: Thetidem non mutatam Peleus persequitur in cratera Corinthia c. a. 580 Lutetiae (Louvre, E 639, cf. Schefold, FS 80 lam. 70b) || cum ea pugnat: in tripode aeneo (an Peloponnesio?) c. a. 650–625 (Novi Eboraci, Metrop. Mus. 58. 11. 6/59. 11. 1, cf. Fittschen 1969, 169; Zindel 1974, 21s). – in amphora Cycladica c. a. 650–625 Neapoli (Mus. Kavalla 1086, cf. Fittschen 1969, 169). – dubium est catini fragmentum Praesi (in Creta) c. a. 650 (Mus. Iraklion, cf. Schefold, FS 40 figg. 11–12) || Thetidem mutatam exprimunt: Cypseli arca c. a. 575–550 a Pausania 5, 18, 5 descripta. – plurima vasa Attica nig. fig. (vid. Brommer, V. 321–326). – tripus Etruscus 'Loeb' (vid. Krauskopf 1974, 30 lam. 7, 3; 11s.) || Thetidem et Peleum deos ad nuptias vocatos accipientes depinxerunt c. a. 575–570 Clitias (in cratera 'François') et Sophilus, vid. Brommer, V. 320 A 1–3 || de hoc argumento universo cf. Zindel 1974, 21–23; Fittschen 1969, 169; Krauskopf 1974, 30; Schefold, GHS 189–191.

Achilles a Chirone educatus apparet in amphorae 'Protoatticae' fragmento c. a. 650–630 Berolini (Charlottenburg A 9, cf. Beazley 1951, 10s; Robertson, Class. Rev. 54, 1940, 177–180; Kossatz, Achilleus, LIMC I 45 n. 21); Chironi comes Peleus; leo, aper et lupus e ramo pendent || vid. alia opera Attica nig. fig. cum eadem historia ap. Kossatz, Achilleus, LIMC I 45s nn. 19–42; multa sunt et. saec. V.

In amphora Etrusca nig. fig. c. a. 530 Novi Eboraci (Metrop. Mus. 55. 11. 4) quattuor deae in lectis convivalibus recumbantes apparent; historia in Cypriis narrabatur sec. Simon ap. Hampe-Simon 1964, 35ss, vid. et. Schefold, GHS 185.

Helenae a Theseo raptae historia in iconographia saepe et diverse repraesentatur (cf. Ghali-Kahil 1955, 305ss; Fittschen 1969, 161–165; Schefold, FS 39s; GHS 156s; Brommer, D. II 13–14; V. 221–222; Theseus 93–97); Helena tamquam dea figuratur – quamobrem Fittschen 1969, 165 traditionem epicam cum Helenae deae cultu contaminatam putat – in thorace aeneo c. a. 670–650 Olympiae (cf.

Schefold, FS 39s lam. 26; Fittschen 1969, 162); Helena inter quattuor viros depicta: ad dextram Theseus Helenam manu prehendens et Pirithous hasta et gladio armatus; ad laevam Dioscuri sunt || in quinque πόρπαξι aeneis saec. VII fin. et VI Olympiae (Mus. nn. B 4292, B 1011, B 425, B 1732, B 161, cf. Kunze 1950, 132ss; Fittschen 1969, 162ss) mulier (an Helena?) inter duos viros figuratur || in Cypseli arca c. a. 575–550 a Paus. 5, 19, 2–3 descripta Helena liberata repraesentata est || in solio Amyclaeo a Paus. 3, 19, 5 depicto Helena rapta efficta est || valde dubia dua vasa 'Protocorinthia' saec. VII in.: ἀρύβαλλος Thebanus Oxonii (Ashmolean Mus. G 146, cf. Schefold, FS fig. 10; Fittschen 1969, 161, GT 1) et lecythus Lutetiae (Louvre C 1617, cf. Schefold, FS fig. 9). Fittschen 1969, 162; 186; 189s Agamemnonis vel Aegisthi mortem interpretari mavult, contra Schefold, GHS adn. 379.

Paridis iudicium exprimitur: in pectine eburneo ap. Dianae Orthiae fanum in Sparta c. a. 600 (cf. Hampe, Festschrift Schweitzer, 77ss lamm. 11–12; Fittschen 1969, 170), sec. aliam traditionem atque illam in Cypriis narratam, nam Paris e solio iudicat; prope deas animalia sunt || in ὄλπῃι 'Protocorinthia' Chigi appellata c. a. 650–625 Romae (Mus. Villa Giulia, cf. Schefold, FS 40 lam. 29b) || vid. alia exempla saec. VII ap. Fittschen 1969, 170 || cf. et. Cypseli arcam c. a. 575–550 a Paus. 5, 19, 5 descriptam et solium Amyclaeum in Sparta c. a. 550 de quo cf. Paus. 3, 18, 12 || de re universa cf. Clairmont, Das Parisurteil in der antiken Kunst, Zürich 1951; Raab, Zu den Darstellungen des Parisurteils in der griechischen Kunst, Diss. Frankfurt am Main 1972; Brommer, V. 318–319; D. 352–358 (opera recentiora).

Paridis et Helenae nuptiae figurantur in cratera Corinthia c. a. 580 Novi Eboraci (Metr. Mus. 27. 116, cf. Schefold, FS 80 fig. 70a) || vid. alia vasa in quibus eadem historia efficta – et Attica rub. fig. et Magnae Graeciae – ap. Brommer, V. 458s.

Castor et Pollux Idae et Lyncei armenta abigentes repraesentantur in Siphniorum thesauri metopa c. a. 570 Delphis (cf. Schefold, FS lam. 63b) || Schefold, GHS 171 putat Leucippidum raptarum historiam in vasis saec. VI figuratam (cf. l. c. fig. 135) e Minyade sumptam; at fortasse Cypria fons sunt.

Menelaus Graecorum duces congregat in vase 'Protoattico' c. a. 650 Berolini (Charlottenburg A 12); fortasse historia in Cypriis narrata pictoris fons est, cf. Schefold, FS 41 fig. 13; Beazley 1951, 7s; Fittschen 1969, 175.

Telephus in pugna cum Graecis vulneratus primum effictus est in cratera Attica Phintiae c. a. 500 Leninopoli (Ermitage inv. 1843); cf. Bauchenss-Thüriedl, Der Mythos von Telephus in der antiken Bildkunst, Würzburg 1971, 16–18 lam. 1.

Menelaus et Ulixes praecedente Talthybio legatorum more Troiae prope aram vel moenia sedentes exspectant et a Theano accipiuntur in cratera Corinthia c. a. 570–560 Romae (Mus. Vatic., cf. Beazley, Proceedings of the British Academy 43, 1957, 233–244; Schefold, FS 81 fig. 72; Davies, AntK 20, 1977, 73–85 lam. 17, 1–2).

Achillis et Troïli historia plurimis modis repraesentatur (de re cf. Mota, RA 50, 1957, 25–44; Zindel 1974, 30–75; Kossatz, Achilleus, LIMC I 72–95). Achilles Troïlo insidiatur in parvo fastigio in Athenarum acropoli 'olivae' nominato c. a. 570–560 (n. 276), vid. vasa prisca (praecipue saec. VI, Attica, Corinthia, Laconica, Chalcidica) ap. Kossatz, l. c. 78–80 nn. 206–264 et dubia saec. VII: fragmentum vasis ectypi Cycladici Teni c. a. 680–670 (cf. Fittschen 1969, 171; Kossatz, l. c. 80 n. 280; 91) et ἀρύβαλλον Protocorinthium Lemni c. a. 620 (cf. Fittschen 1969, 172; Kossatz, l. c. 77 n. 253) || Achilles Troïlum equitantem persequens et necans repraesentatur in ἀρυβάλλοις 'Protocorinthiis' saec. VII, uno c. a. 700 Londinii (Brit. Mus., cf. Kossatz, l. c. 84 n. 332a), altero c. a. 650–625 Athenis (Mus. Canelopoul. 1319, cf. Kossatz, l. c. 84 n. 331; 90); saepe et. in vasis saec. VI, cf. Kossatz, l. c. 80ss nn. 282–330 (vasa Attica), 331–336 (aliunde) || Achilles Troilum prope aram necat pro quo mortuo pugna oritur in plurimis operibus: pes tripodis aenei c. a. 625–600 Olympiae (B 3600, cf. Fittschen 1969, 172; Kossatz, l. c. 89 n. 375). – πόρπαξ aeneus c. a. 600 Olympiae (B 988, cf. Kossatz, l. c. 89 n. 376, cf. n. 377 –

c. a. 590–580 –). – alia opera saec. VI, cf. Kossatz, l. c. 87–91 nn. 359–364 (vasa Attica nig. fig.), 365 (vas Corinthium), 366 (Chalcidicum priscum).

Historiae variae quae fortasse e Cypriis hauriuntur: duo bellatores mulierem apud aram persequentes in amphora Etrusca Pontica c. a. 550 Lutetiae (Mus. Louvre E 703), in qua et. Achilles Troïlum equitantem necans figuratur, fortasse Ulixes et Diomedes Polyxenam vulnerantes sunt (cf. Robertson 1970, 14) || Achilles Polyxenae (an amore captus?) apud fontem insidians in nonnullis hydriis Atticis saec. V repraesentatur, quarum praestat hydria 'pictoris Berolinensis' Leninopoli (Ermitage 628) || Achilles Aeneae armenta abigens figuratur in ectypo πίθωι Cycladico (Boston, Mus. of Fine Arts 99. 905) sec. Hampe, SB 71 lam. 39, probantibus Caskey 1976, 35s et Kossatz, l. c. 95 n. 389 || eodem πίθωι Caskey 1976, 28s Aeneam Achillem fugientem et in Lyrnessum refugientem repraesentari putat, quod valde dubium mihi videtur; probabilius ea historia a Troiae excidio hausta est.

Aethiopis

De toto opere cf. Robert, Szenen der Ilias und der Aithiopis, 15. Hallisch. Winck.-Programm 1891; Hampe-Simon 1964, 47–52 (Hampe); Schefold, GHS 238–245; Kossatz, Achilleus, LIMC I 161–171.

In clypeo argillae Argivo c. a. 700 Tirynthe invento (Mus. Nauplii, cf. Schefold, FS 22 lam. 7b) Amazones cum bellatore pugnantes figurantur: Hercule sec. Schefold, l. c., Achille sec. Kossatz, Achilleus, LIMC I 162 n. 719; vid. et. Fittschen 1969, 177, qui de re dubitat, quamquam de belli Troiani generatione tractari putat || Amazones bellatrices et. figurant: anaglypha Attica fictilia c. a. 600 Novi Eboraci (Metr. Mus., cf. Kossatz, l. c. 162 n. 720) || πόρπακες Peloponnesii saec. VII/VI Olympiae (B 112, B 1910, cf. Fittschen 1969, 177; Kossatz, l. c. 162 n. 721) || amphora Chalcidica et vasa Attica saec. VI ex. (cf. Kossatz, ib. 722–727).

Antilochus (de quo cf. Kossatz, Antilochos, LIMC I 830–838) varie figuratur: a Memnone interfectus in hydria Attica nig. fig. c. a. 530 (Hillsborough, Coll. Hearst) sec. Raubitschek, The Hearst Hillsborough Vases, Standford 1969, 42–44 n. 10, cf. Kossatz, l. c., qui hoc possibile putat || Achilles cum Memnone pro Antilocho mortuo pugnans plurimis operibus repraesentatur, quorum praestant: fragmentum craterae Corinthiae c. a. 560 Corinthi (Mus. C 72–149, cum nominibus Achillis Memnonis Antilochi Automedontis in ea inscriptis, cf. Kossatz, Antilochos, LIMC I 835 n. 27 = Achilleus, ib. n. 811). – Cypseli arca c. a. 575–550 a Paus. 5, 19, 2 descripta. – amphora Attica nig. fig. Execiae c. a. 530 (Philadelphiae 3442, cf. Kossatz, Antilochos, LIMC I 835 n. 30). – amphora Chalcidica nig. fig. c. a. 550 (in antiquorum operum mercatu) cum nominibus Aurorae Memnonis Achillis Thetidis in ea inscriptis. – currus aeneus e Monteleone c. a. 540 Novi Eboraci (Metr. Mus., cf. Hampe-Simon 1964, 54; 58 lam. 24). – valde dubia amphora Cycladica Meli (de qua cf. infra ap. incerti carminis opera) || de re universa cf. Kossatz, Achilleus, LIMC I 175–181; Antilochos, ib. 835s; Brommer, V. 348–352.

Robert 1881, 143–146 Aethiopida vasorum saec. VI ex. in quibus ψυχοστασία figuratur fontem esse putat, cf. Kossatz, Achilleus, LIMC I 172–175, vid. δῖνον Atticum nig. fig. c. a. 540 Vindobonae (Kunsthistorisches Mus. IV 3619) et hydriam Ionicam Caeretanam c. a. 525–550 Romae (Villa Giulia) ap. Kossatz, l. c. 173 n. 797.

Aurora Memnonem mortuum plorans ap. amphoras c. a. 530 in Vaticano (n. 350, cf. Beazley 1951, 74; Simon 1976, 88 lam. 77; Schefold, GHS 244 fig. 328) fortasse repraesentatur.

Achillis mors ap. amphoram Chalcidicam hodie non servatam c. a. 550–540 (de qua cf. Hampe-Simon 1964, 48; Kossatz, Achilleus, LIMC I n. 850; Hampe, Alexandros, ib. n. 90) figurabatur; eadem historia in lecytho 'Protocorinthio' Perachorae (Athenis, Mus. Nat., cf. Kossatz, l. c. n. 848; Hampe, ib. n. 93) sec. Lorimer, BSA 42, 1947, 93–96 et Schefold, SB 43 fig. 14 (contra Hampe-Simon

1964, 48 n. 11, qui Diomedem a Paride vulneratum praeferunt, col. Λ 375–380), dubius est et. ἀρύβαλλος 'Protocorinthius' c. a. 650 Lutetiae (Louvre CA 1831, cf. Kossatz, Achilleus, LIMC I n. 849; Hampe, Alexandros, ib. n. 94); sed caveamus necesse est; schema bellatorum pugnae generale et historiae mortis Achillis non semper tribuendum || de re universa cf. Hampe, Alexandros, LIMC I 517–519; Kossatz, Achilleus, ib. 181–185.

Aiax Achillem mortuum ferens plurimis operibus repraesentatur (cf. Brommer, D. II 104–105; V. 373–376; Schefold, GHS 249; Kossatz, Achilleus, LIMC I 185–193; Touchefeu, Aias I nn. 26–29): sigillum eburneum (an Corinthium?) Perachorae saec. VIII ex. (Athenis, Mus. Nat., cf. Fittschen 1969, 180, SB 89; Kossatz, l. c. n. 864) || pinax ectypus una cum sigillo octies impresso (an Ionicus?) c. a. 700 ap. Heraeum Samium (Mus. Vathy, Fr. Pinax T 416); idem sigillum Pithecusae inventum est (cf. Kossatz, l. c. n. 865); historia per talia sigilla spargi potest || pinax fictilis (an Cretensis?) saec. VII ex. Neapoli (Kossatz, l. c. n. 861) || typus argillae (an Ionicus?) Lemni saec. VII ex. (Mus. n. 1025, cf. Hampe, SB 72 lam. 35, 2; Fittschen 1969, 180; Kossatz, l. c. n. 860) || tres πόρπακες Peloponnesii saec. VII ex. Olympiae (B 1921, B 1687, 1911, cf. Kossatz, l. c. nn. 862–863; Touchefeu, Aias, LIMC I nn. 26–29), thema tamen genericum considerari potest || in vasis Atticis saec. VI historia vulgata usque ad c. a. 500, cf. Brommer, V. l. c.; Kossatz, l. c.; duo vasa inscripta sunt: vas 'François' c. a. 570 (Kossatz, l. c. n. 873) et poculum Volcentanum Phryni c. a. 570 in Vaticano (n. 317, cf. Kossatz, l. c. n. 882).

Nereides Achillem mortuum plorantes in hydria Corinthia Caeretana c. a. 570 apparent (Lutetiae Louvre E 643, cf. Schefold, SB lam. 79; Kossatz, l. c. 194 n. 897).

Fortasse Achilles in Leucam evolans repraesentatur in amphora Attica nig. fig. c. a. 540 Londinii (Brit. Mus. B 240, cf. Schefold, GHS 250, fig. 335; Kossatz, l. c. n. 901).

Vid. et. figurata in Tabulis Iliacis ap. Test. 8–10 laudatis et in scyphis Homericis ap. Test. 11.

Incerti carminis opera

Achilles et Aiax tesseris ludentes plurimis operibus figurantur (cf. Brommer, V. 334ss; D. II 84s; Kossatz, Achilleus, LIMC I n. 391–424; Mommsen, Festschrift R. Hampe, Mainz 1980, 140s); viri docti eius historiae fontem priscum carmen epicum fuisse censent: Palamedeam sec. Robert, Aethiopida (paulo ante Achillis mortem) sec. Schefold, de re cf. Robert, Heldensage 1296s; Hauser, FR III 66s; Mommsen, l. c. 139ss; Kossatz, l. c. 96–103.

Rixa duorum bellatorum supra spolia frequenter in vasis repraesentatur; sec. Robert 1881, 213–221 Aiacis et Ulixis, sed Amphiarai et Lycurgi esse potest (cf. Touchefeu, Aias I, LIMC I 324–326 nn. 71–78) || de armorum iudicio cf. Tiberios, *Μία «κρίσις τῶν ὅπλων» τοῦ ζωγράφου τοῦ Συλέα, Ἀθῆναι* 1985 (praecipue 43–63).

Heroes qui in amphora Melia c. a. 675–650 Athenis (Nat. Mus. 3961–911) figurantur ambigui sunt: Memnon et Achilles sec. Schefold, FS lam. 10; Aiax et Diomedes supra Sarpedonis spolia pugnantes – cf. Ψ 798ss – sec. Nierhaus, JdI 53, 1938, 111s et Simon 1976, 46–47 lam. 23, at Aias et Ulixes sec. Caskey, AJA 80, 1976, 39 adn. 197; vid. et. Touchefeu, Aias I, LIMC I 74 (ubi alia exempla dubia inveniri possunt).

Ilias parva – Ilii excidium

Aiacem se necantem multa opera effingunt (cf. Brommer, D. III 14–17; V. 380s; Touchefeu, Aias I, LIMC I 328–332; Davies, AntK 14, 1971, 150 adn. 12; 16, 1973, 60–70; Fittschen 1969, 181s): ἀρύβαλλος 'Protocorinthius' c. a. 700–675 'pic-

toris Aiacis' Berolini (n. 3319, cf. Fittschen, l. c. 181; Touchefeu, l. c. n. 118) || gemma Melia steatitidis saec. VII ex. Perachorae inventa Novi Eboraci (Metr. Mus. 42. 11. 13, cum inscriptione inversa *HAHIFAΣ*, cf. Touchefeu, l. c. n. 110) || cratera Corinthia c. a. 600 Lutetiae (Louvre E 635, cf. ib. n. 120) || typus aeneus (an Corinthius?) Corcyraeus saec. VII med. Oxonii (Ashmolean Mus. G 437, cf. ib. n. 125) || pecten eburneus Laconius apud Dianae Orthiae adytum c. a. 580–570 (cf. Fittschen 1969, 182; Touchefeu, l. c. n. 126) || *πόρπαξ* aeneus c. a. 600–575 Olympiae (B 5007, cf. ib. n. 127); vid. et. alia similia ap. Brommer, D. III 15 || metopa primi thesauri in 'Santuario delle Foce del Sele' c. a. 560–550 (cf. Zancani Montuoro, Atti Magna Grecia Not. Scavi 5, 1964, lam. 16); hoc exemplum imitantur ectypi 'Nenfro' Tarquiniae (cf. Krauskopf 1974, 19 lam. 5, 1) et alia opera Etrusca (vid. Davies, AntK 14, 1971, 148ss) || vid. alia exempla eius historiae saec. VI ap. Touchefeu, Aias I, LIMC I nn. 104, 119, 121.

Neoptolemus Eurypylum et eius aurigam et Helicaonem Antenoris filium necans figuratur in duabus hydriis nig. fig. c. a. 530–520: una 'pictoris Antimenis' Basileae (Antik. Mus.), altera Herbipoli (n. 309, cf. Davies, AntK 20, 1975, 75 adn. 12; Schefold, GHS 252–254 figg. 7, 339–340).

Equum Troianum (de quo disseruerunt Schefold, GHS 254; Brommer, D. II 459; V. 446; Fittschen 1969, 182s; Kontoleon, Die frühgriechische Reliefkunst, *Ἀρχ. Ἐφ.* 1969 [1970], 215ss) figurant: fibula aenea Boeotica c. a. 700 Londinii (Brit. Mus. 3205, cf. Hampe, SB lam. 2; Fittschen 1969, 182; Schefold, FS 24 lam. 6a) || fragmentum *πίθου* ectypi Cycladici c. a. 675–650 Teni (cf. Fittschen 1969, 183; Kontoleon, l. l. lam. 51 b) || *πίθος* ectypus Myconi c. a. 675–650 (cf. Caskey 1976, lam. 3 figg. 15; 19; Echion on the Mykonos pithos: the fulfillment of prophecy, *Στήλη. Τόμος εἰς μνήμην Νικολάου Κοντολέοντος, Ἀθῆναι* 1980, 33–36); in eo figuratur etiam bellator occisus: Deiphobus sec. Christiansen; Echion sec. Caskey || *ἀρύβαλλος* Corinthius c. a. 560 Lutetiae (Bibl. Nat. n. 186, cf. Schefold, FS 88, fig. 39) || fragmentum craterae Atticae nig. fig. c. a. 550 Berolini (Charlottenburg F 1723, cf. Brommer, V. 446 A 1).

Ilii excidium (thema vulgatum saec. V in., cf. Robert 1881, 59–79; Moret 1975, praecipue 51–60; Wiencke 1954) depinxit Polygnotus c. a. 468–447 in Cnidiorum *λέσχῃ* apud Delphos, cf. Paus. 10, 26, 2 (vid. et. Robert, Die Iliupersis des Polygnot, 17. Hallisch. Winckelmann-Programm 1893) et c. a. 460 in *Στοᾶι Ποικίλῃ* Athenis, cf. Paus. 1, 15, 2 (vid. et. Thompson-Wycherley, The Agora of Athens, The Athenian Agora XIV, 1972, 90–94) || exempla optima eius archetypi quae servamus sunt: hydria rub. fig. Nolae 'Vivenzio' nominata, 'pictoris Cleophradis' c. a. 480 Neapoli (n. 2422, cf. Beazley, Der Kleophrades-Maler, Berlin 1933 [= The Kleophrades Painter, Mainz 1974], lam. 27; Brommer, V. 333 B 3) et poculum Volcentanum rub. fig. 'Brygi pictoris' c. a. 480 Lutetiae (Louvre G 152, vid. Kron, Akamas und Demophon, LIMC I 438 n. 11).

Priami mors in carminibus epicis et in imaginibus diverse describitur (cf. Hampe, SB; Wiencke 1954; Brommer, V. 466–468; D. 423; Schefold, FS 86–88; GHS 255; Kunze 1950, 157–159; Tosi, Scritti ... Terzaghi, Firenze 1957, 3–37) || hanc historiam figurant: *πίθος* ectypus Thebanus c. a. 675–650 (Boston, Mus. of Fine Arts 99. 506), sed cf. Caskey 1976, 33 fig. 33, quae Aeneam Lyrnessum fugientem repraesentari putat || *πόρπακες* Olympiae c. a. 570–560 (cf. Kunze 1950, lam. 31; Schefold, FS 89 fig. 60 et alia exempla ap. Kunze, l. c. et Brommer, D. 423 n. 4) || vid. et. exempla vasorum Atticorum nig. fig. saec. VII ap. Brommer, V. 466ss A 1–A 17.

Menelaum Helenam Troiae invenientem repraesentant: metopa *πίθου* ectypi Myconi saec. VII (cf. Caskey 1976) || lamina aenea c. a. 650 in Athenarum acropoli inventa (Nat. Mus., cf. Hampe, SB 81) || duae amphorae Amasidis c. a. 550: una Monachii (n. 1383), altera in collectione privata (cf. Schefold, GHS 259, fig. 294) || in vasis Atticis ratio triplex repraesentandi: (1) Menelaus Helenam fugientem persequitur; (2) Menelaus Helenae minatur; (3) Menelaus Helenam rapit (cf. Brommer,

V. 406–412) || de re cf. Schefold, GHS 258s; Lullies, Festschrift F. Brommer 1977, 216ss; Fittschen 1969, 185; Brommer, V. 408; Ghali-Kahil 1955.

Acamas et Demophon Aethram liberantes fortasse in vasis Atticis nig. fig. depinguntur, cf. Kron, Aithra, LIMC I 426s; Akamas, ib. 435–438; Brommer, V. 390s; personae dubitantur, Helena sec. Beazley, ABV; Aethra sec. Brommer, l. c.; dubitat Kron, l. c.

In imaginibus mortis Astyanacti universe Neoptolemus eum necans figuratur, at ap. *πίθον* ectypum c. a. 675–650 Myconi (cf. Fittschen 1969, 184; Caskey 1976, 32 lam. 4; Touchefeu, Astyanax I, LIMC II n. 27 [dub.]) bellator barbatus (an Ulixes?) || vid. *πόρπακα* aeneum Olympiae (cf. Kunze 1950, lamm. 26, 2 et 29; Schefold, FS 89 fig. 41; Touchefeu, l. c. n. 34 [dub.] et vasa Attica nig. fig. saec. VI ib. laudata nn. 7–14) || valde dubium est fragmentum vasis Attici geom. fig. (an *οἰνοχόης*?) c. a. 750 Athenis (Mus. Agor. P 10201 a), in quo eam historiam repraesentari putat Brann, AntK 2, 1959, 35ss, prob. Schefold, FS 25 fig. 12; contra Fittschen 1969, 23; Touchefeu, l. c. || de re universa cf. Mota, Sur les représentations figurées de la mort de Troïlos et de la mort d'Astyanax, RA 50, 1957, 25–44; Wiencke 1954, 287s; Touchefeu, Astyanax I, LIMC II 929–937.

Aiacis et Cassandrae historiam (de qua cf. Davreux, La légende de la prophétesse Cassandre d'après les textes et les monuments, 1942, praesertim 139–211; Brommer, D. 9–13; V. 382–384; Kunze 1950, 161; Schefold, FS 69; GHS 258; Touchefeu, Aias II, LIMC II 339ss) figurant: Cypseli arca c. a. 575–550 a Paus. 5, 19, 5 descripta || *πόρπαξ* aeneus c. a. 590 Olympiae (B 1801, cf. Kunze 1950, 161 lamm. 2; 4; 7; Schefold, FS fig. 42; Touchefeu, l. c. n. 48 || *πόρπακος* fragmentum c. a. 560 Delphis (4479, cf. Touchefeu, l. c. n. 49) || plurima vasa Attica saec. VI, cf. Touchefeu, l. c. nn. 16–42.

Polyxenam sacrificatam repraesentant: amphora 'Tyrrhena' nig. fig. c. a. 560 Londinii (Brit. Mus. 97. 7–27. 2, cf. Vermeule et Chapman, AJA 75, 1971, 285s lam. 72, 6; Robertson 1970, 11–15 lam. I) cum inscriptionibus: Neoptolemus Polyxenam decollat quam Amphilochus Antiphates et Aiax Oiliades sustinent; Diomedes et Nestor sacrificium aspiciunt || similia repraesentantur ap. craterae 'Protoatticae' fragmentum (Boston, Mus. of Fine Arts 6. 67, cf. Vermeule-Chapman, l. c. lamm. 69–72), quamquam dubitatur utrum Iphigenia an Polyxena sacrificata figuretur || vid. et. hydriam nig. fig. 'Leagros-group' c. a. 510–500 Berolini (1902, cf. Robertson, l. c. 13) || cf. et. duo pocula rub. fig. ap. Robert 1881, 62–69: Brygi c. a. 490 Lutetiae (Louvre G 152) et Macronis c. a. 480 Lutetiae (Louvre G 153), cf. Kron, Akamas, LIMC I 438 nn. 12–13.

Aeneas Troia fugiens saepe in vasis Atticis nig. fig. repraesentatur, cf. Canciani, Aineias, LIMC I 381, 386–390; Brommer, V. 386–399. fortasse historiae fons Ilii excidium est.

Vid. et. figurata in scyphis Homericis (Il. parv. Test. 1–2, fr. 16, Il. exc. Test. 2) et in Tabulis Iliacis (Il. parv. Test. 3).

Nosti

De Agamemnonis morte in iconographia cf. Fittschen 1969, 186–191; Schefold, FS 41–45; Vermeule, The Boston Oresteia crater, AJA 70, 1966, 1–22; Davies, Thoughts on the Oresteia before Aischylos, BCH 93, 1969, 214–260; Touchefeu, Agamemnon, LIMC I 271s. || in cratera 'Protoattica' pictori 'Ram jug painter' nominato adtributa c. a. 675–650 Berolini (Staatl. Antikensammlungen A 32) sec. Beazley 1951, 8 Aegisthus ab Oreste necatus praesente Clytaemnestra repraesentatur, at sec. Davies, l. c. 252, Agamemnonis mors || ea historia et. figuratur in tabula fictili Gortynia c. a. 625–600 (Mus. Iraklion, cf. Schefold, FS lam. 33; Davies, l. c. 228 figg. 9–10, Touchefeu, l. c. 271 n. 91) || vid. alia exempla dubia ap. Touchefeu, l. c. 271 nn. 94–95.

Vid. et. figurata in scypho Homerico ap. fr. 10 laudato.

Minyas

De Thesei et Pirithoi descensu ad inferos cf. Schefold, FS 64s; Brommer, D. II 28; Theseus 97–103; Schauenburg, JdI 73, 1958, 65ss.

Hercules gladio armatus Theseum et Pirithoum in soliis sedentes liberaturus repraesentatur in πόρπακι aeneo c. a. 580–560 Olympiae (cf. Kunze 1950, 112s; Schefold, FS fig. 24) || cf. et. quae Polygnotus depinxit apud Cnidiorum λέσχην Delphicam a Paus. 10, 29, 9 descriptam.

Aristeae Arimaspea

De re universa cf. Bolton, Aristeas of Proconnesos, Oxford 1962; Wiesner, Studien zu dem Arimaspenmotiv auf Tarentiner Sarkophagen, JdI 78, 1963, 199–217.

In speculo argenteo apud Kelermes c. a. 575 duo viri nudi villosi cum grype pugnantes figurantur, cf. Bolton, l. c. 5s, 89ss; Wiesner, l. c. 206s; hoc thema in saec. IV vulgatur.

Wiesner, l. c. 207 suspicatur aliquas historias figuratas, sicut grypes puellas persequentes vel viros (an Arimaspos?) in grypibus equitantes, e partibus deperditis eius carminis haustas esse posse.

Creophyli Oechaliae halosis

Hercules in epulis apud Eurytum figuratur in cratera Corinthia c. a. 600 Lutetiae (Louvre E 635, cf. Schefold, FS 66 fig. 60a lam. III; Simon 1976, 52 lam. XI).

Arcus certamen et Hercules ultor figurantur in poculo rub. fig. Epicteti c. a. 510 Panormi (V 653) et in amphora nig. fig. c. a. 500 'Sapphus pictoris' Matriti (Mus. Arqu. 10. 916, cf. Olmos infra laud. lamm. 32–34; Schefold, GHS fig. 199) || de re universa cf. Olmos, Die Einnahme von Oichalia, Madrider Mitteilungen 18, 1977, 130–151 (cum appendice epigraphica a G. Neumann).

INDEX OPERVM ET POETARVM

INDICES

INDEX FONTIVM

INDEX VERBORVM

Asterisco (*) notata sunt vocabula aliunde non cognita, circello (°) fragmenta dubia

NVMERORVM TABVLAE

TITANOMACHIA

I. Editio mea cum Kinkeliana, Alleniana et Gigoniana comparata

Bernabé	Kinkel	Allen	Gigon
1	1 (p. 312)	1	1b
2	1	1	1a
3	2	2	2a
4	4	4	4
5	–	–	–
6	5	5	5
7	3	3	3
8	8 (p. 312)	7	8
9	9 (p. 312)	8	9
10	7	p. 111	7
11	6	6	6
°12	–	–	–
°13	–	–	–
°14	–	Il. exc. (Class. Rev. 27, 1913, 190)	–
°15	–	–	–
fals. 16	p. 7 adn. 1	–	2b

II. Editio Kinkeliana cum Alleniana, Gigoniana et mea comparata

Kinkel	Allen	Gigon	Bernabé
1	1	1a	2
1 (p. 312)	1	1b	1
2	2	2a	3
3	3	3	7
4	4	4	4
5	5	5	6
6	6	6	11
7	p. 111	7	10
p. 7 adn. 1	–	2b	fals. 16
8 (p. 312)	7	8	8
9 (p. 312)	8	9	9

III. Editio Alleniana cum Kinkeliana, Gigoniana et mea comparata

Allen	Kinkel	Gigon	Bernabé
1	1 + 1 (p. 312)	1ab	1 + 2
2	2	2a	3
3	3	3	7
4	4	4	4
5	5	5	6
6	6	6	11
7	8 (p. 312)	8	8
8	9 (p. 312)	9	9
p. 111	7	7	10

IV. Editio Gigoniana cum Kinkeliana, Alleniana et mea comparata

Gigon	Kinkel	Allen	Bernabé
1a	1	1	2
1b	1 (p. 312)	1	1
2a	2	2	3
2b	p. 7 adn. 1	–	fals. 16
3	3	3	7
4	4	4	4
5	5	5	6
6	6	6	11
7	7	p. 111	10
8	8 (p. 312)	7	8
9	9 (p. 312)	8	9

OEDIPODEA

I. Editio mea cum Kinkeliana et Alleniana comparata

Bernabé	Kinkel	Allen
1	2	2
2	1	1

THEBAIS

I. Editio mea cum Kinkeliana et Alleniana comparata

Bernabé	Kinkel	Allen
1	1	1
2	2	2
3	3	3
4	–	Nost. 14 (Class. Rev. 27, 1913, 191)
5	6	6
6	7	7
7	4	4
8	–	–
9	–	–
10	5	5
°11	–	–

II. Editiones Kinkeliana et Alleniana cum mea comparatae

Kinkel-Allen	Bernabé
1	1
2	2
3	3
4	7
5	10
6	5
7	6

EPIGONI

I. Editio mea cum Kinkeliana et Alleniana comparata

Bernabé	Kinkel	Allen
1	1	1
2	3	3
3	4	4
4	p. 247	–
°5	2	2
°6	–	p. 116
°7	–	p. 116
fals. 8	–	–
fals. 9	–	–

II. Editio Kinkeliana cum Alleniana et mea comparata

Kinkel	Allen	Bernabé
1	1	1
2	2	°5
3	3	2
4	4	3

III. Editio Alleniana cum Kinkeliana et mea comparata

Allen	Kinkel	Bernabé
1	1	1
2	2	°5
3	3	2
4	4	3
p. 116	–	°6
p. 116	–	°7

ALCMAEONIS

Ordinem Kinkelianum servavi; addidi frr. °8–°11

CYPRIA

I. Editio mea cum Kinkeliana, Alleniana, Bethiana et Xydasiana comparata

Bernabé	Kinkel	Allen	Bethe	Xydas
1	1	1	1	1
2	–	2	2	2
3	2	3	3	3
4	3	4	4	4
5	4	5	5	5
6	–	–	5a	–
7	–	–	5b	–
8	5	6	6	10
9	6	7	7	7
10	–	–	8	–

Bernabé	Kinkel	Allen	Bethe	Xydas
11	7	8	9	9
12	–	9	–	26
13	–	10	p. 193	21
14	8	12	10	8
15	9	11	11	11
16	–	–	–	–
17	10	13	12	12
18	20	23	22	13
19	–	–	–	–
20	–	–	p. 194	–
21	11	14	13	16
22	–	–	p. 194	–
23	–	–	p. 195	–
24	12	15	14	17
25	13	16	p. 192	19
26	14	17	15	20
27	15	18	18	22
28	16	19	19	23
29	17	20	17	18
30	18	21	16	24
31	19	22	20	6
32	21	24	21	14
33	22	25	23	15
34	°25 (p. 52)	26	°24	25
°35	–	–	p. 196	–
°36	–	–	–	–
°37	–	–	p. 195	–
°38	–	–	p. 191	–
°39	–	–	p. 192	–
°40	–	–	–	–
°41	°24	–	p. 195	–
°42	°23	–	fals. 25	–

II. Editio Kinkeliana cum Alleniana, Bethiana, Xydasiana et mea comparata

Kinkel	Allen	Bethe	Xydas	Bernabé
1	1	1	1	1
2	3	3	3	3
3	4	4	4	4
4	5	5	5	5
5	6	6	10	8
6	7	7	7	9
7	8	9	9	11
8	12	10	8	14
9	11	11	11	15

Kinkel	Allen	Bethe	Xydas	Bernabé
10	13	12	12	17
11	14	13	16	21
12	15	14	17	24
13	16	p. 192	19	25
14	17	15	20	26
15	18	18	22	27
16	19	19	23	28
17	20	17	18	29
18	21	16	24	30
19	22	20	6	31
20	23	22	13	18
21	24	21	14	32
22	25	23	15	33
°23	–	fals. 25	–	°42
°24	–	p. 195	–	°41
°25 (p. 52)	26	°24	25	34

III. Editio Alleniana cum Kinkeliana, Bethiana, Xydasiana et mea comparata

Allen	Kinkel	Bethe	Xydas	Bernabé
1	1	1	1	1
2	–	2	2	2
3	2	3	3	3
4	3	4	4	4
5	4	5	5	5
6	5	6	10	8
7	6	7	7	9
8	7	9	9	11
9	–	–	26	12
10	–	p. 193	21	13
11	9	11	11	15
12	8	10	8	14
13	10	12	12	17
14	11	13	16	21
15	12	14	17	24
16	13	p. 192	19	25
17	14	15	20	26
18	15	18	22	27
19	16	19	23	28
20	17	17	18	29
21	18	16	24	30
22	19	20	6	31
23	20	22	13	18
24	21	21	14	32
25	22	23	15	33
26	°25 (p. 52)	°24	25	34

IV. Editio Bethiana cum Kinkeliana, Alleniana, Xydasiana et mea comparata

Bethe	Kinkel	Allen	Xydas	Bernabé
1	1	1	1	1
2	—	2	2	2
3	2	3	3	3
4	3	4	4	4
5	4	5	5	5
5a	—	—	—	6
5b	—	—	—	7
6	5	6	10	8
7	6	7	7	9
8	—	—	—	10
9	7	8	9	11
10	8	12	8	14
11	9	11	11	15
12	10	13	12	17
13	11	14	16	21
14	12	15	17	24
15	14	17	20	26
16	18	21	24	30
17	17	20	18	29
18	15	18	22	27
19	16	19	23	28
20	19	22	6	31
21	21	24	14	32
22	20	23	13	18
23	22	25	15	33
°24	°25 (p. 52)	26	25	34
fals. 25	°23	—	—	°42

V. Editio Xydasiana cum Kinkeliana, Alleniana, Bethiana et mea comparata

Xydas	Kinkel	Allen	Bethe	Bernabé
1	1	1	1	1
2	—	2	2	2
3	2	3	3	3
4	3	4	4	4
5	4	5	5	5
6	19	22	20	31
7	6	7	7	9
8	8	12	10	14
9	7	8	9	11
10	5	6	6	8
11	9	11	11	15

Xydas	Kinkel	Allen	Bethe	Bernabé
12	10	13	12	17
13	20	23	22	18
14	21	24	21	32
15	22	25	23	33
16	11	14	13	21
17	12	15	14	24
18	17	20	17	29
19	13	16	p. 192	25
20	14	17	15	26
21	–	10	p. 193	13
22	15	18	18	27
23	16	19	19	28
24	18	21	16	30
25	°25 (p. 52)	26	°24	34
26	–	9	–	12

AETHIOPIS

I. Editio mea cum Kinkeliana, Alleniana et Bethiana comparata

Bernabé	Kinkel	Allen	Bethe
1	1	1	1
2	–	–	3
3	–	–	–
4	–	Class. Rev. 27, 1913, 190	p. 193
5	2	2	2

II. Editio Kinkeliana cum Alleniana, Bethiana et mea comparata

Kinkel	Allen	Bethe	Bernabé
1	1	1	1
2	2	2	5
3	Il. exc. 5	Il. exc. 2	Il. exc. 4

III. Editio Alleniana cum Kinkeliana, Bethiana et mea comparata

Allen	Kinkel	Bethe	Bernabé
1	1	1	1
2	2	2	5
Class. Rev. 27, 1913, 190	–	p. 193	4

IV. Editio Bethiana cum Kinkeliana, Alleniana et mea comparata

Bethe	Kinkel	Allen	Bernabé
1	1	1	1
2	2	2	5
3	–	–	2

ILIADES PARVAE

I. Editio mea cum Kinkeliana, Alleniana et Bethiana comparata

Bernabé	Kinkel	Allen	Bethe
1	p. 48	23	fals. 16
2	2	2	3
3	3	3	4
4	–	–	–
5	5	5	2
6	–	11	8
7	8	8	8
8	–	22	10
9	11	12	11
10	12	13	Il. exc. 4
11	12	13	Il. exc. 5
12	13	14	Il. exc. 8
13	14	15	Il. exc. 7
14	15	16	Il. exc. 9
15	15	16	Il. exc. 10
16	15	16	Il. exc. 11
17	15	16	Il. exc. 12
18	15	16	Il. exc. 13
19	16	17	14
20	17	18	Il. exc. 14

Bernabé	Kinkel	Allen	Bethe
21	18	19 + 21	13 + Il. exc. 15
22	19	20	Il. exc. 6
23	–	Class. Rev. 27, 1913, 190	°15
24	4	4	5
25	9	9	9
26	10	10	p. 193
27	dub. 1	p. 148	p. 191
28	1	1	1
29	6	6	6
30	7	7	7
31	19	20	12
°32	–	–	–

II. Editio Kinkeliana cum Alleniana, Bethiana et mea comparata

Kinkel	Allen	Bethe	Bernabé
1	1	1	28
2	2	3	2
3	3	4	3
4	4	5	24
5	5	2	5
6	6	6	29
7	7	7	30
8	8	8	7
9	9	9	25
10	10	p. 193	26
11	12	11	9
12	13	Il. exc. 4–5	10–11
13	14	Il. exc. 8	12
14	15	Il. exc. 7	13
15	16	Il. exc. 9–13	14–18
16	17	14	19
17	18	Il. exc. 14	20
18	19	13 + Il. exc. 15	21
19	20	12 + Il. exc. 6	22 + 31
dub. 1	p. 148	p. 191	27

III. Editio Alleniana cum Kinkeliana, Bethiana et mea comparata

Allen	Kinkel	Bethe	Bernabé
1	1	1	28
2	2	3	2
3	3	4	3
4	4	5	24
5	5	2	5
6	6	6	29
7	7	7	30
8	8	8	7
9	9	9	25
10	10	p. 193	26
11	–	8	6
12	11	11	9
13	12	Il. exc. 4–5	10–11
14	13	Il. exc. 8	12
15	14	Il. exc. 7	13
16	15	Il. exc. 9–13	14–18
17	16	14	19
18	17	Il. exc. 14	20
19	18	13 + Il. exc. 15	21
20	19	12 + Il. exc. 6	22 + 31
21	p. 48	–	ad 21
22	–	10	8
23	p. 48	fals. 16	1
Class. Rev. 27, 1913, 190	–	°15	23

IV. Editio Bethiana cum Kinkeliana, Alleniana et mea comparata

Bethe	Kinkel	Allen	Bernabé
1	1	1	28
2	5	5	5
3	2	2	2
4	3	3	3
5	4	4	24
6	6	6	29
7	7	7	30
8	8	8 + 11	6 + 7
9	9	9	25
10	–	22	8
11	11	12	9
12	19	20	31
13	18	19 + 21	21
14	16	17	19
°15	–	Class. Rev. 27, 1913, 190	23
fals. 16	p. 48	23	1

ILII EXCIDIVM

I. Editio mea cum Kinkeliana, Alleniana et Bethiana comparata

Bernabé	Kinkel	Allen	Bethe
1	1	1	1
2	–	–	–
3	–	–	–
4	Aeth. 3	5	2
5	2	2	15
6	3	3	3
7	4	6	°16

II. Editio Kinkeliana cum Alleniana, Bethiana et mea comparata

Kinkel	Allen	Bethe	Bernabé
1	1	1	1
2	2	15	5
3	3	3	6
4	6	°16	7

III. Editio Alleniana cum Kinkeliana, Bethiana et mea comparata

Allen	Kinkel	Bethe	Bernabé
1	1	1	1
2	2	15	5
3	3	3	6
4	–	p. 191	ad fr. 6
5	Aeth. 3	2	4
6	4	°16	7
Class. Rev. 27, 1913, 190	–	–	Titan. °14

IV. Editio Bethiana cum Kinkeliana, Alleniana et mea comparata

Bethe	Kinkel	Allen	Bernabé
1	1	1	1
2	Aeth. 3	5	4
3	3	3	6
4	Il. parv. 12	Il. parv. 13	Il. parv. 10
5	Il. parv. 12	Il. parv. 13	Il. parv. 11
6	Il. parv. 19	Il. parv. 20	Il. parv. 22
7	Il. parv. 14	Il. parv. 15	Il. parv. 13
8	Il. parv. 13	Il. parv. 14	Il. parv. 12
9	Il. parv. 15	Il. parv. 16	Il. parv. 14
10	Il. parv. 15	Il. parv. 16	Il. parv. 15
11	Il. parv. 15	Il. parv. 16	Il. parv. 16
12	Il. parv. 15	Il. parv. 16	Il. parv. 17
13	Il. parv. 15	Il. parv. 16	Il. parv. 18
14	Il. parv. 17	Il. parv. 18	Il. parv. 20
15	2 + Il. parv. 18	2 + Il. parv. 19	5 + ad Il. parv. 21
°16	4	6	7

NOSTI

I. Editio mea cum Kinkeliana, Alleniana et Bethiana comparata

Bernabé	Kinkel	Allen	Bethe
1	1	1	1
2	2	2	2
3	3	3	3
4	°10	10	Atr. Cath. 2
5	4	4	4
6	5	5	5
7	6	6	6
8	°8	8	7
9	p. 58	12	p. 193
10	–	–	–
11	–	13 (Class. Rev. 27, 1913, 191)	Atr. Cath. 1
°12	p. 59	11	p. 194
°13	–	Class. Rev. 27, 1913, 191	–
°14	–	–	Atr. Cath. °3
fals. 15	°7	7	fals. 9
fals. 16	°9	9	fals. 8
fals. 17	–	–	–

II. Editio Kinkeliana cum Alleniana, Bethiana et mea comparata

Kinkel	Allen	Bethe	Bernabé
1	1	1	1
2	2	2	2
3	3	3	3
4	4	4	5
5	5	5	6
6	6	6	7
°7	7	fals. 9	fals. 15
°8	8	7	8
°9	9	fals. 8	fals. 16
°10	10	Atr. Cath. 2	4

III. Editio Alleniana cum Kinkeliana, Bethiana et mea comparata

Allen	Kinkel	Bethe	Bernabé
1	1	1	1
2	2	2	2
3	3	3	3
4	4	4	5
5	5	5	6
6	6	6	7
7	°7	fals. 9	fals. 15
8	°8	7	8
9	°9	fals. 8	fals. 16
10	°10	Atr. Cath. 2	4
11	p. 59	p. 194	°12
12	p. 58	p. 193	9
13 (Class. Rev. 27, 1913, 191)	–	Atr. Cath. 1	11
14 (Class. Rev. 27, 1913, 191)	–	–	Theb. 4
Class. Rev. 27, 1913, 191	–	–	°13

IV. Editio Bethiana cum Kinkeliana, Alleniana et mea comparata

Bethe	Kinkel	Allen	Bernabé
1	1	1	1
2	2	2	2
3	3	3	3
4	4	4	5
5	5	5	6
6	6	6	7
7	°8	8	8
fals. 8	°9	9	fals. 16
fals. 9	°7	7	fals. 15
Atr. Cath. 1	–	13 (Class. Rev. 27, 1913, 191)	11
Atr. Cath. 2	°10	10	4
Atr. Cath. 3	–	–	°14

TELEGONIA

I. Editio mea cum Kinkeliana, Alleniana et Bethiana comparata

Bernabé	Kinkel	Allen	Bethe
1	–	2 (Class. Rev. 27, 1913, 191)	– –
2	–	–	–
3	1	1	2
4	–	–	p. 196
5	–	1	2

II. Editio Kinkeliana cum Alleniana, Bethiana et mea comparata

Kinkel	Allen	Bethe	Bernabé
1	1	2	3

III. Editio Alleniana cum Kinkeliana, Bethiana et mea comparata

Allen	Kinkel	Bethe	Bernabé
1	1	2	3 + 5
2 (Class. Rev. 27, 1913, 191)	–	–	1

IV. Editio Bethiana cum Kinkeliana, Alleniana et mea comparata

Bethe	Kinkel	Allen	Bernabé
1	–	–	–
2	1	1	3 + 5

EVMELVS

I. Editio mea cum Kinkeliana et Jacobyana comparata

Bernabé	Kinkel	FGrHist 451
1	1	1b
2	–	–
3	2	2c
4	4	1a
5	3	2ab
6	5	4
7	6	6
8	–	–
9	7	7
10	8	5
11	10	–
12	11	–
13	12	–
14	14	8
15	15	9
16	16	–
17	17	–
18	18	–
°19	–	3

II. Editio Kinkeliana cum Jacobyana et mea comparata

Kinkel	FGrHist 451	Bernabé
1	1b	1
2	2c	3
3	2ab	5
4	1a	4
5	4	6
6	6	7
7	7	9
8	5	10
9	–	–
10	–	11
11	–	12
12	–	13
13	–	Test. 7
14	8	14
15	9	15
16	–	16
17	–	17
18	–	18

III. Editio Jacobyana cum Kinkeliana et mea comparata

FGrHist 451	Kinkel	Bernabé
1a	4	4
1b	1	1
2ab	3	5
2c	2	3
3	–	°19
4	5	6
5	8	10
6	6	7
7	7	9
8	14	14
9	15	15

CINAETHO

Ordinem Kinkelianum servavi; addidi ut dubia °6 (= p. 212 K.), °7 (= p. 212 K.)

PHORONIS

Ordinem Kinkelianum servavi; addidi frr. 6–°8

DANAIS

Ordinem Kinkelianum (fr. 3 ap. p. 313) servavi

NAVPACTIA

I. Editio mea cum Kinkeliana comparata

Bernabé	Kinkel
1	1
2	2
3	3
4	5
5	6
6	4 + 7
7	8
8	9
9	10
10	11
11	12
12	13

II. Editio Kinkeliana cum mea comparata

Kinkel	Bernabé
1	1
2	2
3	3
4	ad 6
5	4
6	5
7	6
8	7
9	8
10	9
11	10
12	11
13	12

ASIVS

Ordinem Kinkelianum servavi

MEROPIS

cf. Suppl. Hell. n. 903 A in eodem ordine

THESEIS

Editio mea cum Kinkeliana comparata

Bernabé	Kinkel
1	p. 217
2	p. 217

MINYAS

Ordinem Kinkelianum servavi; addidi frr. °7 – °8 (= Hes. fr. 280 – 281 M.-W.)

ARISTEAS

I. Editio mea cum Kinkeliana et Boltoniana comparata

Bernabé	Kinkel	Bolton
1	–	20
2	5	1 [fr. 1]
3	6	2 [fr. 2]
4	2	3 [fr. 3]
5	3	3 [fr. 4]
6	4	3 [fr. 5]
7	7	4 [fr. 6]
8	p. 247 adn. 1	7
9	p. 246 adn. 1	8
10	6	6
11	1	5 [fr. 7]
°12	–	cf. p. 76
°13	–	cf. p. 43
°14	–	cf. p. 102
°15	–	cf. p. 43

II. Editio Kinkeliana cum Boltoniana et mea comparata

Kinkel	Bolton	Bernabé
1	5 [fr. 7]	11
2	3 [fr. 3]	4
3	3 [fr. 4]	5
4	3 [fr. 5]	6
5	1 [fr. 1]	2
6	2 [fr. 2] + 6	3 + 10
7	4 [fr. 6]	7

III. Editio Boltoniana cum Kinkeliana et mea comparata

Bolton	Kinkel	Bernabé
1 [fr. 1]	5	2
2 [fr. 2]	6	3
3 [frr. 3–5]	2–4	4–6
4 [fr. 6]	7	7
5 [fr. 7]	1	11
6	6	10
7	p. 247 adn. 1	8
8	p. 246 adn. 1	9
9	laud. p. 244	Test. 20
10	–	Test. 18
11	p. 243	Test. 3
12	laud. p. 243	Test. 2
13	–	Test. 5–6
14	p. 244	Test. 4
15	–	Test. 10
16	–	Test. 11
17	laud. p. 244	Test. 7–8
18	laud. p. 244	Test. 9
19	–	Test. 12
20	–	1, Test. 13
21	–	Test. 14
22	–	Test. 15
23	–	Test. 16
24	–	Test. 17
25	laud. p. 244	Test. 23
26	p. 243	Test. 22 + 24
27	laud. p. 243	Test. 21

CLEOSTRATVS

Ordinem Dielsianum-Kranzianum servavi (n. 6)

CREOPHYLVS

I. Editio mea cum Kinkeliana et Alleniana comparata

Bernabé	Kinkel	Allen
1	1	1
2	2	2
3	3	3
°4 – °8	–	–
°9	4	4

II. Editiones Kinkeliana et Alleniana cum mea comparatae

Kinkel-Allen	Bernabé
1	1
2	2
3	3
4	°9

PISANDER

I. Editio mea cum Kinkeliana comparata

Bernabé	Kinkel
1 – 10	1 – 10
11	–
12	11
13 – 17	–

II. Editio Kinkeliana cum mea comparata

Kinkel	Bernabé
1 – 10	1 – 10
11	12

PANYASIS

I. Editio mea cum Kinkeliana et Matthewsiana comparata

Bernabé	Kinkel	Matthews
1	22	22
2	15	15
3	16	16
4	1	1
5	2	2
6	3	3
7	4	4
8	5	5
9	7	7
10	8	8
11	10	10
12	26	26
13	24	24
14	9	9
15	–	30
16	12	12
17	13	13
18	14, 6	14, 6
19	14	14
20	17	17
21	6	6
22	11	11
23	18	18
24	20	20
25	21	21
26	19	19
27	25	25
28	25	25
29	23	23
30	–	29
°31	–	28
°32	–	°31
°33	–	°32
°34	–	°33

II. Editiones Kinkeliana et Matthewsiana cum mea comparatae

Kinkel-Matthews	Bernabé
1	4
2	5
3	6
4	7
5	8
6	21
7	9
8	10
9	14
10	11
11	22
12	16
13	17
14	19 + 18
15	2
16	3
17	20
18	23
19	26
20	24
21	25
22	1
23	29
24	13
25	27 + 28
26	12
Matthews	
27	Test. 7
28	°31
29	30
30	15
°31	°32
°32	°33
°33	°34

CHOERILVS

I. Editio mea cum Kinkeliana, Jacobyana, Colaciana et cum Supplemento Hellenistico comparata

Bernabé	Kinkel	FGrHist 696	Colace	Lloyd-Jones-Parsons
1	°1a	34b	°1a	316
2	1	34a	1	317
3	2	34c	2	318
4	14	34f	°13	°332
5	3	34d	3	319
6	4	34e	4	320
7	5	34g	5	321
8	6	34h	6	322
9	9	–	7	°329
10	7	–	8	323
11	10	–	°9	°330
12	13	34i	°10	°331
°13ab	–	–	°14ab	adesp. 928
°14	–	–	°15	adesp. 929
°15	–	–	°16	adesp. 930
°16ab	–	–	°17ab	adesp. 931
°17ab	–	–	°18ab	adesp. 932
°18ab	–	–	°19ab	adesp. 933
°19	–	–	°20	adesp. 934
°20	–	–	°21	adesp. 935
°21	–	–	°22	–
°22	–	–	°23	adesp. 937
°23	–	–	app. B	adesp. 904
°24	–	–	–	adesp. 905
°25ab	–	–	–	adesp. 950
fals. 26	11 + 12	–	°11 + °12	–
fals. 27	8	–	app. A	–

II. Editio Kinkeliana cum Jacobyana, Colaciana, cum Supplemento Hellenistico et cum mea comparata

Kinkel	FGrHist 696	Colace	Lloyd-Jones-Parsons	Bernabé
1	34a	1	317	2
°1a	34b	°1a	316	1
2	34c	2	318	3
3	34d	3	319	5
4	34e	4	320	6
5	34g	5	321	7
6	34h	6	322	8
7	–	8	323	10
8	–	app. A	–	fals. 27
9	–	7	°329	9
10	–	°9	°330	11
11	–	°11	–	fals. 26
12	–	°12	–	fals. 26
13	34i	°10	°331	12
14	34f	°13	°332	4

III. Editio Jacobyana cum Kinkeliana, Colaciana, cum Supplemento Hellenistico et cum mea comparata

FGrHist 696	Kinkel	Colace	Lloyd-Jones-Parsons	Bernabé
34a	1	1	317	2
34b	°1a	°1a	316	1
34c	2	2	318	3
34d	3	3	319	5
34e	4	4	320	6
34f	14	°13	°332	4
34g	5	5	321	7
34h	6	6	322	8
34i	13	°10	°331	12

IV. Editio Colaciana cum Kinkeliana, Jacobyana, cum Supplemento Hellenistico et cum mea comparata

Colace	Kinkel	FGrHist 696	Lloyd-Jones-Parsons	Bernabé
1	1	34a	317	2
°1a	°1a	34b	316	1
2	2	34c	318	3
3	3	34d	319	5
4	4	34e	320	6
5	5	34g	321	7
6	6	34h	322	8
7	9	–	°329	9
8	7	–	323	10
°9	10	–	°330	11
°10	13	34i	°331	12
°11	11	–	–	fals. 26
°12	12	–	–	fals. 26
°13	14	34f	°332	4
°14ab	–	–	adesp. 928	°13ab
°15	–	–	adesp. 929	°14
°16	–	–	adesp. 930	°15
°17ab	–	–	adesp. 931	°16ab
°18ab	–	–	adesp. 932	°17ab
°19ab	–	–	adesp. 933	°18ab
°20	–	–	adesp. 934	°19
°21	–	–	adesp. 935	°20
°22	–	–	–	°21
°23	–	–	adesp. 937	°22
app. A	–	–	–	fals. 27
app. B	–	–	adesp. 904	°23

V. Supplementum Hellenisticum cum editione Kinkeliana, Jacobyana, Colaciana et mea comparatum

Lloyd-Jones-Parsons	Kinkel	FGrHist 696	Colace	Bernabé
Choerilus				
314	–	33d	Test. 7	Test. 6
315	Test. p. 265	33a	Test. 1	Test. 1
316	°1a	34b	°1a	1
317	1	34a	1	2
318	2	34c	2	3
319	3	34d	3	5
320	4	34e	4	6
321	5	34g	5	7
322	6	34h	6	8
323	7	–	8	10
324	–	33d	Test. 7	Test. 6
325	Test. p. 265	33c	Test. 4	Test. 3
326	Test. p. 265	33a	Test. 1	Test. 1
327	Test. p. 266	33fβ	Test. 11a	Test. 7
328	–	33ceh	Testt. 4; 12; 13	Testt. 3; 9; 11
°329	9	–	7	9
°330	10	–	°9	11
°331	13	34i	°10	12
°332	14	34f	°13	4
adespota papyracea				
904	–	–	app. B	°23
905	–	–	–	°24
928	–	–	°14ab	°13ab
929	–	–	°15	°14
930	–	–	°16	°15
931	–	–	°17ab	°16ab
932	–	–	°18ab	°17ab
933	–	–	°19ab	°18ab
934	–	–	°20	°19
935	–	–	°21	°20
937	–	–	°23	°22
950	–	–	–	°25ab

ADDENDA AD LIBRORVM CONSPECTVM

EDITIONES GENERALES

Davies, M., Epicorum Graecorum Fragmenta, Göttingen 1988

DISSERTATIONES GENERALES

Adrados, F. R., Emerita 57, 1989, 172—174, *Recens.* A. Bernabé, Poetae Epici Graeci

Bernabé, A., La épica posterior, in: J. A. López Férez (ed.), Historia de la literatura griega, Madrid 1988, 87—105

—, Consideraciones sobre la épica griega perdida, in: J. A. López Férez (ed.), La épica griega y su influencia en la literatura española (aspectos literarios, sociales y educativos), Madrid 1993, 155—188

Bernabé, A., Olmos, R., Interpretación de imágenes y textos: necesidad de una colaboración, in: J. Gómez Pallarés, J. J. Caerols Pérez (edd.), Antiqua tempora. Reflexiones sobre las Ciencias de la Antigüedad en España, Madrid 1991, 83—105

Christodoulou, G., *Πλάτων* 40, 1988, 188s, *Recens.* A. Bernabé, Poetae Epici Graeci

Cingano, E., Una nuova edizione degli Epicorum Graecorum Fragmenta, Riv. Filol. Class. 119, 1991, 494—500, *Recens.* M. Davies, Epicorum Graecorum Fragmenta

Colonna, A., Paideia 46, 1991, 95s, *Recens.* M. Davies, Epicorum Graecorum Fragmenta

Davies, M., Prolegomena and Paralegomena to a New Edition (with Commentary) of the Fragments of Early Greek Epic, Nachr. Akad. Wiss. Gött. Phil.-Hist. Klasse 1986, 2, 89—111

—, Kinkel redivivus, Class. Rev. 39, 1989, 4—9, *Recens.* A. Bernabé, Poetae Epici Graeci

De Martino, F., Cineto, Testoride e l'eredità di Omero, Quad. Urb. 43, 1983, 155—161

—, Giorn. Fil. Ferrar. 11, 1988, 35s, *Recens.* M. Davies, Prolegomena and Paralegomena to a New Edition ...

Huys, M., Les ét. class. 58, 1990, 86, *Recens.* M. Davies, Epicorum Graecorum Fragmenta

Jarcho, V., Deutsche Literaturz. 113, 1992, 570—573, *Recens.* A. Bernabé, Poetae Epici Graeci et M. Davies, Epicorum Graecorum Fragmenta

Labarbe, J., L'ant. class. 59, 1990, 266—268, *Recens.* A. Bernabé, Poetae Epici Graeci

—, L'ant. class. 59, 1990, 268—269, *Recens.* M. Davies, Epicorum Graecorum Fragmenta

Martínez Diez, A., Estudios Clásicos 31, 1988, 149—151, *Recens.* A. Bernabé, Poetae Epici Graeci

Peters, M., Sprache 33, 1987, 228—230, *Recens.* A. Bernabé, Poetae Epici Graeci

—, Sprache 33, 1987, 242, *Recens.* M. Davies, Epicorum Graecorum Fragmenta
Schefold, K., Jung, F., Die Sagen von Argonauten, von Theben und Troia in der klassischen und hellenistischen Kunst, München 1991
Schwabl, H., Wien. Stud. 104, 1991, 306, *Recens.* A. Bernabé, Poetae Epici Graeci
Wankenne, A., Les ét. class. 56, 1988, 389, *Recens.* A. Bernabé, Poetae Epici Graeci
Willcock, M. M., Class. Rev. 40, 1990, 211s, *Recens.* M. Davies, Epicorum Graecorum Fragmenta

CYCLVS

DISSERTATIONES

Calder, W. M., Gnomon 63, 1991, 358—360, *Recens,* A. Schnebele, Die epischen Quellen des sophokleischen Philoktet
Davies, M., The Epic Cycle, Bristol 1989
—, The date of the Epic Cycle, Glotta 67, 1989, 89—100
King, K. C., Achilles. Paradigms of the war hero from Homer to the Middle Ages, Berkeley 1987, praecipue 51—53; 252s
Kopff, C., Virgil and the cyclic epics, ANRW II 31.2, 1981, 919—947
Kullmann, W., Ergebnisse der motivgeschichtlichen Forschung zu Homer (Neoanalyse), in: J. Latacz (Hrg.), Zweihundert Jahre Homer-Forschung, Colloquium Rauricum Band 2, Stuttgart 1991, 425—455
McLeod, W., The «epic canon» of the Borgia Table: hellenistic lore or roman fraud?, Trans. Am. Phil. Ass. 115, 1985, 153—165
Mühlestein, H., Homerische Namenstudien, Frankfurt 1987
Patrão, A. P., Euphrosyne 19, 1991, 527s, *Recens.* M. Davies, The Epic Cycle
Schefold, K., Götter- und Heldensagen der Griechen in der Früh- und Hocharchaischen Kunst, München 1993
Schnebele, A., Die epischen Quellen des sophokleischen Philoktet. Die Postiliaca im frühgriechischen Epos, Diss. Tübingen 1988
Woodford, S., The Trojan War in ancient Art, Ithaca, New York 1993

PROCLVS ET APOLLODORVS, CYCLI FONTES

Hillgruber, M., Zur Zeitbestimmung der Chrestomathie des Proklos, Rh. Mus. 133, 1990, 397—404

OEDIPODIA — THEBAIS

Cingano, E., Il duello tra Tideo e Melanippo nella Biblioteca dello Ps. Apollodoro e nell' altorilievo etrusco di Pyrgi. Un'ipotesi stesicorea, Quad. Urb. 51, 1987, 93—102 (de Theb. fr. 8)
—, The Death of Oedipus in the epic tradition, Phoenix 46, 1992, 1—11
Janko, R., The Shield of Heracles and the legend of Cycnus, Class. Quart. 36, 1986, 38—59, praecipue 51—55 (de Theb. fr. 8)

ADDENDA

Santiago Alvarez, R. A., Algunas observaciones sobre el mito de Edipo antes de los trágicos, Habis 16, 1985, 43—65
Torres Guerra J. B., La valoración literaria del ciclo épico griego: el caso de la Tebaida, Actas del VIII Congreso Español de Estudios Clásicos, Madrid, II 1994, 441—446
—, La Tebaida homérica como fuente de Ilíada y Odisea, Madrid 1995

CYPRIA

Bernabé, A., Manual de crítica textual y edición de textos griegos, Madrid 1992, 42—44 (de fr. 9)
Burkert, W., The orientalizing revolution, Near Eastern influence on Greek culture in Early Archaic Age, Cambridge Mass. 1992, 100—104 (de fr. 1)
Chatzistephanou, K. E., *Κριτικὲς παρατηρήσεις στὰ Κύπρια Ἔπη τοῦ Στασίνου, Πρακτικὰ τοῦ δευτέρου διεθνοῦς κυπριολογικοῦ συνεδρίου*, I, Lefkosia 1985, 489—497
Gindin, L. A., Cymbursku, V. L., The ancient Greek version of an historical event reflected in a Hittite text, Vestn. Dr. Ist. 176, 1986, 81—87 (English résumé)
Jouan, F., Sophocle et les Chants Cypriens, in: J. A. López Férez (ed.), La épica griega y su influencia en la literatura española (aspectos literarios, sociales y educativos), Madrid 1993, 189—212
Luppe, W., Zeus und Thetis in Philodem 1602 V, Mus. Helv. 43, 1986, 61—67 (de fr. 2)
Scaife, A. R., The Kypria and its early reception, Class. Ant. 14, 1995, 164—191
Schmitt, R., Zur Sprache der kyklischen «Kypria», in Pratum Saraviense, Festgabe P. Steinmetz, Stuttgart, 1990, 11—24
Voskos, A. I., *Τα Κύπρια καὶ τὰ Ὁμηρικὰ ἔπη, Πρακτικὰ τοῦ δευτέρου διεθνοῦς κυπριολογικοῦ συνεδρίου*, I, Lefkosia 1985, 479—487

AETHIOPIS

Bernabé, A., Manual de crítica textual y edición de textos griegos, Madrid 1992, 176—184
Burkert, W., The orientalizing revolution, Near Eastern influence on Greek culture in Early Archaic Age, Cambridge Mass. 1992, 56; 186 adn. 1
Edwards, A. T., Achilles in the Underworld: Iliad, Odyssey, and Aethiopis, Greek Rom. Byz. Stud. 26, 1985, 215—227
Lacroix, L., Tradition littéraire et imagerie à propos de la mort d'Achille sur les peintures de vases, in: Stemmata. Mélanges de philologie, d'histoire et d'archéologie grecques offerts à Jules Labarbe, Liège — Louvain-la-Neuve 1987, 391—405
Mühlestein, H., Ein Halbvers und einige Epitheta aus vorhomerischer Dichtung, Mus. Helv. 43, 1986, 209—220
Slatkin, L. M., The wrath of Thetis, Trans. Am. Phil. Ass. 116, 1986, 1—24

ADDENDA

ILIADES PARVAE – ILII EXCIDIVM

Kakridis, J. Th., *Αἴας ἀπομαχόμενος*, Wien. Stud. 20, 1986, 63–64 (de Il. parv. fr.°32)
Montanari, F., Un misconosciuto frammento di Ellanico di Lesbo (e piccole note su frammenti meno dubbi), Stud. Class. Or. 37, 1987, 183–189 (de Il. parv. Test. 10)
Papadakis, M., Ilias- und Iliupersisdarstellungen auf frühen rotfigurigen Vasen, Frankfurt am Main 1994
Rösler, W., Der Frevel des Aias in der Iliupersis, Zeitschr. Pap. Epigr. 69, 1987, 1–8
—, Formes narratives d'un mythe dans la poésie épique, la poésie lyrique et les arts plastiques. Ajax de Locres et les Achéens, in: C. Calame (éd.), Métamorphoses du mythe en Grèce antique, Genève 1988, 201–209
Shiroe, Y., The suicide of Ajax (English résumé), Class. Stud. 3, 1987, 1–22

EVMELVS

Bernabé, A., Manual de crítica textual y edición de textos griegos, Madrid 1992, 96–98 (de fr. 8)
De Fidio, P., Un modello di mythistoríe: Asopia ed Efirea nei Korinthiaká di Eumelo, in: F. Prontera (ed.), Geografia storica della Grecia antica: tradizioni e problemi, Roma 1991, 233–263

THESEIS

Bernabé, A., El mito de Teseo en la poesía arcaica y clásica, in: R. Olmos (coord.), Coloquio sobre Teseo y la copa de Aison, Madrid 1992, 97–118

MINYAS

Díez de Velasco, F., Comentarios iconográficos y mitológicos del poema épico Miníada, Gerión 8, 1990, 73–87

ARISTEAS

Bernabé, A., Manual de crítica textual y edición de textos griegos, Madrid 1992, 28s (de fr. 5)
Huxley, G., Aristeas and the Cyzicene, Greek Rom. Byz. Stud. 27, 1986, 151–155
Ivančik, A., On the dating of the Arimaspeia of Aristeas of Proconnesus, Vestn. Dr. Ist. 189, 1989, 29–49 (English résumé)

ADDENDA

PANYASIS

Adrados, F. R., Más fragmentos nuevos de poesía griega antigua, in: Studi in onore di Adelmo Barigazzi, Roma, I, 1986, 1–10, praecipue 3–5 (de fr. 17)
Roth, P., Zu Panyassis F 12–14, Rh. Mus. 134, 1991, 238–252

CHOERILVS

De Martino, F., Cherilo, Timone e la cultura "da maiale", Quad. Urb. 23, 1986, 137–146
Lesi, R., Note a Cherilo di Samo, Giorn. Fil. Ferrar. 12, 1989, 27–29
Michelazzo F., Per la cronologia di Cherilo di Samo, in: Studi in onore di Adelmo Barigazzi, Roma, II, 1986, 61–69

ADDENDA AD TEXTVM

p. 41 ap. crít.: post 52 cf. fr. 25 add.: vid. et Aristot. Rhet. 1401b 17 *διὰ γὰρ τὸ μὴ κληθῆναι ὁ Ἀχιλλεὺς ἐμήνισε τοῖς Ἀχαιοῖς ἐν Τενέδωι*

p. 130 similes: post Aesch. Prom. 1 *χθονὸς … πέδον* add.: 4 Antim. Col. fr. 175 Wyss *χρυσείη[ισι κορ]υμβίσιν ἐσφήκωντο*

p. 156 similes: post *τρίτωι ἤματι*) add.: Orph. fr. 274, 6 Kern *αὐτὰρ ἐπὴν τρίτον ἦμαρ*